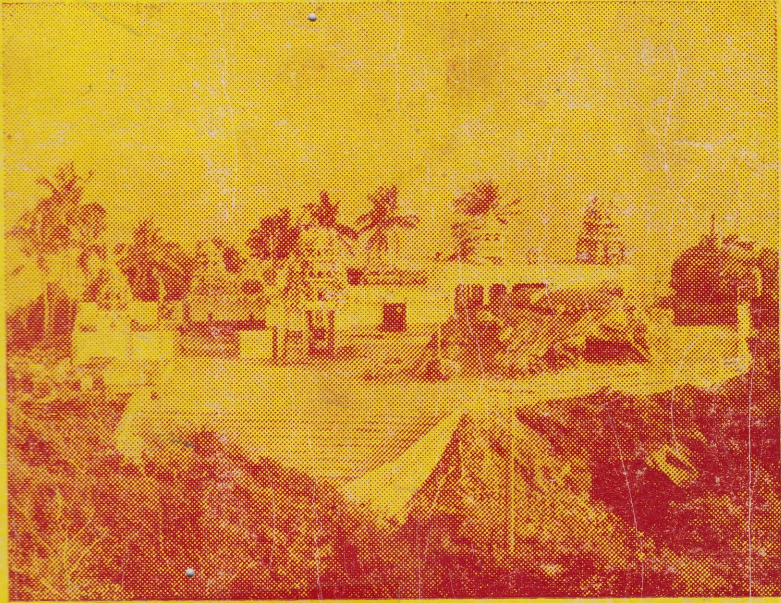

2.81

உ
சிவமயம்

திருக்கோணமலை மாவட்ட
திருத்தலங்கள்

வெளியீடு

இந்துசமயத் திணைக்களம்
பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சு
த. பெ. இல. 1700
244, காலி வீதி
கொழும்பு 4

වෙளியீடு:

இந்து சமயத் திணைக்களம்
பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சு
த. பெ. எண். 1700
244, காவி வீதி
கொழும்பு 4
இலங்கை

ප්‍රකාශනය:

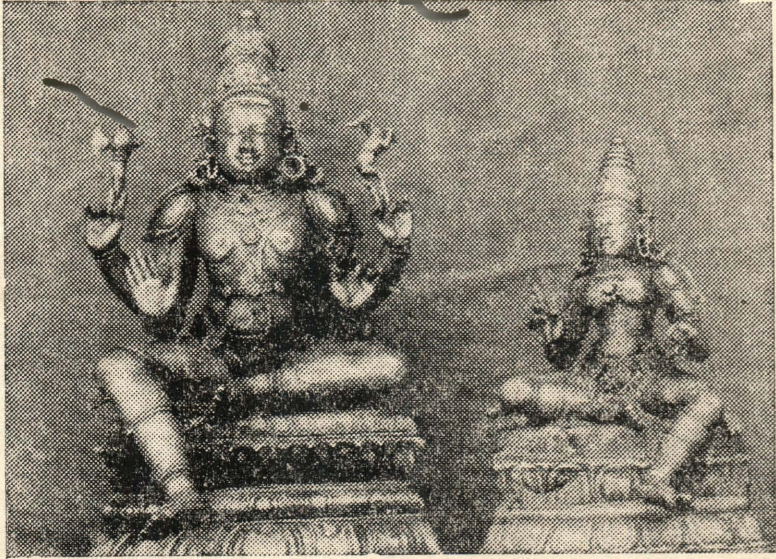
හින්දු කටයුතු දෙපාර්තමේන්තුව
ප්‍රාදේශීය සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය
නැ. පෙ. අංක 1700
244 ගාලු පාර
කොළඹ 4
ශ්‍රී ලංකා

Publication:

Department of Hindu Affairs
Ministry of Regional Development
P.O. Box 1700
No. 244, Galle Road
Colombo 4
Sri Lanka

281

மாதுமையம்பாள் சமேத கோணேஸ்வரர்

பிரதேச அபிவிருத்தி, இந்து சமய, இந்து கலாசார, தமிழ்
அலுவல்கள் அமைச்சினால் கொழும்பு அரசன் அச்சகத்தில்
அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

பிரதேச அபிவிருத்தி, இந்து சமய, இந்து கலாசார, தமிழ்
அலுவல்கள் அமைச்சினால் கொழும்பு அரசன் அச்சகத்தில்
அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

உ-
சிவமயம்

திருக்கோணமலை மாவட்ட
திருத்தலங்கள்

ஆசிரியர்:

சைவ சித்தாந்த சிகாமணி
சைவப் புலவர் - பண்டிதர்
இ. வடிவேல்
திருக்கோணமலை

“பாக்கியபதி”
15, வித்தியாலயம் ஒழுங்கை
திருக்கோணமலை

உள்ளுறை

பக்கம்

1. ஆசியுரை
2. அணிந்துரை
3. முகவுரை
4. தேவாரப் பாடல் பெற்ற திருக்கோணேஸ்வரம் ... 1 - 18
5. சிவன் கோவில்கள் ... 19 - 56
6. சிவயோகபுரம் நடேசர் கோவில் ... 57 - 64
7. ஸ்ரீபத்திரகாளி அம்பாள் கோவில்கள் ... 65 - 110
8. ஸ்ரீமுத்துமாரியம்மன் கோவில்கள் ... 111 - 130
9. செண்பக நாச்சியம்மன் கோவில் ... 131 - 132
10. பிள்ளையார் கோவில்கள் ... 133 - 255
11. முருகன் கோவில்கள் ... 256 - 307
12. ஸ்ரீகிருஷ்ணன் கோவில் ... 308 - 314
13. சனீஸ்வரன் கோவில் ... 315 - 316
14. வைரவர் கோவில் ... 317 - 320
15. நாகதம்பிரான் கோவில் ... 321 - 322
16. வீரபத்திரர் கோவில் ... 323 - 324
17. நாதலார் கோவில் ... 325 - 326
18. நூல் நிறைவு ... 327 - 328

ஓம்

ஆசியுரை

ஸ்ரீமத் சுவாமி செங்காத்தானந்தா அவர்கள்
சிவயோக சமாஜம் - திருக்கோணமலை

தென் திருக்கயிலையநாதனுக்குச் சரியை, கிரியைகள் வழி
நின்று அரும் தொண்டாற்றிவரும், சைவசிகாமணி - சைவப்
புலவர் - பண்டிதர் இ. வடிவேல் அவர்கள் பெரும் முயற்சி
செய்து இப்பெரும் கிரந்தத்தை ஆக்கித் தந்துள்ளார். தெட்
சணேஸ்வரன் அமர்ந்திருக்கும் திருக்கோணமலை முற்றிலும் புனிதச்
சைவத் திருநாடாயிருந்ததென்பதை ஒதாமல் ஒதிநின்று வந்ததற்
குச் சான்று கூறும் வண்ணம் இந்நூல் அமைந்திருக்கின்றது.
இலங்கையின் தீர்க்ககாலச் சைவப் பரம்பரையை உள்ளங்கை
நெல்லிக்கனி போன்று எடுத்துக் காட்டுவதற்கு இப்புனித நூல்
ஒன்றே போதுமானதாயிருக்கின்றது. இதைப்போன்ற புண்ணிய
காரியங்களைக் கைங்கரியம் செய்வதற்கு ஒருசில புண்ணிய சீலருக்கு
மாத்திரந்தான் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கின்றது. பூர்வ ஜென்ம சிவ
புண்ணிய வசத்தால் பண்டிதர் அவர்களுக்கு அது கிடைத்திருக்
கின்றது. இந்தக் கிரந்தத்தை ஒவ்வொரு இந்துக்களும் தங்கள் தங்
களுடைய இதயஸ்தானத்தில் கௌஸ்துவமணிபோல் அணியுமே
யானால் இந்து, யதார்த்த இந்துவாவதற்குரிய சிந்தனா சக்தியை
இந்நூல் நிச்சயம் தூண்டிவிடும்.

முதன்முறையாகத் தென்கயிலையிலிருக்கும் முழு ஸ்தல ஆல
யங்களின் ஊரலாறுகளையும் புராண, சரித்திர ரீதியில் ஆராய்ந்து
இருளிலிருந்து ஒளிக்குக் கொண்டுவந்து தந்திருக்கும் கிரந்த
கர்த்தாவாகிய பண்பு நிறைந்த பெரும் பண்டிதர் திரு. வடிவேல்
அவர்கள் சிவத் திருமணிவிளக்குப்போல் சைவ சமயத்திற்கொரு
ஒளிவிளக்காக வாழ்க. சிவஞான தர்மங்களை உணர்ந்த ஒரு சைவப்
பெருமகனாக நீழி வாழ்க, வாழ்க.

சிவயோக சமாஜம்
திருக்கோணமலை

9-12-81

அணிந்துரை

புலவர் சிவஸி வை, சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள்

பிரதமகுரு — மாரியம்மன் கோவில் தேவஸ்தானம்
சமாதுப்பிள்ளையார் கோவில் தேவஸ்தானம்

தலைவர் — திருவள்ளுவர் கழகம்

சித்த, ஆயுர்வேத, அக்யூபஞ்சர் வைத்திய ஆராய்ச்சியாளர்.

திருக்கோணேசர் அருள் பாலிக்கும் அழகிய நகரம் திருக் கோணமலை. தென்கயிலாயம் எனப்படும் இந்தச் சிவபூமியிலே பெரிதும், சிறிதுமாக நூற்றுக்கு மேற்பட்ட திருக்கோவில்கள் இருக்கின்றன. “கோவிலும் சுனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த கோண மாமலை அமர்ந்தாரே” என்று திருஞானசம்பந்தர் திருக்கோணேஸ் வரத்திற்குப் பாடியருளிய தேவாரத்தில் கூறுகின்றார். அந்த அமுத வாக்கில் அடங்கியுள்ள கோவில்களில் அறுபத்தைந்து கோவில்களின் அற்புத வரலாறுகளைப் படிக்க மெய்சிலிர்த்துள்ளது.

சைவப்புலவர் - பண்டிதர் இ. வடிவேலு அவர்கள் பிரதேச அபிவிருத்தி, இந்து கலாசார அமைச்சரின் பணிப்பினை உளங் கொண்டு, திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் வெருகலம்பதி தொடக்கம் தென்னமரவாடி வரையுமுள்ள திருத்தலங்களுக்கெல்லாம் சென்றார். அவர் சென்று கண்டாராய்ந்த திருத்தலங்களின் அற்புதங்கள், சரித்திரங்கள், புராண, இதிகாசப் பின்னணிகள், ஆலய அமைப்பு முறைகள், சைவமக்களின் பண்பாடு, சமயநெறி என்பன வற்றைக் கால நிர்ணயங்களுடன் சுவைபடத் தந்திருக்கின்றார். திருக்கோணமலை மாவட்டத் திருத்தலங்கள் அனைத்தையும் ஒரே பார்வையில் கண்டு களிக்க உதவும் அற்புதத் தொலைநோக்கி போன்றது “திருக்கோணமலை மாவட்டத் திருத்தலங்கள்” என்ற வரலாற்றுநூல்.

திருக்கோணேஸ்வரமும் அதனைச் சூழ்ந்த கிராமங்களிலுள்ள திருக்கோயில்களும் பலநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னிருந்த வளமான நிலையினை இந்நூலாசிரியர் உணர்த்தும் வகையால் உணரும்போது

உள்ளத்திலேற்படும் ஆனந்தம் சொல்லாற் சித்திரிக்க இயலாதது. இப்படியான ஒரு வரலாற்றுநூல் இந்த மாவட்டத்தில் முதன் முதல் பிறந்திருக்கின்றது.

இந்நூலாசிரியர் திருத்தல வரலாறுகளை எழுதிய ஆராய்ச்சி முறையைப் படிக்குந்தோறும், அத்தலங்களையெல்லாம் நாமும் சென்று தரிசித்துக் கண்டு கேட்டு அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வம் பிறக்கின்றது. வரலாறுகளையும், திருவருட் செயல்களையும் இயற்கை வளங்களையும், இன்றைய உண்மை நிலையினையும் சுவை பட எழுதி வருங்காலச் சந்ததிக்கு விருந்தாக வழங்கியுள்ளார்.

வாழ்க வளர்க அவர்பணி.

வை. சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள்
திருக்கோணமலை

471, திருஞானசம்பந்தர் வீதி
திருக்கோணமலை

உ
சிவமயம்

முகவுரை

திருக்கோணமலை மாவட்டத் திருத்தலங்கள் பற்றிய வரலாறு களைத் தேடியெடுத்து நூலாக்கித் தரும்படி பிரதேச அபிவிருத்தி இந்து கலாச்சார தமிழ் அலுவல்கள், கௌரவ அமைச்சர் திரு. செல்லையா இராசதுரை அவர்கள் பணித்திருந்தார்கள். இந்தப் பணிப்புரையை என்னை அடிமை கொண்ட மாதுமையம்பாள் சமேத கோணேசப் பெருமானுடைய அருளாணையாக ஏற்றுக் கொண்டேன். என் குருநாதராயிருந்து வழிநடத்தும், சிவயோக சமாஜ யோகாச்சிரம முனிவர் ஸ்ரீமத் சுவாமி கெங்காதரானந்தா அவர்களிடம் எனக்குக் கிடைத்த பணியை எடுத்துக் கூறியபோது அவருடைய இதயம் இதற்கு அனுமதியளித்ததைக் கண்கள் பளிச் சிட்டுக் காட்டின. வாய் ஆசீர்வதித்தது. கோணேஸ்வரம் சுவாமிஜீ யுடைய ஞானாலயம் என்பதை யானறிவேன். ஆதலால் கோணேசப் பெருமானுடைய அருளாணையை சுவாமிஜீயிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டு என்பணியைத் தொடருகின்றேன்.

மத்திய மின்சார நிலையத்திலிருந்து உபநிலையங்களுக்கு மின் சாரம் பாய்வதுபோன்று, திருக்கோணேஸ்வரத்திலிருந்து புறப் படும் திருவருளால் திருக்கோணமலை மாவட்டத் திருத்தலங்கள் பிரகாசிக்கின்றன. இதன் அடிப்படைக் கருத்து என் நெஞ்சில் நீண்ட காலமாக வேரூன்றி வளர்ந்திருந்தது. இந்நூலை எழுத எடுத் துக்கொண்ட பிரயத்தனங்களின்போது இந்த உண்மைகளை நேரில் அனுபவிக்க முடிந்தது.

வெருகலம்பதி தொடக்கம் தென்னமரவாடிவரையுமுள்ள இந்துக் கோவில்கள் அனைத்தையும் தரிசித்து ஆங்காங்குள்ள முதிய வர்கள் செவிவழிச் செய்தியாக வைத்திருந்த வரலாற்றுச் செல் வங்கள் குடைந்தெடுக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு கோவிலைப் பற்றியும் அறியக்கூடிய சுவடிகள், நூல்கள், செப்பேடு என்பன துழாவப் பட்டன. சிதைந்து கிடக்கும் வரலாற்றுப் பெருமைமிக்க ஆலயங் களின் கல்வெட்டுக்கள், திருவுருவங்கள், தூண்கள், படிக்கற்கள்,

லிங்கங்கள் முதலியன புரட்டிப் புரட்டி ஆராயப்பட்டன. திருக் கோணமலை மாவட்டத்தில் பண்டைக் காலத்திலிருந்த ஆலயங்கள் இயற்கை ஏதுக்களாலோ வேறு காரணங்களினாலோ பராமரிப்பிழந்து காடுகள்மண்டி மறைந்த போதிலும் அங்கிருந்த திருவுருவங்கள் கிடைக்கப் பெற்று அவை எங்கெங்கே இப்போது கோவில் கொண்டுள்ளன என்ற வரலாறுகள் கண்டறியப்பட்டன. பழமை மிக்க ஆலயங்களின் அமைப்பு முறைகளும் திருவுருவங்களின் சிற்ப முறைகளும் சிந்தனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு காலங்கள் கணிக்கப்பட்டன. புதிய கோவில்கள் தோன்றுவதற்குரிய காரணங்கள் தேடப்பட்டன. கோவில்களை அச்சாணியாக வைத்துக் கிராமங்கள் தோறும் வாழும் மக்களின் பாரம்பரிய சமய நெறிகளும் விழாக்களும் கோவிற் தொழும்புகளும் இன்று அவற்றில் ஏற்பட்டிருக்கும் மாற்றங்களும் கோவில்களில் நிகழ்ந்த, நிகழ்கின்ற அற்புதச் செயல்களும் அறியப்பட்டன. பாடல்பெற்ற ஸ்தலங்களுக்குரிய தலபுராணங்களும் ஆராயப்பட்டன. இந்த அனுபவங்களின் ஆக்கமாக இந்நூல் பிறக்கின்றது. நீங்களும் அனுபவிக்க வேண்டுமென்ற வேணவாவினால் உள்ளே அழைத்துச் செல்கின்றோம்.

திருஞான சம்பந்தர் கோணேசப் பெருமானுக்குப் பாடியருளிய தேவாரப் பதிகத்தில் “கோவிலும் சீனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த கோணமாமலை அமர்ந்தாரே” என்று கூறியிருப்பதைப் படித்த காலத்தில் எழுந்த சந்தேகங்கள் இந்த நூலை எழுத முயன்ற போது தீர்ந்துவிட்டன. எந்தக் கிராமத்திலுள்ள கோவிலுக்குச் சென்றாலும் கோணேசப்பெருமானுடைய திருநாமத்தை உச்சரித்தே மக்கள் தங்களுடைய ஆலய வரலாறுகளைத் தந்தார்கள். கோணேஸ்வரத்திற்காகவே அவர்கள் வாழ்ந்தார்கள், வாழ்கின்றார்கள். குளக்கோட்டு மன்னனுடைய கோணேசர் கல்வெட்டைக் கோணேசப் பெருமானுடைய அருளாணையாக மதிக்கின்றார்கள். இன்றும் அதனைக்கூறிப் பெருமைப்படுகின்றார்கள். கோணேசப் பெருமானுடைய அருளாட்சியே அன்று நடைபெற்றது. இன்றும் நடைபெறுகின்றது. இனியும் அந்த ஆட்சியே நடைபெறப்போகின்றது. திருஞானசம்பந்தர் கூறியதுபோலத் திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள கோவில்களெல்லாம் திருக்கோணேஸ்வரத்தோடு தொடர்புடைய கோவில்களாகச் சூழ்ந்து காணப்படுகின்றன. பாடல்பெற்ற கோணேஸ்வரத்தின் வரலாறுகள் தனியானதொரு நூலாக்கப்படவேண்டியதாயிருந்தும் விரிவஞ்சிச் சுருக்கித் தரப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்த நூலை ஆக்குவதில் எனது சிற்றறிவால் வழக்கள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். காலங்கடந்த செய்திகள் சில எனக்குக் கிடையா திருந்திருக்கலாம். எனது ஆய்வுகளில் தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

அனைத்தையும் பொறுத்து ஆக்கத்தை மேலும் ஊக்குவிக்க உதவும் படி அனைவரையும் பணிவுடன் வேண்டுகின்றேன். மறைந்துகொண்டும், மறைக்கப்பட்டுக்கொண்டுமிருக்கும் சைவத் தமிழுலக வரலாறுகளில், திருக்கோணமலை மாவட்டத் திருத்தலங்களின் உண்மை வரலாறுகளை இன்னும் பலநூறு வருடங்களின்பின் அறிவதற்கு இந்த நூல் உதவுமெனக் கருதிச் சைவ உலகத்திற்குப் பணிவோடு இதனைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

இந்நூலை எழுதும்படி பணிப்புரை வழங்கிய பிரதேச அபிவிருத்தி இந்து கலாசார தமிழ் அலுவல்களின் கௌரவ அமைச்சர் திரு. செல்லையா இராசதுரை அவர்களுக்கும், பணிப்புரையை நிறைவேற்ற என்னை ஊக்கப்படுத்திய திருக்கோணமலைக் கலைக் கலாச்சார வரலாறுகளில் ஆழ்ந்த அனுபவமுடையவரும், இந்து சமய இந்து கலாசார அமைச்சின் பணிப்பாளருமாகிய திருவாளர் ஆறுமுகம் பாஸ்கரதாஸ் அவர்களுக்கும், திருக்கோணமலை மாவட்டத் திருத்தலங்கள் இருக்குமிடங்களை விளக்கும் வரைபடத்தை அமைத்துத் தந்த நிலஅளவையாளர் அன்பர் திரு. இ. பொன்னுச்சாமி அவர்களுக்கும், இந்த நூலை எழுதுவதற்குத் தேவையான தகவல்களையும், ஆலயங்களுக்குரிய பாடல்களையும் தந்துதவிய அனைவருக்கும் மனங்கனிந்து கூறும் நன்றி உரித்தாகுக.

சைவப்புலவர் - பண்டிதர்
இ. வடிவேல்

“பாக்கியபதி”
15, வித்தியாலயம் ஒழுங்கை
திருக்கோணமலை
மார்ச் 1982

திருக்கோணமலை மாவட்டம் திருக்கோணேசர் ஆலயம்

நிரைகழல் அரவஞ் சிலம்பொளி யளம்பும்
நிமலர்நீ றணிதிரு மேனி
வரைகெழு மகளோர் பாகமாய்ப் புணர்ந்த
வடிவிணர் கொடியணி விடையர்
கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவும்
அளப்பரும் கனமணி வரன்றிக்
குரைகடல் ஓதம் நித்திலம் கொழிக்கும்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

— திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள்

திருக்கோணமலை பாடல் பெற்ற திருத்தலங்களைக் கொண்ட புண்ணிய பூமி. கோயிலும், குளமும் எங்கும் எழுப்பப்பட்டு இந்து மக்கள் எழிலோடு வாழும் இடம். அதி உத்தம ஜனாதிபதி ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா, பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சுக்காக என்னை நியமித்து இந்து சமய இந்து கலாசார, தமிழ் மொழி அலுவல்கள் ஆகிய கடமைகளை என்னிடம் ஒப்படைத்துள்ளார். என் மனதில் கருக்கூட்டிய எண்ணங்களில் ஒன்று இலங்கையிலுள்ள இந்து ஆலயங்களின் வரலாறுகளைக் கொண்ட தொகுப்பு நூல் வெளியிடுவதாகும்.

அகில உலக இந்து மாநாடு நடைபெறுகின்ற இந்த நல்ல நாளில் திருக்கோணமலை மாவட்டத்தின் திருக்கோயில்களின் வரலாற்று நூலினை வெளியிட்டு வைப்பதில் பெறுமைப்படுகின்றேன். எனது கருத்தை நான் வெளியிட்டபோது சைவ சிகாமணி, சைவப் புலவர், பண்டிதர் இ. வடிவேல் அவர்கள் திருக்கோணமலை மாவட்டத்தின் திருக்கோயில்களின் வரலாற்று நூலினை உருவாக்கித் தருவதற்கு முன்வந்தார். தான் எடுத்துக் கொண்ட பணியை மிகச் சிறப்பாகச் செய்து முடித்திருக்கின்றார் என்பதை நூலைப் பார்த்தபோது அறிந்து கொண்டேன். 'செய்வன திருந்தச் சேய்' என்னும் முதுமொழிக்கு அமையத் தன் கடமையினை இருதய திரிகரண சுத்தியோடு செய்திருக்கின்றார். பண்டிதர் இ. வடிவேல் கலை ஞானமும், புலமையும் மிகுந்த குடும்பத்தில் இருந்து வந்தவர். அவரின் பணிவும், தன்னடக்கமும் கண்டு என்றோ என் மனதில் இடம் பெற்றுக் கொண்டார்.

பல்லாண்டுகளுக்கு முற்பட்ட வரலாறுகள் இந்நூலில் இடம்பெற்றிருக்கிறது. சைவப் பெருமக்களுக்கு இந்நூல் ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்திருக்கிறது.

பல ஆலயங்களுக்குரிய பாடல்கள், கல்வெட்டுக்கள், ஏட்டுச் சுவடிகள் தேடிச் கண்டெடுத்து இந்நூலில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். அவருக்கு என் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். திருக்கோணமாமலையில் குடி கொண்டிருக்கும் திருக்கோணேசப் பெருமான் அவருக்கு நீண்ட ஆயுளையும், நிறைந்த செல்வத்தையும் வழங்கப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

காலம் சொற்பமாக இருந்த போதிலும் இந்நூலை மிகச் சீராகவும், சிறப்பாகவும் அச்சிட்டு உதவிய 'அரசு' அச்சகத்தினருக்கு என் நன்றி.

அன்பன்,

செல்லையா இராசதுரை,

பிரதேச அபிவிருத்தி, இந்து சமய இந்து கலாசார,

தமிழ்மொழி அமுலாக்கல் அமைச்சர்.

திருக்கோணமலை மாவட்டத் திருத்தலங்கள்

வரைபடத்திலுள்ள இலக்கங்கள் திருத்தலங்களைக் குறிப்பிடுகின்றன

கோவிற் பெயர்கள்	ஊர்ப் பெயர்கள்
1. திருக்கோணே ஸ்வரம்	திருக்கோணமலை
2. ஸ்ரீ ஆதிகோணநாயகர் கோவில்	தம்பலகமம்
3. திருமங்கலாய் சிவன்கோவில்	திருமங்கலாய்
4. விஸ்வநாதசுவாமி (சிவன்) கோவில்	திருக்கோணமலை
5. வெள்ளையில்வபத்திரிக் கோணேசர் கோவில்	திருக்கோணமலை
6. கங்குவேளி சிவன்கோவில்	கங்குவேலி
7. ஆகஸ்தியர் ஸ்தாபனம் (சிவன்கோவில்)	திருக்கரைசையம்பதி
8. மல்லிகைத்தீவு சிவன்கோவில்	மல்லிகைத்தீவு
9. கந்தளாய் சிவன்கோவில்	போட்டங்காடு
10. சிவயோகபுரம் நடேசர் ஆலயம்	கன்னியாய்
11. ஸ்ரீ பத்திரகாளியம்பாள் ஆலயம்	திருக்கோணமலை
12. உப்பு வெளிக் காளிகோவில்	உப்பு வெளி
13. பறையன்குளம் எல்லைக் காளியம்மன் கோவில்	பறையன்குளம்
14. படுக்கைப் பத்திரகாளி கோவில்	திருக்கடலூர்
15. சம்பூர்ப் பத்திரகாளியம்பாள் ஆலயம்	சம்பூர்
16. பாலம்போட்டாறு பத்திரகாளியம்மன் கோவில்	பாலம்போட்டாறு
17. மாரியம்மன் கோவில்	திருக்கோணமலை
18. முத்துமாரியம்மன் கோவில்	தம்பலகமம்
19. முத்துமாரியம்மன் கோவில்	நிலாவெளி
20. மாங்கிணய் ஸ்ரீமாரியம்மன் கோவில்	மாங்கிணய்
21. சல்லி முத்துமாரியம்மன் கோவில்	சல்லி
22. முத்துமாரியம்மன் கோவில்	கிளிவெட்டி
23. செண்பகநாச்சியம்மன் கோவில்	இலங்கைத்துறை
24. ஆலடி விநாயகர் ஆலயம்	திருக்கோணமலை
25. வீரகத்திப் பிள்ளையார் கோவில்	திருக்கோணமலை
26. சமாதுப் பிள்ளையார் கோவில்	திருக்கோணமலை
27. மனையாவெளி திருச்சிற்றம்பலப் பிள்ளையார்கோவில்	திருக்கோணமலை
28. சின்னத்தொடுவாய் சித்திவிநாயகர் கோவில்	உப்பு வெளி
29. பெரியதொடுவாய்ப் பிள்ளையார் கோவில்	உப்பு வெளி
30. கடற்படைப் பிள்ளையார் கோவில்	திருக்கோணமலை
31. கற்பகப் பிள்ளையார் கோவில்	திருக்கோணமலை

கோவில் பெயர்கள்

32. கடற்கரைப் பிள்ளையார் கோவில்
33. பத்தாம் குறிச்சி கம்பனிப் பிள்ளையார் கோவில்
34. பன்குளம் பிள்ளையார் கோவில்
35. கன்னியாய்ப் பிள்ளையார் கோவில்
36. தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் கோவில்
37. ஸ்ரீதில்லையம்பலப் பிள்ளையார் கோவில்
38. கட்டளைப் பிள்ளையார் கோவில்
39. அருள்மிகு விநாயகர் கோவில்
40. ஊற்றடிப் பிள்ளையார் கோவில்
41. சம்பூர்ப் பிள்ளையார் கோவில்
42. கூனித்தீவுப் பிள்ளையார் கோவில்
43. வர்ணகுலப் பிள்ளையார் கோவில்
44. சித்திவிநாயகர் கோவில்
45. மூதூர்ப் பிள்ளையார் கோவில்
46. பள்ளிக்குடியிருப்புப் பிள்ளையார் கோவில்
47. சித்திவிநாயகர் கோவில்
48. வரத விநாயகர் கோவில்
49. தென்னமரவாடிப் பிள்ளையார் கோவில்
50. கும்புறுபிட்டி விநாயகர் கோவில்
51. சித்தி விநாயகர் கோவில்
52. வடலியம்பதிப் பிள்ளையார் கோவில்
53. ஆலடிவிநாயகர் ஆலயம்
54. ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் ஆலயம்
55. வில்லூன்றிக் கந்தசுவாமி கோவில்
56. முத்துக்குமாரசுவாமி கோவில்
57. சித்திரவேலாயுதசுவாமி கோவில்
58. ஸ்ரீ முருகன் கோவில்
59. ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கோவில்
60. சனீஸ்வரன் கோவில்
61. ஞானவைரவர் கோவில்
62. சோலைவைரவர் கோவில்
63. நாகதம்பிரான் கோவில்
64. வீரபத்திரன் கோவில்
65. நாதனார் கோவில்

ஊர்ப் பெயர்கள்

- திருக்கோணமலை
- திருக்கோணமலை
- பன்குளம்
- கன்னியாய்
- தம்பலகமம்
- அன்புவழிபுரம்
- கந்தளரய்
- ஆலங்கேணி
- சின்னக்கிண்ணியா.
- சம்பூர்
- கூனித்தீவு
- சேனையூர்
- மல்லிகைத் தீவு
- மூதூர்
- பள்ளிக்குடியிருப்பு
- குச்சுவெளி
- திரியாய்
- தென்னமரவாடி
- கும்புறுபிட்டி
- நிலாவெளி
- சாம்பல்தீவு
- செவ்வநாயகபுரம்
- சீனக்குடா
- திருக்கோணமலை
- திருக்கோணமலை
- வெருகலம்பதி
- திருக்கோணமலை
- திருக்கோணமலை
- திருக்கோணமலை
- அன்புவழிபுரம்
- உப்பு வெளி
- சேனையூர்
- சேனையூர்
- பெரியகுளம்

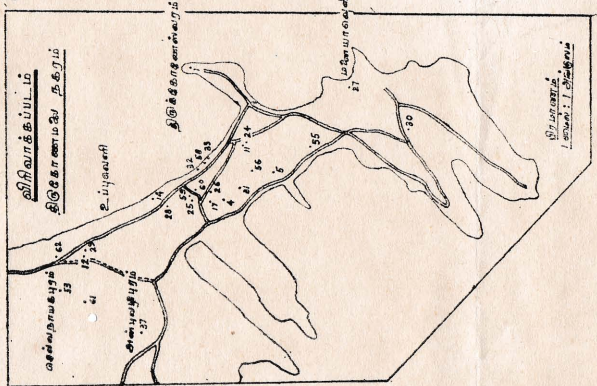
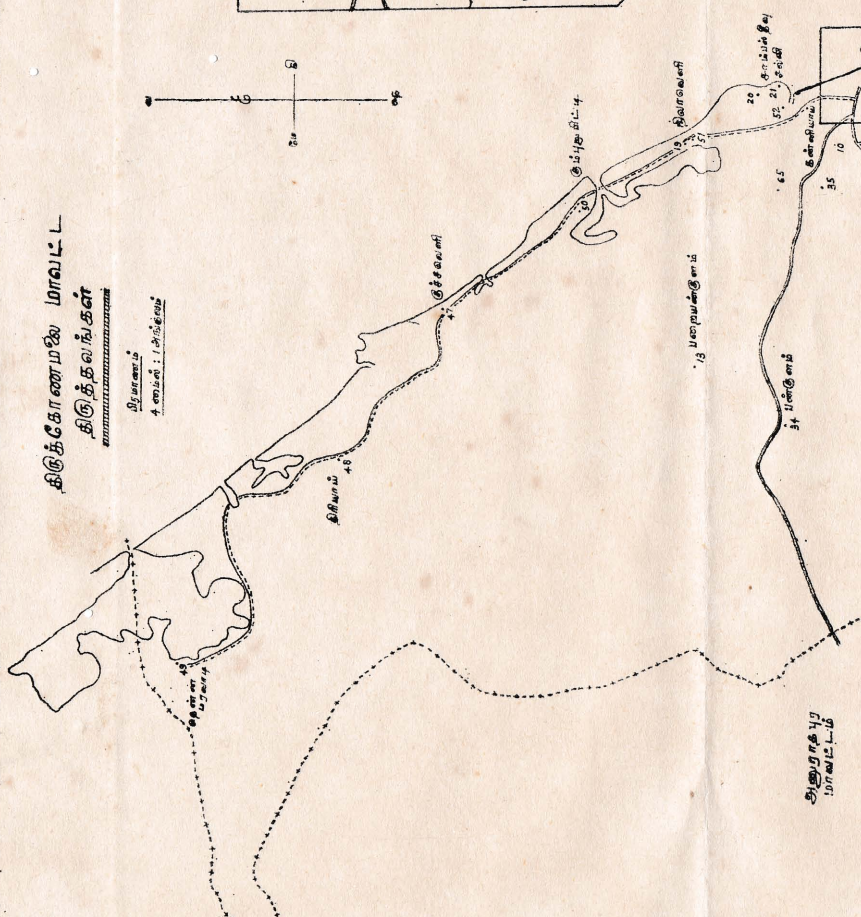
திருக்கோணமலை மாவட்ட

திருத்தவங்குகள்

வாரணாசி-மதுரை-மயசூரம்

நிழலணை

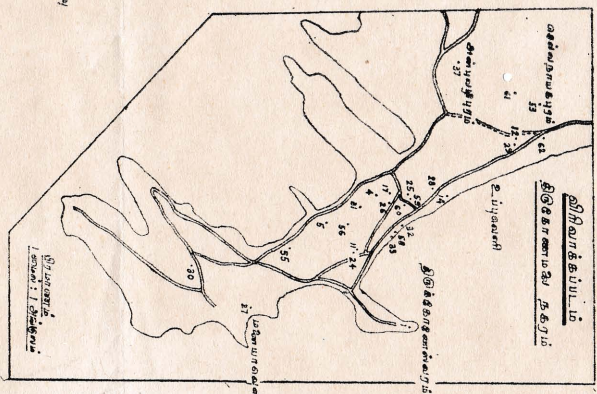
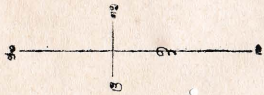
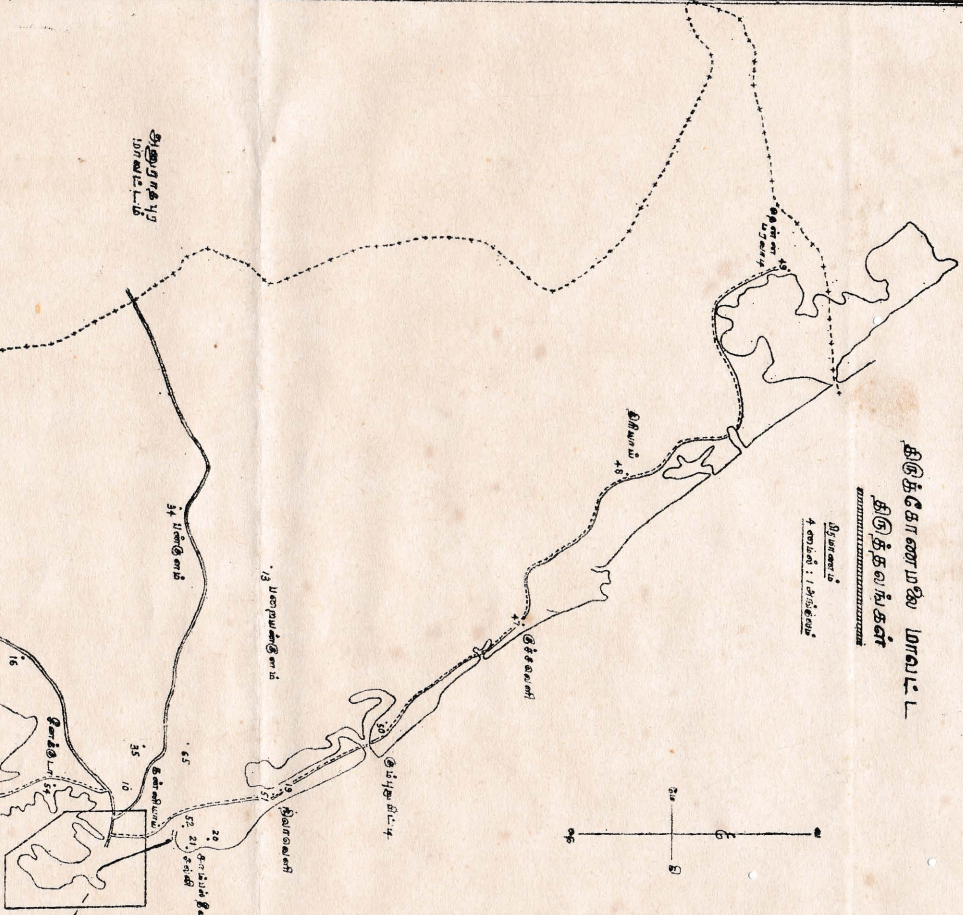
4 அங்குலம் 1 1/2 அங்குலம்

குதுராத்தூர் மாவட்டம்

திருத்தோணமலை மாவட்ட
திருத்தலங்கை

நிர்ணயம்
4 அங்குல அளவில்

திருத்தலங்கை மாவட்டம் அமைப்பு

திருக்கோணேஸ்வரம்

ஈழத்தில் பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்களாயிருப்பன திருக்கோணேஸ்வரம், திருக்கேதீஸ்வரம் என்னுமிரண்டுமாகும். தமிழ் நாட்டுத் திருத்தலங்களின் வரலாறுகள் பன்னெடுங்காலமாக அகில உலகச் சைவமக்களின் நெஞ்சில் நிலைபெற்றிருப்பது போன்று ஈழ நாட்டுத் திருத்தலங்களும் இந்துக்களின் இதயத்தில் இருந்துவருகின்றன. • திருக்கோணேஸ்வரம் இலங்கையின் கிழக்கே கிழக்கு மாகாணத்தில் உலகப் பிரசித்திபெற்ற இயற்கைத் துறைமுகமாகிய திருக்கோணமலைத் துறைமுகம் அமைவதற்குச் சாதகமாயுள்ள மலைகளொன்றின் உச்சியில் இருக்கின்றது. மூன்று மலைகளைக்கொண்டு முக்கோண வடிவில் அமைந்திருப்பதால் திருக்கோணமலை என்று இந்த நகரம் பெயர் பெற்றது. இந்த நகரத்தில் பிரசித்திபெற்ற திருத்தலம் கோணேஸ்வரம் ஆதலால் திருக்கோணமலை எனவும் இந்த நகரம் பெயர் பெறுகின்றது. இற்றைக்கு மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இந்துக்களின் திருத்தலமாகிய திருக்கோணேஸ்வரம் புனிதக்ஷேத்திரமாக இருந்துவந்ததைப் புராண, இதிகாச வரலாறுகள் கூறுகின்றன. எனவே இந்தத் தலத்தின் இயல்பான தெய்வீக விசேடத்தினாலே இந்நகரம் திருக்கோணமலை என்ற பெயரால் வழங்கி வருகின்றது.

திருக்கோணமலைப் புகையிரத நிலையத்திலிருந்து ஒரு கில்லோ மீற்றர் தூரத்தில் திருக்கோணேஸ்வரம் இருக்கின்றது. குளக்கோட்டு மன்னனால் திருப்பணிகள் செய்யப்பட்ட புராதன ஆலயத்தை கி.பி 1624ஆம் ஆண்டு போத்துக்கீசத் தளபதியாகிய கொன்ஸ்டர்ன்டைன் டிசா என்பவன் இடித்துத் தரைமட்டமாக்கிக் கொள்ளையடித்தபின்னர் முன்னூற்றைம்பது வருடங்களாக ஆகாய விங்கமாக அமர்ந்திருந்த கோணேசப் பெருமானுக்கு சைவப் பெருமக்கள் மீண்டும் புதியதோர் ஆலயத்தைக் கட்டியுள்ளார்கள். இந்த ஆலயத்திலே இன்று கோணேசப் பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கின்றார்.

தெட்சண கயிலாயம் என்று திருக்கோணேஸ்வரம் போற்றப்பட்டு வருகின்றது. வடக்கே இமயக் கொடுமுடியில், கயிலாய சிகரத்தில் கயிலைநாதன் எழுந்தருளியிருப்பது போல தெற்கே திருக்கோண

மலையில் கோணேசப்பெருமான் அமர்ந்திருந்து அருள்பாலிக்கின்றார். பூகோள அமைப்பில் இந்த இரண்டு தலங்களும் ஒரே அட்சரேகையில் அமைந்திருப்பதையும், இவையிரண்டுக்கும் நடுவே தில்லைத் திருத்தலம் அமைந்திருப்பதையும் திருமூல நாயனார் திருமந்திரத்திலே குறிப்பிடுகின்றார். (மேருநடுநாடி . . . 2701ஆம் பாடல்) இந்தத் தலங்கள் அமைந்திருக்கும் பாங்கை விஞ்ஞானரீதியாகவும் ஆராய்வது மேலும் திருக்கோணேஸ்வரத்தின் மகிமையை அறிவதற்கு உதவியாயிருக்கும்.

திருக்கோணேஸ்வரத்தின் வரலாறுகளைப் பின்வரும் நூல்கள் விரிவாகக் கூறுகின்றன.

1. தெட்சண கயிலாய புராணம்
2. திருக்கோணசல புராணம்
3. கோணேசர் கல்வெட்டு
4. திருக்கோணசல வைபவம்
5. திருமுறைகள்
6. திருப்புசுழ்
7. திருக்கோணேஸ்வரம்
8. புராதன யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்
9. தமிழரும் இலங்கையும்
10. இலங்கையில் இந்துசமயம்
11. திருக்கோணமாமலை
12. திருக்கோணமலைத் திருவுருவங்கள்
13. திருக்கோணேசர் கோவில் தோற்றக்காலம்
14. கோணேஸ்வரம்
15. கோணேசர் ஆலய வரலாறு
16. திருக்கோணமலை அந்தாதி முதலியன.

மேலே கூறப்பட்ட புராண; இதிகாச, வரலாற்று நூல்களைத் தவிர கோணேஸ்வரத்திற்குப் பாடப்பட்ட திருக்கோணேஸ்வரர் தோத்திரமலை, கோணகிரீசர் அட்டகம், கோணேசர் திருவூஞ்சல் முதலிய துதிப் பாடல்களும், கோணேசர் கோவில் கும்பாபிஷேக மலர்களும் திருக்கோணேஸ்வரத்தின் மூர்த்தி, தலம் தீர்த்த மகிமைகளை விரிவாகக் கூறுகின்றன. இவைகளை விரிக்கிற பெருகு மாதலால் சுருக்கமாகச் சிலவற்றை இங்கு குறிப்பிடுகின்றேன்.

மகாமேரு மலையின் சிகரங்களிலொன்றாகத்திருக்கோணமலை குறிப்பிடப்படுகின்றது. இந்த வரலாற்றைப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. தெட்சண கயிலாய புராணத்தில் இதன் விரிவான வரலாற்றை அறியலாம். இற்றைக்கு ஆறாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது இராமாயண வரலாறு. அக்காலத்தில் வாழ்ந்த இலங்கை

மன்னன் இராவணன் சைவசமயத்தவன் என்பதையும், அவன் திருக்கோணேஸ்வரத்தில் தவம் செய்து வழிபட்டு மலையெடுத்த வரலாற்றையும், கோணேசப் பெருமானிடம் வானம், நாளும் பெற்ற வரலாற்றையும் புராணங்களும், திருமுறைகளும் கூறுகின்றன. கோணமாமலையில் இராவணன் வாளால் வெட்டி மலையெடுத்த இடம் இன்றும் இராவணன் வெட்டு என்று கூறப்பட்டு வருவதையும் அறிகின்றோம் “எடுத்தவன் தருக்கை இழித்தவர் விரலால்” என்று திருக்கோணமலைப் பதிகம் கூறுவதாலும், இலங்கை மன்னன் எடுத்த அடுக்கல்மேல்” என்று “இராவணன் மேலது நீறு” என்றும் திருமுறைகள் பேசுவதாலும் இற்றைக்கு ஆரூபிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட வரலாற்றுப் பெருமையுடையது திருக்கோணேஸ்வரம் என்பது புலனாகின்றது.

ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருஞானசம்பந்தர் திருக்கோணேஸ்வரத்திற்குத் தேவாரத் திருப்பதிகம் பாடியருளினார். போத்துக்கீசரால் கோணேசர் கோவில் அழிக்கப்பட்டபின் மாதுமையப்பாள் சமேத கோணேசப் பெருமான் இந்தத் திருமுறைகளையே கோவிலாகக் கொண்டு அமர்த்திருந்தார் என்று கூறுவதில் இந்துக்கள் தெய்வீகப் பெருமையடைகின்றார்கள். “தெக்காரும் மாகோணத்தானே” என்று நாவுக்கரசரும், “மாகோணத்தானே” என்று சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும், “ஆழிபுடை சூழ்ந்தொலிக்கும் ஈழந்தன்னில் மன்னுதிருக்கோணமலை மகிழ்ந்த செங்கண் மழ விடையார்” என்று சேக்கிழார் பெருமானும், “திருக்கோணமலை தலத்தாரு கோபுரம்” என்று அருணகிரிநாத சுவாமிகளும் கோணேஸ்வரத்தைப் பாடியருளினார்கள்.

சிவஸ்தலங்கள் சில தானே தோன்றுகின்றன. வேறுசில அற்புதச் சம்பவங்களால் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன. திருக்கோணேஸ்வரம் இயல்பாகவே தெய்வீகமாகத் தோன்றிய ஸ்தலம். இதனை மெய்ஞானிகள் அறிவார்கள். அதற்கேற்றாற்போல கோணேசர் கோவிலின் கருவறையில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கும் மூலவிங்கமும் தான்தோன்றிலிங்கம் என்று கூறுவது மிகையாகாது. போத்துக்கீசரின் அடாத செயலால் முன்னூற்றைம்பது வருடங்களாக ஆலயமில்லாதிருந்த இடத்தில் மீண்டும் ஓர் ஆலயத்தை நிருமானிக்கத் திருக்கோணமலைச் சைவமக்கள் 1950ஆம் ஆண்டு ஆலோசனைக் கூட்டம் நடத்தினார்கள், புதிதாக நிருமானிக்கும் ஆலயத்தில் பிரதிஷ்டை செய்வதற்கு ஒரு விங்கத்தைப் பெறக்காசிக்குச் சென்றபோது கங்காதேவியால் இயற்கையாக உருவாக் கப்பட்ட பாணலிங்கம் கிடைத்ததும் அற்புதமாகும். அதற்கும் மேலான அற்புதத்தில் அற்புதம் கோணேசப்பெருமானருளால் திருக்கோணமலையில் நிகழ்ந்தது. கோணேசப் பெருமானுக்கு கோயி

லெடுக்கச் சைவமக்கள் ஆலோசனை நடத்திக்கொண்டிருக்கும் போது திருக்கோணமலை நகரசபையார் வீடமைப்புத் திட்டமொன்றுக்காக ஏகாம்பரம் வீதியில் கிணறு வெட்டினார்கள். அப்போது மூன்றடி ஆழத்தில் நிலத்தினடியிலிருந்து மாதுமை அம்பாள் சமேதகோணேசப் பெருமானும், சந்திரசேகரர், பார்வதி திரிபங்கவடிவத் திருவுருவங்கள் வெளிப்பட்டன. அத்துடன் கணேசர், அஸ்திரதேவர், அன்னம் என்பனவும் கிடைத்தன. இந்தத் திருவருட் செயல்கள் சைவமக்களுக்குப் புத்துணர்ச்சியை ஊட்டின. இதனால் கோணேசப்பெருமானுக்குத் தற்போதிருக்கும் புதிய ஆலயத்தை அமைத்தார்கள். தெய்வீகம் இயல்பாகவே ஊற்றெடுத்துப் பிரவாகித்துக்கொண்டிருக்கும் இந்தச் சேஷத்திரத்தில் ரிக்ஷிகளும் யோகிகளும் பல்லாயிரமாண்டுகளுக்கு முன்னமே தமது தபோ பலத்தை இந்தத் தலத்தில் பொழிந்து வைத்துள்ளார்கள். எனவே இது தானே தோன்றிய சிவஸ்தலமாகும்.

மூன்றாவது கடல்கோள் நிகழ்ந்த காலத்தில் மாபெரும் கற் கோவிலொன்று சமுத்திரத்தில் மூழ்கியிருக்கலாமென்ற ஐதீகம் இருந்துவருகின்றது. திரு. மைக் வில்சன், திரு. ஆதர் கிளாக் போன்ற ஆழ்கடல் ஆய்வாளர்கள் கோணேசர் கோவிலுக்கு அயலிலுள்ள கடலில் நடத்திய ஆராய்ச்சியின் பின்னர் கூறியிருக்கும் கூற்றுக்களின்படி சமுத்திரத்தில் கோவிலின் தளங்கள், தூண்கள் மணிகள், விளக்குகள் என்பன இருப்பதாக அறியக்கிடக்கின்றது. அந்தக் கடல்கோளின் பின்னர் கோணமாமலையில் மூன்று கோவில்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. மலையடிவாரத்திலொன்றும், மலை யுச்சியிலொன்றும், மலையின் நடுப்பாகத்திலொன்றும் இருந்தன. இந்தக் கோவில்கள் கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு ஆயிரத்தி முன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன், அதாவது இற்றைக்கு மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் கட்டப்பட்டுள்ளன. கோணேசர் கோவிலைப் போத்துக்கீச தளபதி 1624ஆம் ஆண்டு தமிழரின் புத்தாண்டுத் தினமாகிய சித்திரை வருடப் பிறப்பன்று இடித்தழித்தான். அப்போது ஆலயத்திலிருந்த கல்வெட்டுச் செய்தியைப் பிரதிபெய்து போத்துக்கல் மன்னனுக்கு அனுப்பிவைத்தான். இந்தச் செய்தியில் "மனூராசா அல்லது மாணிக்கராசா என்னும் மன்னன் இலங்கையை ஆண்டான். அவன் கி.மு. 1300ஆம் ஆண்டு கோணேசர் கோவிலைக் கட்டினான்" என்று கூறப்பட்டுள்ளது (அஜுடா நூல் நிலையச் சுவடி "கொண்குவிஸ்ரா" பக்கம் 51).

இந்தப் புராதன கோவிலுக்குத்தான் குளக்கோட்டு மன்னன் புனருத்தாரணத் திருப்பணிகள் செய்வித்தான். சோழமன்னனாகிய வரராமதேவனுடைய மகன் குளக்கோட்டு மன்னன். தந்தையாரின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக குளக்கோட்டு மன்னன்

இலங்கைக்கு வந்து கோணேசர் கோவிலில் திருப்பணிகள் செய்தான். குளமும் கோட்டமும் கொண்டதால் குளக்கோட்டு மன்னன் எனப் பெயர் சூட்டப்பட்டிருக்கலாம். இயற்பெயர் மறைந்து திருப்பணிச் சிறப்பால் காரணப் பெயர் நிலையாக வழங்கிவந்திருக்கலாம். குளக்கோட்டு மன்னன் கோவில் திருப்பணிகளை நிறைவேற்றியபின் கோவிலைப் பராபரிப்பதற்காக, இரண்டாயிரத்து எழுநூறு அவணம் நெல்விதைப்புத் தரையை உண்டாக்கினான். அவைகளுக்கு நீர் பாய்ச்சுவதற்காக அல்லைக்குளம், வெண்டரசன் குளம், சுந்தளாய்க்குளம் என்பவற்றைக் கட்டினான். இந்த வயல் நிலங்களை வளப்படுத்தி, வேளாண்மை செய்து கோணேசர் கோவிலைப் பரிபாலனம் செய்ய அமைக்கப்பட்ட சட்டதிட்டங்களே கோணேசர் கல்வெட்டு. ஏடுகளில் இந்தக் கல்வெட்டு எழுதிவைக்கப்பட்டிருந்தது. இன்னும் அந்த ஏடுகள் பிரதிசெய்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கோணேசர் கோவிலுக்குத் தொழும்புகள் செய்வதற்காகவும், கோவில் நிலங்களில் விவசாயம் செய்வதற்காகவும் குளக்கோட்டு மன்னன் மருங்கூர், காரைக்கால், சிந்துநாடு என்னுமிடங்களிலிருந்து குடிமக்களையும் அவர்களைப் பரிபாலிக்கத் தனியுண்ணைப் பூபால வன்னிமையையும் இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவந்து கட்டுக்குளப் பற்று, கொட்டியாபுரப்பற்று, தம்பலகமப் பற்று என்னும் இடங்களில் குடியேற்றினான். அவரவர்கள் கோணேசர் கோவிலுக்குச் செய்யவேண்டிய பணிகள் எவையென்பதையும் குளக்கோட்டு மன்னன் திட்டம்பண்ணி வைத்தான். இந்தத் திட்டங்களைக் கூறுவது கோணேசர் கல்வெட்டு.

திருந்து கலிபிறந்து ஐநூற்றொருபதுடன்
 இரண்டாண்டு சென்ற பின்னர்
 புரிந்திடப மாதமதில் ஈரைந்தாந் தேதி
 புணர் நந்நாளில்
 தெரிந்த புகழ் ஆலயமும் சினகரமும்
 கோபுரமும் தேரூர் வீதி
 பரிந்து ரத்தன மணிமதிலும் பாபநாசச்சீனையும்
 பகுத்தான் மேலோன்.

குளக்கோட்டு மன்னன் கலியப்தம் ஐநூற்றுப் பன்னிரண்டில் கோணேசர் கோவில் திருப்பணி செய்த வரலாறு இக்கல்வெட்டுப் பாடலில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறே ஆலயக் கடமைகளை யார் யார் எவ்வாறு செய்யவேண்டுமென்றும், அவர்களுக்குரிய மானியங்கள் எவையென்றும், செய்யத் தவறும் பட்சத்தில் அவர்களுக்குரிய தண்டனைகள் எவையென்றும் கோணேசர் கல்வெட்டில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

போர்த்துக்கீசரால் கோணேசர் கோவில் அழிக்கப்படும்வரை கோணேஸ்வரத்தில் கல்வெட்டின் பிரகாரம் யாவும் நடைபெற்று வந்தன. போர்த்துக்கீசர் கோவிலை அழித்தபோது ஆலயத்திலிருந்த திருவுருவங்களை அங்கிருந்த குருமாரும், தொண்டர்களும் எடுத்துச் சென்று நிலத்திலும், குளங்களிலும் மறைத்து வைத்தார்கள். அவ்வாறு கொண்டு செல்லப்பட்ட திருவுருவமொன்று தம்பலகமம் ஆதிகோணேநாயகர் கோவிலில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அன்று தொடக்கம் இந்தக்கோவிலுக்குரிய மானியங்களெல்லாம் தம்பலகமம் ஆதிகோணேநாயகர் ஆலயத்தில் உடமைகளாக ஆட்சியிலிருந்து வருகின்றது. கோணேசர் கல்வெட்டில் கூறப்பட்டுள்ள தொடும்பு முறைகள் சிறிய மாற்றங்களுடன் தம்பலகமம் ஆதி கோணேநாயகர்கோவிலில் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

1950ஆம் ஆண்டு நிலத்திலிருந்து அற்புதமாக வெளிப்பட்ட ஐந்து அழகிய திருவுருவங்களையும் டாக்டர் திரு. பாலேந்திரா என்பவரும், திருக்கோணமலைச் சைவப் பெரியார்களும் இலங்கையெங்கும் ஊர்வலமாக எடுத்துச் சென்று மீண்டும் கோணேஸ்வரத்தில் தற்காலிகமாக அமைக்கப்பட்ட ஆலயத்தில் வைத்து வழிபட்டு வந்தார்கள்.

கோணேசர் ஆலயப் புனரூத்தாரணச் சபையொன்று அமைக்கப்பட்டது. அதில் திருக்கோணமலைத் தொகுதிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. எஸ். சிவபாலன் தலைவராகவும், திரு. ந. இ. இராஜவரோதயம், திரு. ரி. ராஜரெட்டணம், திரு. எஸ். எம். மாணிக்கராஜா, திரு. ரி. சுப்பிரமணியம், திரு. சி. ஆறுமுகம், டாக்டர் டபிள்யூ. பாலேந்திரா, திரு. கே. சரவணமுத்து, திரு. வி. இராமலிங்கம், திரு. ரி. ஏகாம்பரம், சிவஸ்ரீ. சிவசுப்பிரமணியக் குருக்கள், சிவஸ்ரீ. சபாபதி ஐயர் என்பவர்கள் நிர்வாக உறுப்பினர்களாகவும் இருந்து கோவில் திருப்பணியை ஆரம்பித்தார்கள். 1963ஆம் ஆண்டு திருப்பணி வேலைகளை நிறைவேற்றி அப்போது திருக்கோணமலைப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராயிருந்த திரு. ந. இ. இராஜவரோதயம் அவர்கள் தலைமையில் முதலீடுவது கும்பாபிஷேகம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. அதன்பின் டாக்டர் எஸ். சித்திரவேலு அவர்கள் தலைமையில் பரிபாலன சபை ஆலயத்தைப் பரிபாலித்து வந்தது. பதினெட்டு வருடங்களின் பின்னர் 1981ஆம் ஆண்டு திருக்கோணமலைப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. இரா. சம்பந்தன் அவர்களின் அனுசரணையோடு அமைக்கப்பட்ட கோணேசர் ஆலயப்புனரூத்தாரண சபையின் உதவியுடன் திரு. மு. கோ. செல்லராசா (ஜே. பி. யு. எம்.) அவர்களைத் தலைவராகவும், பண்டிதர் - சைவப்புலவர் திரு. இ. வடிவேல் அவர்களைச் செயலாளராகவும் கொண்ட கோணேசர் ஆலய பரிபாலனசபை இரண்டாவது மகாகும்பாபிஷேகத்தை நடத்தியிருக்கின்றது.

ஆகமசாஸ்திர முறைப்படி அமைக்கப்பட்ட அழகிய தூபிகளைக் கொண்ட ஆலயத்தின் கருவறையில் காசியிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட பாணலிங்கமும், அழகிய கோபுரத்தையுடைய அம்பாள் கோவில் கருவறையில் மாதுமையம்பாள் சிலாவிக்கிரகமும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஸ்நபன மண்டபத்தில் சிவகாம சுந்தரி சமேத நடராஜப் பெருமானும், வசந்த மண்டபத்தில் வள்ளி தெய்வயானை சமேத சுப்பிரமணியரும், சந்திரசேகர், சோமாஸ்கந்த மூர்த்தங்களும் எழுந்தருளி மூர்த்திகளாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளன. பிள்ளையார், சுப்பிரமணியர், நவக்கிரகங்கள், சூரியன், சந்திரர்; நாகதம்பிரான், வைரவர், சண்டேஸ்வரருக்குத் தனித் தனி கோவில்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ராஜகோபுரம் புதிதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. யாகசாலை, பாகசாலை, யாவும் முறைப்படி அமைக்கப்பட்ட அற்புதக் கோவிலை கோணேசர்மலை தாங்கித் தவம் செய்துகொண்டிருக்கின்றது. சமுத்திராதேவியானவள் கோணமாமலையைச் சுற்றி வளைத்துநின்று தனது அலைகளாகிய கரங்களால் ஆனந்தமாகச் சீராட்டிக்கொண்டிருக்கின்றாள். இப்படியான இயற்கையழகு தவளும் ஒரு அற்புதமான ஸ்தலத்தை வேறு எங்கேயும் பார்க்கமுடியாது. சுவாமிபெயர்-கோணேஸ்வரர், அம்பாள் பெயர் - மாதுமை, ஸ்தலவிருட்சம் - கல்லால்.

மலையுச்சியில் கடலோரமாக சிதாகாச வெளியில் மலைப்பூசை நடைபெறுகின்றது. போத்துக்கீசர் கோவிலை அழித்தபின்னர், பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலத்தில் அவர்கள் அளித்த வழிபாட்டுச் சுதந்திரத்தினால் இந்த மலையுச்சியில்தான் இந்துக்கள் பூசைகளை நடத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். இப்போதும் இந்தப் பூசை நடைபெற்ற பின்னர் தான் ஆலயத்தில் ஏனைய மூர்த்திகளுக்குப் பூசைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. தினமும் ஆறுகால பூசையும், பங்குனி உத்தரத் தன்று கொடியேறி பதினெட்டு நாட்களுக்கு மகோற்சவமும் நடைபெற்று வருகின்றது. பாபநாசத் தீர்த்தம் ஆலயத்திலிருந்து சற்றுத் தூரத்திலிருக்கின்றது. மலையிலிருந்து கீழே இறங்கிச் சென்று தீர்த்த மடவேண்டும். தீர்த்தோற்சவம் புதுமையான முறையில் நடைபெறுகின்றது. ஆலயத்திற்குரிய தீர்த்தக் கேணியைப் போர்த்துக்கீசர் அழித்துவிட்டார்கள். அதற்கு அருகிலிருந்த பாபநாசத் தீர்த்தக் கிணற்றிலிருந்து நீரிறைக்கும் இயந்திரத்தின்மூலம் தீர்த்தத்தை வெளிக்கொணர்ந்து மழைபோல் பொழிவார்கள். மக்கள் அந்தத் தீர்த்தத்தில் தோய்ந்து தீர்த்தமாடிப் பாபநாசம் செய்து கொள்வார்கள். இந்துக்களுக்குரிய சகல வழிபாட்டுப் பூசைகளும் இங்கு நடைபெற்று வருகின்றன.

சிவராத்திரிக்கு முந்தின பதினைந்து நாட்களும் சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு அபிஷேகங்கள் நடைபெற்று சிவராத்திரிவிழா மிகச் சிறப்பாக அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றது. சிவராத்திரிக்கு அடுத்த நாள் மாதுமையம்பாள் சமேத கோணேசப் பெருமான் நகர்வலத்

திற்குப் புறப்படுவார். இரவில் நகர்வலம் நடைபெறும். முதலாம் நாள் விஸ்வநாதசிவன் கோவிலிலும், இரண்டாம் நாள் ஸ்ரீபத்திரகாளியம்பாள் கோவிலிலும், தங்கியிருந்து மூன்றாம் நாள் தனது ஆலயத்திற்கு எழுந்தருளுவார். சிவன்கோவிலிலும், ஸ்ரீபத்திரகாளியம்பாள் கோவிலிலும் கோணேசப்பெருமானைப் பத்தி சிரத்தை யுடன் சோடசோபசார மரியாதைகளுடன் வரவேற்று ஆலயத்தில் வைத்து அபிஷேகாதிசுரமங்களையும் பூசைகளையும் செய்வார்கள். நகர்வலத்தின்போது கோணேசப் பெருமான் திருக்கோணமலையிலுள்ள ஆலயங்களுக்கெல்லாம் சென்று தரிசனம் கொடுப்பார். பெருமான், தான் நிலத்திலிருந்து வெளிப்பட்ட கிணற்றுக்கும் சென்று அந்தத் தீர்த்தத்தை ஆசீர்வதிப்பார். அங்கங்கெல்லாம் உபசரணைகளும் பூசைகளும் நடைபெறும். இந்த நகர்வல விழாவைப் போல் வேறெங்குமே நடைபெறுவதாக யாமறியோம். மூன்று நாட்களும் மக்கள் பக்திவெள்ளத்தில் களித்திருப்பார்கள். ஒவ்வொரு வீட்டு வாசலிலும் கும்பம் வைத்து மங்கல்விளக்கேற்றி வரவேற்று வழிபடுவார்கள். எல்லா வீதிகளையும் பந்தர்கள் அமைத்து, மகர தோரணங்களினால் அலங்கரித்திருப்பார்கள். இந்திரவிழா நடைபெறுவதுபோல சாதி, மத, பேதமின்றி ஒரு தேசிய விழாவாக இது நடைபெற்று வருகின்றது.

ஆடியமாவாசைக்குச் சுவாமி மலையிலிருந்து இறங்கிக் கடற் தீர்த்தமாடச் செல்வார். அன்று திருக்கோணமலையிலுள்ள பல கோவில்களிலிருந்தும் சுவாமிகள் எழுந்தருளிவந்து கோணேசப் பெருமானோடு சேர்ந்து தீர்த்தமாடுவர். இந்தத் தீர்த்தக் கடற்கரையில் மகாமகத்திற்கு திருக்கோணமலையிலுள்ள எல்லா ஆலயங்களிலிருந்தும் சுவாமிகள் எழுந்தருளி வந்து மகாமகத் தீர்த்தோற்சவம் நடைபெறும். கோணேசப் பெருமானுடைய மகோற்சவமுடிவில் நடைபெறும் பூங்காவனத் திருவிழாவும், தெப்போற்சவமும் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது. தெப்போற்சவத்திற்குச் சுவாமி மலையிலிருந்து கீழிறங்கிவந்து தெப்பத்தில் ஆரோகணித்து, கோணமாமலையைச் சுற்றிச் சமுத்திரத்தில் வலம்வருவார். சமுத்திரக்கரையில் இரவு பூராவுமிருந்து அடியார்களுக்கு அருள்புரிவார். கலைநிகழ்ச்சிகள் ஒருபுறம் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும். அடுத்தநாள் காலையில் சுவாமி எழுந்தருளிவந்து ஆலயத்தை அடைவார். மாதுமையம்பாளுக்குத் தனிமகோற்சவம் நடைபெற்று வருகின்றது. ஆடிப் பூரத்தைத் தீர்த்த தினமாகக் கொண்டு அதற்கு முந்திய பத்து நாட்களும் உற்சவம் நடைபெற்று வருகின்றது. நவராத்திரியில் ஸ்ரீசக்கர பூசையும், திருவெம்பாவைக் காலத்தில் ஆதிரையானுக்குப் பெருவிழாவும் நடைபெறுகின்றது. சாதி, மத, பேதமற்று யாவரும் வந்து வழிபட்டு இஷ்ட சித்திகளைப் பெறும் புனித கோணேஸ்வரம் அருணகிரிநாதர் கூறியதுபோல “நினைத்த காரியம் அனுக்கூலமே தரும்” பெருமானாகிய மாதுமையம்பாள் சமேத கோணேசப் பெருமானால் சிறப்புற்று விளங்குகின்றது.

திருக்கோணேசர் திருவூஞ்சற் பதிகம்

ஆக்கியோன்:

சைவப்புலவர் — பண்டிதர் இ. வடிவேல் அவர்கள்
திருக்கோணமலை

காப்பு

வேழ முகத்தவனே வினாயகனே நின்னடியில்
ஏழையேன் வீழ்ந்து இறைஞ்சுகின்றேன் — ஆளுடைய
பிள்ளைக் கவியமுதைப் பெற்று திருக்கோணேச
வள்ளல்தனக் கூஞ்சல் வழக்கு.

நூல்

சீர்மேவு மாமறைகள் கால்களாகச்
செய்ய திரு ஆகமங்கள் விட்டமாக
பார்மேவு பைந்தமிழ்சேர் பண்களோடு
பகரரிய திருமுறைகள் வடமதாக
ஏர்மேவும் ஓங்காரப் பீடமீதில்
ஏழிசையின் மலர் தூவி இனிது போற்றக்
கார்மேவு தென்கைலைக் கோடு தன்னில்
மாதுமைசேர் கோணேசா ஆடூஞ்சல்.

தண்மதியின் ஒளிதவழும் கோணைக் குன்றில்
தவயோக முனிவர்களின் தேசுதங்க
விண்ணவர்கள் சூழ்ந்திருந்து வேதமோத
விஞ்சையர்கள் வேதமொடு கீதம் பாட
இன்னிசை நாரதர் வீணைதன்னிற் கூட்ட
எழிலுடனே நந்தி மத்தளமுங்கொட்ட
மண்ணிலுயர் கோணைநகர் தன்னில் மேவும்
மாதுமைசேர் கோணேசா ஆடூஞ்சல்.

திருமகனும் கலைமகனும் வடந்தொட்டாட்ட
செய்ய புவிமகள் கவரி வீசி நிற்க
கருமேக வண்ணனொடு வருணன் வாயு
கணநாதர் இந்திரன் கைகூப்பி நிற்க
அருள்மேவும் அரமகளிர் பரதமாட
ஆதிசேடனு மருகே அமர்ந்து நோக்க
திருமேவும் தெக்காரும் மாகோணத்தில்
திகழ் கோணை நாதரே ஆடரஞ்சல்.

அருக்கனொளி ஆழ்கடலின் மீதெழுந்து
அருட்கோணை நாதரடி தழுவி யோங்கச்
செருக்குடைய இராவணன் தென்கைலை தன்னைச்
சினங்கொண்டு வாளோச்சி எடுக்கும்போது
வெருக்கொடுமை தனைக்கரத்தா லணைத்துக்காலின்
விரலதனால் அடர்த்தவனுக் கருள்புரிந்த
மறக்கருணைத் திருக்கோணை நாதரே நீர்
மாதுமையோ டினிதிருந்து ஆடரஞ்சல்.

சினகரமும் கோபுரமும் தேரூர் வீதி
செய்யதிரு மண்டபமும் மதிலும்கட்டி
கணபதிக்கும் கந்தனுக்கும் கோவில் கொண்டு
கருவாய வல்வினைகள் அறுக்கவல்ல
பவநாசம் செய்யமுயர் பாவநாசத்
தீர்த்தமுடன் திருப்பணிகள் பலவும் செய்து
சிவநேயக் குளக்கோட்டன் கோயில் மேவும்
செய்யதிருக் கோணேசா ஆடரஞ்சல்.

அகத்தியரும் அருணகிரிநாதர் ஞான
சம்பந்தர் துதித்த அருட்கோணை நாதா
இகத்திலுனை இதயத்தில் இருந்து வோர்க்கு
இகபரபோகம் அருளும் ஈசர் அன்பர்
பவத்தொடக்கை அறமாற்றும் பாவ நாசா
பரஞ்சுடரே பதமுத்தி தன்னையீந்து
சிவத்துவத்தில் சேர்த்தெம்மை ஆளுங் கோணைத்
தேவாதி தேவரே நீர் ஆடரஞ்சல்.

ஆழிபுடை சூழ்ந்தொலிக்கும் ஈழந்தன்னில்
அரியதிருக் கோணமலை நாதர் தன்னைக்
காழிவளர் பிள்ளைமனம் கசிந்து பாடக்
கஜ்பாகு மன்னனாகக் கரித்து வந்து

ஊழ்வினையால் இருகண்ணும் இழந்து மீண்டும்
உயர்திரு வெண்ணிறணிந்து உய்திபெற்றான்
சோழனொடு பாண்டிய மல்லவரும் போற்றும்
கோணைநகர்க் கரசேநீர் ஆடரஞ்சல்.

சைவநெறி தழைத்தோங்கத் தமிழமோங்கத்
தவமுனிவருள மோங்கத் தர்ம மோங்கத்
தெய்வ மணந் திகழ்ந்தோங்கத் திருமோங்கத்
தேவார இசையோங்க வேத மோங்க
உய்யுநெறி கொண்டு குளிக் கோட்டு மன்னன்
உளமோங்க எடுத்ததிருக் கோயில் தன்னை
பொய்மாயப் போத்துக்கீ சர்செய் தீதைப்
புன்னகையூல் ஏற்றவரே ஆடரஞ்சல்.

மன்றில் வளர் மாமணியே ஆடரஞ்சல்
மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்து மாகிக்
குன்றில் வளர் குருமணியே ஆடரஞ்சல்
குகனையருள் குலமணியே ஆடரஞ்சல்
துன்றுபிடி யன்னநடை மாதுமையாம்
அம்சகமனும்பிகை யோடாடரஞ்சல்
இன்றெமக்கும் இருள்கடிந்து அருள்செய்கின்ற
இறையவரே கோணேசா ஆடரஞ்சல்.

திங்களொடு கங்கை வளர் சடையு மாடத்
திகழ்ந்தோங்கு சர்ப்போப வீதமாடி
நங்கை மாதுமையாட நயனமாட
நவமணிக் குண்டலமாடக் குழையுமாட
அங்கமெலாங் குழைந்தபய வரமாட
அடியினையிற் சிலம்பாடக் கழலுமாட
எங்கள்மனம் களித்தாட இரங்கும் கோணை
இறையவரே கோணேசா ஆடரஞ்சல்.

வாழி

அஞ்செழுத்து மந்திரமும் நீறும் வாழி
அரனடியார் அந்தணர்கள் ஆவும் வாழி
பிஞ்செழுத்தாம் சிவப்பழமாம் பொருளே வாழி
பிரபஞ்ச மனைத்துமருள் பெற்று வாழி

மஞ்சதவழ் மாமலையில் மழையும் வாழி
 மன்னரொடு மக்கள்நலம் பெற்றுவாழி
 எஞ்சலிலாத் தமிழ்வாழி சைவம்வாழி
 இறைவனடியா ரெல்லாம் வாழி வாழி.

எச்சரிக்கை

திருவார் கோணைப் பதிமேனிய தேவா எச்சரிக்கை
 தேவிமாதும்மையாளொடு வருவாய் எச்சரிக்கை
 மருவார் கொன்றை மதிசூடிய மகிபா எச்சரிக்கை
 அரணே திருக் கோணேஸ்வர நாதா எச்சரிக்கை

மானோடொரு மழுவேந்திய கையாய் எச்சரிக்கை
 மதியோடுயர் நதிதங்கிய சடையாய் எச்சரிக்கை
 வானோர்முடி தவழும்திரு அடியாய் எச்சரிக்கை
 கோனார் தசமுகனார்க்கருள் கோவே எச்சரிக்கை

உமைமாதொடு உயர்கோணையில் உறைவாய் எச்சரிக்கை
 உருவாய் அருவுருவாய் நிறைதிருவே எச்சரிக்கை
 எமையாண்டருள் கோணசல ஈசா எச்சரிக்கை
 எங்கள் உயிர்க்குயிராய் வரு குருவே எச்சரிக்கை.

லாலி

லாலி லாலி லாலி லாலி லாலி

ஆலமுண்ட நீலண்ட லாலி லாலி

கோணமலை மேவியமர் கோவே லாலி

கொண்டல்வண்ண மாதுமை சேர் தேவே லாலி (லாலி)

தத்துவங் கடந்தவரே லாலி லாலி

முத்திதரும் வித்தகரே லாலி லாலி (லாலி)

சோதி வடிவானவரே லாலி லாலி

ஆதிக்கோணை நாயகரே லாலி லாலி. (லாலி)

பராக்கு

அரியயனும் அறியாத ஆதி பராக்கு
 ஆதியந்தமில்லா அரனே பராக்கு
 திரிபுர மெரித்தருளும் தேலே பராக்கு
 தென்திசைக் கோணைவளர் சிவமே பராக்கு

திருமுறைகள் வேதமும் ஆனாய் பராக்கு
 திகழ்சைவ ஆகமத்துறைவாய் பராக்கு
 அருள்புரிந்தடியவரை ஆள்வாய் பராக்கு
 அகிலாண்டநாயகத்தரனே பராக்கு

காலனைக் காலாற் கடிந்தாய் பராக்கு
 கண்ணப்பனுக் கீருள் வடவுள் பராக்கு
 ஆலமுண்டமரருக்கருள்வாய் பராக்கு
 அடியார்துயர் தீர்தென்றுமாள்வாய் பராக்கு.

மங்களம்

மங்களம் மங்களம் மங்களம் — ஜெயஜெய
 மங்களம் மங்களம் மங்களம்

ஆதியந்தமில்லாத மாதுமையாள் பாகருக்கும்
 ஐங்கரக்கடவுளுக்கும் ஆறுமுகவள்ளலுக்கும் (மங்)

சுத்தபரி பூரணர்க்கும் சோதி வடிவானவர்க்கும்
 நித்திலங் கொளிக்கும் திருக்கோணமலை நாதருக்கும் (மங்)

தொண்டருக்கும் தாசருக்கும் தோத்திரம் செய் நேசருக்கும்
 அண்டருக்கருளமண்ணல் கோணமலை வள்ளலுக்கும் (மங்)

திருக்கோணநாயகர் பதிகம்

திருவாளர் வே. அகிலேசபிள்ளை அவர்கள் இயற்றியது.

திருக்கோணமலை

1. கடிகமழு மலர்பறித் தாகம விதியோ டனுதினமுங்
கருணையோடு
படிமிசைநின் பதமதனை வேதியர் பூசிக்கவருள்
பாலித்தாள்வாய்
பிடியனமென் நடைபாக மதின் மருவ மகிழ் பெரிது பூத்து
அடியவரை நிதங்காக்குந் திரிகோணச் சிலம்புறையு
மாதிரும்புத்தி
2. சந்ததமு நினதுபய பதமலரை வேதியர்கள் தான் பூசித்து
வந்தனைசெய்திடக் கருணை வைத்தருள்வாய் குளக்கோட்டு
மகிபற்குற்ற
பந்தவினை தனைநீக்கிப் பகரரிய முத்தியினைப் பரிவாய்யும்
அந்தமிகு வாரிதிசூழ் திரிகோணச் சிலம்புறையு மாதிரும்புத்தி
3. பன்னரிய நினதுபைய பதமலரை வேதியர்கள் பரிவு கூர்ந்து
முன்னிறுவி யருச்சனை செய்திட வருள்வாய் மூவருக்குண்
முதல்வகை
வன்னமிகு குமரகுருபரவேளை விநாயகரை மகிழ்ந்து தந்த
அன்னநடை யுமைகூடத் திரிகோணச் சிலம்புறையு
மாதிரும்புத்தி
4. முப்புரிநூன் மார்பிலங்கு வேதியர்க னினதுபத
முண்டகத்தை
எப்போமுதும் பச்சிலைகொண் டிறைஞ்ச வருள்புரிந்நிடுவா
யிமயோருக்குத்
தப்பிதஞ்செய் திடர்வினைத்த வசரணவேல்கொடு
தடிந்தோன்றன்னைத் தந்த
அப்புலவஞ் சூழ்ந்திலங்குந் திரிகோணச் சிலம்புறையு
மாதிரும்புத்தி.

5. கஞ்சமல ரயன்முகத்தி லுற்பவித்த வேதியர்கள்
கருணையோடு
மஞ்சிலகு நின்னுபைய மலரடி பூசிக்கவருள் வழங்குமையா
தஞ்சமின்றிப் பவக்கடலிற் கிடந்து வருந்திடும்டியார்
தம்மைநோக்கி
அஞ்சலெனக் கரமீயுந் திரிகோணச் சிலம்புறையு
மாதிரும்புத்தி
6. மட்டவிழு மலரெடுத்து வேதியர்க ணினதுபைய மலரை
நாளும்
இட்டமுடன் பூசனைசெய் தேத்த வருள்புரிந்திடுவா
யியம்பவொண்ணுக்
கட்டழகா ரிமயமலை யரசன்மகள் புடைமருவக் கருணை
கூர்ந்து
அட்டதிக்கும் பெருமைசெறி திரிகோணச் சிலம்புறையு
மாதிரும்புத்தி
7. சண்டனையோ ரன்பனுக்கா யுதைத்த நினதுபைய
பதந்தன்னை நாளும்
பண்டையநின் மரபில்வரு வேதியர் பூசிக்கவருள்
பாவித்தாளவாய்
மிண்டுசெயு மசுரர்களைக் கண்டதுண்டஞ்செய்த
வைவேலவனைத் தந்த
அண்டர்களு மறியவொணுத் திரிகோணச் சிலம்புறையு
மாதிரும்புத்தி.
8. பக்தியுடன் வேதியர்க ணினதுபய பதமதனைப் பரிவினோடு
நித்தியமு மருச்சனைசெய்திடக் கிருபை கூர்ந்தருள்வாய்
நிகழ்த்தவொண்ணுச்
சக்தியுமை புடைமருவச் சந்ததமு மடியர்துயர் தன்னை நீக்கி
அத்திரியோர் தமைக்காக்குந் திரிகோணச் சிலம்புறையு
மாதிரும்புத்தி.
9. பற்றுடனே பச்சிலைகள் பறித்து நிதம் வேதியர்கள்
பாங்கினின்று
குற்றமொரு சிறிதுமிலாப் பூசனைகள் செய்யவருள்
கூருமையா
பொற்புலவு மாதுமையாள் புடைமருவ விடையில் வரும்
புனிதா மிக்க
அற்புதங்க ளமைந்திலகுந் திரிகோணச் சிலம்புறையு
மாதிரும்புத்தி.

10. அம்புவியை யரசுசெய்யு நீசமகிபாலர்கள் அக்கிரமமாக
வம்பவிணின் பதமலரை மறையவர்கள் பூசனைபுரியாவகை
தடுத்தார்
எம்பரனே யிவர்கள் கொடுங் கட்டளைகளழிய வருளிந்துன்
பாத
வம்புயக் காட்சியைத் தருவாய் திரிகோணச் சிலம்புறையு
மாதிரும்புத்தி.

திருவேட்டைத் திருவிருத்தம் — திருக்கோணேஸ்வரம்

திரு மருவு ரௌத்திரி உத்திரட்டாதி தேதி ஈரிரண்டு தன்னில்
 செறிவு பெறு சனிவார நாளில் அமாவாசைத் திதியுறு
 தினத்தில்
 செப்பரிய விந்திரனும் முப்பத்து முக்கோடி தேவரும் விரைந்து
 வந்து
 தென் கைலைமீதிலுறை கோணேச நாதரின் செஞ்சரண
 மலரிறைஞ்சித்
 தேவாதி தேவனே கோணையம் பதியிலுறு செய்ய சந்தன
 வனத்தில்
 திரிலோகமஞ்சிடத் தக்கவோர் சூரகஞ் சேர்த்து
 லவுகின்றமையினால்
 திகழு நற் சோலையயடைந்து சூகர மதைத் திரு வேட்டை
 யாடுதற்குத்
 திருவருள் புரிந் தெழுந் தெம்முடன் வருகவெனத்
 தேவர்களிரங்கிநிற்க
 மருமருவு மாதிரி தயாபரி கிரிபாகரி மனோன்மணி யகோரி வீரி
 மறை புகழு மாமந்ர ரூபி திரிகுரி கவுமாரி கல்லாணி வாணி
 மயிட சம்மாரி யோங்காரி றீங்காரி நன் மகேஸ்வரி மாதங்கி நீலி
 மரகத நிறத்திமுக்கோண ஷட் கோணத்தி வயிரவி வராகி மாரி
 வாலை திரிபுரை புவணை சுந்தரி பராபரி சுமங்கலி பர்வதவர்த்தினி
 மாட்சியுறு மாதுமை விசாலாட்சி மீனாட்சி காமாட்சி
 கமலாசனாட்சி
 மாணிக்கவல்லி நவகோணத்து மெல்லி ஐவர்க்கு மனையான நல்லி
 வாமி யபிராமி சிவகாமி குறமாதுக்கு மாமி மகமாயி யாயி.
 தருமருவு நாரி மௌனா க்ஷிரி, சடா க்ஷிரி சகல காரண வக்ஷிரி
 தண்மையுறு குமரகுரு பரமுருக குழகனைத் தந்து காத்திட்ட
 செல்வி
 தற்பவனதாரி பரநாரி இமவானருள் செய்ய சக்தி பாண்டியகுமாரி
 சங்கரி ருத்திராணி மலர்வேணி சுகபாணி கசல ஆகமபுராணி

தமணியப் பள்ளியறை தண்ணில் நவரத்தினச் சப்பிர மஞ்சத்தின்

மீது

தண்கமல விழிதுயிலு மாதுமைக் கிதுகதைதனைச்

சற்றுமறிவியாமல்

தாரணியிலுதினந் துதிசெயும் தாசர்க்குத் தண்ணருள் வழங்க

வெண்ணித்

தங்கமிரு வலிமையுறு ஏறி ஈட்டி முதலான சகலவாயுதமு

மேந்தி

கருமருவு சைவசமயஞ் செழித் தோங்கவும் கவினுலவும்

அக்குமணியும்

கருதரிய ஐந்தெழுத்துஞ் சிறந்தொளிரவும் காசினியை

யானுமகிபர்

கவினுலவு செங்கோல் தழைக்கவும் மடமாதர் கற்புநெறி மிக

வளரவும்

கயலினங் குதிக்கொளும் வயல்கள் வினைவோங்கவும் காலமது

தவறிடாமற்

காசினியில் மாதத்தில் மும்மாரி பெய்யவும் கன பசுவினம்

பெருகவும்

காதலுறு மங்கையர்கள் வெண்கவரி வீசவும் கற்றவர்கள்

புகழ் பேசவும்

கஞ்சமலர் அயனொடிரி செஞ்சரன் இறைஞ்சிடுங் கர்தன்

டியவர்களுக்குக்

கதியருளு மீசனும் கோணை நாதர் சூகர வேட்டை

யாடினரே.

குறிப்பு:- இதனைப் பாடுபவர்கள் முதலிரண்டு வரிகளையும் திருவேட்டை நிகழ்ந் தினத்திற் கேற்ப வருடம், திதி நட்சத்திரம், வாரம், திகதிகளைப் பொருத்தமாக மாற்றி படிக்கவும்.

திருக்கோணமலைப் பெரியார் திரு வே. அகிலேசபிள்ளை அவர்கள் விஸ்வநாத சிவன் கோவிலுக்குப் பாடிய இப்பாடலை, அவருடைய வழித்தோன்றல், திரு. அ. கணேசலிங்கம் அவர்களின் அனுமதியுடன் சைவப்புலவர் பண்டிதர் இ. வடிவேல் அவர்களால் கோணைச் பெருமானுக்குப் பொருத்தமாக மாற்றியமைக்கப்பட்டது.

தம்பலகமம்

ஸ்ரீ ஆதிகோணநாயகர் கோவில்

தம்பலகமம் இயற்கையழகு நிறைந்த சைவக் கிராமம். திருக்கோணமலைப் பட்டணத்திலிருந்து கண்டிக்குச் செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் இருபத்தினாலு கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் ஒரு கிளைப்பாதை பிரிகின்றது. அங்கிருந்து மூன்று கில்லோ மீற்றர் தூரத்தில் உள்ள தம்பலகமத்தில் இந்த ஆலயம் இருக்கின்றது. இந்த ஆலயமும் கிராமமும், தேவாரப் பாடல்பெற்ற திருக்கோணேஸ்வரத்தோடு தொடர்புடைய சரித்திரப் பின்னணியோடு பின்னிக் கிடக்கின்றது. இந்தச் சரித்திரப் பின்னணியைக் காய்தல், உவத்தலின்றி வரலாற்று ஆசிரியர்கள் உன்னிப்பாக அவதானித்துச் சிந்திக்கக் கடமைப் பட்டவராவர்.

திருக்கோணேஸ்வரத்தோடு தொடர்புடைய வரலாறு களெல்லாம் தம்பலகமம் ஆதிகோணநாயகர் ஆலயத்தோடும் தொடர்புறுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருஞானசம்பந்தர் தெட்சண கயிலாயம் எனப்படும் திருக்கோணேஸ்வரத்தைத் தேவாரப் பதிகம்பாடித் துதித் துள்ளார். கோணேசர் கல்வெட்டின் பிரகாரம் குளக்கோட்டு மன்னன் கலியப்தம் 522ஆம் ஆண்டில் கோணேசர் கோவில் திருப்பணியையும், 526ஆம் ஆண்டில் கந்தளாய்க் குளத்தைக் கட்டும் பெரும் பணியையும் செய்து நிறைவேற்றியதாக அகச்சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. கிறீஸ்து பிறப்பதற்கு 1300 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட திருக்கோணேசர் கோவிலுக்கு, கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டளவில் சோழ அரசனான குளக்கோட்டு மன்னன் புனருத்தாரணத் திருப்பணிகள் செய்துள்ளான். இந்த மன்னனால் திருக்கோணேஸ்வரத்திற்குச் செய்யப்பட்ட திருப்பணிகள், மானியங்கள், நிபந்தங்கள், நிர்வாக ஆணைகள் யாவும் கோணேசர் கல்வெட்டில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இக்கல்வெட்டிலுள்ள ஆணைகளை இன்று தம்பலகமம் ஆதிகோணநாயகர் ஆலயம் கடைப்பிடித்து

வருகின்றது. மானியங்களை அனுபவித்து வருகின்றது. ஆதி கோணேசர் என்பதிலுள்ள “ஆதி” என்ற சொல் திருக் கோணேஸ்வரத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. போத்துக் கீசர் கோணேஸ்வரத்தில் செய்த அட்டுளியங்களே தம்பல கமம் கோணேசர் கோவிலுக்கு “ஆதி” என்ற அடைமொழியைச் சேர்க்கக் காரணமாயிருந்தது என்று கூறலாம்.

கி.பி. 1624ஆம் ஆண்டு போத்துக்கீசத் தளபதியாகிய கொன்ஸ்டன்டைன் டிசா என்பவனும் அவனுடைய படைகளும் திருக்கோணேசர் ஆலயத்தை இடித்து அழித்தார்கள். அப்போது அங்கிருந்த பாசபதர்களும், தொழும்பாளர்களும் ஆலயத்திலுள்ள திருவுருவங்களை எடுத்துச் சென்று கிணறு, குளங்களில் போட்டும், நிலத்தில் புதைத்தும் மறைத்திருக்கின்றார்கள். அந்தத் திருவுருவங்களில் ஒன்றைத் தம்பல கமத்திலுள்ள சுவாமி மலையில் வைத்துப் பாதுகாத்து பராபரித்து வந்தார்கள். அந்தத் திருவுருவம் இப்பொழுதும் தம்பலகமம் ஆதிகோணநாயகர் ஆலயத்தில் வைத்துப் பூசிக் கப்பட்டு வருகின்றது. அதன்பின்புதான் இவ்வாலயம் ஆதி கோணேசர் ஆலயம் என்ற பெயரால் வழங்கிவந்துள்ளது.

6ஆம், 7ஆம், நூற்றாண்டில் பல்லவர் காலத்திலும், 9முதல் 11ஆம் நூற்றாண்டுவரை சோழர்காலத்திலும், 12ஆம் 13ஆம் நூற்றாண்டில் பாண்டியர் காலத்திலும் திருக்கோணமலை, பொல்லனறுவை, அனுராதபுரம் முதலிய இடங்களிலெல்லாம் சிவாலயங்கள் சிறப்புற்றிருந்திருக்கின்றன. திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில், திருக்கரைசை, கந்தளாய், தம்பலகமம், தென்னமரவாடி, பெரியகுளம் போன்ற இடங்களில் சிவன்கோவில்கள் இருந்து அழிந்த அழிபாடுகள் இன்றும் காணப்படுகின்றன.

இப்பொழுது ஆதிகோணநாயகர் ஆலயம் இருக்கும் இடத்திற்குச் சிறிது தூரத்தில் “தீனேரி” “பாண்டியூற்று” என்ற இடங்கள் இருக்கின்றன. திருநகர், என்பது திருநகரியாகிப் பின்னர் தீனேரியாகவும், பாண்டியன் ஊற்று பாண்டியூற்றாகவும் காலப்போக்கில் திரிபுபட்டிருக்கலாம். இங்கு சிவாலயங்களிலிருந்ததற்குரிய அழிபாடுகள் கிடைத்திருக்கின்றன. இங்கிருந்த சிவலிங்கம், நந்தி என்பன பல்லாண்டுகளுக்குமுன் கொண்டுவரப்பட்டு தம்பலகமம் கோணேசர் கோவிலில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. இவ்வாலயத்திற்கு

இராசசிங்க பாண்டியன் திருப்பணிகள் செய்ததாகவும் சரித் திர வரலாறுகள் காணப்படுகின்றன.

சோழசாம்ராச்சியம் தலைதூக்கிய காலத்தில் ஆதித்ய சோழனின் மகன் முதலாம் பராந்தகன் (கி.பி. 907-956) மதுரையைக் கைப்பற்றிப் பாண்டி நாட்டைச் சோழ சாம்ராச்சியத்தோடு இணைத்தான். அவ்வேளையில் பாண்டிய மன்னராய் இருந்த இரண்டாம் இராஜசிங்கன் இலங்கை மன்னரான ஐந்தாம் காசியப்பனின் (கி.பி. 915-923) துணையைச் சோழருக்கெதிராக நாடினான். சோழரோடு செய்த யுத்தத்தில் தோல்வியடைந்த இராஜசிங்கன் இலங்கைக்கு ஓடி ஒளித்தான். இந்த மன்னரால் தம்பலகமம் சிவன்கோவில் திருப்பணி நடைபெற்றிருக்கவேண்டும்.

மிக்கசீர் இலங்கை நாட்டில் விரிகதிர் பரிதியோச்சி

உக்கிரசேன சிங்கன் உதவிய சிறுவனென்னும்

மைக்கடுங் களிற்றுத் தானை வரராச சிங்க மன்னன்

புக்கு மற்றவர்கள் போற்றப் பொருவிலாவரசு செய்தான்.

என்னும் திரிகோணசல புராணச் செய்யுள் இராசசிங்க மன்னன் இலங்கையை ஆண்டதாகக் கூறுகின்றது. இந்த மன்னன் தம்பலகமத்தில் ஆதியில் இருந்த ஆலயத்திற்குத் திருப்பணிகள் செய்துள்ளான். குளக்கோட்டுமன்னன் திருப்பணிகள் செய்து வழிபட்ட கோணேசர் ஆலயத்திலிருந்து போத்துக்கீசருடைய கையிலகப்படாமல் மறைத்துக் கொண்டு வரப்பட்ட ஆதிகோணநாயகரை இவ்வாலயத்தில் ஸ்தாபித்து இன்றும் வழிபட்டு வருகின்றார்கள். இம்மாபெரும் கைங்கரியத்தினால் குளக்கோட்டுமன்னன் கோணேஸ்வரத்திற்கு வழங்கிய மானியங்களில் ஒருபகுதியேனும் காப்பாற்றப்பட்டுள்ளன. ஏனைய மானியங்கள் காடுகளாகிப் பிற்காலத்தில் நாடாளுபவர்களின் குடியேற்ற நிலங்களாக விருத்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

கோணேசர் கல்வெட்டில் கூறப்பட்ட தொழும்புப் பணிகள் தம்பலகமத்தில் பரம்பரையாகப் பேணப்பட்டு வருகின்றன. குளக்கோட்டு மன்னரால் ஆலயத் தொழும்புகளுக்காக இந்தியாவிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட குடிமக்களின் பரம்பரைகள் தொடர்ந்து இங்கு பணிசெய்து வருகின்றார்கள். கல்வெட்டில் கூறப்பட்ட அற்புதச் செயல்கள் இன்றும் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகின்றன. போத்துக்கீசரால் அழிக்கப்

பட்ட திருக்கோணேஸ்வரத்தில் கமார் முன்னூற்று முப்பத் தொன்பது ஆண்டுகளாக ஆலயம் இல்லாதிருந்ததினால் கோணேசர் கல்வெட்டில் கூறப்பட்ட முக்கியமான மூன்று அம்சங்களைப் பேணிவரும் தம்பலகமம் ஆதிகோணேசர் ஆலய வரலாற்றில் அவைகளைக் கூறுவது பொருத்தமாகும்.

குளக்கோட்டு மன்னனால் இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவரப் பட்ட தொழும்பாளர்களில்

பாசுபதர்— ஆகம முறைப்படி பூசை செய்பவர்கள்.

தானத்தார்— அன்றாடம் வரும் வரவு செலவுகளைக் சணிக் தல், இறைவனுக்குத் தினமும் ஆராத்தி எடுத் தல், நடனமாடுதல், பன்றிகுற்றல், முதலிய கடமைகளைச் செய்பவர்கள்.

வரிப்பத்தார்— பட்டாடை கொய்தல், கட்டல், புஷ்ப பத்திர மெடுத்தல், விளக்கேற்றல், கோவில் தளபா டங்களை விளக்குதல், தீர்த்தமெடுத்துக் கொடுத்தல், நெல்லுக்குத்துதல், சந்தன மரைத்துக்கொடுத்தல், கொடியேற்றல் இறக் கல், கட்டல், சுற்றல் போன்ற உட்பணிகளைச் செய்தல்.

இவர்களைத் தவிர வருடக் கணக்குகள், மானியத் தொகைகளைப் பெரியவளமைப்பத்தியின்படி செயற்படுத்தும் கணகசந்தரப் பெருமானும், எல்லோரையும், எல்லாவற்றை யும் கவனித்து நடத்தும் சிற்றரசன் போன்ற தனியுண்ணப் பூபால வன்னிமை போன்றவர்களும் குளக்கோட்டு மன்ன னால் நியமனம் செய்யப்பட்டுப் பணிபுரிந்து வந்தார்கள். இந்தத் தொழும்புமுறை காலப்போக்கில் தானத்தார், வரிப் பத்தார் எனப்பட்டவர்கள் காரியப்பர், வயிராவியர் என்று மாறினர். இந்தப் பரம்பரையினர் தம்பலகமம் கோணேசர் கோவிலில் இன்று பணியாற்றி வருகின்றார்கள். அடப்பன், கங்காணம் என்ற பணியாளர்கள் பிற்காலத்தில் தோன்றிய வர்கள். இவர்களும் ஆலயப் பணிகளை மேலாளராக இருந்து செய்துவருகின்றார்கள். “அடப்பன்” கங்காணம்” என்ற சொற்கள் வேறுமதத்தவர்களிடமும் பிரயோகத்திலிருந்து வருகின்றது. வெருகலம்பதி சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோவில் நிர்வாகத்திலும் இந்தச் சொற்பிரயோகம் இருந்துவருகின் றது. இந்தச் சொற்களின் மூலவேர் எங்கிருந்தது என்பதை

தீர்க்கமாக அறியவேண்டும். இதன் உண்மை புலப்பட்டால் தம்பலகமம் ஆலயத்தின் பூரண வரலாறும் தெளிவாகும்.

குளக்கோட்டு மன்னன் கோணேசர் கல்வெட்டில் கூறிய மற்றொரு ஆணையையும் தம்பலகமம் கோணேசர் கோவில் கடைப்பிடித்து வருகின்றது. “மன்னு பச்சைப் பட்டுவரின் மழையுதவும், சிவப்பு மகா வெயிலே காட்டும்” என்பது அவ்வாணை. குளக்கோட்டு மன்னன் கந்தவாய்க் குளத்தைக் கட்டி மகாவலி கங்கை நீரைத் திசைதிருப்பிக் குளத்தில் விட்டிருந்தான். மகாவிஷ்ணுவின் ஆணைப்படி குளத்திற்குக் காவலாக, விநாயகர், காளாமாமுனி, புலத்தியர், மங்கலர், வீரபத்திரன், வதனமார், வைரவர், அண்ணமார், பலபல பூதங்கள், ஐயனார், சக்திகாவலர்கள், கன்னிமார், பத்தினி, காளி, என்னும் தெய்வங்கள் இந்தக் குளக்கட்டில் இருத்தப் பட்டன. இந்தக் காவற் தெய்வங்களுக்கு ஒரு வருடத்தில் மடையும், மறுவருடத்தில் வேள்வியுமாக (பொங்கல்) செய்யும்படி குளக்கோட்டு மன்னன் பணித்தான். இன்றும் அது நடைபெற்று வருகின்றது. முறைபட்டி பொங்கல், வேள்விகளைச் செய்து கோணேசருக்கு நேர்த்தி வைத்து பச்சைப் பட்டுக் கட்டினால் மழைவருவதும், சிவப்புப் பட்டுக் கட்டினால் வெயில் காய்வதும் இங்கு நடைபெற்றுவரும் அற்புத நிகழ்ச்சியாகும்.

திருக்குளத்து வேள்வி செய்யும்போது அனுமன், கருடன் இவர்களது துணையோடு செய்யத் தொடங்குவர். காட்டுக்குச் சென்று மாடு பிடித்துப் பால்கறந்து பொங்கல் செய்யவேண்டுமென்பது விதி. மறிகாரர் மாடு பிடிப்பதற்கு உரிமையுடையவர்கள். கட்டாடியார் என்ற பூசாரியார் கயிறெடுத்துக் கொடுக்க, மந்திரங்கள் பல சொல்லி, வேண்டுதல்கள் பல செய்து, காட்டிற்குச் சென்று குளுமாடுகளைப் பிடித்துப் பால் எடுத்துப் பொங்கலிடுவார்கள், “நன்னயஞ்சேர் பாகிலையும், பாலடிசில் திருவிளக்கும் நல்ல தூபம் சொன்னபடியே கொடுப்பர்” ஆயிரம் வெற்றிலை, ஆயிரம் பாக்கு, ஆயிரம் பழம், ஆயிரம் பூ, அனைத்தையும் பய பக்தியோடு படைத்து மடை போடுவார்கள். இன்றும் வருடத்திற்கொருமுறை இவ்விழா நடைபெற்று வருகின்றது.

சுவாதியம்மன் என வழங்கும் மூர்க்கமாதா என்ற தெய்வத்திற்குச் செய்யும் “ஆலடிவேள்வி” பத்தினியம்மனுக்குச் செய்யும் “ஐயனார்வேள்வி” அண்ணமார் வேள்வி எனப்

பலவேள்விகள் இங்கு நடைபெற்று வருகின்றன. இந்த வேள்விகளின்போது பலவிதமான வரலாற்றுக் காவியங்கள் பாடுவார்கள்.

கங்காணம், அடப்பன், வயிராவி, காரியப்பர், புலவன், குருக்கள் என்ற பணியாளர்களைக் கொண்ட ஓர் அறங்காவல் நிலையமாக தம்பலகமம் கோணேசர்கோவில் இருந்து வருகின்றது. இவர்களுக்கெல்லாம் வயல்நிலங்கள் மானியமாக வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

தம்பலகமம் ஆதிகோணநாயகர் ஆலயம் பொதுநம்பிக்கைப் பொறுப்பாளரின் கீழ் இயங்கும் தர்மகர்த்தா சபையினால் தற்போது பரிபாலனம் செய்யப்பட்டு வருகின்றது. கடைசியாக 1980ஆம் ஆண்டு ஐத மாதம் 28ஆம் திகதி புனருத்தாரணத் திருப்பணிகள் நிறைவேறி மகா கும்பாபிஷேகம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. வானளாவிய பஞ்சதள ராஜ கோபுரத்தையுடையது ஸ்ரீ ஆதிகோணநாயகர் கோவில். தென்னஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த இயற்கையழகுப் பொலிவோடும் வற்றுத நர்வளத்தினால் சோழநாடுபோல் செந்நெற் கழனிகள் சூழ்ந்து நிறைந்த இடம் தம்பலகமம். கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், ஸ்நபன மண்டபம், ஸ்தம்பமண்டபம், என்பவைகளைக்கொண்ட பெரும் கற்கோவில். உள்வீதி சுற்று மதிலால் காப்புச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. கருவறையில் கிரியாலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. சுவாமிபெயர் — ஆதிகோணநாயகர். அம்பாள்பெயர் — அம்சகமனும்பிகை. அம்பாளுக்கு அழகிய வீமானமுடைய கருவறையும் அர்த்தமண்டபமும் உடைய தனிப்பீடம் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. விநாயகர், சுப்பிரமணியர், நவக்கிரகம், சண்டேஸ்வரர் என்பவர்களுக்குத் தனியாலயங்களுண்டு. எல்லா ஆலயங்களுக்கும் புதிதாகத் தூபிகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புராண, இதிகாச வரலாற்றுச் சம்பவங்களை விளக்கும் அழகிய சிற்பங்கள் தூபியிலே பொறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அர்த்தமண்டபத்தில் கதிர்காம சுவாமியும் அம்பாள் சன்னிதியில் அம்சகமனும்பிகையும், மகாமண்டபத்தில் சோமாஸ்கந்தர், பிள்ளையார், வள்ளி தெய்வானை சமேத சுப்பிரமணியர் அஸ்திரதேவர், பாலம்போட்டாற்று அம்மன் என்னும் எழுந்தருளி விக்கிரகங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பாலம்போட்டாற்றுப் பத்தினியம்மன் கோவிலில் வருடமொருநாள் பொங்கல் பெருவிழா நடைபெற்று வருகின்றது. அன்று இவ்வாலயத்திலிருந்து

பத்தினியம்மனை எழுந்தருளச் செய்வார்கள். விழாமுடிவில் மீண்டும் இங்கு கொண்டுவந்து வைத்திருப்பார்கள்.

ஸ்நபன மண்டபத்தில் சிவகாமியம்பாள் சமேத நடராஜப் பெருமான் பிரிதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளார். ஆதிகோண நாயகருக்குத் தனிக்கோவில் இருக்கின்றது. வைரவர், நாக தம்பிரான் பீடங்களும் மணிக்கோபுரமும் கொண்டதாய் சாஸ்திரரீதியாக இவ்வாலயம் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வசந்த மண்டபம் தனியாக அமைக்கப்படும் முயற்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆனி உத்தரத்தில் கொடியேறிப் பதினெட்டு நாட்கள் மகோற்சவமும் தீர்த்தோற்சவமும் நடைபெற்று வருகின்றது. ஆடியமாவாசைக்கு சுவாமி மகாவலிகங்கை முகத்துவாரத்திற்குச் சென்று தீர்த்தமாடுவார். இந்தத்தீர்த்த வரலாறு பற்றிய விபரத்தை ஆலங்கேணி அருள்மிகு விநாயகராலய வரலாற்றில் பார்க்கவும். மகோற்சவத்தின் போது கதிர்காமசுவாமி உற்சவமும், சூகரவேட்டைத் தூதும் இங்கு நடைபெறும் விசேடமான திருவிழாக்களாகும். கௌரி விரதம், கந்தசஷ்டி, நவராத்திரி, சிவராத்திரி, சித்திரா பூரணை, திருவெம்பாவை முதலிய விசேடபூசை விழாக்களும், ஒரு நாளைக்கு மூன்றுமுறை நித்திய பூசைகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. திரு. சு. கா. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களைத் தலைவராகவும், திரு. மு. கோ. செல்லராசா அவர்களைச் செயலாளராகவும் கொண்ட தர்மகர்த்தாசபை இப்பொழுது ஆலயத்தைப் பரிபாலனம் செய்து வருகின்றது. இந்த ஆலய வரலாறுகளைத் தந்துதவிய தலைவர் சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு அன்போடு நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

திரு தம்பலகாமம்

ஸ்ரீ ஹம்ச கமலாம்பிகா சமேத
ஸ்ரீ ஆதிகோணநாயக சுவாமி

திருவூஞ்சல்

இயற்றியவர்:

“இயலிசை வாரிதி”

“ஸாஹித்ய சிரோமணி”

யாழ்ப்பாணம் பிரம்மஸ்ரீ. என். வீரமணி ஐயர்
அவர்கள்

காப்பு

செந்நெல்லும் கழனிதரு செல்வம் ஓங்கிச்
செழுங்கலைகள் கல்வியொடு செழிந்தே வாழும்
நன்னகர் ஈழக்கோண மலையின் பாங்கே
நயஞ்சேரும் தம்பலகா மத்தில் மேவி
அன்னமெனும் மென்னடையாள் அழகியொடு
அமர்ந்துஆதி கோணநா யகனார்ஆட
இன்னமுதாம் தமிழூஞ்சல் இனிதே பாட
ஏரம்பக் கணபதிதாள் காப்ப தாமே.

நூல்

சீரோங்கு சுருதிநாற் கால்க ளாகச்
சிவாகமமே நல்வயிர விட்டம் ஆகத்
தாரோங்கு கலைஞானம் கயிற தாகத்
தண்ணொளாம் ஓங்காரம் பீட மாகப்
பாரோங்கும் பைந்தமிழில் ஊஞ்சல் வைகிப்
பார்வதியாம் அன்னநடை அழகி யோடு
ஊரோங்கு தம்பலகா மத்தின் ஆதி
கோணநா யகஸ்வாமி ஆடர் ஊஞ்சல்.

புந்தியிலே பக்தியெனும் கால் நிறுத்திப்
 புலனைத்தைச் சேர்த்தொன்றாய் விட்டமாக்கி
 வந்திடுநாற் கரணங்கள் வடங்க ளாக்கி
 வளமார்ந்த திருவருளாம் பலகை தேக்கி
 அந்தமிலாச் சீவனவன் இனிதே ஆட
 அன்னநடை அழகியொடு அருளும் தேவா!
 கொந்தவிழ்பூந் தம்பலகா மத்தில் ஆதிக்
 கோணநா யகஸ்வாமி ஆடர் ஊஞ்சல்.

பாதிமதி புனலரவு ஆட ஆட்ப்
 பரந்துவிரித் திலங்குசடை ஆட ஆட
 காதிலணி குழைதோடு ஆட ஆட
 கரமணிமான் மழுவனலும் ஆட ஆட
 ஒதிமத்தின் நடையழகி ஆட ஆட
 ஒங்காரப் பிரணவமும் ஆட ஆட
 ஒதிலரும் தம்பலகா மத்தின் ஆதிக்
 கோணநா யகஸ்வாமி ஆடர் ஊஞ்சல்.

நூலாட நுதலாட நீறும் ஆட
 நுண்கலைகள் பண்கமழும் துடியும் ஆட
 மாலாட மறையாட மதனும் ஆட
 மலர்த்தொடையுந்த லைமா லை ஆரம் ஆட
 வேலாட விழியாட விசும்பும் ஆட
 விண்ணோரும் மண்ணோரும் வியந்தே ஆட
 சேலாடும் தம்பலகா மத்தின் ஆதிக்
 கோணநா யகஸ்வாமி ஆடர் ஊஞ்சல்.

வேதனோடு வாணியுமோர் வடந்தொட் டாட்ட
 விஷ்ணுவொடு லக்குமியோர் வடந்தொட் டாட்ட
 காதலுடன் சிவகணமோர் வடந்தொட் டாட்ட
 களித்துருகும் அடியரொடு வடந்தொட் டாட்ட
 ஒதிமத்தின் நடையழகி ஓய்யாரத் தோடு
 ஊஞ்சலிலே அமர்ந்திருந்து ஓரக்கண் மாந்தி
 கோதவிழும் தம்பலகா மத்தின் ஆதிக்
 கோணநா யகஸ்வாமி ஆடர் ஊஞ்சல்.

எழிற்கோட்டு மென்மு லையாள் ஏக னோடு
 என்றென்றும் குலவிமகிழ்ந் தருளைச் செய்ய
 குளக்கோட்டு மன்னனவன் கோவில் செய்தே
 கும்பிடவே முத்தியதைக் கொடுத்த தேவா!

வழகோட்டுப் பண்பாட்டின் வம்ஸம் வாழ
 வரைந்தேகல் வெட்டுக்கள் அருளும் சீலா!
 குழைத்தோட்டுத் தம்பல காமத்தின் ஆதிக்
 கோணநா யகஸ்வாமி ஆடர் ஊஞ்சல்.

வேந்தனவன் இராவணணும் வேகம் கொண்டே
 விறல்வீரத் தோள்களினால் மலையைத் தூக்கப்
 பூந்தளிரின் பாதத்தின் விரலும் ஊன்றிப்
 புவியரசன் அகந்தைதனைத் தொலைத்த வீரா!
 கூந்தல் கமல் ஓதிமமென் ந்நடையாளோடு
 குலவிமகிழ்ந் தருள்தனைச் செய்யும் நாதா!
 காந்தள்மலி தம்பலகா மத்தின் ஆதிக்
 கோணநா யகஸ்வாமி ஆடர் ஊஞ்சல்.

ஞாயிறுவெண் குடையேந்த ஆல வட்டம்
 ஞாலமதில் சந்திரனும் திங்கள் தூக்க
 மாயிமக மாரிஅன்ன நடையாள் செவ்வாய்
 மலர்ந்தன்பு தன்னாலே புளகம் எய்த
 தேயவுடன் கண்டமதில் வியாழன் பூண்டு
 திகழ்வெள்ளிப் பனிமலையில் ஆசனிக்கும்
 கோயிலுறை தம்பலகா மத்தின் ஆதிக்
 கோணநா யகஸ்வாமி ஆடர் ஊஞ்சல்.

கற்றை முடி மண்கமந்த களைப்பும் தீரக்
 காவலனால் அடிபட்ட நோவும் ஆற
 உற்றசக சுந்தரன்சொற் பித்தம் நீங்க
 உதைத்தேகண் அப்பிய அவ்வலியம் மாற
 குற்றவிட மள்ளியுண்ட கண்டம் தேற
 கோதைக்குந் தூதான கால்கள் ஆற
 கொற்றவனே தம்பலகா மத்தின் ஆதிக்
 கோணநா யகஸ்வாமி ஆடர் ஊஞ்சல்.

தத்துவத்தின் தத்துவனே ஆடர் ஊஞ்சல்
 தயாபரனே உமாபதியே ஆடர் ஊஞ்சல்
 அத்துவிதங் கடந்தவனே ஆடர் ஊஞ்சல்
 ஆனந்த மெய்ப்பொருளே ஆடர் ஊஞ்சல்
 சத்துசித்து ஆனவனே ஆடர் ஊஞ்சல்
 சச்சிதா னத்தமயா ஆடர் ஊஞ்சல்
 கொத்து மலர்த் தம்பலகா மத்தின் ஆதிக்
 கோணநா யகஸ்வாமி ஆடர் ஊஞ்சல்.

வாழி

அந்தணரும் வானவரும் ஆனும் வாழி
அருமாரி அரசன் செங் கோலும் வாழி
செந்தமிழின் பண்பினொடு சீரும் வாழி
செப்பரிய கற்புநிலை சிறந்து வாழி
அந்தமிலாச் சைவநெறி வாழி வாழி
அன்னநடைச் சிற்றிடையாள் வாழி வாழி
கந்தமலர்த் தம்பலகா மத்தில் ஆதிக்
கோணநா யகஸ்வாமி.வாழி வாழி.

திருமங்கலாய் சிவன்கோவில் திருக்கரைசையம்பதி

இது மிகப் பழமைவாய்ந்த சிவன்கோவில். கிளிவெட்டி யிலிருந்து ஒன்பது கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் இருக்கின்றது. திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் கொட்டியாரப்பற்றிலுள்ள சைவக்கிராமம் கிளிவெட்டி. இவ்விடத்திற்குச் செல்வதற் குரிய மார்க்கம் கங்குவேலிச் சிவன்கோவில் வரலாற்றில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. கிளிவெட்டியிலிருந்து திருமங்கலாய்க் குப்போகும் மார்க்கத்தில் நாலு கில்லோமீற்றர் தூரம் காட்டுப்பாதையினூடாகச் செல்ல வேண்டும். தற்போது இந்த ஆலயம் பெரும்பாலும் அழிந்தநிலையில் இருக்கின்றது. கற்பக் கிரகம் சிதைந்துவிட்டது. அர்த்தமண்டபம் சிதைந்த நிலையில் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மகாமண்டபமும், மற்றும் ஆலயக் கட்டிடங்களும் அத்திவாரமட்டத்தில் சிதைந்து மண்ணில் மறைந்து கிடக்கின்றன. அத்திவாரம் பெரும் கருங்கற்களால் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவற் றையெல்லாம் பார்க்கும்போது இங்கு ஒரு பெருங்கோவில் இருந்ததற்குரிய அடையாளங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆலயங்களுக்குத் தலபுராணம் பாடப்பட்டிருக்குமானால் அந்த ஆலயம் பிரசித்தியும், மகத்துவமும் வாய்ந்ததாக இருக்க வேண்டும். என்ன காரணத்தினால் இவ்வாலயம் அழிந்த தென்பது தெரியவில்லை. ஆனால் ஆலயத்திற்குரிய தலபுரா ணம் உயிரோடிருக்கின்றது. கொட்டியாபுரப்பற்றிலுள்ள பல ஆலயங்களில் திருக்கரைசைப்புராணம் இன்றும் படிக்கப் பட்டு வருகின்றது. திருமங்கலாய் சுவாமி பெயர் கந்தலிங் கேஸ்வரர். திருமங்கலாய் சிவன் கோவிலில் இருந்து சுவாமி எழுந்தருளிச் சென்று மகாவலிகங்கையில் ஆடியமாவாசியன் றும், மகரமாதத்திலும் தீர்த்தமாடுவார். ஆலயம் அழிந்த பின்னர் இந்த வழமையின்படி கங்குவேலிச் சிவனும், தம்பல காமம் கோணேசரும் மகாவலிகங்கையில் தீர்த்தமாடி வரு கின்றனர்.

மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் மூன்றும் முறையே பொருந்திச் சிறந்து விளங்கியது திருமங்கலாய் சிவன்கோவில். மகாவலிகங்கையின் பெரு வெள்ளப் பெருக்கினால் இந்த ஆலயம் அழிந்திருக்கலாம். ஆலயமழிந்து காடுவளர்ந்து மூடியிருந்த காலத்தில் இங்குள்ள சைவ மக்களின் உதவியோடு ஸ்ரீதியாக ராசாக் குருக்கள் என்பவர் ஆலயத்திலிருந்த விங்கத்தையும், அம்பாளையும் எடுத்து வந்து வெருகலம்பதியில் ஒரு சிறுகோவில் கட்டி வைத்திருந்தார்கள். அந்தக் கோவிலும் பராபரிப்பிழந்ததினால் இப்போது இந்தத் திருவுருவங்கள் மூதாரிலுள்ள பிள்ளையார் கோவிலில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சுமார் மூன்றடி உயரமான விங்கமும், அம்பாளும் சிறிது பின்னப்பட்டிருந்தபோதிலும் மிக அழகிய திருவுருவங்களாகக் காணப்படுகின்றன. திருமங்கலாய் ஆலயத்திலிருந்த மணியெயர்ன்று கங்குவேலிச் சிவன்கோவில் இருக்கின்றது.

திருமங்கலாய் சிவன் கோவிலுக்குரிய திருக்கரைசைப்புராணம் இவ்வாலயத்தின் தொன்மையையும் சிறப்பையும் எடுத்துக் கூறுகின்றது. இலங்கையின் கிழக்குப் பிரதேசங்களில் தமிழ் மன்னர்கள் பன்னெடுங் காலத்திற்கு முன்பே ஆண்டுவந்துள்ளார்கள் என்பதை திருக்கரைசைப்புராணம் கூறுகின்றது. இந்திய மன்னர் பரம்பரையைச் சேர்ந்த சிங்கபூதரன் என்பவன் அயோத்தியிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்தான். தற்போது இலங்கைத்துறை என்று சொல்லப்படுமிடத்தில் கப்பலில் வந்திறங்கினான். அப்போது இப்பிரதேசத்தை ஆண்டுகொண்டிருந்தவன் எழில்வேந்தன். இவனுடைய மகள் திருமங்கை. திருமங்கையைச் சிங்கபூதரன் திருமணம் செய்து திருக் கரைசையம்பதியில் அரண்மனையமைத்து நாட்டையாண்டுவந்தான். அரண்மனை அமைத்த இடத்திற்கு இரணியன் குன்று என்று பெயர். இப்பெயர் இன்று திரிபுபட்டு இரணியன் கொட்டு என்று வழங்கிவருகின்றது. இந்தச் சிங்கபூதரனும், மனைவி திருமங்கையும் அமைத்த கோவில்தான் திருமங்கலாய் சிவன் கோவில். இப்போது மிகவும் பழுதடைந்த நிலையிலிருக்கின்றது. ஆலயச் சிதைவுகளைத் தேடியெடுத்து ஒழுங்குபடுத்திப் பாதுகாத்தவர் திரு. க. செல்லத்துரைச் சுவாமியார். அந்நாருக்கு நாம் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

விஸ்வநாத சுவாமி (சிவன்) கோவில் திருக்கோணமலை

இவ்வாலயம் திருக்கோணமலைப் பட்டினத்தில் சிவபுரி என்னுமிடத்தில் திருஞானசம்பந்தர் வீதிக் கருகாமையில் அமைந்திருக்கின்றது. இவ்வாலயம் இருக்குமிடம் பண்டைக் காலத்தில் செங்கற்பண்ணை என்னும் பெயரையுடையதாயிருந்தது. இந்தக் கோவிலில் வைத்து வழிபட்டுவந்த லிங்கத்தை ஆரம்பகாலத்தில் திரு. சோமலிங்க முதலியார் என்பவர் வாணிபதெருவில் (தற்போது மத்தியவீதி) உள்ள ஒரு காணியில் சிறு கொட்டில் கோவிலொன்று கட்டிப் பலவருடங்களாக அதில்வைத்து வழிபட்டுவந்தார். இந்தக்காணி இன்றும் விஸ்வநாத சுவாமி (சிவன்) கோவிலுக்குரியதாக இருந்து வருகின்றது. பலவருடங்களாக அவ்விடத்தில் பொதுமக்களால் வழிபடப்பட்டுவந்த லிங்கத்தை சுமார் முன்னூறு வருடங்களுக்குமுன் தற்போது விஸ்வநாதசுவாமி (சிவன்) கோவில் உள்ள இடத்தில் திரு. கதிர்காம முதலியார் என்பவர் புதிதாகச் செங்கற்பண்ணை என்ற இடத்தில் அமைக்கப்பட்ட மடாலயத்தில் வாணிபதெருவில் வைத்து வழிபட்டுவந்த லிங்கத்தைக் கொண்டுவந்து பிரதிஷ்டை செய்தார். தீர்த்த மாடுவதற்கு அருகிலே கேணியையும் அமைத்துக் கும்பாபிஷேகம் செய்வித்து வழிபட்டுவந்தார். மக்கள் இவ்வாலயத்தில் வழிபட்டுவரும் காலத்தில் காசிப்பதியினின்றும் ஸ்தலயாத்திரையின் நிமித்தம் திருக்கோணமலைக்கு வந்த சந்நியாசியொருவர், தாம் ஆத்மார்த்த பூசை செய்வதற்காக காசியிலிருந்து கொண்டுவந்த லிங்கத்தை, இந்த ஸ்தலவிஷேடத்தினால் செங்கற்பண்ணைச் சிவன்கோவிலில் பிரதிஷ்டை செய்தார். அதன்பின் திரு. கதிர்காம முதலியாருடைய பரம்பரையில் வந்த திரு. த. வேலுப்பிள்ளை, திரு. வே. அகிலேசுப்பிள்ளை ஆகிய இருவரும் இக்கோவிலின் முகாமையாளராயிருந்து பணியாற்றி வந்தார்கள். இவர்கள் 1895ஆம் ஆண்டில் ஆலயத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்து கும்பாபிஷேகம் செய்விக்கத் திட்டமிட்டார்கள். அதற்காக சென்னை

“ரிப்பன்பிறசில்” பிரசுரிக்கப்பட்ட பிரகடனப்பத்திரம் ஒன்று மேற்கூறப்பட்ட வரலாற்றையும் ஆலயத் திருப்பணிக் கருமங்களைப்பற்றியும் கூறுகின்றது. பழமையான அந்தப் பிரகடனப் பத்திரத்தை அப்படியே தருகின்றேன்.

திருக்கோணமலை

வில்வநாதசுவாமி கோவிற்கும்பாபிசேகப்

பிரகடனப் பத்திரம்

சைவசமயப் பிரபுக்களே!

புண்ணிய பூமியாகிய பரத கண்டத்திலுள்ள நவபாகங்களுள் ஒன்றாய் இலங்காதீபம் என்னும் பெயரையுடைய இவ்வீழமண்டலத்திலே மிக்க மகத்துவமுடையதாய்த் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தேவாரத் திருப்பதிகமுடையதாய்த் தக்ஷிணகையென்று புராணங்களில் விதந்து பாராட்டப்பெற்றதாயுள்ள, இத்திருக்கோணமலையிலே, விசாலாக்ஷியம்பா சமேத விசுவநாத சுவாமி இற்றைக்கு 200 வருஷங்களின்முன், காசிப்பதியினின்றும் தலயாத்திரை நிமித்தம் இங்குவந்த ஒரு சந்நியாசியின் ஆத்மார்த்தலிங்கமாயிருந்து, இத்தலவிசேஷத்தினால் தம்மை இங்குத்தாபித்துவிடும்படி அந்தச் சந்நியாசிக்கு உத்தரவு செய்து அவரால் தாபிக்கப்பட்டவராய்ச் செங்கற்பண்ணை என்னுமிடத்திற் கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்து வேண்டுவோர்க்கு வேண்டிய வரங்களையெல்லாங் கொடுத்து வருதல் எவருக்குந் தெரிந்த விஷயமே.

சிவரூபமாயுள்ள ஆலயம், பழுதடைந்திருப்பினும், அஷ்டபந்தனம் எடுபட்டிருப்பினும், சிவசாந்நித்தியம் குன்றுமென்று ஆகமம் கூறுதலினால் அது குறையாமைப்பொருட்டு விசுவநாதசுவாமியினதும், விசாலாக்ஷியம்மையினதும், ஆலயங்களைப் பழுதுபார்ப்பித்தும், சுப்பிரமணியசுவாமியின் ஆலயத்தைச் சீர்நோதாரஞ்செய்தும், நடேசராலயத்தைப் புதிதாகக் கட்டியும் மேற்படி சுவாமிகளுக்கு அஷ்டபந்தன சகித்கும்பாபிஷேகஞ் செய்யும்பொருட்டு துன்முகி வருடம் ஆனி மாதம் 17ஆம் திகதி சூரிய உதயத்தில் மிதுனலக்கினமாக முகூர்த்தம் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவற்றை நிறைவேற்ற (3000) மூவாயிரம் ரூபாய்க்குக் குறையாத தொகை வேண்டியிருப்பதனால் சைவசமயாபிமானிகளாகிய நீங்கள்

எல்லோரும் எத்தருமங்களினும் மேம்பட்டதாகிய, இச்சிவ தரும விஷயத்தில் முன்னின்று, உங்களாலியன்ற பொருளுதவியோடு சரீரவுதவியுஞ்செய்து வந்துநின்று நடப்பித்து இதனை நிறைவேற்றி விசுவநாதசுவாமியினதும், விசாலாக்ஷியம்மையினதும் அனுக்கிரக பூர்ண கிருபாகடாக்ஷத்திற்குப் பாத்திர ராவீர்கள்.

பழுதடைந்திருக்கும் ஆலயம், மடம் முதலியவற்றைப் புதுக்குவித்தவர், முன் அவற்றைப் புதிதாகச் செய்தவர் பெறும் பயனிலும் இரண்டாயிரம் மடங்கு அதிகமாகிய பயனைப்பெறுவர் என்பது ஆகம சம்மதம்.

இங்ஙனம்

மன்மத வருடம்
பங்குனி மாதம் 12

த. வேலுப்பிள்ளை வன்னிமை
வே. அகிலேசபிள்ளை
கோயில் மனேஜர்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்.

மன்மதவருடம் 1895 - 96 மதராசு ரிப்பன்பிரஸ், சென்னை

மேலே கூறப்பட்டுள்ள கும்பாபிஷேகப் பிரகடனப்பத்திரத்தின் பிரகாரம் இவ்வாலயத்தில் புனருத்தாரணத் திருப்பணிகளோடு நடேசர் கோவிலையும் புதிதாகக் கட்டியுள்ளார்களென்பது தெரியவருகின்றது. இத்திருப்பணி வேலைகளை நிறைவேற்றியபின் 1898ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதத்தில் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றிருக்கின்றது. இதன்பின் முன்னையவர்களின் பரம்பரையில் வந்த திரு. அ. இராசகோன் அவர்களும் திரு. வைரவப்பெருமாள் என்பவரும் சேர்ந்து 1909ஆம் ஆண்டு புனருத்தாரணத் திருப்பணிகள் செய்து கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தார்கள். திரு. இராசகோன் சிவபதமடைந்தபின்னர் திரு. அ. அழகைக்கோன் ஆலயப் பொறுப்பையேற்று நடாத்திவந்தார். 1939ஆம் ஆண்டு இரண்டரவது உலகமகா யுத்தம் ஆரம்பமாகியது. திருக்கோணமலை ஜப்பானியரின் குண்டுவிச்சுக்கு இலக்காகியது. ஆலயங்களெல்லாம் மூடப்பட்டுக்கிடந்தன. பலவருடங்களின்பின் ஆலயத்தைப் பராபரித்து வந்தவர்களும், பொதுமக்களும் சேர்ந்து ஆலய பரிபாலன சபையொன்றை அமைத்தார்கள். பரிபாலனசபை 1957ஆம் ஆண்டு கும்பாபிஷேகம் செய்து ஆலயத்தைப் பராபரித்து வருகின்றது. கடந்த காலங்களில்

இவ்வாலயத்தைக் கட்டிப் பராபரித்தவர்கள் நித்திய நைமித்திய கருமங்கள் எவ்வித குறைபாடுமின்றி நடைபெறுவதற்காக காணிகளை மானியமாக வழங்கியுள்ளார்கள்.

இவ்வாலயம் கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம் ஸ்நபனமண்டபம், ஸ்தம்பமண்டபம், வசந்தமண்டபம், தெரிசனமண்டபம், ஆகிய மண்டபங்களுடையதாய் அமைந்திருக்கின்றது. அழகிய தூபியையுடைய கர்ப்பக்கிரகத்தில் சிவலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. மகாமண்டபத்தினூடாகத் தெரிசனம் செய்யக்கூடியதாக தெற்கு நோக்கிய திருவாயிலையுடையதாய் விசாலாட்சியம்பாளுக்குத் தனியாலயமுண்டு. மகாமண்டபத்தில் பிள்ளையார், முருகன், விசாலாட்சியம்பாள் சமேத விஸ்வநாதசுவாமி, பிட்சாடணர், ராஜராஜேஸ்வரி, சிவகாமியம்பாள், சண்டேஸ்வரர் முதலிய உற்சவத் திருவுருவங்கள் காணப்படுகின்றன. ஸ்நபனமண்டபத்தின் வடக்குப் பக்கமாக சிவகாமிஅம்பாள் சமேத நடராஜப் பெருமானுக்குத் தனிக்கோவில் இருக்கின்றது. உள்வீதியில் பிள்ளையார், சுப்பிரமணியர், நாகதம்பிரான் என்பவர்களுக்கு தனித்தனியே கோவில்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சுற்றுமதிலால் காப்புச் செய்யப்பட்டுள்ள உள்வீதியில் தீர்த்தக்கிணறும் அருகிலே சண்டேஸ்வரர் கோவிலும் இருக்கின்றது. வசந்தமண்டபத்தையடுத்து யாகசாலை, பைரவர், சூரியனுக்கும் தனியாலயங்களிருக்கின்றன. இரண்டாவது வீதியையடுத்து தீர்த்தக்கேணியும், பூந்தோட்டமும் காணப்படுகின்றன. இவ்வாலய ரதோற்சவத்திற்குக் கட்டுத்தேரையே பயன்படுத்திவருகின்றார்கள்.

மூன்றுகாலம் நித்தியபூசையும், ஆனிமாதத்தில் உத்தர திதியைத் தீர்த்த தினமாகக்கொண்டு பத்துநாட்கள் மகோற்சவம் நடைபெற்றுவருகின்றது. நவராத்திரி, சிவராத்திரி, கௌரிநோன்பு, சோமவாரத் திருவிழா, திருவெம்பாவை, பிரதோஷ திருவிழாக்கள், நடேசரபிஷேகங்கள், வருடப் பிறப்பு முதலிய நைமித்திய பூசை, விழாக்களும் சிறப்பாக நடைபெற்றுவருகின்றன.

திருவெம்பாவைக் காலத்தில் திருவாதவூரடிகள் புராணம் படித்துப் பயன்சொல்லும் வழக்கம் இங்கிருந்துவருகின்றது. இவ்வாலயத்திற்கே உரிய சிறப்பான திருவூஞ்சல் பாடல்களும், சூகரவேட்டைத் தூதும், விசாலாட்சியம்மை விருத்தம் என்ற பாடல்களும் இருக்கின்றன.

இவ்வாலயத்தைப் பற்றிய வரலாறுகளை ஆர்வத்தோடு தந்துதவிய திரு. அழகைக்கோன் — கணேசலிங்கம் அவர்களுக்கு என்றும் நன்றியுடையோம். ஆலயத்தின் நித்திய நைமித்திய பூசைகளை சிவஸ்ரீ பூரண சண்முகரெத்தினக் குருக்கள் அவர்கள் சிறப்பாக நடத்திவருகின்றார்.

திருக்கோணமலை

வீஸ்வநாத சுவாமி (சிவன்) ஊஞ்சல்

ஆக்கியோன்:

திரு. வே. அநிலேசபிள்ளை அவர்கள்
திருக்கோணமலை

சீரோங்கு திரிகோண மலையினோர் பாற்
நிருவோங்கி வளர் செங்கற் பணையில் வாழும்
ஏரோங்கு கண்டர் விசாலாட்சி பாகம்
கலந்தவற்கே ஊஞ்சலிசை இனிதாய்ப் பாட
வாரோங்கு செஞ்சடை மவுலி நிமலர் தந்த
வனமோங்கு கலசமுலை வலவை பாகம்
பாரோங்க வைத்தடியர் துயரகற்றும்
பண்போங்கு கணபதிதன் பாதங் காப்போமே,

ஆதிமறை நான்குமுயர் கால்களாக
அங்கமோராறு மகல் விட்டமாக
நீதி சிவாகமங்களே கயிறதாக
நிரஞ்சனமாம் பிரணவமே பீடமாக
கோதிலணி யூஞ்சலின்மே வினிது வைசி
குலவு பல வளம்பெருகுங் கோணவாழும்
கலையில் நிகருருவ விசாலாட்சி பாகம்
விளங்கு விசுவேசுபரரே யாடருஞ்சல்.

நாரணனும் நான்முகனும் வடந்தொட் டாட்ட
நாமகனும் பூமகனும் நயந்து பாட
வாரணனும் மந்திரியுங் கவரி வீச
மாபதியும் தினபதியும் கவிசை யேந்த
காரணங் கொடிபிடிக்கக் கனவி நந்தி
கட்டியங்கூறிடச் செங்கற் பணையில்மேவு
மாரணனும் கைலை விசாலாட்சி பாகம்
கலந்த விசுவேசுபரரே யாடருஞ்சல்.

திருக்கோணமலை மாவட்டத் திருத் தலங்கள்

கொடி சுவரி முரசு விளக்கோடு கண்ணாடி
 குடமுபய கயல் தோட்டி கொண்டு தெய்வத்
 துடியிடை மங்கையர் சூழ விஞ்ஞை மாதர்
 சுருதிமுறை யிசைபாடத் துய நாதப்
 பிடியன நடைய ராலாத்தி காட்டப்
 பிறங்கு புகழ் கோணமலை தன்னில் மேவும்
 அடியவருக் கடியவரே யாடுவீர் தென்
 கைலை விசுவேசுபரரே யாடெஞ்சல்.

பேரி தவில் கொம்பு சங்கு வீணை சின்னம்
 பீலி துடி காளநந்தி தட்டை பம்பை
 துரியமெங்கணூந் துவைப்ப விண்ணின் மாதர்
 சோபனங் கூறிட மறையோர் சுருதியோதப்
 பாரி விசாலாட்சியிடப் பாகம் மேவ
 பரிவுடன் தென் கைலைப் பதியில் மேவு
 மாரிட மந்திரப் பொருளே யாடுவீர்
 காசி விசுவேசுபரரே யாடெஞ்சல்.

தாதாடுந் தொடையாடத் துடியுமாடச்
 சடையாட நதியாடச் சசியுமாட
 காதாங் குழையாடப் பணியுமாட
 கலையாட வடியவர்கள் களித்தேயாட
 நாதாவென் றடிபணியத் தென் கைலை மேவும்
 நற்கருணை வாருதியே ஞானமுற்றோர்க்
 காதாரமாம் பரமே யாடுவீர் காசி
 விசுவேசுபரரே யாடெஞ்சல்.

வானாகி வளியாகிக் கனலுமாகி
 வாரியாய் நீண்ட பசுந் தரையுமாகித்
 தானாகி வருஞ் சராசரமுமாகிச்
 சதுர்மறையா யாகமங்கடாமாய் விண்ணோர்
 கோனாகி யமரர் கடங் குழுவுமாகிக்
 குறித்த நவ பேதமுமாய் தென்னிலங்கைதன்னில்
 மாறும் லுறைபொருளே யாடுவீர் காசி
 விசுவேசுபரரே யாடெஞ்சல்.

நித்தியமாய் நிட்களமாய் நிமலமாகி
 நிராமயமாய்ப் பராபரமாய் நிறைந்து நீங்காச்
 சுத்தமுமாய் சமீபமுமாய் தூரமாகித்
 துரியநிறை சுடர்வடிவாய்ச் சுருதியாவும்

வைத்திருந்த தாரகமாய் மனவாக் கெட்டா
 மறுவறு சித்துருவாகி வைய முய்ய
 வத்துவித மாகியெழிற் கோணை வாழும்
 தேவ விசுவேசுபரரே யாடீரூஞ்சல்.

விரைமலரோ னாதி சிவனாகி யைந்து
 வியன் றெளிலும் புரிபவரே யாடீரூஞ்சல்
 அரிய விந்து நாதமதாய்ச் சத்தியாகிய கண்ட
 பரிபூரணரே யாடீரூஞ்சல்
 மருவளருங் குழலிமைய மீன்ற பச்சை
 மாது விசாலாட்சியுட னூடீரூஞ்சல்
 திருவளர் தென் கைலைநகர் வாசவிச
 தேவ விசுவேசுபரரே யாடீரூஞ்சல்.

ஐந்துமுகத் தெந்தையரே யாடீரூஞ்சல்
 அரியயன் றேடரும் பொருளே யாடீரூஞ்சல்
 சிந்துநதிச் சடையவரே யாடீரூஞ்சல்
 சிவகாமி யுடையவரே யாடீரூஞ்சல்
 முந்தரவக் கங்கணரே யாடீரூஞ்சல்
 யோக காரண வடிவே யாடீரூஞ்சல்
 அந்தமுத லில்லவரே யாடீரூஞ்சல்
 காசி விசுவேசுபரரே யாடீரூஞ்சல்.

பொன்னுலவு புகரிலை முத்தலைவேல் வாழி
 புனையுமணி நீறுடனே யைந்தெழுத்தும்
 மன்னு மிரகதக்கிரி நேர் நந்தி வாழி
 வளங்குலவு மழைபொழி மாமுகில்கள் வாழி
 தென்னிலங்கை வளர் கைலை சிகரம் வாழி
 சிவனடியா ரனைவர்களும் சிறந்து வாழி
 அன்னதடை விசாலாட்சி யம்மை வாழி
 ஆதி விசுவேசுபரரே வாழி வாழி.

சிவகாமியம்மன் ஊஞ்சல் (திருக்கோணமலைச் சிவன்கோவில்)

ஆக்கியோன்:

திரு. வே. அகிலேசபிள்ளை அவர்கள்
திருக்கோணமலை

சீரோங்கு திரிகோண மலையி னோர்பாற்
திருவோங்கி வளர் செங்கற் பணையில் வாழும்
ஏரோங்கு சிவகாமி யம்மை மீது
வினமோங்கு மூஞ்சலிசை யினிதுபாட
வாரோங்கு களப பரிமளவுல்லர்ச
வனமோங்கு கும்பதள வலவை பாகம்
பாரோங்க வைத்தடியார் பவந்தொலைக்கும்
பண்போங்கு கணபதிதன் பதங்காப்பாமே.

சுந்தரஞ்சேர் விந்து மணிவிட்டமாக
சுடரிலகு மிருசக்தி தூணதாகச்
சந்தமிகு கலைகளெலா மினாயதாகச்
சாற்று புராணகமங்கள் கயிறதாக
புந்திமகிழ் நால்வேதம் பலகையாகப்
போற்றுமுப நிடைதமுயர் பீடமாகக்
கந்தமலர்க் கொன்றையணி யீசர் பாதம்
கலந்த சிவகாமியம்மே யாடஞ்சல்.

சுருதிமுறை யிசைநூல் வல்லவர்கள் கூடத்
தொலிதரு மத்தளமடிக்கத் தாளம் போடச்
சதிமுறையி னரம்பையர்கள் நடனமாடத்
தவமுனிவரொடு மறையோர் வேதம் பாட
விதிமுறையி னாமமெவர் களுங் கொண்டாட
விரதியர்க ளதுசமுக மீதினாட
நிதிமுறையி னருள் செங்கற் பணையினும்
நிலவு சிவகாமி யம்மே யாடஞ்சல்.

உனித வபிநய மகளர் கவரிவீச
 உசித மருமுனிவர் சதுர் மறைகள் பேச
 மனிதர் சுரர் அவுணர் பரவீடவுல்லாச
 வனிதமதி திகழொளி கண்டவர் கண்கூச
 புனித திருமங்கிலிய சொயம் பிரகாசப்
 பொலிவு மழலென வெளிகுலவு வாசப்
 பனிமலரா ரிதழியணி யீசர் பாகம்
 பரவு சிவகாமியம்மே யாடூஞ்சல்.

தொண்டர் சிரத் துபையபீதாம் புயங்களாரச்
 சுயானந்தப் பெருவாழ்வின் சுகத்திற் சேரக்
 கண்டவர்தங்கண்ணிரண்டு மருவி வாரக்
 கருதுமவர் நெஞ்சமது கசிந்து சோரத்
 தண்டமிழின் முனிவர் மனத் துவகை கூரத்
 தயங்கு மடியவர்களின் மும்மலமுந் தீர
 நண்டுரு மெழிற் செங்கற் பணையில் வாழும்
 நயஞ்செய் சிவகாமி யம்மே யாடூஞ்சல்.

இந்திரையும் கலைமகளும் வடந்தொட் டாட்ட
 விருமறையோர் பதமதிற் பூ வினிது சூட்டச்
 சுந்தரி பல்லாண்டொடு சோபனங்கள் நாட்டத்
 துகளறு நல் லரமகளிர் சுருதி கூட்ட
 நந்தொடு பல்லிய மரியி னோதை வீட்ட
 நன்குலவு மருளடியார் வினையை யோட்ட
 அந்தமிகு கங்கையண் யீசர் பா தம்
 அமைந்த சிவகாமி யம்மே யாடூஞ்சல்.

தங்கரத்னக் கொப்பாட முருகு மாடத்
 தளதளென வெளி குலவு கம்மலாடத்
 துங்கமிகு பதசாலச் சதங்கையாடச்
 சூடகங் கங்கண மொலித்துச் சொலித்தேயாட
 மங்கையர்கள் தொண்டுபுரிந் தருகிலாட
 மைந்தனிடை தனின்மேவி மகிழ்ந்தே யாடக்
 கங்கையணி நடராச ரிடத்தி னானும்
 கலந்த சிவகாமியம்மே யாடூஞ்சல்.

பொன்னவிர் பூங்குழன் மடவார் கற்பு வாழி
 புவியரசர் பசுவினங்கள் பொழிந்து வாழி
 மின்னுலவு திரிகோண நகரம் வாழி
 விளங்கு சிவாகம மறையோர் மிகுந்து வாழி.

இன்னருள்சேர் விசுவேசர் பதங்கள் வாழி
எங்கெங்குஞ் சிவசமய மியைந்து வாழி
பன்னரிய சிவனடியார் வாழி வாழி
பரம சிவகாமி பதம் வாழிதானே.

எச்சரிக்கை

சிவனாரொரு பால்மேவிய தேவி எச்சரிக்கை
பவமோசன கருணாகர பரையே எச்சரிக்கை.

தவமேபுரி முனிவோர் பணி தாயே எச்சரிக்கை
புவனந் துதி கையாயம் வாழ் பொன்னே எச்சரிக்கை.
தேனார்கொன்றை விசுவேசர்பாற் சேர்ந்தாய் எச்சரிக்கை
செப்புஞ் செங்கற்பனை மேவிய சிவையே எச்சரிக்கை.

வானோருடன் புவியோர் தொழும் மானே எச்சரிக்கை
மறையாகம முதலாய்ச் சொலும் மாதே எச்சரிக்கை.
கனமார்குழ லனநேர் நடைக் கவுரீ எச்சரிக்கை
கதியேதரு நிதியே சிவகாமி எச்சரிக்கை.

தினமேதொழு மடியார் வினை தீர்ப்பாய் எச்சரிக்கை
செப்புங் குகன் றனைப் பயந்த தேவி எச்சரிக்கை.
சகலாகம வருவாகிய தாயே எச்சரிக்கை
தமியேற்கருள் புரியவிது சமயம் எச்சரிக்கை.

பராக்கு

ஆரணனுங் காணரிய அம்மா பராக்கு

ஆதிசிவனார் பாலி லமர்வாய் பராக்கு

காரணி விசாலாட்சி கவுரி பராக்கு

கந்தனை யுகந்தருளு மெந்தாய் பராக்கு.

வாலை திரிபுரை புவ்னை மாதே பராக்கு

மன்னுசெங்கற் பணைமீதுறை வாழ்வே பராக்கு.

வாசமலி கோணைநகர் வாழ்வே பராக்கு

வாலமதி நுதல்ஞான வல்லி பராக்கு.

லாலி

லாலி லாலி லாலி லாலி லாலி
ஈசநடராச கோணை வாசா லாலி

மங்கை லாலி மாயன் தங்கை லாலி
வாமி யபிராமி சிவகாமி லாலி

மாரி லாலி திரி சூலி லாலி
மாதரி தயாபரி கிர்பாகரி லாலி

மன்னே லாலி மலர்ப் பொன்னே லாலி
மாட்சிமை மிகும் விசாலாட்சி லாலி.

வெள்ளை வில்வபத்திரிக் கோணேசர் கோவில்

இவ்வாலயம் திருக்கோணமலைப் பட்டினத்தில், மின்சார நிலையவீதியில் இருக்கின்றது. ஆலயம் சிதைந்த நிலையிலிருந்தாலும், இங்குள்ள திருவுருவங்கள் இவ்வாலயத்தின் பண்டைக்காலச் சிறப்பைக் கூறும் எடுத்துக்காட்டுகளாக விளங்குகின்றன. சோழர்காலச் சிற்பமுறையிலமைக்கப்பட்ட இத்திருவுருவங்கள் பின்னப்பட்டிருந்தபோதிலும் ஆலயம் ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முற்பட்ட வரலாற்றுப் பெருமையுடையது என்பதைத் துணிந்து கூறலாம். ஆலயம் பராபரிப்பற்றுப் பர்தாபநிலையில் இருப்பதைக் காணும்போது வேதனையாயிருக்கின்றது “கோயிலும் சுனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த கோணேஸ்வரம்” என்று திருஞானசம்பந்தர் பாடியருளிஞர். சோழவம்சத்தவனாகிய குளக்கோட்டு மன்னன் திருக்கோணேஸ்வரத்தில் திருப்பணிகள் செய்து நிறைவேற்றிய காலத்தில் கோணேசப் பெருமானுக்குப் பெருவிழா எடுத்த வரலாறு கோணேசர் கல்வெட்டில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. கோணேசப் பெருமானுடைய மகோற்சவ முடிவில் பெருமான் நகர்வலம் வருவதாகவும், அப்போது கோணேசப் பெருமான் இவ்வாலயத்தில் ஒருநாள் தங்கிச்செல்வதாகவும் இந்த ஆலயத்திற்கு முன்பக்கமிருந்த குளத்திற்குக் கோணேசப்பெருமான் தெப்பத் திருவிழாவுக்காக எழுந்தருளுவதாகவும் கர்ணபரம்பரையாகப் பேசப்பட்டு வருகின்றது. இக்காரணத்தினாலும், இவ்வாலயத்தைச் சுற்றி வெள்ளை வில்வமரங்களிருந்ததாலும், இவ்வாலயத்திற்கு வெள்ளை வில்வம் கோணேசர் கோவில் எனப் பெயர் அமைந்தது.

பிரித்தானியப் படைவீரராயிருந்த இந்திய முஸ்லீம்கள் “பஞ்சா” என்றொரு விழாவை வருடாவருடம் நடத்தி வந்தார்கள். அவர்கள் விழாமுடிவில் முக்கோண வடிவத்தில் அமைந்த அந்தப் “பஞ்சா” என்ற உருவத்தை இந்தக் குளத்திலிட்டு விழாவை நிறைவேற்றுவார்களாம். குளத்திற்குச்

சமீபத்தில் ஒரு பள்ளிவாசலுமுண்டு. இதனால் இக்குளத்தைப் பிற்காலத்தில் தக்கியாக் குளம் என்று கூறிவந்தார்கள். 1624 இல் போத்துக்கீசர் கோணேசர் கோவிலை இடித்தழித்தபின் கோணேசருடைய பெருவிழா நடைபெறாதபடியால் இவ்வாலயமும் குளமும் பராபரிப்பற்றுக் கைவிடப்பட்டிருந்தது. திரவியம் சேர்க்கும் பேராசையினால் போத்துக்கீசர் இவ்வாலயத்தையும் அழித்திருக்கலாம். பிரித்தானியராட்சிக் காலத்தில் தக்கியாக் குளத்தில் அவர்கள் தங்கள் குதிரைகளைக் கழுவிவந்தார்கள். அதனால் இக்குளம் குதிரைக்குண்டு என்ற பெயரோடிருந்ததாக திருக்கோணமலைக் கச்சேரியில் ஒரு பதிவேடு இருந்தது. இப்போது அந்தக் குளம் தூர்க்கப்பட்டு அதன் ஒருபகுதியில் கட்டிடங்கள் எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றன.

இவ்வாலயத்தைச் சமீபகாலத்தில் சிலர் துப்பரவுசெய்து முன்பக்கத்தில் கிடுகினால் வேய்ந்த மண்டபமமைத்து பராபரித்து வருகின்றார்கள். திரு. செல்வையா என்பவர் ஊக்கமாக உழைத்துவந்தார். அவருக்குப்பின் அவருடைய மகன் திரு. செ. சிவசோதிராசா என்பவர் பராபரித்து வருகின்றார். செங்கற்களால் கட்டப்பட்ட தாக்கமான சுவர்களைக் கொண்ட கற்பக்கிரகமும், அர்த்த மண்டபமும் சிதைந்த நிலையில் இருக்கின்றது. கருவறையில் ஆவுடையார் இல்லாமல் சிவலிங்கம் மாத்திரம் காணப்படுகின்றது. லிங்கத்தின் பிரம்மபாகம் சதுரப்பட்டமாயும், விஷ்ணுபாகம் எட்டுப்பட்டங்கொண்டதாயும், சிவபாகம் உருளைவடிவாகவும் அற்புதமான அமைப்போடு காணப்படுகின்றது. ஆலயத்துள் கல் வெட்டொன்று பாதி உடைந்த நிலையில் இருக்கின்றது. அர்த்தமண்டபத்தில் பின்னப்பட்டநிலையில் தெட்சணைமூர்த்தியும், அம்பாளும், நந்தி, பலிபீடமும் காணப்படுகின்றது. சிதைந்த கற்தூண்களுமுண்டு. சிவலிங்கம் பதினெட்டு அங்குலம் உயரமானது. ஒருநாளைக்கு ஒருதரம் பூசைசெய்து வருகின்றார்கள். பழைய சிறப்போடு அந்த ஆலயம் விளங்கத்திருவருள்தான் துணைசெய்ய வேண்டும்.

கங்குவேலி சிவன்கோவில்

திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில், கொட்டியாபுரப்பற்றிலுள்ள மூதூரிலிருந்து பதினாறு கில்லோமீற்றர் தூரத்திலுள்ளது கிளிவெட்டியென்ற சைவக் கிராமம். அங்கிருந்து மேற்கே செல்லும் பாதைவழியாகச் சென்று ஆறு கில்லோமீற்றர் தூரத்திலுள்ள கங்குவேலி என்ற கிராமத்தையடையலாம். மகாவலிகங்கையை எல்லையாகவுடைய கிராமமாதலால் இதற்கு “கங்கைவேலி” என்ற பெயரிருந்தது. காலக்கிரமத்தில் பெயர் மருவி கங்குவேலி என்று இப்பொழுது வழங்கி வருகின்றது. கொட்டியாபுரப்பற்றிலுள்ள கிராமங்களின் சரித்திரப் பின்னணிகளையும், அங்கங்கேயிருந்து அழிந்துபோன ஆலயங்களின் வரலாறுகளையும் ஆராயும்போது திருக்கரை சையம்பதியை மத்தியஸ்தானமாகக்கொண்ட ஒரு சைவ சாம்ராட்சியமே இங்கிருந்து மறைந்துவிட்டதுபோல தோன்றுகின்றது. கங்குவேலியில் பண்டைக்காலத்திலிருந்த சிவன்கோவில் அழிவுற்ற பின்னர் கிளிவெட்டியில் வாழ்ந்த சைவமக்கள் இற்றைக்குச் சுமார் இருநூறு வருடங்களுக்கு முன் கங்குவேலியில் புதிய சிவன்கோவிலைக் கட்டினார்கள். அயல் கிராமமாகிய மல்லிகைத்தீவு மக்களும் இந்தத் திருப்பணியில் ஈடுபட்டு ஆதரித்தும் பராகரித்தும் வந்தார்கள். கங்குவேலியிலிருந்த பண்டைய சிவன்கோவில் “கல்வெட்டு” ஒன்று இப்போதுள்ள சிவன்கோவிலில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆலயத்தின் ஒருபக்கம் வயல்வெளிகளும், மறுபக்கம் மக்களின் குடியிருப்புக்களும் காணப்படுகின்றன. சுமார் நூறு குடிமக்கள் இங்கு வாழ்கின்றார்கள். அபிவிருத்தி, குடியேற்றத் திட்டம் என்ற புனரமைப்பில் இந்தப் பிரதேசத்தில் பண்டுதொட்டு வாழ்ந்துவந்த சைவத் தமிழ்மக்களின் செல்வாக்கும், குடியிருப்புக்களும் பெலயினப் படுத்தப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்கக்கூடியதாயிருக்கின்றது.

கங்குவேலியில் தற்போது காணப்படும் சிவன்கோவில், கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபங்களைக் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது. கருவறையில் அங்குஷ்டப்

பிரமாணமுள்ள சிவலிங்கமொன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதனை ஒரு சந்நியாசி ஸ்தாபித்ததாகக் கூறுகின்றார்கள். பிள்ளையார், முருகன், சந்திரசேகரர், அம்பாள், அஸ்திர தேவர் என்னும் தாமிரத் திருவுருவங்களும், சிலையினாலான அட்டதிக்குப் பாலகருக்குரிய பலிபீடங்கள் எட்டும், நாக தம்பிரானும் அர்த்தமண்டபத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பலிபீடங்களெட்டும் அழிந்துபோன பண்டைய சிவன்கோவிலிலிருந்வைகள் என்று கூறுகின்றார்கள். அஸ்திரதேவர் அகஸ்தியர் ஸ்தாபனத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டு, இங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அழிந்துபோன திருமங்கலாய் சிவன்கோவிலில் இருந்த மணியொன்றும் இவ்வாலயத்திற்கு கொண்டுவந்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த மணியில் பின்வரும் வாசகம் காணப்படுகின்றது. “திருமங்கலாய் கோவிலுக்கு அவ்லயிலயிருக்கும் பத்திப்போடி மகன் பத்தனுடைய உபயம்”.

இவ்வாலயத்தில் தினம் ஒரு பூசை நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றது. சிவராத்திரி, கௌரிநோன்பு, திருவெம்பாவை முதலிய விசேட வழிபாடுகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. ஆடியமாவாசைக்கு அம்பாள்சமேதராக சிவபெருமான் அகஸ்தியர் ஸ்தாபனத்திற்கருகிலுள்ள மகாவலிகங்கைக்குத் தீர்த்தமாடச் செல்லும் பெருவிழா மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பெற்று வருகின்றது. பல கிராமங்களிலிருந்தும் மக்கள் இவ்விழாவுக்காக வந்து கூடுவார்கள். முதல் நாளிரவில் தீர்த்தக்கரையில் சமய, கலாச்சார நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும். அன்று இரவு முழுவதும் திருக்கரசைப்புராணம் படித்துப் பயன்சொல்லி நிறைவேற்றுவார்கள். உதயத்தில் தீமிதிப்பு வைபவம் நிகழும். அதனைத் தொடர்ந்து சுவாமி தீர்த்தமாடுவார். பயங்கரமான கங்கைக்கரைக் காடு ஆடியமாவாசை இருட்டிலும் தேவலோகம்போலக் காட்சியளிக்கும். தீர்த்தமாடித் திரும்பிவரும்போது ஆலயவாசலிலுள்ள வைரவருக்குக் உருண்டைச் சோறிடுதல் என்னும் வழிபாடு நடைபெறுகின்றது. கண்காணாமல் பாகம்பண்ணிய மூன்று பெரிய சோற்று உருண்டைகளை வைரவருக்குப் படைத்துப் பூசை செய்வார்கள். வைரவருக்கு நடைபெறும் இந்தப் பூசை பண்டைய வழக்கப்படி வருடத்தில் ஒருமுறைதான் நடைபெறும். கங்குவேலிச் சிவன்கோவிலில் உள்ள சுவாமி பெயர் கமலேஸ்வரன். அம்பாள் பெயர் கமலேஸ்வரி. தற்போது சிவஸ்ரீ. அ. குமாரசுவாமிக் குருக்கள் ஆலயத்திற் பூசை

செய்துகொண்டிருக்கின்றார். இவ்வாலயத்தைத் துடிப்புள்ள இளைஞர்களைக்கொண்ட ஒரு பரிபாலனசபை நடத்தி வருகின்றது. சபையின் செயலாளர் திரு. வைரமுத்து சிவானந்த ராசா என்பவரும், பொருளாளர் திரு. கணபதிப்பிள்ளை பாலசுந்தரம் என்பவரும் இவ்வாலயத்தைப்பற்றியும், அகத்தியர் ஸ்தாபனத்தைப்பற்றியும் தேவையான வரலாறுகளைத் தந்து உடன்வந்து உதவிபுரிந்த நன்றியை மறக்க முடியாது. திரு. எஸ். சீவரெட்டினம் என்பவர் சபையின் தலைவராயிருந்து நடத்திவருகின்றார்.

அகஸ்தியர் ஸ்தாபனம் சிவன்கோவில் திருக்கரைசையம்பதி

திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள கொட்டியாபுரம் பற்று மகாவலிகங்கையினால் வளம் பெற்ற பெரிய பிரதேசம். அப்பிரதேசத்தில் சிவாலயங்கள் பலவற்றைக் கொண்ட திருக்கரைசையம்பதி பண்டைக்காலத்தில் தமிழ் குறுநில மன்னர்களின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்தது. திருக்கரைசைப் புராணம் இந்தச் செய்தியைத் தருகின்றது. திருக்கரைசையம்பதியில் திருமங்கையால் அமைக்கப்பட்ட திருமங்கலாய் சிவன்கோவில் போல, அகஸ்திய முனிவரால் சிவலிங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இடம் அகஸ்தியர் ஸ்தாபனம். அங்கு பிரசித்திபெற்ற சிவன்கோவில் இருந்தமைக்கரிய ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. சிவாலயம் இருந்த இடத்தில் லிங்கம், நந்தி, பலிபீடம், சுப்பிரமணியர், அஸ்திரதேவர், கோவில் வாயிற் கற்கள், கோமுகை, அபிஷேக வாசனைத் திரவியங்கள் அரைக்கும் முக்கூட்டுக்கல், வாசல் படிக்கற்கள், தூண்கள், முதலியன இன்றும் இருக்கின்றன. இவற்றை ஒன்றுசேர்த்து ஒரு சிறிய கோவில் கட்டிப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கின்றார்கள்.

இந்த இடத்திற்குச் செல்லும் மார்க்கத்தைக் கிளிவெட்டிமுத்துமாரியும்மன் கோவில் வரலாற்றில் பார்க்கவும். கிளிவெட்டியிலிருந்து பதினொரு கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் அகஸ்தியர் ஸ்தாபனம் இருக்கின்றது. கிளிவெட்டியிலிருந்து கங்குவேலிக்கூடாக மோட்டாரில் செல்லக்கூடிய பாதை இருக்கின்றது. பாதை நல்லநிலையிலில்லை. மோட்டார் வண்டிச் சொந்தக்காரன் இப்பாதையில் வண்டியைச் செலுத்த விரும்ப மாட்டான். மாரிகாலமென்றால் சொல்லவேண்டாம். நடந்து சென்றாலும் வழக்கிவிழாமலிருக்கமுடியாது. அகஸ்தியர் ஸ்தாபனத்திலிருந்து இரண்டு கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் மகாவலிகங்கை கரைபுரண்டு ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றது.

திருக்கரைசையம்பதியிலிருந்த ஆலயங்கள் பண்டைக்காலத்தில் மகாவலிகங்கையின் பெருவெள்ளத்தினால் அழிந்திருக்கலாம் என்று ஊகிக்கத் தோன்றுகின்றது. வெருகலம்பதியிலுள்ள சித்திரவேலாயுத சுவாமி கோவிலைச் சுற்றியோடும் மகாவலியின் கிளையாகிய வெருகல்கங்கை பெருவெள்ளமேற்படும்போது திசைமாறி ஓடுவதுண்டு. திருக்கோணமலை மாவட்டத்திற்குரிய வெருகல் சித்திரவேலாயுத சுவாமிகோவிலை என்றைக்கோ ஒரு நாள் மகாவலிகங்கை மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தோடு சேர்த்துவிடுமோ என்ற அச்சம் இருந்து வருகின்றது.

அகஸ்தியர் திருக்கயிலாயத்திலிருந்து தெற்கே வந்த வரலாறுகள் பல புராணங்களில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அகஸ்தியர் ஒருவரா? பலரா? என்ற ஆராய்ச்சி வேறு விஷயம். திருக்கரைசைப்புராணம், திருக்கோணசலபுராணம் என்பவைகளில் கூறப்படும் அகஸ்தியர் தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்ததும், குறுநில மன்னர்களால் ஆளப்பட்டதும், தவம்செய்வதற்குரிய இயற்கை அமைவுகளையுடையதுமாகிய திருக்கரைசையம்பதிக்கு வந்து லிங்கஸ்தாபனம்செய்து சிவன் கோவிலைக் கட்டியிருக்கின்றார். அந்த ஆலயம் அழிந்து, காட்டர்ந்து பெரும் வனமாயிருந்த காலத்தில் கிளிவெட்டிப்பகுதியில் வாழ்ந்த சில அன்பர்கள் இந்தக் காட்டுப் பிரதேசத்தில் அழிந்துகிடந்த ஆலயத்தைக் கண்டறிந்தார்கள். காடுதிருத்தி ஆராய்ந்த போது அழிந்த ஆலயத்தின் எஞ்சியபகுதிகள் கிடைத்தன. அவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி ஒரு கொட்டில்கோவில் கட்டி அதில் வைத்து வழிபட்டு வந்தார்கள். அருணாசலம் சுவாமி, பசுபதிச் சுவாமி, செல்லத்துரைச் சுவாமி, ஸ்ரீ நாராயணசுவாமிக்குருக்கள் என்பவர்கள் பூசைவழிபாடுசெய்து ஆதரித்துவந்தார்கள். அகஸ்தியர் தவம்செய்த இடமாதலால், பெரும் காட்டர்ந்திருந்தபோதிலும் இயற்கையாகவே தெய்வ சாந்தித்தியம் நிறைந்த இடமாயிருப்பதை உணரக்கூடியதாயிருக்கின்றது. இதற்கருகிலுள்ள மகாவலிகங்கைக் கரையிலேதான் இருநூற்றைம்பது வருடங்களாக ஆடியமாவாசைத் தீர்த்தோற்சவம் நடைபெற்று வருகின்றது.

மல்லிகைத்தீவு சிவன்கோவில்

திருக்கோணமலையிலுள்ள எந்தச் சைவக் கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் அனாவகள் தெட்சணகயிலாயம் எனப்படும் திருக்கோணேஸ்வரத்திற்கு தொழும்புவகையில் தொடர்புபட்டவைகளாகவே காணப்படுகின்றன. அப்படிச் சொல்வதில் அந்தந்தக் கிராமத்தவர்கள் கௌரவமும் பெருமையும்டைகின்றார்கள். குளக்கோட்டு மன்னனால் கோணேஸ்வரத்தோடு இணைக்கப்பட்ட கிராமங்களில் மல்லிகைத்தீவு ஒன்று. பண்டைக்காலத்தில் கோணேசர் ஆலயத்திற்கு மல்லிகைத்தீவு மக்கள் மல்லிகைப்பூ அனுப்பும் திருத்தொண்டைச் செய்துவந்தார்கள். இதனால் அவ்வூர் மல்லிகைத் தீவு எனப்பட்டது.

கொட்டியாபுரப்பற்றிலுள்ள மூதூரிலிருந்து வெருகலம் பதிக்குச் செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் மூதூரிலிருந்து எட்டுக்கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் வலப்பக்கமாக ஒரு வீதி பிரிந்து செல்கின்றது. அந்த வீதிவழியாகச் சென்றால் இரண்டு கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் இவ்வாலயம் இருப்பதைக் காணலாம். கொட்டியாபுரப்பற்றிலுள்ள திருக்கரைசையம்பதி மகோன்னத நிலையில் இருந்த காலத்தில் மல்லிகைத்தீவு என்ற கிராமம் அப்பதியோடு தொடர்புடையதாயிருந்திருக்கலாம். இங்குள்ள மக்கள் திருக்கரைசையம்பதி, அகத்தியர் ஸ்தாபனம், கங்குவேலி என்னுமிடங்களிலுள்ள சைவ ஆலயங்களுக்குத் தொண்டுசெய்பவர்களாகவும், நிருவாகத்தில் பங்குடையவர்களாகவும் இருந்துவந்திருக்கின்றார்கள். நாநூறு வருடங்களுக்குமுன் வாழ்ந்த சோமநாத உடையார் என்பவர் கங்குவேலி சிவன்கோவிலைப் பராபரித்துவந்துள்ளதாக அறியக்கிடக்கின்றது. குளக்கோட்டுமன்னனால் இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட சிந்துநாட்டவர்கள் கொட்டியாபுரப்பற்றில் சில கிராமங்களில் குடியேற்றப்பட்டார்கள். விவசாயம் செய்து கோணேஸ்வரத்திற்கு நெல்முதலியவற்றை அனுப்பிவைக்கும் பெருந்தொண்டைச் செய்யும்படி குளக்கோட்டு மன்னனால் பணிக்கப்பட்டவர்கள். இவர்களுடைய

பரம்பரை பெருகிச் செல்வாக்கடைந்த காரணத்தினால் ஆலய நிர்வாகங்களையும் நடத்தி வந்திருக்கின்றார்கள். கங்குவேலிச் சிவன்கோவில் இயற்கை ஏதுக்களால் அழிந்துவிட்டபோதிலும் ஆலயம் இருந்த இடத்தில் சிறுகோவில் கட்டி சோமநாத உடையார் பரம்பரையில் வந்தவர்கள் பராபரித்து வழிபட்டு வந்தார்கள்.

கங்குவேலிச் சிவன்கோவிலுக்குத் தொன்று தொட்டுப் பணிபுரிந்து வந்தவர்கள் அந்த ஆலயம் இருந்த இடத்தைச் சுற்றி வாழ்ந்துவந்தார்கள். அந்த மக்கள் தற்போது பெருக்க மடைந்து அவர்களே இப்போது கங்குவேலிச் சிவன்கோவிலைப் பராபரித்து வருகின்றார்கள். திரு. சோமநாத உடையார் பரம்பரையில் வந்த மக்கள் மல்லிகைத்தீவில் நிலையாகக் காலூன்றிவிட்டதனால் சுமார் ஐம்பது வருடங்களுக்குமுன் தங்கள் ஊரிலேயே ஒரு சிவன் கோவிலைக் கட்டி சிவலிங்க மொன்றைத் தாபித்து வழிபட்டு வருகின்றார்கள். அரியமான் கேணிக் காட்டில் பெண்கள்கேணி என்ற இடத்தில் அழிந்து கிடந்த ஆலயத்திருந்த சிவலிங்கத்தை எடுத்துவந்து இவ்வாலயத்தில் பிரதிஷ்டை செய்திருக்கின்றார்கள். இவ்வாலயத்தை இப்போது ஒரு பரிபாலன சபை பரிபாலித்து வருகின்றது.

புதிய ஆலயம் அமைப்பதற்கு இங்குள்ள மக்கள் முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். இப்போதுள்ள ஆலயத்திற்குப் பக்கத்தில் கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம் என்பன கல்லால் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. திருப்பணிவேலையின் வேகம் போதாது. ஆலயத்தைச் சுற்றி செந்நெற்கழனி்கள் பச்சைப் பசேலென்று காட்சியளிக்கின்றன. சோழநாட்டைப் பார்ப்பதுபோல் இவ்வூர் சிறப்பாக இருக்கின்றது. மக்கள் நினைத்தால் சிவலிங்கப் பெருமானுக்கு சிறப்பாக ஆலயம் அமைக்கலாம். இப்போதுள்ள ஆலயத்தில் நித்தியம் ஒருநேரப் பூசை நடைபெறுகின்றது. ஆடியமாவாசைக்குச் சுவாமியை எழுந்தருளச் செய்து மகாவலிகங்கைக் கரையில் “மடத்துத்தெத்தி என்ற இடத்தில் தீர்த்தமாடுவார்கள்.

கந்தளாய்ச் சிவன்கோவில்

கந்தளாய் என்ற ஊர் திருக்கோணமலைப் பட்டணத்திலிருந்து கொழும்பு கண்டி ஆகிய இடங்களுக்குச் செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் முப்பதொன்பது கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் இருக்கின்றது. ஈழத்தின் மிகப் பெரிய விவசாயப் பிரதேசங்களிலொன்றாகக் கந்தளாயும் கணிக்கப்பட்டு வருகின்றது. வரலாற்றுப் பின்னணிகள் பலவற்றைக் கொண்டுள்ள இவ் ஆருக்குக் கந்தளை, கண்தளை, கந்தளாய் என்னும் திரிபுபட்ட வெவ்வேறு பெயர்களும் இருந்து வருகின்றன. காரணப் பெயர்கள் காலக்கிரமத்தில் திரிபுபட்டு வழங்கி வருகின்றன.

சமீபகாலக் குடியேற்றத் திட்டங்களால் கந்தளாயின் பண்டைய வரலாறுகள் மறைக்கப்பட்டும், மறைபட்டுக் கொண்டும் வருகின்றன. இப்படியான செயல்கள் இலங்கையில் வாழ்கின்ற தேசிய இனங்களுக்கிடையிலுள்ள செளஜனிய உறவுக்கு ஊனமேற்படுத்துமென்பதைச் சான்றோர்கள் அறிவார்கள். கோணேஸ்வரத்திற்குத் திருப்பணிகள் செய்து நிறைவேற்றிய குளக்கோட்டு மன்னன் விவசாயத்தை விருத்தி செய்து அதனால் கிடைக்கும் பிரயோசனங்களால் கோணேசர் கோவிலைப் பராபரிப்பதற்காக அல்லைக்குளம், வெண்டரசன் குளம் என்பவற்றை கட்டி இரண்டாயிரத்து எழுநூறு அவனம் நெல்விதைக்கும் விதைப்புத் தரையை உண்டாக்கினான். இந்த நிலங்களில் விவசாயம் செய்வதற்காகவும், திருக்கோணேஸ்வரத்தின் தொழும்புகளைச் செய்வதற்காகவும், மருங்கூர், காரைக்கால், சிந்துநாடு என்னுமிடங்களிலிருந்து மக்களைக் கொண்டுவந்து குடியேற்றினான். குளக்கோட்டு மன்னனால் உண்டாக்கப்பட்ட விவசாயப் பூமிகளை நீர்ப்பாய்ச்சுவதற்கு அல்லைக்குளம், வெண்டரசன் குளங்களின் நீர் போதாமையினால் கந்தளாய்க் குளத்தைக் கட்டி மகாவலிகங்கையிலிருந்து வாய்க்கால் மூலம் கந்தளாய்க் குளத்தில் நீரைத் தேக்கினான். இந்தக் குளத்தினுதவியால் விரிவான திட்டத்தில் விவசாயம் நடைபெற்று வந்தது என்ற வரலாறுகள் கோணேசர் கல்வெட்டில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இற்றைக்கு ஆயிரத்து ஐநூறு வருடங்களுக்குமுன் குளக் கோட்டு மன்னனுடைய திட்டப்பிரகாரம் சைவத் தமிழ் மக்களின் குடியிருப்புக்களும், பிராமணக் குடியிருப்புக்களும் கந்தளாயில் இருந்து வந்தன. பேராசிரியர் செ. குணசிங்க மவர்களுடைய கல்வெட்டு ஆராய்ச்சிகள் இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றன. 1952ஆம் ஆண்டுக்குப்பின் கந்தளாயிலும் அதனைச் சுற்றியுள்ள இடங்களிலும் இலங்கை அரசாங்கம் குடியேற்றத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தியபோது அங்கு குடியேறியவர்கள் நிலத்தினடியிற் கண்டெடுத்த பிள்ளையார், அம்பாள், மகாவிஷ்ணு முதலிய இந்துசமயத் திருவுருவங்களும் இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

இந்தியாவில் சோழராட்சி மகோன்னத நிலையில் இருந்த காலத்தில் அவர்களுடைய செல்வாக்கு இலங்கையிலும் பரவியிருந்தது. பொலனறுவை, திருக்கோணமலை, கந்தளாய், திருக்கரசை போன்ற இடங்களில் சோழப்பேரரசின் செல்வாக்கினால் சிவன் கோவில்கள் கட்டப்பட்டன. கி.பி.1010ஆம் ஆண்டு இராசேந்திர சோழன் கந்தளாயில் சிவன்கோவிலைக் கட்டினான். மிகப்பெரிய சரித்திர வரலாற்றைக் கொண்ட இந்தச் சிவன்கோவில் தமிழர்களின் வரலாற்றையும் சைவசமயத்தின் பண்டைப் பெருமையையும், பிராமணக் குடியிருப்புக்களின் தொன்மையையும் நினைவுபடுத்துகின்றன. கந்தளாயில் போட்டங்காடு என்னுமிடத்திலுள்ள சிவன் கோவிலின் கருங்கற் திருப்பணிச் சிதைவுகளும், திருவுருவங்களும் மண்ணில் புதைந்தும் புதையாமலும் காட்சியளிக்கின்றன. குடியேற்றத்திற்காக அரசாங்கத்தினால் காடுகள் அழிக்கப்பட்டபோது 1952ஆம் ஆண்டு இந்தச் சிவன்கோவில் சுண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அப்போது கிடைத்த கருங்கற் திருவுருவங்களை, அதன் அருமைதெரியாத தொழிலாளிகளும், தெரிந்தும் அதனை மறைக்கவேண்டுமென்ற விகாரபுத்தி படைத்த புத்திசாலிகளும் அழித்துச் சிதைத்து மறைத்து விட்டார்கள். அந்தச் சிவன்கோவிலை அத்திவாரத்தோடு மறைக்க முடியாத காரணத்தினால் எஞ்சியுள்ள பின்னப்பட்ட இரண்டு சிவலிங்கங்களும், இரண்டு ஆவுடையாரும், சிவன் பார்வதி சிலைகளின் சிதைந்த பாகங்களும் பீடங்கள், பின்ன மடைந்த நந்தி, கருங்கற் தூண்கள், படிக்கற்கள், நிலைகள், ஆசனக் கற்கள் என்பன இராசேந்திர சோழனால் கட்டப்பட்ட சிவன்கோவிலின் சிறப்பு வரலாற்றுக்கு எடுத்துக் காட்டுக்களாக விளங்குகின்றன.

இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட இரண்டு கற்சாசனங்களில் இவ்வாலயத்தின் வரலாறுகளும், பதினேராம் நூற்றாண்டில் தமிழர்களின் அரசியல் செல்வாக்குகளும் விரிவாகவும், தெளிவாகவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. நிசங்கமல்லன் கந்தளாயைத் தன்னாட்சிக்குக் கொண்டுவரப் பிராமணக் குடியேற்றம் தடையாயிருந்ததென்பதையும், சைவத் தமிழரின் செல்வாக்கு வலுப்பெற்றிருந்ததென்பதையும் அறியக்கூடியதாயிருக்கின்றது. கந்தளாய்ச் சிவன்கோவிலுக்குச் செல்லும் வீதியில் 1977ஆம் ஆண்டு கந்தளாய்ப் பட்டினசபையினரால் வடிகால் வெட்டும்போது ஒரு வெண்கலச் சிலையும், பூசைமணியும் கண்டெடுக்கப்பட்டது. அந்தச் சிலை நாயன்மார்களில் ஒருவருடைய சிலை என்று திரு. கனக-தாமோதரம்பிள்ளை என்பவராலும், வேறு சில அன்பர்களாலும் அடையாளம் காணப்பட்டு தொல்பொருள் நிலையத்திற்கு ஒப்படைக்கப்பட்டது. இந்தச் சிலையும், மணியும், பண்டைச் சிவன்கோவிலின் சிறப்பை நினைவுபடுத்துகின்றன. இந்தக் கோவிலின் கிழக்குப் பக்கமாக நானூறு மீற்றர் தூரத்தில் தெப்பக்குளம் இருந்திருக்கலாமென ஊகிக்கலாம். ஆரம்பக் குடியேற்றவாசிகளால் அந்த இடம் குளப்பள்ளம் என்று அழைக்கப்பட்டுவந்தது. இந்தத் தகவலை வயோதிப முஸ்லீம் ஒருவர் கூறக்கேட்டேன். இந்தக் கோவிலைச் சுற்றிச் சைவத் தமிழ்க்குடும்பங்களே சீவிக்கின்றன. இவர்கள் 1954ஆம் ஆண்டு இங்கு குடியேற்றப்பட்டபோது தங்களது நிலங்களைப் பண்படுத்தினார்கள். அவ்வேளையில் ஒரு செங்கற் பாதை காணப்பட்டதாகக் கூறினார்கள். அப்பாதை கோவிலின் தெற்கு மூலையில் இருநூறு மீற்றர் தூரத்திலிருந்து ஆரம்பமாகி கிழக்குப் பக்கமாகக் கோவிலை நோக்கி அமைந்திருந்ததாம். தேரோடும் வீதியாக அது அமைந்திருக்கலாம். முன்பு வெண்கலச் சிலை கிடைத்த இடத்தில் 1945ஆம்-50ஆம் ஆண்டுக் கால எல்லைக்குள் விநாயகரின் கற்சிலையொன்று கண்டெடுக்கப்பட்டு மறைக்கப்பட்டுவிட்டதாக அறிகின்றோம். கந்தளாய்க் காடுகளிலிருந்த பல கோவில்கள் அழிக்கப்பட்டதை நேரில் கண்டவர்கள் இன்றும் கூறுகின்றார்கள்.

இராசேந்திர சோழனால் கட்டப்பட்டு அழிந்துபோன சிவன் கோவில் 1960ஆம் ஆண்டு புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டு 1975ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் பத்தொன்பதாம் திகதி குடமுழுக்குவிழா நடைபெற்றது. கருவறையில் நிலத்திலிருந்து வெளிப்பட்ட சிவலிங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மூன்றுகாலம் நித்திய பூசைகளும், கும்பாபிஷேக

தினத்திற்கு அலங்காரப் பூசைகளும், விசேடகால பூசைகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. ஸ்ரீ. செல்லையா குருக்கள் பூசைகளைச் செய்து வருகின்றார். ஊர்ப்பொதுமக்கள் பரிபாலன சபையமைத்து கோவிலைப் பராபரித்துவருகின்றார்கள். தமிழ் மக்கள் சென்று தரிசிக்கவேண்டிய ஓர் இடமாக கந்தளாய்ச் சிவன்கோவில் விளங்குகின்றது. இந்தக் கோவில் வரலாறுகளைத் தந்துதவிய திரு. கனக தாமோதரம் பிள்ளை அவர்களுக்கு என்றும் நன்றிக்கடப்பாடுடையேன்.

சிவயோகபுரம் நடேசர் ஆலயம் கன்னியாய்

இலங்கையிலுள்ள ஒரேயொரு நடேசர் ஆலயம் என்ற தனிப்பெருமையை உடையது இவ்வாலயம். திருக்கோணமலையிலிருந்து அனுராதபுரம் செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் திருக்கோணமலைப் பட்டினத்திலிருந்து ஐந்து கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் இவ்வாலயம் இருக்கின்றது. மூன்று பக்கமும் மலைகள் சூழ்ந்துள்ள ஒரு சமவெளியில் ஆண்டான் குளத்திற்குச் சமீபமாக இருக்கும் இவ்வாலயம் அமைதியான சூழலில் அமைந்திருக்கின்றது. சுற்றியுள்ள வயல்வெளிகள் அமைதியைக் காத்து ஆத்மீக சுகத்தையளிக்கின்றது. இங்கிருந்து மூன்று கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் பிரசித்திபெற்ற கன்னியாய் வெந்நீரூற்றுக்கள் இருக்கின்றன. குளக்கோட்டு மன்னன் கட்டிய கோணேசர் கோவில் போத்துக்கீசரால் அழிக்கப்பட்டபின் கோணேசப் பெருமானுக்கு புதியதோர் ஆலயம் அமைக்குந் திருப்பணியை நிறைவேற்றி 1963ஆம் ஆண்டு கோணேசப் பெருமானுக்கு முதற் கும்பாபிஷேகத்தை நடத்தி வைத்த தருமசீலரும், திருக்கோணமலை முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினருமாகிய திரு. ந. இ. இராஜவரோதயம் அவர்கள் தர்மசாதனம் செய்த காணியில் நடேசர் ஆலயம் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

சமய, சமூகப் பணிகளால் மக்களுக்குத் தொண்டு செய்து கொண்டிருக்கும் சிவயோக சமாஜத்தை ஸ்ரீமத் சுவாமி கெங்காதரானந்தா அவர்கள் ஸ்தாபித்தார்கள். திருக்கோணேஸ்வரத்தில் கருவுற்ற சிவயோக சமாஜம் திருக்கோணமலைப் பட்டினத்தில் அருளொளி வீசிக்கொண்டிருக்கின்றது. இந்த யோகாச்சிரமம் ஆழ்கடல் முத்துப்போல அகில உலகத்திற்கும் அமைதியாகச் சேவை செய்துகொண்டிருக்கின்றது. சேவைகளுக்கு மகுடம் வைத்தாற்போல விளங்குவது இந்த நடேசர் ஆலயம். சுவாமிஜீயின் இதயாலயத்தில் ஆனந்தத் தாண்டவ

மாடிக்கொண்டிருக்கும் அம்பலக் கூத்தனுக்கு சிவயோகபுரத்தில் நடேசர் ஆலயத்தை நிர்மாணித்துள்ளார். இலங்கையில் நடராஜப் பெருமானுக்குத் தனிக்கோவில் இல்லாதிருந்த குறையை நிறைவுசெய்து முதன்முதல் நடேசராலயத்தைச் சுவாமி கெங்காதரானந்தஜீயவர்கள் அமைத்துள்ளார்கள். கருவறையில் சிதம்பரத்திலிருந்து யாழ் நகர் பொறியியலாளர் ஸ்ரீ இ. வைத்திலிங்கம் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட நடராஜத் திருவுருவம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆலயத்தின் உள்வீதியின் நிருதிமூலையில் விநாயகருக்கும், வாயுமூலையில் பாலசுப்பிரமணியருக்கும் ஈசானத்தில் வைரவருக்கும் தனித்தனியே அழகிய ஆலயங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன. மணிக்கோபுரமும் கெம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கின்றது. பஞ்சாக்கரப் படிசூழையுடைய அம்பலத்தோடு, சிற்சபையுள் சிவகாமசுந்தரி சமேதராக நடராஜப் பெருமான் அனவரதத் தாண்டவமாடிக்கொண்டிருக்கும் அருட்கூத்தை அடியார்கள் கண்டுகளிக்கவேண்டிய அழகிய ஆலயமாக இது அமைந்திருக்கின்றது. பஞ்சாக்கரப் படியை அடுத்து மகாமண்டபம், ஸ்நபன மண்டபம், தெரிசன மண்டபம் யாவும் சாஸ்திர விதிகளுக்கமைவாக, புதுமைப் பொலிவோடு அழகாகக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. மாறுபடாத இந்துமத தத்துவங்கள் நிலையாயிருப்பதனையும், மாறுபட்டுவரும் மக்களுடைய வாழ்க்கையின் எதிர்காலச் சபீட்சத்தையும், செந்நெறியையும் கருத்திற் கொண்டு இவ்வாலயத்தை ஸ்ரீமத் சுவாமி கெங்காதரானந்தா அவர்கள் அமைத்துள்ளார்கள். தொடர்ந்து ராஜகோபுரத்தையும் நிர்மாணிப்பதற்கு சுவாமிஜீயுடைய திருவுள்ளத்தில் எண்ணம் நிறைந்திருக்கின்றது. மக்கள் தங்கியிருந்து வழிபாடு செய்வதற்கும், யோகசாதனைகள் பயில்வதற்கும் மடங்களும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

இவ்வாலயத் திருப்பணியைச் சுவாமிஜீயவர்கள் 1970ஆம் ஆண்டு ஆரம்பித்து 1972ஆம் ஆண்டு ஆனிமாதம் பன்னிரண்டாம் திகதி மகாகும்பாபிஷேகத்தைச் செய்துவைத்தார்கள். இவ்வாலயத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கும் நடராஜ மூர்த்தியைச் சிதம்பரத்திலிருந்து கொண்டுவந்து யாழ்ப்பாணத்தில் பத்து நாட்களாக நடைபெற்ற மகாயாகத்தில் வைத்திருந்து, அங்கிருந்து சிவயோக சமாஜ யோகாச்சிரமத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்கள். யோகாச்சிரமத்திலிருந்து நகர்வலமாகச் சென்று இங்குள்ள ஆலயங்களுக்குத் தரிசனங்கொடுத்து சைவமக்கள் பயபக்தியோடு தொடர

சைவஸ்தாபனங்கள் பஜனை செய்து கொண்டு சிவயோகபுரத் திற்கு எழுந்தருளச் செய்து பிரதிஷ்டை செய்தார்கள்.

சாஸ்திரோத்தமான கிரியைகளோடு ஜலாசயப் பிரதிஷ்டையாக நடராஜப் பெருமான் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றார். இம்மாபெரும் திருப்பணிக்கு சுவாமிஜீயவர்களுக்கு அணுக்கத் தொண்டர்களாயுள்ள சில அன்பர்கள் உடனிருந்து திரிகரண சுத்தியோடு உதவிபுரிந்தார்கள். அவர்கள் நினைவிலிருத்தப் படவேண்டியவர்கள். திருக்கோணமலையில் இவ்வாலயம் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றது. பூஜைகள், பூஜைக் குரிய திரவியங்கள், பூஜாமுறைகள் ஆகமசாஸ்திர முறை வழுவாமல், கால தேச வர்த்தமானத்திற்கேற்ற வகையில் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன. கடந்த காலத்தையும், இனிவரும் காலத்தையும் கருத்திற்கொண்டு இவ்வாலயம் இயங்கிவருகின்றது. சைவசமயத்தவர்கள் உன்னிப்பாகக் கவனித்தால் உண்மை விளங்கும். மன அமைதியைத்தேடிச் சுவாமிஜீயிடம் வரும் அன்பர்களுக்கு நடேசராலயம் புகவிட மாயிருந்து வருகின்றது.

தினமும் காலைச்சந்தி, உச்சிக்காலம், மாலைச்சந்தி ஆகிய மூன்றுகாலப் பூசைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. நடராஜப் பெருமானுக்குரிய ஆறு அபிஷேகங்களும் அலங்காரப் பூஜைகளும் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன. திருவெம்பாக் காலங்களில் சிவயோக சமாஜத்திலிருந்து நகர சங்கீர்த்தனம் செய்துகொண்டு இவ்வாலயத்திற்கு அடியார்கள் வந்து சேர்வார்கள். திருவாதிரைவிழா பெருவிழாவாக நடைபெறுகின்றது. சிவராத்திரி விழாவும் இங்கு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. கன்னியாய், அன்புவளிபுரம், பாலைபூற்று, பாரதிபுரம், வரோதயநகர் முதலிய அயல்கிராமங்களிலிருந்தும், வேறு பல ஊர்களிலிருந்தும் மக்கள் வந்து வழிபட்டுச் செல்கிறார்கள். சிவபுரீ வி. சிவசாமிக் குருக்கள் தற்போது ஆலயப் பூஜைகளைச் செய்துவருகின்றார்.

சிவயோகபுரம்
சிவகாமசுந்தரி சமேத நடராஜப் பெருமான்
திருவஞ்சல்

ஆக்கியோன்:

சைவப்புலவர் — பண்டிதர் திரு இ.வடிவேல் அவர்கள்
திருக்கோணமலை

விநாயகர் துதி

முந்தை வினைகடிந்து மூவாசை தான்தடிந்து
பந்தமறச் சிந்தை யிருள்பறித்து — எந்தரமும்
வந்தருளும் வாரணமே வாழ்வளிக்கு மாணமுக
ஊங்கரனே நின்தாள் சரண்.

நூல்

காரோங்கு கோணமலை யமர்ந்து நாளும்
கருணைமழை பொழிந்தருளுங்கோணை நாதன்
பேரோங்கு பெரும்பதிகள் பலவு ளொன்றும்
பிரிவிலா வடியர் மனப் பிணிகள் தீர்க்கும்
சீரோங்கு சிவயோக புரத்தில் மேவித்
திருநடஞ்செய் நடராஜ வள்ளல்மீது
ஊரோங்கு மூஞ்சலிகை யினிது பாட
ஓங்கார விநாயக நீ யருள்செய்வாயே.

நல்லொளிசேர் நவமணிகள் தூண்களாக
நவையிலா வைரமதால் விட்டம் பூட்டி
சொல்லரிய ஆணிமுத்து வடங்கள் மாட்டித்
துலங்குமுயர் நால்வேத பீடமீது

தில்லையியே யாடுகின்ற கூத்தன் செல்வ
நடராஜர் தேவியொடு மினிதமர்ந்து
செல்வநிறை சிவயோக புரத்தில் வாழும்
சிவயோக நடராஜர் ஆடரஞ்சல்.

மாயவனோ டயனு மகபதியு முந்தன்
மலரடியே சரணமென மகிழ்ந்து போற்ற
தூயதவ யோகியருந் தேவர் தாமுந்
தூமலர்கள் தூவியுனைத் துதித்து நிற்க
ஆயசதுர் வேதமொடு மாசுமங்கள்
அந்தணர்க ளோதியுனை யஞ்சலிக்க
நேயமொடு தொண்டுசெயு மடியர் சூழுஞ்
சிவயோக நடராஜர் ஆடரஞ்சல்.

கலைமகளுங் கந்தருவர் தாமும் வந்து
கானமழை பொழிந்துன்னைக் கனிந்து பாட
தகைமையொடு நாரதர் யாழ் தாங்கிமிட்டத்
தத்தித்தோ மென்று நந்தி மேளங் கொட்டப்
பலகலையு மோ துமயன் சுருதியோடு
பாங்குடனே தாளைய மோங்கி நிற்க
மலைமங்கை சிவகாமி யம்மையோடு
சிவயோக நடராஜர் ஆடரஞ்சல்.

ஊரிலான் பேரிலான் ஒன்றுமில்லான்
எல்லாமா யிருக்கின்ற தன்மை காட்டிச்
சீரோங்கு சிதம்பரத்தே நடனமாடிச்
சிதாகாச வெளிக்குள்ளே சிவமாய் நின்று
பாரிலுயர் சிவயோக புரத்தே மேவிப்
பாங்கொடுநற் கோயில்கொண்ட பரனே ஞானச்
சீரிலங்கு சிவகாம சுந்தரியாளோடும்
சிவயோக நடராஜர் ஆடரஞ்சல்.

அன்றுனது நடங்காணு மார்வ முந்த
அருந்தவத்து முனிவர் பதஞ்சலியினோடு
என்றுமுன் தடிப்பரவும் வியாக்ரபாதர்
இருவருமே தில்லையிலே யெல்லையில்லா
மன்றுநடங் கண்டு கண்டு மகிழ்வு செய்ய
மதிநதிசெஞ் சடையாட மங்கையோடு
குன்றுபுடை சூழசிவ யோகபுரமேவும்
சிவயோக நடராஜர் ஆடரஞ்சல்.

பானல்வாய் மலர்ந்தமுத பாலனுக்குப்
 பாலமுத மூட்டியுயர் ஞானங் கூட்டிச்
 சிலமொடு சிவயோக நெறியுங் காட்டுஞ்
 சிவகாம சுந்தரியோ டாடெஞ்சல்
 வானவர்கள் நாடோடு வையமுய்ய
 ஐந்தொழில்செய் யெந்தை சிவலோக நாதா
 தேனருவி சிந்துசிவ யோகபுர மேவும்
 சிவயோக நடராஜர் ஆடெஞ்சல்.

விரித்த செஞ்சடையாட விளங்கு மார்பில்
 வெண்டரள மாலைமுப் புரிநூலாட
 தரித்த நதி மதியாடத் தவள மேனி
 தாங்கிய கங்கணமாடக் கலிங்கமாட
 வெறித்தபுலி யதளாடக் குண்டலமுமாட
 விளங்குமண்ட சராசரங்க ளனைத்துமாட
 நரிக்குலங்கள் பரிக்குலமா யாக்கவல்ல
 சிவயோக நடராஜர் ஆடெஞ்சல்.

ஊனாகி யுயிராகி யொளியுமாகி
 உள்குவா ருள்ளத்தோங் காரமாகி
 வானாகி மண்ணாகி வளியு மாகி
 வளர்கின்ற தீயாகி நீருமாகி
 நானொன்னுமரிக்கு மயன் தனக்கும்
 நண்ணுத பொருளாகி நானிலத்தே
 கோனாகி யோகபுரக் கோவில் கொண்ட
 சிவயோக நடராஜர் ஆடெஞ்சல்.

சிவயோக முனிவரொடு மறைக ளோதும்
 சீர்பெருகு மந்தணரு மாவும் வாழி
 அகமாயை கெடப்பணியு மடிய ரோடு
 ஆகமநூ லறநெறியும் வாழி வாழி
 இகபோக பரசுகமும் ஈவாய் வாழி
 எடுத்த திருவடி வாழி ஈசா வாழி
 சிவகாம சுந்தரியோ டீஞ்சலாடும்
 சிவயோக நடராஜர் வாழி வாழி.

லாலி

லாலி லாலி லாலி லாலி லாலி
 சச்சிதானந்தப் பொருளே லாலி லாலி

அம்பலத்தில் ஆடுகின்ற ஆதி லாலி
 ஆனந்த நடராசரே லாலி லாலி
 இகபர சுகமருளும் எந்தாய் லாலி
 ஈஸ்பரியாள் சிவகாமி நேசா லாலி
 உலகமும்யத் தாண்டவங்கள் ஆடுங்கோவே
 ஊழ்வினைகள் தீர்த்தருள்வாய் லாலி லாலி

எவ்வுயிர்க்குந் தானாகி நின்றாய் லாலி
 ஏதங்களறுத்து எம்மை யாள்வாய் லாலி
 ஐந்தொழிலுக் கதிபதியே லாலி லாலி
 அல்லலறுத் தெமையாள்வாய் லாலி லாலி
 ஒளிக்குள் ஒளியாகி நின்றாய் லாலி லாலி
 ஓங்கார தத்துவமே லாலி லாலி
 *சிவயோக புரத்தரசே லாலி லாலி
 சீரடியார் வாழ அருள் செய்வாய் லாலி.

எச்சரிக்கை

அடியார்மனத் தருளாடல்செய் நடராஜநற் பொருளே
 ஆதிசிவ காமிமகிழ் அரசே எச்சரிக்கை
 இகலோகமும் பரலோகமும் ஈவாய் எச்சரிக்கை
 ஈசா சிவயோக புரத் தேவா எச்சரிக்கை
 உலகேழொடு ஏழுமும்ய உயிர்ப்பாய் எச்சரிக்கை
 ஊனுடலுள் ஞானநட மருள்வாய் எச்சரிக்கை

எண்ணியநான் எண்ணியதை ஈவாய் எச்சரிக்கை
 ஏகாந்தத்தி வின்பமதை ஈவாய் எச்சரிக்கை
 ஐங்கரனு மாறுமுகன் ஆனாய் எச்சரிக்கை
 அண்டமொடு பிண்டமெலா மானாய் எச்சரிக்கை
 ஒன்றாகியும் பலவாகியும் நின்றாய் எச்சரிக்கை
 ஓவா தநற் சத்தத்தின் ஒலியே எச்சரிக்கை
 தேவாரநற் பதிகம் பெறு திருக்கோணநன் நகரில்
 சிவயோகபுரம் மேவிய சிவமே எச்சரிக்கை.

பராக்கு

அருள்தவழு மம்பலத் தரசே பராக்கு
 ஆதியந் தமுமிலா அமுதே பராக்கு
 குறைவிலா நிறைவாகி நின்றாய் பராக்கு
 குறையெலாந் தீர்த்தெமை ஆள்வாய் பராக்கு

மறையுமாய் மறைபொருளு மாளாய் பராக்கு
 மாதவர்கள் உள்ளமதில் நிறைவாய் பராக்கு
 சிற்சபையி லாடுகின்ற சிவமே பராக்கு
 சீர்பரவுவார் துயரந் தீர்ப்பாய் பராக்கு
 சிவகாம சுந்தரி மணாளா பராக்கு
 சிவனடியார் சிந்தைநிறை செல்வா பராக்கு
 அரியயனு மிந்திரனு மாளாய் பராக்கு
 அரியதமிழ் ஆரியமு மாளாய் பராக்கு
 அரியபொரு ளானநின் திருவடிகள் தொழுத
 பிரிவிலா அடியர்துயர் தீர்ப்பாய் பராக்கு
 சிவயோக புரமதனில் உறைவாய் பராக்கு
 சிவகாம சுந்தரி சமேதா பராக்கு.

மங்களம்

மங்களம் மங்களம் மங்களம் ஜெய ஜெய
 மங்களம் மங்களம் மங்களம்

தந்திமுக ஐங்கரர்க்கும் கந்தனுக்கும் மங்களம் (மங்)
 பந்தமகல் கோணையி லமர்ந்த கோணை நாதருக்கும்

அம்மைசிவ காமியோடு ஆடல்புரிவார் தமக்கு
 செம்மைநிறை சிவபுரத்துச் செல்வநடராஜருக்கும் (மங்)

நாரணர்க்கும் நான்முகற்கும் நற்றமிழ்சொல் பாவலர்க்கும்
 ஆரணங்க ளோதுகின்ற அந்தணற்கும் அடியவற்கும் (மங்)

சிவயோக புரமதனில் சேரும்பல மாந்தருக்கும்
 தவயோக ஞானியற்கும் தண்ணழிசேர் தாசருக்கும் (மங்)

ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் ஆலயம் திருக்கோணமலை

இந்த ஆலயம் திருக்கோணமலைப் பட்டினத்தின் இருதயஸ்தானம்போல் அமைந்திருக்கின்றது. திருக்கோணமலைப் புகையிரத நிலையத்திலிருந்து ஒரு கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் பேருந்து நிலையத்திற்குச் சமீபத்தில் டொக்கியாட் வீதிக்கு அருகாமையில் உள்ளது. ஆலயத்திற்கெதிரே பரந்த விளையாட்டு மைதானமும், அதையடுத்து விரிந்து பரந்து கிடக்கும் இந்து சமுத்திரமும் இவ்வாலயத்திற்கு இயற்கையழகை ஊட்டிக்கொண்டிருக்கின்றது.

ஈழநாட்டின் தலைசிறந்த புண்ணியக் கோயிலாகிய பாடல்பெற்ற திருக்கோணேஸ்வரத்தை இவ்வாலயத்தில் நின்றபடியே தரிசிக்கலாம். அம்பாளின் அருட்கடாட்சம் கோணேஸ்வரத்தில் படிய, கோணேஸ்வரப் பெருமானின் கிருபாகடாட்சம் அம்பாளுடைய ஆலயத்தில் நிறைந்துகொண்டிருப்பதுபோன்ற உணர்வு இவ்வாலயத்தில் நிற்கும்போது ஏற்படுகின்றது. ஆலயத்தின் உள்ளும், புறமும் எப்பொழுதும் புனிதமாகவேயிருக்கும். ஆலய தர்மகர்த்தாவாகிய பிரம்மஸ்ரீ ச. கு. சோமஸ்கந்தக் குருக்களுக்கும், வழிபடவரும் அடியார்களுக்கும் பக்திவிஸ்வாசத்தோடுகூடிய அன்புத்தொடர்பு இருந்துவருகின்றது. இது ஸ்ரீபத்திரகாளி அம்பாளின் அருட்செயலென்றே கூறலாம். இதனால் இவ்வாலயத்தைச் சிறப்பாகவும், புனிதமாகவும் வைத்திருப்பதில் ஆதீனகர்த்தருக்கும், அடியவர்களுக்கும் அக்கறை இருந்துவருகின்றது.

இவ்வாலயத்தின் வரலாறுகளைத் திட்டவட்டமாக வரையறுத்துக் கூறமுடியவில்லை யென்றாலும் இவ்வாலயத்தில் கிடைத்துள்ள கல்வெட்டுகள், பழைய சாசனங்கள், கர்ணபரம்பரையாக வழங்கிவரும் கதைகள், அக்கதைகளோடு தொடர்புடையதாய் தற்போது ஆலயத்திலிருக்கும் விக்ரிகம், தகளி, வாகனம், மற்றும் பொருட்களாகியவற்றை

ஆதாரமாகக்கொண்டு முதலாம் இராஜேந்திர சோழனுடைய காலமாகிய பதினேராம் நூற்றாண்டில் இவ்வாலயம் சிறப்புற்று இருந்திருக்கவேண்டுமென்று சரித்திரப் பேராசிரியர் திரு. செ. குணசிங்கம் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இதனால் இவ்வாலயம் அதற்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே வழிபாட்டுக்குரிய ஸ்தலமாக இருந்துவந்துள்ளதென்பதைத் துணிந்து கூறலாம். தற்போது இவ்வாலயமிருக்குமிடத்தில், பன்னெடுங்காலத்திற்கு முன்பு நிலத்தை அகழ்ந்தபோது ஒரு தகளி கிடைத்ததாகவும் அதற்குள்ளே அம்பாளின் திருவுருவம் (தாமிரவிக்கிரகம்) இருந்ததாகவும் கூறுகின்றார்கள். அந்தத் திருவுருவம் இப்போதும் ஆலயத்திலிருக்கின்றது. சில விசேஷ உற்சவங்களுக்கு இந்த அம்பாளை எழுந்தருள் செய்வார்கள். சிங்கவாகனம் ஒன்றை இந்தியாவிலிருந்து கப்பலில் ஏற்றிக் கொண்டு இந்து சமுத்திரத்தில் அக்கப்பல் சென்றுகொண்டிருந்ததாயும், ஸ்ரீபத்திரகாளியம்பாள் ஆலயத்திற்கு நேராக இக்கப்பல் ஓடாமல் நின்றுவிட்டதாகவும் அம்பிகையின் அருளால் கப்பற்தலைவன் கண்ட சொற்பனத்தின்படி அந்தச் சிங்கவாகனத்தை இவ்வாலயத்திற் சேர்த்த பின்னரே கப்பல் ஓடத்தொடங்கியதென்றும் கர்ணபரம்பரைக் கதையொன்று கூறப்படுகின்றது. அந்தச் சிங்கவாகனமும் இவ்வாலயத்திலிருக்கின்றது. மேலேகுறிப்பிட்ட கல்வெட்டும் ஆலயத்திலிருக்கின்றது.

சுமார் நானூறு ஆண்டுகளுக்குமுன் நிகழ்ந்ததாக கூறப்படும் கர்ணபரம்பரைக் கதையொன்று ஸ்ரீபத்திரகாளி அம்பாளிடத்துப் பயபக்தியை ஸ்திரப்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றது. பண்டைக்காலத்தில் இவ்வாலயத்திலும், ஆலயச் சூழலிலும் அஞ்சாரமாக நடந்துகொள்வதற்கு மக்கள் பயப்படுவார்களாம். இன்றும்படித்தான். ஒருநாள் ஒரு யாவுகப் பெண் தலைவிரிகோலமொடு அம்பாளுடைய சந்நிதானத்திற்கு முன்பாக உதாசீனமாகச் சென்றாளாம். அதனால் அப்பெண்ணினுடைய தலை ஒருபக்கம் திரும்பிவிட்டதாம். (கழுத்து வாங்கல்) அம்பாளுக்கு அபசாரம் செய்துவிட்டதாக அப்பெண் சொற்பனங்கண்டு குற்றத்தையுணர்ந்து ஆலயத்திற்கு வந்து தனது தலைமயிர்களைக் கத்தரித்து நேர்கடனாகக் கொடுத்தபின்புதான் தலையைச் சரியான நிலைக்குத் திருப்பக் கூடியதாயிருந்ததாம். அந்தப் பெண் தனது தலைமயிரை நேர்கடனாகக் கொடுத்தாளாம். அதனைப் பாதுகாத்து வைத்திருந்து மகிஷாசூர சம்மாரம் நடைபெறும்போது அம்பாளுடைய சடைமுடியோடு சேர்த்துக் கட்டி அலங்கரிக்கும் வழக்கம்

இருந்துவந்ததாம். அந்த மயிர்களில் ஒருபகுதி இன்றும் இருப்பதாகக் கூறுகின்றார்கள்.

முன்னொருகாலத்தில் இவ்வாலயத்திற் பூசை செய்து கொண்டிருந்த குருக்கள் ஒருவர் இரவு பூசையை முடித்துக் கொண்டு திருக்கதவை அடைத்துக்கொண்டு வீட்டுக்குச் சென்று விட்டார். தனது பிள்ளை ஆலயத்தினுள்ளிருந்ததை அவர் காணவில்லை. வீட்டுக்குப்போய்ச் சாப்பாட்டுவேளையில் பிள்ளையைக் காணாமல் எங்கும் தேடிவிட்டு ஆலயத்திற்கு வந்து பார்த்தபோது பிள்ளை அங்கிருப்பதைக் கண்டு மனைவியிடம் கூறினாராம். பூசைமுடிந்து கதவடைத்தபின் ஆலயத்தைத் திறப்பது சாஸ்திரவிரோதமானது. அதனால் காலையில் பார்க்கலாம் என்று கூறியும் மனைவி ஏற்றுக்கொள்ளாமல் அடம்பிடித்தாளாம். அதனால் குருக்கள் ஆலயத்தைத் திறந்தபோது காவல்தெய்வமாகிய வைரவர் அந்தப் பிள்ளையை இரண்டாகக் கிளித்துப்போடுவதைக் கண்டாராம். அத்தகைய உக்கிரபூர்த்தியாகிய வைரவரை மந்திர, தந்திரக் கிரியைகளால் இடம்பெயர்த்து எங்கேயோ ஒரு மலையிற்கொண்டு போய் ஸ்தாபித்ததாக ஆலயக் குருக்கள் கூறுகின்றார். முன்னொருநாள் இவ்வாலயத்தினுள் சுருண்டு படுத்திருந்த ஒரு சர்ப்பத்தின் மேல் பெரிய பாரமான கிடாரமொன்றை கவலையினமாகத் தூக்கி வைத்துவிட்டார்களாம். சர்ப்பம் அதனடியில் நசுங்கி இறந்துவிட்டது. அந்தச் சர்ப்பத்தின் சாபத்தால் இவ்வாலயத்தில் பூசைசெய்துவந்த அந்தணர் பரம்பரையில் ஏழு சந்ததிக்குப் பின்பே ஆண்குழந்தை பிறந்ததாம். அதற்கு முன்பெல்லாம் பெண்சந்ததியே தொடர்ந்து பிறந்திருக்கின்றது. யாமறிந்தவரையில் இவ்வாலயத்தில் பிரம்மஸ்ரீ கார்த்திகேசுக் குருக்களும் அவருக்குப்பின் முறையே பிரம்மஸ்ரீ கா. குமாரசுவாமிக் குருக்களும், பிரம்மஸ்ரீ ச. சுவாமிநாதக் குருக்களும், பிரம்மஸ்ரீ ச. கு. சோமாஸ்கந்தக் குருக்களும் பூசை செய்துவந்துள்ளார்கள். இவர்களில் தற்போது ஆலய தர்ம கர்த்தாவாக இருக்கும் சோமாஸ்கந்தக் குருக்களுக்குத்தான் ஏழாவது தலைமுறையில் ஆண்குழந்தை பிறந்ததாம். இப்போது அவருடைய மகனாகிய சிவஸ்ரீ சோ. ரவிச்சந்திரக் குருக்கள் ஆலயப் பொறுப்பையேற்று தந்தையாருடைய வழிநடத்தலின்படி பூசைசெய்துவருகின்றார்.

ஸ்ரீபத்திரகாளியம்பாளின் ஆலயப் பூசையைச் செய்து கொண்டிருக்கும் பிரம்மஸ்ரீ ச. கு. சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள் தமது தந்தையார் இயற்கையெய்திய காரணத்தினால் பதினாறுவது

வயதில் இவ்வாலயத்தின் பூசைப்பொறுப்பை ஏற்றுநடத்தி வந்தார். இவர் பொறுப்பேற்கும்பொழுது கற்பக் கிரகமும், மற்றும் மண்டபங்களும் மிகவும் பழுதடைந்த நிலையில் இருந்தன. மரங்களினால் முட்டுக்கொடுத்துக் கருவறை விமானத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டிய நிலையிலிருந்தது. “என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே” என்ற இலட்சியத்தோடு அம்பாளின் திருவருளைவேண்டிப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டு திருப்பணிவேலைகளை ஆரம்பித்தார். 1933ஆம் ஆண்டு அம்பாளின் ஆலயத் திருப்பணிவேலைகள் சிலவற்றைச் செய்து கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. அக்காலத்தில் சகடையில் கம்புதடிகளால் தேர்போலக் கட்டி ரதோற்சவம் செய்யப் பட்டுவந்தது. இந்தக் கும்பாபிஷேகத்தின்பின் ஒரு புதிய தேருக்குக் கீழண்டம் மாத்திரம் செய்து கட்டுத்தேரை இரதோற்சவத்திற்குப் பயன்படுத்தி வந்தார்கள். *1947இல் மகாமண்டபம் கோபுரமண்டபங்களைச் சிறப்பாகத் திருத்தியமைத்து இரண்டாவது கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. இதனைத் தொடர்ந்து 1962ஆம் ஆண்டில் வசந்தமண்டபத்தையும் மற்றும் சில திருத்தவேலைகளையும் செய்துமுடித்து மூன்றாவது கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. 1979ஆம் ஆண்டு கற்பக்கிரக விமானத்தைப் பூரணமாகத் திருத்தியமைத்து அதில் சுதைச் சித்திரங்களாக சப்தகன்னியர்கள் அமைக்கப்பட்டன. அர்த்தமண்டபத்தின் தென்புறத்தில் முச்சக்திகளும், வடபுறத்தில் அம்பாள் விநாயகர் முருகனும் அமைக்கப்பட்டன. மகாமண்டபத்தின் சாளக்கிராமத்தில் ராஜராஜேஸ்வரியின் திருவுருவமும், விமானத்தில் கௌரியம்பாளும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்நபனமண்டபம் சிற்பசித்திரவேலைப்பாடுகளோடு மிகச் சிறப்பாகப் பூரணமாக மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மேந்தளத்தில் அட்டநாகபந்தனம், ராசிச்சக்கரம் என்பன சுதையினால் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அம்மண்டபத்தின் தெற்குப்பக்கம் மகாலெட்சுமியையும், வடக்குப்பக்கம் சரஸ்வதியையும் பரிவார மூர்த்திகளாகவைக்கும் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டு திருவுருவங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளன. சிம்மம், பலிபீடம், கொடிஸ்தம்பம், மூலாதாரகணபதி என்பனவும், நாகதம்பிரான், பைரவர் ஆலயங்களும் பூரணமாகத் திருத்தியமைக்கப்பட்டுள்ளன. வெளிமண்டபத்தோடுள்ள சாளக்கிராமத்தில் பத்திரகாளியம்பாளின் திருவுருவம் சுதையினால் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மண்டப வாசலுக்கருகே மணிக்கூட்டுக் கோபுரத்தை நாற்பதடி உயரத்திற்கு உயர்த்திக்கட்டி அறுநூறு இரூத்தல் எடையுள்ள கண்டாமணி புதிதாக ஏற்றப்பட்டிருக்கின்றது.

மேலே கூறிய திருப்பணிகளைச் சிறப்பாகச் செய்து 6-2-80 ஆம் ஆண்டு சம்புரோட்சண கும்பாபிஷேகம் மிக விமரிசையாக நடைபெற்றது. இவ்வாலயத்திலிருந்த கட்டுத்தேருக்குப் பதிலாக 1972 ஆம் ஆண்டு சித்திரத்தேர் மூன்றும் மஞ்சமும் செய்யப்பட்டு ரதோற்சவத்திற்குப் பயன்பட்டு வருகின்றது. கிழக்கிலங்கையில் முதன் முதலாக உருவாக்கப்பட்ட சித்திரத்தேர் இதுவாகும். 1981 ஆம் ஆண்டு இந்தத் தேர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக பெரும் பணச் செலவில் தேராலயம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாலயத்திற்கு ராஜகோபுரம் அமைப்பதற்கு தேவஸ்தானக் குருக்களும் மக்களும் நினைவில் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். அம்பிகையின் அருட்பலத்தால் இவ்வெண்ணம் நிறைவேறுமென்ற நம்பிக்கை மக்களிடையே இருந்து வருகின்றது. கருவறையில் சதுர்ப் புஜங்களை யுடைய அம்பாளின் சிலாவிக்கிரகம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. சூலம், டமருகம், கட்கம், கபாலம் தாங்கிய திருக்கரங்களோடு அம்பாள் பத்மாசனத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றார். மகாமண்டபத்தில் ஸ்ரீ பத்திரகாளியம்பாள், விநாயகர், முருகன், தாளியில் கிடைத்த அம்பாள், ராஜராஜேஸ்வரி, சண்டேஸ்வரி என்னும் தாமிரவிக்கிரகங்களும், அந்த மண்டபத்தில் பிள்ளையாரும், வடக்குப்பக்கம் தண்டாயுதபாணியின் சிலாவிக்கிரகங்களும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாலயத்தில் உச்சிக் காலம், சாயரட்சை ஆகிய இரண்டு காலங்களிலும் நித்திய பூசை நடைபெற்று வருகின்றது. பங்குனி உத்தரத்தைத் தீர்த்தோற்சவ தினமாகக்கொண்டு பத்துநாட்கள் மகோற்சவம் நடைபெறுகின்றது. ஒன்பதாம் நாள் ரதோற்சவம் நடைபெற்று வருகின்றது. பங்குனி உத்தரத்தன்று அம்பாள் கோணைசப்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் கோணவரையின் அடிவாரத்திலுள்ள கடற்கரையில் அதிகாலையில் தீர்த்தமாடுவார். அன்று மக்கள் வெள்ளம் கடல்வெள்ளத்தை மறைத்து நிற்கும் அற்புதக் காட்சியைக் காணலாம்.

வைகாசிப் பெளர்ணமிக்கு முதல்வரும் திங்கட்கிழமை இவ்வாலயத்தில் பொங்கல்விழா நடைபெற்று வருகின்றது. திருக்கோணமலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ பத்திரகாளியம் பாளுக்கும், திருக்கோணமலையிலிருந்து பத்தொன்பது கில்லோ மீற்றர் தூரத்திலுள்ள பாலம்போட்டாற் பத்தினியம்மனுக்கும், ஏழு கில்லோ மீற்றர் தூரத்திலிருக்கும் சல்லியம்மனுக்கும்

ஏதோ ஒருவிதத் தொடர்பு பண்டுதொட்டு இருந்து வருகின்றது.

வைகாசிப்பொங்கல்

வைகாசிப் பூரணை வரும் தினம் எதுவோ அதற்கு முன்னர் வரும் திங்கட்கிழமை ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் கோவிலில் பொங்கலும், இந்தத்தினத்திற்கு முன்னர்வரும் திங்கட்கிழமை பாலம் போட்டாற்றுப் பத்தினியம்மன் கோவிற் பொங்கலும், இந்தத்தினத்தை அடுத்துவரும் வாரத்தில் செவ்வாய்க்கிழமை சல்லியம்மன் கோவில் பொங்கலும் நடைபெற்று வருகின்றது. இந்த ஒழுங்கு பண்டுதொட்டு நடைமுறையிலிருந்து வருகின்றது. இதனால் வைகாசிமாதம் முழுவதும் திருக்கோணமலையில் சக்திவழிபாடு பக்திவெள்ளத்தில் மூழ்கியிருப்பதைக் காணலாம். பத்திரகாளியம்மன் பொங்கல் ஆலயத்தைச் சுற்றியுள்ள வீதியில் நடைபெறும். பொங்கலுக்குரிய இடம் பிடிப்பதில் மக்கள் ஒருவரை ஒருவர் முந்திக்கொள்வார்கள். அன்றிரவு ஆலயவீதி முழுவதும் யாகசாலையோல் காட்சியளிக்கும். புகைமண்டலம் இருளைமூடி இருண்டுநிற்கும். அக்கினிதேவன் வீதியெங்கும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பான். மக்கட்கூட்டம் வீதியில் எஞ்சியுள்ள இடங்களை மூடியிருப்பார்கள். அம்பாளின் பொங்கல் மண்டபவாசலில் வெளியில் நடைபெறும். அடியார்களின் பொங்கல் வீதியெங்கும் நடைபெறும். அம்பாளின் பொங்கற்பிரசாதமும், அடியார்களின் பிரசாதமும் தேவிக்குப் படைக்கப்பட்டு பூசைநடைபெற்றுப் பொங்கல் விழா நிறைவேறும். வெண்மணல் பரந்தவீதி காலையில் கரிக்குவியல்களால் மூண்டு கிடப்பதைக் காணலாம்.

நவராத்திரி

புரட்டாதிமாதப் பிரதமை தொடக்கம் ஒன்பது இரவுகளும் இயந்திரபூசை நடைபெற்று ஒன்பதாவது நாள் நவமியன்று மகிஷாசூர சங்காரம் (சூரன்போர்) நடைபெறும். முதல் மூன்றுநாள் தூர்க்கைக்கும், அடுத்த மூன்று நாள் இலட்சுமிக்கும், அடுத்த மூன்று நாள் சரஸ்வதிக்கும் அலங்காரப் பூசைகள் நடைபெற்று திருவீதியுலாவும் நடைபெறும். பத்தாவது நாள் விஜயதசமியன்று கும்பம்சொரிந்து தீர்த்தோற்சவம் நடைபெறும்.

கும்பவிழா

திருக்கோணமலையில் நடைபெறும் கும்பவிழாவைப்போல் இலங்கையில் வேறு எங்காவது நடைபெறுவதாகத் தெரியவில்லை. இவ்விழா இந்த ஆலயத்திற்குமாத்திரம் உரிய சிறப்பு விழாவல்ல. விஜயதசமியன்று திருக்கோணமலையில் பரவலாகக் கும்பவிழா நடைபெற்று வருகின்றது. எனினும் இவ்விடத்தில் இவ்விழாவைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவது சாலவும் பொருத்தமுடையதெனக் கருதுகின்றேன். பிரித்தானியர் இலங்கையைக் கைப்பற்றி ஆட்சிசெலுத்திவரும் காலத்தில் திருக்கோணமலையில் கடற்படைத்தளம் அமைக்கும் வேலையை ஆரம்பித்தார்கள். அத்தளத்தில் வேலை செய்வதற்காக இந்தியாவிலிருந்து சீக்கியமக்களையும், பஞ்சாபியர்களையும் அழைத்துவந்திருந்தார்கள். ஸ்லாமிய மதவழிபாடுடைய பஞ்சாபியர்கள், தமது மதபக்தியினாலும், நம்பிக்கையினாலும் தங்கள் நாட்டில் கடைப்பிடித்துவந்த விழாக்களை இங்கும் ஆரம்பித்தார்கள். “பஞ்சா” எடுத்தல் என்பது அவ்விழா. சந்தனக்கூடுகட்டி (தேர்போல் அலங்கரித்து அமைப்பது). அதில் பஞ்சா என்ற சின்னத்தை வைத்து வீதிதோறும் கொண்டுசென்று பெருவிழாவாகக் கொண்டாடினார்கள். இவ்விழாவுக்குப் பல இடங்களிலுமிருந்து ஸ்லாமியர்கள் வந்து கலந்துகொள்வார்கள். பஞ்சா எனப்படும் விழா திருக்கோணமலையில் பல பள்ளிவாசல்களிலும் நடைபெற்றது. அவ்வவ்விடங்களிலிருந்து அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்ட பஞ்சாக்கள் (கரகம்போல் முக்கோணவடிவில் கட்டுவது) குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட வண்டிகளில், தற்போது இங்கும் கும்பவிழா நடைபெறுவதுபோல வீதிகள்தோறும் கொண்டு செல்லப்படும். விழாமுடிவில் அந்தப் பஞ்சாக்களை வில்வபத்திரிக் கோணேசர் கோவிலுக்கு அருகிலிருந்த குளத்திலே போடுவார்கள். இதனால் பிற்காலத்தில் அந்தக் குளத்திற்குத் தக்கியாக் குளம் என்று பெயர் வந்ததாம். பஞ்சாபியர் ஓப்பந்தம் முடிந்து தங்கள் நாட்டுக்குச் சென்றபின் இவ்விழா அருகிக்கொண்டேவந்து தொடர்ந்து நடைபெறாமல் மறைந்து விட்டது. இங்குள்ள இஸ்லாமியர்கள் அதனைத் தொடர்ந்து நடத்த விரும்பவில்லைப்போலும். பஞ்சாபியர்களைப்போல் இந்துக்களாகிய சீக்கியர்கள் கும்பவிழாவை நடத்தினார்கள். சீக்கியரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கும்பவிழா அவர்கள் இந்த நாட்டைவிட்டுச் சென்றபின்னரும் இங்குள்ள இந்துக்களால் தொடர்ந்து விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டுவருகின்றது. திருக்கோணமலை மாவட்டம் இந்துக்களின் குடியிருப்பாகப்

பன்னெடுங்காலமாக இருந்து வருகின்றது. கோணேசப் பெருமானுடைய தெய்வீக அருள் இப்பிரதேசமெங்கணும் வியாபித்திருந்ததை ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஞான சம்பந்தப்பெருமான் தேவாரத் திருப்பதிகத்தில் பாடியருளி னார். "கோயிலும் சீனையும் கடலுடன் சூழ்ந்த கோணமாமலை" என்பது அவருடைய திருவாக்கு. திருக்கோணமலையில் இந்துக் கோவில்கள் நிறைந்திருந்ததால் சீக்கியர் ஆரம்பித்த கும்ப விழாவை, அவர்கள் இந்த நாட்டைவிட்டுச் சென்றபின்னரும் இங்குள்ள ஆலயங்கள் தொடர்ந்து நடத்திவருகின்றன. ஆலயங்களிலிருந்து கும்பங்கள், கரகங்கள் அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்டு பக்திபூர்வமாக, அதேவேளையில் போட்டிமனப் பான்மையுடன் வீதிகளில் வலம்வந்துகொண்டிருக்கும். ஒரு ஆலயத்துக் கும்பம் இன்னொரு ஆலயக்கும்பத்தை எதிர்ப்படாமல் (எதிர்ப்பு ஏற்படாமலிருப்பதற்காக) வீதிகளில் வலம்வரும். இந்தக் கும்பம் கரகங்களைத் தாங்கிவருபவர்கள் ராஜமேளம் அடிக்கப்படும் தாளத்திற்கமைய ஆடிக்கொண்டு வருவார்கள். உடுக்கடித்துக் காவியங்கள், காவடிச்சிந்துகள் பாடிக்கொண்டும் வருவார்கள். மங்களமேளங்களும் வாசிப்பதுண்டு. கும்பம், கரகங்களைத் தாங்கிவருவோர் உருவேறி ஆடுவதுமுண்டு. அருள்வாக்குகள் கூறுவதுமுண்டு. விஜய தசமியன்று இரவுபூராவும் இவ்விழா நடைபெறும். கும்பம், கரகங்களைப் பயபக்தியுடன் வரவேற்க மக்கள் தத்தம் வீட்டு வாசல்களில் நிறைகுடம்வைத்துக் காத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். ஒவ்வொரு ஆலயத்திலுமிருந்து புறப்படும் கும்பம், கரகங்கள் மற்ற ஆலயங்களுக்குச் சென்று தரிசித்துக்கொண்டு மீண்டும் புறப்பட்ட இடத்தைப் போய்ச் சேர்வதுடன் இவ்விழா நிறைவுபெறும். கும்பம் எனப்படுவது பெரிய செப்புக் குடத்தில் வேப்பம் பத்திரத்தினால் அகலமான அடித்தளம் அமைத்து சுமார் பத்தடி உயரத்திற்கு தேர்போல மலர்களாலும், வர்ணக் காகிதங்களாலும் அலங்கரித்துக் கட்டப்படுவது. கும்பத்தின் அடிப்பாகம் அகன்றும் மேலே போகப் போக ஓடுங்கியும் செல்லும். கரகம் செப்புக்குடத்தில் அம்பாளின் முகபடாம் வைத்து வேப்பம் பத்திரத்தினால் கட்டப்படுவது. எல்லா ஆலயங்களிலுமிருந்து புறப்படும் கும்பம் கரகங்கள் தத்தம் கோஷ்டிகளுடன் ஸ்ரீபத்திரகாளியம்பாள் ஆலயத்திற்கு வந்து தரிசிப்பார்கள் இவைகளைப் பார்ப்பதற்காக இவ்வாலயத்தில் மக்கள் திரளாகக் கூடிநிற்பார்கள். அன்று இவ்வாலயத்தில் "மானம்பு" திருவிழாவும் நடைபெறும். அம்பாள் ஆலயத்திற்கு எதிரேயுள்ள மைதானத்தில் மானம்புத் திருவிழாவுக்காக எழுந்தருளுவார். அவ்விடத்தில் கோணேசர்

கோவிலிலிருந்து மாதுமையம்பாளும், சிவன்கோவிலிலிருந்து விசாலாட்சியம்பாளும் வந்து மானம்பு விழா நடத்திச் செல்வர். இதுவும் இந்துக்களுக்கு ஒருவாய்ப்பான சமய நிகழ்ச்சியாக நடைபெற்று வருகின்றது.

இலட்சார்ச்சனை

இவ்வாலயத்தில் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்ற திதிக்கு வருடா வருடம் சங்காபிஷேகம் செய்வார்கள். சங்காபிஷேகத்திற்கு முன்னுள்ள பத்து நாட்களும் இலட்சார்ச்சனை நடைபெற்று மறுநாள் சங்காபிஷேகம் நடைபெறுகின்றது. அம்பிகையின் ஆயிரத்தெட்டு நாமங்களை பீஜமந்திரத்தோடு உச்சரித்து ஐந்து சிவரீச்சாரியர்கள் ஒரு நாளைக்கு இரண்டு தரம் பத்து நாட்களுக்கு அர்ச்சனை செய்து இலட்சார்ச்சனையை நிறைவு செய்வார்கள்.

கேதாரகௌரி விரதம்

புரட்டாதிமாத விஜயதசமியன்று இவ்விரதம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஐப்பசிமாத அமாவாசிதிதியில் இவ்விரதம் நிறைவு பெறுகின்றது. இருபத்தொரு நாட்களுக்கு அனுட்டிக்கப்படும் இவ்விரதம் திருக்கோணமலை ஸ்ரீபத்திரகாளியம்பாள் ஆலயத்தில் கடந்த நூற்றிஐம்பது வருடங்களாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுவருகின்றது. இலங்கையின் பல பாகங்களிலுமிருந்து இவ்விரதத்தை அனுட்டிக்க ஆயிரக்கணக்கில் மக்கள் இங்கு வந்து கூடுவார்கள். அம்பிகையின் அற்புதமான அருட்பலத்தால் வருடாவருடம் இவ்விரதத்தை அனுட்டிப்பவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக்கொண்டு வருகின்றது. ஆண்கள், பெண்கள், சிறுவர், சிறுமியர் அனைவரும் இவ்விரதத்தை அனுட்டிக்கலாம். ஆதலால் ஒவ்வொரு வருடமும் ஐயாயிரத்திற்குமதிகமானோர் இவ்வாலயத்தில் வந்திருந்து இவ்விரதத்தை அனுட்டிப்பார்கள். இவ்விரதத்தை அனுட்டிப்பவர்கள் தரிப்பதற்குரிய விரதநூலும், வகைக்கு இருபத்தொன்றாக பழம், பாக்கு, வெற்றிலை, மஞ்சள், பூ, பலகாரம் என்பனவும், தேங்காய், விபூதி, குங்குமம் என்பனவும் அடங்கிய பூசைப் பெட்டிகள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டு அலங்காரப் பூசை நடைபெறும். பூசை முடிவில் இவ்விரதத்திற்காக முன்னரே பதிவு செய்துகொண்டவர்களை அழைத்துப் பூசை பெட்டிகள் வழங்கு

வார்கள். தனியாக விரத நூலைமாத்திரம் பெற்று இவ்விரதத்தை அனுட்டிப்பவர்களுமுண்டு. ஆலயத்தில் தங்கியிருந்து விரதமனுட்டிப்பவர்களுக்கு அடுத்தநாள் பாரணைப்பூசையும் செய்து அனுப்புவார்கள்.

6. 3. 80இல் நடைபெற்ற கும்பாபிஷேகத்தின்பின் ஆனி உத்தரத் திருவிழாவும் தொடர்ந்து பத்துத் தினங்களுக்கு நடைபெற்று வருகின்றது. சிவராத்திரியைத் தொடர்ந்து நடைபெறும் கோணேசர் ஊர்வலத்தில் மாதுமையம்பாள் சமேத கோணேசப் பெருமாள் ஸ்ரீபத்திர காளியம்பாள் ஆலயத்தில் ஒருநாள் தங்கியிருப்பார். கோணேசப்பெருமானை இவ்வாலயத்தின் ஆதீனகர்த்தரும் அடியார்களும் சோடசோபசார மங்களாச் சின்னங்கள் புடைசூழ மங்களவாத்தியங்களோடு வரவேற்று ஆலயத்திற்கு எழுந்தருளச் செய்து பூசை முதலியன முடித்து மாலையில் மங்களவாத்தியம் முழங்க வீதியுலாவுக்கு அனுப்பிவைப்பார்கள்.

பண்டைக்காலம் தொடக்கம் இன்றுவரை ஸ்ரீபத்திர காளியம்பாளின் திருவருளால் இவ்வாலயத்தில் பல அற்புதங்கள் நடைபெற்று வந்துள்ளன. இவற்றினால் மக்களிடம் பயபக்தி வளர்ந்துகொண்டு வருகின்றது. இதனால் பக்தியோடு வழிபடும் அடியார்கள் அம்பிகையின் கிருபாகடாட்சத்தால் எண்ணியன எண்ணியாங்கெய்தி இன்புற்று வாழ்கின்றார்கள். இவ்வாலயத்தில் குறித்த குறித்த நேரத்தில் பூஜை, திருவிழாக்கள் நடைபெற்றுவருவது குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பம்சமாகும். இதற்கெல்லாம் சூத்திரதாரியாயிருப்பவர் இவ்வாலயத்தின் ஆதீனகர்த்தாவாகிய பிரம்மஸ்ரீசு.கு.சோமாஸ் கந்தக் குருக்களும் அவருடைய ஏகபுத்திரன் சிவஸ்ரீ சோ. ரவிச்சந்திரக் குருக்களுமாவர் என்பது மிகையாகாது. சிரமதானப் பணிக்கென்றே இவ்வாலயத்தில் ஒரு சிரமதானப் பணிக்குழு இயங்கிவருவதனாலும் இவ்வாலயம் சிறப்பாக நடைபெற்றுவருகின்றதென்பது போற்றுவதற்குரிய உண்மையாகும்.

ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள் திருவஞ்சல்

ஆக்கியோன்:

திருவாளர் வி. வேலாயுதம்பிள்ளை ஆசிரியர் அவர்கள்
திருக்கோணமலை

காப்பு

சீர்பூத்த முக்கயிலை தன்னி லொன்றாய்த்
திரைகடல் சூழ் திரிகோண மலையில் வாழும்
ஏர்பூத்த பத்திரகாளிக் தாய் பேரில்
இசைமேவு செந்தமிழில் ஊஞ்சல் பாட
வார்பூத்த முலையுமையாள் பாகர் சென்னி
மதிமலி செஞ் சடையரனார் தந்த முக்கண்
கார்பூத்த களிற்று முகக் கடவுள் பாதம்
கரமலர் கொண்டேத்தி யுளங் களித்து வாழ்வாம்.

நலனோங்கு செம்பவளங் கால்க ளாக
நல்வயிர ரத்தினமே விட்டமாக
வலனோங்கு மரகதமே சட்டமாக
வீரைவிலுயர் கனகமதே கயிறதாக
நிலனோங்கு மாமணியே பலகையாக
நிகழ் தரள மாடத்தில் ஊஞ்சல் மாட்டே
பலனோங்கு திரிகோண மலையில் வாழும்
பத்திர காளிக் தாயே ஆடிஞ்சல்.

அன்னநடைச் சசி கவிகை பிடித்து நிற்க
அரம்பையர்கள் இருமருங்குங் கவரிவீச
வன்னமுலை உருவசி பொற் களாசி யேந்த
மணியணி மேனகை பாக்கு வெற்றிலை நல்க

மின்னுமிடைத் திலோத்தமை நன்நடனஞ் செய்ய
 வியந்து பாடகிகள் நின்று துதிகள் பாட
 மன்னுமெழிற் திருகோண மலையில் வாழும்
 பத்திர காளித் தாயே ஆடரஞ்சல்.

தவளவளை யேந்தரியு மயனும் போற்ற
 தயங்கு திருவாயில் வயிரவர்கள் காப்பச்
 சிவமறையோர் தூபமொடு தீபங் காட்டச்
 செய்ய தழற் கடவுள் தீவர்த்தி யேந்த
 தவமுனிவர் தாழ்ந்து பூமலை சாத்தத்
 தறுகணரித் துவசமகல் வர்ணந் தூர்ப்பப்
 பரவுமருட் டிருகோண மலையில் வாழும்
 பத்திர காளித் தாயே ஆடரஞ்சல்.

முரசு தமருக நாதசின்ன மார்ப்ப
 முத்து மணிக் குடையால வட்டமோங்க
 வரமுனிவர் அடிபணிந்தே ஆசி கூற
 வானவர்கள் வாச மலர் மாரி பெய்ய
 மகரயாழ் தும்புரு நாரதர்கள் பாட
 மகிழ்ந்து மறையவர் வேத கோஷஞ் செய்ய
 பரனருளும் திருகோண மலையில் வாழும்
 பத்திர காளித் தாயே யாடரஞ்சல்.

செங்கமல மாதுமொரு வடந் தொட்டாட்ட
 சிறந்த கலைகளு மொரு வடந் தொட்டாட்ட
 திங்கள் நுதற் சசியுமொரு வடந் தொட்டாட்ட
 தேசிலுயர் ரதியுமொரு வடந் தொட்டாட்ட
 அங்கையர்க்க ணுருவசியோர் வடந் தொட்டாட்ட
 அழகு திலோத்தமையு மொரு வடந் தொட்டாட்ட
 பங்கமில் சீர் திருகோண மலையில் வாழும்
 பத்திர காளித் தாயே யாடரஞ்சல்.

அரவ மணி முடிபசும் பொற் சுட்டியாட
 ஆணிமுத்து மாலையொடு பதக்கமாட
 விரைவு மெழின் மாணிக்கத் தோடுமாட
 விளங்கு தங்கவளையல் கங்கணமுமாட
 சரிசு நெளி பாடசுமுஞ் சிலம்பு மாட
 தண்டை கிண்கிணி பாதசரமு மாட
 பரவு மெழிற் திருகோண மலையில் வாழும்
 பத்திர காளித் தாயே யாடரஞ்சல்.

பூமேவும் நான்மறையும் கால்களாகப்
 பொருவிலுயர் ஆகமங்கள் விட்டமாக
 நாமேவு கலைகளெல்லாஞ் சட்டமாக
 நலமுறு மந்திரங்கள் திருக் கயிறதாக
 தாமேவு பிரணவமாம் பலகையேறித்
 தொடர் பவத்துளோரை யருட் கரையிலேற்றப்
 பாமேவு திருகோண மலையில் வாழும்
 பத்திர காளித் தாயே யாடீரஞ்சல்.

முந்து நவ மகளிர் துதி செய்தே பாட
 முன்னின்று பொன் மகளிர் அசைந்தே யாட
 விந்தை செறி மகளிரஞ் வேண்டி யாட
 விளம்புமுயர் மகளிரடி வணங்கி யாட
 கந்த்ருவ மகளிரிசை பாடியாடக்
 கண்டு மொழி புவிமகளிர் களிகொண்டாட
 பந்தமில் சீர் திருகோண மலையில் வாழும்
 பத்திர காளித் தாயே யாடீரஞ்சல்.

அந்தரியே சுந்தரியே யாடீரஞ்சல்
 ஆரணியே காரணியே யாடீரஞ்சல்
 சந்திர சேகரி சிவையே யாடீரஞ்சல்
 சங்கரி கங்காதரியே யாடீரஞ்சல்
 இந்திரை நாரணி யுமையே யாடீரஞ்சல்
 இகபர வாழ் வீபவரே யாடீரஞ்சல்
 பைந்தரு சேர் திருகோண மலையில் வாழும்
 பத்திர காளித் தாயே யாடீரஞ்சல்.

மதிமுக மாலின் பரையே சிவையே போற்றி
 மலிகருணைத் தடங் கடலே போற்றி போற்றி
 அதிமதுடி மாரமுதே கனியே போற்றி
 அவனியுயர் கனகமணி மலையே போற்றி
 விதிமுறை யெண்ணுண் கறமும் வளர்த்தாய் போற்றி
 வீரி திரிகூலி முக்கண்ணி போற்றி
 பதியிலுயர் திருகோண மலையில் வாழும்
 பத்திர காளித் தாயே யாடீரஞ்சல்.

அந்தணரோ டரசர் வைசியரும் வாழி
 அகன்ற புகழ் காராளராவும் வாழி
 முந்து மறையாகம நூல் முழுதும் வாழி
 முனிவர் சைவ சமயம் அறம் தழைத்துவாழி

இந்து நுதற் கற்புடை நங்கையரும் வாழி
 இறைவி தமிழஞ்சல் படிப்போரும் வாழி
 பந்தமகல் திருகோண மலையில் வாழும்
 பத்திர காளித் தாயே வாழி வாழி.

எச்சரிக்கை

திருவார் சேடன் முடியசையச் செய்த வாயுவாலே
 மருவார் கோணை மலைமேவிய^o வரதீயெச்சரிக்கை.

கண்ணன் கண்ணை யிடத் தந்தருள் கண்ட சிவனாரோ(டு)
 மண்ணில் நின்று வாது செய்த வரதீ யெச்சரிக்கை
 அரனின் பராசக்தி யாதி சக்தி யிச்சா^o சக்தி
 வரமேதரு ஞானக் கிரியா வரதீ யெச்சரிக்கை.

பூமான் முதலறியாப் பரம் பொருளாயருள் ஓளியாய்
 வாம பாகத் தமர்ந்தே யருள் வரதீ யெச்சரிக்கை.

அனமே வரு மயனும் மரி யறியமுடியாதோன்
 குணமாமணி பங்காயுறை வரதீ யெச்சரிக்கை

மாயன் வலச் சக்தியாக மாதங்கிடமாக
 மாயஞ் செய்து சிவனார் மகிழ் வரதீ யெச்சரிக்கை.

துங்கமிகு மண்டகோடி துதிக்க யாரும் மதிக்க
 சிங்கத்திலில் ஏறிவரும் தேவீ யெச்சரிக்கை.

அரசமரத் தருகே அமர்ந்து கோவில் தொழுமடியார்
 கரிசங் கறுத் தருளும் பத்திர காளீ யெச்சரிக்கை.

திருஞான சம்பந்தனருட் தேவாரம் புனைந்து
 கோணைநாதன் மகிழங் காளி வரதீ யெச்சரிக்கை.

பண்ணா^o மொழி மாதும் யானை பகருங் கந்தஸ்வாமி
 கண்ணாரரன் மகிழ வரும் வரதீ யெச்சரிக்கை.

அண்டர் சிவகலைகள் மேலகண்ட கண்ட புவனம்
 எண்டிசையும் வாழ்க வாழி வாழி வாழியவே.

பராக்கு

சிரார் கொன்றைத் திருவும் மலி செஞ்சடைப் பிரானார்
 போரார் மகிழ் வெய்துங் கோணைப் பிராட்டி பராக்கு

கஞ்ச மலரோனும் மாலும் காண்டற் கரிதான
 செஞ்சுடராய் நின்று சிவகாமி பராக்கு.

இந்துவுடன் ஆதவனும் அழல்மூன்றுங் கண்ணானேன்
வந்துன்னை யுவந்தேயருள் மாதே பராக்கு,

தந்திமுகன் தன்னையீன்ற தந்தையில்லா மேலோன்
புந்தி மகிழ் வெய்தி நின்ற புவிநாயகி பராக்கு.
சுந்தன் தன்னை உலகோர் துயர் களையவுவந் தளித்த
எந்தைபிரான் உவக்கும் பரமேஸ்வரி பராக்கு.

ஆன்மகோடி செய்த பாவம் அனைத்தும் பொறுத்தருளும்
தானேயருள் தாயாய் நின்ற சங்கரி பராக்கு.
புத்தர் தம்மை வாதில் வென்ற புண்ணியர் தமக்கு
சுத்த குருவானேன் தர்ம சுந்தரி பராக்கு.

ஆலிலைமேற் பள்ளி கொள்ளும் அந்த மாயற் கிளைய
சீவமுறுந் தங்காய். அருள் திருவே பராக்கு.
சுந்த மலர் சூடும் மாதர் கண்டு கண்டு போற்றும்
விந்தையுள்ள நாயகியே வீரி பராக்கு.

சுற்றோர் மற்றோர் காவலருங் கண்டங்குளங் களிக்கும்
பொற்பேர் கோணை மேற்கே கோயில் புகுங் காளி பராக்கு.

லாலி

லாலி லாலி லாலி லாலி லாலி
தத்துவங் கடந்தவளே லாலி லாலி
ஆயிரங்கண் உடையவளே லாலி லாலி
அம்மை பத்திர காளி உமை லாலி லாலி
உலகமெலாம் ஈன்றவளே லாலி லாலி
உம்பர் தொழும் ஈஸ்வரியே லாலி லாலி
கோணைநகர் வாழ்பவளே லாலி லாலி
கொண்டல் வண்ண மேனியளே லாலி லாலி
ஈஸ்வரியே சுந்தரியே லாலி லாலி
எங்கும் நிறையும் பொருளே லாலி லாலி.

மங்களம்

பல்லவி

மங்களம் மங்களம் மங்களம் — ஜெய ஜெய
மங்களம் மங்களம் மங்களம்

(மங்க)

அனுபல்லவீ

ஐங்கரம் கொண்டேயருளும் ஆனைமுக வள்ளலுக்கும்
அங்குச பாசம் பிடிக்கும் ஐயனும் விநாயகர்க்கும் (மங்க)

சரணம்

நம்பர் எங்கள் ஈசனுக்கும் நாயகி உமைதனக்கும்
எங்கள் சுப்பிரமணியருக்கும் ஏனையமெய்த் தேவருக்கும்
கோணமலையில் வாழும் அம்மை பத்திர காளிக்கும்
ஏனைய மறையோருக்கும் எல்லோருக்கும் மங்களம் (மங்க)

தேர்ச் சிந்து .

என்ன சிங்கார மெங்கள் ஈஸ்வரி தேரினில்
ஏறிவரும் பவனி பார் — தேரினில் (ஏறி)
இந்திரை கௌரி ஏழ்வகை மாதர்கள்
சுந்தரமாகவே வந்து பணிந்திட (என்ன)

கன்னன் மொழிக் கிளியே அன்னபூரணியம்மா
கந்தனைத் தந்தநாயகி — என்னம்மணி — கந்தனைத் தந்தநாயகி
கற்றிடுமடியர் புத்தியிலேயுறை
சிற்றிடை மாதுமை நந்தின மதனில் (என்ன)

சந்தனங் குங்குமம் ஐவ்வாது புனுகுடன்
தாழ்சடை நாகந் தூங்கவே — புனுகுடன், தாழ்சடை
நாகந்தூங்கவே

சந்திர சூரியர் எண்டிசைப் பாலகர்
செந்திருவே யென வந்தனை செய்திட (என்ன)

வன்னச் சிமிக்கியும் மதாணிப் பதக்கமும்
வைடுரியத்தினோலையும் பதக்கமும், — வைடுரியத்தினோலையும்
வாய்ந்த பட்டாடையிற் சார்ந்தவொட்டியாணமும்
நேர்ந்த திருக்கரத் தேந்து பொற்கிளியும் (என்ன)

சித்திர ரதந்தனிலே தேவி எழுந்திடல்
செய்ய கண்காட்சி மாட்சியே — எழுந்திடல், —
செய்ய கண்காட்சி மாட்சியே
இத்திரு கோணையின் பத்தருக்கேயுள்ள
உத்தமி சாம்பவி சித்தமிரங்கியே (என்ன)

அற்புதக் காட்சியிது வல்லோ பிர்மானந்தம்
 ஆனந்தம் நித்யானந்தம் — பிர்மானந்தம், —
 ஆனந்தம் நித்யானந்தம்
 ஆதரவுடனே பூதல வுயிர்க்கு
 மாதமும்மாரி பெய்தேதுயர் நீங்கிட (என்ன)

பாடி அம்மன் புகழை நாடி நயந்து நாம்
 பாடித் துதித்து ஆடுவோம் — பாடுவோம் —
 கூடித்துதித்து ஆடுவோம்
 பங்கயன் தங்கையை இங்கித நங்கையை
 திங்களைத் தாங்கிய சங்கரன் மங்கையை (என்ன)

[Faint bleed-through text from the reverse side of the page, including phrases like 'காட்சியிது வல்லோ', 'ஆனந்தம் நித்யானந்தம்', and 'பாடி அம்மன் புகழை']

திருக்கோணமலை பத்திரகாளி அம்மன் காவியம்

ஆக்கியோன்:

திரு. வ. கோ. வேலுப்பிள்ளை வைத்தியர் அவர்கள்

திருக்கோணமலை

அகிலமிசை அழகுசெறி கோணையம் பதியில்
ஆடவர்கள் கூடிவினையாடு முத்த வெளியில்
மகிழ்வொடு அரசடியி னருகினிலிருக்கும்
மடமாது காளிதன் மீது சொற்றமிழால்
கதிபெறு நற் காவியம் புகல அருள் புரியும்
கயமுகனே உனைமனதில் அனுதின நினைந்தேன்
பதியென நல் ஆலடியில் வீற்றிருக்கின்ற
வல்ல விக்னேஸ்வரரே வரமருளுமையா.

ஆதியாய் இவ்வுலகை யாளந் வந்தாய்
அடியவர்க ளீடேற அருளது புரிந்தாய்
பாதியாம் அந்தணனின் பாலனை யிரண்டாய்ப்
பாவையரே நீகிளித் தேயங்கெறிந்தாய்
காதினிலே குரலோசை கேளாதிருந்தாய்
கனபொங்கல் பூசை மடைவாங்கி நீயிருந்தாய்
பாதி மதி குடுமரன் பக்கல் முன்னிருந்தாய்
பாலனெனை யாண்டருள்வாய் காளியென்தாயே.

இந்த உலகந்தன்னி லுள்ள மங்கையர்கள்
இடுமஞ்சல் காவிவகை பூசியுன் முன்பு
சிந்தை துணிந்து சிவப்புப் பட்டாடை சேரவே
பச்சையு மணிந்தவர்கள் வந்தால்
விந்தையிது தானெனவே நியவர்கள் மீது
வேடிக்கை பார்ப்போமென வேதனைகளிட்டாய்
இந்தவகை யென்மீது செய்யாதே யம்மா
எளியனெனை யாண்டருள்வாய் காளியென் தாயே.

ஈரமென முழுகு தலை கூந்தல் முடியாமல்
 ஏசியே யாகுவப் பெண்ணுனது வாசல்
 தீரமுடன் தாவிவர அயலவர்கள் கண்டு
 திங்கேது மணுகுமடி கூந்தல் முடியென்ன
 வீரமுடன் கேளாமல் உன்வாசல் பார்த்து
 விரைவாக ஏகின்ற வேளை நீயவளை
 சீரான சென்னியோர் பக்கமது வைத்தாய்
 செல்வியே தேடரிய காளியென் தாயே.

உற்றவினை யாலே யவள் மெத்தவுங் கலங்கி
 உலகபிணி யிது யெனவே பலவகை புரிந்து
 குற்றமதால் வந்தவினை யென்று நினையாமல்
 கோதையவள் படுமவதி பார்த்து நீயிரங்கி
 சுற்ற மனமாகி யவள் முன்பேகி நின்று
 தோகையே நானையென் சந்நிதியில் வந்து
 முற்ற முடி வெட்டி நீ யென்கிரசுக் கீந்தால்
 மோதுபிணி தீருமென மொழிந்த காளியரே.

ஊரவர்க ளறிய இவள் விடியவு மெழுந்து
 ஓதரிய உன்னுடைய சந்நிதியில் வந்து
 கூறரிய சுத்தரிக் கோல் கையில் கொண்டு
 கோதை தன் கூந்தல்தனை வெட்டியுனக் கீந்து
 பூர ஒளி பரவவே சாம்பிரூணி வாடை
 புகையெங்கும் வீசிவரப் பூவை பிணிதீர்ந்து
 கூறரிய மகிழ்வோடு தன்மனைபுக விலையோ
 குற்றமே பொறுத்தெனையாள் காளியென் தாயே.

எண்ணிய புதுமைபல செய்தவள் நீயல்லோ
 ஏழைகளின் துயர் நீக்கி யாழ்ப்பவள் நீயல்லோ
 வெண்ணையுண்டோனுக்கு இனையவள் நீயல்லோ
 வேங்கை மரமாய் நின்ற வேலவர் தாயல்லோ
 பெண்ணெனவே பூவுலகில் வந்தவள் நீயல்லோ
 பேசரிய கோதாரி தீர்த்தவள் நீயல்லோ
 தென்கோணை வாழ்வென வந்தவள் நீயல்லோ
 செல்வியே தேடரிய காளியென் தாயே.

ஏகமுமே ஒளியாகி நின்றவள் நீயல்லோ
 ஏழைகளின் துயல்நீக்கி யாள்பவள் நீயல்லோ
 வேகமொடு சிங்கமதில் ஏறியே நீயம்மா
 வினைதீர்க வேணுமென வந்தவள் நீயம்மா

தேகமதில் நோய் பிணிகள் தீர்ப்பவள் நீயம்மா
 தேவர்தமைச் சிறைமீட்ட செல்வி நீயம்மா
 மேகமெனுங் குடைநிழலில் வீற்றவள் நீயம்மா
 மேதினியி லெமையாள வந்தகாளியரே.

ஐயனார் பரிகலத் தலைவி வேறுண்டோ
 ஆடிவரு காடேறி யானவள் வேறுண்டோ
 மையான மீதில் நடம் புரிந்தவள் வேறுண்டோ
 மலையரசன் மகளாய்முன் வந்தவள் வேறுண்டோ
 வையகந் தன்னிலெனக்* கெவரு முண்டோ
 வறுமை நோய் பிணிதீர்க்க வேறெவரு முண்டோ
 தையலே யுனைநம்பித் தாளடி பணிந்தேன்
 தாபரித் தெமையாள வருகாளித் தாயே.

ஒப்பரிய தாயே நீ வாவா சிவாயநம
 ஒருபொழுதும் நான் மறவேன் வாவா சிவாயநம
 தொப்ப வயிரேன் தாயே வாவா சிவாயநம
 தொல்லை துயர் பிணி தீர்க்க வாவா சிவாயநம
 ஒப்பரிய தேரேறி வாவா சிவாயநம
 ஓசையென் மொழி கேட்க வாவா சிவாயநம
 கொப்பிறகை யணிமாதே வாவா சிவாயநம
 கோணைநகர் தனையாளு காளியென் தாயே.

ஓதுவேன் உன்புகழ் உனக்கோலம் ஓலம்
 ஒன்று மறியாத நான் உனக்கோலம் ஓலம்
 சோதியொளி யானவளே உனக்கோலம் ஓலம்
 சுந்தரியே தாயே உனக்கோலம் ஓலம்
 மோதிவரு பிணிதீர் உனக்கோலம் ஓலம்
 முன்பகைஞர் தனைவதைசெய் உனக்கோலம் ஓலம்
 கோதி குழலணிதாய் உனக்கோலம் ஓலம்.
 குலவயமே லெனையாளு காளியென் தாயே,

அவ்வசரன் தம்மோ டமர் பொருதி நின்று
 அன்பாக ஒன்பதாம் நாளவனை வென்றாய்
 கௌவிவரு அசுரர்தமை வேரோடறுத்தாய்
 கடியதோர் தேவர் சிறை தம்மை நீமீட்டாய்
 சௌரிய முனைப்போல வேறெவரு முண்டோ
 சாற்று மொழி உன்செவி கேட்கிலையோ அம்மா
 மௌனமொடு உனைநிதமு மலரடி பணிந்தேன்
 மனமகிழ் இத்தருணம் அருள் காளித் தாயே.

அக்கிரம மாகியுனை நினையாத பேர்க்கு
 அதிகபிணி பலகவலை யடையவே நீவைப்பாய்
 தக்கதெனவே உனது சரணடைந்தோரைத்
 தாபரித்தே கவலை பிணி தீர்த்து வைப்பாய்
 மக்கள் மனை மகிழுவென் றேத்தியே செந்தமிழால்
 வாகுபெற வேற்பிள்ளை காவிய முறைத்தேன்
 சக்கரந் தண்டு வாள் பரிச முடையவளே
 சத்தியே உலகு புகழ் காளியென் தாயே.

கார்வாழி வேதமுணர் அந்தணர்கள் வாழி
 கற்புடைய மங்கையர் பொற்பு மிக வாழி
 வாராழி சூழலக மன்னவர்கள் வாழி
 மாசகலும் நான்மறையோ டாகமமும் வாழி
 சீரான செந்நெல் விளை பழனங்கள் வாழி
 தேவாலயங்க ளுய ரானினம் வாழி
 பார்வாழி பல்லுயிர்க் கருள்புரிந் தானும்
 பத்திரகாளித் தாயின் பதகமலம் வாழ்க வாழியவே.

திருக்கோணமலை
ஸ்ரீ பத்திரகாளி அம்பாள்
திருக் குளிர்ச்சிக் கவிகள்

யாத்தவர்:

திரு. மாசிலா சிவதாசன் அவர்கள்
திருக்கோணமலை

மட்டக்களப்பு தலைமைத் தமிழ்ப் புலவர்மணி
திரு. ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள்
உவந்தளித்த சிறப்புப் பாயிரம்.

ஆசிரிய விருத்தம்

அழிவின்றி யாக்கமிலை அவனி மீதில்
அழிவின்றி யின்பமிலை யுயிர்குட் கெல்லாம்
ஒழிவின்றி யொடுக்கமிலை யென்னு முண்மை
உலகுணரத் திருக்கோணப் பதியில் நின்று
களிநடஞ் செய் மாகாளி தேவி சத்தி
கருணை வடிவினைப் பாடி யுருகி யன்பு
வழிய வொரு தமிழ் இனிய பண்பன்
மாசிலாச் சிவதாசன் கவிவல்லோனே.

குருக்கள் மடம்
23. 9. 70

ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை

காப்பு

புழைக்கரம் பேழைத் தொந்தி புகர்முகம் படைத்த தெய்வம்
அழைக்குமுன் னடியார்க் கஞ்சல் அளித்திடும் ஆதி மூர்த்தி
பிழைப்படும் அடியேம் இன்னல் பெரும்பவம் ஒழித்து மேன்மேற்
தழைத்திடக் கருணைகாட்டுந் தயாபரக் கணேசன் காப்பே.

ஸ்ரீபத்திரகாளி வணக்கம்

வெண்பா

சுந்தரஞ்சேர் கோணை நகர்த் தொல்பதியில் வீற்றிருக்கும்
அந்தமில் சீர்க் காளியம்மை யானாதற்கு — தந்தருளை
உற்ற இடரோட்டி உய்ய வழிகாட்டி
பற்று வைப்பா ளெம்மேற் பரிந்து.

வெண்சாந்தும் வெண்டுகிலும் வெண்பணியும் வெண்பூவும்
கொண்டவெழில் மிக்க நிதிக் கோமாட்டி — மிண்டுமிடி
என்னை வருத்தவிடா தின்கவிகள் பாடுதற்கு
என்னகத்தே வந்தே யிரு.

திருக்குளிர்ச்சி

அற்றார்க்கு மலர்ந்தார்க்கு மருள்செய் மூர்த்தி
அம்மையே நீயல்லா தவனி மீதில்
மற்றரு முண்டென்றோர் கணப்போ தேனும்
மனத்தினிடை நினைத்தாலும் நிகழ்வதல்ல
முற்றுவா யென்றனந்த காலந் துய்த்தல்
உண்மையிதற் கையமிலை யுடையீயெம்மை
தற்காத்தே யருள்கோணை நகர்வாழ் காளி
தஞ்சம்வே றிலைத்தாயே குளிர்ந்தருள்வாய்.

அச்சமெலாந் தீர்த்தாள வல்ல தேவி
அகங்கார மாயையுடன் கூடி யெம்மை
வைச்சாட்டுங் குரங்காட்ட மெல்லாங் கண்டும்
மனதார வொன்றறியார் போலே நீதான்
பச்சையிலா நெஞ்சினர்போ லிருத்தல் நாம் செய்
பாவமெனி நீவிழிக்க நீரா காதே
நற்றிரிகோ ணைசநகர் பத்திரகாளி
தஞ்சம் வேறிலைத் தாயே குளிர்ந்தருள்வாய்.

அடிமைசெயப் புகுந்திடுத னினக்காளாகி
ஆத்தாளே யற்பமதோ வந்தோ மெத்தக்
கடினமிதை யறியாதா ரற்பம் பண்ணிக்
கருத்தழிந்து மோசத்திற் காளாய் விட்டார்
செடிமையுள்ப் பாதகராம் எமக்கு மந்தத்
தீக்கதிவந் தடையாமே பணிசெய் குற்றந்
தடுத்தாள்வாய் திரிகோணை மலைவாழ் காளி
தஞ்சம் வேறிலைத் தாயே குளிர்ந்தருள்வாய்.

அம்மாவெம் அகக்கிடக்கை யாவும் நீயே
 அறிந்திருந்தும் சோதனைக்கிங் கெமையாளாக்க
 அம்மாவன் றிருவுளத்தே நினைவு கொண்டால்
 அறும்புலை நாய்க் கடையேற்கு மீட்சியுண்டோ
 இம்மலைத் தத்துவங்க ளெல்லா முன்பொன்
 மெல்வினைக்கே யர்ப்பணித்துக் கதறி வீழ்ந்தேன்
 சம்பந்தர் புகழ்கோணை நகர்வாழ் சக்தி
 தஞ்சம்வே றிலைத்தாயே குளிர்ந்தருள்வாய்.

அருட்சோதிப் பிழம்பேயாம் பிறந்து மண்மேல்
 அருந்துயர்ப்பட் டலமந்தே மினியெம் மாலே
 ஒருசிறிதும் படமுடியா தன்னாய் போதும்
 ஓயாத கவலையிதற் கோய்வு காட்டிச்
 சரணமலர்த் தாளளிப்பாய் ஆதி சக்தி
 சற்சொருபி சாமுண்டி திரிசூ விதேவி
 தருக்கள்நிறை கோணைநகர்ப் பத்ரகாளி
 தஞ்சம்வே றிலைத்தாயே குளிர்ந்தருள்வாய்.

அருமறை யாகமங்கள் எடுத்துச் சொன்ன
 அனந்தவித சாத்திரங்க ளெல்லா மென்னுள்
 மருவியுள தத்துவங்க டொன்னூற் றுறிந்
 வகையுரைத்த லன்றியிலை வாய்மையீ தென்று
 ஒருமுறைபோற் பன்முறையு முணர்த்தி மேலும்
 உள்முகநோக் காலெதையும் தேர்வா யென்று
 தருமருள் தந்தாய் கோணை நகர்வாழ் காளி
 தஞ்சம்வே றிலைத்தாயே குளிர்ந்தருள்வாய்.

அறுகோணத் திடைநடுவே பரையாய் நின்றிங்
 கானந்தத் தாண்டவஞ்செய் யமலீ யுந்தன்
 சிறுபாதப் பெருவிரலூற் றெடுத்துப் பாயும்
 சீவரட்சா மிர்தமதைச் சிரத்தாற் கொண்டிங்
 கறுபகைவென் றீரிருவ ருறவைப் பற்றி
 யகண்டார்த்தம் பெறுந்தருண மிதைக்கை விட்டோம்
 தறுகண்தீர் திரிகோணை நகர்வாழ் காளி
 தஞ்சம்வே றிலைத்தாயே குளிர்ந்தருள்வாய்.

அத்தமுட னல்வாழ்விங் களிப்பா யென்பார்
 அருமிடிவல் வினைநோய்கள் தீர்ப்பா யென்பார்
 புத்திரநற் பாக்கியங்க ளீவாய் என்பார்
 பூவுலகிற் பெரியனென்ற பேர்தா வென்பார்

இத்திறங்கள் ஈதல்விடல் உந்தன் சித்தம்
எளியேற்கிங் கெவ்வகைக்கே டுறினு மஞ்சாச்
சத்தி நீயே திரிகோணைப் பதிவாழ் காளி
தஞ்சம்வே நிலைத்தாயே குளிர்ந்தருள்வாய்.

அயனாய்நின் றண்டமெலாம் படைப்பாய் நீயே
அரியாய்நின் றண்டமெலாம் காப்பாய் நீயே
ஐயவீர சக்திசிவ மாகக் கொண்டிச்
சராசரமெல் லாமரனாய் அழிப்பாய் நீயே
மயலாருஞ் சீவர்களுள் வழியே நின்று
மகேசுரனாய் அவ்வவற்றை மறைப்பாய் நீயே
தயைசுவாய் திரிகோணைப் பதிவாழ் காளி
தஞ்சம்வே நிலைத்தாயே குளிர்ந்தருள்வாய்.

அஞ்சலென்றுன் மெய்யடியார் தம்மைக் காத்திங்
கருட்கண்ணு லெவ்வினையு மகல வோட்டிக்
கஞ்சமலர்த் தாளிணையீந் துடலோ டாவி
கருதுபொரு ளிவையனைத்தும் பதிலா யேற்றுக்
கொஞ்சமெனு மிஞ்சவிடா தொன்றி யாக்கிக்
கூடத்தம் பிரமமாக்குந் தேவி யுன்பா
தஞ்சரணே திரிகோணைப் பதிவாழ் காளி
தஞ்சம்வே நிலைத்தாயே குளிர்ந்தருள்வாய்.

அழிப்பவளு மளிப்பவளு மடுத்தார்க் குன்னை
யளிப்பவளு மாணவப்பேய் பிடியுண் டாரை
அழிப்பவளு மருள்முகிழ்வால் இரங்கிப் பின்னும்
அம்மைகையி லளிப்பவளு முயிர்க டோறும்
ஓழிப்பவளும் பக்குவருக் குணர்த்த வேண்டி
உருவருளாற் றரிப்பவளு மடியா ருய்யத்
தழைப்பவளும் நியேதென் கைலைவாழ் காளி
தஞ்சம்வே நிலைத்தாயே குளிர்ந்தருள்வாய்.

அற்புதையே நின்னடிக்கே ஓலம் ஓலம்
அருட்டேவி நின்னடிக்கே ஓலம் ஓலம்
பொற்றிருவர் ணச்சடையீ ஓலம் ஓலம்
புகலறுகோ ணத்திருமே னியளே ஓலம்
கற்பகச் சின் மயத்தாயே ஓலம் ஓலம்
கடைநாயேம் தனையேற்கும் மணியே ஓலம்
சற்குரவர் போற்றுதிரு மலைவாழ் காளி
தஞ்சம்வே நிலைத்தாயே குளிர்ந்தருள்வாய்.

வாழி

வாழிய சகங்களெல்லாம் வாழிய சீவகோடி
 வாழிய பத்ரகாளி வாழியிம் மூன்று மொன்றாய்
 ஊழிதோ றுயிர்த்து நின்ற உண்மையாஞ் சாட்சி வாழி
 வாழிய துணர்ந்து விட்டோர் வாழிமெய் யடியரெல்லாம்.

திரு. வி. வேலாயுதம்பிள்ளை ஆசிரியர் இயற்றியது
 இராகம் — பந்துவராளி தாளம் — ருபகம்

பல்லவி

ஈஸ்வரியே பத்ரகாளி — தாயே (ஈஸ்)

அ. ப.

ஜெகதீஸ்வரியுள் கிருபை தாராயோ
 இன்பமதாய் இச்சமயம் வாராயோ (ஈஸ்)

சரணம்

பக்தியுடனுந்தன்கழல் நித்தநித்தம் போற்றி செய்தேன்
 பாலனினி யேது செய்வேன் காலமதில் நீயேதுணை
 பாவினெனை ஆண்டருளத் தேவி சிங்கம் மேல்வருவாய் (ஈஸ்)

திருக்கோணமலை பத்திரகாளி ஊஞ்சல்

ஆக்கியோன்:

திரு. வே. அகிலேசபிள்ளை அவர்கள்
திருக்கோணமலை

சீருலவு தென்கயிலை மலைக்கோர் பாலில்
தேவருலகெனத் தகைமை சேர்ந்திலங்கும்
பேருலவு திரிகோணை நகரந் தன்னைப்
பிரியமுடன் காத்தருளும் பெருமை வாய்ந்த
ஏருலவு பத்திரகாளியின் மீது ஊஞ்சல்
இசைபாட அடியவர்கள் இடரை நீக்கிக்
காருலவும் ஆலடியி லினிது வாழும்
கணபதியி னுபயபதங் காப்பதாமே.

சுந்தரஞ் சேர் மரகதத்தாற் றூண்கள் நாட்டித்
துலங்கு புட்பராகமதால் விட்டம் பூட்டி
அந்தமுறு நித்திலச் சங்கிலிகள் மாட்டி
அவிர் கிரண மாணிக்கப் பலகைமீதே
இந்திரையுங் கலைமகளும் வடந்தொட் டாட்ட
இருமருங்கு மரமகளிர் களாசி நீட்ட
பந்தமிகு திரிகோணைப் பதியில் வாழும்
பத்திரகாளித் தாயே யாடருஞ்சல்.

காவலர்கள் சுரங்குப்பி வணங்கிப் போற்றக்
கன்னியர்கள் ஆலாத்தி கைக்கொண் டேற்றத்
தேவர்களன் போடு புட்ப மாரி பெய்யத்
திசைமுகனு மிந்திரனும் சேவை செய்யக்
காவல் செயு பூதகணுதிபர்கள் யாருங்
காளிபராக் கெனக் கூறிக் களிப்புற்றூட்ப்
பாவலர்கள் புகழ் கோணைப் பதியில் வாழும்
பத்திரகாளித் தாயே யாடருஞ்சல்.

எத்திசையும் புனுகு சந்த வாசம் வீசக்
 குரைகடல்போல் வாத்தியங்க ளிரைந்து பேச
 அத்திரநேர் விழிமடவார் நடனமாட
 அன்பினொடு நாரதர்யாழ் இசைகள் பாட
 மெத்துமெழி லரமகளிர் கவரி போட
 மேதினி மானுடர் மகிழ்ச்சிமீறி யாட
 பத்திமிகு மடியர் செறி கோணை வாழும்
 பத்திரகாளித் தாயே யாடரூஞ்சல்.

வாலை திரிபுரை புவளை மதங்கி நீலி
 வாயி யபிராமி பகவதி யென்றே தான்
 சீலமிகு மடியர்துதி செய்து போற்றச்
 சிந்தை மகிழ்ந் தந்தணர்க ளாசி சாற்றக்
 கோலமுறு பரிதி மதி கவிகை யேந்தக்
 கூசியட்ட பாலகர்கள் கொடிகைக் கொள்ளப்
 பாலவிழி யரனுறையுங் கோணை வாழும்
 பத்திரகாளித் தாயே யாடரூஞ்சல்.

தண்ணருள்செய் முகமாடக் கிரீடமாடச்
 சடையாட விடையாடத் தாரையாட
 கிண்ணமுலை யசைந்தாடப் பதக்கமாடக்
 கிரணமுத்து வடமாடக் கிளியுமாட
 வண்ணமிகு கரமாட வளைக ளாட
 மார்பிலிருந் தொளிர்செய் மலர்மாலையாட
 பண்ணவர்க ணிதம் பரவும் கோணை வாழும்
 பத்திரகாளித் தாயே யாடரூஞ்சல்.

தங்கரத்னக் கொப்பாட முருகு மாடத்
 தளதளெனப் பிரபைவிடுங் கம்மலாடத்
 துங்க வைடுரியப் பொற் சிமிக்கியாடச்
 சொல்லரு மூக்குத்தி முத்துச் சுடர்விட்டாட
 சங்கைமிகு மிடையினிற் பாவாடையாட
 தார்குழலில் வண்டினங்கள் சப்தித்தாடப்
 பங்கயவாவிகள் செறியுங் கோணை வாழும்
 பத்திரகாளித் தாயே யாடரூஞ்சல்.

அரவணியுஞ் சிவனொடெதிர்த் தாடும் பாத
 மசைந்தாடத் தங்கவொட்டியாண மாடக்
 கரமுறுவா ளுடுக்கை கட்கங்கபாலமாடக்
 கனகவொளி பரப்பு திரிகுல மாடச்

சரண விரன் மோதிரமுஞ் சிலம்பு மாடத்
தண்டை கொலிசொடு பாத சரமுமாடப்
பரவை செறி திரிகோணைப் பதியில் வாழும்
பத்திரகாளித் தாயே யாடநூஞ்சல்.

அன்னபரி பூரணியே யாடநூஞ்சல்
ஆரணியே காரணியே யாடநூஞ்சல்
பொன்னின் மலர்த் தாளுடையாய் யாடநூஞ்சல்
புவனமெலா மீன்றவளே யாடநூஞ்சல்
மன்னுமட மயிலொயிலா யாடநூஞ்சல்
மயிடனைமுன் வென்றவளே யாடநூஞ்சல்
பன்னரிய திரிகோணைப் பதியில் வாழும்
பத்திரகாளித் தாயே யாடநூஞ்சல்.

சீர்வாழி செந்நெல்விளை பழனம் வாழி
தேசமெங்குஞ் சிவமயம் சிறந்து வாழி
ஏர்வாழி யானினங்கள் மல்கிவாழி
எழின்முடி மன்னவர் வாழி இமையோர் வாழி
பார் வாழி திரிகோணை நகரம் வாழி
பகரரிய விபூதி பஞ்சாட்சரமும் வாழி
கார் வாழி மறைவாழி தேவி பத்ர
காளி பத மலரிணைகள் வாழி வாழி.

உப்பு வெளிக் காளிகோவில்

இந்த ஆலயம் பெரியதொடுவாய்ப் பிள்ளையார் கோவிலுக்கு அருகே இருக்கின்றது. இக்கோவிலுக்குச் செல்வதற்குரிய மார்க்கத்தைப் பெரியதொடுவாய்ப் பிள்ளையார் கோவில் வரலாற்றில் பார்க்கவும். 1980ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 22ஆம் திகதி இவ்வாலயத்திற் பத்திரகாளியம்பாளைப் பிரதிஷ்டைசெய்து அஷ்டபந்தன மகாரும்பாபிஷேகம் நடத்தியிருக்கின்றார்கள். இவ்வாலயத்தின் பழையவரலாறு இரண்டாவது மகாயுத்தத்தின் தாக்கத்தால் புதுவரலாறுக மாறியமைந்திருக்கின்றது. சுமார் நூற்றைம்பது வருடங்களுக்கு முன் தற்போது உப்பு வெளி உபதபாற்கந்தோர் இருக்குமிடத்திற்கு அருகாமையில் இவ்வாலயம் இருந்தது. உப்பு வெளி மக்கள் பயபக்தியோடு இவ்வாலயத்தில் வழிபட்டு வந்தார்கள். அப்போது இதற்கு நடுப்பத்திரகாளிகோவில் என்றும் ஒரு பெயரிருந்தது. இரண்டாவது உலகமகாயுத்தம் நடைபெற்றபோது இந்தக் கோவில் இருந்த பிரதேசம் முழுவதையும் சுமார் நூறு ஏக்கர் நிலத்தைப் பிரித்தானிய அரசாங்கம் கடற்படைத்தளம் அமைப்பதற்காகச் சுவீகரித்துக்கொண்டது. இதனால் பொதுமக்கள் இவ்வாலயத்திற்குச் சென்று வழிபட முடியாமற்போய்விட்டது. இவ்வாலயத்திலிருந்த அம்பாளையும் வெள்ளியினுலான சூலத்தையும் எடுத்துச்சென்று பெரிய தொடுவாய்ப் பிள்ளையார் கோவிலில் வைத்திருந்தார்கள். இந்தச் சூலத்தையும் பத்திரகாளி அம்பாளின் திருவருவத்தையும் தற்போது புதிதாக அமைக்கப்பட்டுள்ள உப்பு வெளிப் பத்திரகாளிகோவிலில் நாம் தரிசிக்கக்கூடியதாயிருக்கின்றது.

கற்பக்கிரகம் அர்த்தமண்டபம் என்பனவற்றைக் கொண்ட இந்தச் சிறிய கற்கோவிலில் கருவறையில் அம்பாள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றாள். கற்பக்கிரகத்திற்குத் தூபி அமைத்திருக்கின்றார்கள். மகாமண்டபம் ஓலையால் வேயப்பட்டிருக்கின்றது. அம்பாள் வலது காலைத் தொங்கவிட்டு இடதுகாலை மடித்து சகாசனமாக பத்மபீடத்தில் அமர்ந்திருக்கின்றாள். சூலம், கபாலம், பாசம், கட்கம்

தாங்கியசதுர்ப்புஜங்களோடு அம்பாள் திருக்காட்சி கொடுத்து அருள்புரிகின்றாள். அம்பாளுக்கருகில் வெள்ளிச் சூலமும் வீரபத்திரரும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

காலேச்சந்தி, மாலேச்சந்தி ஆகிய இரண்டுகாலப் பூசைகள் நடைபெற்றுவருகின்றன. ஆவணிமாதத்தில் கும்பாபிஷேகதினத்தை முதல்நாளாகக்கொண்டு விசேட ஸ்நபனாபிஷேகமும் அலங்கார உற்சவமும் நடைபெற்று பதினேராவது நாள் தீமிதிப்பு வைபவம் நடைபெறுகின்றது. வைகாசிப் பொங்கல், நவராத்திரி, கௌரிநோன்பு, திருவெம்பாவை என்பன விசேடவழிபாடுகளாக நடைபெற்றுவருகின்றது. ஆலய நித்திய, நைமித்திய கருமங்களை சிவபூர். ஏ. விஸ்வலிங்க குருக்களும், புலவர் வை. சோமாஸ்கந்தக் குருக்களும் நடத்தி வருகின்றார்கள். இந்த ஆலய வரலாறுகளைத் தந்த இவர்களுக்கு நன்றி உரியதாகுக.

பறையன்குளம் எல்லைக் காளியம்மன் கோவில்

திருக்கோணமலையிலிருந்து அனுரதபுரம் செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் இருபத்தைந்து கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் முதலிக்குளச் சந்தியிலிருந்து வடக்கே ஒரு சிறுசாலை பிரிந்து செல்கின்றது. அந்தச் சாலையில் பத்துக் கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் நல்லபிட்டியா என்ற கிராமம் இருக்கின்றது. அங்கிருந்து காட்டுப் பாதையினூடாக ஐந்து கில்லோமீற்றர் தூரம் சென்றால் பறையன்குளம் எல்லைக்காளியம்மன் கோவிலையடையலாம். மிகப்பெரிய மராமரங்களை அடர்த்தியாகக் கொண்ட பயங்கர வனமாகக் காணப்படுகின்றது. நல்ல பிட்டி ஆறு அங்கு ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றது. பளிங்கு போன்ற நீர் பாறைகளில் மோதி சலசலவென்று ஓடுகின்ற ஓசையை அந்த அமைதிச் சூழ்நிலையில் நன்கு அவதானிக்கக் கூடியதாயிருக்கின்றது. ஆற்றில் இறங்கிநின்று பார்த்தால் இருபக்கக் கரைகளும் மிக உயரமாகத் தெரியும். மாரிகாலத்தில் நீர் நிறைந்து ஓடும்போது பார்க்கப் பயங்கரமாக இருக்கும். கோடையில் நீர்வற்றி சிற்றறுபோல் ஓடிக்கொண்டிருக்கும். ஆறு பெருக்கெடுத்து ஓடும்போது புரட்டிவிடப்பட்ட மரங்கள் கரைகளில் ஒதுக்கப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. யானை, புலி, கரடி போன்ற பயங்கர மிருகங்கள் சுதந்திரமாக வாழ்மிடம் பறையன்குளம்.

இந்தக் காட்டின் மத்தியிலே நல்லபிட்டி ஆற்றுக்கருகே பறையன்குளம் எல்லைக் காளியம்மன் கோவில் இருக்கின்றது. கோவிலைப் பார்க்கும் நினைப்போடு இங்குசென்றால் ஏமாற்றமாகவேயிருக்கும். சாஸ்திரரீதியாகச் சீராயமைக்கப்பட்ட கோவில் அங்கு இல்லை. களிமண்ணால் கட்டப்பட்ட ஒரு சிறு கோவில்தானுண்டு. மடாலயமாக ஒரு சிறு கோவிலைக் கற்களால் கட்டுவதற்கு திருக்கோணமலை இந்து இளைஞர் மன்றம் அத்திவாரக்கல் நாட்டியிருக்கின்றது. விரைவில் அந்தக் கோவிலைக் கட்டிவிடுவார்கள். தென்னமரவாடிப் பிள்ளையார்

கோவில் வரலாற்றில் பறையன்குளம் தோன்றிய வரலாறு கூறப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கவும். பதவியாவில் தமிழர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் இந்த இடம் சைவப் பெருங்குடிமக்கள் வாழ்ந்து மிகவும் பிரசித்தி பெற்றிருந்ததை ஊகித்தறியக் கூடிய தாயிருக்கின்றது.

இவ்வாலயத்தில் மிக அழகிய பத்திரகாளி அம்பாள் சிலாவிக்கிரகம் ஒன்று இருக்கின்றது. இந்த விக்கிரகமே கடந்தகால வரலாற்றைப்பற்றி ஆராய்வதற்குக் காரணியாயிருந்து வருகின்றது. இடதுகூலை மடக்கி, வலதுகூலைத் தொங்கவிட்டபடி சதுர்ப்புஜங்களைக் கொண்டவளாக பீடத்தில் அம்பாள் அமர்ந்திருக்கின்றாள். இயற்கையின் தாக்கங்களால் சிலையின் அழுத்தம் சிறிது குறைந்திருந்தாலும், திருவுருவத்தில் பின்னமேற்படவில்லை. இந்த இடத்திற்குப் “புலிகண்டி” என்று ஒரு பெயரும் வழங்கிவந்திருக்கின்றது. காட்டிற்கு வேட்டையாடச் சென்ற வேடர்கள் புலியில் ஒரு பெண் போவதைக் கண்டு தொடர்ந்து சென்றபோது அது ஒரு குறித்த இடத்திற்கப்பால் மறைந்துவிட்டதாம். அதனால் அந்த இடத்திற்குப் “புலிகண்டி” என்று பெயரிட்டார்களாம். புலிகண்டுகுளம் என ஒரு குளமும் அங்கிருக்கின்றது. பிடாரியம்மன்சோலை என்றும் இந்தக் காட்டுப்பிரதேசத்தைக் கூறுவார்கள். இங்கிருக்கின்ற எல்லைக்காளி அம்மனைக் கருத்தில் கொண்டே இந்தப் பெயர்களையிட்டிருக்கலாம். இந்தப் பிரதேசத்தில் பறையன்குளம், புலிகண்டுகுளம், கொக்குவிழுந்தான்குளம், கற்கட்டுக்குளம், இரணைமடுக்குளம், விளாங்குளம், குறிஞ்சாக்குளம் முதலிய குளங்கள் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றன. ஆதலால் இப்பகுதியில் மக்கள் நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே விவசாயம் செய்து வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றார்கள் என்பதை ஊகித்தறியக்கூடிய தாயிருக்கின்றது.

சுமார் இருபத்தைந்து வருடங்களுக்குமுன் திரு முத்தையாசாமியார் என்பவருடைய தலைமையில் கொமரங்கடவையில் வாழ்ந்த அப்புகாமியும், தட்டையா என்பவரும் இந்தக் கோவில் இருந்த இடத்தைத்தேடிப் பலநாட்கள் காட்டில் அலைந்து திரிந்திருக்கின்றார்கள். சிரமங்களையும், கஷ்டங்களையும் பொருட்படுத்தாமல் விடாமுயற்சியோடு இந்தப் பயங்கர வனத்தில் தேடியலைந்தபோது இந்தக் காளியம்மன் சிலை கழுத்து மட்டம்வரையில் மண்ணில் புதைந்திருப்பதைக் கண்டார்கள். இந்த இடத்தையடைவதற்குரிய வழியடையாளங்களை வைத்துக்கொண்டுவந்து, வேண்டிய உபகரணங்

களோடு மீண்டும் சென்று நிலத்தை அகழ்ந்தபோது காளியம்பாளின் திருவுருவம் நிமிர்ந்தபடியே ஒரு கற்பாறையின் மேல் இருந்ததாம். அகழ்ந்த இடத்தில் சிதைந்த செங்கற்களும் காணப்பட்டன. எனவே இங்கு ஆலயமொன்றிருந்து பன்னெடுங்காலத்திற்கு முன்னரே இயற்கை ஏதுக்களினாலோ அன்றி வேறு காரணங்களினாலோ அழிந்திருக்கலாம். சற்றுத் தூரத்தில் எட்டடி உயரமான கருங்கற் தூண்களும் காணப்படுகின்றன. சதுரவடிவத் தூண்களில் சில சரிந்தும், சில நிறுதிட்டமாயும் காணப்படுகின்றன. சிதைந்த தூண்களும் சிலவுண்டு. சிறிய மண்டபம் அமைப்பதற்கு நாட்டப்பட்டது போல் காணப்படுகின்றது..

இந்தக் காளியம்மன் திருவுருவத்தைக் கண்டுபிடித்தவர்கள் அது இருந்த இடத்திலேயே வைத்துக் கொத்துப் பந்தல் அமைத்தார்கள். பின்னர் திரு முத்தையாச்சாமியார் களிமண்ணினாலும், கல்லினாலும் சிறுகோவில் கட்டி வழிபட்டு வந்தார். அவருடைய விடாமுயற்சியால் மக்களுக்கும் இந்தக் காளியம்பாளில் ஈடுபாடும், பயபக்தியும் ஏற்பட்டது. இப்போது ஒவ்வொரு தைப்பூசத்திற்கும் பொங்கல்விழா சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது. இந்த அம்பாள் பல அற்புதங்களைத் தனக்குக் காட்டியதாக இந்த விபரங்களைத் தந்த முத்தையாச்சாமியார் பயபக்தியோடு கூறினர். இந்த ஆலயம் இருந்த இடத்தைச் சுற்றிப் பல சிறிய ஆலயங்கள் இருந்து அழிந்துபோனதற்குரிய அறிகுறிகள் காணப்படுகின்றன. பறையன்குளம் பத்திரகாளியம்மன் ஆலயத்தைச் சுற்றி இடும்பன்மலை, வெள்ளாட்டிமலை, நாச்சியார்மலை, மச்சமலை, அசுவத்மலை, பிள்ளையார்மலை எனப் பல மலைகளுண்டு. இடும்பன்மலை மிக விசேடமானது. யோகிகள் தவம்செய்த இடம்போல குகைகளையுடையதாய்க் காணப்படுகின்றது. பல ஆண்டுகளாகப் பரிபாலித்துவந்த முத்தையாச்சாமியார் இப்போது திருக்கோணமலை இந்து இளைஞர் மன்றத்தினிடம் ஆலயத்தை ஒப்படைத்துள்ளார். இலங்கையைச் சேர்ந்த மன்னர்கள் ஆண்ட காலத்தில் திருக்கோணஸ்வரத்திற்கு இது எல்லைக்காணியாக இருந்ததாம். அதேபோலக் கந்தளாயிலும், சம்பூரிலும் எல்லைக் காணிகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருந்ததாகக் கர்ணபரம்பரைக் கதைகள் இருந்துவருகின்றன.

படுக்கைப் பத்திரகாளி கோவில் திருக்கோணமலை

திருக்கோணமலையிலிருந்து நிலாவெளிக்குச் செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் திருக்கோணமலைப் பட்டினத்திலிருந்து ஒரு கில்லோமீற்றர் தூரத்திலும், திருக்கோணமலைப் புகையிரத நிலையத்திலிருந்து கால் கில்லோமீற்றர் தூரத்திலும் இவ்வாலயம் இருக்கின்றது. பெரியதொடுவாய்ப் பிள்ளையார் கோவிலுக்கும், சின்னத்தொடுவாய்ப் பிள்ளையர் கோவிலுக்கும் இடையில் கடற்கரையோரமாக இவ்வாலயம் அமைந்திருக்கின்றது.

முற்காலத்தில் தொடுவாயாறு என்ற ஒரு ஆறு கந்தசாமி மலையடிவாரத்தில் உள்ள மனையாவெளிக் குளத்திலிருந்து ஆரம்பித்து தக்கியாக்குளம், செங்கற்பண்ணைக்குளம் என்பவற்றினூடாக ஓடி வீரகத்திப் பிள்ளையார் கோவிலுக்கருகாமையிலுள்ள தாமரைக்குளத்தை நிரப்பி அங்கிருந்து ஓடி இரண்டு கிளைகளாகப் பிரிந்து ஒருகிளை பெரியதொடுவாய்ப் பிள்ளையார் கோவிலையும், மற்றக்கிளை சின்னத்தொடுவாய்ப் பிள்ளையார் கோவிலையும் தாண்டிச் சென்று கடலை அடைந்தது. இந்த ஆறு இப்பொழுது இல்லையெனினும் முன்னர் அந்த ஆறு ஓடிய நிலப்பகுதி பள்ளநிலமாகக் காணப்படுகின்றது. இந்த இரண்டு கிளைகளுக்கும் இடைப்பட்டபகுதி "படுக்கை" எனப்பட்டது. இந்த இடத்தில் இவ்வாலயம் இருப்பதால் படுக்கைப் பத்திரகாளி கோவில் எனப் பெயர் பெற்றது.

சுமார் நூறு வருடங்களுக்குமுன் குப்பையர்தம்பு என்பவர் புதர்கள் மண்டிக்கிடந்த இந்தப் படுக்கை மேய்சர்தரையில் மாடுமேய்க்கச் செல்வது வழக்கமாம். தீராத நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தபோதிலும், மாடுமேய்ப்பதை விட்டுவிடவில்லை. தனது நோயைப்பற்றிக் கவலைப்பட்டு அதனைத் தெய்வத்தினிடம் ஒப்படைத்து வாழ்ந்துவந்த தம்பு என்பவர்,

ஒருநாள் மாடுகளை மேயவிட்டு ஒரு மரநிழலில் படுத்துறங்கினார். அப்போது அவருடைய கனவில் பத்திரகாளி பிரசன்னமாகி “உனது நோயைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம் அந்த நோயை நீக்கிவிடுவேன்” என்று வாக்கருளிஞளாம். இந்த அற்புதத்தில் பெருமகிழ்ச்சியடைந்த தம்பு என்பவர் பத்திரகாளி காட்சியளித்த இடத்தில் ஒரு கொட்டில் கட்டி ஒரு குலத்தை வைத்து வழிபட்டுவந்தார். அக்காலத்தில் அவருடைய மைத்துனர் ரெங்கசாமி முத்துச்சாமி என்பவரும் சேர்ந்து இந்தக் கோவிலைச் சிறப்பாக நடத்தக் கருதி சுதையாற் செய்யப்பட்ட துர்க்காதேவியின் சிலையொன்றை இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவந்து ஆலயத்தில் வைத்து வழிபாடு செய்துவந்தார்கள்.

தம்புவின் நோய் நீங்கியதையறிந்த மக்கள் இந்த ஆயுச்சூழலில் சென்று குடியேறி பத்திரகாளி கோவிலை ஆதரிக்கத் தொடங்கினார்கள். பக்தர்களிடம் நம்பிக்கையும் விசுவாசமும் பெருகப் பெருக வழிபாட்டின்மூலம் அம்பாளின் அருளையும் அனுபவிக்கத் தொடங்கினார்கள். சிறு தெய்வ வழிபாடுபோல இங்கு நடைபெற்றுவந்த வழிபாட்டில் உருவாடித் திருவாக்குக் கூறும் வழக்கமிருந்துவந்தது. பக்தர்கள் “தாயார்” என்று பக்தியோடு அழைத்து வழிபாடுசெய்வார்கள். இப்போது சிறு தெய்வவழிபாட்டைக் கைவிட்டு உற்சவங்களை நடத்தி வருகின்றார்கள். முற்காலத்தில் இவ்வாலயத்தில் ஏற்றிவைக்கப்பட்ட விளக்கு எரிந்துகொண்டிருக்க ஓலையால் கட்டப்பட்டிருந்த கொட்டிற்கோவில் எரிந்து விட்டதாம். பக்தர்கள் கவலைப்பட்டு மீண்டும் கட்டினார்கள். சிலகாலத்தின்பின் மீண்டும் எரிந்துவிட்டது. இவ்வாறு பல தடவை நடைபெற்றதாம்.

இதன் காரணத்தைத் தாயாரிடமே கேட்டார்களாம். “திருக்கோணமலை ஆலடியிலிருக்கும் ஸ்ரீபத்திரகாளியே மக்களின் நலங்கருதி இவ்வாலயத்திற்கு எழுந்தருளி வருகின்றாள். மக்களிடம் கொடிய வியாதிகள், தொற்றுநோய்கள் பரவும் சமயங்களில் நானே அந்தத் துன்பங்களைத் தாங்கிக்கொண்டு ஆலயத்தை எரியச்செய்து மக்களுடைய நோய் துன்பங்களை எரித்துவருகின்றேன்” என்று திருவாக்கருளிஞளாம். இதனால் மக்களுடைய பக்தி மேலும் மேலும் வளரத்தொடங்கியது.

ஆலயத்திலிருந்த சதைத்திருவுருவம் பழுதடைந்த நிலையிலிருந்ததால் மக்கள் அந்த இடத்தில் அழகிய கற்கோவிலொன்றைக் கட்டி பத்திரகாளியம்பாளின் சிலாவிக்கிரகமொன்றை ஸ்தாபித்து வழிபட்டு வருகின்றார்கள். கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், தரிசனமண்டபங்களைக்கொண்ட மடாலயமாக இவ்வாலயம் அமைந்திருக்கின்றது. கருவறையிலுள்ள பத்திரகாளி ஒருகையில் பாசமும், ஒருகையில் உடுக்கும், மற்றிருகைகளிலும் சூலமும், கபாலமும் தரித்து பத்மபீடத்தில் ஒருகாலை மடித்து மறு காலைத் தொங்கவிட்டு அமர்ந்துள்ளாள்.

இங்கு காலைச்சந்தி, மாலைச்சந்தி ஆகிய இரண்டுகால நித்திய பூசைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. ஆடிப்பூரத்தைத் தீர்த்தினமாகக்கொண்டு பத்துநாள் அலங்கார உற்சவமும் பதினேராம் நாள் தீர்த்தோற்சவமும் நடைபெற்று வருகின்றது. தைப்பூசம், சிவராத்திரி, சித்திராபர்வம், வைகாசிப் பொங்கல், நவராத்திரி, ஐப்பசிக் கும்பாபிஷேக தின மணவாளக்கோலவிழா, திருவெம்பாவை என்பன விசேடபூசை வழிபாடுகளாக நடைபெற்று வருகின்றன. சிவஸூர் வி. சின்னப்பு ஐயர் பூசைகளை நடத்தி வருகின்றார். இவ்வாலயம் பரிபாலனசபையால் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

திருக்கடலூர் படுக்கை ஸ்ரீபத்திரகாளியம்மை திருவூஞ்சல்

ஆக்கியோன்:

சிவகதாவாரிதி

சிவயோகச் செல்வர் திரு. த. சாம்பசிவம் அவர்கள்

விநாயகர் துதி

ஒற்றைமருப்பொடித் திதிகாச மெழுதியவா ஏரம்பா சீதள
கற்றைச் சடையான் தருமைந்தா கணபதியே திருக்கடலூர்மேவு
கொற்றவிஸ்ரீ பத்ரகாளிமீ தடியேன் ஊஞ்சல்பாட

விழைகின்றேன்
நற்குஞ்சரக்கன்றும் நின்னடியே யெனக்கென்றும் காப்பதாமே.

நூல்

உயிரெழுத்தாம் பன்னிரண்டு பவளக் காலில்
மெய்யெழுத்துப் பதினெட்டு வளைகள் பூட்டி
உயிர்மெய்யா லரியதிருப் பந்தல் நாட்டி
உயர் பசும்பொன் சங்கிலிகள் கோத்து நல்ல
ஆய்தவெழுத்துப்போ லணிபுட்பராக
அணிமணியிழைத்த உயர் பீடமீதில்
கோயில் திருக் கோணைவளர் திருக்கடலூர் தன்னில்
கங்காளி வந்தருளி யாடூஞ்சல்.

நெஞ்சமெனு மாலயத்தின் நடுவே தூய
நிறையொழுக்காம் சிவயோக நெறியில் நின்று
துஞ்சாத அன்புசால் மலர்கள் தூவித்
தூயதிரு மறைகளா லலங்கரித்துக்

கொஞ்சமுமே யிடையறாக் காதலோடு
கோதிலா வடியவர்கள் பண்கள் பாட.
ரஞ்சிதமாய் ஊஞ்சலில் வந்தாடுமம்மா
திருக்கடலூர் ஸ்ரீபத்ரகாளி தேவி.

வெள்ளெருக்கு மலர்த் தொடைகள் மார்பிலாட
வெருவு சங்கார சூலங் கரத்திலாட
வெள்ளமென வருவினைகள் நீக்கியாமும்
வீங்கொலிசேர் சிலம்பு கலீரென்றேயாடத்
தள்ளரிய அந்தணர்கள் வேத மோதத்
தத்தித்தோம் என்று இசையாளர் பாடத்
தெள்ளுதமிழ்ப் பாமாலை சூட்டியாடத்
திருக்கடலூர் மாகாளி ஆடரஞ்சல்.

கூறுதிருப் பாற்கடலில் அரவணையில் மீது
உறங்கு மரங்கேசனது தங்கை வீரி
நாறுமலர்த் தொடையிலுள தேறல் தன்னை
நாக்கொண்டு சுவைக்கவரு மறுகால் கீதம்
வேறுபடா வகையோத வேதமோதும்
வித்தகர்தம் பாவமதை வேறுத்துப்
பேறனைத்துந் தருபவளே பத்திரகாளி
பேசரிய திரிகுலி ஆடரஞ்சல்.

ஒருபொழுது முனைமறவா தெந்த நாளும்
உன்னடியே போற்றியருட் பண்கள் பாடிக்
கருணைமழை பொழிந்தருள்வாய் காளியென்றே
கண்ணீர்விட் டோலமிட்டுக் கதருகின்ற
குருகுலத்தோர் மெய்மறந்து கவரி வீசிக்
குளிர்ந்தருள வேண்டுமென வேண்டிநிற்க
அருள்சுரக்கும் அம்பிகையே ஆடரஞ்சல்
திருக்கடலூர் மாகாளி ஆடரஞ்சல்.

செந்நெல்வினை வயல்சார் திருக்கடலூர் மேவும்
செங்கமல நாயகியே ஆடரஞ்சல்
சந்ததமும் மறைபயிலு மடியர் சூழும்
சங்கரியே மாகாளி ஆடரஞ்சல்
மைந்தனுக்கு வேலளித்து மறையோர் தேவர்
மாத்துயர மாற்றிடுவாய் ஆடரஞ்சல்
பந்தமுறு காமாதியறு பகை கடிந்து
பசுபதியோ டணைபவளே யாடரஞ்சல்.

உதயகதிரோன் வந்து துதிகள் பாட
 ஒலிகடலு மோடிவந்து கூத்துமாட
 சதுர்முகனும் நாரணனு மருகில் நிற்கச்
 சந்திரனு மிந்திரனும் வந்தித்தேத்த
 பதியொருபா லுன்விழியால் பரிந்து நோக்கப்
 பண்ணிசைத்துக் கின்னரர் கிம்புருடர் பாட
 மதுநிறையும் மலரணியும் மங்கை திருக்கடலூர்
 ஸ்ரீபத்ர காளியம்மா ஆடரூஞ்சல்.

எம்பெருமான் மனமகிழ்ந்து வடந்தொட்டாட்ட
 எழிலோங்கு நாரணனார் வடந்தொட்டாட்ட
 செங்கமலச் ஸ்ரீதேவி வடந்தொட்டாட்ட
 செய்யநவ கன்னியர்கள் வடந்தொட்டாட்ட
 இம்மையிலும் மறுமையிலும் அடியார் தங்கள்
 இன்னலகன் றின்பமுடன் கூடியாட
 அம்புயமா தங்கிதிருக் கடலூர் மேவும்
 அருட்கண்ணி மாகாளி ஆடரூஞ்சல்.

பங்கயச் செஞ்சிரடியீராடரூஞ்சல்
 பரலொலிசெய் நூபுரத்தீ ராடரூஞ்சல்
 அங்கயற்கண் ணம்பிகையே யாடரூஞ்சல்
 அபயமருள் திருக்கரத்தீராடரூஞ்சல்
 செங்கமல வதனத்தீ ராடரூஞ்சல்
 செம்பொனணி முடியுடையீ ராடரூஞ்சல்
 வங்கமலி கோணைதிருக் கடலூர் வாழும்
 வாராசி மாகாளி ஆடரூஞ்சல்.

பாயல்விரி படகுசெறி பரவை சூழும்
 பதியிலுயர் திருக்கடலூர் ஊஞ்சலாடக்
 கோயில்செறி கோபுரத்து மணிகளெல்லாம்
 கோணேசர் துதிபாடிக் குளிர்ந்தேயாட
 வாயில்தொறும் மங்கையர் தங் கைகளாடி
 மாக்கோலம் புனைந்தாட மனமுமாட
 நாயினிலுங் கடைப்பட்ட நாயேன் பாடும்
 நல்லூஞ்ச லுவந்தருளி யாடரூஞ்சல்.

வாழி

வளம்பெருக வான்பொழியு மழையும் வாழி
 வங்கநிறை கடல்வளங்கள் பெருகி வாழி
 திங்கணுத லரிவையர்கள் சிறந்து வாழி
 திகழுமறை திருமுறையாகமங்கள் வாழி
 அங்கமறி யந்தணரோ டானிரையும் வாழி
 அடியவருங் குடியினரும் என்றும் வாழி
 சங்கொலிசேர் திருக்கடலூர்க் கோயில்கொண்ட
 சக்திசிவ மாகாளித் தாயே வாழி.

சம்பூர் பத்திரகாளி அம்பாள் ஆலயம்

திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் கொட்டியாபுரப்பற்றில் மூதூரிலிருந்து கட்டைபறிச்சான் என்னும் கிராமத்திற்கு கூடாக ஆறு கில்லோமீற்றீர் தூரத்தில் கடற்கரையோரமாகவுள்ள கிராமம் சம்பூர். குளக்கோட்டுமன்னன் திருக்கோணேஸ்வரத்தில் திருப்பணிகள் செய்து நிறைவேற்றிய பின், கோவிற் தொழம்புகளுக்காக ஓதன்னிந்தியாவிலிருந்து ஏழு குடிமக்களை கொட்டியாரப்பற்று, கட்டுக்குள்பற்று, தம்பலகாமப்பற்று முதலிய இடங்களிற் குடியமர்த்தினான். அவ்வாறு குடியமர்த்தப்பட்டவர்களுக்குக் குளக்கோட்டுமன்னன் மானியங்களை வழங்கியுள்ளான். இந்த இடத்தில் குடியமர்த்தப்பட்டவர்கள் மன்னன் கொடுத்த மானியத்தை ஏற்று “யாவும் சம்பூரணம்” என்று பரமதிருப்தியடைந்தார்களாம். ஆதலால் இந்த இடம் சம்பூர்ணமான ஊர் என்ற பொருளில் “சம்பூர்” என வழங்கிவந்ததாக இவ்வூர் மக்கள் கர்ணபரம்பரையாகக் கூறி வருகின்றார்கள். இங்கிருக்கும் பத்திரகாளி கோவில் மிகப்பிரசித்திபெற்றது. திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள எல்லாச் சைவமக்களும் இந்த அம்பாளுக்கு நேர்கடன் வைத்துப் பயபக்தியோடு பொங்கலிட்டு வழிபட்டு வருகின்றார்கள்.

இங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் பத்திரகாளி அம்பாளுக்கு வரலாற்றுப்பின்னணியொன்று இருந்துவருகின்றது. சுமார் 600 வருடங்களுக்குமுன் இந்தியாவிலிருந்து வந்த கப்பலொன்றில் இந்த அம்பாளின் திருவுருவம் கொண்டுவரப்பட்டது. அம்பாளின் அருளாணையின்படி அத்திருவுருவம் கெவுளியாமுனையில் இறக்கப்பட்டது. அங்குள்ள ஒருவருக்கு காளியம்பாள்களவில் தோன்றி தான் வந்திருப்பதைத் தெரியப்படுத்தினள். அவர் அந்தச்செய்தியை சம்பூரில் வாழ்ந்த காரியப்பர் என்பவருக்கு அறிவித்தார். காரியப்பர் என்பது குளக்கோட்டுமன்னனால் கோயிற் தொண்டுகளுக்காக நியமிக்கப்பட்ட தொழம்பாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சிறப்புப் பெயர். அவர் அந்த ஊருக்கு முக்கியஸ்தராகக் கருதப்படுபவர்.

ஆதலால் அவருக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. அவர் சம்பூர் மக்களோடு சென்று கெவுளியாமுனையிலிருந்து அம்பாளைச் சம்பூருக்குக் கொண்டுவந்து காட்டுத் தேங்காய் மரத்தடியில் வைத்துப் பூஜை செய்துவந்தார்கள். அந்தமரமும், மரத்தடியில் அம்பாளும் இன்றும் இருக்கின்றது. அந்த இடத்தைவிட்டு பத்திரகாளியம்பாளை அசைக்க முடியவில்லை. அந்தக்காரியத்தைச் செய்ய மக்கள் மிகவும் பயப்படுகின்றார்கள். அந்த அம்பாளுக்குச் சிறிய கோவிலொன்றமைத்து, அக்கோவிலையும் மரத்தையும் சுற்றி மதிலெழுப்பி மிகவும் பயபக்தியோடு வழிபட்டு வருகின்றார்கள். எட்டுத்திருக் கூங்களையுடைய பத்திரிகாளியம்பாள் ஒருகையிலுள்ள சூலத்தால் மசிஷாசுரனை மர்த்தனம் செய்த பாவனையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இதற்கருகில் பத்திரகாளியம்பாளுக்குப் பெரிய கற்கோவில் கட்டி அதே திருவுருவ அமைப்பில் சிலாவிக்கிரகம் செய்து கருவறையிற் பிரதிஷ்டை செய்திருக்கின்றார்கள். இந்தக்கோவில் சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குமுன் கட்டப்பட்டது. கற்பக்கிரகம், அர்த்த மண்டபம், மகாமண்டபம், தெரிசனமண்டபம் என்பவற்றைக் கொண்ட மடாலயமாக இக்கோவில் அமைந்திருக்கின்றது. மகாமண்டபத்தில் எழுந்தருளி அம்பாளும், விநாயகரும் வைக்கப்பட்டுப் பூசை நடைபெற்றுவருகின்றது. வீதியில் வீரபத்திரன், பைரவர், நாகதம்பிரானுக்கு தனிக்கோவில்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. தெரிசன மண்டபத்தில் சிங்கம், பலிபீடம் என்பன உண்டு. இந்த ஆலயத்தில் ஒரு சிறப்பம்சத்தை அவதானிக்கக்கூடிய தாயிருக்கின்றது. வடக்கு வீதியிலும், தெற்கு வீதியிலும் பத்து இடத்தில் பஞ்சலோகத்தாலமைக்கப்பட்ட அழகிய திரிசூலங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள பலிபீடங்கள் காணப்படுகின்றன. பீடங்கள் வளைவு தளங்களால் மேற்கூரையிடப்பட்டிருக்கின்றன. திக்குக் காவற்தெய்வங்களாகக் கருதி இவைகளுக்குப் பூசை நடைபெற்று வருகின்றது.

சம்பூர்க் கிராமத்தில் மக்கள் குடியிருக்கும் இடத்திற்குச் சற்று ஒதுக்குப்புறமாக இவ்வாலயம் அமைந்திருக்கின்றது. அம்பாளிடத்தில் மக்கள் வைத்திருக்கும் பக்தியைப்போல பயமும் காணப்படுகின்றது. குற்றங்குறைகளை அம்பாள் பொறுக்கமாட்டாள் என்ற நம்பிக்கையால் ஆலயத்திற்கு அருகாமையில் மக்கள் குடியிருக்க விரும்புவதில்லை. இவ்வாலயத்தில் பொங்கல்நடத்தி நேர்கடன் கொடுப்பதுதான் மிக முக்கியமாகும். அம்பாளுக்குப் பொங்கல்செய்ய வருபவர்கள்

ஓவ்வொருவரும் ஏழு பாளை வைத்துப் பொங்குவார்கள். செவ்வாய்க் கிழமைகளில் பொங்கல் நடைபெற்று வருகின்றது. குளக்கோட்டு மன்னனால் குடியமர்த்தப்பட்ட ஏழு குடிமக்களின் மகிமையைக் கௌரவிப்பதற்காகவும், ஏழு குடிமக்களும் அம்பாளின் தொழும்பாளர்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்காகவும் ஏழு பாளை வைத்து பொங்கிப்படைக்கும் வழக்கம் இங்கிருந்து வருகின்றது.

சித்திராபூரணையை அடுத்துவரும் ஐந்தாம்நாள் தொடக்கம் சித்திரைமாத அமாவாசிவரையுமுள்ள பத்து நாட்களும் லெட்சார்ச்சனை நடைபெற்று முடிவில் சகஸ்ர சங்காபிஷேகம் செய்துவருகின்றார்கள். நவராத்திரி ஒன்பது நாளும் விசேட அலங்கார உற்சவம் நடைபெற்று வருகின்றது. சிவராத்திரி கௌரிவிரதம், திருவெம்பாவை, தைப்பொங்கல், சித்திரைப் பிறப்பு என்பன விசேஷ விழாக்களாக நடைபெறுகின்றது. நித்தியம் மூன்றுகால பூசை நடைபெறுகின்றது. சிவபூசை. சிவபாலக் குருக்கள் அவர்கள் ஆலயப் பூசகராக இருந்து வருகின்றார். இவ்வாலயத்திற்குப் பாடப்பட்ட காவியம் ஒன்று இருப்பதாக அறியக்கிடக்கின்றது. பரம்பரை உரிமைக் காரரடங்கிய பரிபாலனசபை இவ்வாலயத்தைப் பரிபாலித்து வருகின்றது. அந்தப் பரம்பரையைச் சேர்ந்த திரு. குழந்தைவேல் ஆசிரியரவர்கள் தந்த தகவல்கள் இவ்வாலயத்தைப் பற்றி எழுதுவதற்குப் பெரும் உதவியாயிருந்தன.

பாலம்போட்டாறு பத்தினி அம்மன் கோவில்

திருக்கோணமலையிலிருந்து கொழும்பு, கண்டிக்குச் செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் திருக்கோணமலையிலிருந்து பதினாறு கில்லோ மீற்றர் தூரத்தில் இந்தக் கோவில் இருக்கின்றது. இவ்வாலயத்திற்குப் பக்கமாக ஒரு ஆறு ஓடுகின்றது. இது கரு முட்டியான் குளத்திலிருந்து ஊற்றெடுத்துப் பாய்ந்து திருக்கோணமலைத் துறைமுகத்தில் கப்பல்துறை என்ற இடத்தில் கடலோடு சங்கமமாகின்றது. இந்தக் கோவிலுக்குச் சமீபத்தில் இந்த ஆற்றுக்குமேலே ஒருபாலம் போடப்பட்டது. இதனால் இக்கோவில் பாலம்போட்டாறு பத்தினியம்மன் கோவில் எனப்பட்டது.

இற்றைக்குச் சுமார் நூதா வருடங்களுக்குமுன், இக்கோவிலிருக்கும் காட்டுப் பிரதேசத்தில் மரம் வெட்டச் சென்றவர்கள், பயபக்தியினாலே தங்கள் தொழிலுக்குப் பாதுகாப்பாயிருந்து காக்கும்படி வேண்டுகல் செய்து காளியம்மன் ஆலயத்தைக் கொட்டில் கோவிலாகக் கட்டி வழிபாடு செய்து வந்தார்கள். அக்காலந்தொடக்கம் இவ்வாலயத்தில் பலியிடும் வழக்கம் இருந்துவந்தது. பத்தினித் தெய்வ வழிபாட்டுக்கு முக்கியமான தினம் வைகாசித் திங்கள். ஆதலால் வருடத்தில் ஒருமுறைவரும் வைகாசித்திங்கள் நாளில் இவ்வாலயத்தில் பொங்கல்விழா நடத்திப் பலியிட்டுப் பூசை செய்து வந்தார்கள். பிற்காலத்தில் சிவஸ்ரீ கா. யோகீஸ்வரர்க்குருக்கள் பொதுமக்களின் உதவியோடு கோவிலைக் கல்லால் கட்டுவித்து காளியம்மன் சிலையைப் பிரதிஷ்டை செய்து பூசையை நடத்திவந்தார். ஆனால் வழக்கம்போல முன்பு பூசை செய்துவந்த பூசாரிமார்களுடைய பலியிடும் பூசையும் நடைபெற்றுவந்தது. திரு. அப்பையர் என்பவர் பலியிடும் பூசையைச் செய்துவந்தார். பொங்கல் பூசை மூலஸ்தானத்தில் நடைபெற்றபின் கோவிலுக்கு வெளியே விடியற் சாமத்தில் ஆடு, கோழி பலியிட்டு வந்தார்கள். இப்போது பலியிடும்

வழக்கம் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. இவ்வாலயத்திற்குரிய எழுந்தருளியம்பாளைப் பாதுகாப்பின் நிமித்தம் தம்பலகமம் கோணேசர் கோவிலில் வைத்திருக்கின்றார்கள். வைகாசித் திங்களன்று அங்கிருந்து மங்கல வாத்தியங்களோடு எழுந்தருளச் செய்து கோவிலில் வைத்துப் பொங்கல் பூசை நடத்துவார்கள். மறுநாள் மீண்டும் தம்பலகமம் கோணேசர் கோவிலுக்குக் கொண்டுபோய் வைத்துவிடுவார்கள்.

சிவபுரீ யோகீஸ்வரக் குருக்கள் சிவபதமடைந்தபின் அவருடைய மகள் செல்வி சி: யோகீஸ்வரக் குருக்கள் ஆலயத்தைப் பராபரித்து வருகின்றார். திருக்கோணமலை பத்திரகாளியம்பாள் தேவஸ்தானக் குருக்கள் பூசைகளைச் செய்து வருகின்றார். வைகாசித் திங்களன்று திருக்கோணமலைப் பத்திரகாளி கோவிலில் இருந்தும், மாரியம்மன் கோவிலில் இருந்தும் பெண்களும், ஆண்களும், பிள்ளைகளும் பாற்செம்பு, இம்பம், கரகம், காவடி எடுத்துப் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் பக்திமயமான பாதயாத்திரை செய்வார்கள். வழியெங்கும் மக்கள் நிறைகுடம் வைத்து வரவேற்று ஆதரித்துப் பக்தர்களை வழியனுப்பி வைப்பார்கள். பத்தினியம்மன் கோவிலில் இரவு பூராவும் விழா நடைபெறும். ஒருவருடத்தில் ஒரு நாளில் மாத்திரம் நடைபெறும் இவ்விழாவில் இத்தனை ஆயிரம் மக்களும் பயபக்தியோடு வழிபாடு செய்யக் கூடுவதைச் சிந்திக்கும் போது இந்தப் பத்தினியம்பாளுடைய சக்தி மகத்துவமானது என்பது புலனாகின்றது. இந்த அம்பாளுக்கு நேர்கடன் வைத்து எண்ணியதை எண்ணியவாறு எய்தப் பெறுவதால் மக்களின் நம்பிக்கை வளர்ந்துகொண்டே வருகின்றது. அந்த நெடுஞ்சாலையில் செல்லும் வாகனங்களும், பாதசாரிகளும் பத்தினியம்பாள் ஆலயத்தில் குடம் எரித்துத் தேங்காய் உடைத்துப் பிரார்த்தித்துச் செல்வார்கள். பராமுகமாய்ச் சென்றவர்கள் பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகியுமிருக்கின்றார்கள். மூர்தி சிறிய தெனினும் கீர்த்தி பெரியதாகிய இந்த அம்பாளுடைய ஆலயத்தின் வரலாற்றைத் தந்துதவிய திரு. சஞ்சிக்கண்ணு ஆசிரியருக்கு நன்றி உரியதாகுக. தியாகி ராஜகோபால் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்ற சத்தியாக்கிரக முயற்சியினாலும், ஆலய நிர்வாகிகளுடைய ஒத்துழைப்பினாலும் பலியிடும் வழக்கம் நின்றது போற்றத்தக்க சம்பவமாகும்.

மாரியம்மன் கோவில், திருக்கோணமலை

திருக்கோணமலையிலுள்ள “மடத்தடி” என்னுமிடம் இற்றைக்குச் சுமார் மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே முக்கியமான இடமாக இருந்து வந்திருக்கின்றது. வீரகத்திப் பிள்ளையார் தோன்றிய வரலாற்றில் மடத்தடியைப் பற்றிய செய்தி கூறப்பட்டிருப்பதை வாசகர்கள் அவதானிக்கவும். இந்த மடத்தடியில்தான் கிருஷ்ணன் கோவிலும், மாரியம்மன் கோவிலும் இருக்கின்றது. திருக்கோணமலைப் புகையிரத நிலையத்திலிருந்து அரைக் கில்லோ மீற்றர் தூரத்தில் திருஞானசம்பந்தர் வீதியில் மாரியம்மன் கோவில் காணப்படுகின்றது.

இரண்டாவது உலக மகாயுத்தகாலத்தில் திருக்கோணமலையில் ஜப்பானியரின் குண்டு வீச்சினால் மக்கள் குடிபெயர்ந்து சென்றுவிட்டார்கள். இந்த யுத்தக் கெடுபிடியினால் ஆலயப் பராபரிப்புச் சீர்தலைந்துவிட்டது. 1938ஆம் ஆண்டு இவ்வாலயத்தில் கடைசியாகப் பிரம்மோற்சவம் நடைபெற்றது. அதன் பின்னர் 1945ஆம் ஆண்டு கும்பாபிஷேகம் செய்வதற்காக “பாலஸ்தாபனம்” நடைபெற்று திருப்பணி வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோதிலும், தவிர்க்கமுடியாத பல காரணங்களால் திருப்பணிவேலைகள் பூர்த்தியடையாத நிலையில் இன்றும் இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. இவ்வாலயத்தைப்பற்றி எழுதுவதற்கு விஷயங்களைச் சேகரிக்கச் சென்ற போது இவ்வாலயவரலாற்றை உறுதிப்படுத்தும் கல்வெட்டுச் செய்தியொன்றும், ஆலய வரலாற்றுப் பின்னணியின் சுவையான சம்பவமொன்றும் கிடைத்தது. ஆலயத்தின் கருவறையிலுள்ள ஆதார சிலையில் ஒரு கல்வெட்டு இருப்பதை தற்போது இவ்வாலயத்திற் பூசைசெய்து கொண்டிருக்கும் புலவர் வை. சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள் அவர்கள் காண்பித்தார்கள்.

கல்வெட்டு — சித்திரபானு வருஷம் (மார்கழி) மீ
திருக்கொணாமலையூர் மாரியம்மனுக்கு
திருநல்வேலியூர்க்காடு இளைய பெருமாள்
பிள்ளை சிவகயிலம் உபையம். உ

இக்கல்வெட்டுப் பிரதியை புலவர் அவர்கள் கலாநிதி திரு. செ. குணசிங்கமவர்களிடமும், கலாநிதி க. இந்திரபாலா அவர்களிடமும் கொடுத்து கால நிர்ணயமும், வரலாற்று

நிர்ணயமும் செய்யும்படி கேட்டிருக்கின்றார்கள். இந்த ஆய்வு இவ்வாலயத்திற்கு முக்கிய அம்சமாக இருந்து வருகின்றது. இவ்வாலயம் தோன்றிய வரலாற்றைக் கூறும் சுவையான சம்பவமொன்றைக் குறிப்பிட்டேனல்லவா? போத்துக்கேய ரால் கோணேசராலயம் தரைமட்டமாக்கப்பட்டபின் திருக் கோணமலை அன்னியருடைய கைவசமிருந்தது. அக்காலத்தில் திருக்கோணமலையில் ஆங்காங்கே சிறிய சிறிய சைவக்கோவில்கள் இருந்தபோதிலும், சைவப் பெருங்குடிமக்கள் கோணேசராலயத்தைப் பெருங்கோயிலாகக் கொண்டு வழிபட்டு வந்தவர்களாதலால், அக்கோவில் தரைமட்டமாக்கப்பட்டபின் திருக்கோணமலையிலிருந்த சிறு கோவில்களைப் பறங்கியருக்குப் பயந்து பயந்து மறைமுகமாக ஆதரித்து வந்தார்கள். இவ்வாறு ஆதரிக்கப்பட்ட ஆலயங்களில் மாரியம்மன் கோவிலு மொன்று. இந்தியாவிலிருந்து வந்து இங்கு வாழ்ந்துகொண்டிருந்த பக்தர் ஒருவர் தாம்வரும்போது கொண்டுவந்த முத்து மாரியம்மன் திருவுருவமொன்றை (தாமிரவீக்கிரகம்) இப்போது மாரியம்மன் கோவில் இருக்குமிடத்தில் வைத்து ஆதரித்து வந்தாராம். அந்த மாரியம்மனைக் கும்பத்தில் வைத்துக் கட்டி, மாரியம்மன் கும்பத்தை இந்தக் கோவிலிலிருந்து புறப்பாடுசெய்து வீதிகளில் எடுத்துச் செல்வாராம். இதனை மக்களும் பயபக்தியுடன் வழிபட்டு ஆதரித்துவந்தார்கள். இந்தக் கும்பத்தை அந்தப் பக்தர் கன்னியாய்க்கும் எடுத்துச் செல்வதுண்டு. ஒருநாள் அங்கு சென்றிருந்தபோது திருக்கோணமலையை ஆட்சிசெய்த பறங்கிய அதிகாரி ஒருவர் இந்தக் கும்பத்தை ஏளனம் செய்து காலால் உதைத்துத் தள்ளிவிட்டார். அன்று தொடக்கம் அந்த அதிகாரி நோய்வாய்ப்பட்டு வருந்தினாராம். இந்த விஷயத்தையறிந்த சிலர் அதிகாரியிடம் முத்துமாரியம்மனுடைய தெய்வீக சக்தியையும், அதிகாரிசெய்த அபசாரத்தையும் கூறினார்கள். அதிகாரியுடைய விருப்பப்படி அந்தப் பக்தர் அழைக்கப்பட்டார். அவர் அதிகாரிக்கு விபூதிப் பிரசாதம் கொடுத்து மந்திர சக்தியால் நோயைக் குணப்படுத்தினார். இதனால் திருப்தியும், மகிழ்ச்சியுமடைந்த அதிகாரி தற்போது மாரியம்மன்கோவிலிருக்கும் காணியையும் (சுமார் பத்து ஏக்கர்) கன்னியாவிலுள்ள கமுகஞ்சோலைக் காணியையும், நன்கொடையாக உபகரித்தார். தற்போது மாரியம்மன் கோவிலிருக்குமிடத்தில் முன்னிருந்த சிறிய கோவிலைத் திருத்திக் கட்டி அந்த இந்தியப் பக்தர் தான் கொண்டுவந்த மாரியம்மன் சிலையை வைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்தார். இந்த வீக்கிரகம் இன்றும் மாரியம்மன் கோவிலில் வழிபாட்டு மூர்த்தமாயிருந்துவருகின்றது.

இந்தியப் பக்தருடைய மறைவுக்குப் பின் அவரோடு நட்புறவுகொண்டிருந்த குருகுலத்தவர்களுடைய பராபரிப்பில் இவ்வாலயம் இருந்துவந்தது. அந்தப் பரம்பரையில் வந்தவர்களில் மாரிமுத்து மணியம் என்பவர் சுமார் நூற்றைம்பது வருடங்களுக்குமுன் இக்கோவிலைத் திருத்திக் கட்டினார். அதன் பின் திரு. மூத்ததம்பி மணியம் என்பவரும், அவருக்குப் பின் திரு. பெ. வ. செல்லையா மணியம் என்பவரும் கோவிலில் பல திருப்பணிகளைச் செய்து ஆலயத்தைச் சிறப்பாக நடத்தி வந்தார்கள். ஆலயப் பூசைகளை, அன்று தொடக்கம் திரு. ராமையர், திரு. நாகமணி ஐயர், சிவபுரீ சரவணமுத்துக் குருக்கள், சிவபுரீ வைத்தீஸ்வரக் குருக்கள், புலவர் வை. சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள் என்ற பரம்பரையில் சந்ததி சந்ததியாகச் செய்து வருகின்றார்கள். ஆறாவது பரம்பரையாக இன்று வை. சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள் அவர்கள் பூசை செய்துகொண்டிருக்கின்றார்கள்.

கட்கம், கபாலம், டமருகம், பாசம் தாங்கிய சதுர்ப் புஜங்களோடு சுமார் பதினமூன்றரைத் தேவாங்குல உயரமான மாரியம்மன் சிலாவிக்கிரகம் கற்பக்கிரகத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. மகாமண்டபத்தில் பன்னிரண்டு தேவாங்குல உயரமுடைய எழுந்தருளியம்பாளும், மாரியம்பாளாக்குரிய பரிவாரங்களாக காத்தவராயர், ஆரவல்லி, சூரவல்லி, தொட்டியச்சின்னான் என்பனவும், நாகதம்பிரான் பிள்ளையார் சிலாவிக்கிரகங்களும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்தம்பமண்டபம், யாகசாலை, பாகசாலை, வசந்தமண்டபம், களஞ்சியம், வாகனசாலை என்பனவற்றையும், சுற்றுமதி லோடுகூடிய இரண்டு வீதிகளையுமுடையது இவ்வாலயம். உள்வீதியில் (தெற்கில்) வடக்குநோக்கியதாக பேய்ச்சியம்மன் ஆலயம் பரிவாரமூர்த்தமாக அமைந்திருந்தபோதிலும், இதற்குத் தனியாகச் சிறப்புப் பூசைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. நோய்துன்பங்களை நீக்கும் தெய்வமாகக்கருதி மக்கள் இதனை பயபக்தியோடு வழிபட்டு வருகின்றார்கள். சாதி, சமய பேதமில்லாமல் சகலரும் பேய்ச்சியம்மனை வழிபடுவார்கள். முற்காலத்தில் பேய்ச்சியம்மனுக்குப் பலியிடும் வழக்கம் இருந்து வந்ததாம். அது இப்போது நடைபெறுவதில்லை. சுகப்பிரசவத்தை விரும்பும் கர்ப்பிணிப் பெண்கள் இந்தப் பேய்ச்சியம்மனுக்கு நேர்த்திவைத்து வழிபட்டுவரும் வழக்கம் இன்றும் இருந்துவருகின்றது.

சித்திராபூரணியில் தீர்த்தோற்சவம் நடைபெறக்கூடியதாக பத்து நாட்களுக்கு மகோற்சவம் நடைபெற்றுவந்தது. பத்தாம்நாள் ரதோற்சவம் நடைபெற்றுவந்ததாம், தேர் இப்போது இல்லை. அழிந்துவிட்டது. திருக்கோணமலையில் இந்த ஆலயத்தில் மாத்திரந்தான் துலாக்காவடி நடைபெற்றுவந்தது. தேர்த்திருவிழாவன்று துலாக்காவடி நடைபெறும். முப்பதடி உயரத்தில் கட்டப்பட்ட துலாவில் காவடியெடுக்கும் பக்தர் செடில் பாய்ச்சப்பெற்று துலாவில் பக்தியோடு காவடியெடுப்பார். மெய்சிலுர்க்கத்தக்க நிலையில் துலாவில் தொங்கும் அடியாரைத் தெய்வமாக நினைத்து மக்கள் அம்பாளுக்கு வழிபாடு செலுத்துவார்கள். வடக்கு வீதியில் தேர் வந்துகொண்டிருக்கும்போது கோவில் வாசலில் துலாக்காவடி நிகழ்ச்சி நடைபெறும். துலாக்காவடி எடுக்கும் பக்தர் ஒரு கூடையில் வில்வம், புஸ்பம், எலுமிச்சம் பழம் என்பவைகளை வைத்துக்கொண்டு அவற்றை அம்பாளுக்கு அர்ப்பணம் செய்து அஞ்சலி செலுத்துவார். மக்கள் அவர் ஏறியும் மலர்களைத் திவ்வியப் பிரசாதமாகப் பெற்றுத் திருப்தியடைவார்கள். நவராத்திரி, கௌரிவிரதம், திருவெம்பாவை என்பன விசேட பூசைகளாக நடைபெற்று வந்தன. திருக்கோணமலையில் நடைபெற்றுவரும் கும்பவிழா ஒரு விசேட விழா என்பதை ஸ்ரீபத்திரகாளியம்பாள் ஆலயத்தைப்பற்றி எழுதும்போது குறிப்பிட்டுள்ளேன். அந்தக் கும்ப விழாவுக்குத் திருக்கோணமலையிலுள்ள எல்லா ஆலயங்களிலும் கும்பம் வைத்து எடுப்பார்கள். அந்தக் கும்பங்களுக்கு இந்த ஆலயத்திலிருந்து தீர்த்தமெடுத்துச் சென்று கும்பம் வைப்பது வழக்கமாயிருந்துவந்தது. பாலம்போட்டாற்றுப் பத்தினியம்மன் கோவிலுக்கும், சல்லியம்மன் கோவிலுக்கும் கும்பம், கரகம், காவடி, பாற்செம்பு எடுத்துச்செல்லும் அடியார்கள் இவ்வாலயத்திற்குவந்து வழிபட்டுச் செல்வார்கள். இப்போது இவ்வாலயத்தில் இரண்டுகால பூசைமாதிரம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது.

சிற்பசாஸ்திரமுறையாக அமைக்கப்பட்டு, சிறப்புவிழாக்கள் நடைபெற்றுவந்த இவ்வாலயம், இன்றுள்ள நிலை பரிதாபத்திற்குரியது. விரைவில் திருப்பணிகள் செய்து கும்பாபிஷேகத்தை நடாத்த ஆஸ்திகர்கள் முன்வருவார்களா? நிர்வாகிகள், உரிமைகொண்டாடுபவர்கள் விரைந்து முன்வரவேண்டும். மடத்தடியில் முன்போல் பக்தி பிரவாகிக்கவேண்டும். இறையருள் துணை நிற்பதாக.

மகாமாரிதேவீ திருவஞ்சல்

ஆக்கியோன்:

படப்பாலை கவிஞன் திரு. வை. தி. கார்த்திகேயன் அவர்கள்

சீர்பூத்த தென்கயிலைப் பரமர் பாகஞ்
சிறந்தருள்கூர்ந் தெமைக்காக்கும் செல்வப் பாவை
ஏர்பூத்த கவுரி முத்து யாரி தன்மேல்
எழில்பெறுமோ ருஞ்சலிசை யினுதுபாட
கார்பூத்த வொருகையொரு கொம்பிரண்டு
கன்னமுறு மதத்தனைந்து கரத்தன் ஞான
நீர்பூத்த நதிமதியார்ந்திலங்கு வேணி
நிமலர் மலரிணையடிகள் நினைதல் செய்வாம்.

திரு அகர உகாரமணித் துணை நாட்டிச்
செப்பரிய மகாரமெனும் விட்டம் பூட்டி
உருவளரு மோங்காரக் கயிறை மாட்டி
உலகுபுகழ் றீங்காரப் பலகை நீட்டி
கருவளரும் கலைக்யான விதானஞ் சூட்டி
கதிர் மதிய நாட் கோட்கள் கவின
அருள்வளரும் பார்வதியே ஆடரஞ்சல்
அமலமுத்து மாரியன்னை ஆடரஞ்சல்.

இந்திரையும் பூமகளும் கவிகை தாங்க
எழிற்சசியும் ஊர்வசியும் கவரி சாய்ப்ப
சுந்தரஞ்சேர் பார்பதியும் ரதியும் பாங்காய்
தொடையலுறு கோடிகங்க ளடைப்பை யேந்த
தந்திரநாயகி கவுரி யுடைவாளேந்த
சதுர்முகன் மாலரன் முதலோர் சார்ந்துநிற்ப
அந்தரிமா விந்தை மணி வடந்தொட்டாட்ட
அமலை முத்து மாரியன்னை ஆடரஞ்சல்.

கனகமணி யணிதிகழ்மா மவுலி மின்ன
 கமலமலரணைய முகங் கருணை காலப்
 பனகமணித் தோடசைய குழைகள் மின்னப்
 பதக்கமுடனூர முப வீதந் துன்ன
 வினகவடி வாள் வலக்கை வென்றி வாய்ப்ப
 வியன்கொலுசு சதங்கை முதற் சிலம்பு மார்ப்ப
 அனகனக வளஞ்சூழ் தென் கயிலை வாழும்
 அமலை முத்து மாரியம்மை ஆடரஞ்சல்.

செங்கமல மணையமுகம் நகையோ டாடத்
 திருமார்பி லார முபவீத மாடத்
 துங்கமுறு மிடையுடையா பரணங்களாடச்
 சொல்லரிய பாசமொடங்குசம் வாளுமாட
 வம்பவிழ் பூந் தொடையாடக் சூழைகளாட
 மலரடியின் சிலம்பாடக் குழலுமாட
 அம்பரவாணர்க ளாடச் சுருதி பாட
 அமலை முத்து மாரியம்மை ஆடரஞ்சல்.

உணைநினையு மடியவர்க ளுளமே போலும்
 ஒளிவளைசூழ் கம்பநதிக் காஞ்சி போலும்
 வனகனக கற்பக நிறக் காவகமே போலும்
 வளங்குலவு மீசனிடப் பாகம் போலும்
 கனவருண குலாதிபதி மணியகாரன்
 கவின்புரி நல் வாலயத்திற் கருணை கூர்ந்து
 அனகனக வளஞ்சூழ் தென் கயிலை வாழும்
 அமலை முத்து மாரியன்னை ஆடரஞ்சல்.

சுருதரிய ஐயனுடன் நாயன்மாரும்
 காத்தவராயனு மரிய கறுப்பன் தானும்
 விருதுடைய முன்னோடிகள் பின்னோடிகள் தானும்
 மேன்மையுறு மங்கலர்சொல் வதனமாரும்
 உருவுடைய பேச்சி முதற் பிடாரி தானும்
 உன்மத்த வயிரவர் ஓர் கோடிதானும்
 அருளுடனே யடியவர்கள் பரவி நிற்ப
 அமலை முத்து மாரியன்னை ஆடரஞ்சல்.

திருமருவு வருணகுல திலக மதிபன்
 செயவீர கோணப்ப னீன்ற செல்வன்
 மருமருவு மாரிமுத்து மணியந் தன்னை
 மகிமைபெறக் காத்திருந்தாள் வளங்கும் ஞானக்

கருமருவு வயிரவிதன் தவத்து நித்த
காமன் வெற்றி வேலுருவுக்குள் கருணை நல்கி
அருளுடனே அடியவர்கள் தன்னைக் காக்கும்
அமலை முத்து மாரியன்னை யாடீரூஞ்சல்.

சீராரும் மணிக்கோவில் தனிலுவந்து
திருவடிக் கே செய்யும் பூஜைவிதம் மகிழ
ஏராரும் கோணைநகர் தன்னைக் காத்து
இகபரம் வேண்டினற்குள் னருளினிது பூத்து
காராரும் படப்பாலை யிடத்துள் வைகிக்
கார்த்திகேயன் கவிக்குள் கருணை நல்கி
ஆராரும் புகழ வறந் தனையே நல்கும்
அமலை முத்து மாரியன்னை ஆடீரூஞ்சல்.

வாழி

பாதி மதி நதி யண்பூஞ் சடையான் வாழி
பாகமகலாத பிடி நடையாள் வாழி
மாதர்கள் கற் பாவினங்கள் மறைகள் வாழி
மன்னுயிர்கள் இன்னலின்றி மகிழ்ந்து வாழி
சோதி செறி தென்கயிலை நகரம் வாழி
சொல்லரிய சிவாகமமா நூலும் வாழி
ஆதி பராபரை வாழி அட்சகர்கள் வாழி
அமலை முத்து மாரியன்னை ஆடீரூஞ்சல்.

முத்து மாரியம்மன் கோவில் தம்பலகமம்

திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் தம்பலகமம் என்னுமிடத்தில் இந்தக் கோவில் இருக்கின்றது. இங்கு செல்வதற்குரிய மார்க்கத்தைத் தம்பலகமம் ஆதிகோணநாயகர் ஆலய வரலாற்றில் பார்க்கவும். தம்பலகமத்தில் மக்கள் குடியிருக்குமிடங்கள் கள்ளிமேடு, பட்டிமேடு, வர்ணமேடு, நாயன்மார்திடல், ஐயனார் திடல் என்று தனித் தனியே அமைந்திருக்கின்றன. மக்களின் குடியிருப்புக்களைச் சுற்றி வயல் நிலங்களாகவே இருக்கின்றன. சைவ மக்கள் நெடுங்காலமாக வாழ்ந்து வருகின்ற இடம் தம்பலகமம். இந்த மாரியம்மன் கோவில் கள்ளிமேட்டுக்குச் சற்றுத் தூரத்தில் சம்மாந்துறை என்ற இடத்தில் இருக்கின்றது. இந்த அம்பாளுக்குப் பாடப் படுகின்ற காவியத்தில் “பொருள்மருவு சம்மாந்துறைப்பதியில் வாழும் முத்தியே அருள்பெருகு மகமாரி அம்மனே” என்று வரும் அடிகள் ஆலயமிருக்குமிடத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது.

ஒரு நூற்றாண்டு காலத்திற்கு முன் மாரியம்மனுடைய சிலையை ஓலைக் கொட்டிலில் வைத்து வழிபட்டு வந்தார்கள். சிறுதெய்வ வழிபாட்டில் பக்தியும், சிரத்தையும், நம்பிக்கையும் கொண்ட மக்கள் தமது இஷ்டதேவதையாக வைத்து வழிபட்டார்கள். அக்காலத்தில் திரு. கதிரவேலு விரக்குட்டி என்பவர் பூசைசெய்து வந்தார். உண்டென்றார்க்கு உறுதுணையாய் இருந்துவரும் அம்பாளுக்குக் கற்கோவில் கட்ட எண்ணிய திரு. க. ஐயாத்துரை, திரு. கா. காளியப்பு, திரு. சங்கரப்பிள்ளை என்பவர்கள் மக்களின் உதவியுடன் கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம் என்பனவற்றைக் கல்லால் கட்டி அம்பாளை ஸ்தாபித்து வழிபடத் தொடங்கினார்கள். திருமதி சரவணமுத்து கண்ணகையம்மா என்பவர் அம்பாளின் எழுந்தருளி விக்கிரகத்தைச் செய்து கொடுத்தார். மக்களின் பக்தி பெருகப் பெருக ஆலயமும் சிறப்பாக நடைபெறத்தொடங்கியது.

தம்பலகமத்தைச் சுற்றியுள்ள பல இடங்களிலும் பண்டைக்காலத்தில் மக்கள் குடியிருப்புக்களும் அங்கங்கே கோயில்களும் இருந்திருக்கவேண்டும். இயற்கை ஏதுக்களினாலோ, வேறுகாரணங்களினாலோ அந்த ஊர்களைவிட்டு மக்கள் இடம்பெயர்ந்த காரணத்தினால் அங்கங்கேயிருந்த கோவில்கள் பராபரிப்பிழந்து காடு வளர்ந்து மூடியிருக்கலாம். நீண்ட நெடுங்காலத்திற்குப்பின் தற்போது குடியேற்றத் திட்டங்களை வகுத்து மக்களைக் குடியேற்றி வருகின்றார்கள். இப்படிக் குடியேறுபவர்கள் காடுகளை அழிக்கும்போது பழைய கோவில்களின் இடிபாடுகள், விகிரகங்கள் என்பன கிடைக்கின்றன. கதிரடப்பஞ்சோலை என்ற இடத்தில் பத்திரகாளி சிலையொன்றிருந்தது. இது கோணேசர் கோவிலுக்குரிய எல்லைக்காளியாக இருக்கலாமென்று கருதுகின்றார்கள். இந்தக் காளியம்பாளை எடுத்துவந்து இந்தக் கோவிலுக்கருகில் ஒரு சிறு கோவில் கட்டி ஸ்தாபித்து வழிபட்டு வருகின்றார்கள். பொங்கலும், தீமிதிப்பு வைபவமும் பத்திரகாளியம்பாளுக்குச் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது.

மாகமம் என்ற இடத்திலும் மக்கட்குடியேற்றம் ஒன்று நடைபெற்றது. அங்கு குடியேறிய இஸ்லாமியர் ஒருவர் தான் கட்டிய குடிசைக்கருகில் கிடந்த கருங்கல் ஒன்றில் மிளகாய் அரைப்பாராம். அது ஒரு துர்க்கையம்மன் சிலை என்பது அவருக்குத் தெரியவில்லை. சிலை குப்புறக் கிடந்ததால் அதன் பின்புறத்தைக் கருங்கல்லென்று நினைத்து மிளகாயரைத்திருக்கிறார். இந்த அம்பாள் மாரியம்மன்கோவில் பூசகருடைய கனவில் தோன்றி "எனக்கு முதுகு எரியுது, என்னை எடுத்துவந்து இங்கேவை" என்று கூறினளாம். கனவின் பிரகாரம் சென்று பார்த்தபோது அற்புதமான துர்க்கையம்மன் சிலையாக இருப்பதைக் கண்டு அதையெடுத்து வந்து மாரியம்மன் கோவிலுக்கருகில் சிறுகோவில் கட்டி துர்க்கையம்பாளை ஸ்தாபித்து வழிபட்டு வருகின்றார்கள். இந்தக் கோவிலைப் பராபரிப்பதற்கு பரிபாலன சபையொன்று அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தக் கோவிலில் ஒரு நாளைக்கு ஒருதரம் நித்தியபூசை நடைபெறுகின்றது. மாரியம்மனுக்குக் கும்பாபிஷேகம் செய்த தினத்தில் ஒவ்வொரு வருடமும் சங்காபிஷேகம் செய்து அன்று தொடக்கம் ஏழு நாட்களுக்கு சுற்றியுள்ள கிராமங்களுக்கு அம்மனை ஊர்வலமாக எழுந்தருளச் செய்கின்றார்கள். நவராத்திரி, திருவெம்பாவை முதலிய விசேட பூசைவைபவங்களும் இங்கு நடைபெற்று வருகின்றன.

உருவாடி வாக்குச் சொல்லும் வழக்கமும் இந்த ஆலயத்தில் இருந்து வருகின்றது.

இந்தக் கோவிலைக் கட்டிய ஐயாத்துரை பரம்பரையினரையும், காளியப்பு பரம்பரையினரையும் சேர்த்து ஊர்ப் பொதுமக்களிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட பரிபாலனசபையின் தற்போதைய தலைவராயிருக்கும் திரு. க. கிருபானந்தன் அவர்கள் இந்த ஆலய வரலாற்றைத் தந்துதவியமைக்கு நன்றி உரியதாகுக. இப்போது திரு. ஆறுமுகம் காத்தமுத்து என்பவரும், திரு. வீ. வடிவேலு என்பவரும் ஆலயத்தில் பூசைசெய்து வருகின்றார்கள்.

முத்துமாரியம்மன் கோவில் நிலாவெளி

நிலாவெளிச் சித்திவிநாயகர் ஆலயம் இருக்கும் இடத் தையும், அதற்குச் செல்லும் மார்க்கத்தையும் அந்த ஆலய வரலாற்றில் கூறியுள்ளோம். அந்தக் கோவிலுக்குச் சமீபத்தி லேயே முத்துமாரியம்மன் கோவில் இருக்கின்றது. எனவே இந்தக் கோவிலுக்குச் செல்லும் வழியை அங்கு பார்த்து அறியலாம்.

நிலாவெளிச் சித்திவிநாயகராலயத்திற்கு அருகில் வடக் குத் திசையில் முத்துமாரியம்மன் கோவில் காணப்படுகின்றது. சுமார் நூறு வருடங்களுக்குமுன் இந்தக் கோவில் கட்டப் பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாலயம் இருக்குமிடத்தில் சுருட்டுக் கொட்டில் ஒன்று இருந்தது. சின்னப்பொடியார் என்பவர் அக்கொட்டிலில் சுருட்டுத்தொழில் செய்துகொண்டிருந்தார். இந்தக் கொட்டிலில் சிப்பியில் திரியிட்டு நெய்விளக்கு வைப்பார்களாம். ஒருநாள் நெய் விடாமலே விளக்குத் தானாக எரிந்ததாம். இப்படித் தொடர்ந்து இரண்டு நாட்களாக விளக்கு எரிந்துகொண்டிருந்தது. இந்த அதிசய நிகழ்ச்சிக்குப் பின் சின்னப்பொடியருக்கு முத்துமாரி அம்மன் கனவிலே காட்சிகொடுத்ததால், அம்பாளமீதுகொண்ட பயபக்தியினாலே திரு. சின்னப்பொடியர் என்பவர் இந்தக் கோவிலைக் கட்டி ஆதரித்து வந்தார். கருவறையில் கும்பம் வைத்து முகஅங்கியிட்டுப் பூசைசெய்துவருகின்றார்கள். கருவறையை மருவியபடி பிரம்மாண்டமான வேப்பமரம் இருக்கின்றது. சின்னப்பொடியாருடைய காலத்திற்குப்பின் சித்திவிநாயகர் கோவிலைப் பராபரித்துவரும் பரிபாலன சபையே இந்தக் கோவிலையும் பரிபாலனம் செய்துவருகின்றது.

சுற்றுச்சூழல், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபங்களைக் கொண்ட மடாலயமாக இந்தக் கோவில் கட்டப்பட்டிருக் கின்றது. வெள்ளி, செவ்வாய்க்கிழமைகளில் மாத்திரம்

பூசை நடைபெற்று வருகின்றது. வைகாசி மாதம் அமாவாசைக்குப்பின்வரும் செவ்வாய்க்கிழமை இக்கோவிலில் கும்பவிழா ஆரம்பமாகின்றது. தொடர்ந்து பத்து நாட்கள் இவ்விழா நடைபெறும். பத்தாம் நாள் தீமிதிப்பு வைபவமும், பதினேராம் நாள் பொங்கல் வேள்விகளும் நடைபெற்று விழா நிறைவேறும். உருவாடி அருள்வாக்குக் கூறுவது இங்கு நடைபெறுவதால் சிறு தெய்வ வழிபாட்டில் பெருநம்பிக்கை வைத்திருக்கும் அடியார்கள் இங்கு உற்சவ காலங்களில் திரள் திரளாக வந்து கூடுவார்கள்.

மாங்கினாய் ஸ்ரீ மாரியம்மன் கோவில்

இந்தக் கோவில் திருக்கோணமலைப் பட்டினத்திலிருந்து பத்துக் கில்லோ மீற்றர் தூரத்தில் சாம்பல்தீவுக் கிராமத் தைச் சேர்ந்த மாங்கினாய் என்னுமிடத்தில் இருக்கின்றது. டச்சுக்காரருடைய காலத்திற் கட்டப்பட்ட கிறீஸ்தவ தேவாலயமொன்று இந்தக் கோவிலுக்குச் சற்றுத் தூரத்தில் இருக்கின்றது. எனினும் இங்கு வாழ்கின்றவர்கள் சைவமக்களாகவே காணப்படுகின்றார்கள்.

கிராமப்புறங்களிலுள்ள ஆலயங்களில் பண்டைக்காலங்களில் சிறுதெய்வ வழிபாடு இருந்துவந்துள்ளதைப் பல இடங்களிலும் அவதானிக்கக்கூடியதாயிருக்கின்றது. இந்த மாரியம்மன் கோவிலும் ஆரம்பகாலத்தில் அவ்வாறு தானிருந்தது. சுமார் இருநூறு வருடங்களுக்குமுன் தாண்டவியார் என்பவர் தங்கள் குலதெய்வமாகிய மாரியம்மனுக்கு மாங்கினாயில் ஒரு சிறு கொட்டில் கோவிலைக்கட்டி வழிபாடு செய்து வந்தார். தன்னை ஆதரிக்கும்படி அம்பாள் கனவில் காட்சி கொடுத்துக் கூறியதற்கிணங்க இவ்வாலயத்தைக் கட்டி வழிபட்டு வந்தாராம். தெய்வந்தான் மக்களை ஆதரித்துக் காப்பாற்றுகின்றது. அப்படியிருக்கத் தன்னை ஆதரிக்கும்படி தெய்வம் கூறியது என்பது அவரவரின் உள்ளத்தில் நிறைந்திருக்கும் பக்தியின் பிரதிபலிப்பேயாகும். தாண்டவியார் கட்டிய சிறிய கோவிலை அவருடைய மறைவுக்குப் பின் அவருடைய மகன் காத்தார் என்பவர் கோவிலைப் பராபரித்து வழிபட்டு வந்தார். இவருடைய மனைவியின் முதல் பிரசவம் சிக்கலாயிருக்கும்போது அம்பாள் அவருக்குக் கனவில் தோன்றி “உனக்கு வீடுகட்டக் கல்லும் மண்ணும் சேர்த்து வைத்திருக்கின்றாய். நீவழிபடும் இந்த ஆலயத்தைக் கட்டி விடு. உனக்கு ஓர் ஆண்குழந்தை சுகமாகப் பிறக்கப்போகின்றது” என்றுகூறியதாம். அம்மனுடைய வாக்குப்படி குழந்தை சுகமாகப் பிறந்தது. பொன்னம்பலம் என்று பெயரிட்டார்கள். குழந்தை சுகமாகப் பிறந்ததால், வீடுகட்ட வைத்திருந்த பொருட்களைக்கொண்டு அம்பாளுக்கு ஆலயம் கட்டினார்கள்.

அதன்பின் பொன்னம்பலம் பெரியவராகி ஊர்மக்களுடைய உதவியையும் பெற்று ஆலயத் திருப்பணியைச் சிறப்பாகச் செய்து 1942ஆம் ஆண்டு கும்பாபிஷேகத்தைச் சிறப்பாகச் செய்வித்தார். இருபது வருடங்களுக்குப்பின் கவாமி சச்சிதா னந்த யோகிராஜ் அவர்களின் ஆசியும் அனுசரணையும் கிடைக்கப்பெற்று 1962ஆம் ஆண்டு மேலும் திருப்பணிகள் செய்து இரண்டாவது கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.

இந்த ஆலயத்தை கட்டியவர்களே பரம்பரை பரம்பரை யாகப் பூசைசெய்து வந்துள்ளார்கள். தற்போது பொன்னம்பலம் என்பவருடைய மகன் இராசையா என்பவர் பூசைசெய்து வருகின்றார். இந்தப் பரம்பரையினருக்கு உதவியாக ஊர்ப் பொதுமக்களிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட ஒன்பதுபேரைக் கொண்ட ஒரு பரிபாலனசபை செயல்பட்டு வருகின்றது. சர்ப்பம், உடுக்கு, கட்கம், கபாலம் தாங்கிய சதுர்ப் புஜங்களையுடைய மாரியம்மன் சிலை கருவறையில் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. மகாமண்டபத்தில் எழுந்தருளியம்பாளும், பிள்ளையாரும் மேலும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வீதியில் வைரவர், நாகதம்பிரான், காளி என்பனவும், கோவில் வாசலில் கருமரமும் உண்டு. பலியிடும் வழக்கம் இப்போது இல்லை. நித்தியம் ஒருநேரப் பூசையும், சித்திராபூரணைத் திதியைத் தீர்த்த தினமாகக்கொண்டு அதற்கு முந்திய பத்து நாட்களுக்கு விசேட அலங்கார உற்சவம் நடைபெற்று வருகின்றது.

இவ்வாலயத்தை மையமாகவைத்து ஊர்க்காவல் செய்யும் மரபொன்று இங்கிருந்து வருகின்றது. இதனைத் "தூளி" என்று கூறுவார்கள். கிராமத்தின் நான்கு திக்குகளிலும் வெள்ளைச் சீலை விரித்து யந்திரம் வரைந்து மந்திர உட்சாடணம் செய்ய அம்மன் வந்து உருவாடுவார்கள். பூரதம பூசாரியார் வெற்றிலைச் சுருளில் அரிசியை நிரப்பி மந்திர உட்சாடணம் செய்து அரிசியை ஆகாயத்தை நோக்கி வீசுவார். இப்படிச் செய்வதையே தூளி காவல் என்பர். தீர்த்தமாடச் செல்லும்போது இந்தக் கிரியை நடைபெறுகின்றது.

சல்லி முத்து மாரியம்மன் கோவில்

இந்த ஆலயம் திருக்கோணமலைப் பட்டினத்திலிருந்து பதினொரு கில்லோ மீற்றர் தூரத்தில் இருக்கின்றது. சாம் பல்தீவுப் பிரதான வீதிவழியாகச் சென்று கிழக்கே பிரிந்து செல்லும் மாங்கிணய் சல்லிவீதி வழியாகச் சென்றால் கடற் கரையோரமாக அமைந்துள்ள இவ்வாலயத்தை அடையலாம். ஆண்டாளுகுளத்தில் உற்பத்தியாகும் செம்பியன் ஆறு சல்லி முத்துமாரியம்மன் கோவிலுக்கருகே ஓடிச் சென்று திருக்கோண மலைக் கடலில் சங்கமமாகின்றது. சங்கமமாகும் இடத்திலுள்ள வெள்ளைமலைக் குன்றில் கோயில் காணப்படுகின்றது. கிழக்குநோக்கிய வாசலையுடையதாய், கடற்கரையோரமாகக் கோணேசர் ஆலயத்தைப் பார்த்த வண்ணம் இவ்வாலயம் அமைந்திருக்கின்றது. கடல்வழியாக இவ்வாலயம் கோணே சர் கோவிலில் இருந்து ஒன்றரைக் கில்லோமீற்றர் தூரத்திலிருக்கின்றது. இரவில் கோணேசர் ஆலயத்திலேற்றப்படும் தீபத்தை இவ்வாலயத்திலிருந்து தரிசிக்கலாம்.

இற்றைக்கு இருநூறு வருடங்களுக்குமுன் வாழ்ந்த திரு. சின்னத்தம்பி என்பவருக்கு அம்பாள் காட்சிகொடுத்து, இந்த ஊரின் நன்மைக்காக இவ்விடத்தில் தன்னை ஆதரிக்கும்படி அருள்வாக்குக் கொடுத்தாளாம். இவ்வூரில் வாழ்கின்ற சைவ மக்களின் சுபீட்சத்திற்காகவும், கடற்தொழில் செய்பவர்களின் வழிபாட்டுக்காகவும் திரு. சின்னத்தம்பி என்பவர் சிறிய கொட்டில் அமைத்து அம்பாளை வைத்து வழிபட்டு வந்தார். இவருக்குப்பின் திரு. சி. கார்த்திகேசு என்பவர் ஆதரித்து வரும் காலத்தில் திரு. வேலுப்பிள்ளை என்பவர் பூசகராயிருந்து பூசைகளை நடத்தி வந்தார். 1927ஆம் ஆண்டு இவ்வாலயத்தைக் கல்வினா கட்டுவதற்காகத் திருப்பணிகளை ஆரம்பித்தார்கள். திரு. கார்த்திகேசு என்பவரின் மறைவுக்குப்பின் அவருடைய மகன் திரு. இரத்தினசபாபதிப்பிள்ளை என்பவர் கோவில் திருப்பணிகளை நிறைவேற்றி 1933ஆம் ஆண்டு கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தார். இவர் மணியகாரனாயிருந்து நடத்திவரும் காலத்தில் ஆலய பரிபாலனத்தைச்

சிறப்பாக நடத்துவதற்காக பன்னிரண்டுபேர் கொண்ட பரிபாலன சபையொன்றை மணியகாரனுக்குத் தவியாக அமைத்தார்கள். தற்போது திரு. தங்கவேல் என்பவர் சபையின் தலைவராயிருந்து வருகின்றார்.

இன்று இவ்வாலயத்தைச் சூழ்ந்து இருநூறு குடிமக்கள் வாழ்கின்றார்கள். சல்லியில் வாழும் சைவமக்கள் அனைவரும் சேர்ந்து 1979ஆம் ஆண்டு மீண்டும் பெரும் பொருட் செலவில் ஆலயத்தில் புனருத்தாரணத் திருப்பணிகள் செய்து இரண்டாம்முறை மிகச் சிறப்பாகக் கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தார்கள். இந்தக் கும்பாபிஷேகத்திற்குப்பின் பரம்பரைப் பூசகரின் பூசைமுறையைக் கைவிட்டு விங்கதாரிகளாகிய சங்கமக்குருக்கள்மாரைக்கொண்டு பூசை செய்வித்து வருகின்றார்கள். இரண்டாவது கும்பாபிஷேகத்தை சிவஸ்ரீ விஸ்வலிங்கக் குருக்களும், புலவர் வை. சோமாஸ்கந்தக் குருக்களும் சர்வசாதகராகவும், சர்வபோதகராகவும் பொறுப்பேற்று நடத்தினார்கள்.

இவ்வாலயத்தில் முற்காலத்தில் பலிகொடுக்கும் வழக்கமிருந்து வந்தது. இப்போது அந்தவழக்கம் நீக்கப்பட்டுள்ளது. ஆலயவாசலில் நடப்பட்டிருக்கும் களுமரத்தில் அலங்கார உற்சவத்தின் கடைசியாள் வேள்வியில் ஒரு சேவலைக் களுவில் குத்தியெடுத்து பறக்கவிடுவார்கள். அது பறந்துசென்று கோவில் முகட்டிலிருந்து கூவிவிட்டுச் செல்வதாக நேரில் பார்த்தவர்கள் கூறுகின்றார்கள். வைகாசித் திங்களன்று இவ்வாலயத்தில் கும்பம் வைத்து அலங்கார உற்சவம் ஆரம்பமாகும். அன்று பரம்பரை பூசாரியில் அம்மாள் வந்து உருவாடும். அவர் மண்கலசத்தில் கும்பமெடுத்து, இருப்புக் கும்பத்தை ஆலயத்தினுள் ஸ்தாபிப்பார். இந்த நிகழ்ச்சியோடு வருடாந்த உற்சவம் ஆரம்பமாகும். தொடர்ந்து பத்துநாட்கள் உற்சவம் நடைபெற்றுப் பதினேராம் நாள் தீர்த்தோற்சவம் நடைபெறும்.

தீர்த்தோற்சவத்தன்றும் பரம்பரைப் பூசாரியார் ஆலயத்திலுள்ள இருப்புக் கும்பத்தை எடுத்துச் சென்று தீர்த்தமாடும் வழக்கம் இன்றும் இருந்துவருகின்றது. தீர்த்தத்திற்கு முதல் நாள் திருக்கோணமலையிலிருந்து பக்திபரவசமான பாதயாத் திரையொன்று வருடாவருடம் நடைபெற்று வருகின்றது. திருக்கோணமலையில் மடத்தடியிலுள்ள மாரியம்மன் கோவிலில் இருந்தும், படுக்கைப் பத்திரகாளி கோவிலில் இருந்தும்

உப்பு வெளி நடுப்பத்திரகாளி கோவிலில் இருந்தும், செல்வ நாயகபுரம் வைரவர் கோவிலில் இருந்தும் கும்பம், கரகம், பாற்செம்பு எடுத்துச் சல்லி முத்துமாரியம்மன் கோவிலுக்கு நேர்கடன் வைத்து நடந்து செல்வார்கள். ஆண்களும், பெண்களும், பிள்ளைகளும் பாற்காவடி, செடில்காவடி ஏந்தியும், வாயில் அலகிட்டுக்கொண்டும் செல்வார்கள். உருவேறி ஆடிச்செல்பவர்களையும் காணலாம். மேலே கூறப்பட்ட ஆலயங்களிலிருந்து கும்பம், கரகம், காவடிகள் புறப்படும்போது கூடவே மக்களும் கூட்டங்கூட்டமாகச் சேர்ந்து வருவார்கள். துலாக்காவடியும் இந்தப் பாதயாத்திரையில் சேர்ந்து செல்லும். இதனைப் பார்ப்பதற்கும், சல்லியம்மன் கோவிலுக்குச் செல்வதற்கும் மக்கள் திரண்டு வருவார்கள். எல்லோரும் சாரி சாரியாகச் செல்வதைப் பார்த்தாலே பக்திபரவசமுண்டாகும். இவர்களை உபசரிப்பதற்காக வீதியில் இடையிடையே தண்ணிர்ப் பந்தல்கள் வைத்திருப்பார்கள். எல்லோருக்கும் மோர், பாணக்கம் என்பன வழங்கி உபசரிப்பார்கள். இரண்டு கில்லோமீற்றர் தூரத்திற்கு அடியார்களின் தொடர் இடையிடில்லாமல் முன்னேறிச் செல்வது கண்கொள்ளாக் காட்சியாயிருக்கும். இப்படிச் செல்லும் அடியார்கள் சல்லியம்மன் கோவிலையடைந்து ஆலயப் பூசகரிடம் தமது நேர்கடனைச் செலுத்தித் தமது சங்கற்பத்தை நிறைவேற்றுவார்கள். மேளம், ராஜமேளம், உடுக்கு என்பனவற்றை இந்த யாத்திரையில் பக்தி உணர்ச்சியைத் தூண்டக்கூடிய விதமாகக் கையாளுவார்கள். உருவாடிச் செல்பவர்களுக்கு மந்திரப் பிரயோகங்களும், அத்துடன் காவியங்கள், காவடிச் சிந்துகளையும் பாடிக்கொண்டு செல்வார்கள். திருக்கோணமலையில் நடைபெறும் பக்தியாத்திரையாக வருடமொருமுறை இது நிகழ்ந்து வருகின்றது.

ஆலயத்தின் சுருவறையில் முத்துமாரியம்மன் சிலாவிக்கிரகம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. மகாமண்டபத்தில் எழுந்தருளி விக்கிரகமிருக்கின்றது. தரிசனமண்டபத்தில் பலிபீடமும் அந்த மண்டபத்தின் ஈசானதிக்கில் வைரவருக்குத் தனி ஆலயமிருக்கின்றது. மண்டப வாசலில் கருமரமும், அருகே மணிக்கோபுரமுமுண்டு.

காலை, மாலை இரண்டு வேளையும் நித்தியபூசை நடைபெற்று வருகின்றது. நவராத்திரி, திருவெம்பாவை போன்ற காலங்களில் விசேடபூசை வழிபாடுகள் நடைபெறுகின்றன. வருடாந்த அலங்கார உற்சவம் நடைபெற்று தீர்த்தோற்சவம்

நடைபெறும். அன்று அம்பாள் தீர்த்தமாடியபின் அருச்சுணை நடைபெறும். அதன்பின் கண்ணகியம்மன் குளித்தி பாடுவார்கள். தொடர்ந்து சுண்ணமிடித்துத் துள்ளுமாவைத்து தீபாராதனை நடைபெறும். அதன் பின்புதான் அம்பாளைப் பீடத்தில் இருத்துவார்கள். இது இவ்வாலயத்தில் நடைபெற்றுவரும் சிறப்பு வழக்கமாகும். இந்த ஆலயத்தின் தெய்வ சாந்நித்தியம் இங்கு வைத்துப் பூஜிக்கப்படும். ஸ்ரீசக்கரத்தின் மாபெரும் சக்தியால் பேணப்பட்டுவருகின்றது. திருக்கோணமலையில் பல கோவில்களிலுள்ள ஸ்ரீசக்கரங்கள் வரையப்பட்டவை. ஆனால் இவ்வாலயத்திலுள்ள ஸ்ரீசக்கரம் வார்ப்பிலைமைந்தது. சுமார் நூற்றைம்பது வருடங்களுக்குமுன் சிவஸ்ரீ கதிர்காமத்தம்பிக் குருக்கள் இந்தச் சக்கரத்தை ஸ்தாபித்தார். அவருக்குப்பின் முறையே சிவஸ்ரீ கண்ணமுத்துக் குருக்களும், சிவஸ்ரீ வைத்தீஸ்வரக் குருக்களும், சிவஸ்ரீ விஸ்வலிங்கக் குருக்களும், புலவர் வை. சோமாஸ்கந்தக் குருக்களும் ஸ்ரீசக்கர பூசை செய்துவந்துள்ளார்கள். இந்த வரலாற்றைத் தந்த புலவர் அவர்களுக்கும், திரு. இரத்தினசபாபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும், முன்னை நாள் கிராமசபைத் தலைவரும் கல்வெட்டாய்வாளருமான திரு. நா. தம்பிராசா அவர்களுக்கும் நன்றி உரியதாகுக.

முத்துமாரியம்மன் கோவில் கிளிவெட்டி

திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் கொட்டியாபுரப் பற்றில், மூதூரிலிருந்து பதினாறு கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் கிளிவெட்டி என்ற சைவத் தமிழ்க் கிராமம் இருக்கின்றது. திருக்கோணமலையிலிருந்து இயந்திரப் படகில் கடல் மார்க்கமாக மூதூருக்குப்போய் அங்கிருந்து வெருகலுக்குச் செல்லும் தரைப்பாதை வழியாகக்கிளிவெட்டிக்குச் செல்லலாம். திருக்கோணமலையிலிருந்து கண்டிக்குச் செல்லும் நெடுஞ்சாலைமார்க்கமாகக் கந்தளாய்க்குப் போய், கந்தளாயிலிருந்து தரைப்பாதை வழியாகவும் கிளிவெட்டிக்குச் செல்லலாம். கங்கு வேலி, திருமங்கலாய், அகத்தியர் ஸ்தாபனம், ஈச்சிலம்பத்தை இலங்கைத்துறை, ஆனெய்த்தீவு முதலிய பல கிராமங்களுக்கு மத்தியில் கிளிவெட்டி அமைந்திருக்கின்றது.

கிளிவெட்டி முத்துமாரியம்மன் கோவில் சுமார் இருநூற்றைம்பது வருடங்களுக்கு முன்னே கட்டப்பட்டது. சக்கரவர்த்திகுடி, வீரப்பணிக்கன்குடி, படையாண்டகுடி, கவுத்தன்குடி, பாட்டுவாளிகுடி, வண்ணார்குடி, பறையர்குடி என்று சொல்லப்படுகின்ற ஏழு குடிமக்களும் வழிபாடுசெய்யக் கூடியதாக இவ்வாலயத்தை அமைத்தார்கள். இருநூற்றைம்பது வருடங்களுக்குமுன் இவ்வூரில் கொடிய அம்மைநோய் பரவியதாம். மக்களிடத்திலே சாதி, குலம், குடி முதலிய உயர்வு, தாழ்வு மனப்பான்மை இருக்கலாம். ஆனால் அம்மைநோய் அந்த வேற்றுமைகளைப்பார்க்காது. அந்நோய் எல்லோரையுந்தான் பற்றிக்கொண்டது. இதனால் பாட்டுவாளிகுடியில் வாழ்ந்த ஒரு பெரியார் அம்மைநோய்த் தாக்கத்திலிருந்து மீள்வதற்காக மாரியம்மனுக்கு நேர்த்தி வைத்து இந்த ஆலயத்தைக் கட்டினாராம். ஆரம்பத்தில் மண்ணால் சுவர்வைத்து வைக்கோலால் வேய்ந்து சிறிய கோவிலைக்கட்டி முத்துமாரியம்மனை ஸ்தாபித்தார்கள்.

திரு. வேலாயுதப் பாட்டுவாளியார் என்பவர் இந்த ஆலயத்தைத் தொடங்கி வைத்தார். திரு. கோணமலையார் என்பவர் விக்ரிகத்தைக் கொடுத்துவினார். திரு. அம்பல வாணபிள்ளை என்பவர் கோவிலைக் கட்டிக்கொடுத்தார். முத்துமாரியம்மனை ஸ்தாபித்து வழிபட்டு வருங்காலத்தில் அம்மைநோயும் நீங்கிவிட்டது. பாட்டுவாளியார்குடிப் பரம் பரையில் வந்தவர்கள் வழிவழியாகப் பூசைசெய்துகொண்டு வந்தார்கள். பின்னர் கிளிவெட்டி மக்கள் சேர்ந்து இவ்வாலயத்தைக் கல்லினாலே கட்டினார்கள். கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், தெரிசனமண்டபங்களைக் கொண்ட மடாலயமாக இவ்வாலயம் அமைக்கப்பட்டது. கருவறையில் சதுர்ப்புஜங்களோடுள்ள முத்துமாரியம்மன் சிலாவிக்கிரகம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அர்த்தமண்டபத்தில் எழுந்தருளிய விக்ரிகங்களுண்டு. தெரிசன மண்டபத்தில் சிம்மம் பலிபீடம் என்பன காணப்படுகின்றன. விநாயகருக்குத் தனியாலயம் இருக்கின்றது. மூன்றுகாலம் நித்திய பூசையும், நவராத்திரி, சிவராத்திரி, திருவெம்பாவை, பிள்ளையார்கதை, கந்தசஷ்டி முதலிய விசேட பூசைகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. கும்பாபிஷேகதின விழாவைச் சிறப்பு விழாவாகக் கொண்டாடுகின்றார்கள். இவ்வாலயத்திற்குப் பக்கத்தில் கிளிவெட்டி ஆறு ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றது. கொடிய அம்மைநோய் நடைபெற்ற காலத்தில் முத்துமாரியம்பாளுடைய அருளால் நோய்பரவாது தடுக்கப்பட்டது போல, கரும் வரட்சி ஏற்பட்ட காலத்தில் இந்த அம்பாளைக் கிளிவெட்டி ஆற்றில் வைத்து அபிஷேகம் செய்தபோது மழை கொட்டிய அதிசயமும் இங்கு நிகழ்ந்துள்ளதாம். 1947ஆம் ஆண்டு ஊர்மக்கள் கூடி ஆலயப்புனருத்தாரணம் செய்து கும்பாபிஷேகம் செய்து வைத்துள்ளார்கள். சிவஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சர்மா ஆலயத்தில் பூசை செய்துகொண்டிருக்கின்றார். பெரியார் திரு. மயில்வாகனம் வைரமுத்து என்பவர் இவ்வாலய விவரங்களைத் தந்துவினார். அன்றாளுக்கு நன்றி உரியதாகுக.

செண்பக நாச்சியம்மன் கோவில்

இலங்கைத்துறை

திருக்கோணேஸ்வரத்திற்குத் திருப்பணிசெய்த குளக் கோட்டு மன்னன் இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட சிந்து நாட்டவர்களைப் பண்டு குடியமர்த்திய இடம் இலங்கைத்துறை. கொட்டியீர்ப்புரப்பற்றிலுள்ள மூதூரிலிருந்து இருபத்தொன்பது கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் ஈச்சிலம்பத்தைக் கிராமத்திற்கூடாகச் சென்று இவ்வூரை அடையலாம். இலங்கையின் கிழக்குக் கரையோரப் பிரதேசங்களைத் தமிழ் மன்னர்கள் ஆண்ட காலத்தில் இது துறைமுகமாயிருந்து வந்தது. இதனால் இவ்வூர் இலங்கைத்துறை எனப் பெயர் பெற்றது. இப்போது இது ஒரு சிறிய பின்தங்கிய கிராமமாயிருக்கின்றது.

இந்தியாவிலிருந்து கிழக்கு மாகாணத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்ட மூன்று அம்மன் விக்கிரகங்களில் செண்பகநாச்சியம்மன் விக்கிரகமும் ஒன்று. செண்பகப் பூப்போல அழகுப் பொலிவோடு இருந்ததால் செண்பகநாச்சி எனப் பெயரிட்டார்கள். இந்த அம்மனை இலங்கைத்துறையில் இறக்கியபோது அங்கு வாழ்ந்த சிந்து நாட்டவர்கள் கோவில்கட்டிப் பிரதிஷ்டை செய்தார்கள். மற்ற இரண்டு விக்கிரகங்களில் ஒன்று சம்பூரிலும், மற்றது மட்டக்களப்பிலுள்ள தம்பிலுவில் என்ற இடத்திலிருப்பதாகவும் கூறுகின்றார்கள். இலங்கைத்துறையில் கல்லினால் கோவில் கட்டிச் செண்பகநாச்சியம்மையாரைத் தாபித்திருந்தார்கள். அக்கோவிலுக்கு எதிரே ஏழு குளங்கள் வெட்டப்பட்டனவாம். அங்கு வாழ்ந்து வந்த சக்கரவர்த்தி குடி, வீரப்பணிக்கன்குடி, படையாண்டகுடி, கவுத்தன்குடி, பாட்டுவாளியார்குடி, வண்ணார்குடி, பறையார்குடி என்னும் ஏழு குடிமக்களுக்கும் அந்தக் குளங்கள் தனித்தனியே உரிமையுடையதாயிருந்ததாம். ஒரு குடிக்குரிய குளத்தை மற்றக் குடியினர் பாவிப்பதில்லை. தொழில்வகையால் அன்று இனம் பிரிக்கப்பட்ட குடிமக்கள் காலக்கிரமத்தில் உயர்வு தாழ்வுத்

தடிப்பில் ஊறியிருந்தார்கள். இன்று அந்த வழமைகள் மறைந்துகொண்டு வந்தபோதிலும், வாழ்வு தாழ்வுச் சம்பவ சந்தர்ப்பங்களில் தலைதூக்கி அடங்குகின்றது.

களுவன்கேணியில் வாழ்ந்துவந்த வேடர்கள் சீர்திருந்தி வேறு கிராமங்களுக்குச் சென்று குடியேறியபோது, அவர்களில் ஒருசாரார் இலங்கைத்துறையிலும் குடியேறினார்கள். அக்காலத்தில் இலங்கைத்துறையில் ஏற்பட்ட இயற்கைத் தாக்கங்களால் அங்குவாழ்ந்த சிந்துநாட்டு மக்கள் செண்பக நாச்சி அம்மனை எடுத்துவந்து ஈச்சிலம்பத்தைக் கிராமத்தில் புதிதாக ஆலயம் அமைத்து ஸ்தாபித்து வழிபட்டு வந்தார்கள். இப்போதும் அந்த அம்மன் ஈச்சிலம்பத்தையில் இருக்கின்றது. தினமும் பூசைசெய்து வழிபாடு நடைபெறுகின்றது. முன்னர் செண்பகநாச்சியம்மன் ஆலயம் இரீந்த இடத்தில் இப்போது ஒரு அம்மனை வைத்து செண்பகநாச்சியம்மன் என்றபெயரில் வேடர்பரம்பரையில் வந்த சீர்திருந்திய மக்கள் வழிபட்டு ஆதரித்து வருகின்றார்கள். முன்னே கூறப்பட்ட குளங்களிலிருந்து தாமரைப்பூ எடுத்து அம்பாளுக்குப் பூசைசெய்து வருகின்றார்கள். இலங்கைத்துறையிலும், ஈச்சிலம்பத்தையிலும் வாழ்கின்ற மக்கள் சிறந்த விவசாயிகள். பழம்பெருமை பேசுவதில் சளைக்காத மக்கள், கோவிலைப்பராபரிப்பதில் அலுத்துக் களைத்துச் சோர்ந்திருப்பது வேதனையைத் தருகின்றது. ஆலயத்தைச் சீரமைத்துச் சிறப்பாக நடத்த முன்வரவேண்டும்.

ஆலடி விநாயகர் ஆலயம்

இந்த ஆலயம் திருக்கோணமலைப் பட்டினத்தின் மத்தியில் மக்கள் குடியிருப்பு நிறைந்த பகுதியில் அமைந்திருக்கின்றது. திருக்கோணமலையில் மிகப்பிரசித்திவாய்ந்த ஸ்ரீபத்திரகாளி அம்பாளுடைய ஆலயத்திற்கருகே அதன் ஈசானதிக்கில் அமைந்திருப்பது இவ்வாலயத்திற்கு ஒரு தனிச்சிறப்பாகும். ஆலடி விநாயகர் ஆலயத்திற்கு ஈசானதிசையில் ஈழத்தில் மிகப் பிரசித்திபெற்ற பழம்பெரும் ஷேத்திரமாகிய திருக்கோணேசர் ஆலயம் தெட்சணகயிலாயம் என்ற திருப்பெயருக்கு லெட்சணமாக மலையுச்சியில் காட்சியளிக்கின்றது. ஆலடி விநாயகராலயத்தை வழிபடும் அடியவர்கள் அங்குநின்றபடியே திரும்பி நின்று கோணேசப்பெருமானைக் கைகூப்பி வணங்குவதைக் காணக்கூடியதாயிருக்கின்றது.

இவ்வாலயத்திற்கு வடக்குத்திசையில் சுமார் 200 யார்தூரத்தில் ஐயனர்கேணி என்ற ஓர் இடம் இருக்கின்றது. தற்போது அந்த இடம் மக்கள் குடியிருப்பாக மாறி, வீதிக்கு மாத்திரம் ஐயனர்கேணிவீதி என்றபெயர் இருந்துவருகின்றது. சுமார் 100 வருடங்களுக்குமுன் பன்னகாமத்திலிருந்து (மாத் தளை) கூடாரவண்டிகளில் வியாபாரப் பொருட்களை ஏற்றி வந்து திருக்கோணமலையில் வியாபாரம் செய்யும் வழக்கம் இருந்து வந்தது. வியாபாரத்திற்காக வரும் வியாபாரிகள் மாட்டுவண்டிகளோடு ஐயனர்கேணி என்ற இடத்தில் தங்கி முகாமிட்டுவந்தார்கள். அங்கு ஒரு கேணியும், கேணியடியில் பிள்ளையாரும் இருந்தது. உள்ளூர் வியாபாரிகளோடு, வெளி யூர் வியாபாரிகளும் தாங்கள் முகாமிட்டுவரும் கேணியடிப் பிள்ளையாரைப் பக்தியோடு வழிபட்டுப் பூசைசெய்துவந்தார்கள். காலப்போக்கில் வியாபார நோக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட அந்த இடம் மக்களுக்குடியிருப்பாக மாறுதலடைந்தது. இதனால் சுமார் 80 வருடங்களுக்குமுன் இங்கிருந்த விநாயகரை எடுத்துவந்து ஸ்ரீபத்திரகாளி கோவிலுக்கருகேயிருந்த ஆலமரத்தடியில் குடிசைக்கோவில் ஒன்று கட்டி அதில்வைத்து வழிபட்டுவந்தார்கள். ஆலமரத்தடியில்

வைத்து வழிபட்டுவந்ததால் ஆலடிவிநாயகர் என்று அழைத்து வந்தனர். அக்காலத்தில் திரு. சின்னையாக்குருக்கள் என்பவர் பூசைசெய்துவந்தார். திரு. சின்னையாக்குருக்களுக்குப்பின் வேதாரணியத்தைப் பிறப்பிடமாகக்கொண்ட வேதநாயகக் குருக்களின் மகன் திரு. வே. சுப்பையாக்குருக்களவர்கள் 1905 ஆம் ஆண்டில் மடாலயம் ஒன்று அமைத்து, அதில் விநாயகரைப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூஜை செய்துவந்தார்.

காலத்திற்குக் காலம் இவ்வூர் தர்மவான்கள் ஆலயத் திற்கு மகாமண்டபம், தரிசனமண்டபங்களைக் கட்டிக்கொடுத்தார்கள். 1924ஆம் ஆண்டில் எழுந்தருளிவிநாயகரைப் பிரதிஷ்டைசெய்து, அன்று தொடக்கம் அலங்கார உற்சவத்தை நடாத்தி வருகின்றார்கள். 1945ஆம் ஆண்டு முதன் முதலாக சம்புரோட்சண கும்பாபிஷேகம் நிறைவேறியது 1959ஆம் ஆண்டு திருக்கோணமலைவாழ் சைவப் பெருங்குடி மக்களின் உதவியினால் முன்மண்டபமும் சிறிய கோபுரமும் அமைக்கப்பெற்று ஆலடிவிநாயகராலயம் அழகுப்பொலிவு பெற்றது. சிறுமடாலயமாயிருந்து வளர்ச்சியடைந்த இவ்வாலயத்திற்கு சைவப்பெருமக்களின் உதவியினால் 1970ஆம் ஆண்டில் கற்பக்கிரகம் புனருத்தாரணம் செய்யப்பெற்று தூபியமைத்து கருவறையில் புதிய விநாயகத் திருவுருவம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்று, 28-1-72இல் மகாகும்பாபிஷேகம் நிறைவேறியது. இப்பெரும்பணியை திரு. வே. கு. சுப்பையாக்குருக்களின் மகனாகிய திரு. சு. கு.முத்துக்குமாரசாமிக்குருக்களவர்கள் முன்னின்று நடாத்திவைத் தார்கள். இவ்வாலயம் தற்போது கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், தரிசனமண்டபம், கோபுரத்தை உள்ளடக்கிய வெளிமண்டபங்களைக் கொண்டது. கற்பக்கிரகம் அழகிய சுதைச்சிற்பவேலை களையுடைய ஸ்தூபியைக்கொண்டது.

அபயம், வரதம், அங்குசம், பரசம் தாங்கிய திருக்கரங்களையுடைய சதுர்ப்புஜ விநாயகப்பெருமான் ஆசனத்தில் இருந்தபாவணியில் கற்பக்கிரகத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளார். மகாமண்டபம் இவ்வாலயத்தில் வசந்தமண்டபமாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இம்மண்டபத்தினுள் பொதுமக்கள் போவதற்கு அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. இம்மண்டபத்தின் வடக்குப்பக்கமாக அமைக்கப்பட்டுள்ள பீடத்தில் பஞ்சலோகத்தினாலாகிய விநாயகப்பெருமான், பஞ்சமுக விநாயகர், மகாவிஷ்ணு, சுப்பிரமணியர் ஆகிய மூர்த்திகள் திருவோலக்கங்கொண்டுள்ளனர். இந்த மூர்த்திகளுக்கு

நித்தியதீபம் ஏற்றப்பட்டபடி இரண்டு பாவைவிளக்குகள் வசந்தமண்டபத்தை அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இவ்வாலயத்தின் வரலாற்றுக்குரியதும், ஐயனார்கேணியி விருந்து கொண்டுவரப்பட்டதுமாகிய விநாயகப்பெருமானும், ஒரு சிவலிங்கமும் இம்மண்டபத்தினுள் வைத்துப் பூஜிக்கப் பட்டு வருகின்றது. தரிசனமண்டபத்தில் மூஷிகமும், பவி பீடமும் இருக்கின்றது. இம்மண்டபத்தின் சுவர்களில் கஜமுகன் போர், விநாயகசஷ்டிவிரதம், அனந்தன்சாபநீக்கம் பற்றிய புராணக் கதைகளை விளக்கும் அழகிய வர்ணச் சுவரோவியங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. மகாமண்டப வாசலை பன்விரண்டடி உயரமும், பத்தடி அகலமுங்கொண்ட பித்தனையாற் செய்யப்பட்ட அழகிய பெரிய திருவாசியொன்று அலங்கரித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. தெரிசனமண்டபத்தின் வடகிழக்குத் திசையில் பைரவரும், நாகதம்பிரானும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. சுமார் முப்பத்தைந்தடி உயரமுடைய சிறிய கோபுரத்தைக்கொண்டது இவ்வாலயம்.

இவ்வாலயத்தில் திருவனந்தல், காலேச்சந்தி, உச்சிக் காலம், சாயரட்சை ஆகிய நான்குகாலப் பூஜைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. சித்திராபூரணையைத் தீர்த்ததினமாகக் கொண்டு பத்து நாள் அலங்கார உற்சவமும், மாதசதுர்த்தி, விநாயகவிரதம், கஜமுகாகுரசம்மாரம், சர்வாலயதீபம், திருவெம்பாவை, சுவர்க்கவாயில் ஏகாதசி, தைப்பூசம் முதலியனவும் நைமித்திய பூஜை வழிபாடுகளாக நடைபெற்று வருகின்றன. மார்கழி மாதம் முழுவதும் திருப்பள்ளியெழுச்சிப் பூசையும், சங்காபிஷேகமும் இங்கு சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது. சித்திராபூரணையன்று ஆலடிவிநாயகப் பெருமான் கடற்தீர்த்தம் ஆடச்செல்வார்.

கிழக்குமாகாணத்தில் இவ்வாலயத்தில்தான் முதன்முதல் பஞ்சமுகவிநாயகர் பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்டுள்ளது. ஈசானத் திருமுகத்தை மத்தியில் மேல்நோக்கிய பாவனையில் வைத்து, தத்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோஜாதம் ஆகிய நான்கு திருமுகங்களையும் நான்குதிக்கையும் நோக்கியிருக்கும் படியாக இந்தப் பஞ்சமுகவிநாயகர் அமைக்கப்பட்டுள்ளார். இத்திருவுருவத்திற்கு விநாயகவிரதகாலம் இருபத்தொரு நாளும் பஞ்சமுகார்ச்சனை நடைபெற்றுவருகின்றது. இத்திருவுருவம் 1980ஆம் ஆண்டு ஆவணிமாதம் 21ஆம் திகதி பிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்று கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.

தற்போது இவ்வாலய தர்மகர்த்தாவாக ஸ்ரீ ச. கு. முத்துக் குமாரசாமிக் குருக்களும், அவருடைய மைந்தர் ஸ்ரீ கு. சுந்தரலிங்க தேசிகரும் ஆலயத்தைச் சிறப்பாக நடாத்தி வருகின்றார்கள். திருக்கோணமலைப் பட்டினத்தில் விநாயகராலயங்கள் பல இருந்தபோதிலும் இவ்வாலயத்தில் எண்ணிய பொருளெல்லாம் எழிதில் முற்றுறச் செய்யும் கண்ணுதலுடைய களிற்று மாமுகப்பெருமான் சாந்நித்தியமாயிருந்து அடியார்களுக்கு வேண்டியதை ஈந்து அருள்பாலித்துவருகின்றார்.

திருக்கோணமலை ஆலடி வீநாயகர் திரு ஊஞ்சல்

ஆக்கியோன்:

சிவஸி கணேசஐயர் அவர்கள்

திருக்கோணமலை

காப்பு

சித்தி வரும் முத்தி தரும் செந்தமிழ் நாத் தேன்பருகும்
சுத்த வருட் சோதி யொளி தோன்றி வரும் — நித்தம்
அழகு செறி கோணமலை ஆலடியிலே யமரும்
அழகு மத வேழ நினைத்தால்.

சீரேறு மேரு கிரிச் சிகர மாகுந்

திரிகூடா சலமதனிற் கோயில் கொண்ட

காரேறு குழல்மாதர் சித்தி புத்தி

கவினு மிருபாக மமர் கணேசர் மீது

ஏரேறு நற்றவிழில் ஊஞ்சல் பாட

இசைவுறு நல்லருள் பொழிய வென்றே நாளும்

தாரேறு மறுகு மலர் முடியிற் சூடுந்

தந்தி முகனிசு சரணந் தலைமேற் கொள்வாம்.

தங்க நவரெத்தின மண்டபத்தினூடே

தயங்கு பிரணவ மென்னும் பலகை மாட்டி

துங்கமிகு நால்வேத விட்டம் பூட்டித்

துலங்கு மாகம மெனுஞ் சங்கிலிகள் மாட்டி

திங்களா தித்தரிசு விதானம் கூட்டிச்

செய்ய வரமகளிர் வடந் தொட்டாட்ட

அங்கணமார் திருக்கோண யாவின் கீழ்வாழ்

வல்லபை நன்மண மகனே யாடருஞ்சல்.

மரகத மாணிக்க ரத்னப் பதக்கமாட
 மருவு புயத்துத் தரிய மசைந்தே யாட
 கரமத னீற் கங்கணங்கள் கவின் பெற்றூட
 காட்டுமொரு கையினி லங்குசமுமாட
 பரவுமணி மருப்புடன் மோதக முமாட
 பயில் மார்பில் முந்நூ லாபரணமாட
 வரமுதவு திருக்கோணை யாலின் கீழ்வாழ்
 வல்லபை நன்மண மகனே யாடரஞ்சல்.

தொந்தி வயிறுடன் துதிக்கை துலங்கியாட
 தூயவரை ஞான் சதங்கை துவன்றேயாட
 வந்து பணி பா தசரம் ஒலி செய்தாட
 மருவு தண்டை கொலிசு முடைவாளுமாட
 இந்து நுதற் சித்திபுத்தி களென் றேதும்
 இனிய வரிவையர் மருங்கி வீருந்தேயாட
 மந்தரநேர் திருக்கோணை யாலின் கீழ்வாழ்
 வல்லபை நன்மண மகனே யாடரஞ்சல்.

பன்னுமமரர்கள் புட்ட மாரி பெய்ய
 பரவு கின்னரர் களிசை பாடல் செய்ய
 மின்னுமணி யரம்பையர் நன்னடனஞ் செய்ய
 வேதநந்தி வேத்திரத்தால் விலகச் செய்ய
 துன்னு மயிராவணத்திற் சித்தி புத்தி
 துலங்க வரும் பவனியதி யழகு செய்ய
 மன்னு மெழிற் திருக்கோணை யாலின் கீழ்வாழ்
 வல்லபை நன்மண மகனே யாடரஞ்சல்.

மங்களமார் சங்கமுர சதிர்ந்தே யோங்க
 வயங்கு தித்தி வீணைகுழல் மலிந்து வீங்க
 இங்கொலி செய் மத்தள தாளங்க ளோங்க
 இனிய தங்க நாதசரம் இலங்கித் தேங்கு
 பங்கமில் நற்கன்னியர்கள் பண்கள் தாங்க
 பகரரிய சங்கீதம்பாடி யோங்க
 வங்கமலி திருக்கோணை யாலின் கீழ்வாழ்
 வல்லபை நன்மண மகனே யாடரஞ்சல்.

சந்திரசேகரர் தலைமை தாங்கி நிற்கத்
 தகைமை பெறு நந்திபிரம் பேந்தி நிற்க
 சுந்ரமார் சுப்ரமண்யர் வில்லிகாரி
 தொடர்ந்து பலபணி செய்து குழ்ந்து நிற்க

கந்தருவர் கின்னரர் கிம்புருடர் நாகர்
கண்திபர்க ளெங்கணு நற்கரும மேற்க
வந்துணை செய் திருக்கோணை யாலின் கீழ்வாழ்
வல்லபை நன்மண மகனே யாடீருஞ்சல்.

மின்னலிடைச் சசிகவிகை கையி லேந்த
விளங்கும் ரம்பையர் கவரி வீசிமுந்த
மன்னுமர மகளிர் பொற்களாசி யேந்த
வாளியுமை நாமகளுமாசி சிந்த
பின்னலுறு பூஞ்சடையார் தெய்வயானை
பேசு வள்ளி நாயகி யாலாத்தி யேந்த
வன்ன நகர் திருக்கோணை யாலின் கீழ் வாழ்
வல்லபை நன்மண மகனே யாடீருஞ்சல்.

வக்ரதுண்ட விநாயகரே யாடீருஞ்சல்
வல்லபையாள் நாயகரே யாடீருஞ்சல்
விக்கினராசப் பெருமா னாடீருஞ்சல்
விளங்கு சிந்தாமணிப் பெயர் ராடீருஞ்சல்
தொக்க கஜான னப்பரனே யாடீருஞ்சல்
தூமிரகேதுப் பெருமா னாடீருஞ்சல்
மக்கள்புகள் திருக்கோணை யாலின் கீழ் வாழ்
வல்லபை நன்மண மகனே யாடீருஞ்சல்

பாலசந்திர விநாயகரே யாடீருஞ்சல்
பன்னுமதோற்கடப் பெருமா னாடீருஞ்சல்
நீலமயூரேசபிரா னாடீருஞ்சல்
நின்மல நற்கணபதியே யாடீருஞ்சல்
தால துண்டி விநாயகரே யாடீருஞ்சல்
தாசர்துதி கணேசரே யாடீருஞ்சல்
மால்வரை நேர் திருக்கோணை யாலின் கீழ் வாழ்
வல்லபை நன்மண மகனே யாடீருஞ்சல்.

ஆலமருங் குருமூர்த்தி யடிகள் வாழி
ஆகம வேதங்கள் புராணங்கள் வாழி
சூலமொடங்குச பாசம் வாழி வாழி
துலங்கு சித்தி புத்தி சுகந்தோன்ற வாழி
ஞாலமதிலா ளினங்கள் நயந்து வாழி
நவில் கற்பு மங்கையர்கள் நாளும் வாழி
வேலைசூழ் வையக மன்னவரும் வாழி
வேழமுகப் பெருமானே வாழி வாழி.

எச்சரிக்கை

சிவனூர்தரு முதல்வா ஜெக தீசா எச்சரிக்கை
தேவாலடிவாழு மெங்கள் செல்வா எச்சரிக்கை

பவமோசன கருணாகர பரனே எச்சரிக்கை
பல்லாயிரங் கணங்கள் தொழும்பாலா எச்சரிக்கை

தவமே யென்னவுன்சேவை செய் தமிழேமை யாட்கொள்ளுஞ்
சாமி சிவகாமி மகிழ் தனையா எச்சரிக்கை

முன்னாட் கிரி தன்னில் நல்ல முத்தமிழினடைவை
அந்நாளெ முதிய காரண அமலா எச்சரிக்கை

மனதிற் பக்தியூன்று மன்பர் வினைதீர்த்ததன் பயனும்
கனமார்பத மூன்று மருள் கர்த்தா எச்சரிக்கை

தினமே பணிவோரைக் கழல் சேர்ப்பாய் எச்சரிக்கை
திரிகோணை நன்னகர் கற்பக தேவே எச்சரிக்கை.

பராக்கு

திருமருவு கோணவளர் தேவே பராக்கு
செப்பு திருவாலடி வாழ் தேவே பராக்கு

பரவு மடியவர் சுடுயர் தீர்ப்பாய் பராக்கு
பஞ்ச பாண்டவர்க்கருள் செய் பரனே பராக்கு

வரமுதவ வீற்றிருக்கும் வள்ளல் பராக்கு
மால் மருக முருக முன்னவனே பராக்கு

தந்தை ரதமச் சிறுத்த தனையா பராக்கு
தானவரை வேரறுத்த சாமி பராக்கு

முந்து ஓளவை பூசை முற்று மேற்றாய் பராக்கு
மூல மந்திரமான முதல்வா பராக்கு.

லாலி

லாலி லாலி லாலி லாலி லாலி
லம்போதர சம்புகத லாலி லாலி

வேழ முக ஐங்கரனே லாலி லாலி
வேத நாதகீத பர லாலி லாலி

சின்தித்த அடியார்க் கருள் செய்வாய் லாலி
சந்திர சேகரர் தரு சாமி லாலி

அன்று தினைப்புனஞ் சென்ற ஆனை லாலி
அங்குச பாசங் கொண்டமர் ஆதி லாலி

கயமுகனை வீடியருள் கலா லாலி
கங்கை பெற்றெடுத்த வைந்துகைய லாலி

கோணமலை யாலடிவாழ் கோவே லாலி
கூறுபவம் நீறுபடக் கொய்வாய் லாலி.

• மங்களம்

மங்களம் மங்களம் மங்களம் ஜெய ஜெய
மங்களம் மங்களம் மங்களம்

தங்கமாத கும்பமுள
தும்பிமுக வைங்கரற்கு
அங்குச பாசம் பிடிக்கும்
அணிமருப் பேரம்பருக்கும்

மங்களம்

வல்லபை மணாளருக்கும்
மாதுமையாள் பாலருக்கும்
சொல்லடியார் வேண்டு வரம்
சோர்விலாது ஈபவற்கும்

மங்களம்

கயமுகா சுரனை யன்று
காய்ந்த வாகு வாகனர்க்கு
நலமுட னூடியில் வாழ்
நாயகர் முக்கண்ணருக்கு

மங்களம்

சீர்கொள் திரிகோணமலை
சேரும் பல மாந்தருக்கும்
தேவர் மோத கஸ் தரடி
சேவை செய்யுந் தாசருக்கும்

மங்களம்

மங்களம்.

ஆலடி வீநாயகர் திருப்பள்ளியெழுச்சி

ஆக்கியோன்:

கழகப் புலவர் — பெ. பொ. சிவசேகரனார் அவர்கள்
திருக்கோணமலை

போற்றியாம் நினைத்தவை மூடித்திடும் பொருளே
புண்ணியா நின்புகள் பரவுதற் கென்றே
ஏற்றிப் பிறவியில் நின்னருள் பெறுமா (று)
இவ்விடம் வந்தனம்; பருதியும் வானில்
தொற்றினன்; புவியினை மூடிய இருநந்
தொலைவினிற் போயது; தொன்மைசேர் கோணை
ஊற்றென ஆலடி உவந்தருள் கின்ற
உயிர்க்குயி ரே பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

சேவல்கள் கூவின; சிலம்பின் புட்கள்;
சீரணி மூரசுகள் முழங்கின எங்கும்;
நாவல ராகிய அந்தணர் ஓதும்
நான்மறை யிசையினின் றெழுந்தது நாதம்;
தேவர்தம் வாழ்த்தொலி பரந்தது வானில்
திசையெலாஞ் சங்கினம் முழங்கின; அன்பர்
ஆவலோ டடைந்தனர் கோணையம் பதிசேர்
ஆலடி யாய்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே

மாலயன் தேடியுங் காணுதற் கரிய
மதியணி சடைமூடி எம்பெரு மானின்
பாலக னாகிய பழமறைப் பொருளே
பாவலர் நாவலர் புகழ்முதற் பொருளே
ஞாலம் துயர்ந்தநந் கோணமா மலையில்
நம்பினோர்க் கருள்செய்யும் ஞானமா மலைஇய
ஆலடி யாய்அடி யவர்தமக் கெனியாய்
ஆருயிரே பள்ளி. எழுந்தரு ளாயே

பூமலர் ஏந்திய கையினர் ஓர்பால்
 புகழினைப் பண்ணினில் இசைப்பவர் ஓர்பால்
 பாமலர் கொண்டடி பரவுநர் ஓர்பால்
 பணிந்துளங் கசிந்து உருகுநர் ஓர்பால்
 ஓமெனும் மந்திரம் ஓதுநர் ஓர்பால்
 உன்னருட் கொடையினுக் கிரங்கினர் கரணய்
 ஆமலி கோணையம் பதியமர்ந் தோனே
 ஆலடி யாய்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே

நீதியாய் நிமலனாய் நித்தனாய் எங்கும்
 நிறைந்திட நின்றபே ரறிவுமாய் வாழ்வின்
 சோதியாய்ச் சுடரொளிப் பிழம்புமாய் அழியாத்
 தோற்றமாய்ப் பேரருட் கருணையு மாகி
 ஒதுதற் கரியதாய்க் கோணையம் பதியில்
 உறைந்தருள் தெய்வமாய் உலகினுக் கெல்லாம்
 ஆதியாய் நின்றசீர் விநாயக மணியே
 ஆலடி யாய்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே

வேழமா முகத்தெழில் காண்பதற் காக
 விரைந்தனர் அடியவர் விடிவதன் முன்னே
 காழியர் பெருமகன் திருவுளம் மகிழ்ந்து
 கனிந்தருள் திருமுறைப் புகழினை உடைய
 ஈழமா மணித்திரு நாட்டினில் இயற்கை
 எழிந்நலங் கெழுமிய முதுபதியாய்
 ஆழிசூழ் கோணையம் பதியமர்ந் தோனே
 ஆலடி யாய்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே

காலையும் மாலையும் நண்பகற் போதும்
 கருத்துடன் நின்திரு வருவினைத் தீண்டி
 பாலையும் பழத்தையும் அமுதையும் படைத்துப்
 பரிவுடன் செய்திடும் பூசனை ஏற்போய்
 வேலவன் தனக்கருள் புரிந்திட அன்று
 வேழமாய் வள்ளிமுன் விளங்கிய துணையே
 ஆலயத் தமர்ந்தருள் கோணையம் பதியோய்
 ஆலடி யாய்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே

ஓமெனும் மந்திர ஒலியினை எழுப்பி
 உலகெலாம் உன்னடி பரவுதல் கேளாய்
 காமமுங் குரோதமும் அகன்றிட உன்றன்
 கழலடி தஞ்சமென் றடைந்தனர் நின்பால்

பூமலி கோணையம் பதியினில் வாழ்வோர்
 புகழூற ஆலடி அமர்ந்தருள் வோனே
 நாமகள் திருமகள் தொழுபரம் பொருளே
 நாயகனே பள்ளி எழுந்தரு ளாயே

உலகினில் முதன்மொழி ஆகிய மொழியில்
 உன்புகழ் பாடிடும் அடியவர் தமக்குப்
 பலமுறை அருளிய நின்னருட் பண்ணப
 பார் த்துன தருள்பெறக் காத்துநிற் கின்றோம்
 நிலவுமிழ் பிறைமதிச் சடையணி பெருமான்
 நினைந்திட உமையவள் களித்திட உதித்தோய்
 அலகில் நற் கோணையம் பதியமர்ந் தோனே
 ஆலடி யாய்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே

குறைவிலாக் கோணையம் பதியினில் அன்பர்
 கூடிநின் றுன்பதம் தொழுதிட முன்னோர்
 நிறைவுடன் வைத்தீ ராலடி அதனில்
 நீயருள் வழங்கிடும் மாண்பினைக் கேட்டு
 நறுமலர் ஏந்திநாம் வந்துநிற் கின்றோம்
 நாதமே நினைத்தவை முடித்திடும் நலமே
 இறைவனே ஈசனே எம்பெரு மானே
 இன்னுயிரே பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

வீரகத்திப் பிள்ளையார் கோவில்

இந்த ஆலயம் திருக்கோணமலைப் பட்டினத்தில் தற்போது மடத்தடி என்று கூறப்படும் இடத்தில் திருக்கோணமலைப் புகையிரத நிலையத்திற்குச் சமீபத்தில் இருக்கின்றது. "மடத்தடி" என்ற இடப்பெயர் இவ்வாலயத்தின் வரலாற்றில் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. கி.பி.1650ஆம் ஆண்டளவில் பெரியராசகோன் முதலியார் என்பவர் தனக்குச் சொந்தமானதும், தற்போது இவ்வாலயம் கட்டப்பட்டுள்ளதுமாகிய இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தில் ஒரு சிறிய பிள்ளையார் கோவிலைக்கட்டி, அக்கோவிலுக்கருகே ஒரு மடத்தையும் கட்டினார். வீரகத்திப் பிள்ளையார் கோவிலென அக்கோவில் வழங்கப்பட்டுவந்தது. அக்கோவிலையும் மடத்தையும் பெரியராசகோன் முதலியாருக்குப்பின் அவருடைய வழிவழிச் சந்ததியினர் பராபரித்து வந்தார்கள். பெரியராசகோன் முதலியாருக்குப்பின் குலசேகர முதலியாரும், அவருக்குப்பின் திரு. அழகைக்கோன் என்பவரும் பராபரித்து வந்தார்கள். அழகைக்கோனுடைய மறைவுக்குப்பின் அவருடைய மூன்று குமாரர்களில் மூத்தவராகிய திரு. வேலுப்பிள்ளை என்பவர் ஆலயப் பராபரிப்புப் பொறுப்பை ஏற்றார். மேலேகூறப்பட்ட குடும்பப் பரம்பரையினருக்கே இவ்வாலயத்தின் உரித்துரிமைகள் இருந்துவந்ததால், பெரிய ராசகோன் முதலியாருடைய பரம்பரையில் வந்த திரு. த. சுவாமிநாதமுதலியார் என்பவரும் இவ்வாலயப் பொறுப்பையேற்று நடத்தத்தொடங்கினார்.

கி.பி.1801ஆம் ஆண்டில் திரு. அகிலேசபிள்ளை வேலுப்பிள்ளை என்பவரும், திரு. த. சுவாமிநாத முதலியார் பரம்பரையில் வந்த திரு. வீரகத்தி ராசகோன் முதலியார் என்பவரும் சேர்ந்து முன்னிருந்த சிறிய கோவிலைத் திருத்தி பெரிய அளவில் திருப்பணிகள் செய்தார்கள். இத்திருப்பணிகள் தொடங்குவதற்குமுன், திரு. அ. வேலுப்பிள்ளை என்பவரும், திரு. இராசகோன் முதலியார் என்பவரும், திரு. கோணப்பர்கதிர்காம முதலியாரும், ஸ்ரீகணபதிக் குருக்கள் என்பவரும்

சேர்ந்து உடன்படிக்கைச் சாசனமொன்று எழுதிக்கொண்டார்கள். இந்த உடன்படிக்கையின் பின்னரே பின்வரும் திருப்பணிகள் செய்யப்பட்டன. பெரியராசகோன் முதலிய யாருடைய தரும மடமிருந்த வளவில், திரு. வீரகத்தி ராசகோன் முதலியார், ஊர்த் தருமங்களையும் சேர்த்து கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், ஸ்நபனமண்டபம், ஸ்தம்பமண்டபம், சுற்றுமதிலும் அதற்குள்ளாக மடைப்பள்ளி, களஞ்சியம், யாகசாலை, வாகனசாலை என்பவைகளையும் வடக்கு வீதியில் குருக்கள் பிராமணருக்கு அக்கிரகாரமும், சங்கமர் இருக்க வீடுகளும், மடமும், மேளக்காரருக்கு வீடுகளும், கோவில் பணி விடையாளர்களுக்கு வீடுகளும், கிணறுகளும் கட்டி ஆலயத்திற்குத் தேரும், வாகனங்களும், கேடகங்கள், குடை, கொடி, ஆலவட்டம் முதலிய பரிவட்டங்களும் பொன், வெள்ளி நகைகளும் சேர்த்து ஆலயக் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. அப்போது ஆலயத்தில் இரண்டு காலப் பூசைகள் நடைபெற்றுவந்தன.

1878ஆம் ஆண்டு திரு. அ. வேலுப்பிள்ளை என்பவரின் மறைவுக்குப்பின் அவருடைய மகன் திரு. வே. அகிலேசபிள்ளை என்பவரும் அவருடைய மறைவுக்குப்பின் (1910ஆம் ஆண்டு) மூத்த குமாரன் திரு. அ. இராசக்கோன் என்பவரும், மயில்வாகன முதலியார் சுப்பிரமணியம் என்பவரும் ஆலயத்தைப் பரிபாலித்து வந்தார்கள். இக்காலத்தில் ஆலயத்தில் நாலுகாலப் பூசைகள் நடைபெற்று வந்தன. நித்திய, நைமித்திய கருமங்கள் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்று வந்தன. திரு. அ. இராசக்கோன் அவர்கள் அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருந்த மையிலால் ஆலய பரிபாலனத்தை முழுமையாக ஏற்று நடத்த முடியாதவராயிருந்தார். இதனால் அவருடைய சகோதரன் திரு. அ. அழகைக்கோன் என்பவரும் திரு. ம. மு. சுப்பிரமணியம் என்பவரும் முழுப்பொறுப்பையுமேற்று ஆலயத்தைப் பரிபாலித்துவந்தார்கள். இவர்களுடைய காலத்தில் 1942ஆம் ஆண்டு மாசிமாதம் 6ஆம் திகதி இவ்வாலயத்தில் நவக்கிரக கோவில் கட்டி விக்கிரகங்களைப் பிரதிஷ்டைசெய்து கும்பாபிஷேகத்தை நடத்திவைத்தார்கள். இவ்வாலயத்திற்கு நான்கு கும்பாபிஷேகங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கும்பாபிஷேகத்திற்கும் திருப்பணி வேலைகளும் நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன.

கருவறையில் பிள்ளையார் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றார். கற்பக்கிரகம் தொடக்கம் ஸ்தம்பமண்டபம்வரையிலுள்ள மண்டபங்களும், ஸ்தூபி, மணிக்கோபுரம் என்பனவும், பைரவர், நவக்கிரகங்களுக்குரிய ஆலயங்களும், சிற்பசாஸ்திர முறைப்படி முறையாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆலயத்திற்கு இரண்டு வீதிகளுமுண்டு. இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் தாக்கத்தினால் சகல நித்திய, நைமித்திய கருமங்களும் கைவிடப்பட்டிருந்தன. தற்போது இரண்டு காலப் பூசைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இரண்டாவது உலகயுத்தத்திற்குமுன் ஆவணிச் சதுர்த்தி திதியில் கொடியேற்றப்பட்டு பத்து நாட்கள் மகோற்சவமும், தீர்த்தோற்சவமும் நடைபெற்று வந்தது. நவராத்திரி, சிவராத்திரி, கந்தசஷ்டி, பெருங்கதை, திருக்கார்த்திகை, திருவெம்பாவை, தைப்பூசம் என்பனவற்றிற்கு விசேட அலங்காரப் பூசைகள் நடைபெற்று வந்தன. இவ்வாலயத்திற்குத் தீர்த்தக்குளமொன்றும் இருக்கின்றது. எழுந்தருளி விக்கிரகங்கள் யாவும் ஆலயத்தில் இருக்கின்றன. ஆலயத்தை எவ்வித குறைபாடுமின்றி நடத்துவதற்கு இவ்வாலயத்திற்கு முன்னோர் வழங்கியுள்ள காணி பூமி மானியங்களும் நிறைய உண்டென்பது அறியக்கிடக்கின்றது. இவ்வாலயத் திருப்பணிகள் செய்யப்பட்டு முன்பு போல இவ்வாலயம் சிறப்பாக நடைபெறவேண்டுமென்பது மக்களின் பெருவிருப்பமாயிருந்து வருகின்றது. சிறந்த அமைப்புக்களோடு விளங்கும் இவ்வாலயத்தை சிதையவிட்டிருப்பது வேதனைக்குரிய விஷயமே. ஆலயச் சூழல் மத ஆசாரமற்ற பிறமதத்தவர்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதுவும் எதிர்காலத்தில் ஆலய நிர்வாகத்திற்கு இடைஞ்சலாயமையலாம். ஊர் இரண்டு பட்டால் கூத்தாடிக்குக் கொண்டாட்டம் என்ற நிலைமை இவ்வாலயத்திற்கு ஏற்படாவண்ணம் கடவுள்தான் காப்பாற்ற வேண்டும். இவ்வாலய விபரங்களைத் தந்துதவிய திரு. அழகைக்கோன் கணேசலிங்கம் அவர்களுக்கு நன்றிகூறக் கடப்பாடுண்டு.

வீரகத்திப் பிள்ளையார் ஊஞ்சல்

ஆக்கியோன்:

திரு. அ. இராசகோன் அவர்கள்
திருக்கோணமலை

சீரோங்கு திரிகோண மலையினோர்பாற்
றிருவோங்கு வளர் பாலைப் பதியில் வாழும்
ஏரோங்கு வீரகத்தி யீசன் மீது
இனமோங்கு மூஞ்சலிசை யினிது பாட
வாரோங்கு களப பரிமள வுல்லாச
வனமோங்கு கும்பதன வலவை பாகம்
பாரோங்க வைத்தடியர் பவந் தொலைக்கும்
பண்போங்கு மலர்ப்பதங்கள் பணிதுமாமே.

ஆதிமறை நான்குமுயர் கால்களாக
அங்கமோ ராறு மகல் விட்டமாக
நீதி சிவாகமங்களே கயிறதாக
நிரஞ்சனமாம் பிரணவமே பீடமாகக்
கோதிலணி யூஞ்சலின்மே லினிது வைகிக்
குலவு பல வளம்பெருகுங் கோணைவாழும்
வேதனெடு மரிகாணு வீசர் தந்த
வீரகத்தி விநாயகரே யாடூஞ்சல்.

பாவலர்கள் மூவர் தமிழ் பரவு கீதப்
பாடல்களைப் பண்ணுடனே பரிவாய்ப் பாடக்
காவல் செய்யும் பூதகண நாதர் யாரும்
கணபதயே நமவென்று களிப்புற்றுட
ஆவலொடு சிவனடியா ரொருபானின்றே
அரகர வென்றே போற்று மரவமோங்க
மேவு மாவலி சூழுங் கோணை வாழும்
வீரகத்தி விநாயகரே யாடூஞ்சல்.

பக்தியுட னடியர் திருப் புகழைப் பாட
 பகரிய பூதகணர் புடையிற் கூட
 முத்திதரு மைந்தெழுத்துச் சரிப்போர் தேட
 முனிவர் மறையவ ராசி பேசியாட
 நத்தியுலகத்தவர்கள் பலரும் போற்ற
 நாகர்கள் மாணிக்க மழை தூவியேத்த
 வித்தாரப் பொன்மதில் சூழ் கோணை வாழும்
 வீரகத்தி விநாயகரே யாடூஞ்சல்.

மஞ்சிலகு சந்திரசேகரனோர் பாலில்
 மகழைகு கண்டு மனமகிழ்ச்சி கொள்ள
 கஞ்சமலர்க் கண்ணனுளங் களித்து வாழ்த்தக்
 கவினுலவு மன்மதன் செங்கரங்கள் கூப்ப
 தஞ்சுமிகு மட்டதிசைப் பாலரானோர்
 சாமி பரர்க்கெனக் கூறித் தாழ்ந்து போற்ற
 விஞ்சையர்கள் துதி கூறிக் கோணை வாழும்
 வீரகத்தி விநாயகரே யாடூஞ்சல்.

நித்தமுமாய் நிட்களமாய் நிமலமாகி
 நிராமயமாய்ப் பராபரமாய் நிறைந்து நீங்காச்
 சுத்தமுமாய் சமீபமுமாய்த் தூரமாகித்
 தூரியநிறை சுடர்வடிவாய்ச் சுருதியாவும்
 வைத்திருந்த தாரகமாய் மனவாக்கெட்டா
 மறுவறு சித்துருவாகி வையமுய்ய
 வித்தையுறு மத்துவிதமாகி யெழிற் கோணைவாழும்
 வீரகத்தி விநாயகரே யாடூஞ்சல்.

சூரியனுஞ் சந்திரனுங் கவிசை தாங்கச்
 சுந்தர மாருதன் கரத்திற் கவரியோங்க
 வாரியின் கோமகன் சாந்தாற்றி வாங்க
 மகபதி கைத்தலத்தால வட்டநீ தூக்கக்
 காருலவு மொலியென வாத்தியங்க ளோங்கக்
 காசினியிற் பிணி வறுமை யாவும் நீங்க
 ஏருலவு மடியவர்க ளிடரைப் போக்கும்
 வீரகத்தி விநாயகரே யாடூஞ்சல்.

காவிவிழி யரமகளிர் வடந்தொட்டாட்டக்
 கவினுலவு மயிராணி களாசி நீட்ட
 மேவியுமை நோக்கி மனங்களிப்புக் கொள்ள
 வேண்டுமடியவர் வணங்கி வினையைத் தள்ள

நாவி நறுங்கலவை மணமெங்கு நீட
 நாரியர்க ளிருபுறமுங் கவரி போட
 மேவுவினை தீர்த்தடியார் பவந்தொலைக்கும்
 வீரகத்தி விநாயகரே யாடெருஞ்சல்.

பலவினைதீர்த் தாள்பவரே யாடெருஞ்சல்
 பண்ணவர்க்குப் பண்ணவரே யாடெருஞ்சல்
 தவமுனிவர்க் கருங்குருவே யாடெருஞ்சல்
 தந்தமுக முடையவரே யாடெருஞ்சல்
 நவமணிப் பூணணிபவரே யாடெருஞ்சல்
 நாளுமெமைக் காப்பவரே யாடெருஞ்சல்
 மேவு கலைமகள் மகனே யாடெருஞ்சல்
 வீரகத்தி விநாயகரே யாடெருஞ்சல்,

சந்தமறை யாகம சாத்திரங்கள் வாழி
 சாரமறை யாளரொடு பின்னோர் வாழி
 சுந்தரமா முகில் வாழி செங்கோல் வாழி
 தூய மடமகளிர் பதிவிரதம் வாழி
 சிந்தை மகிழ் பூசைவிழர் செய்வோர் வாழி
 செப்பரிய பசுவினங்கள் செறிந்து வாழி
 விந்தையுறு வல்லபைசேர் வீரகத்தி
 விநாயக நின் மலர்ப்பாதம் வாழிதானே.

சமாதூப் பிள்ளையார் கோவில்

இந்த ஆலயம் திருக்கோணமலைப் பட்டினத்தின் பிரதான வீதியில், திருக்கோணமலைப் புகையிரத நிலையத்திலிருந்து ஒரு கில்லோமீற்றர் தூரத்திலிருக்கின்றது. சமாதூப் பிள்ளையார் என்ற பெயர் திரிபுபட்டுச் சமாதூப் பிள்ளையார் என வழங்கிவருகின்றது. சமாதூ என்ற சொல்லுக்குள் அடங்கியிருக்கும் பழைய வரலாற்றின் காரணத்தினாலேயே இவ்வாலயத்திற்குச் சமாதூப்பிள்ளையார் கோவில் எனப் பெயர் வழங்கிவருகின்றது.

இவ்வாலயத்தை உள்ளடக்கிய காணிக்குச் சமாதூவளவு என்று பெயர். சமாதூ நூற்றியைம்பது வருடங்களுக்குமுன் கனகசபைச் சாமியார் என்னும் பெரியாரின் சமாதூ ஒன்று அந்த வளவில் இருந்தது. சமாதூ வைக்கப்பட்டிருந்த வளவு சிலகாலங்களின்பின் தோட்டக் காணியாகப் பயன்படுத்தப் பட்டுவந்தது. தோட்டத்திற்கு நீரிறைக்கும் கிணற்றடியில் விங்கவடிவமான கல்லொன்றிருந்ததாம். அந்தக் கல்லைச் சிறுவர்கள் அந்த வளவின் ஓரிடத்தில் வைத்துப் பூசைசெய்து விளையாடுவார்களாம். சிறுவர்களின் சிறுபிள்ளை விளையாட்டுத் தோட்டக்காரருக்கு இடைஞ்சலாகவும், தோட்டப் பயிர்களின் அழிவுக்குக் காரணமாகவும் இருந்தது. அதனால் தோட்டக்காரர் சிறுபிள்ளைகளின் விளையாட்டை நிறுத்துவதற்காக அந்தக் கல்லையெடுத்துக் கிணற்றினுள் போட்டுவிட்டார்கள். அடுத்தநாள் அந்தக்கல் கிணற்றுக்கு வெளியே வந்திருந்ததாம். மறுநாளும் தோட்டக்காரர் அந்தக் கல்லைத் தூக்கிக் கிணற்றினுள் போட்டார்கள். திரும்பவும் அந்தக் கல்லு வெளியே வந்திருந்தது. இப்படிப் பலமுறை நிகழ்ந்த காரணத்தினால், இச்செயல் தோட்டக்காரருக்கு ஆச்சரியமாகவும் பயமாகவுமிருந்ததாம். இதனால் இந்தக் கல்லின் வரலாற்றை அறிய முயன்றபோது இந்தக் காணியில் சமாதூ வைக்கப்பட்டிருக்கும் கனகசபைச் சாமியார் ஆத்மார்த்தமாகப் பூஜை செய்து வழிபட்டுவந்த பிள்ளையார் என்பது தெரியவந்தது.

அக்காலத்தில் வாழ்ந்த சுப்பு உடையார் என்பவரின் கனவில் பிள்ளையார் தோன்றித் தன்னை ஆதரிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டாராம். இதனால் சுப்பு உடையார் இந்த ஆலயத்தைச் சிறிய அளவில் கட்டி மேலே கூறப்பட்ட அற்புதக் கல்லைப் பிள்ளையாராக வைத்துப் பிரதிஷ்டைசெய்து வழிபட்டுவந்தார்கள். இக்காரணத்தினாலேயே இவ்வாலயம் சமாதூபிபிள்ளையார் கோவிலெனப் பெயர் பெற்றது. இக்கோவிலுக்கருகில் சமாதூ ஒழுங்கை என்ற பெயருடன் ஒரு வீதி இன்றும் இருக்கின்றது. கோவிலின் கருவறையில் முற் கூறப்பட்ட விங்கவடிவ வட்டக்கலையே பிரதிஷ்டைசெய்து இன்றும் வழிபட்டு வருகின்றார்கள். இந்த அமைப்பிலுள்ள கல்லை விநாயகலிங்கம் என்று கூறுவதுண்டாம். இது சுமார் பன்னிரண்டு அங்குல உயரமுடையது. முன்பக்கம் புருவ முடையதாய் முப்பட்டைவடிவில் *இந்த விநாயகலிங்கம் காணப்படுகின்றது. பூசை நடைபெறும்போது வெள்ளியிலான பிள்ளையார் அங்கியைத் தரித்துப் பூசைசெய்து வருகின்றார்கள். தங்கவிநாயகரென்றும் இதனைக் கூறுவர்.

சுமார் நூற்றிநாற்பது வருடங்களுக்கு முன் திரு. சுப்பு உடையாரால் கட்டப்பட்ட சிறிய கோவிலை, திரு. வேலுப் பிள்ளை என்பவர் 1928ஆம் ஆண்டு ஆலயத்தில் சில திருத்தங்களைச் செய்து கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தார். அதன்பின் திரு. த. இராமலிங்கம் என்பவர் பொதுமக்களின் உதவியுடன் பல திருப்பணிகளைச் செய்து 1968ஆம் ஆண்டு கும்பாபிஷேகத்தை மிகச் சிறப்பாக நிறைவேற்றிவைத்தார். வடக்கு நோக்கிய, பிரதான வாசலைக்கொண்டதாக அமைந்திருக்கும் இவ்வாலயம் கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபங்களையுடைய சிறிய ஆலயமாயிருந்தபோதிலும், மூர்த்தி விசேடத்தினாலே கீர்த்திமிகவுடையது.

மகாமண்டப வாசலில் மணிக்கோபுரம் இருக்கின்றது. கருவறை அழகிய சிறிய தூபியையுடையது. அலங்கார உற்சவம் நடைபெறும்போது சுவாமி எழுந்தருளியிருப்பதற்காக மகாமண்டபத்துடன் இணைத்து வசந்தமண்டபம் அமைத்திருக்கின்றார்கள். அர்த்தமண்டபத்தில் இடதுபக்க மேடையில் பிள்ளையார் சிலாவிக்கிரகமும், வலதுபக்க மேடையில் எழுந்தருளிப் பிள்ளையாரும் பைரவருமுண்டு.

ஆடியமாவாசியைத் தீர்த்த தினமாகக்கொண்டு முதற்பத்து நாட்களும் அலங்கார உற்சவம் நடைபெறுகின்றது.

தண்டிகைத் திருவிழாவும், பூங்காவன விழாவும் மிகச் சிறப்பாக இங்கு நடைபெறுவதுண்டு. மாதசதுர்த்தி, திருக்கார்த்திகை, திருவெம்பாவை, நவராத்திரி என்பன விசேடபூசைத் தினங்களாகும். காலேச்சந்தி, மாலைச்சந்தி ஆகிய இரண்டு காலப் பூசைகள் நடைபெற்று வருகின்றன, கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்ற தினத்தில் விசேட ஸ்நபனாபிஷேகமும், நகர் வலமும் நடைபெறுகின்றது. ஆடியமாவாசையன்று சுவாமி கடற்றீர்த்தமாடுவார். இவ்வாலயத்தில் புலவர் வை. சோமாஸ்கந்த குருக்களவர்கள் பூசை செய்து வருகின்றார். இவருடைய முன்னோரே பரம்பரையாகத் தொடர்ந்து பூசை செய்து வந்திருக்கின்றார்கள்.

சமாதூப் பிள்ளையார் திருவூஞ்சல்

ஆக்கியோன்:

புலவர் சிவலிங்க வை. கு சோமாஸ்கந்தக் குருக்கள் அவர்கள்
திருக்கோணமலை

காப்பு

பொன்னுலவு மீழநக பொலிய வோங்கு
புகழ்மேவு கோணமலைப் பதியி னோர்பால்
மின்னுலவு மடத்தடியில் மேவு தங்க
விநாயகர்மே லன்புநிறை யூஞ்சல் பாட
நன்னிலவு பொழிசடிலக் கோணை நாதர்
நாயகி யன்னத்திநடை மாது போற்றும்
கொன்னுலவு கரிவதன எந்தை பாதம்
கூறரிய துணைபுரிந்து காப்பதாமே.

பண்ணுலவு சதுர்வேதம் பலகையாகப்
பகரரிய ஆகமங்கள் விட்டமாக
எண்ணுலவு எண்ணு ன்குகதை கயிறதாக
எழில்வளரு முபநிடதம் பீடமாக
விண்ணுலவு சுரர் முனிவர் நின்று வாழ்த்த
விளங்குமருள் மாரிபொழிந் தினிது ஓங்க
கண்ணுலவு கோணமலை தன்னில் மேவும்
களிகொள் தங்க விநாயகரே ஆடருஞ்சல்.

விள்ளரிய பல்வியங்க ளெங்கு மோங்க
விண்ணவர்கள் ஆலவட்டம் கவரி தாங்க
உள்ளருகு மன்பருயர் கீதந் தேங்க
ஓதுதமிழ் வேதமொழி யாழில் வீங்க

புள்ளுறையும் அரி பிரமர் போற்றிசெய்ய
 புரமெரித்த கருணையர் தம் புதல்வனாகி
 வள்ளலெனக் கோணமலை தன்னி னோர்பால்
 வளர்தங்க விநாயகரே யாடெருஞ்சல்.

பக்திநிறை யன்பரருட் பாக்கள் பாட
 பாவையர்கள் பரதமுறை நின்றேயாட
 உத்தம கந்தருவ ரிசையாழிற் கூட்ட
 ஒளிவிலன்பர் பாதமலர் சிரமேற் சூட
 முத்தரருள் எத்திசையும் நின்றேயாட
 முனிவர் பலர் சாமரைகள் முறையே போட
 சித்தமகிழ் கோணமலைப் பதியி னோர்பால்
 திகழ் தங்க விநாயகரே யாடெருஞ்சல்.

பண்ணிசைக்கும் நாரதமா முனிவனீந்த
 பகரரிய மாங்கனியைப் பெறுவேனென்று
 விண்ணவர்கள் துயர்தீர்த்த கார்த்திகேயன்
 விரைவாகப் பெறும்வழியை உள்ளம் நாடி
 வண்ணமயின் மீதமர்ந்து உலகைவர
 வளர்மதியோன் தனைச்சுற்றிக் கனியைப் பெற்ற
 மண்ணவர்கள் தொழுதேத்துங் கோணை நகர்
 மகிழ்தங்க விநாயகரே யாடெருஞ்சல்.

பூமேவு நான்முகனார் கண்ட ஞாலப்
 புண்ணியத்தால் வியாசமுனி யாய்ந்துகண்ட
 பாமேவு பாரதமாம் காப்பியத்தைப்
 பகர்ந்திடவே கூராணி கொம்பதாக
 மாமேரு வெற்பினிலே வரைந்த ஞான
 மருக்கொழுந்தே மரகதமே அடியார்தம்
 நாமேவு திருக்கோண மலையுறையும்
 நனிதங்க விநாயகரே யாடெருஞ்சல்.

தினைப் புனத்தில் காவலாக நின்ற வள்ளி
 தேமொழியாள் தனைநாடி வந்த செவ்வேள்
 உனைநினைக்க வில்லையென்ற மாற்றத்தாலே
 ஓங்கார சோதியதாம் தம்பி வேண்ட
 தினைப்போதில் யானையென நீயே வந்து
 திருமணமே செய்து வைத்தாய் அருளிணுவே
 வினைபோக்கும் கோணமலை தன்னில் மேவு
 வினைதங்க விநாயகரே யாடெருஞ்சல்.

கின்னரர்கள் கிம்புருடர் தேவரெல்லாம்
 கீதமாம் வேதங்கள் ஓதாநிற்க
 பொன்னுல கோனோடு புகழ் இந்திராணி
 பூசனைகள் பற்பலவே யாற்றா நிற்ப
 இன்னமுதாம் வீணையிசை பிரமனுடன்
 இங்கிதமாய் நாமகளே மீட்டா நிற்ப
 மன்னுபுகழ் கோணைநகர் தன்னில் மேவு
 மலர் தங்க விநாயகனே யாடரஞ்சல்.

பாற்கடல் சேர் வண்ணனொரு பாலே நின்று
 பரமனிடம் தன்மகிழ்வைக் காட்டி நிற்ப
 மாற்றமிலாச் செந்திருவும் பார்வதிபால்
 மாறாத அன்புடன் பார் உன்மைந்தனென்று
 ஏற்றம்பெறு குபேரனோ டட்ட திகீகோர்
 ஏத்தித் தம் முடிமேலே திருவடியைப்
 போற்றிசைக்கக் கோணமலை தன்னில் மேவு
 புகழ் தங்க விநாயகரே யாடரஞ்சல்.

உள்ளரிய கோணமலை நாதர் வாழி
 உயிரன்ன மென்னடையி னம்மைவாழி
 தன்னிகரில் வேதமோ டாகமங்கள் வாழி
 தகுமாரி பசுவாழி தமிழும் வாழி
 மன்னுபுகழ் அடியார்கள் மகிழ்வினோடு
 மாணிலத்தில் பெருவாழ்வு மவிய வாழி
 எந்நிலமும் போற்றுதிருக் கோணை மேவும்
 இனிய தங்க விநாயகரே வாழி வாழி.

மனையாவெளி

திருச்சிற்றம்பலப் பிள்ளையார் கோவில் ஸ்ரீவல்லபசக்தி தேவஸ்தானம்

மனையாவெளிப் பிள்ளையார் கோவிலென விளங்கும் திருச்சிற்றம்பலப் பிள்ளையார் கோவில் தெட்சணகயிலாயம் எனப்படும் திருக்கோணமலையில், மனையாவெளி என்னும் இடத்தில் இருக்கின்றது. ஈழத்தின் கிழக்குக் கரையில் திருக்கோணேசப் பெருமான் அமர்ந்திருக்கும் கோணேசமலைக்கும் கந்தசுவாமி மலைக்கும் (கடற்படைத்தளப் பிரதேசத்திலுள்ளது) இடையிலுள்ள இராசமலை என்னும் குன்றின் சாரலில் கடற்கரையை அடுத்துள்ள சமவெளியில் கிழக்குமுகமாக இவ்வாலயம் அமைந்திருக்கின்றது. திருக்கோணமலைப் புகையிரத நிலையத்திலிருந்து மூன்று கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் டொக்கியாட் வீதியிலிருந்து பிரிந்துசெல்லும் நீதிமன்ற வீதியின் கோடியில் இவ்வாலயம் இருக்கின்றது.

போத்துக்கீசர் இலங்கையைக் கைப்பற்றிய காலத் தொடக்கம், பிரித்தானியராட்சிக்காலம் வரையும் இராசமலை என்று சொல்லப்படும் சிறு குன்றிலுள்ள அரசாங்க மனையில் தான் அரசாங்க அதிபர் இருந்து திருக்கோணமலையை ஆட்சிசெய்துவந்தார். இன்றும் அப்படித்தான் நடைபெற்று வருகின்றது. இதனால் இந்த இடத்தை "இராசமலை" என்று பரம்பரையாக வழங்கிவருகின்றார்கள். "மனையாவெளி" என்பது மனையாவெளி என்று மருவி வழங்கி வருவதாகக் கருத இடமுண்டு. அரசமனையைச் சேர்ந்தவர்களுடைய மாடு, ஆடுகளின் மேய்ச்சல் வெளியாக இருந்ததினால் இந்த இடம் மனையாவெளியெனப் பெயர் பெற்றிருந்தது. இவ்வாலயம் தற்போதுள்ள இடத்தைக் "கோயிற்காடு" எனப் பண்டைக் காலத்தில் வழங்கிவந்தார்கள். 27-9-1905 ஆம் ஆண்டு இந்தக் கோவிற்காட்டில் அரை ஏக்கர் நிலத்தை அரசாங்கம் திரு. முருகப்பர் கதிரைவேலு என்பவருக்கு

ரூபா பதினேழுக்கு விலையாகக் கொடுத்திருந்தது. இந்தக் காட்டில் சிதைவடைந்த நிலையில் கோவிலொன்றிருந்தது. இதனால் இந்த இடத்தைக் கோவிற்காடு என்று அரசாங்க நிலஅளவைப்பகுதியாரும் குறிப்பிட்டிருந்திருக்கின்றார்கள்.

திரு முருகப்பர் கதிரவேலு என்பவர் யாழ்ப்பாணம், வேலைணையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். அவர் திருக் கோணமலைக்கு வந்தபோது மனையாவெளிக் காட்டில் ஒரு பாழடைந்த ஆலயம் இருப்பதையறிந்தார். அரசாங்கத்தின் அனுமதிபெறாது அந்த இடத்தைத் துப்பரவு செய்து ஆலயத்தைத் திருத்த முற்பட்டதினால் அரசாங்கம் அவருக்கெதிராக வழக்குத் தொடர்ந்தது. அந்த வழக்கின் வெற்றியாகத்தான் 1905ஆம் ஆண்டில் அரையேக்கர் நிலத்தை விலையாகப் பெற்றார். அதன்பின் ஆலயத்தின் திருத்தவேலைகளை ஆரம்பித்து சுற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபங்களைத் திருத்திக் கட்டி 1906ஆம் ஆண்டில் கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தார். தொடர்ந்து ஆலயத்தைப் பராபரித்து வருங்காலத்தில் சுற்றுப்புறங்களிலுள்ள காட்டை நோட்டம்விட்டு ஆராய்ந்தபோது ஒரு புதருக்குள் அம்மன் சிலாவிக்கிரகமொன்று இருப்பதைக் கண்டு அதனை எடுத்துவந்து தான் திருத்தியமைத்த பிள்ளையார் கோவிலுக்குள் வைத்திருந்தார். இந்த விக்கிரகம் பாழடைந்து கிடந்த பண்டைக் கோவிலுக்குரியதாயிருக்க வேண்டும். இந்த பிரதேசம் முழுவதும் பண்டைக்காலத்தில் சைவத் தமிழ் மக்களின் குடியிருப்பாக இருந்ததென்பதற்கு இவை ஆதாரமாகின்றது. திருக்கோணஸ்வரத்தோடு தொடர்புபட்ட வரலாறென்று இவ்வாலயத்திற்குண்டு. இவ்வாலயத்தில் கோணலிங்கத்திற்குத் தனியாகச் சிறிய கோவிலொன்றிருக்கின்றது. இவ்வாலயத்திலிருந்து அபிஷேக திரவியங்கள் எடுத்துச் சென்று கோணஸ்வரத்தில் அபிஷேகம் செய்வித்த பின்னரே இவ்வாலய அலங்கார உற்சவம் ஆரம்பமாகும். இந்தப் பண்டைய வழக்கம் இன்றும் நிகழ்ந்து வருகின்றது.

இந்தியாவிலிருந்து வந்த சந்நியாசி ஒருவர் இங்கு வந்த போது இந்த அம்மன் விக்கிரகம் பராபரிப்பில்லாமல் வைக்கப் பட்டிருப்பதைத் தனது ஞானத்தாலறிந்து, கதிரவேலு என்பவரையழைத்து, அந்த அம்பாளின் மகத்துவத்தைப்பற்றிக் கூறி இந்தப் பிள்ளையார் கோவிலிலேயே அம்பாளையும் பிரதிஷ்டை செய்யும்படி வேண்டிக்கொண்டாராம். ஊர்ப் பொது மக்களுக்கிடையில் அபிப்பிராயபேதம் இருந்தபோதிலும் கோணேசப்

பெருமானை முன்வைத்து அப்பெருமானுடைய திருவருட் குறிப்பைப் பெற்று இந்த அம்பானைச் சந்நியாசியார் பிரதிஷ்டை செய்தார். அவர் ஸ்ரீவல்லபாம்பிகையின் ஆலயவாசலிலுள்ள குண்டத்தில் அன்று தொடங்கிவைத்த நித்தியாக்கினி இன்றும் அணையாமற் காப்பாற்றப்பட்டு வருகின்றது. இன்றும் அக்குண்டத்தில் வேப்பங்கட்டைகளையிட்டு அக்கினியை அணையாமல் வளர்த்து வருகின்றார்கள். ஸ்ரீவல்லபாம்பிகைக்கு பிள்ளையார்கோவிலின் மகாமண்டபத்தில் விமானத்தோடு கூடிய தனி ஆலயமமைத்து தெற்குமுகமாகப் பிரதிஷ்டை செய்திருக்கின்றார்கள். கொடிய நோய்களையும் தீர்க்கும் தாயாராக அம்பாள் அருள்பாலித்துக்கொண்டிருக்கின்றாள். திரு. கதிரவேலு அவர்களின் மறைவுக்குப்பின் அவருடைய மகன் திரு. க. குணசேகரம் என்பவர் பயபக்தியோடு பல திருப்பணிகளைச் செய்து சிறப்பாக நடத்திவந்தார். அவருக்குப்பின் அவருடைய மகன் திரு. கு. லிங்கராசா அவர்களும் அவருடைய மகன் திரு. வி. அம்பல்வாணரும் ஆலயத்தைப் பராபரித்து வருகின்றார்கள். இவ்வாலயத்தில் ஆரம்பத்தில் சிவஸ்ரீ சிவச்சாமிக்குருக்கள் பூசை செய்துவந்தார். பின்னர் அவருடைய பரம்பரையில் வந்த சிவஸ்ரீ இ. கு. பூரணநாதேஸ்வரக்குருக்களுடைய பரம்பரையினர் பூசை செய்து வருகின்றார்கள். இப்போது சிவஸ்ரீ பூ. சுந்தரேஸ்வர ஜயர் பூசை செய்துகொண்டிருக்கின்றார்.

கருவறையில் பிள்ளையார் பிரதிஷ்டையும், மகாமண்டபத்திலுள்ள அம்பாள் கோவிலில் ஸ்ரீவல்லபாம்பிகையும் பிரதிஷ்டையும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அம்பாள் அற்புதமான அமைப்பையுடையது. சதுர்ப்புஜங்கனையுடைய நின்ற திருவுருவம். மேல்நோக்கிய இரு கரங்களிலும் சங்கும், சக்கரமுமுண்டு. மற்றிருகைகளில் ஒன்று அபயம், மற்றது தொடையேரடு தொங்கவிடப்பட்டிருக்கின்றது. அம்பாளுக்குமுன் நித்தியாக்கினிக் குண்டம் காணப்படுகின்றது. எழுந்தருளி விக்கிரகங்களும் மகாமண்டபத்திலிருக்கின்றன. ஸ்நபனமண்டபத்தில் தெற்குப் பக்கம் சுப்பிரமணியருக்கும், வடக்குப் பக்கம் கிருஷ்ணருக்கும், அவருக்கெதிரே சூரிய நாராயணருக்கும் தனித்தனி ஆலயங்களிருக்கின்றன. ஸ்தம்பமண்டபவாசலில் சாளக்கிராமம் கட்டப்பட்டு அருகே மணிக் கோபுரமுமுண்டு. தெற்கு வீதியில் வைரவரும், வடக்கு வீதியில் நாகதம்பிரானுக்கும் கோணலிங்கத்திற்கும் தனியாலயங்களிருக்கின்றன. நாகதம்பிரான் கோவிலுக்கருகில் வேம்பும், அரசும் ஒன்றாக வளர்ந்து அதனைச் சுற்றிப் பெரிய

புற்று வளர்ந்திருக்கின்றது. புற்றில் நாகபாம்பு இருக்கின்றது. இந்த இடத்தில் மக்கள் நாகதோஷத்திற்கு நேர்கடன் வைத்து பூரண பலனைப் பெற்று வருகின்றார்கள்.

காலை, மாலை இரண்டு காலம் நித்தியபூசை நடைபெற்று வருகின்றது. ஆடியமாவாசியைத் தீர்த்ததினமாக வைத்து அதற்கு முந்திய பத்து நாட்களிலும் அலங்கார உற்சவம் நடைபெற்று வருகின்றது. தைப்பூசம், மாசிமகம், பங்குனி உத்தரம், வைகாசி விசாகம், சித்திராபூரணை, ஆனி உத்தரம், ஆவணிமூலம் ஆகிய விசேட தினங்களில் பிள்ளையாருக்கு விசேட அலங்கார விழாக்களும், வருடப்பிறப்பு, பங்குனித் திங்கள், வைகாசிப் பொங்கல், நவராத்திரி, என்பன வல்ல பாம்பிகைக்கு விசேட விழாக்களும் நடைபெற்று வருகின்றன. கிருஷ்ணருக்கு உறியடி உற்சவமும், * வீமஏகாதசி, சுவர்க்க வாயில் ஏகாதசி விழாக்களை நடத்துகின்றார்கள். கோவிலுக்குரிய தீர்த்தக் குளம் பாவிப்புக்குரிய நிலையிலில்லை. அதனால் சுவாமி கடலில் தீர்த்தமாடச் செல்வார். இவ்வாலயத்தில் உருவாடித் திருவாக்குச் சொல்லும் வழக்கம் இருந்து வருகின்றது. இவ்வாலய வரலாற்றைத் தந்துதவிய திரு. கு. லிங்கராசா அவர்களுக்கு நன்றி உரியதாகுக.

மனையாவெளி

வல்லபசக்தி அம்பாள் ஊஞ்சல்

ஆக்கியோன்:

சைவப்புலவர் - பண்டிதர் திரு. இ. வடிவேல் அவர்கள்
ஸ்ரீவல்லபாம்பிகை கோவில் கும்பாபிஷேகத்தின்போது
(30-4-1969) பாடப்பெற்றது

சிற்றம்பலப் பிள்ளையார் துதி

சிற்றம்பலத்தாடும் தேவனடிபோற்றி திருச்
சிற்றம்பலப் பிள்ளையா ரடிபோற்றி — கொற்றமுயர்
கோணநகர் வெற்பதனில் கோயில்கொண் டெமையாளும்
ஆனைமுகனே யருளைத் தா.

வல்லபசக்தி அகவல்

ஆசிரியப்பா

சக்தியே மாகாளி சற்சனரின் மாதாவே
நித்திய கல்யாணி நின்னடியே சரணம்மா
புத்திக் குறைவிடமே பூலோகச் செல்வமே
உத்தமர்களுள்ளத் துறையு மொருபொருளே
வித்தகியே வேதங்க ளோதும் விழுப் பொருளே
அத்தனுக் கங்கமாம் அர்த்தநா ரீஸ்வரியே
ஓன்றா யிரண்டா யுலகமா யெங்கெங்கும்
குன்றுதுறையுங் கோமளமே தாயே
ஆழ்ந்தகன்ற ஞான அறிவுப் பொருளாக
ஆனைமுகத்தோனை அளித்தருளு மன்னையே
ஞானநீ தவம் மோனம் நல்வீரப் பொருளான
ஆனந்த வாரியாம் அறுமுகனைத் தந்தவளே
அஞ்ஞானம் மோகம் அகந்தைதனை யழித்து
மெய்ஞானப் பொருளாக மேவிடும் சக்தியே

இகபரத்தி னின்பமெலா மெழுதினளித்து எமை
 சுகபோகம் துய்ப்பிக்குந் தூயமகா லெட்சுமியே
 கலைஞானச் செல்வமெலாங் காத்து எமக்களித்து
 நிலையாக என்னெஞ்சில் நின்றொளிருங் கலைமகளே
 நவசக்தியாகி நின்று நானிலத்தைக் காக்கும்
 யுகசக்தியே தேவி ஜெகசக்தியே சரணம்
 சரணம் சரண மருட் தாயே
 சரணம் சரணம்மா சார்பொருளே சரணம்.

வல்லபாம்பிகை துதி

அன்னைவல்ல பாம்பிகையே ஆருயிர்கட்கன்பாணு
 முன்னவளே முன்னவற்கு மூத்தவளே — இன்னமுத
 வாழ்வளித்து வையத்தை வாழ்விக்கும் வல்லபையுள்
 தாழ்தொழுவார் தமையென்றுங் கா.

திருஆஞ்சல்

சீரோங்கு திருக்கோண மலையிற் சாலச்
 சிறந்தோங்கு கந்தகிரிச் சாரல்தன்னில்
 நீரோங்கு ஆழிபுடை சூழ நின்று
 நிலமடந்தை தனையாட்ட நித்தமாடும்
 காரோங்கு குன்றில் வளர் கோணை நாதன்
 கழலடிகள் போற்றி வல்லபையாள் மீது
 பேரோங்கு மூஞ்சலிசை பாட என்றும்
 பிரணவநற் பெருமானைப் பேணுவோமே.

சொல்லரிய செம்பவளக் கால்கள் நாட்டித்
 துலங்கு மணி மரகதத்தால் விட்டம் பூட்டி
 நல்லொளிசேர் ஆணிமுத்து வடங்கள் மாட்டி
 நால்வேதப் பொற்பலகை மீதமர்ந்து
 பல்லுயிரும் படைத்தளித்துக் காக்குந் தாயே
 பரம்பொருளி னொருபாகத் தமர்ந்த தாயே
 எல்லையிலா ஆனந்தத் தாயே எங்கள்
 வல்லபாம்பிகைத் தாயே யாடொஞ்சல்.

கந்தருவர் கானமழை பொழிந்து போற்றக்
 கணநாதர் நந்தி மத்தளங்கள் கொட்ட
 தும்புரு நாரதருவந்து வீணை மீட்ட
 துதிசெய்யு மயன் தாளம் சுருதி கூட்டப்
 பந்தமறப் பதம் பாடும் வாணியோடு
 பாக்கிய லட்சுமியுடனே வானமாதர்
 வந்துனது பொன்னூஞ்சல் வடந் தொட்டாட்ட
 வல்லபாம்பிகைத் தாயே யாடீரூஞ்சல்.

மன்னுமலர்க் குழலாட மணிகளாட
 மாணிக்க மிழைத்தபொன் மகுடமாட
 மின்னு நவரத்தனமணி மாலையோடு
 மிக்கமலர்த் தொடை மார்பில் மிளிர்ந்தேயாட
 பொன்னுறு கங்கணீமாடத் தண்டையாட
 புகலரிய மேகலையுஞ் சிலம்புமாட
 அண்ணலொரு பாகத்தே யமர்ந்தே யாட
 அருள் வல்லபாம்பிகையே யாடீரூஞ்சல்.

பூரணியே புராதனியே யாடீரூஞ்சல்
 பொற்புறு நந் சமங்கலியே யாடீரூஞ்சல்
 காரணியே நாரணியே யாடீரூஞ்சல்
 கருணைமழை பொழிபவளே யாடீரூஞ்சல்
 நீறணியுந் திருமேனி நிமலனோடு
 நின்றொளிருஞ் சுந்தரியே யாடீரூஞ்சல்
 காருறையுங் கந்தவெற்பில் வந்தே யெம்மை
 காத்திடு வல்லபாம்பிகையே யாடீரூஞ்சல்.

வல்லபையே வாராசி யாடீரூஞ்சல்
 வனச மலருறைபவளே யாடீரூஞ்சல்
 சொல்லரிய பைரவியே யாடீரூஞ்சல்
 சுகமருளும் மனோன்மணியே யாடீரூஞ்சல்
 எல்லையிலா வண்டங்க ளனைத்து மீன்று
 இடர்களையு முமையவளே யாடீரூஞ்சல்
 பல்லுயிர்கு முயிராகிப் பரந்த சக்தி
 வல்லபாம்பிகைத் தாயே யாடீரூஞ்சல்.

திருஞான சம்பந்தர் பதிகம் பெற்ற
 திருக்கோண மாமலையிற் கோயில் கொண்டு
 அருள்ஞான முரைத்தருளு மழகன் வேலன்
 ஆரணநூற் பொருளானை முகவனோடு

தெருளாமற் காத்தருளும் வீரபத்ரன்
பைரவரை யீன்றருளும் பாங்குணர்ந்து
ஒருநாளும் மறவாதே யடியாரேத்தும்
வல்லபாம்பிகைத் தாயே யாடீருஞ்சல்.

உருவாகி யருவாகி யனைத்துமாகி
உள்ளதுமா யில்லதுமா யொன்றேயாகி
கருவாகி யுயிராகிக் கதியுமாகி
கருதரிய விதியாகிக் கலந்து நின்றாய்
பெருநோய்கள் தேசத்தே பெருகாவண்ணம்
பிரம்பொடு வேம்பிலையேந்திக் காக்குந் தாயே
வெருவாம லுன்னடியார் வியந்து பாட
விளங்கு வல்லபாம்பிகையே யாடீருஞ்சல்.

ஆதிபரம் பொருளோடே யமர்ந்த சக்தி
ஆதிசக்தி மகா சக்தி இச்சா சக்தி
வேதமுரை செய்தருளுங் கிரியா சக்தி
வேதாங்க மாயமர்ந்த ஞான சக்தி
போதமெலாந் தந்தருளும் புனித சக்தி
போகமெலா மீந்தருளும் நாத சக்தி
மாதவத்தே ருள்ளுறையும் மௌன சக்தி
மாதேவி வல்லபையே யாடீருஞ்சல்.

அந்தமிலா அருளாளி வாழி யுந்தன்
அடியர் துயர் தீர்ப்பவளே வாழி ஞான
மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்துமாகி
வந்தவினை தீர்ப்பவளே வாழி வாழி
பந்தமறுத் தெமையாளும் பகவதி வாழி
பக்தர்களும் முத்தரொடு சித்தர்களும் வாழி
கந்தகிரி யுறைபவளே வாழி வாழி
வல்லபாம்பிகைத் தாயே வாழி வாழி.

எச்சரிக்கை

அரணுருட னருளாடல் கொள் அன்னு யெச்சரிக்கை
ஆதிசிவ காமி யெமை யாள்வா யெச்சரிக்கை

இகலோகமும் பரலோகமும் ஈவா யெச்சரிக்கை
ஈசன் மகிழ் மாதே துயர் தீர்ப்பா யெச்சரிக்கை

உலகேழொடு எழுந்தரு உமையே யெச்சரிக்கை
ஊழேதரவிர்த் துள்ளே வளர் ஒளியே யெச்சரிக்கை

எல்லாமுமா யென்தாயுமாய் இயைவாய் எச்சரிக்கை
ஏகாந்தத்துள் எழுமின்பமாய் இருப்பா யெச்சரிக்கை

ஒன்றுகியு மிரண்டாகியு மொளிர்வாய் எச்சரிக்கை
ஓதத் தகுபொருளாயுருக் கொள்வா யெச்சரிக்கை

ஓளதாரிய வலபாம்பிகை சக்தி யெச்சரிக்கை
உய்வார் தொழுங் கோணை நகர் உறைவா யெச்சரிக்கை.

பராக்கு

அருளொழுகு மங்கையர்க் கண்ணீ பராக்கு
ஆதிசிவன் மாதேவி அம்பிகை பராக்கு

வரமருள வந்தருளும் வல்லபை பராக்கு
வாரண முத்தோணை ஈன்றாய் பராக்கு

பரவுமடியார் துயரம் தீர்ப்பாய் பராக்கு
பரமனெடு பாகமாய் நின்றாய் பராக்கு

சிகரமுயர் கோணை நகர் சேர்ந்தாய் பராக்கு
சிவஞானச் செல்வமுந் தந்தாய் பராக்கு

மனையாவெளிப் பதியில் வந்தாய் பராக்கு
வினையெலாந் தீர்த்தெமைக் காத்தாய் பராக்கு

உமையாளெனப் பெயர் கொண்டாய் பராக்கு
ஓங்கார தேவியே வல்லபை பராக்கு.

லாலி

லாலி லாலி லாலி லாலி லாலி
வல்லபை சக்தியே தாயே லாலி லாலி

ஆலமுண்ட கண்டனது தேவி லாலி
ஆறுமுக நா தனுக்கு வந்தாய் லாலி லாலி

மாறுபடு மகிஷனை மர்த்தனஞ் செய்தே
மாயை ஷ்ணை காய்பவளே லாலி லாலி

கூறு படக் கொடுவினை யறுப்பாய் லாலி
கூற்றுவினை விலக்கியெனை ஏற்பாய் லாலி

அல்லலெலாந் தீர்த்தெம்மை ஆள்வாய் லாலி
அன்னை வல்லபாம்பிகையே லாலி லாலி.

மங்களம்

மங்களம் மங்களம் மங்களம் — ஜெய ஜெய
மங்களம் மங்களம் மங்களம்

சங்கரர்க்குந் தந்தி முக ஐங்கரர்க்கும் மங்களம்
பங்கமகல் பைரவர்க்கும் துங்கவீர பத்திரர்க்கும் (மங்)

வல்லபையாள் அம்பிகைக்கும் வாணிதேவி லீட்சுமிக்கும்
எல்லையிலா இன்பமருள் ஈசனுமையாள் தனக்கும் (மங்)

கோணை நகர் நாதனுக்கும் கோகுலநற் காவலற்கும்
ஞானமுயர் வானவர்க்கும் நற்றமிழ் சொல் பாவலர்க்கும் (மங்)

பாரிலுயர் கோணை நகர் வாழும் பல மாந்தருக்கும்
ஏர்கொள் வல்லபாம்பிகையாள் இணையடிசேர்
தாசருக்கும் (மங்)

மனையாவெளி (இராசமலை) திருச்சிற்றம்பலப் பிள்ளையார் ஊஞ்சல்

ஆக்கியோன்:

யாழ்ப்பாணம், தும்பைநகர் திரு. சு. நாகலிங்க ஐயர் அவர்கள்

சீரேறு திரிகோணமலையின் மேவுஞ்
செய்ய கந்த மலைச்சார லதனிலோர்ப்பால்
பேரேறு வினைகளெலாந் தீர்க்கும் ஞான
பிரணவமோ ருருவான பெரியோன் மீது
ஏரேறு மூஞ்சலிசை இனிது பாட
வெமக்கருளை யீந்திடுமென் றிருகைகூப்பித்
தாரேறு சடைமுடியோ னீன்ற வெப்பில்
தந்திமுக னடியிணைகள் தலைக்கொள்வாயே.

செய்ய பவளங்களை தே கால்களாகச்
செம்மனியா லாயதொரு விட்டம் பூட்டி
துய்யமுத்து வடமாட்டிப் பச்சை தன்னால்
சொலற்கரிய பலகையது தோன்றக் கட்டி
மையணியு மரமகளிர் வடந்தொட்டாட்ட
வானவர்கள் கணைசுவென வாழ்த்திக் கூட்ட
சையமதி லுயர்கந்த வெற்பின் சாரல்
சாரீந்திருக்குந் தந்திமுக வாடருஞ்சல்.

தந்திமுக மாட வைந்து கரங்களாடத்
தகதகெனச் சிரமிசையே மெளலியாடச்
சுந்தரமார் கனக நவரத்னமலை
தொந்திமிசை விழுந்தசைந்து துலங்கியாட
இந்திராக்கினி வருண னனிவனாதி
யிருநாலு திக்கினரு மிசைந்தேயாடச்
சந்திரமண்டல முயரு கந்த வெற்பின்
சாரவமர் தந்திமுக வாடருஞ்சல்.

நாமகனும் பூமகனும் வடந் தொட்டாட்ட
 நாரதர் தம்புரு வீணை நயந்து மீட்ட
 சாமியொடு வீரனுறு முத்தனையன்
 சதுர்முகன் சங்காழியினன் சுருதி கூட்ட
 தோமிலர னம்மையொடு மகிழ்வு காட்டச்
 சுருதியொ டாகமமெவையுந் துதியே நீட்ட
 தாமிலங்கு கந்தவரை யென்னும் வெற்பில்
 சாரவமர் தந்திமுக வாடீரஞ்சல்.

காலிலணி சிலம்பாட மறையோர் பாடக்
 காந்தருவர் விஞ்சையர்கள் கலந்து பாட
 சேலிலணி விழிச் சித்தி புத்தி யென்னும்
 தேவியர்க ளிருபுறமுஞ் சிறந்தேயாட
 மாலகலு மன்பர்குழாங் கீதம்பாட
 மலர்க்கரத்திலே பொன்பூச் சொரிந்து போட
 சாலவயர்ந் திலங்குமருட் கந்த வெற்பில்
 சாரவமர் தந்திமுக வாடீரஞ்சல்.

அன்பினொடு கதிர்வேல னமைத்த செய்ய
 அற்புதமாந் திருக்கோயி லதனில் வைகி
 அன்பர் துயர் அகற்றுமெங்க ளமரர் நா த
 னருள்மதம் வாராணேடுக வமலனாந்தம்
 இன்புதவு சித்தி புத்தி யென்னுஞ் சக்தி
 யிருவருட னங்குச பாசங்களேந்தி
 தன்னுயர்வொப் பில்லாத கந்த வெற்பில்
 சார்ந்திடுமெந் தந்திமுக வாடீரஞ்சல்.

கும்பமொடு மணிக்கரத்தா யாடீரஞ்சல்
 கொற்றவில்லி லணிக்கரத்தா யாடீரஞ்சல்
 அம்புவியிற் குரோதியெனு மாண்டில் மேவு,
 மணிமேஷ மதி பத்தாந் திகதி தன்னில்
 நம்புமடியாற் கருளக் கோயில் கொண்ட
 நாகமதியன் சடையா யாடீரஞ்சல்
 சம்புமலைக் கருகமரு கந்த வெற்பில்
 சாரவமர் தந்திமுக வாடீரஞ்சல்.

ஆனைமுகத் தரசே யெய் மருளே ஞான
 வற்புதமே சிற்பரமே யாடீரஞ்சல்
 தேனைநிகர் மொ ழிபேசுந் தேவிமார்கள்
 தினமருகி லமர்பவரே யாடீரஞ்சல்

ஞாமுடையன்பர்களுக்கெளியனாகி
 நாதவிந்துகடந்தவனே யாடீருஞ்சல்
 தானுயருகந்த வெற்பின் சாரல் தன்னில்
 தானமருந்தந்திமுக வாடீருஞ்சல்.

கருவாகியெப்பொருட்கு மனாதியான
 ஆணைமுகப்பரம்பொருளே யாடீருஞ்சல்
 கருவாகியிராகிக் கருத்துளறும்
 கருணைமழை பொழிமுகிலே யாடீருஞ்சல்
 குருவாகிவந்தருளியடியாருள்ளக்
 குறைதீர்க்கும் குஞ்சரமே யாடீருஞ்சல்
 உருவாகிக் கந்த வெற்பின் சாரல் வைகும்
 ஓங்காரப்பிரணவமே யாடீருஞ்சல்.

கோணமலை யப்பனருட் குழந்தாய் வாழி
 குஞ்சரத்தின் வடிவாகிக் கருணை கூர்ந்து
 பேணுமடியார்கள் வினை தீர்ப்பாய் வாழி
 பிறவாத பேரின்பம் தருவாய் வாழி
 ஆணவத்தின் கொட்டமெல்லாம் அடக்கி நாட்டில்
 அன்பு தயை சாந்தியுற வைப்பாய் வாழி
 காணவுருத் தாங்கிவருங் கந்த வெற்பின்
 கற்பகத்தின் பொற்பதங்கள் வாழி வாழி.

சின்னத்தொடுவாய் சித்திவிநாயகர் கோவில்

இந்த ஆலயம் திருக்கோணமலைப் பட்டினத்தில், புகையிரத நிலையத்திற்குச் சமீபமாக இருக்கின்றது. பாடல்பெற்ற திருக்கோணேஸ்வரத்தோடு இவ்வாலய வரலாறு சம்பந்தப் பட்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது. திருக்கோணசல புராணத்தில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டிருக்கின்றது. “அனுராத புரத்திலிருந்து அரசாண்ட கஜபாகு மன்னன் திருக்கோணேஸ்வரத்தை இடித்து அழிக்கப்போவதாகக் கூறிக்கொண்டு, அனுராதபுரத்திலிருந்து படையுடன் வந்தானாம். வழியில் இரண்டு கண்களும் பார்வை இழந்துவிட்டன. தனது அகங்காரத்தினுல்தான் இப்படி நேர்ந்ததென்று உணர்ந்தான். இப்போது கந்தளாய் என்று கூறப்படும் இடத்தில் ஒரு அந்தணன் எதிர்ப்பட்டு, விழுதிகொடுத்து ஆசீர்வதிக்க ஒரு கண் பார்வை பெற்றது. கண் தளைத்த இடமாதலால் அந்த இடம் கந்தளாய் என்று பெயரிடப்பட்டது. தனது அகங்காரத்திற்குப் பரிகாரம் தேடும் ஆவலோடு கஜபாகு மன்னன் கோணேஸ்வரத்தை நோக்கி வந்துகொண்டிருந்தான். திருக்கோணேஸ்வரத்திற்குச் சமீபமாக வரும்போது கோணேசர் அருளால் மற்றைக் கண்ணும் பார்வை பெற்றதாம். இதனால் இந்த இடத்திற்குச் சின்னக் கந்தளாய் என்று பெயரிடப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது”. திருக்கோணசல வைபவமாலையும் இவ்விஷயத்தைக் கூறுகின்றது.

இந்தச் சின்னக் கந்தளாய் என்னுமிடத்தில் தான் சின்னத்தொடுவாய்ப் பிள்ளையார் கோவில் இருக்கின்றது. படுக்கைப் பத்திரகாளி கோவில் வரலாற்றில் சின்னத்தொடுவாய், பெரியதொடுவாய் என்ற காரணப் பெயர்களுக்குரிய வரலாறுகள் கூறப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கவும். சின்னத்தொடுவாய் அருவி சங்கமமாகும் இடத்தில் கடற்கரையோரமாக இவ்வாலயம் கட்டப்பட்டதால் இதற்குச் சின்னத்தொடுவாய்ப் பிள்ளையார் கோவில் என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது.

திருக்கோணமலையில் தெட்சணகயிலாயம் எனப்படும் கோணேஸ்வரம்தான் பெரிய கோவில். ஆதலால் கோணமா மலையிலுள்ள ஏனைய கோவில்கள் அக்காலத்தில் சிறியனவாகவே கட்டப்பட்டிருந்தன. இவ்வாலயம் கல்லால் கட்டப்பட்ட சிறிய கோவில்தான். கோவில் வாசலில் நின்றபடியே கோணமா மலையமர்ந்த கோணேசப்பெருமானையும் தரிசிக்கலாம். இடையில் கடல்தான் பிரித்து நிற்கின்றது. இவ்வாலயத்திற்கருகில் ஒரு திருமடம் இருக்கின்றது. பக்கத்திலே கேணியும், சமைதாங்கியும், ஆவரிஞ்சுதூணும் உண்டு. அக்காலத்தில் சாம்பல்தீவு, நிலாவெளி முதலிய கிராமங்களிலிருந்து வருபவர்கள் இவ்வாலயத்தின் அருகிலுள்ள சமைதாங்கியில் தாம்கொண்டுவந்த வியாபாரப் பொதிகளை இறக்கி வைத்து கேணியில் நீர்ப்பருகி, திருமடத்தில் இளைப்பாறிச் செல்வார்களாம். ஆவரிஞ்சுதூணில் மாடுகள் முதுகுதேய்த்துத் தினவுநீக்கிக்கொள்ளுமாம். எப்படியெப்படியெல்லாம் தர்மம் பேணப்பட்டு வந்துள்ளதென்பதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

இந்தத் திருமடம் திருக்கோணமலையில் ஒரு ஆதீனமாக இருந்து தமிழையும், சைவத்தையும் வளர்த்து வந்ததாகக் காலஞ்சென்ற பெரியார் திரு. அ. அழகைக்கோனவர்கள் பல வருடங்களுக்குமுன் கூறியது ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. இதில் உண்மையிருக்கின்றதென்பதை, இவ்வாலயத்தைப் பற்றி எழுதுவதற்குச் சென்றபோது, இவ்வாலயத்திற் பூசை செய்துகொண்டிருக்கும் திரு. விஸ்வலிங்கம் சின்னப்பு ஐயர் அவர்களிடமிருந்து தெரிந்துகொண்டேன். இந்த ஆலய வரலாறுகளைத் தந்துதவியவரும் அவரே. அன்றாக்கு நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் கோவிற்பூசை செய்துவந்த சைவக் குருக்கள் பரம்பரைப் பட்டியலெரன்று வைத்திருந்தார். அதனையும் தந்துதவினார். திருக்கோணேஸ்வரம் பற்றிய வரலாறுகளைச் சேகரிப்பதற்காக, திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள பல கிராமங்களுக்கும் சென்றிருந்தேன். திருக்கோணமலைப் பட்டினத்தில் வாழ்ந்த பெரியார் திரு. அகிலேசபிள்ளை அழகைக்கோன் என்பவரிடமிருந்து இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன் “திருக்கோணமலை அந்தாதி” என்னும் ஏட்டுப்பிரதியொன்று கிடைத்தது. அவருடைய அனுமதியோடு அந்த ஏட்டுப் பிரதியைப் பிரதிசெய்து வைத்திருந்தேன். அந்தாதியை ஆக்கியோன் சிதம்பரநாதர் ஆறுமுகம் என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. இந்த ஞாலாசிரியர் யார் என அறிவதற்குத்

தொடர்ந்து முயன்று கொண்டிருந்தேன். “மில்க்வைற் செய்தி” என்ற சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் திரு. க. சி. குலரத்தினம் அவர்கள் தமது சஞ்சிகையில் இலங்கையில் எழுதப்பட்ட பழங்காலத்து நூல்கள் சிலவற்றையும், அவற்றின் ஆக்கியோன்களின் பெயர்களையும் வெளியிட்டிருந்தார். அதில் “திருக்கோணமலை அந்தாதி — ஆக்கியோன் சி. ஆறுமுகப் புலவர்” என்றிருந்தது. இந்தஆக்கியோனுடைய வரலாற்றை திரு. க. சி. குலரத்தினம் அவர்களிடம் கேட்டேன். வரலாற்றென்றும் தெரியாது. பெயர்மாத்திரந்தான் தெரியும் என்று கூறினர். இந்த நிலையில் சின்னத்தொடுவாய்ப் பிள்ளையார் கோவில் வரலாற்றைச் சேகரிக்கச் சென்றிருந்தபோது சுப்பிரமணிய பண்டாரத்தவரின் சந்ததியில் வந்த சிதம்பரநாதர் — ஆறுமுகப் புலவர் என்பவர் இந்தத் திருமடத்திலிருந்து திருக்கோணமலை அந்தாதியை எழுதினர் என்ற செய்தி கிடைத்ததும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. இந்த அந்தாதிக்கு உரையெழுதிவைத்துள்ளோம். அச்சிட்டு வெளிவர வேண்டுமென்ற பேரவா இருக்கின்றது.

சின்னத்தொடுவாய்ப் பிள்ளையார் கோவிலோடு தொடர்புபட்டிருந்த இந்தத் திருமடம் சுமார் நானூற்றைம்பது வருடங்களுக்குமுன் ஆதீனமாயிருந்தது. இந்த ஆதீன பரம்பரையினர் நூல்களை இயற்றியும், தமிழாராய்ந்தும், புராணங்களை ஏடுகளில் எழுதியும், சமயப்பணியாற்றி வந்துள்ளார்கள். ஆறுமுகப்புலவரால் பிரதி செய்யப்பட்ட கந்தபுராண ஏடு என்று இன்றும் திரியாயிலுள்ள திரு. க. கந்தையா ஐயரிடம் இருக்கின்றது. அச்சவாகனங்கள் அசுரவேகத்தில் சவாரிசெய்யும் இந்தக் காலத்திலும் சமய, இலக்கியங்களை ஏட்டில் எழுதித் தமிழ்த்தொண்டும், சமயத்தொண்டும் செய்துகொண்டிருக்கும் சான்றோர்களும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். தற்போது திருக்கேதீஸ்வரத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இளைப்பாறிய பொன்னாவெளி உடையார், பெரியார், திரு. கு. அருளம்பலம் அவர்கள் பன்னிரு திருமுறைகளையும் ஏட்டில் எழுதி வேண்டுவார்க்கு வேண்டும் போது வழங்கி சமயத்தொண்டாற்றிக்கொண்டிருக்கின்றார்.

பண்டைக்காலத்தில் சிறியதாயிருந்த இவ்வாலயம் பின்னர் கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், தெரிசனமண்டபங்களைக் கொண்டதாகக் கல்லால் கட்டப்பட்டது. ஆலயத்திற்குச் சொந்தமாக எட்டு ஏக்கர் காணி நன்கொடையாக வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. திரு. கதிர்வேல்

முதலியாரும் அவருடைய சந்ததியினரும் காணிகளை நன் கொடையாகக் கொடுத்து ஆதரித்து வந்துள்ளார்கள். கருவறையில் பிள்ளையார் சிலாவிக்கிரகம் பிரதிஷ்டைசெய்யப் பட்டிருக்கின்றது. மகாமண்டபத்தில் மூஷிகம், பலிபீடம் உண்டு. சுவாமி தீர்த்தமாடுவதற்கு அருகிலே கேணியிருக்கின்றது. காலேச்சந்தி, மாலைச்சந்தி ஆகிய இரண்டுகாலப் பூசைகளும், ஆனி உத்தரத்தைத் தீர்த்ததினமாகக் கொண்டு முதற் பத்து நாட்களும் அலங்கார உற்சவம் நடைபெற்று வருகின்றது. பிள்ளையார்கதை, திருவெம்பாவை, சித்திரா பூரணை போன்ற நாட்களில் விசேட பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தின் பின்னர் ஆலயச் சூழல் மாற்றமடைந்திருக்கின்றது. இதனையுணர்ந்த உணர்ச்சியும், பயபக்தியும், விசுவாசமுள்ள இளைஞர்கள் ஆலய புரிபாலன சபையை அமைத்து பரிபாலனம் செய்து வருகின்றார்கள். திருப்பணி வேலையும் ஆரம்பமாகியிருக்கின்றது. 9-11-1981ல் பாலஸ்தாபனம் செய்து, சும்பாபி ஷேகம் நடைபெறவிருப்பதையறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

பெரியதொடுவாய்ப் பிள்ளையார் கோவில்

திருக்கோணமலைப் பட்டினத்திலிருந்து நாலரைக் கில்லோ மீற்றர் தூரத்திலும் புகையிரத நிலையத்திலிருந்து மூன்று கில்லோமீற்றர் தூரத்திலும், உப்பு வெளிக் கிராமத்தின் மத்தியில் நிலாவெளிக்குச் செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் இவ்வாலயம் இருக்கின்றது. இந்த ஆலயம் பெரியதொடுவாய்ப் பிள்ளையார் கோவில் எனப் பெயர்பெற்றதற்கோர் காரணம் கூறப்படுகின்றது. முற்காலத்தில் கந்தசுவாமி மலையிலிருந்து ஊற்றெடுத்த சிற்றூற்றின் ஒரு கிளை தற்போது இந்த ஆலயம் இருக்கும் இடத்திற்குச் சமீபமாகப் பாய்ந்ததென்றும்; மற்றொரு கிளை தற்போது இருக்கும் சின்னத்தொடுவாய்ப் பிள்ளையார் கோவிலுக்குச் சமீபமாகப் பாய்ந்து சமுத்திரத்தில் சங்கமமாகியதென்றும் கர்ணபரம்பரையாகப் பேசப்பட்டு வருகின்றது. எனவேதான் முன்னது பெரியதொடுவாய் என்றும் பின்னது சின்னத்தொடுவாயென்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. இவை இரண்டு கிளைகளுக்கும் இடைப்பட்ட நிலப்பகுதி படுக்கையெனப்படும். இப்போதும் இப்பிரதேசம் படுக்கையென்ற பெயராலேயே வழங்கி வருகின்றது. இங்கு ஒரு பத்திரகாளி கோவில் இருக்கின்றது. நிலாவெளியிலுள்ள உப்பளங்களில் உற்பத்தியாகும் உப்பு திருக்கோணமலைக்கு எடுத்துவரப்படும் வழியில் தங்கிச் செல்லும் இடமாயிருந்ததால் இக்கிராமம் உப்புவெளியென்றும், இங்குள்ள ஆலயம் உப்பு வெளிப் பெரிய தொடுவாய்ப் பிள்ளையார் கோவிலென்றும் பெயர் பெற்றது.

சுமார் இருநூற்றைம்பது வருடங்களுக்குமுன் இவ்விடத்தில் பிள்ளையார் வழிபாடு ஆரம்பிக்கப்பட்டதென ஊகிக்க இடமுண்டாகின்றது. 1715 ஆம் ஆண்டளவில் தற்போது இவ்வாலயமிருக்குமிடத்தில் ஒரு பெரிய ஆலமரம் இருந்ததாகவும், அதன்கீழிருந்த கல்லைப் பிள்ளையாராகக்கருதி மக்கள் வழிபட்டு வந்ததாக அறியக்கிடக்கின்றது. பின்னர் உயர்திரு. அருணகிரிக் குருக்கள் அந்த இடத்தில் சிறுகோவிலொன்றைக் கட்டி அந்தக் கல்லை வைத்து வழிபாடியற்றிவந்தார். தற்போதுள்ள

கற்கோவிலிலும் இந்தக்கல் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்கு முதற்பூசை முடித்தபின்பே மூலஸ்தானப் பூசைகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. திரு. அருணகிரிக் குருக்களும், அவருடைய மகன் திரு. நல்லதம்பி ஐயரும் ஆதியிலமைக்கப்பட்ட கோவிலில் பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்து பூசை செய்து வந்தார்கள். இவர்களுடைய பரம்பரையில் வந்த உயர்திரு ஏரம்பு ஐயர் அவர்களும், அவருடைய மாமனார் திரு. கந்தசாமிக் குருக்களும், மைத்துனர் திரு. நாகலிங்கக் குருக்களும் உப்பு வெளிச் சைவப்பெருங்குடி மக்களின் உதவியோடு மடாலயமொன்றைக் கட்டிப் பல திருத்தவேலைகளையும் செய்து ஆலயத்தை முன்னிலும் சிறப்பாக நடத்திவந்தார்கள். பின்னர் ஏரம்பு ஐயருடைய மகன் சிவஸ்ரீ விஸ்வலிங்கக் குருக்கள் ஊர்ப்பொதுமக்களின் உதவியோடு தூபிமுதலிய ஆலயத்திருப்பணிகளை முறைப்படி செய்துநிறைவேற்றி 18.5.1933இல் சம்புரோட்புணை மகாகும்பாபிஷேகத்தை நடத்திவைத்தார். 1973இல் கடைசியாகச் செய்யப்பட்ட கும்பாபிஷேகத்தடன் இவ்வாலயத்தில் நான்குமுறை கும்பாபிஷேகங்கள் நடைபெற்றுள்ளன.

கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், தெரிசனமண்டபம் என்னும் நான்கு மண்டபங்களைக் கொண்ட இவ்வாலயத்தின் கருவறையில் விநாயகர் சிலாவிக்கிரகம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அங்குசம், பாசம், ஓற்றைக்கொம்பு, மோதகங்களைத் தாங்கிய சதுர்ப்புஜங்களோடு ஐங்கரமூர்த்தி கருணமூர்த்தியாகக் காணப்படுகின்றார். ஆதியில் வழிபாடுசெய்யப்பட்டுவந்த கல்லுப்பிள்ளையார் அர்த்தமண்டபத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றார். நாகதம்பிரான், பைரவர் என்னும் பரிவார மூர்த்திகளும் அம்மண்டபத்திலிருக்கின்றது. மகாமண்டபத்தில் உற்சவமூர்த்தியும், வேலும், தெரிசனமண்டபத்தில் மூஷிகம் பலிபீடம் என்பனவும், ஆலயத்தின் முன்புறத்தில் மணிக்கோபுரமுமுண்டு. காலேச்சந்தி, மாலைச்சந்தி ஆகிய இரண்டுகாலமும் நித்தியபூசைகள் நடைபெற்றுவருகின்றன. ஆனி உத்தரத்தில் அலங்கார உற்சவம் ஆரம்பமாகிப் பத்து நாட்கள் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றது. பதினொராம் நாள் சுவாமி கடலில் தீர்த்தமாடுகின்றார். அடுத்தநாள் பூங்காவன உற்சவத்தை உப்பு வெளி இந்துஇளைஞர்கள் சிறப்பாக நடத்திவருகின்றார்கள். இவைகளை விட விநாயக சதுர்த்தி, திருக்கார்த்திகை, பெருங்கதை சூரன்போர், திருவெம்பாவை முதலிய விசேட பூசைகளும் நடை

பெற்று வருகின்றன. பண்டைக்காலந் தொடக்கம் சைவப் பெருங்குடிமக்கள் பக்திபூர்வமாக ஆதரித்து வந்த இவ்வாலயத்தை இன்றும் அவ்வாறே நடத்திவருகின்றார்கள். தற்போது இவ்வாலயத்தில் சிவஸ்ரீ ஏ. விஸ்வலிங்கக் குருக்களும், புலவர் ஸ்ரீ வை. சோமாஸ்கந்தக் குருக்களும் நித்திய, நைமித்திய பூசைகளை நடத்திவருகின்றார்கள். ஸ்ரீ ஏ. விஸ்வலிங்கக் குருக்களால் பாடப்பெற்ற திருவூஞ்சல்பாடல் இவ்வாலயத்திலிருக்கின்றது. இந்த ஆலய வரலாற்றைத் தந்துதவிய இப்பெரியாருக்கு நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

திருக்கோணமலை உப்புவழி
பெரியதொடுவாய்
சித்திவிநாயகர் ஊஞ்சல்

திருக்கோணமலை

சிவஸ்ரீ ஏ. வை. விஸ்வலிங்கக் குருக்கள் அவர்கள்

இயற்றியது

பொன்னுலவும் ஈழநகர் பொலிய வோங்கு
புகழ்மேவு கோணமலைப் பதியின் ஓர்பால்
மின்னுலவும் உப்புவழி மேவும் சித்தி
வினாயகர் மேலன்பு நிறை யூஞ்சல் பாட
நன்னிலவு பொழிவதனக் கோணைநாதர்
நாயகி அன்னத்து நடைமாது போற்றும்
கொன்னுலவு கரிவதன எந்தை பாதம்
கூறரிய துணைபுரிந்து காப்பதாமே.

பண்ணுலவு சதுர்வேதம் பலகையாக
பகரிய ஆகமங்கள் விட்டமாக
எண்ணுலவு எண்ணுன்கு கதை கயிறதாக
எழில் வளரும் உபநிடதம் பீடமாக
விண்ணுலவு சுரர்முனிவர் நின்று வாழ்த்த
வேதனெடு மாலிருவர் புகழ்ந்து போற்ற
கண்ணுலவும் உப்புவழி தன்னில் மேவும்
களிகொள்சித்தி வினாயகரே யாடூஞ்சல்.

பத்திநிறை அன்பரருட் பாக்கள் பாட
பாவையர்கள் பரதமுறை நின்றேயாட
உத்தம கந்தரு வரிசை யாழிற் கூட
ஓவிலன்பர் பாதமலர் சிரமேற் சூட

வித்தகஞ்சேர் எத்திசையும் நின்றே யாட
 வேறுபலர் சாமரைகள் முறையே போட
 சித்தமகிழ் உப்புவெளி தன்னில் மேவு
 செய்ய சித்தி வினாயகரே யாடூஞ்சல்.

விள்ளரிய புள்ளினங்கள் எங்கு மோங்க
 விளங்கு மருள் மாரிமழை நிறைந்து தேங்க
 உள்ளருகி அன்பரிசைக் கீதம் தூங்க
 ஓதுதமிழ் வேதமுறை யாழில் வீங்க
 புள்ளுறையும் அரிபிரமர் போற்றி செய்ய
 புரமெரித்த கருணையர்தம் புதல்வனாகி
 வள்ளலென உப்புவழி தன்னில் மேவும்
 வளர் சித்தி வினாயகரே யாடூஞ்சல்.

சங்கமொடு காகளமும் முழவமார்க்க
 தாவில் சிறு சின்னமது தயங்கி யார்க்க
 மங்கலஞ்சேர் துந்துபி வேய்ங் குழலுமார்க்க
 மாசில் முர சோடு மிருதங்க மார்க்க
 பங்கமிலாப் பூதகணம் குழுமியார்க்க
 பாசமற அடியர்துதி கூறியார்க்க
 துங்கமுறும் உப்புவழி தண்ணீ லோர்பால்
 தோற்று சித்தி வினாயகரே யாடூஞ்சல்.

சந்தரமா மணிமகுடச் சோதிமின்ன
 தூயமகரக் குழைகள் சேர்ந்து மின்ன
 மந்தரநேர் புயவாகு வலயம் மின்ன
 மாறில் நவரத்னமுறு மதாணி மின்ன
 சிந்தனைசேர் அரைஞா னுத்தரீயம் மின்ன
 தோன்றிய புன்முறுவலது துவன்றி மின்ன
 பந்தமருளும் உப்புவழிப் பதியினோர்பால்
 பரிந்து வாழ் வினாயகரே யாடூஞ்சல்.

ஓப்பரிய பாரிடர்கள் புறத்தே காக்க
 ஓங்கு மால் அனவிருவர் கவரி சாய்க்க
 தப்பறு சந்திர தபனர் குடைகள் தூக்க
 தயங்கி யெழு சமீரணர்கள் கொடிகள் சேர்க்க
 செப்புறும் இந்திரனென்பான் அடைப்பை தூக்க
 திறல் பூதவீரர் வாள் தாங்கி நோக்க
 இப்புவிவிலுள அடியார்க்கு அருளை நல்கி
 யுற்ற சித்தி வினாயகரே யாடூஞ்சல்.

தும்புறு நாரதரிருவர் யாழ்க்கள் தாங்க
 துகளரு கந்தரு வரிசைக் கீதம் தேங்க
 வம்ப விழும் மலர் சொரிந்து சுரர்களோங்க
 மாசில் முனிவோர் துதி செய்து இருளை நீங்க
 நம்புறு மெம்மடியார்கள் அருளை வாங்க
 நானிலத்து அன்பரெல்லாம் உயர்ந்தே ஓங்க
 எம்பரமர் மதலையென வந்துதித்த
 இனிய சித்தி வினாயகரே யாடருஞ்சல்.

புந்தி மகிழ் வாணோர் பூமாரி வீழ
 பூதலத்திலுள வடியார் புன்மை யாழ
 சிந்தனைசேர் வேதியர்கள் நின்று தாழ
 தீதில் கண நாதர்கள் வான் சிறந்து சூழ
 நிந்தையறும் அன்புடையோர் சேல்வம் நீழ •
 நீதியுள அரசர் செங்கோல் நிரைந்து வாழ
 உந்து திருக் கோணமலைப் பதியினோர் பால்
 உற்ற சித்தி வினாயகரே யாடருஞ்சல்.

கடற்படைத்தளப் பிள்ளையார் கோவில்

உலகப் பிரசித்திபெற்ற திருக்கோணமலைத் துறைமுகத் தைச் சுற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கும் இலங்கைக் கடற்படைத் தளம் பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலத்தில் அவர்களுடைய ஆதிக்கத்திலிருந்தது. இலங்கை சுதந்திரமடைந்த பின்னர் 1948ம் ஆண்டு இலங்கை அரசாங்கத்தினிடம் கையளிக்கப்பட்டது. இந்தக் கடற்படைத் தளத்தில் ஒரு பிள்ளையார் கோவில் இருக்கின்றது. திருக்கோணமலைப் பட்டினத்திலிருந்து இரண்டு கில்லோமீற்றர் தூரத்திலுள்ள இந்தக் கோவிலை டொக்கியாட் வீதி வழியாகக் கடற்படைத்தளத்தின் பிரதான வாயிலுக்கூடாகச் சென்றடையலாம்.

1815ஆம் ஆண்டு பிரித்தானிய அரசாங்கம் இலங்கையைத் தன்னாதிக்கத்தின்கீழ் எடுத்துக்கொண்டது. அதன்பின் தனது ஆட்சியைப் பலப்படுத்தும்பொருட்டுத் திருக்கோணமலையில் ஒரு கடற்படையை வைத்திருந்தது. அந்தப் படையில் இந்திய ரஜபுத்திர வீரர்களைக் கொண்ட ஒரு படைப் பிரிவு இருந்தது. இந்தப் படையிலுள்ள இந்துக்கள் தமது வழிபாட்டுக்காக திருக்கோணமலைக் கடற்படைத் தளத்தில் ஒரு கோவிலைக் கட்டி இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட பிள்ளையார் சிலாவிக்கிரகத்தை ஸ்தாபித்து வழிபட்டுவந்தார்கள். அக்காலத்தில் திருக்கோணமலையில் வாழ்ந்த மக்களில் தொண்ணூற்றைந்து சத வீதமானவர்கள் தமிழ் மக்கள். திருக்கோணமலையில் அக்காலத்திலிருந்த சைவத் தமிழ் மக்கள் கடற்படைத் தளத்தில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டார்கள். இதனால் இவர்களும் இந்தப் பிள்ளையார் கோவிலை ஆதரித்து வழிபட்டுவந்தார்கள். சுமார் நூற்றைம்பது வருடங்களுக்குமுன் இந்தக் கோவில் கட்டப்பட்டதாக அறியக்கிடக்கின்றது.

கடற்படைத் தளத்தையமைத்த பிரித்தானிய அரசாங்கம் 1904ஆம் ஆண்டு விக்டோறியா மகாராணியாரின் ஆட்சிக்காலத்தில் கடற்படைத் தளத்தை மூடிவிட்டு, "லம்டன்" என்ற மேல்நாட்டவரொருவரின் கண்காணிப்பில் தளத்தை

ஒப்படைத்திருந்தார்கள். 1914ஆம் ஆண்டு முதலாவது உலக மகாயுத்தம் ஆரம்பமானதினால் 1923ஆம் ஆண்டு மீண்டும் கடற்படைத் தளம் திறக்கப்பட்டது. இந்தப் பிள்ளையார் கோவிலைக் கட்டிய ரஜபுத்திரப் படைப்பிரிவினர் தளத்தை விட்டகன்றதன்பின் தளத்தில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்ட சைவ மக்கள் தொடர்ந்து ஆலயத்தைப் பராபரித்து வந்தார்கள். கப்டன் திரு. கதிர்காமர் என்பவர் இந்த ஆலய அபிவிருத்திக்குப் பெரும் உதவியாயிருந்து வந்தார். இதனால் 1948ஆம் ஆண்டுக்கும் 1950ஆம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட கால கட்டத்தில் சைவமக்கள் ஒன்று சேர்ந்து “கடற்படை இந்து பரிபாலன சபை”யை அமைத்து கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபங்களைக் கொண்டதாயிருந்த கோவிலுக்கு மகாமண்டபத்தையும் புதிதாகக் கட்டிக் கோவில் முழுவதையும் புனருத்தாரணம் செய்து கும்பாபிஷேகத்தை நடத்தி வழிபட்டு வந்தார்கள். வைரவருக்கும் தனிப்பீடம் அமைக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் சைவக்குருக்கள் பூசைசெய்து வந்தார். பின்னர் தொடர்ந்து பிராமணர்கள் பூசைசெய்து வருகின்றார்கள். காலச்சந்தி, மாலைச்சந்திகளில் நித்திய பூசைகளும் ஆவணிச் சதுர்த்தி, நவராத்திரி, திருவெம்பாவை, பிள்ளையார்கதை முதலிய விசேட பூசைகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. கருவறையில் பிள்ளையார் சிலாவிக்கிரகமும், அர்த்த மண்டபத்தில் எழுந்தருளி விநாயகரும் திருக்காட்சி தருகின்றனர். ஆவணிச் சதுர்த்தியை அடுத்து மூன்று நாட்கள் சுவாமி நகர்வலம் வந்து மக்களுக்குத் திருவருள் புரிவார். இப்போது அந்த நகர்வலம் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. பொதுமக்கள் இங்கு சென்று வழிபடுவதற்கு நிரந்தரமான அனுமதியும் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தப் பிள்ளையாருடைய அருளால் பல அற்புதங்கள் நடைபெற்றதாகக் கூறுகின்றார்கள். கப்பல் துறை என்னுமிடத்திலிருந்து ஒரு கில்லோமீற்றர் தூரத்திலுள்ள இந்தக் கோவிலுக்கு யானைகள் கடலில் நீந்திவந்து செல்வதும் ஒரு அற்புத நிகழ்ச்சியாக நடைபெற்று வருகின்றது.

கற்பகப் பிள்ளையார் கோவில்

திருக்கோணமலைப் பட்டினத்தில் திருஞானசம்பந்தர் வீதியில் இந்த ஆலயம் இருக்கின்றது. இவ்வாலயத்திற்குச் சமீபத்தில் விஸ்வநாதசுவாமி சிவன்கோவில் இருக்கின்றது. சுமார் இருநூற்றைம்பது வருடங்களுக்குமுன் திரு. கதிர்காம முதலியார் என்பவர் இந்தச் சிவன் கோவிலைக் கட்டுவதற்காகத் தற்போது கற்பகப்பிள்ளையார் கோவில் கட்டப்பட்டிருக்குமிடத்தில் காணியைத் தர்மசாதனம் செய்து சிறிய மடாலயமொன்றைக் கட்டினார். கோவில் கட்டிடவேலை நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும்போது, அந்த இடம் பிற்காலத்தில் ஆலயத்தை விஸ்தாரமாகக் கட்டுவதற்குப் போதாமலிருக்கும் என்ற காரணத்தினால், கட்டிட வேலையை அப்படியே கைவிட்டு விட்டு தற்போதிருக்கும் விஸ்வநாதசுவாமி கோவிலைக் கட்டினார். அவரால் கைவிடப்பட்ட கோவிலை அந்த அயலிலுள்ள மக்கள் கட்டிமுடிக்க எத்தனித்தார்கள். திரு. கதிர்காம முதலியாரால் கைவிடப்பட்டு நீண்டகாலத்திற்குப்பின் அந்த இடத்தில் வாழ்ந்த கற்பகம் என்ற அம்மையார் மேலும் காணிகளைத் தர்மசாதனம் செய்து நிதியுதவியும் செய்தார். அதன்பின் கட்டிப் பூர்த்திசெய்யப்பட்ட கோவிலுக்கு கற்பகப் பிள்ளையார் கோவில் என்று பெயர் வைத்தார்கள். இவ்விடத்தில் வாழும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் ஆழமான சமய பக்தியினால் இவ்வாலயம் அமைக்கப்பட்டதென்ற செய்திகளும் முதியவர்கள் வாயிலாகத் தெரிய வந்தது. பேதாபேதமற்ற பெருமானை வழிபடும் பேதபுத்தி படைத்த ஒருசாராரால் அக்காலத்தில் இந்த ஆலயம் ஓரின மக்களின் கயிலாயமாகக் கட்டியெழுப்பப்பட்டது. அக்காலத்தில் விஸ்வநாதசுவாமி சிவன் கோவிலுக்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட பிள்ளையாரின் திருவுருவத்தையே கற்பகப் பிள்ளையார் கோவிலின் கருவறையில் பிரதிஷ்டை செய்து வழிபட்டு வந்தார்கள்.

கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபங்களைக் கொண்டதாயிருந்த இவ்வாலயத்தில் சுமார் நூற்றிருபத்

தைந்து வருடங்களுக்குமுன் திரு. நாகன்பரியாரியார் என்பவர் ஸ்தம்ப மண்டபமும், மணிக்கோபுரமும் கட்டிக் கோவிலைப் புனருத்தாரணம் செய்து கும்பாபிஷேகத்தை நடத்தி வைத்தார். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களே இந்த ஆலயத்தை தனித்துவமாகப் பராபரித்து வருகின்றார்கள். இறைவனுடைய சன்னிதானத்தில் தாழ்வு, உயர்வு பார்க்கும் சமூக நோய் இருக்கும்வரையும் ஆலயங்கள் சிறப்படைய முடியுமா? இந்த ஆலயம் இதற்கோர் எடுத்துக்காட்டு.

அர்த்த மண்டபத்தில் எழுந்தருளிப் பிள்ளையாரும், வீரபத்திரர், அம்மனின் முகபடாம், வேல் நாகதம்பிரான், அஸ்திர தேவர் என்பன வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உள்வீதியில் பத்திரகாளிக்கும், வைரவருக்கும் தனிக்கோவில்களுண்டு. மாசிமகத்தைத் தீர்த்த தினமாகக்கொண்டு அதற்குமுந்திய பத்து நாட்களும் வருடாந்த அலங்கார உற்சவம் நடைபெற்று வந்தது. இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தின்பின் பூசைகள் யாவும் கைவிடப்பட்டிருந்தன. இப்பொழுது உச்சிக்காலம், மாலைச் சந்தியாகிய நித்திய பூசைகளும் சிவராத்திரி, திருவெம்பாவை, ஆவணிச் சதுர்த்தியாகிய விசேட பூசைகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. கோணேசர் ஊர்வலம் நடைபெறும்போது இவ்வாலய பரிபாலன சபையாரும் மக்களும் சேர்ந்து பக்திபூர்வமான வரவேற்புச் செய்து வழிபடுவார்கள். தற்போது இவ்வாலய பரிபாலன சபையின் செயலாளராயிருக்கும் திரு. த. துரைராசா என்பவர் ஆலயத்தின் வரலாறுகளைத் தந்துதவியமைக்கு நன்றி உரித்தாகுக

கடற்கரைப் பிள்ளையார் கோவில் பத்தாம் குறிச்சி

திருக்கோணமலைப் பட்டினத்தில் ஏகாம்பரம் வீதிக்கும் கடலுக்கும் இடையில் கடற்கரையோரமாக இந்தக் கோவில் இருக்கின்றது. இன்று இந்தக் கோவிலின் மகாமண்டபம் சிதைவடைந்த நிலையில் காணப்படுகின்றது.

யாழ்ப்பாணத்தில் சுன்னாகம் என்னுமிடத்தில் வாழ்ந்த மெய்ச்சன் என்பவர் சுமார் இருநூறு வருடங்களுக்குமுன் தனது உறவினர்களுடன் திருக்கோணமலைக்கு வந்து குடியேறினார். அக்காலத்திலிருந்த சாதிப் பாகுபாட்டினால் இவர்கள் இங்குள்ள ஆலயங்களுக்குச் சென்று வழிபடமுடியாமையினால் தனக்கும் தன்னின மக்களுக்கும் வழிபாட்டுத் தலமொன்றை உண்டாக்க நினைத்தார். இதனால் தற்போது இந்தக் கோவில் இருக்குமிடத்தில் ஓலைக் கொட்டிலால் ஒரு கோவில் கட்டி அதில் பிள்ளையாரை வைத்து வழிபட்டு வந்தார். அவருக்குப் பின் அவருடைய மகன் திரு. நல்லதம்பியார் என்பவர் தற்போது சிதைவடைந்திருக்கும் சுற்கோவிலைக் கட்டித் தங்கள் இனத்தவர்களுக்குள் ஆசாரமும் ஒழுக்கமுமுள்ள ஒருவரை நியமித்துப் பூசை, விழாக்களைச் செய்வித்துவந்தார் இந்தக் கோவிலைக் கட்டிய மெய்ச்சனுடைய சந்ததியாரில் நான்காவது தலைமுறையில் இன்று வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் எழுபத்தொன்பது வயதுடைய திரு. அ. நல்லதம்பி என்பவர் இந்த விபரங்களைத் தந்துதவினார். மெய்ச்சன் நல்லதம்பியின் ஆண் சந்ததியில் வந்தவர்களும், பெண்சந்ததியில் வந்தவர்களும் இவ்வாலயத்திற்கு உரிமைக்காரராயிருந்து ஆலயத்தைப் பராபரித்து வந்தார்கள். தற்போது ஆண் சந்ததி வழியில் வந்த திரு. வாரித்தம்பி என்பவர் கிறிஸ்தவராகி விட்டார். எனினும் இந்தக் கோவிலை மீண்டும் சிறப்பாக நடத்தவேண்டும் என்ற நன்னோக்கத்தினால் பெண்சந்ததி வழியில் வந்த திரு. அ. நல்லதம்பி என்பவரையும் சேர்த்துக் கொண்டு ஆலயப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்திவருகின்றார்கள்.

இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்திற்குப் பின்பு இவ்வாலயம் பராபரிப்பை இழந்து நாளாந்தம் சீணித்துவிட்டது. யுத்தத்திற்குமுன் அலங்கார உற்சவங்களும், விசேட பூசை வழிபாடுகளும் மிகச்சிறப்பாக நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன. பிள்ளையார்கதை இருபத்தொருநாட்களும், ஆவணிச் சதுர்த்தியும், திருவெம்பாவையும், இவ்வாலயத்தில் மிகப் பயபக்தியோடு நடைபெற்று வந்ததாம். தாழ்த்தப்பட்ட வேறு இனமக்களும் இவ்வாலயத்தில் ஒற்றுமையாக விழாக்களைச் செய்து வந்திருக்கின்றார்கள்.

கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், தெரிசனமண்டபம் என்பவைகளையுடைய கற்கோவிலின் கருவறையில் பிள்ளையார் சிலாவிக்கிரகம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அர்த்தமண்டபத்தில் பிள்ளையார், ஆம்பாள், எழுந்தருளி விக்கிரகங்களும், வேலும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மகாமண்டபத்தில் வைரவர் உண்டு. தெரிசனமண்டபத்தில் பூஷிகம் பலிபீடம் காணப்படுகின்றது. தற்போது வெள்ளிக் கிழமைகளில் மாத்திரம் பூசை நடைபெற்று வருகின்றது. இவ்வாலயத்திற்கு முன்னோர் வழங்கியுள்ள மானியச் சொத்துக்களை முறையாகப் பயன்படுத்தினால் விரைவில் இவ்வாலயத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்து முன்புபோல் ஆலயத்தைச் சிறப்பாக நடத்தலாம்.

பத்தாம் குறிச்சிக் கம்பனிப் பிள்ளையார் கோவில்

திருக்கோணமலைப் பட்டினத்தில் ஆரியநாட்டார் குடியிருப்பாகவுள்ள இடத்தில் இவ்வாலயம் இருக்கின்றது. ஆரிய நாட்டார் என்று குறிப்பிடப்படுபவர்களை பட்டணவர் என்றும் கூறுவார்கள். நாகபட்டினத்திலிருந்து வந்த மக்கள் இங்கு வசிப்பதால் பட்டணவர் எனப்பட்டனர். இந்தியாவிலிருந்து வந்தவர்களும் இவ்வூர் மக்களும் சேர்ந்து இந்த இடத்தில் ஒரு கொட்டில் கோவிலைக் கட்டி காமன் பண்டிகை என்ற விசேட விழாவை நடத்திவந்தார்கள். இவ்விழாவில் "லாவணி" என்ற பாடல் பாடப்படும். திருக்கோணமலைச் சிவன் கோவிலில் இருந்து சுவாமியை இவ்வாலயத்திற்கு எழுந்தருளச்செய்து இவ்விழாவை நடத்துவார்கள். காமன் உருவத்தைச்செய்து ஆலயத்திற்குமுன்னே நிறுத்தி "லாவணி" என்ற பாட்டு பாடப்படும். இரண்டு கட்சியினராக மக்கள் பிரிந்து நின்று இப்பாட்டைப் பாடுவார்கள். காமனை எரித்த வரலாறு இதில் கூறப்படும். பாடிமுடித்துக் காமனை எரிப்பார்கள். இதுகாமன் பண்டிகை எனப்படும். அக்காலத்தில் பிரித்தானியப் படையில் சேவையிலிருந்த இந்திய இந்துக்களும் ஆர்வத்தோடு இவ்விழாவிற்கு பங்கெடுத்து நடத்தி வந்ததாகவும் அறியக் கிடக்கின்றது. இவ்வாலயத்தில் பங்குனி மாதத்தில் மன்மதன் திருவிழாவும், புரட்டாதி மாதத்தில் நவராத்திரி விழாவும் தொடர்ந்து பல ஆண்டுகளாகச் சிறப்பாக நடைபெற்று வந்தன. இக்கோவிலை மன்மதன்கொட்டில் என்றும் அழைப்பார்கள். காமன்விழா இப்போது கைவிடப்பட்டுள்ளது. மன்மதன்கொட்டில் கம்பனிப் பிள்ளையார் கோவிலாக மாற்றி அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

1928ஆம் ஆண்டு பத்தாம் குறிச்சியில் பிரபல செல்வந்தராயிருந்த திரு. கண்ணுச்சாமி என்பவர் பிள்ளையார் ஆலயம் ஒன்றை அமைக்கவிரும்பி இந்தியாவில் இருந்த தனது நண்பனாகிய திரு. அரசப்பர் என்பவரிடம் ஒரு பிள்ளையார் திரு

வுருவத்தைக் கொண்டுவரும்படி வினயமாக வேண்டிக்கொண்டார். இந்த வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொண்ட அரசப்பர் அப்பணியை நிறைவேற்றுவதற்கு முயன்றுகொண்டிருந்தார். அக்காலத்தில் நாகபட்டினத்தில் சிலை வடிக்கும் கலைக்கூடம் ஒன்றிருந்தது. இந்தக் கலைக்கூடத்திலே பிள்ளையார் சிலை யொன்றை வைத்து வழிபட்டு வந்தார்கள். இந்தக் கலைக்கூடத்திற்குக் கம்பனிப் பிள்ளையார் கலைக்கூடம் என்று பெயர் சூட்டப்பட்டிருந்தது. காலப்போக்கில் இந்தக் கலைக்கூடம் கவனிப்பாரற்றுக் கைவிடப்பட்டிருந்தது. இதையறிந்த அரசப்பர் இந்தக் கலைக்கூடத்திலே வைத்து வழிபட்டுவந்த பிள்ளையார் சிலையைப் பெற்றுக்கொண்டுவந்து திரு. கண்ணுச்சாமி என்பவரிடம் கொடுத்தார். அவர் இந்தப் பிள்ளையாரைக் காமன் கொட்டிலாயிருந்த கோவிலில் வைத்து வழிபட்டு வந்தார். கம்பனிப்பிள்ளையார் கலைக்கூடத்திலிருந்து பிள்ளையாரைக் கொண்டுவந்ததால் இது கம்பனிப்பிள்ளையார் கோவில் எனப் பெயர் பெற்றது.

இந்த வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த விவேகானந்த கடற் தொழிற் சங்கத்தினர் பத்தாம் குறிச்சி மக்களுடைய ஒத்துழைப்புடன் இந்த ஆலயத்தைக் கற்கோவிலாகக் கட்டி புனருத்தாரணம் செய்து 1973ஆம் ஆண்டு கார்த்திகைமாதம் 22ம் திகதி மகாகும்பாபிஷேகத்தைச் சிறப்பாக நடத்திவைத்தார்கள். அன்று தொடக்கம் அந்தணர்களைக்கொண்டு ஆலயத்திற்குப் பூசை செய்வித்து வருகின்றார்கள்.

இது கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபங்களைக் கொண்ட ஆலயம். கருவறையில் பிள்ளையார் சிலாவிக்கிரகமும், அர்த்தமண்டபத்தில் எழுந்தருளி விக்கிரகமும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. காலை, மாலை இரண்டுகாலப் பூசை நடைபெற்று வருகின்றது. ஆடியமாவாசியைத் தீர்த்தோற் சுவமாகக்கொண்டு அதற்குமுந்திய பத்து நாட்களும் அவங்கார உற்சவம் நடைபெறுகின்றது. மாதசதுர்த்தி, ஆவணிச்சதுர்த்தி, நவராத்திரி, திருவெம்பாவை முதலியன விசேட பூசைகள். பரிபாலனசபை ஆலயத்தைப் பரிபாலித்து வருகின்றது.

பன்குளம் பிள்ளையார் கோவில்

திருக்கோணமலைப் பட்டினத்திலிருந்து அனுராதபுரம் செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் இருபத்துநான்கு கில்லோமீற்றர் தூரத்திலுள்ள கிராமம் பன்குளம். இங்கிருக்கும் குளத்தில் பாய்முடைவதற்குரிய “பன்” என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு வகைப் புல் வளர்வதால், பன்குளம் எனப் பெயர் பெற்றது. குளத்தின் பெயரே ஊருக்குமாயிற்று.

அனுராதபுரத்திற்குச் செல்லும் நெடுஞ்சாலையை அமைத்த காலத்தில், வீதியமைப்புவேலை செய்த தொழிலாளர்கள் இந்த இடத்தில் வாடியமைத்துத் தங்கியிருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர் ஒருநாள் இயற்கைக் கடன் கழிப்பதற்காகக் காட்டிற்குள் சென்றபோது ஒரு குருந்த மரத்தடியில் எதிர் பாராதபடி ஒரு ஒளி மிகப் பிரகாசமாகத் தோன்றியதாம். அந்த ஒளியினால் அவர் அறிவுமயங்கி விழுந்துவிட்டார். இங்கிருந்த தொழிலாளர்களுக்கு மேற்பார்வையாளராக இருந்த திரு. வேலுப்பிள்ளை என்பவர் இதனை அறிந்து அவரைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்து மயக்கம் தெளிவித்தார்கள். மயங்கித் தெளிவந்தவர் தாம் குருந்த மரத்தடியிற் கண்ட அதிசயத்தைக் கூறினார். இந்தத் தெய்வீக நிகழ்ச்சியை உணர்ந்த வேலுப்பிள்ளை என்பவர் குருந்த மரமிருந்த இடத்திலுள்ள காட்டை வெட்டித் துப்புரவாக்கி அவ்விடத்தில் ஒரு சிறு கொட்டிற்கோவில் கட்டிப் பிள்ளையாரை வைத்து வழிபட்டு வந்தார்.

கடந்த அறுபது வருடங்களாக இந்தக் கோவிலில் பூசை செய்துவந்த திரு. செட்டிப்பிள்ளை பொன்னையா என்பவர் இந்த வரலாற்றைக் கூறுகின்றார். தொண்ணூறு வயதைத் தாண்டிவிட்ட பொன்னையா என்பவருக்குக் கண்பார்வையும் மங்கிக் காதும் கேளாத தள்ளாத வயதிலும் உற்சாகமாகவும் பரவசமாகவும் இவ்வாலயத்தின் வரலாற்றைத் தந்ததற்கு நன்றி கூறுகின்றேன். திரு. வேலுப்பிள்ளை என்பவர் அதிசயமான ஒளிதோன்றிய குருந்த மரத்தடியில் சுமார் இருநூறு

வருடங்களுக்குமுன் கட்டிய கொட்டிற் கோவிலை அவருக்குப் பின் அவருடைய மகன் திரு. தாமோதரம்பிள்ளை ஆதரித்து வந்தார். இவருடைய மறைவுக்குப்பின் அவருடைய மகனாகிய திரு. சீவரெத்தினம் என்பவர் இந்தக் கொட்டிற் கோவிலைக் கல்லால் கட்டிப் பிள்ளையாரை ஸ்தாபித்து பூசை விழாக்களைச் செய்வித்துவந்தார். அக்காலத்தில் இந்தக் கோவில் மிகவும் பிரபல்யமடைந்திருந்தது. மோட்டார் வாகனங்களைப் பயன்படுத்தாத பண்டைக் காலத்தில் மாட்டு வண்டிகளில் மக்கள் வந்து பொங்கிப் பூசை வழிபாடுகளைச் செய்துவந்தார்கள். இந்தக் கோவிலைத் தாண்டிச் செல்லும் வாகனங்களும், பிரயாணிகளும் பிள்ளையாருக்குத் தேங்கா யுடைத்துக் காணிக்கை செலுத்தாமல் செல்வதில்லை.

ஆலயத்தின் கருவறையில் சீவரெத்தினம் என்பவரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பிள்ளையாரே இன்றும் இருக்கின்றார். இரண்டடி உயரமுள்ள லிங்கவடிவமான பெரிய கல்லில் பிள்ளையாரின் திருவுருவம் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மகாமண்டபத்தில் வைரவர், நாகதம்பிரான், பத்தினியம்மன் முகக்களை என்பன வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நவராத்திரியில் பத்தினியம்மன் முகக்களையைக் கும்பத்தில் ஆவாகனம் செய்துவைத்து அலங்கார உற்சவம் பத்து நாட்களுக்கு நடைபெற்று வருகின்றது. ஆவணிச் சதுர்த்தி, திருவெம்பாவை முதலிய விசேட பூசைகளும் நடைபெறுகின்றன. தற்போது பொன்னையாவின் மகன் திரு. முருகையா என்பவர் பூசைசெய்து வருகின்றார். ஆதியில் இந்தக் கோவிலை ஸ்தாபித்த வேலுப் பிள்ளை என்பவர் சிறந்த விஷுவைத்தியர். அவர் அக்காலத்திலிருந்த அரசாங்க அதிபரின் மனைவிக்கு விஷம் தீண்டியபோது விஷநீக்கம் செய்து குணப்படுத்தியதினால் வெள்ளைக்கார அரசாங்க அதிபர் இந்தக் கோவிலுக்கு முன்னூற்று முப்பத்து மூன்று ஏக்கர் காணியை நன்கொடையாக வழங்கியிருந்தாராம். இப்பொழுது ஒரு ஏக்கர் காணிகூட ஆலயத்திற்குச் சொந்தமாயில்லையென்று கூறுகின்றார்கள். இந்தக் கோவிலைக் கட்டிய பரம்பரையினரோ, இங்கு விவசாயம் செய்பவர்களோ இவ்வாலயத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்யாதிருப்பது வேதனைக்குரிய விஷயம்.

கன்னியாய் பிள்ளையார் கோவில்

இலங்கையில் மிகப் பிரசித்திபெற்ற கன்னியாய் வெந் நீருற்றுக்களுக்கு அண்மையில் இந்த ஆலயம் இருக்கின்றது. திருக்கோணமலையிலிருந்து அனுராதபுரம் செல்லும் நெடுஞ் சாலையில் எட்டுக் கில்லோமீற்றர் தூரத்திலிருந்து தெற்கே பிரிந்து செல்லும் வீதியாற் சென்று இவ்வாலயத்தை அடையலாம். இந்த இடம் திருக்கோணேஸ்வரத்தோடும், இராவணனுடைய சரித்திர சம்பவங்களோடும் தொடர்புடைய நீண்டகால வரலாற்றையுடையது. இராவணன் தனது தாயார் வழிபடுவதற்காக லிங்கத்தைப் பெற்றுச் செல்வதற்கு, கோணேசப் பெருமானை நினைத்துக் கோணேஸ்வரத்திலிருந்து தவம் செய்தான். கோணேசப் பெருமான் திருக்காட்சி கொடுக்காததினால் ஏமாற்றமடைந்து, கடுஞ்சினங்கொண்டு கோணமாமலையையே வாளால் வெட்டி எடுத்துச் செல்ல முயற்சித்தான். அவன் மலையை வெட்டிப் பிளந்த இடத்திற்கு இன்றும் இராவணன்வெட்டு என்ற பெயர் வழங்கி வருகின்றது. அவன் மலையை வெட்டி அசைத்தபோது இறைவன் தனது காற்பெருவிரலால் அழுத்த இராவணன் மலையின் கீழ் அகப்பட்டுவிட்டான். இந்தச் செய்தியையறிந்த அலனுடைய தாயானவள் தனது மைந்தன் இறந்துவிட்டான் என்று நினைத்து, மனத்துயரிலால் தானும் இறந்துவிட்டான். ஆனால் இராவணன் அகந்தையொழிந்து, இறைவனை நினைத்துச் சாமகீதம் பாடித் திருவருளுக்குப் பாத்திரமானான். இறைவனிடமிருந்து வீரவாளையும், நீண்ட ஆயுளையும் பெற்ற இராவணன் தனது தாயார் இறந்த செய்தியை அறிந்து கவலையுற்றுத் தாயாருக்கு அந்தியக்கிரியை செய்வதற்காகத் தனது வாளால் நிலத்தைக் குத்தி நீருற்றை வருவித்தான். அவன் குத்திய ஏழு இடங்களிலுமிருந்து ஏழு வெந்நீருற்றுக்கள் சுரந்து வெளிப்பட்டன. அவைகளே கன்னியாய்வெந்நீருற்றுக்களென்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. இராவணனால் தொடங்கிவைக்கப்பட்ட அந்தியக்கிரியைச் சடங்குகள் இன்றும் இவ்விடத்தில் நடைபெற்று வருகின்றன. சைவ சமயத்தவர்கள் தங்கள் அந்தியேட்டிக் கருமங்களைக் கன்னியாயில் இன்றும் செய்து வருகின்றார்கள்.

கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபங்களைக் கொண்ட கற்கோவிலொன்று இங்கிருக்கின்றது. மிகப் பழமை வாய்ந்த இவ்வாலயம் எப்போ ஆரம்பிக்கப்பட்டதென்பது தெரியவில்லை. வெந்நீரூற்றுக்கு நீராடச் செல்பவர்கள் இவ்வாலயத்திலிருக்கும் பிள்ளையாரைத் தரிசித்து வழிபட்டு வருகின்றார்கள். இயற்கையழகு தவழும் இந்த இடம் மனதிற்கு இதமாகவும் சுகமாகவும் இருக்கின்றது. கமுகஞ்சோலைகள் ஆலயத்தைச் சுற்றிக் காணப்படுகின்றன. காற்றில் அவைகள் அசைவதனால் எழுகின்ற ஓசை ஓங்கார நாதம்போல் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. இந்த ஆலயம் மலையடிவாரத்தில் இருக்கின்றது. மலையில் ஒற்றையடிப் பாதைவழியே ஏறிச்செல்லலாம். மலையுச்சியில் ஒரு முஸ்லீம் பெரியார் அடங்கியிருக்கும் நாற்பதடி நீளமான சமாதியொன்றிருக்கின்றது. அந்த மலையுச்சியில் நின்று பார்த்தால் திருக்கோணேஸ்வரம் பனிச்சென்று தெரியும்.

கன்னியாய் பிள்ளையார் கோவிலமைப்புப் பழமையைக் காட்டுகின்றதேயொழிய காலத்தைக் கூறமுடியாமலிருக்கின்றது. இராவணனுடைய வரலாற்றையும், இந்தத் தலத்தின் பெருமையையும் கூறும் சிறுகுறிப்புக்கள் எழுதப்பட்ட விளம்பரப் பலகையொன்று அங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பூசகர் ஒருவர் நித்தியபூசை செய்துகொண்டிருக்கின்றார். விசேட பூசைகள் அங்கு நடைபெறுவதில்லை. கன்னியாய் வெந்நீரூற்றுக்கள் ஏழும் மதிற்சுவரால் பாதுகாக்கப்பட்டு பராபரிக்கப்படுகின்றது. முற்காலத்தில் இவ்வாலயத்தையும், வெந்நீரூற்றுக்களையும் திருக்கோணமலையிலுள்ள முத்துமாரியம்மன் கோவில் மணியகாரர் பராபரித்து வந்தார்கள். இப்பொழுது உப்பு வெளிக் கிராமசபை பராபரித்து வருகின்றது.

கன்னியாய்ப் பிள்ளையார் கோவிலுக்கு அருகிலுள்ள வெந்நீரூற்றுக்கள் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. திருக்கோணேஸ்வரத்தோடு தொடர்புபட்ட வரலாற்றுப் பெருமையுடையது. ஆடியமாவாசைத் தினங்களில் விசேட தீர்த்தோற்சவம் நடைபெறுவதுண்டு. அவ்வாறு நடைபெற்ற தீர்த்தோற்சவ விழாவின்போது 1961ஆம் ஆண்டு புலவர்மணி, கலாநிதி திரு. ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களால் பாடப் பெற்ற "கன்னியாய்த்திரு" கவிதைகள் இவை.

கன்னியாய்த்திரு

திருந்துமினிய மனச் சான்றோர் சினம்போல் வெம்மை
செய்தேநீர்
சுரந்து வருவ தென்னே நீ சொல்வாய் கன்னியாய்த் திருவே
சுரந்து வருவ தென்னையெனில் தொட்டேயென்னை
உணைவார்க்கு
மருந்தாய்ப் பாவம் பிணிதீர்க்கும் வகையென்றுணர்வீர்
மாந்தர்களே.

சைவர் பவுத்தர் கிறிஸ்தவர்கள் சார்ந்தெச்
சமயத்தோருமுனை
மெய்தொட்டாட விரும்புவதென் விளம்பாய் கன்னியாய்த்
திருவே
மெய்தொட்டாடக் கண்டுள்ளம் விரும்புந்
தன்மையுரைத்திருவேன்
தெய்வமெவர்க்கும் பொதுவென்னும் திறத்தை விளக்குஞ்
செயல்கண்டீர்.

அள்ள அள்ளக் குறையாமல் வெந்நீர்ச் செல்வமதையருளி
மெள்ளத் தவழ்ந்து வருவதென்னே விளம்பாய் கன்னியாய்த்
திருவே
மெள்ளத் தவழ்ந்து வருஞ்செயலால் விரும்பியுலகோர்
மென்மேலும்
கொள்ளக் கொள்ளக் குறையாத கல்விபோல்வேனென
வுணர்வீர்.

அன்னை தனக்கா யிராவணனார் அந்தியேட்டி செய்யவென்று
உன்னை யமைத்த துண்மையதோ உரைப்பாய்
கன்னியாய்த்திருவே
என்னை யமைத்தா ரிராவணனா ரென்னுமுரைகொண்
டுயர்சைவத்
தொன்மை நெறியி லவர்நின்ற தொடர்பையுணர்வீர்
சைவர்களே.

தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் கோவில் தம்பலகமம்

திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் பிரசித்திபெற்ற ஆதி கோணநாயகர் எழுந்தருளியிருக்கும் தம்பலகமத்தில் பட்டிமேடு என்னுமிடத்தில், திருக்கோணமலைப் பட்டினத்திலிருந்து இருபத்துமூன்று கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் இந்தக் கோவில் இருக்கின்றது.

தற்போது இந்தக் கோவில் இருக்குமிடத்தில் ஒரு ஆலமரம் இருந்தது. அந்த ஆலமரத்தின்கீழ் முட்டைவடிவமான ஒரு பிள்ளையார் கல்லை சுமார் இருநூறு வருடங்களுக்கு முன் வைத்து வழிபட்டு வந்தார்கள். இந்தப் பிள்ளையாரை வைத்து ஆதரித்துவந்தவர்களோடுள்ள உட்பகை காரணமாக யாரோ ஒருவர் இந்தக் கல்லை இரவோடிருவாகத் தூக்கிக் கொண்டுபோய் தூரத்திலுள்ள வயல் வெளியில் போட்டு விட்டார்கள். அடுத்த நாள் பிள்ளையார் கல்லைக் காணாமையால் துயரமடைந்த திரு. காளியப்பு என்பவர் பிள்ளையாருக்கு நேர்த்திவைத்துத் தேடிச்சென்று பிள்ளையாரைக் கண்டுபிடித்தார். அதனைத் தூக்கியபோது தூக்கமுடியாமல் மிகப் பாரமாயிருந்ததாம். பின்னர் ஏழு, எட்டுப்பேர் சேர்ந்து தூக்கி வந்து முன்புபோல ஆலமரத்தடியில் வைத்து வழிபட்டு வந்தார்கள். பல வருடங்களுக்குப்பின் திரு. கா. சுப்பிரமணிய உடையார் என்பவர் அந்த இடத்தில் ஒரு கொட்டில் கோவிலைக் கட்டி அந்தப் பிள்ளையாரை ஸ்தாபித்து வழிபட்டு வந்தார்கள். அக்காலத்தில் ஆலடிப்பிள்ளையார் கோவிலென்று அந்தக் கோவிலுக்குப் பெயரிருந்தது. இந்தக் கோவிலைப் பரம்பரையாகப் பராபரித்து வந்தவர்களும், பொதுமக்களும் பயபக்தியோடு வழிபட்டு வருங்காலத்தில் திரு. சு. காளியப்பு என்பவரும், திரு. கோணமலை வைராவியாரும், தோம்பர் திரு. கதிர்காமத்தம்பி என்பவரும் சேர்ந்து கொட்டிற்கோவில் இருந்த இடத்தில் கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபங்களைக்கொண்ட கற்கோவிலைக் கட்டிக் கருவறையில்

பிள்ளையார் திருவுருவத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்து பண்டு தொட்டு வழிபட்டுவந்த பிள்ளையார் கல்லை அர்த்தமண்டபத்தில் ஸ்தாபித்து 1932 ஆம் ஆண்டு கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தார்கள்.

காலக்கிரமத்தில் மக்களுடைய ஆதரவு பெருகப் பெருக மீண்டும் கோவிலில் புதிய திருப்பணிகளைத் தொடங்கி ஸ்நபனமண்டபம் தெரிசனமண்டபம் என்பவைகளையும் சுற்றுமதிலையும் கட்டி 1951 ஆம் ஆண்டு மகாகும்பாபிஷேகத்தைச் சிறப்பாக நடத்தி வைத்தார்கள்.

அழகிய தூபியையுடைய கருவறையில் விநாயகரும் மகாமண்டபத்தில் எழுந்தருளி பிள்ளையாரும் ஸ்நபனமண்டபத்தில் மூலிகம் பவிடீடமும் காணப்படுகின்றது. உச்சிக் காலம், மாலைச்சந்தியாகிய இரண்டுகால நித்திய பூசைகளும், ஆவணி மாதத்தில் கும்பாபிஷேக தினத்தை ஆரம்பநாளாகக் கொண்டு பத்து நாட்கள் அலங்கார உற்சவமும், ஆவணிச் சதுர்த்தி, நவராத்திரி, திருவெம்பாவை, பிள்ளையார் கதை முதலிய விசேஷ பூசைகளும் நடைபெற்றுவந்தன. ஸ்ரீ சு. சோமசுந்தரக் குருக்கள் ஆலயத்தின் பிரதம குருவாயிருந்து பூசைசெய்து வருகின்றார். தற்போது பாலஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டு திருப்பணி வேலைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. கற்பக்கிரகம் தொடக்கம் சகல மண்டபங்களும் திருத்திக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அத்துடன் புதிதாக மணிக் கோபுரமும், வைரவர், நாகதம்பிரான் என்னும் மூர்த்திகளுக்குத் தனிக் கோவில்களும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. பாகசாலை, களஞ்சியத் திருத்தவேலைகளும் நிறைவேறிய பின் விரைவில் மகாகும்பாபிஷேகம் செய்யப்படவிருப்பதாக திரு. சு. கா. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். 1914 ஆம் ஆண்டு தம்பலகமத்தில் வாந்திபேதி நோய் பரவி மக்களை வருத்தியபோது சிந்தாமணிப் பிள்ளையார், தான் எழுந்தருளியிருக்கும் பட்டிமேட்டு மக்களுக்கு இந்த நோய்வராமல் காப்பாற்றினார் என்ற தகவலையும் தந்த ஆலய முகாமையாளர் கிவசுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு நன்றி.

ஸ்ரீதில்லையம்பலப் பிள்ளையார் கோவில் அன்புவழிபுரம்

திருக்கோணமலையிலிருந்து அனுராதபுரத்திற்குச் செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் பட்டினத்திலிருந்து ஐந்து கில்லோ மீற்றர் தூரத்தில் அன்புவழிபுரம் என்ற புதிய குடியேற்றக் கிராமம் இருக்கின்றது. இலங்கை சுதந்திரமடைந்த பின் தோன்றிய சைவத் தமிழ்க் கிராமம். காட்டை வெட்டி நாடாக்கிய தமிழ் மக்கள் அன்பினால் இணைந்து குடியேறிய தினால் அன்புவழிபுரம் என்று பெயரிட்டார்கள். இது நிகழ்ந்தது 1952ஆம் ஆண்டு.

இங்கு குடியேறியவர்களுக்கு வழிபாட்டுக்கு கோவில் இல்லாத காரணத்தினால் இங்கு குடியேறிய திரு. க. கந்தையா என்பவர் மக்களுக்கும் தனது வழிபாட்டுக்குமாக ஒரு கோவிலைக் கட்டினார். கோவிலில் பிரதிஷ்டை செய்வதற்குப் பிள்ளையார் திருவுருவமொன்றைச் செய்விப்பற்கு முயற்சித்துக்கொண்டிருக்கும்போது இங்கிருந்து பன்னிரண்டு கில்லோ மீற்றர் தூரத்திலுள்ளதாகிய “கல்லன்பத்தை என்னுமிடத்தில் நான் இருக்கின்றேன். என்னை நீ கட்டிய கோவிலில் வைத்து ஆதரிப்பாயாக” என்று கனவிலே பிள்ளையார் கூறினாராம். இதனால் கல்லன்பத்தை என்ற இடத்தைப்பற்றி விசாரிக்கத் தொடங்கினார்.

கல்லன்பத்தை என்பது பண்டைக்காலத்தில் மக்கள் வாசம் செய்த பழைய கிராமம். இப்போது காடாய்க் கிடக்கின்றது. அங்கே ஒரு குளம் இருக்கின்றது. அந்தக் குளத்து நீரைப் பாய்ச்சி விவசாயம் செய்து மக்கள் வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். மக்கள் அங்கு வாழ்ந்த காலத்தில் ஆலய மொன்றிருந்து அழிந்துவிட்டது. இயற்கை ஏதுக்களினாலோ அன்றி வேறு காரணத்தினாலோ அந்த இடத்தைவிட்டு மக்கள் வெளியேறியபின் அங்கிருந்த ஆலயம் பராபரிப்பற்றுக் காடு வளர்ந்து கோவில் அழிந்துவிட்டது. பல்லாண்டுகளுக்குப்

பின் அந்த இடத்திற்கு திரு. கதிர்காமர் என்பவர் சென்று விவசாயம் செய்து வந்தார். யானை, புலி, கரடி முதலிய கொடிய வனவிலங்குகளின் எதேச்சையான வாசஸ்தலமாயிருந்த பெரும் காட்டுப் பிரதேசத்தில் கதிர்காமருக்கு அங்கிருந்த பிள்ளையார்தான் துணை. வேறு மனித நடமாட்டமே இல்லை. வேட்டையாடுபவர்கள் மாத்திரம் அங்கு போய் வருவார்கள். அப்படியான இடத்தில் கதிர்காமர் துணிச்சலாக விவசாயம் செய்துவந்தார். விதைத்துப் பயிராகியபின் “பயிருக்கு மிருக அழிவு வராமல் எல்லாவற்றையும் நீயே பார்த்துக்கொள். பயிர்ப் பாதுகாப்பு உன் பொறுப்புத்தான்” என்று கூறிவிட்டு வந்துவிடுவாராம். பின்னர் அறுவடைக்குத்தான் அங்கு போவார். அந்த இடத்தில் பகலிலும் இரவிலும் யானைகள் எதேச்சையாகச் சுற்றித் திரியுமாம். அப்படியிருந்தும் கதிர்காமருடைய காவலாளிபோலப் பிள்ளையார் பயிரைப் பாதுகாத்துக் கொடுப்பாராம். இந்தச் செய்தியையறிந்த கந்தையா என்பவர் அங்கு சென்று கதிர்காமரிடம் விஷயத்தைக் கூறிப் பிள்ளையாரை எடுத்துவந்து 1957ஆம் ஆண்டு அன்புவழிபுரம் பிள்ளையார் கோவிலில் ஸ்தாபித்து தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் என்று திருநாமமும் சூட்டினார். அன்று முதல் இங்குள்ள மக்கள் இவ்வாலயத்தில் வழிபாடு செய்துவருகின்றார்கள். ஆலயம் சிறியது. மூர்த்தி கீர்த்தியுடையது.

கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம் இரண்டும் கல்லால் கட்டப்பட்டுள்ள மடாலயம். மகாமண்டபம் ஓலையால் வேயப் பட்டிருக்கின்றது. கருவறையில் பிள்ளையாரும், நாகதம்பிரானும், வைரவர் சூலமும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வெள்ளிக் கிழமைகளிலும், விசேட தினங்களிலும் சிவராத்திரி, நவராத்திரி, திருவெம்பாவை ஆவணிச்சதுர்த்தி போன்ற காலங்களிலும் பூசைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்த ஆலய வரலாற்றைத் தந்துதவிய திரு. க. சிவகுரு ஆசிரியரை செயலாளராகக் கொண்ட பரிபாலனசபை தற்போது ஆலயத்தைப் பரிபாலித்துவருகின்றது. இவ்வாலயத்தைச் சிறந்தமுறையில் கட்டி முன்னேற்றுவதற்கு மக்கள் முயற்சியெடுக்க வேண்டும்.

கட்டளைப் பிள்ளையார் கோவில் கந்தளாய்

திருக்கோணமலைப் பட்டினத்திலிருந்து கொழும்பு, கண்டிக்குச் செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் முப்பத்தொன்பது கில்லோ மீற்றர் தூரத்தில் கந்தளாய் என்ற இடம் இருக்கின்றது. புராதன வரலாறுகளைக் கொண்ட இவ்வூர் கந்தளாய்க் குளத்தினால் இன்றும் சிறப்புற்று விளங்குகின்றது. திருக்கோணேஸ்வரத்திற்கும், கந்தளாய்க்குமுள்ள தொடர்புகள் சிலவற்றைக் கந்தளாய்ச் சிவன்கோவில் வரலாற்றில் கூறியுள்ளோம். அனுராதபுரத்தை அரசாண்ட கஜபாகு மன்னன் திருக்கோணேஸ்வரத்தை அழிக்கும் நோக்கத்தோடு படையெடுத்து வந்ததாகவும், அவனுடைய அகங்காரத்தினால் கண்பார்வையை இழந்ததாகவும், கோணேசப்பெருமானுடைய அருளால் மன்னன் வரும் வழியில் ஒரு கண்பார்வையைப் பெற்றதாகவும், கண்தனைத்த இடத்திற்குக் கண்தனை என்று பெயரிட்டதாகவும் திருக்கோணேசல புராணம் கூறுகின்றது. கண்தனை என்ற இடமே கந்தளாய் என்று இன்று அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது. பின்னர் கஜபாகுமன்னன் கோணேஸ்வரத்தைத் தரிசித்து கோவிலை ஆதரித்து மானியங்களும் கொடுத்தானென்று கோணேசர் கல்வெட்டும் கூறுகின்றது.

கந்தளாய்ச் சந்தியிலிருந்து நானூறு மீற்றர் தூரத்தில் இந்தக் கட்டளைப் பிள்ளையார் கோவில் இருக்கின்றது. இவ்வாலயத்தின் மேற்கு வீதியை எல்லையாகக் கொண்டு தம்பலகமத்து வயல்வெளிகளை நீர்ப்பாய்ச்சும் பேராறு வருடம் முழுவதும் நீர்நிறைந்து பாய்ந்துகொண்டிருக்கின்றது. குளக்கோட்டு மன்னனால் கந்தளாய்க் குளம் கட்டப்பட்டபோது, விநாயகப் பெருமானை வழிபட்டுக் கட்டுவேலையை ஆரம்பித்தான். அதற்காகப் பிள்ளையாரைப் பிரதிஷ்டை செய்யக் கட்டப்பட்ட கோவிலே இந்தக் கட்டளைப் பிள்ளையார் கோவில். கந்தளாய்க்குளத்தைக் கட்டுவதில் மனிதசக்தியையும், தெய்வ சக்தியையும் பயன்படுத்தியதாகப் புராணங்களும்,

கோணேசர் கல்வெட்டும் கூறுகின்றது. இன்றும் இந்தத் தெய்வ சக்திகளுக்குரிய வேள்விக் கிரியைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. தம்பலகமத்திலுள்ளவர்கள் மக்களின் நன்மைக் காகவும், விளைபூமிகளின் நல்ல விளைச்சலுக்காகவும், மழை, வெயில் என்பனவற்றை அவ்வப்போது பெறுவதற்காகவும் கந்தளாய் வேள்வி, மாகமம் வேள்வி, நெருஞ்சித்தீவு வேள்வி, மல்லிகைத்தீவு வேள்வி, நாயன்மார்திடல் வேள்வி முதலிய வேள்விகளை பண்டைக்காலத்திலிருந்தே செய்துவந்திருக்கின்றார்கள். இந்த வேள்விகளின் விபரத்தைத் தம்பலகமம் ஆதிகோணநாயகர் வரலாற்றில் காண்க.

தம்பலகமம் விவசாயிகள் மழைவேண்டும்போது மழையையும், வெயில் வேண்டும்போது வெயிலையும் பெறுவதற்காக விதைப்பு, அறுவடை காலங்களில் திருக்கோணேஸ்வரத்திற்கு நேர்த்தி வைப்பார்கள். மழை வேண்டுமென்றால் பச்சைப் பட்டும், வெயில் வேண்டுமானால் சிவப்புப் பட்டும் நேர்த்தி வைத்து அங்கிருந்து மங்கள வாத்தியங்களுடன் அந்தப் பட்டை எடுத்துவந்து கந்தளாய்க் குளக்கட்டின் அருகாமையிலுள்ள கட்டளைப் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளில் ஒரு இரவு முழுவதும் வைத்து வழிபாடு செய்வார்கள். அடுத்த நாள் சூரியோதயத்தில் அந்தப் பட்டை எடுத்துச் சென்று கந்தளாய்க் குளத்தில் அதற்குரிய இடத்தில் சாத்தி வழிபாடு செய்வார்கள். இன்றும் இந்த வைபவம் நடைபெற்று வருகின்றது. இப்படிச் செய்வதால் அவர்கள் விரும்பும் வேளையில் மழையையோ வெயிலையோ பெற்று வருகின்றார்கள். ஈழத்தில் எங்குமே காணமுடியாத இவ்வற்புத நிகழ்ச்சி இன்றும் நாம் காணக்கூடியதாக இங்கு நடைபெற்று வருகின்றது.

கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபங்களைக் கொண்ட இந்த ஆலயத்தின் கருவறையில் குளக்கோட்டு மன்னனால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட விநாயகப் பெருமான் திருவுருவம் காணப்படுகின்றது. அர்த்தமண்டபத்தில் எழுந்தருளி விநாயகரும் மகாமண்டபத்தில் மூஷிகம் பலிபீடமும் இருக்கின்றது. வைரவருக்குத் தனிக்கோவிலும் மணிக்கோபுரமும் உண்டு. மூன்றுகாலத் தினப்பூசையும், ஆவணிச் சதுர்த்தி, பிள்ளையார்கதை, திருவெம்பாவை, சிவராத்திரி முதலிய விசேட பூசைகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. கந்தளாய்க் குளம் கட்டியபோது குளக்கோட்டு மன்னன் மந்திராலோசனை செய்வதற்காக அமைக்கப்பட்ட கருங்கல்லால் செய்யப்பட்ட ஆசனங்கள் இந்தக் கோவிலிலிருந்து சிறிது தூரத்தில்

இருப்பதாகவும் இந்த ஆலய வரலாற்றைத் தந்த திரு. வ. இ. ஜீவானந்தமவர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

கந்தளாய்க் கட்டளைப் பிள்ளையார் கோவிலைத் தரிசிப்பவர்களுக்கு முக்கிய தெரிசனமாய் அமைந்திருப்பவர் நாகதம்பிரான். விடந்தீர்க்கும் புஜங்கப் பெருமானாகிய ஐந்துதலை நாகதம்பிரான் சிலை இந்தப் பிள்ளையார் கோவிலுக்கருகில் தனிக் கோவில் கட்டி ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. முன்னொரு காலத்தில் நன்னியர் என்பவர் வேட்டைக்குச் சென்றபோது கந்தளாய்க் குளத்திற்கு மேற்கே குறிஞ்சாக்குளம் என்ற இடத்தில் இந்த நாகதம்பிரான் சிலையைக் கண்டாராம். விஷ முள்ளுக் கீறியதால் ஏற்பட்ட காயம் அவருடைய காலில் இருந்தது. அந்த நாகதம்பிரான் சிலைக்கு அருகே சென்ற போது காந்தத்தால் இழுக்கப்படுவதுபோல் அவருடைய கால் இழுக்கப்பட்டு காயம் நாகதம்பிரானுடைய வாயருகில் ஒட்டிக்கொண்டதாம். சிறிது நேரத்தில் காயத்திலுள்ள விஷம் நீங்கி விடுபட்டதாம். இந்த அற்புதத்தை அவர் சிலருக்குக் கூறி அங்குசென்று நாகதம்பிரானை வண்டியில் ஏற்றி வந்தார்கள். வரும்போது பல சோதனைகளுக்குட்பட்டார்கள்ளாம். இரண்டு வண்டிகள் உடைந்து விட்டன. மூன்றாவது வண்டியில் ஏற்றிவந்து ஊத்தூர்ப் பிள்ளையார் கோவிலில் வைத்துப் பொங்கல் செய்து வழிபட்டு அங்கிருந்து இந்தக் கோவிலுக்குக் கொண்டுவந்தார்களாமென்ற செய்தியை திரு. ம. செல்லையாபிள்ளை என்பவர் கூறினார். அவருக்கு நன்றியுடையேன். இந்த நாகதம்பிரானை இங்கு வைத்து அபிஷேகம் பூசைகள் செய்து வழிபட்டுவரும்போது இதன் மகத்துவத்தையறிந்த ஓவசியர் திரு. இரத்தினசிங்கம் என்பவர் இந்த நாகதம்பிரானுக்குக் கோவில் கட்டிப் பிரதிஷ்டை செய்வித்தார். இதற்கும் மூன்றுகாலப் பூசை நடைபெற்று வருகின்றது. விஷத்தால் தீண்டப்படுபவர்கள் இந்த நாகதம்பிரானுடைய வாயில் கடியுண்டவரின் காயப்பகுதியை அழுத்தியவுடன் அப்பகுதி காந்தத்தால் ஈர்க்கப்பட்ட இரும்புபோல இறுகப் பற்றிக்கொள்ளும். விஷம் முழுவதும் சிலையில் சென்றதும் கடியுண்ட அப்பகுதி விடுபடும். பின்னர் பால், தீர்த்தம் என்பவற்றால் அபிஷேகம் செய்து பூசை செய்வார்கள். இன்றும் இது நடைபெற்று வருவதாகக் கூறினார்கள். ஐந்து தலைகளையுடைய நாகதம்பிரானின் இடது பக்கத்திலுள்ள இரண்டாவது தலையிலுள்ள வாயில்தான் விஷக் காயத்தை அழுத்துவார்களாம். திரு. நா. நாகராசா அவர்கள் இந்தத்தகவலைக் கூறினார். அன்றோக்கு நன்றி.

கந்தளாய்க் கட்டளைப் பிள்ளையார் கோவிலுக்கருகில் ஸ்ரீமுத்துமாரியம்மன் கோவிலொன்றும் இருக்கின்றது. கற்பக் கிரகம் அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபங்களைக் கொண்ட இக்கோவில் 1936 ஆம் ஆண்டு திரு. மாரிமுத்து இராசையா என்பவரால் தமக்கேற்பட்ட துன்பம் நீங்கி இஷ்டசித்தி பெற்றதனால் நேர்கடனுக்காகக் கட்டப்பட்டது. கருவறையில் சதுர்ப்புஜங்களையுடைய மாரியம்பாள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அர்த்தமண்டபத்தில் அம்பாளின் எழுந்தருளி விக்கிரகம் இருக்கின்றது. தினமும் மூன்றுகாலப் பூசையும், நவராத்திரியில் விசேட அலங்காரப் பூசைகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்த மூன்று கோவில்களுக்கும் ஸ்ரீ. பா. நித்தியானந்தக் குருக்கள் பூசை செய்து கொண்டிருக்கின்றார். இந்தக் கோவிலில் உரு ஆடி அருள்வாக்குக் கூறும் வழக்கம் இருந்துவருகின்றது. இவ்வாலய வரலாற்றைத் தந்துதவிய திரு. சின்னத்தம்பு இராசையா என்பவருக்கு நன்றி உரிய தாகுக.

அருள்மிகு விநாயகர் கோவில் ஆலங்கேணி

திருக்கோணமலைப் பட்டினத்திலிருந்து பதினாறு கில்லோ மீற்றர் தூரத்தில் ஆலங்கேணி என்ற கிராமம் இருக்கின்றது. திருக்கோணமலையிலிருந்து கிண்ணியாத் துறையை அடைந்து, அங்கிருந்து இயந்திரப் படகின்மூலம் கடலைத்தாண்டிக் கிண்ணியாக் கிராமத்தினூடாக ஆலங்கேணியையடையலாம். திருக்கோணமலையிலிருந்து தம்பலகாமத்திற்குச் சென்று அங்கிருந்து தரைப்பாதையாலும் ஆலங்கேணிக் கிராமத்தை அடையலாம். தம்பலகாமம் ஆதிகோணைநாயகர் கோவிலிலிருந்து எட்டுக் கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் ஆலங்கேணி விநாயகர் கோவில் இருக்கின்றது. மகாவலி கங்கையின் ஒரு கிளையாகிய குருக்கள் கங்கை இவ்வாலயத்திற்குச் சற்றுத் தூரத்தில் ஓடிச்சென்று கங்கைத்துறை என்னுமிடத்தில் கடலில் சங்கமமாகின்றது. தம்பலகாமம் ஆதிகோணைநாயகர் ஆடியமாவாசைத் தீர்த்தத்திற்கு எழுந்தருளியரும்போது ஆலங்கேணி அருள்மிகு விநாயகர் ஆலயத்தில் தங்கி இளைப்பாறிச் சென்று கங்கைத்துறையில் தீர்த்தமாடுவார். இந்த வழமை பண்டைக்காலந் தொடக்கம் நடைபெற்று வருகின்றது. கங்கைத்துறையில் நடைபெறும் ஆடியமாவாசைத் தீர்த்தத்திற்குப் பல கிராமங்களிலிருந்தும் முதல் நாளிரவே மக்கள் திரளாக வந்து கூடுவார்கள். கடற்கரையோரமாகவுள்ள பரந்த மணற்பரப்பில் மக்கள் விடுதிவிட்டுத் தங்கியிருப்பார்கள். அங்கு சிறிய கோவிலொன்றிருக்கின்றது. அக்கோவிலில் அன்றிரவு திருக்கரைசைப் புராணப்படிப்பு நடைபெறும். கோவிலுக்கருகிலமைக்கப்பட்டிருக்கும் மேடையில் சமயகலாச்சாரக் கலை நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெறும். அதிகாலையில் கங்கைச் சங்கமத்தில் சுவாமி தீர்த்தமாடி ஆலங்கேணியினூடாகத் தம்பலகாமத்தைச் சென்றடைவார்.

இருநூறு வருடங்களுக்குமுன் யாழ்ப்பாணம் காரை நகரிலிருந்து இங்கு வந்த திரு. கணபதிப்பிள்ளை என்பவர்

இந்த இடத்திலுள்ள காடுகளைத் திருத்தித் தனது வம்சத்திலுள்ள சில குடிகளையும் அழைத்து வந்து குடியமர்த்தினார். அரசாங்கத்திடமிருந்து கிரயமாகப் பெற்ற இந்தக் காணியில் ஒரு பெரிய ஆலமரமிருந்தது. அதற்கருகில் ஒரு கேணியும் இருந்தது. ஆலமரமும் கேணியும் இருந்தபடியால் அந்த இடத்திற்கு ஆலங்கேணி என்று பெயரிட்டார். திரு. கணபதிப் பிள்ளையுடைய தகப்பனார் பெயர் விநாயகர். ஆதலால் ஆலமரத்தடியில் தான் அமைத்த கோவிலுக்கு அருள்மிகு விநாயகர் ஆலயம் எனப் பெயரிட்டார். அநாதியில் ஒரு கொட்டில் கோவில்தான் இருந்தது. காடு திருத்தும்போது ஆலமரத்தடியிற்கிடைத்த தான்தோன்றி விங்கமொன்றையே கொட்டில் கோவிலில் வைத்து வழிபட்டுவந்தார். அந்த விங்கமே இன்றும் ஆலயக் கருவறையில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. காலத்திற்குக் காலம் கொட்டில் கோவிலுக்கு ஓலை மண்டபங்களமைத்துப் பெரிதாக்கி கணபதிப் பிள்ளையாருடைய சந்ததியினரே பூசைகளையும் செய்து வந்தார்கள். அவருடைய சந்ததியினராகிய திரு. காசிநாதர் சுப்பர், தம்பையர், செல்லையா, அம்பலவாணர் என்பவர்கள் தொடர்ந்து ஒருவர்பின் ஒருவராக ஆலயத்தைப் பராமரித்துப் பூசைகளையும் செய்துவந்தார்கள்.

திரு. தம்பையர் காலத்தில் இவ்வாலயம் கற்கோவிலாகக் கட்டப்பட்டது. நாற்பது வருடங்களுக்குமுன் கற்பக் கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், தெரிசனமண்டபங்களைக் கொண்ட மடாலயமாகக் கட்டப்பட்டு தான்தோன்றியாகிய பழைய விங்கத்தைக் கருவறையில் பிரதிஷ்டை செய்தார்கள். ஆனால் அருள்மிகு விநாயகர் ஆலயம் என்றே பெயர் வழங்கிவருகின்றது. பிள்ளையாருக்குரிய பூசைமுறைகளே இங்கு நடைமுறையில் இருந்துவருகின்றன.

1980ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இந்த ஆலயத்தை இந்து இளைஞர் மன்றத்தினர் பொறுப்பேற்று நடத்திவருகின்றார்கள். இவர்கள் பிராமணக் குருக்களைப் பூசைக்கு நியமித்திருக்கின்றார்கள். பிராமணக் குருக்கள் பூசைப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டபின் கருவறையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் தான்தோன்றி விங்கத்தை அகற்றிவிட்டு பிள்ளையாரை ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்று ஆலோசனை கூறினாராம். அதனால் அவருக்குப் பல குடும்பக் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டதாம். இதனை உணர்ந்த குருக்கள் அந்த எண்ணத்தைக் கைவிட்டு விட்டாராம்.

ஆலங்கேணிக் கிராமத்தில் நானூறு குடும்பங்கள் வாழ்கின்றன. இந்தச் சைவக் குடும்பங்களுக்கு இது ஒன்றுதான் சைவாலயமாயிருந்து வருவதால் மிகவும் பயபக்தியோடு மக்கள் வழிபட்டு ஆதரித்து வருகின்றார்கள். அர்த்தமண்டபத்தில் எழுந்தருளி விநாயக விக்ரகம் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வீதியில் ஆலமரத்தடியில் நாகதம்பிரானும், ஈசான திக்கில் வில்வமரத்தடியில் வைரவரும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மார்சுழித் திருவாதிரையைத் தீர்த்த தினமாகக் கொண்டு அதற்குமுன்னுள்ள பத்து நாட்களும் வருடாந்த அலங்கார உற்சவம் நடைபெற்று வருகின்றது. நித்திய பூசை மூன்று காலங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆவணிச் சதுர்த்தி, நவராத்திரி, சிவராத்திரி, தைப்பொங்கல், சித்திரா பூரணை என்பன விசேட பூசை விழாக்களாக அனுசரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஊற்றடிப் பிள்ளையார் கோவில் சின்னக்கிண்ணியா

இவ்வாலயம் திருக்கோணமலைப் பட்டினத்திலிருந்து பதினாறு கில்லோமீற்றர் தூரத்திலுள்ள சின்னக்கிண்ணியா என்ற கிராமத்திலிருக்கின்றது. கிண்ணியாக்கடல் நீரிணையை இயந்திரப் படகுமூலம் கடந்து இவ்வாலயத்தையடையலாம். திருக்கோணமலையிலிருந்து தம்பலகமத்திற் கூடாகச் செல்லும் நெடுஞ்சாலைவழியாக முப்பத்திரண்டு கில்லோமீற்றர் பிரயாணம் செய்தும், கடல் நீரிணையைக் கடக்காமல் இவ்வாலயத்திற்குச் செல்ல வேறொரு மார்க்கமும் உண்டு.

இவ்வாலயத்தின் கருவறையில் பிரதிஷ்டை செய்யப் பட்டிருக்கும் பிள்ளையார் விக்கிரகத்திற்கு வரலாற்றுப் பின்னணியொன்று தெரிய வருகின்றது. கிண்ணியா என்ற கிராமம் தோன்றுவதற்குமுன், சிறப்போடிருந்த கிராமம் தம்பலகமம். தம்பலகமத்திலிருந்து சுமார் முப்பது கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் தம்பங்கடவைப் பக்கமாக “தீநகரி” என்ற கிராமமொன்று இருந்தது. இப்போது தீனேரி என்று கூறுகின்றார்கள். அது இயற்கை ஏதுக்களால் அழிந்துவிட்டது. அது ஒரு பழம்பெரும் சைவக்கிராமமாக இருந்ததாம். அங்கு ஒரு சைவாலயம் இருந்து அழிவுற்றுக் காடுமண்டிக் கிடந்தது. தம்பலகமத்திலிருந்து தம்பங்கடவைக்கு மாடு வாங்கச் சென்ற ஒருவர் காட்டுமார்க்கமாகச் செல்லும்போது இருண்டு விட்டதினால் அக்காட்டினுள் அழிந்துகிடந்த ஒரு கட்டிடத்தைக் கண்டு அன்று இராப்பொழுதை அங்கே கழிக்கக்கருதிப் படுத்திருந்தாராம். நள்ளிரவில் மணியோசை, மேளச்சத்தம் என்பன கேட்டதாம். சிறிது நேரத்தில் ஒருவர் வந்து மோதகமும், புகையும், தண்ணீரும் கொடுத்துச் சென்றாராம். பொழுது புலர்ந்தபின் பார்த்தபோது தான் படுத்திருந்த இடம் பாழடைந்த கோவிலாயிருப்பதைக் கண்டாராம். இந்தச் செய்தியை அவர் தம்பலகமத்திற்கு வந்து மக்களுக்கு அறிவித்திருந்தார்.

இது இவ்வாறிருக்க, சுமார் இருநூறு வருடங்களுக்கு முன் தம்பலகமத்தில் வசித்த திரு. வி. காசிநாதர் என்பவர் மூன்று தமிழ்க் குடும்பங்களோடு சின்னக்கிண்ணியாவுக்கு வந்து குடியேறினர். குளக்கோட்டு மன்னனால் தம்பலகமத்தில் குடியமர்த்தப்பட்ட காரியப்பர் குடியைச் சேர்ந்த காசிநாதர், காடாய்க்கிடந்த இடங்களைத் திருத்திச் சின்னக்கிண்ணியாவில் குடியேறி விவசாயம் செய்து வாழ்ந்து வந்தார். இதற்குப் பின்னரே இஸ்லாமியக்குடியேற்றமும் பரம்பலும் அந்தப் பகுதியில் விஸ்தரித்தது. இன்று கிண்ணியா என்றால் முஸ்லீம் கிராமம் என்பது யாவருமறிந்ததே. ஆதியில் இக்கிராமத்தை உருவாக்கிய திரு. வி. காசிநாதரும் அங்கு குடியேறிய தமிழ் மக்களும் வழிபாட்டுக்காக ஒரு ஆலயத்தை ஒலைக்கொட்டிலாகக் கட்டினார்கள். அந்த ஆலயத்தில் முன்னே குறிப்பிட்ட தீநகரி என்ற அழிந்த கிராமத்திலிருந்து சிதைந்து போன கோவிலிலுள்ள பிள்ளையாரைக் கொண்டுவந்துவைத்து வழிபட்டுவந்தார்கள். ஊற்றடி என்ற இடத்தில் இவ்வாலயம் அமைக்கப்பட்டதால் ஊற்றடிப் பிள்ளையார் கோவில் என்று பெயர் பெற்றது.

காசிநாதருடைய மகன் திரு. கா. தம்பர் என்பவர் காலத்தில் கற்பக்கிரகம் கல்லினூற் கட்டப்பட்டு ஓட்டினால் வேய்ந்த மடாலயமாக இருந்தது. பின்னர் அவருடைய மகன் திரு. த. காசிநாதர் என்பவர் சின்னக்கிண்ணியா மகாவித்தியாலயத்தில் அதிபராயிருந்த காலத்தில் இவ்வாலயத்தைப் பூரணமாகத் திருத்தியமைக்க எண்ணி இவ்வாலயத்திற்கு அருகில் கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபங்களைக்கொண்ட கற்கோவிலொன்றை மடாலயமாகக் கட்டியுள்ளார். இந்தப் புதிய ஆலயத்தில் ஊற்றடிப் பிள்ளையாரைப் பிரதிஷ்டைசெய்து கும்பாபிஷேகம் செய்ய விருப்பதாக அவர் கூறுகின்றார்.

தற்போது சின்னக்கிண்ணியா ஊற்றடிப்பிள்ளையார் கோவிலில் ஒருநேரம் நித்தியபூசை நடைபெற்று வருகின்றது. ஸ்ரீ சி. பரமேஸ்வரன் என்ற பிராமணக் குருக்கள் பூசைகளைச் செய்துவருகின்றார். கருவறையில் பிள்ளையாரும், அர்த்தமண்டபத்தில் பைரவரும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஆவணிச் சதுர்த்தி, பிள்ளையார்கதை, நவராத்திரி, திருவெம்பாவை முதலிய விசேஷ பூசைகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. திரு. த. காசிநாதரைத் தலைவராகக்கொண்ட பரிபாலனசபை ஆலயத்தைப் பரிபாலித்து வருகின்றது.

சம்பர் பிள்ளையார் கோவில்

கொட்டியாபுரப்பற்றில் மூதூரிலிருந்து ஆறு கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் சம்பூர்க் கிராமம் இருக்கின்றது. திருக்கோணமலைக் கோணேசராலயத்திற்குத் திருப்பணி செய்த குளக்கோட்டு மன்னனுடைய வரலாற்றோடு சம்பந்தப்படாத கிராமம் திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் இல்லையென்றே சொல்லலாம். கொட்டியாபுரப்பற்றிலிருந்து கோணேசர் ஆலயத்திற்கு அனுப்பிவைக்கப்படும் நெல், நெய், இலுப்பைநெய், தேன் முதலான திரவியங்கள் சம்பூருக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு அங்கிருந்து கெவுளியாமுனையிலுள்ள மீகாமனிடம் ஒப்படைக்கப்படும். மீகாமன் அவற்றைப் படகுகளில் எடுத்துச்சென்று கோணேசர் கோவிலில் ஒப்படைப்பான். இது குளக்கோட்டு மன்னனுடைய ஏற்பாடு.

சம்பூர் பத்திரகாளிமீது கொண்ட பயபக்தியினால் மக்களின் குடியிருப்பு ஆலயத்திற்குச் சற்றுத் தூரத்தில் அமைந்திருந்தது. அவ்வூர் மக்களின் வழிபாட்டுக்காக காரியப்பர் குடியின் பரம்பரையில் வந்த திரு. பெரியதம்பிக் காரியப்பர் என்பவர், கிராமத்தின் மத்தியிலே நூற்றியைம்பது வருடங்களுக்குமுன் ஓர் பிள்ளையார் கோவிலைக் கட்டினார். சம்பூர் பத்திரகாளி கோவிலிலிருந்து கால் கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் இந்த ஆலயம் இருக்கின்றது. கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபங்களைக்கொண்ட மடாலயமாக செங்கல்லால் இவ்வாலயம் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. கற்பக்கிரகத்தில் பிள்ளையார் சிலாவிக்கிரகம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. எழுந்தருளி மூர்த்திகளாக பிள்ளையாரும், வள்ளி தெய்வானை சமேத சுப்பிரமணியப் பெருமானும், சூரியனுக்குத் தனித்திருவருவமும், அர்த்தமண்டபத்தில் வைத்துப் பூஜிக்கப்பட்டுவருகின்றது. இங்கு ஆவணிச்சதுர்த்தியில் தொடங்கிப் பத்து நாள் அலங்கார உற்சவம் நடைபெற்று வருகின்றது. தினமும் ஒருவேளைப் பூசையும், விசேஷ காலங்களில் விசேஷ

பூசைகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. வைகாசி மாதத்தில் தொடங்கி மூன்று மாதத்தில் கந்தபுராணம் படித்துப் பயன் சொல்லும் வழக்கம் நடைமுறையில் இருந்துவருகின்றது. மக்கள் ஆர்வம் செலுத்தினால் இவ்வாலயத்தில் மேலும் பல திருப்பணிகள் செய்து சிறப்பாக நடாத்தலாம்.

கூனித்தீவுப் பிள்ளையார் ஆலயம்

கொட்டியாபுரப்பற்றில் மூதுரிலிருந்து கெவுளியா வெளிச்சவீட்டுக்குச் செல்லும் பாதையில் சம்பூருக்கூடாகச் சென்று கூனித்தீவை அடையலாம். கடற்கரையை அண்டியுள்ள இக்கிராமம் மிகவும் பழமைவாய்ந்தது. மீனவர்கள் தொழில் செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு இருப்பதால் முற்காலங்களில் அங்கு மீன்பிடிதொழில் செய்த மீனவர்கள் இக்கிராமத்திற்கு கூனித்தீவு என்று பெயரிட்டார்கள். கூனி என்ற ஒரு வகை இறால் இங்கு பிடிபட்டதால் அப்பெயர் வைக்கப்பட்டதாகக் கூறுகின்றார்கள். தென்னஞ்சோலைகள் நிறைந்த இந்தக் கிராமத்தைத் தூரத்தில் நின்று பார்க்கும்போது அழகாகக் காட்சியளிக்கின்றது.

பொற்கொல்லர்கள் பரம்பரையாக இக்கிராமத்தில் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். அந்தச் சமூகத்தினரே இந்த ஆலயத்தைக் கட்டிப் பராபரித்து வருகின்றார்கள். சுமார் நூற்றியைம்பது வருடங்களுக்கு முன் இந்த ஆலயம் குடிமக்களின் வழிபாட்டு வசதிக்காக அமைக்கப்பட்டது. ஆரம்ப காலத்தில் கொட்டில் கோயிலாக இருந்து, காலத்திற்குக் காலம் திருப்பணிகள் செய்து கற்கோயிலாகக் கட்டியுள்ளார்கள். கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், தெரிசன மண்டபங்களைக் கொண்ட மடாலயமாக இவ்வாலயம் காட்சியளிக்கின்றது. கருவறையில் பிள்ளையார் சிலாவிக்கிரகம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. அர்த்தமண்டபத்தில் பிள்ளையார் எழுந்தருளி விக்கிரகம் வைத்துப் பூசைசெய்து வருகின்றார்கள். சிவஸ்ரீ க. சிவபாலக்குருக்கள் இங்கு பூசை செய்து வருகின்றார். ஒரு நாளைக்கு ஒரு தரம் நித்தியபூஜை நடைபெறுகின்றது. ஆவணிச்சதுர்த்தி, சிவராத்திரி, நவராத்திரி விழாக்களும், விநாயகவிரதம், திருவெம்பாவை, தைப் பொங்கல், சித்திரை வருடப்பிறப்பு முதலிய விசேட பூசைகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. ஆலய பரிபாலன சபை இவ்வாலயத்தைப் பரிபாலித்து வருகின்றது.

வர்ணகுலப் பிள்ளையார் கோவில் சேனையூர்

திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் கொட்டியாபுரப் பற்றில் சேனையூர்க் கிராமத்தின் மத்தியில் இவ்வாலயம் இருக்கின்றது. அகஸ்தியர் ஸ்தாபனம் அமைந்துள்ள, திருக்கரை சையம்பதி சிறப்புற்று விளங்கிய காலத்தில் சைவமக்கள் நெருக்கமாய் வாழ்ந்த கிராமங்களில் இதுவுமொன்று. குளக் கோட்டுமன்னன் கோணேஸ்வரத் திருப்பணிகளை நிறைவேற்றியபின் விவசாய நோக்கங்களுக்காக அல்லைக் குளத்தைக் கட்டி மக்களை இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவந்து குடியேற்றினான். அவ்வாறு குடியேற்றப்பட்ட மக்களும் இங்கு வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றார்கள். இதனால் தற்போது இவ்வாலயம் இருக்கும் இடத்தில் மக்கள் ஒரு சிறிய வழிபாட்டுத் தலத்தை வைத்து ஆதரித்து வந்திருக்கின்றார்கள்.

சமார் இருநூறு வருடங்களுக்குமுன் இந்தியாவிலிருந்து வந்த முத்துலிங்க சந்நியாசி என்பவர் இவ்வூருக்கு அருகிலுள்ள மருதடிச்சேனை என்று கூறப்படும் இடத்தில் தங்கியிருந்தார். அவருடைய தபோபலத்தால் இந்த இடம் தெய்வீகமானதாகப் பிரகாசித்தது. அவர் இவ்வூரில் வாழ்ந்துவந்த திரு. கந்தப்பர் என்பவருக்கு, இந்த இடத்தில் ஆலயம் அமைக்கும்படி அருள்வாக்குக் கொடுத்தாராம். ஆலயம் அமைப்பதற்குரிய நிதியும் கொடுத்துச் சென்றதாகக் கூறுகின்றார்கள். அடுத்த முறை அந்தச் சந்நியாசி வந்தபோது ஆலயம் அமைக்கப்படாததைக் கண்டு வருந்தி தனது அருட்கட்டளையை உதாசினம் செய்தால் கந்தப்பர் குடியினர்மீது சினங்கொண்டு சாபமிட்டாராம். அந்தச் சாபம் பரம்பரை பரம்பரையாக அந்தக் குடும்பத்தினரைத் தாக்கிவருவதாகக் கூறுகின்றார்கள். பிறக்கும்போது நன்றாகப் பிறக்கும் பிள்ளைகள் வளர்ந்து வரும்போது எலும்புருக்கி நோயால் தாக்கப்படுகின்றர்களாம். ஏதாவது ஒரு குடும்பத்தில் ஆணுக்கோ, பெண்ணுக்கோ இந்த நோய் காணப்படுகின்றதாம். இப்போதும் இது நடைபெற்றுவருகின்றது.

சினங்கொண்ட சந்நியாசியார் இங்கு வாழ்ந்திருந்த தியாகராசா தில்லைவனம் என்பவரை அழைத்து விபூதி மந்திரித்து அவருடைய வாயிலிட்டு, இந்த இடத்தில் ஆலயம் அமைக்கும் படியும், குளக்கோட்டு மன்னனால் கட்டப் பட்ட அல்லைக் குளத்தடியில் அரசடிவானில் உள்ள பிள்ளையாரை எடுத்துவந்து பிரதிஷ்டை செய்யும்படியும் கூறினாராம். சந்நியாசியுடைய தபோபலத்தால் தில்லைவனம் என்பவர் கல்வியறிவும், செல்வமும் பெற்றுச் சிறப்புற்று விளங்கினார். சுவாமியின் கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு இந்த ஆலயத்தின் கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபங்களைக் கொண்ட சிறிய ஆலயத்தையமைத்து அல்லைக்குளத்துப் பிள்ளையாரைக் கொண்டுவந்து பிரதிஷ்டை செய்து மக்கள் வழிபட்டுவந்தார்கள். தில்லைவனம் பரம்பரையில் வந்தவர்கள் வறுமையால் அல்லல்படும்போது முன்னர் சர்பத்திற்காளான கந்தப்பு குடியினர் சாபநீக்கத்திற்காக ஆலயத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்து 1887ஆம் ஆண்டு கும்பாபிஷேகம் செய்துவைத்தனர். ஆலயம் சிறப்பாக நடந்துகொண்டிருக்கும்போது 1929ஆம் ஆண்டு ஒரு கும்பாபிஷேகமும், பின்னர் ஸ்நபனமண்டபம், ஸ்தம்பமண்டபங்களைக் கட்டிப் புனருத்தாரணத் திருப்பணிகளை நிறைவேற்றி 1948ஆம் ஆண்டில் கும்பாபிஷேகமும் செய்துள்ளனர். அதன்பின் வசந்த மண்டபம், வைரவர் கோவில், சந்தானகோபாலர், சுப்பிரமணியர் என்பவர்களுக்கும் ஆலயங்கட்டி 1972ஆம் ஆண்டு கும்பாபிஷேகம் செய்துள்ளார்கள். நவக்கிரக கோவிலும், வெளிமண்டபமும் அமைத்து ஆலயம் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. ஆலயத்தில் நடைபெற்றுவந்த அலங்கார உற்சவத்தை 1981ஆம் ஆண்டிலிருந்து கொடியேற்றி மகோற்சவமாக நடத்துகின்றார்கள்.

அழகிய தூபியையுடைய கருவறையில் விநாயகப் பெருமான் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளார். மகாமண்டபத்தில், இருநூறு வருடங்களுக்கு முற்பட்ட, ஆதியில் ஸ்தாபித்திருந்த விநாயகர் சிலாவிக்கிரகமும், எழுந்தருளி விநாயகரும், வள்ளி, தெய்வயானை சமேத சுப்பிரமணியர், சந்திரசேகரர், பாலசுப்பிரமணியர்; அஸ்திரதேவர் என்பனவும் உண்டு. பரிவாரமூர்த்திகளும் சிறப்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனி உத்திரத்தைக் கொடியேற்ற தினமாகக் கொண்டு தொடர்ந்து பத்து நாட்கள் மகோற்சவம் நடைபெற்றுவருகின்றது. மகாவலிகங்கையின் கழிமுகத்தில் பிள்ளையார் சமுத்திர தீர்த்தமாடுவார். ஆவணிச் சதுர்த்தி, ஆடியமாவாசை, கௌரி

விரதம், கந்தசஷ்டி, பெருங்கதைவிரதம், திருவெம்பாவை, என்பன விசேட விழாக்களாக நடைபெற்று வருகின்றன மூன்றுகாலப்பூசை தினமும் நடைபெறுகின்றது.

இவ்வாலயத்தில் ஒரு செப்பேடு பாதுகாத்து வைக்கப் பட்டிருக்கின்றது. அவ்வேட்டிலுள்ள முக்கிய பகுதிகளை இங்கே தருகின்றேன்.

செப்பேட்டுச் சாசனம்—

“திரிகோணசலத்தில் தென்பாரிசத்தில் திருக்கொட்டியாபுரப்பற்று மருதடிச்சேனையில் இருக்கின்ற (தியாகராசா மகன்) ஆயிரத்தி எண்ணூற்றி எண்பத்தி ஏழாம் ஆண்டு வைகாசி மாதத்தின் திங்கட்கிழமை 12ஆம் திகதி 12 மணிக்கு... கடாச்சம் பொருந்திய முத்துலிங்க சந்நியாசியார் எனது சொந்தக் காணியில் நிலம் எடுத்து விக்கினேஸ்வரருக்கு ஆலயம் கட்டும்படி உத்தரவு தந்தார். அவருடைய உத்தரவுப்படி ஆலயம் கட்டிவிச்சி அந்தப் பொன்னாச்சியார் வந்து அபிஷேகம் செய்துவைத்தோம். பூசை நெய்வேத்தியம் செய்து வந்தோம். ஒருவருடம் சென்றதன்பின் அவரின் குடியாராகிய சின்னாச்சியார் என்பவர் இந்தியாவுக்குச் சென்று தட்டு முட்டுச் சாமான்களும் செய்து கொடுத்தோம். இந்தத் தட்டு முட்டுச் சாமான்கள், கந்தபுராண ஏடு, காசிகாண்ட ஏடு, உபதேசகாண்ட ஏடு, குத்துவிளக்கு இரண்டு, வெங்கலக் கரண்டி. . . (இவ்வாறு ஆலயப் பொருட்களின் பட்டியல் லொன்று எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.)

1894ஆம் ஆண்டு சி. கந்தப்பர் என்பவர் தர்மசாதனமாக வருணகுலப்பிள்ளையார் கோவில் கட்டித்தருவதாக கோவில் உரித்தாளர் அ. ச. கை. பெ. பொன்னாச்சியிடமும், வாலசிங்க மிடமும் உத்தரவு பெற்றுக் கட்டிமுடித்தார்.

இந்த வருணகுலப் பிள்ளையார் ஆலயத்திற்கு சொந்தமாக உள்ளவர்கள் வைத்த விளக்கு நூராமலும் மகாபயபக்தியுடன் காத்துவருவீர்களாக. கவனயீனமாக விடுவீர்களாயின் கங்கைக் கரையில் காராம் பசுவைக் கொன்ற பாவத்திற்கு உள்ளாவீர்கள்.’’

இப்படிக்கு

உண்மையுள்ள

தியாகராசா - தில்லைவனம்

பண்டைக்காலத்தில் ஆலயத்தைப் பரிபாலனம் செய்துவந்த கந்தப்பர் பரம்பரையும், தில்லைவனம் பரம்பரையும் தற்போது ஒரு பரிபாலன சபையை அமைத்து ஆலயத்தைச் சிறப்பாக நடத்தி வருகின்றார்கள். சபையிலுள்ள திரு. கா. கணபதிப்பிள்ளை, திரு. கா. வீரசிங்கம், திரு. கு. கனகசிங்கம் என்பவர்கள் இந்த ஆலய வரலாற்றை உற்சாகத்தோடு தந்துதவியமைக்கு நன்றி கூறுகின்றேன். சிவபூர் கணேச சண்முகதாச சர்மா அவர்கள் ஆலயப் பூசைகளைச் சிறப்பாக நடத்தி வருகின்றார்கள்.

சித்திவிநாயகர் கோவில் மல்லிகைத்தீவு

மல்லிகைத்தீவுச் சிவன் கோவிலைப்பற்றிக் கூறப்பட்ட வரலாற்றில் அந்த ஆலயத்திற்குச் செல்லும் மார்க்கம் கூறப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கவும். அந்தச் சிவ கோவிலிலிருந்து சிறிது தூரத்தில் சித்திவிநாயகராலயம் காணப்படுகின்றது. கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், தரிசனமண்டபங்களை யுடையதாக இவ்வாலயம் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது, கருவறையில் விநாயகர் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளார். மகாமண்டபத்தில் மூலிகம் பலிபீடம் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. தென்னஞ்சோலைகளும், பச்சைப் பச்சேலென வயல்வெளிகளும் சூழ்ந்த அமைதியான இயற்கைச் சூழலில் இவ்வாலயம் இருக்கின்றது. ஆனால் ஆலயப் பராபரிப்பைச் சிறப்பித்துக் கூற முடியாது. இந்த ஆலயத்தைப் பொதுமக்கள் புனருத்தாரணம் செய்வதற்கு முயற்சித்துக் கொண்டிருப்பதாக அறிந்தேன். ஒரு நாளைக்கு ஒரு பூசை தான் நடைபெற்று வருகின்றது. விநாயகசதுர்த்தி, பெருங்கதை, திருக்கார்த்திகை, தைப்பூச விழா என்பன நடைபெற்று வருகின்றது.

மல்லிகைத் தீவு தனித்தமிழ்ச் சைவக்கிராமம். பரம்பரை பரம்பரையாக மக்கள், பண்பாட்டையும், பண்டைய வழக்கங்களையும் பாதுகாத்து வருகின்றார்கள். நீலாப்பழை அயலிலுள்ள ஒரு கிராமம். அங்கு ஒரு பத்தினியம்மன் கோவில் இருக்கின்றது. அந்தக் கோவிலையும் மல்லிகைத்தீவு மக்கள் பராபரித்து வந்திருக்கின்றார்கள். இதற்கென்று பாடப்பட்ட காவியம் ஒன்றும் இருக்கின்றதாம். கஜபாகு மன்னனால் இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட பத்தினித் தெய்வ வழிபாடு இங்கு நடைபெற்று வருகின்றது. இவ்வாலயமும் கவலையினமாக விடப்பட்டிருக்கின்றது. மிகமிகப் பரிதாபத்திற்குரிய நிலையில் இவ்வாலயம் இருக்கின்றது. இனக்

கலவரங்களின் தாக்கம் இவ்வாலயத்தைப் பெரிதும் பாதித்திருக்கின்றது. ஆலயத்தைச் சுற்றிப் புதர் மண்டிக் கிடக்கின்றது.

ஆலயம் நல்லநிலையில் இருந்த காலத்தில் பத்தினியம்மன் விழாவோடு சம்பந்தப்படுத்தி மல்லிகைத்தீவு மக்கள் கொம்பு விளையாட்டு நடாத்தி வந்தார்கள். கொம்பு விளையாட்டு பள்ளிக்கூடியிருப்பிலும் நடைபெறுவதுண்டாம். பத்தினித் தெய்வவழிபாடு நடைபெறும் மட்டக்களப்பிலும் இவ்விளையாட்டு நடைபெற்று வருகின்றது.

மல்லிகைத்தீவிலுள்ள மக்களின் மாடுகளுக்கு “மேழிசுளி, தாமரைப்பூ” குறிசுடும் வழக்கமொன்று இருந்துவருகின்றது. இந்த வழக்கம் பள்ளிக்கூடியிருப்பு; ஈச்சிலம்பத்தை, ஆனெய்தீவு, என்னுமிடங்களிலும், இதே வழக்கம் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் கதிரவெளி, கிரான், சந்திவெளி, சித்தாண்டி, வந்தாறுமூலை, மயிலெம்பாவெளி, குடியிருப்பு, குருக்கள்மடம் களுதாவளை, களுவாஞ்சிக்குடி, மண்டுர், கொக்கட்டிச்சோலை, காரைதீவு, தம்பிலுவில், திருக்கோவில், பொத்துவில் ஆகிய இடங்களிலும் காணப்படுகின்றதாம். கொம்பு விளையாட்டும், “மேழிசுழிக் குறியிடும்” வழக்கமும் திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு ஆகிய இரண்டிடங்களிலும் இருந்துவருகின்றது. இது ஒரு உண்மையைப் புலப்படுத்துவதாகத் தெரிகின்றது. குளக்கோட்டுமன்னன் உன்னாசிகிரியில் அரசாட்சி செய்துகொண்டிருந்த ஆடகசவுந்தரியைத் திருமணம் செய்து வாழ்ந்த காரணத்தால், குளக்கோட்டு மன்னனால் கொண்டுவரப்பட்ட சிந்துநாட்டவர்களின் பரம்பல் திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலிருந்து மட்டக்களப்பு மாவட்டம்வரை பரந்து சென்றிருக்கின்றதென ஊகிக்க இடமுண்டாகின்றது. திரு. முத்துக்குமாரு கனகசபை, திரு. நல்லதம்பி கோணமலை ஆகிய இரண்டு பெரியார்களும் இந்த வரலாறுகளை உறுதியோடும் ஆதாரங்களோடும் தந்துதவியமைக்கு நன்றி உரித்தாகுக. வரலாறுகளைச் சேகரிக்க உடனிருந்துதவிய சைவப்புலவர் அருணாசலம் பரசுராமன் அவர்களுக்கு என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

முதூர் பிள்ளையார் கோவில்

திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில், கொட்டியாபுரப் பற்றிலுள்ள சிறிய பட்டினம் முதூர். பழமையான ஊர் ஆதலால் முதூர் என்று பெயர்பெற்றதென்றும், முத்துப் போன்ற நெல்மணிகள் விளையும் ஊர், ஆதலால் முத்தூர் என்ற பெயர் திரிபுபட்டு முதூர் என்று பெயர் பெற்றதென்றும் முதியவர்கள் கூறுகின்றார்கள். இப்போது இந்தக் கோவில் இருக்குமிடத்தில் சுமார் இருநூற்றைம்பது வருடங்களுக்கு முன் வீரமரத்தடியில் விங்க வடிவமான ஒரு கல்லை வைத்துப் பிள்ளையார் என்று வழிபட்டு வந்தார்களாம். அக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கடல் மார்க்கமாகக் கொட்டியாபுரத்திற்கு வந்து வியாபாரம் செய்துவந்தார்களாம். பாய்க்கப்பல்களில் வரும் வியாபாரிகள் கடல் யாத்திரையை ஆரம்பிக்கும்போது இந்தப் பிள்ளையாரை வழிபட்டு பிரயாணத்தைத் தொடங்குவார்களாம். முதூர் மக்கள் இந்தப் பிள்ளையாருக்கு ஒரு கொட்டில் கோவில் கட்டி வழிபட்டு வந்தார்கள்.

நூற்றைம்பது வருடங்களுக்குமுன் திரு.கதிர்காமத்தம்பி என்பவருடைய தந்தையார் திரு. அப்புக்குட்டி என்பவர் இந்தக் கோவிலைக் கல்லால் கட்டிப் பிள்ளையாரை ஸ்தாபித்து வழிபட்டுவந்தார். மக்களுடைய பயபக்தியும் ஆர்வமும் வளர வளரக் கோவிலை கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், தெரிசனமண்டபங்களைக் கொண்ட கற்கோவிலாக அமைத்தார்கள். அப்புக்குட்டியுடைய பரம்பரையில் வந்த தங்கம்மா, கதிர்காமத்தம்பி, செகநாதபிள்ளை என்பவர்கள் பராபரித்துவந்த இந்தக் கோவிலை இப்போது திரு. க. வர்ணகுலநாதன் என்பவர் பொறுப்பேற்றுப் பராபரித்துக் கொண்டிருக்கின்றார். ஆரம்ப காலத்தில் சைவக் குருக்கள் சிலர் பூசை செய்திருக்கின்றார்கள். பின்னர் கடந்த நூறு வருடங்களாகப் பிராமணக் குருக்கள்மார் பூசை செய்து வந்திருக்கின்றார்கள்.

மூதூர்ப் பட்டினத்தின் மத்தியில் அமைந்திருக்கும் இந்தக் கோவிலில் தற்போது பூசை செய்துகொண்டிருக்கும் சிவஸ்ரீ கோபாலஹயர் நடராசக் குருக்கள் என்பவரும், திரு. வர்ணகுலநாதன் என்பவரும் இந்தக் கோவிலின் வரலாற்றைத் தந்துதவினார்கள். இவர்களுக்கு எனது நன்றி உரியதாகுக. கருவறையில் ஆதிகாலந்தொடக்கம் பிள்ளையார் என்று கருதி வழிபட்டுவந்த லிங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அர்த்தமண்டபத்தில் எழுந்தருளிப் பிள்ளையாரும், தெரிசனமண்டபத்தில் மூஷிகம், பலிபீடமும், வைரவரும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. உச்சிக்காலத்தில் மாத்திரம் நித்தியபூசை நடைபெறுகின்றது. வெள்ளிக் கிழமைகளில் இரண்டுநேரப் பூசையும், ஆவணிச் சதுர்த்தி, திருவெம்பாவை முதலிய விசேட பூசைகளும் நடைபெற்று வருகின்றன.

திரு. கதிர்காமதம்பி என்பவருடைய மகன் திரு. வைரமுத்து என்பவர் ஆலயத்தைப் பராபரித்துவரும் காலத்தில் இற்றைக்கு நாற்பது வருடங்களுக்குமுன் இவ்வாலயத்தில் வழிபாடு செய்துவந்த விஸ்வகர்மா குலத்தவர்கள் தங்களுக்கென்று ஒரு கோவிலைக் கட்ட ஆசைப்பட்டு மூதூர்ப் பிள்ளையார் கோவிலுக்கு அருகிலேயே ஒரு கோவிலைக்கட்டிப் பராபரித்து வருகின்றார்கள். கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபங்களைக் கொண்டதாக அமைக்கப்பட்டுள்ள இந்தக் கோவிலின் கருவறையில் பிள்ளையார் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றார். பழம்பெருமைமிக்க திருமங்கலாய்ச் சிவன் கோவில் அழிந்தபின் அங்கிருந்த சிவலிங்கத்தையும், அம்பாளையும் வெருகலம்பதியில் வைத்திருந்தார்கள். அங்கும் இவைகள் சரியாகப் பாதுகாக்கப்படாமையினால், அந்த லிங்கத்தையும் அம்பாளையும் கொண்டுவந்து இந்த ஆலயத்தில் வைத்துப் பூசைசெய்து வருகின்றார்கள். அருகருகேயுள்ள இந்த இரண்டு கோவில்களுக்கும் சிவஸ்ரீ நடராசக் குருக்களே பூசை செய்துகொண்டிருக்கின்றார். இந்த இரண்டு கோவில் நிர்வாகிகளும் தமக்கிடையேயுள்ள துவேஷ மனப்பான்மையைக் கைவிட்டு ஒருங்கிணைந்து ஒரு நிர்வாகத்தின்கீழ் நடத்தி ஸ்தலத்தைச் சிறப்பிக்க முன்வரவேண்டும்.

பள்ளிக் குடியிருப்புப் பிள்ளையார் கோவில்

திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் கொட்டியாபுரப்பற்றிலுள்ள மூதார்ப் பட்டினத்திலிருந்து எட்டுக் கில்லோமீற்றர் தூரத்திலுள்ள சைவத் தமிழ்க் கிராமம் பள்ளிக் குடியிருப்பு. பள்ளக் குடியிருப்பு என்பது பள்ளிக் குடியிருப்பெனப் பெயர் மாற்றமடைந்திருக்கலாமென்றும், பள்ளிச்சி குடியிருப்பு என்பது பள்ளிக் குடியிருப்பு எனத் திரிபு பட்டிருக்கலாமென்றும் கூறுகின்றார்கள். குளக்கோட்டு மன்னன் கோணேசர் கோவில் திருப்பணிகளை நிறைவேற்றியபின்னர் சிந்துநாட்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட மக்களை பள்ளிக் குடியிருப்பிலும் குடியேற்றினென்றும், இங்கிருந்துகொண்டு இவர்கள் விவசாயம் செய்து பெறும் நெல்லைக் கோணேசர் கோவிலுக்கு அனுப்பிவைக்கும்படி பணித்தானென்றும் கோணேசர் கல் வெட்டுக் கூறுகின்றது. எனவே பள்ளக்குடியிருப்பு என்பது தான் பள்ளிக் குடியிருப்பு என்று மாற்றமடைந்திருக்கலாமென்பது பொருத்தமாகத் தோன்றுகின்றது. இவர்களுடைய சந்ததியில் வந்தவர்களே இங்கிருக்கும் பிள்ளையார் கோவிலைக் கட்டியதாகக் கூறுகின்றார்கள்.

சுமார் இருநூறு வருடங்களுக்குமுன் கொட்டில்கோயிலாகக் கட்டப்பட்டிருந்து பிள்ளையாரை ஸ்தாபித்துவைத்து வழிபட்டு வந்தார்கள். இவ்வருக்கு முற்காலத்தில் "உமணகுடி" என்ற பெயரும் இருந்துவந்ததாம். இங்கு வாழ்ந்த ஏழு குடிமக்களில் படையாண்ட குடிமக்கள் பரம்பரையில் வந்த திரு. க. மாரிமுத்து பரம்பரையின் முன்னோர்கள் இந்தக் கோவிலைக் கற்கோவிலாகக் கட்டினார்கள்.

கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், ஸ்ரீபனமண்டபம், தெரிசன மண்டபங்களைக் கொண்டதாக இந்த ஆலயம் அமைந்திருக்கின்றது. வசந்தமண்டபம், பாகசாலை என்பனவுமுண்டு. வைரவருக்குத் தனிக்கோவில் கட்டப்

பட்டிருக்கின்றது. அழகிய தூபியையுடைய கருவறையில் பிள்ளையார் சிலாவிக்கிரகம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. மகாமண்டபத்தில் பிள்ளையார், வள்ளி தெய்வயானை சமேத சுப்பிரமணியர் முதலிய எழுந்தருளி விக்கிரகங்கள் காணப்படுகின்றன. மூஷிகம், பலிபீடம் என்பன ஸ்நபன மண்டபத்திலிருக்கின்றன. வாசலில் மணிக்கோபுரமும் இருக்கின்றது. கொட்டியாரப்பற்றிலுள்ள ஆலயங்களில் இக்கோவில் முறையாக அமைக்கப்பட்ட முதன்மைவாய்ந்த ஆலயமாக இருக்கின்றது.

தினமும் ஒருநாளைக்கு ஒருபூசையும், வெள்ளிக் கிழமைகளில் மூன்றுகாலப் பூசையும் நடைபெற்று வருகின்றது. ஆவணிச் சதுர்த்தியை ஆரம்பதினமாகக் கொண்டு தொடர்ந்து பத்து நாட்களுக்கு அலங்கார உற்சவமும், திருவெம்பாவை, சிவராத்திரி, நவராத்திரி, பிள்ளையார் கதை முதலிய விசேட பூசை வழிபாடுகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. சுமார் இருநூறு குடும்பங்களுக்கு மேற்பட்ட சைவ மக்கள் வாழும் இக்கிராமத்திலுள்ள இந்தக் கோவிலை ஆலய பரிபாலனசபை சிறப்பாக நடத்தி வருகின்றது.

சித்திவிநாயகர் கோவில் குச்சவெளி

திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் கட்டுக்குளம்பற்றில், திருக்கோணமலைப் பட்டினத்திலிருந்து முப்பத்தினாலு கில்லோ மீற்றர் தூரத்திலுள்ள சைவத் தமிழ்க் கிராமம் குச்சவெளி. கடற்கரையை அடுத்துள்ள இந்தக் கிராமத்தில் வாழும் மக்களின் முக்கிய தொழில் விவசாயம். தெற்கிலும், தென் மேற்கிலுமுள்ள மலைத்தொடர்களுக்கு இடைப்பட்ட பெரிய பிரதேசத்தில் விவசாயம் நடைபெற்று வருகின்றது. பண்டைக் காலத்தில் விவசாய விளை நிலங்களைச் சுற்றிக் காடுகள் நிறைந்திருந்தன. அந்தக் காட்டில் வேடர்கள் வாழ்ந்து வந்தார்கள். அவர்கள் காடுகளில் தேன் எடுத்தும், கிளங்குகள் கிண்டியெடுத்தும் வாழ்ந்து வந்தார்கள். ஒரு நாள் ஒரு வேடன் அல்லைக் கிளங்கு கிண்டும்போது நிலத்தினடியில் ஒரு கல்லில் ஆயுதம் பட்டு அக்கல்லிலிருந்து இரத்தம் சொட்டுவதைக் கண்டு ஆச்சரியமடைந்தான். இந்த அதிசயத்தை அக்காலத்தில் அந்தக் கிராமத்தின் பெரிய தலைமைக்காரராயிருந்த சந்தநாதர் என்பவரிடம் வந்து கூறினான். அவர் உதவிக்கு ஆட்களை அழைத்துக்கொண்டு போய் நிலத்தை அகழ்வித்தபோது ஒரு பிள்ளையார் திருவுருவம் கிடைத்தது. அதன் புயத்திலிருந்து இரத்தம் சுரந்துகொண்டிருந்ததாம். அந்த பிள்ளையாரைப் பயபக்தியோடு மங்கலவாத்தியங்கள் ஒலிக்க எழுந்தருள் செய்து குச்சவெளி மக்கள் சூடியிருக்கும் இடத்தில் அரசமரத்தடியில் வைத்துப் பூசை செய்வித்து வந்தார். சுமார் இருநூற்றைம்பது வருடங்களுக்குமுன் இது நிகழ்ந்ததாக முதியவர்கள் கூறுகின்றார்கள். இந்த அரசமரம் இன்றும் இருக்கின்றது.

சந்தநாதர் காலத்தில் மண்சுவர் வைத்துக் கட்டப்பட்டு ஓலையால் வேய்ந்த கோவிலில் இருந்த பிள்ளையாரைப் பயபக்தியோடு மக்கள் வழிபட்டுவந்தார்கள். மக்களுடைய பக்தி விஸ்வாசத்திற்கேற்பப் பிள்ளையாரும் அருள்புரிந்து வந்தார்.

நினைத்த காரியங்கள் நிறைவேறின. நோய்கள் நீங்கின. இத்தகைய அருட்செயலால் பக்தி பெருகவே திரு. காசிநாதர் என்பவருடைய காலத்தில் இவ்வாலயம் கற்கோவிலாகக் கட்டப்பட்டது. இப்பொழுது இந்தப் பரம்பரையின் ஏழாவது தலைமுறையினரின் பராபரிப்பில் இவ்வாலயம் இருந்துவருகின்றது. சுதிர்காமர், கறுவல்தம்பி, கார்த்திகேசு, வேலுப்பிள்ளை என்பவர்கள் முறையே மணியகாரர்களாயிருந்து பராபரித்துவந்த இந்தக் கோவிலில் 1944 ஆம் ஆண்டு கடைசியாகக் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. இப்போது பாலஸ்தாபனம் செய்து கோவில் திருப்பணி வேலைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. பரிபாலனசபையை அமைத்து நிர்வாகத்தை நடத்தி வருகின்றார்கள்.

குளக்கோட்டு மீனன் கோணேசர் கோவிலைக் கட்டித் திருப்பணியை நிறைவேற்றியபின் கோணேசர் கோவில் தொண்டுகளுக்காகக் குச்சவெளியில் மக்களைக் குடியேற்றினான். அவர்கள் அங்கிருந்து தர்ப்பைப் புல்லில் “கூர்ச்சம்” செய்து கோவிலுக்கு அனுப்பி வந்தார்கள். இது அவர்களுக்கிடப்பட்ட பணியாகும். கூர்ச்சம் செய்து அனுப்பிவந்த இடமாதலால் கூர்ச்சவெளி என்பது காலக்கிரமத்தில் குச்சவெளியென்று பெயர்மாற்றம் ஏற்பட்டதாகப் பெரியோர்கள் கூறுகின்றார்கள். இங்கிருக்கும் சித்திவிநாயகர் ஆலயத்தை மத்தியாகக் கொண்டு நாச்சியார்மலை, வெள்ளாட்டிமலை, செம்பிமலை, கன்னிபாய்ந்தமலை, பறையன்கல்மடுமலை, நடுவுமலை, பெரியமலை, எனப் பல மலைகளும், பிராமணமடு, சின்னக் குருப்பிட்டிக் குளம், பெரிய குருப்பிட்டிக் குளம், பறையன்கல்மடு, அட்டமடு, காக்கயன் நெடுங்கேணி எனப் பல குளங்களும் காணப்படுகின்றன.

குச்சவெளி சைவத் தமிழ்க் கிராமமாயிருந்ததினால் பிராமணர்கள் வாழ்வதற்குத் தனியிடம் ஒதுக்கி அவர்கள் வாழ்ந்த இடம் பிராமணமடு என்றும், குருமாருக்கென ஒதுக்கப்பட்ட இடங்கள் பெரிய குருப்பிட்டி, சின்னக் குருப்பிட்டி என்றும் பெயர்கள் வழங்கிவந்திருப்பதை அவதானிக்கக்கூடியதாயிருக்கின்றது.

இங்குள்ள மலைகளையும், குளங்களையும், விவசாய முக்கியத்துவங்களையும் குறிப்பிடும் “குருவிக்காவற் பாட்டுக்கள்” கர்ண பரம்பரையாக இங்குள்ள மக்களால் பாடப்பட்டு வருகின்றன.

பூதலம் புகழ்பெருகு தனிக்கல் வயல்தன்னில்
புனக் குருவி வாராமலே காவல் செய்வாய்
ஆதலம் புகழும் அம்பாளின் இசைபாட
ஐங்கரனும் அறுமுகனும் அம்மனும் துணையே.

புகழ் பெருகு கலிகால சோழகுல ராசன்
பூமியில் விதைக்க விதை இல்லாதபோது
மகிழ்வினாடு கிளியினுருவாகப் பறந்து
வானுலகு சென்று நெற்கதிர் கொய்து வந்து
அசுளாங்கன்னிக்கு நித்திய பூசை புரியவும்
ஆதுலர்கள் வேதியர்க்கு அன்னமிடி தீர
திலகமுறு காராளர் பயிரிட்டு விளைவித்த
செந்நெலை வீரும்பியே தின்னாமலேகாய்

நடுவுமலை பெரியமலை செம்பிமலையுடனே
நாச்சியார் வெள்ளாட்டி நாகராசன்வாழ்
சவாமி மலை அம்மன்மலை கரடிமலை தன்னில்
சுற்றிலுள்ள தினைக்குருவி ஓடிவருமே

இப்பாட்டில் கூறப்பட்டுள்ள கரடிமலை என்பது குச்சுவெளியில் கடற்கரையோரமாக இருக்கின்றது. இந்த மலையிலும் தமிழ் மக்கள் பிள்ளையாரை வைத்து வழிபட்டு வந்திருக்கின்றார்கள். இந்த மலையில் ஒரு ஆலயத்தைக் கட்ட முயற்சித்தபோது அரசாங்கம் அதைத் தடுத்துவிட்டது. பின்னர் அந்த மலையடிவாரத்தில் சுமார் பதினைந்து வருடங்களுக்குமுன் கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபங்களைக் கொண்ட ஓர் அழகான கோவிலைக் கட்டிப் பிள்ளையாரை ஸ்தாபித்து பூசை வழிபாடு விழாக்கள் செய்துவருகின்றார்கள். இந்தக் கோவிலிலும் மேற்கொண்டு எதுவும் செய்யவிடாமல் புதைபொருளாராய்ச்சித் தினைக்களம் தடுத்துவருகின்றது.

தற்போது பாலஸ்தாபனம் செய்யப்பட்டுத் திருப்பணி வேலைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும் சித்திவிநாயகர் கோவிலில் உச்சிக்காலம், மாலைச்சந்தியாகிய இரண்டுகாலபூசைகளும், சும்பாபிஷேகத்தை முதல் நாடாகக்கொண்டு பத்து நாள் அலங்கார உற்சவமும், பிள்ளையார்கதை, கந்தசஷ்டி, திருவாதிரை, ஆவணிச் சதுர்த்தி, சிவராத்திரி, சித்திரா

பூரணை முதலிய விசேட பூசைகளும் நடைபெற்றுவந்தன. கந்த புராணப் படிப்பும் இங்கு நடைபெற்றுவந்ததாம். இவ்வாலயத்தில் பிராமணக் குருக்களும், சைவக் குருக்களும் பூசை செய்து வந்திருக்கின்றார்கள். “அல்லைக் கிளங்கின் அடிமுடி கண்டோர் கல்லைப் பிளக்கும் வல்லவராவர்” என்பது இவ்வாலயத்தின் தாரக மந்திரமாக மக்களுடைய வாயில் ஒலிப்பதைக் கேட்கக்கூடியதாயிருந்து வருகின்றது.

மேல்கூறியவற்றை விடாமல் இவ்வாலயத்தில் பூசைகளும் நடைபெற்றுவந்தன. கந்த புராணப் படிப்பும் இங்கு நடைபெற்றுவந்ததாம். இவ்வாலயத்தில் பிராமணக் குருக்களும், சைவக் குருக்களும் பூசை செய்து வந்திருக்கின்றார்கள். “அல்லைக் கிளங்கின் அடிமுடி கண்டோர் கல்லைப் பிளக்கும் வல்லவராவர்” என்பது இவ்வாலயத்தின் தாரக மந்திரமாக மக்களுடைய வாயில் ஒலிப்பதைக் கேட்கக்கூடியதாயிருந்து வருகின்றது.

இவ்வாலயத்தில் பூசைகளும் நடைபெற்றுவந்தன. கந்த புராணப் படிப்பும் இங்கு நடைபெற்றுவந்ததாம். இவ்வாலயத்தில் பிராமணக் குருக்களும், சைவக் குருக்களும் பூசை செய்து வந்திருக்கின்றார்கள். “அல்லைக் கிளங்கின் அடிமுடி கண்டோர் கல்லைப் பிளக்கும் வல்லவராவர்” என்பது இவ்வாலயத்தின் தாரக மந்திரமாக மக்களுடைய வாயில் ஒலிப்பதைக் கேட்கக்கூடியதாயிருந்து வருகின்றது.

வரத விநாயகர் கோவில் திரியாய்

திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள கட்டுக்குளப்பற்றில் திருக்கோணமலைப் பட்டினத்திலிருந்து நாற்பத்திரண்டு கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் உள்ள திரியாய் என்ற கிராமத்தில் இக்கோவில் இருக்கின்றது. யானையாவுக்கும் புடவைக்கட்டு ஆற்றுக்கும் இடையே கிழக்கே கடலும் மேற்கே மலைகளாலும் சூழப்பட்ட இயற்கையமைப்பைக் கொண்டது திரியாய்க் கிராமம். திருக்கோணேஸ்வரத்தில் திருக்கோவிலெடுத்த குளக்கோட்டு மன்னன் கோணேசர் கோவிலில் ஆயிரம் விளக்குகள் ஏற்றப்படவேண்டுமென்று திட்டம்பண்ணி வைத்தான். இந்த விளக்குகளுக்குத் தாமரைத் திரியும் நெய்யும் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் திருத்தொண்டைச் செய்வதற்காக மருங்கூரிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட மக்களைக் குடியேற்றினான். அவர்கள் இந்த இடத்தில் குடியமர்த்தப்பட்டார்கள். அவர்கள் இவ்வூரிலிருந்து தாமரைத்திரி தயாரித்து விளக்கெரிப்பதற்கு நெய்யும் அனுப்பிவந்தார்கள். இதனால் இவ்வூருக்குத் திரியாய் என்று பெயர் ஏற்பட்டது. கோணேசர் கோவிலில் விளக்கெரிப்பதற்கு இங்கிருந்து இலுப்பை எண்ணெயும் அனுப்பப்பட்டதாகவும் கோணேசர் கல்வெட்டில் கூறப்படுகின்றது. இலுப்பை விதை எடுப்பதற்காக அக்காலத்தில் இலுப்பை மரங்களையும் அதிகமாக வளர்த்து வந்தார்களாம். வரதவிநாயகர் கோவில் வாசலில்* மிகப்பெரிய இலுப்பை மரம் இன்றும் காணப்படுகின்றது. இதனை இக்கோவிலின் தலவிருட்சமாகவும் கொள்கின்றார்கள்.

இவ்வாலயத்தின் கருவறையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் வரதவிநாயகரைப் பற்றிய சுவையான செய்தியொன்று கிடைக்கின்றது. தற்போது இவ்வூரில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் எழுபத்தேழு வயதுடைய திரு. தம்பிரெத்தினசிங்கம் என்பவர் இந்த வரலாற்றைத் தருகின்றார். அன்றாக்கு முதலில் நன்றியைக் கூறுகின்றேன். இவருக்கு ஏழு தலைமுறைக்கு

முன்பிருந்த திரு. வீரவாகு உடையாரின் முன்னோர்கள் இந்தியாவிலுள்ள மருங்கூரிலிருந்து வந்தவர்கள். காசியிலிருந்து எடுத்த சிவலிங்கமொன்றை, வீரவாகு உடையாரின் முன்னோர்கள் பரம்பரையாக வைத்துப் பூசைசெய்து வழிபட்டு வந்தார்கள். வீரவாகு உடையாருக்குப்பின் வென்றி மாலை உடையார், நினைவாத்த உடையார், கந்தப்பர், முருகப்பர் என்பவர்கள் ஒருவரின் ஒருவராக இந்தப் பரம்பரையினர் புளியமரமொன்றின்கீழ் வைத்து வழிபட்டு வந்தார்கள். கந்தப்பர் பரம்பரையில் வந்த சோமநாத வன்னியனாரின் சகோதரியைக் கல்யாணம் செய்தவர் கதிர்காம தம்பி என்பவர். இவருடைய மகன் கணபதிப்பிள்ளை வன்னியனார் இந்த லிங்கத்தை வைத்து வழிபட்டுவருங் காலத்தில் இவருக்கு மூக்கினுள்ளே முனை வளர்ந்து உபத்திரவப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. எந்தவிதமான வைத்தியத்தாலும் குணப்படாதிருந்த இந்த நோயை நீக்கியருளும்படி தாங்கள் வணங்கி வரும் லிங்கப் பிள்ளையாரை வேண்டிக்கொண்டார். லிங்கத்தைப் பிள்ளையார் என்று கருத்திற்கொண்டே இவர்கள் வழிபட்டு வந்தார்கள். கணபதிப்பிள்ளை வன்னியனார் தமது நோயை நீக்கித்தரும்படி நேர்கடன் வைத்து விரதமிருந்து பத்துப் பாடல்களைக்கொண்ட பதிகம்பாடி லிங்கப்பிள்ளையாருக்குச் சமர்ப்பித்தார். "என்சிரசிலுறு குறையை நீக்கி வைத்தால் உந்தனக்கோர் ஆலயமும் கட்டி வைப்பேன்" என்பது பதிகத்திலுள்ள வேண்டுகோள். இந்தச் சங்கற்பத்தின்படி அவருடைய மூக்கிலிருந்த முனை மறைந்துவிட்டது. அதேவேளையில் லிங்கத்தில் ஒரு மூக்கு வளர்ந்திருந்ததாம். இந்த அதிசயக் கணபதிலிங்கத்தை வைத்துக் கணபதிப்பிள்ளை வன்னியனார் வரதவிநாயகர் கோவிலைக் கல்லால் கட்டுவித்தார்.

1892ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் இருபதாம் திகதி திரு. கதிர்காமர் கந்தப்பிள்ளை என்பவர் இவ்வாலயத்திற்கு நன்கொடையாக நிலம் வழங்கியதற்குரிய சாசனம் ஆலயத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

பரம்பரை பரம்பரையாகப் பரிபாலிக்கப்பட்டுவந்த இந்தக் கோவில் நிர்வாகத்தை 1942ஆம் ஆண்டு திரு. கந்தப்பிள்ளை அருளம்பலம் என்பவர் திரியாய் மக்களுக்குப் பொதுவுடமையாக்கிக் கொடுத்துள்ளார். அதன்பின் பரிபாலனசபை ஆலயத்தை நடத்தி வருகின்றது.

கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், ஸ்நபன மண்டபம், வசந்தமண்டபம், யாகசாலை, பாகசாலை, வைரவர் கோவில், மணிக்கோபுரம், என்பனவற்றை முழுமையாகக் கொண்டு முறையாக அமைக்கப்பட்ட இந்தக் கற்கோவிலில் சிவலிங்க வடிவிலுள்ள விநாயகர் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளார். இந்த லிங்கத்தில் மூக்குப்போன்ற ஒரு புருவம் இருக்கின்றது. பிள்ளையார் அங்கியை அதன்முன் வைத்துப் பூசை செய்து வருகின்றார்கள். பிள்ளையாருக்குரிய பூசைமுறைகளே செய்யப்பட்டு வருகின்றன. ஸ்ரீ க. கந்தையா ஐயர் இவ்வாலயத்தில் பூசை செய்துகொண்டிருக்கின்றார். மகாமண்டபத்தில் எழுந்தருளிப் பிள்ளையாரும், வேலும், நாகதம்பிரானும் காணப்படுகின்றன. மூஷிகம், பலிபீடத்துடன் ஸ்தம்பமண்டபம் காட்சியளிக்கின்றது. உச்சிக்காலம், மாலைச்சந்தி ஆகிய இரண்டுகால நித்திய பூசைகளும், சும்பாபிஷேகம். தினத்தை ஆரம்பமாகக் கொண்டு தொடர்ந்து பத்து நாட்கள் அலங்கார உற்சவமும் நடைபெற்று வருகின்றது. மாதசதுர்த்தி, பிள்ளையார் கதை, கந்தசஷ்டி, திருவெம்பாவை முதலிய விசேட பூசைகளும் நடைபெற்று வருகின்றன.

1943ஆம் ஆண்டு புனருத்தாரணத் திருப்பணிகள் தொடங்கி 1953ஆம் ஆண்டு மகா சும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. 1968ஆம் ஆண்டு வரையும் சிறப்பாகத் திருவிழாக்கள் நடைபெற்றுவந்தன. அதன்பின் ஆலய நிகழ்ச்சிகளில் மக்களுடைய ஈடுபாடு தளர்ச்சி யடைந்திருப்பதுபோல் காணப்படுகின்றது. கருவறைப் பிரதிஷ்டையில் ஏதோ குறைபாடிருப்பதாகப் பேசிக்கொள்கின்றார்கள். பெரியோர்கள் இவ்விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி ஆலயத்தை முன்போல் பிரகாசிக்கச் செய்யவேண்டும்.

தென்னமரவாடிப் பிள்ளையார் கோவில்

இக்கோவில் கிழக்கு மாகாணத்தின் வடக்கெல்லையில், திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் திருக்கோணமலைப் பட்டினத்திலிருந்து 73 கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் இருக்கின்றது. இவ்வாலயத்திற்குக் கிழக்குத் திசையில் கடற்கரையோரமாக வள்ள மலையொன்றில் ஒரு சிவன்கோவில் இருந்ததற்குரிய இடிபாடுகளும், சிதைந்த திருவுருவங்களும் காணப்படுகின்றன. இக்கோவில் கருங்கற் திருப்பணியாய் இருந்ததற்குரிய அடையாளங்கள் காணப்படுகின்றன.

தென்னமரவாடிப் பிள்ளையார் கோவிலுக்குத் தென்மேற்கே பறையனாற்றுக்கு அப்பால் மணற்கேணி என்ற ஒரு இடமிருக்கின்றது. அங்கு சைவ ஆலயம் ஒன்று இருந்து சிதைந்துபோன அழிபாடுகள் காணப்படுகின்றன. கற்றூண்களும், கல்வெட்டும் அங்கிருந்ததாம். காடுகளை அழித்து வயல் வெளிகளை உண்டாக்கியபோது இந்தக் கோவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாக தற்போது தென்னமரவாடிப் பிள்ளையார்கோவில் பூசகராயிருக்கும் திரு. மா. சிற்றம்பலம் ஐயர் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

இந்த வரலாறுகளைப் பின்னோக்கிப் பார்க்கும்போது தென்னமரவாடி ஒரு சைவத் தமிழ்ப் பிரதேசமாய் பண்டைக் காலத்தில் இருந்திருக்கவேண்டும். தென்னன் - மரபு - அடி, என்பது தென்னன்மரபடி என்று வழங்கிவந்து அந்தப் பெயர் இன்று தென்னமரவாடியாகத் திரிந்து வழங்கிவருகின்றது. தென்னன் என்பது பாண்டிய மன்னர்களைக் குறிக்கும் பொதுப் பெயர். திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் பாண்டிய மன்னர்களின் ஆட்சி நடைபெற்றுவந்தமைக்கு வரலாறுகள் காணப்படுகின்றன. திருக்கோணமலை வரத்தைப் பாண்டிய மன்னர்கள் ஆதரித்து மானியம் வழங்கியதாகக் கோணேசர்கல்வெட்டில் காணப்படுகின்றது. பாண்டியமன்னர்களின் "மீன்இலச்சனை" பொறிக்கப்பட்ட கற்றூண்கள் கோட்டை வாசலில் இன்றும் காணப்படுகின்றது. திருக்கோணமலையிலுள்ள

“செம்பியனாறு” என்ற ஊர்ப்பெயரும் பாண்டியர் மரபு வழிப்பெயரே. எனவே பாண்டியராட்சிக்காலத்தில் செம்பியனாறு சிறப்புடன் விளங்கியிருக்கலாம்.

தென்னமரவாடி ஆலயம் இன்று கற்பக்கிரகம், அர்த்த மண்டபம், தெரிசனமண்டபங்களைக்கொண்ட மடாலயமாக இருக்கின்றது. கருவறையில் சுமார் மூன்றடி உயரமான பிள்ளையார் சிலை பீடத்துடன் காணப்படுகின்றது. அர்த்த மண்டபத்தில் தாமிரத்தாலான பிள்ளையார் விக்ரகமும், வெள்ளிவேலும், அம்மன் சிலாவிக்கிரகமும், மூஷிகம், பலி பீடம் என்பனவுமுண்டு. 1935ஆம் ஆண்டு கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பெற்று சிறப்பாக பூசை, விழாக்கள் நடைபெற்று வந்ததாம். மாதசதுர்த்தி, பிள்ளையார்கதை முதலிய அலங்காரப் பூசைகளும், சித்திரைமாதத் தொடக்கத்தில் கந்த புராணப்படிப்பு ஆரம்பித்து நிறைவேற்றுவதும் இங்கு நடைபெற்றுவந்ததாம். 1941ஆம் ஆண்டு பாலஸ்தாபனம் செய்யப்பெற்று இன்னும் திருப்பணிவேலைகள் நடைபெறாமலிருந்து வருகின்றது. இதனால் அலங்காரப் பூசைகளொன்றும் இப்போது நடைபெறுவதில்லை. ஒரு நாளுக்கு ஒரு பூசை மாத்திரம் நடைபெற்றுவருகின்றது. சைவக்குருக்கள்மாரே தொடர்ந்து இவ்வாலயத்திற்குப் பூசைசெய்து வருகின்றார்கள்.

தென்னமரவாடியைச் சுற்றியுள்ள இடங்களைப்பற்றிய வரலாறுகள் காலத்தால் மறைந்தும், மறைந்துகொண்டுமிருக்கின்றன. தமிழ் மக்களும், சைவசமயமும் இங்கெல்லாம் பரவியிருந்ததென்பதை நினைவு கூர்வது சாலவும் பொருத்த மாயிருக்குமெனக் கருதுகின்றேன்.

தென்னமரவாடியைச் சுற்றிப் பறையன்குளம், பறையனாறு, பறையன்வெளி, பறையனோடை என்னும் இடங்கள் பழைய வரலாற்றென்றைக் கூறுகின்றது. பறையனாறு பதவியா குளத்திலிருந்து உற்பத்தியாகிக் கிழக்கேயோடித் தென்னமரவாடிக்கருகாமையில் கடலில் சங்கமமாகின்றது. தற்போது பதவியா என்றழைக்கப்படும் இடத்தில் முற்காலத்தில் சைவத் தமிழ்மக்கள் வாழ்ந்திருக்கின்றார்கள். தமிழ் மன்னராட்சிக்குள் அந்தப் பிரதேசம் இருந்திருக்கின்றது. 1965ஆம் ஆண்டு புதைபொருளாராய்ச்சியாளர்கள் அந்தப் பிரதேசத்தில் அகழ்வாராய்ச்சி செய்தபோது ஒரு தங்கப்பதக்கம் கண்டெடுக்கப்பட்டது. அதனை ஒரு பட்டயமென்றும் கொள்ளலாம். வட்டவடிவமான அந்தப் பதக்கத்தில் நடுவில்

நந்தியும், அதற்கிரு பக்கங்களிலும் இரண்டு குத்துவிளக்குகளும், மேற்பக்கம் இரண்டு சாமரைகளும் பொறிக்கப்பட்டு கீழ்ப்பக்கத்தில் “மகேஸ்வரபூமி, ஸ்ரீபதிக்கிராமம், பிராமணர்களுக்குத் தானம் செய்யப்பட்டது” என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. புதைபொருளாராய்ச்சியாளர்களால் எடுத்துச் செல்லப்பட்ட இந்தப் பதக்கம் தொல்பொருட்காட்சிச்சாலையில் இருக்கலாம். இதனைவிட சிவலிங்கங்களும், சிவன், அம்பாள் விக்கிரகங்களும் இங்கு கிடைத்திருக்கின்றன. பதவியாலுள்ள மெரறக்காவ, தித்தக்கொணாவ, காட்டுக்கொல்லாவ, ஏராமடு என்னுமிடங்களில் பிள்ளையார் விக்கிரகங்கள் காணப்படுகின்றன.

. இந்த பதவியாவைத் தமிழ் மன்னனொருவன் ஆண்ட காலத்தில் பகையரசனொருவன் படையெடுத்து வந்தாலும், மாற்றரசனுடைய படையெடுப்பைத் தடுக்க நினைத்த மன்னன் பதவியாக் குளத்தின் குளக்கட்டைக் “கொழுமோர்” காய்ச்சி ஊற்றி உடைக்கும்படி ஆணையிட்டாலும். கொழுமோர்ப் பிரயோகம், கற்பாறைகளையும் உடைக்கும் பண்டைக்கால விஞ்ஞானப் பிரயோகம். அதாவது குளக்கட்டில் நெருப்பை எரித்து சூடேற்ற வேண்டும். நன்கு சூடேறிய பின் அந்த இடத்தில் மோரைக்கரைத்து ஊற்றவேண்டும். அப்படிச் செய்யும்போது குளக்கட்டில் வெடிப்பு ஏற்படும். இப்படிச் செய்தபோது குளக்கட்டு வெடித்து நீர் கசிந்து ஓடத் தொடங்கியது. அது பெரியகுளமாதலால் குளத்திலுள்ள பெரிய மீனொன்று வெடிப்பை அடைத்துக்கொண்டதாம். அந்த மீனை வெட்டி வெளியேற்றும்படி அரசன் ஆணையிட்டானும். இதனைச் செய்ய அஞ்சியாரும் முன்வரவில்லை. ஒரு பறையன் துணிந்து முன்வந்தாலும். அதனைச் செய்யும்போது வெள்ளம்புரண்டு தன்னை அள்ளிக்கொண்டுபோகும் என்பதை உணர்ந்த அவன் தனது அங்கங்கள் எங்கெங்கு கிடக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் தன்பெயர் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு பறையன் அந்த மீனை வெட்டி குளத்தைத் திறந்தான். வெள்ளம் புரண்டு பறையனை அள்ளிக்கொண்டு சென்று சிதைத்துத் தள்ளியது. மாற்றான் படையும் சிதைந்து அழிந்ததாம். பறையன் கேட்டுக்கொண்டபடி அவனுடைய அங்கங்கள் சிதறிக்கிடந்த இடங்களுக்கு பறையன்குளம்,

பறையன் வெளி, பறையனோடை, பறையனாறு என்று பெயரிடப்பட்டதாக திரியாயில் ஓய்வுபெற்ற கிராமத்தலைவர் திரு. சி. பூ. பொன்னம்பலமவர்கள் தகவல் தந்துதவினார்கள். இந் தப் பறையனாறுதான் தென்னமரவாடிப் பிள்ளையார் கோவிலுக்குச் சமீபமாக ஓடுகின்றது. இதுவே கிழக்கு மாகாண எல்லையாகும்.

கும்புறுபிட்டி வீநாயகர் கோவில்

திருக்கோணமலைப் பட்டினத்திலிருந்து இருபத்திரண்டு கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் கட்டுக்குளம்பற்றிலுள்ள சைவக் கிராமம் கும்புறுபிட்டி. கிழக்கே கடலாலும் மேற்கே வேலப்ப மலையாலும் வயல்களாலும் சூழப்பட்டுச் சலப்பை ஆற்றுக்கும், இறக்கக்கண்டி ஆற்றுக்கும் இடைப்பட்டபகுதி கும்புறுபிட்டி எனப்படுகின்றது. தென்னஞ்சோலைகளாலும், வயல்களினாலும் இயற்கையழகு பெற்றுவிளங்கும் இந்தக் கிராமத்தின் மத்தியில் விநாயகராலயம் காணப்படுகின்றது. இந்தக் கிராமத்திற்கு மேற்கே நாலு கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் வேலப்ப மலை இருக்கின்றது. வேலப்ப மலையில் பன்னெடுங் காலத்திற்குமுன் பெரிய ஆலயமொன்றிருந்து அழிந்துவிட்ட தற்குரிய அடையாளங்கள் காணப்படுகின்றன. இங்கு வாழும் முதியவர்களும் இவ்வாலயத்தைப்பற்றிச் செவிவழிச் செய்தியாகத் தாம் அறிந்தவற்றைக் கூறுகின்றார்கள். சுமார் நூற்றி யைம்பது வருடங்களுக்குமுன் வேலப்ப மலையிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட விநாயகர் விக்கிரகமே இந்தக் கோவிலில் இருப்பதாகக் கூறுகின்றார்கள். வேலப்ப மலையிலிருந்து கிடைத்த முத்துக்குமாரனுடைய தாமிர விக்கிரகமொன்று இங்குள்ள கண்ணகையம்மன் கோவிலில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இப்பிரதேசம் பண்டைக்காலத்தில் குமரபுரம் என வழங்கி வந்திருக்கின்றது. வேலன் எழுந்தருளியிருந்த மலை வேலப்ப மலையென்றும் அங்கு கோவில் கொண்டிருந்த முத்துக் குமரனுடைய பெயரைத் தாங்கி இவ்வூர் குமரபுரம் என வழங்கி வந்திருப்பதும் வரலாற்று ஆசிரியர்களுக்குப் பெரு விருந்தாயமைகின்றது.

இத்தகைய சிறப்புக்களோடு விளங்கிய பழமைமிக்க சைவக்கிராமத்தில் இன்று இருக்கும் விநாயகர் கோவில் சிறிய மடாலயமாக இருந்து வருகின்றது. அக்காலத்தில் குமரபுரச் சைவமக்களின் வழிபாட்டுத் தலமாயிருந்த வேலப்ப மலைக் கோவிலானது இயற்கை எதுக்களினாலோ வேறு எக்காரணத்தினாலோ அழிவுற்றிருக்கலாம். நெடுங்காலத்

திற்குப்பின் இற்றைக்குச் சமார் நூற்றைம்பது வருடங் களுக்குமுன் வேலப்ப மலையிலிருந்த பிள்ளையாரைக் கொண்டு வந்து ஒரு மரத்தடியில் வைத்து வழிபட்டு வந்தார்கள். பின்னரும் அது பராபரிப்பிழந்து புற்று வளர்ந்து மூடிக் கொண்டது. இந்தப் பிள்ளையாரின் வரலாற்றையறிந்த இவ் வூர்ப் பெருமகன் திரு. சின்னத்தம்பி கனகசபை வைத்தியர் என்பவர் புற்றை அகழ்ந்து பிள்ளையாரை எடுத்துச் சிறு கொட்டில் கோவில் கட்டி அதில் வைத்துத் தானே பூசை செய்து வழிபட்டு வந்தார். அவருக்கு ஆண் குழந்தைகள் இல்லாத தால் பொன்னம்மாளும், அவருக்குப்பின் கண்ணகைப்பிள்ளையும், அவருடைய கணவன் திரு. விஸ்வலிங்கம் என்பவர்களும் ஆலயத்தைப் பராபரித்து வந்தார்கள். திரு. விஸ்வலிங்கம் என்பவர் கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபங் களைக் கொண்ட கற்கோவிலாகக் கட்டினார். இப்பொழுது திரு. வி. சுப்பிரமணியம் என்பவரும் அவருடைய சகோதரர்களும் ஆலயத்தைப் பராபரித்து வருகின்றார்கள். இவர்கள் இவ்வாலயத்திற்கு அழகிய மணிக்கோபுரம் கட்டியிருக்கின்றார்கள்.

கருவறையில் இரண்டரையடி உயரமான பிள்ளையார் சிலையும், வைரவர் சூலமும், வேலும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஒரு நாளைக்கு ஒரு தரம் நித்தியபூசையும், மாத சதுர்த்தி, பிள்ளையார் கதை, திருவெம்பாவை, சித்திராபூரணை முதலிய விசேட பூசைகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. பழந்தமிழ் சைவப்பிரதேசமாகிய குமரபுரம், குமரபுட்டியாகிப் பின்னர் கும்புறுபிட்டியாகத் திரிபுப் பெயர் பெற்றிருக்கலாம். இங்கிருந்து எட்டுக் கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் பறையன்குளம் எல்லைக் காளி கோவில் இருக்கின்றது. இதுவும், கந்தளாய் காளி கோவிலும், சம்பூர்ப் பத்திரகாளி கோவிலும் திருக் கோணைஸ்வரத்தின் எல்லைக் காளிகோவில்கள் என்று இங்கு வாழும் முதியவர்கள் கூறுகின்றார்கள். சமராக்குளம், புளியங்குளம், கற்கிடங்குக்குளம், மயிலார்குளம், வண்ணாத்திருளம், கற்கட்டுக்குளம், அலியன்குளம் முதலிய குளங்களால் நீர் வளம்பெற்ற கிராமத்தில் அருள்வளம் பெருக்கும் கோவில் சிறப்பாயமைய வேண்டும்.

சித்திவிநாயகர் கோவில் நிலாவெளி

திருக்கோணமலைப் பட்டினத்திலிருந்து பதினாறு கில்லோ மீற்றர் தூரத்தில் நிலாவெளி என்ற சைவக் கிராமம் இருக்கின்றது. இங்கு இப்பொழுது ஒரு பகுதியில் இஸ்லாமியரும், கிறிஸ்தவர்களும் வாழ்கின்றார்கள். இக்கிராமத்தின் மத்தியில் சித்தி விநாயகர் ஆலயம் காணப்படுகின்றது. இந்தக் கிராமத்தின் பண்டைக்கால வரலாற்றைப் பார்க்கும்போது பாடல் பெற்ற திருக்கோணேஸ்வரத்தோடும் பெரியகுளத்திலுள்ள நாகனார் கோவிலோடும் தொடர்புடைய சம்பவங்கள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

குளக்கோட்டுமன்னன் திட்டம் பண்ணிவைத்த கோணேசர் கல்வெட்டில் கூறப்பட்டுள்ள இந்துவெளி என்ற இடமே பிற்காலத்தில் நிலாவெளி என்று பெயர் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. கோணேசர் ஆலயத்தில் செய்யப்படும் யாகங்கள், வேள்விகள், அன்னதானங்கள் முதலியவற்றினால் கிடைக்கும் சாம்பர் கொட்டப்பட்டு வெண்மையான வெளியாகக் கிடந்ததால் இந்துவெளி எனப்பட்டதாம். இதுவே நிலாவெளி எனக் கூறப்படுகின்றது.

நிலாவெளிக்குத் தென்மேற்குத் திசையிலுள்ள பெரிய குளம் என்ற இடத்தில் இராஜராஜசோழனால் கட்டப்பட்ட "நாதனார்" கோவிலுக்கு நிலாவெளியிலிருந்து மாடுகள் மானியமாகக் கொடுக்கப்பட்டதாக ஒரு கல்வெட்டு நாதனார் கோவிலில் காணப்படுகின்றது. இதனை நந்தனார் கோவில் என்று இப்போது கூறுகின்றார்கள். நாதனார் கோவில் கல்வெட்டுக்கள் வேறு சிலவும் இருப்பதாகக் கூறுகின்றார்கள். மேலே கூறப்பட்ட இரண்டு வரலாறுகளினாலும் பன்னெடுங் காலத்திற்கு முன்பே நிலாவெளி சைவத் தமிழ்க் கிராமமாக இருந்துவந்துள்ளதென்பது புலனாகின்றது. கோணேசர்கோவில் நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்காகக் குளக்கோட்டு மன்ன

னால் நியமிக்கப்பட்ட கனகசுந்தரப் பெருமாள் நிலாவெளியில் தான் இருந்ததாகவும், கோணேசர் கோவிலில் காப்புக் கட்டுதல், விழா நடத்துதல் ஆகிய பணிகளை அவர் செய்துவந்ததாகவும் கோணேசர் கல்வெட்டு கூறுகின்றது.

போத்துக்கீசரால் 1624ஆம் ஆண்டு கோணேசர் ஆலயம் அழிக்கப்பட்டபின்பே திருக்கோணமலையைச் சூழவுள்ள கிராமங்களில் ஆலயங்கள் தோன்றியிருக்கின்றன. தற்போது சித்திவிநாயகர் கோவில் இருக்குமிடத்தில் ஒலைக்கொட்டிலால் அமைக்கப்பட்ட சிறிய ஆலயம் இருந்துவந்தது. இந்தக் கோவிலை இன்றைக்கு நூறு வருடங்களுக்குமுன் திரு. ஆறுமுகம் ஆழ்வாப்பிள்ளை என்பவரைக் தர்மகர்த்தாவாகக் கொண்டு நிலாவெளி மக்கள் கற்கோவிலாகக் கட்டினார்கள். இந்தக் கோவிலுக்கு 1908ஆம் ஆண்டு முதன்முதல் சும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. அன்றுதொடக்கம் இவ்வாலயம் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. இந்தக் கோவில் வரலாற்றை மனமகிழ்ச்சியுடன் தந்துவிய திரு. கயிலாய பிள்ளை கெஜரெத்தினம் அவர்களுக்கு எனது நன்றி உரித்தாகுக. அவரும் அவருடைய முன்னேரும் இவ்வாலயத்தைப் பரம்பரையாகப் பேணிப் பாதுகாத்து வந்துள்ளார்கள். பண்டைக்காலத்திலிருந்த சைவமணம் இன்றும் இக்கிராமத்தில் தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றது.

இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தினாலும் பின்னர் ஏற்பட்ட கோரப் புயலினாலும் இவ்வாலயம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எனினும் கிராம மக்களின் ஊக்கத்தினாலும் திரு. சுந்தரப்பர் கணபதிப்பிள்ளை என்ற பெரியாருடைய தியாகம் விடாமுயற்சியினாலும் மீண்டும் திருப்பணிகள் செய்யப்பட்டு 1972ஆம் ஆண்டு இரண்டாம்முறை சும்பாபிஷேகம் நடைபெற்று ஆலயம் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. இன்னும் சில திருப்பணிகள் நிறைவேறாத நிலையில் இருக்கின்றன.

கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், ஸ்நபனமண்டபம், ஸ்தம்பமண்டபம், யாகசாலை, பாகசாலை, களஞ்சியம் என்பனவற்றைச் சாஸ்திர ரீதியாகக் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட சிறந்த ஆலயமாகக் காணப்படுகின்றது. கருவறையில் விநாயகப் பெருமானுடைய சிலாவிக்கிரகம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. மகாமண்டபத்தில்

விநாயகர், சந்திரசேகரர், வள்ளி தெய்வயானை சமேத சுப்பிரமணியர் முதலிய எழுந்தருளி விக்கிரகங்கள் இருக்கின்றன. வைரவருக்கும், சண்டேஸ்வரருக்கும் தனிக் கோவில்கள் உண்டு. மணிக்கோபுரமும் கட்டியிருக்கின்றார்கள். உச்சிக் காலம், மாலைச்சந்தியாகிய நித்திய பூசைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆவணி மாத அவிட்ட நட்சத்திரத்தில் திருவிழா ஆரம்பமாகிப் பத்து நாட்கள் அலங்கார உற்சவம் நடைபெற்றுவருகின்றது. ஆவணிச்சதுர்த்தி, பிள்ளையார் கதை, கந்தசஷ்டி, திருவெம்பாவை, திருக்கார்த்திகை, சிவராத்திரி முதலிய விசேட காலங்களில், சிறப்புப் பூசைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

இவ்வாலயத்திற்கு வன்னிமரம் தலவிருட்சமாக இருந்து வருகின்றது. இவ்வாலயத்தில் கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளாகச் சைவக் குருக்கள் பரம்பரையே பூசை செய்துகொண்டு வருகின்றது. அதற்குமுன் பிராமணர்கள் பூசை செய்து வந்தார்களாம். சமீபகாலத்தில் பூசை செய்துகொண்டிருந்த சிவஸ்ரீ ம. சண்முகக் குருக்களுக்குப்பின் இப்பொழுது சிவஸ்ரீ இ. இரத்தினேஸ்வரக் குருக்கள் பூசைசெய்து வருகின்றார்.

நிலாவெளி

சித்தி விநாயகர் ஊஞ்சல்

ஆக்கியோன்:

திரு. வே. அகிலேசபிள்ளை அவர்கள்

திருக்கோணமலை

சீருலவு செம்பவளத் தூண்கள் நாட்டித்
திகழுமெழின் மரகதத்தால் விட்டம் பூட்டி
பேருலவு நித்திலச் சங்கிலிகள் மாட்டிப்
பிரமைமிகு தமனியப் பொற் பலகையோட்டி
ஏருலவுமலங்கிர்தப்பொன் னூஞ்சல் மீதே
இருந்து நிலாவெளியதனி வினிதாய் வாழும்
வாருலவு கனதன வல்லபையின் பாகம்
மருவு சித்தி விநாயகரே யாடீருஞ்சல்.

இந்திரனு மலரயனும் பாதந்தாங்க
இருபுறமும் பூதகணநாதர் தேங்க
வந்தடியர் கரங்குவித்துப் போற்றி செய்ய
வானவர்கள் புட்பமழை மகிழ்வாய்ப் பெய்ய
அந்தர துந்துபிகளைந்து மிகுந்தொலிக்க
அரிய ரத்னக் கழல்களிற் கிண்கிணி கலிக்கச்
சுந்தரமார்ந் திலகுநிலா வெளியில் வாழும்
தூயசித்தி விநாயகரே யாடீருஞ்சல்.

அன்னை தந்தை பார்த்து மனக் களிப்புக் கொள்ள
அரியமறை வேதியர்க ளாசி விள்ளத்
தன்னிகரிலா மகளிர் கவரி போடச்
சண்முகவேண் மனைவியரோ டருகினூட

மின்னு சந்திர சூரியர்கள் கவிகை தாங்க
மிகுமடியர் துதிக்குமொலி யெங்கு மோங்க
வன்னமுறு நிலாவெளியி லினிது வாழும்
வல்லசித்தி விநாயகரே யாடீரூஞ்சல்.

மற்புயஞ்சேர் நாரதர் யாழ்தனை மீட்ட
மலர்மகளுங் கலைமகளும் வடந்தொட்டாட்ட
பொற்புலவு மயிராணி களாசி நீட்டப்
பொன்னுலக வரம்பையரா லாத்தி காட்டக்
கற்பகலா மடமகளி ரினிது வாழும்
கவினிலகு நிலாவெளியி லிருந்தென்னோரும்
அற்புதமா யடியவருக் கருள்பாலிக்கும்
ஆதிசித்தி விநாயகரே யாடீரூஞ்சல்.

• அட்டதிக்கி லுள்ளவர்கள் பணிசெய் தேத்த
அரவணையிற் றுயின் மாமன் மகிழ்ந்து போற்றக்
கட்டழகா ரரம்பையர்கள் நடனமாடக்
கந்தமலர் மாலையில் வண்டிசைகள் பாட
எட்ட நின்று முனிவரர் பல்லாண்டு கூற
இருபுறமும் தொண்டர் குழாம் நெருங்கி மீற
மட்டவிழு நிலாவெளியூர் தன்னினோரும்
மருவு சித்தி விநாயகரே யாடீரூஞ்சல்.

ஆதிமறை முதற் பொருளே யுமையா ளீன்ற
ஐங்கரனே யன்பர்தமக் கருள் பாலிக்கும்
கோதில் குணக் குன்றே யங்குச பாசங்கைக்
கொண்டவனே யடியருளக் கோயில் வாழும்
பாதி மதி தரித்த சிவ பெருமான் பெற்ற
பாக்கியமே யெனவெவரும் பரவிப் போற்ற
நீதி பிறழாத நிலாவெளியில் வாழும்
நித்திய சித்தி விநாயகரே யாடீரூஞ்சல்.

கருணைபுரிந் தமரர்தமை முன்னாட் காத்த
கயமுகனைச் செற்றவரே யாடீரூஞ்சல்
மருமலர்க் காவிற் றுணைவன் வள்ளிமாதை
மணமுடிக்கச் செய்தவரே யாடீரூஞ்சல்
இறுமையுறு மேருவிற் பாரதத்தைக் கோட்டால்
எழுதியவெம் பெருமானே யாடீரூஞ்சல்
தருமநெறி திகழுநிலா வெளியில் வாழும்
தகைகொள் சித்தி விநாயகரே யாடீரூஞ்சல்.

தங்கரத்ன முடி சிரசி விருந்தேயாடத்
 தயங்குமெழின் முப்புரிநூன் மார்பிலாடத்
 தொங்கு துதிக் கையில் ரத்னக் கலசமாடத்
 துலங்குகின்ற செவிகளிற் குண்டலங்களாடச்
 செங்கையுறு மங்குச பாசங்களாடத்
 திகழுமணிப் பூஷணங்கள் சிறந்தேயாட
 மங்கல வார்ப் போங்கு நிலா வெளியினும்
 மருவு சித்தி விநாயகரே யாடருஞ்சல்.

சிந்துர வானமாடச் செவிகளாடத்
 திருவருள்செய் விழியாடக் கரங்களாடத்
 தொந்திவயி றசைந்தாடத் துதிக் கையாடத்
 துலங்குமொற்றைக் கோடாடத் தொண்டராட
 கந்தமலர்ப் பதமாடச் சதங்கையாட
 கருது பதினெண்விதமாங் கணத்தோராட
 நந்து தவழ் பணை கொணிலா வெளியில் வாழும்
 நல்லசித்தி விநாயகரே யாடருஞ்சல்.

வந்தவினை தவிர்ப்பவரே யாடருஞ்சல்
 மலைமகளின் தலைமகனே யாடருஞ்சல்
 தந்திமுக முடையவரே யாடருஞ்சல்
 சண்முகற்கு மூத்தவரே யாடருஞ்சல்
 முந்து பிரணவப் பொருளே யாடருஞ்சல்
 மூஷிகவாகன முடையீர் யாடருஞ்சல்
 சிந்து புடை சூழுநிலா வெளியில் வாழும்
 செய்ய சித்தி விநாயகரே யாடருஞ்சல்.

பார் வாழி செந்நெல் விளை பழனம் வாழி
 பாவையர்கள் கற்புநெறி பல்வி வாழி
 கார்வாழி யானினங்கள் கதித்து வாழி
 கருதரிய வேதியரெக் காலும் வாழி
 ஏர்வாழி சிவ சமய மெங்கும் வாழி
 இலங்குமுயிர்த் தோற்றமெலா மென்றும் வாழி
 சீர்வாழி செய்யநிலா வெளியூர் வாழி
 சித்தி விநாயகர் கழல்கள் வாழிதானே.

எச்சரிக்கை

திருவார் நதி மதிசூடிய சிவனுக் கருமகனே
 பரிவாயருள் புரிவாய் கணபதியே எச்சரிக்கை

அருமாமறைப் பதியே யடியவர் தேடிய நிதியே
மருமாமலர்க் குழலாருமை மகனே எச்சரிக்கை

தொந்தி வயிற் றைந்துகரத் தூயா எச்சரிக்கை
சுடர்வேலுள குகனுக்கருந் துணைவா எச்சரிக்கை

மெத்தும் புகழுள்ள நிலாவெளியூர் தனில் வாழும்
பக்தர்க்கருள் சித்திக்கண பதியே எச்சரிக்கை.

பராக்கு

பந்தவினை தீர்த்தருள் செய்பவனே பராக்கு
பால விலோசனமுடைய பகவா பராக்கு

• வாமி சிவகாமீ யருண் மைந்தா பராக்கு
மணியரவிற் றுயிலுமரி மருகா பராக்கு

மாங்கனிக்குத் தந்தை வலம் வந்தாய் பராக்கு
வல்லவையைப் பாகமதில் வைத்தாய் பராக்கு

இத்தரை சொல் மடுவெளியி வினிதாக வாழும்
எழின் மருவு சித்தி விநாயகனே பராக்கு.

லாலி

மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் வந்துதொழும் பாதா
மணியரவ மணியுமரன் மகிழு மலர்ப் பாதா — லாலி லாலி

அடியவருக் கருள்புரியும் ஆனைமுகத் தையா
அருமறைசொன் மூலமதி லமர்ந்திருக்குந் துய்யா — லாலி லாலி

வந்தவினை தீர்த்தருளும் வல்லவையின் நேசா
மற்கய முகன் தனை முன் வதைசெய்த வீசா லாலி லாலி

சித்திர மிகுந்த நிலா வெளியூரில் வாசா
சித்தி விநாயக கிருபைசெய்தருள்வாய் ஈசா லாலி லாலி.

வடலியம்பதிப் பிள்ளையார் கோவில் சாம்பல்தீவு

திருக்கோணமலைப் பட்டினத்திலிருந்து ஏழு கில்லோ மீற்றர் தூரத்தில் இருக்கின்றது சாம்பல்தீவு என்ற சைவக் கிராமம். திருக்கோணமலையிலிருந்து நிலாவெளிக்குச் செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் சாம்பல்தீவுச் சந்தியிலிருந்து பிரிந்து செல்லும் கிளைப் பாதையினூடாகச் சென்று இந்தக் கோவிலை அடையலாம்.

தெட்சணகயிலாயம் என்று போற்றப்படும் திருக்கோணஸ்வரத்தில் பண்டைக் காலத்தில் நடைபெறும் யாகங்கள், வேள்விகள், அன்னதானங்கள், என்பனவற்றினாலும், பாகசாலையிலும் சேரும் சாம்பல்களை எடுத்துச் சென்று குளிக் கப்பட்ட ஒரு தீவாக இந்தக் கிராமம் ஆதியில் காணப்பட்டமையினால் சாம்பல்தீவு என்று பெயர் பெறலாயிற்று. சைவமும், தமிழும் தழைத்தோங்கி வளரும் இக்கிராமத்தில் பண்டைக்காலம் தொடக்கம் பல ஆலயங்கள் மக்களால் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. இந்த ஆலயங்களில் வடலியம்பதிப் பிள்ளையார் கோவிலும் ஒன்றாகும். இவ்வாலயத்திலுள்ள பிள்ளையார், வடலிப்பிள்ளையார் என்று அழைக்கப்படுகின்றார். இவ்வாறு கூறுவதற்குக் காரணமும் இருக்கின்றது. காடு துப்புரவாக்கி வடலிகள் புரட்டும் பொழுது நிலத்தின் அடியிலிருந்து இந்தப் பிள்ளையார் வெளிப்பட்டார். ஆயுதங்கள் தாக்கியதால் பிள்ளையாருடைய ஒரு கையில் ஊனம் ஏற்பட்டுவிட்டது. வடலியின் அடியில் கிடைத்த காரணத்தால் வடலிப் பிள்ளையார் எனப் பெயர் வைத்தார்கள். இந்தப் பிள்ளையார் வெளிப்பட்ட இடத்தில் பண்டைக்காலத்தில் ஒரு சிறிய கொட்டிற்கோவில் கட்டி பிள்ளையாரை வைத்து வழிபட்டு வந்தார்கள். ஊனமடைந்த பிள்ளையார் செய்த அற்புதங்களால் ஊனமற்ற பிள்ளையார் அந்தக் கொட்டிற் கோவிலில் சிறிது காலத்தின்பின் ஸ்தாபிக்

கப்பட்டார். முன்னர் கிடைத்த ஊனமடைந்த பிள்ளையாரை எடுத்துச் சென்று தீர்த்தக் கடற்கரையிலுள்ள சிறுகோவிலில் வைத்து வழிபட்டு வருகின்றார்கள்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு செம்பிமலைச் சுவாமியார் எனச் சிறப்புப் பெயர் பெற்ற ஸ்ரீலக்ஷ்மி சோமேஸ்வரானந்தகிரி எனப்படும் சந்நியாசி ஒருவர் இந்தக் கிராமத்தில் சில காலம் தங்கியிருந்தார். அவருடைய சேவைகளுக்கு இந்தக்கிராமத்தில் இருந்த பெரியோர்கள் நல்ல ஆதரவு கொடுத்தார்கள். ஸ்ரீலக்ஷ்மி சோமேஸ்வரானந்தகிரி சுவாமிகளுடைய பெருமுயற்சியினாலும், கிராமத்து மக்களுடைய ஒத்துழைப்பினாலும் வடலியம்பதிக் கொட்டிற் கோவில் ஆகம முறைப்படி அமைந்த கற்கோவிலாகக் கட்டப்பட்டது. 1936ஆம் ஆண்டு திருப்பணி வேலைகள் நிறைவேறி மகா சும்பாபிஷேகமும் நடைபெற்றது. இந்தக் சும்பாபிஷேகத்தின்போது சாம்பல் தீவிலுள்ள வாலையம்மன் கோவிலில் இருந்த பிள்ளையாரை எழுந்தருளச் செய்து வடலியம்பதியில் பிரதிஷ்டை செய்து, வடலியம்பதியிலிருந்த ஊனமடைந்த பிள்ளையாரைத் தீர்த்தக்கடற்கரைக் கோவிலில் ஸ்தாபித்தார்கள்.

இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தின்பின் இவ்வாலயம் சீர்குலைந்து வழிபாட்டுக்கு வசதியற்ற நிலையில் இருந்துவந்தது. சாம்பல்தீவு மக்கள் இவ்வாலயத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்யவேண்டுமென்று நீண்டகாலமாக முயன்றுவந்தார்கள். இத்திருப்பணியை நிறைவேற்றுவதற்காகப் புனருத்தாரண சபையொன்றை ஸ்தாபித்தார்கள். புனருத்தாரண சபையும், பொது நலம் விரும்பும் சைவ அன்பர்களும் சேர்ந்து ஒருங்கிணைந்த பெருமுயற்சியால் வடலியம்பதிப் பிள்ளையார் கோவில் திருப்பணிகள் நிறைவேறி 7-6-79இல் புனருத்தாரண மகாசும்பாபிஷேகம் இனிது நடைபெற்றது. புனருத்தாரண சபைச் செயலாளராகிய திரு. வ. தங்கராசா அவர்களின் சலியாத உழைப்பினால் இப்பெரும் திருப்பணி நிறைவேறியது. இவ்வாலயத்தைப் பற்றிய வரலாறுகளைத் தந்துதவிய அன்றாளுக்கு நன்றி உரித்தாகுக. சும்பாபிஷேகத்தினத்தைத் தீர்த்த தினமாகக்கொண்டு பத்து நாள் அலங்கார உற்சவமும் நடைபெற்று வருகின்றது.

சாம்பல்தீவு வடலியம்பதிப் பிள்ளையார் திருவூஞ்சல்

ஆக்கியோன்:

கழகப்புலவர் திரு. பெ. பொ. சிவசேகரம் அவர்கள்

திருக்கோணமலை

காப்பு

செல்வம் நிறைந்துவரச் செய்கருமங் கைகூட
அல்லல் அகல அருள்சேரத் — தொல்லைப்
படலையடி நின்று பணிவாரைக் காக்கும்
வடலியடிப் பிள்ளையே வா.

சீராரும் பிரபந்தச் செய்யுளாலே
செந்தமிழில் அமுதூறுஞ் சொல்லினாலே
ஏராரும் இயலிசையின் இசையினாலே
இதமாரும் விருத்தப்பா நடையினாலே
ஆராத பேரின்பம் ஆரக் கவியில்
அழகான தமிழூஞ்சல் பதிகம் வாழத்
தாராரும் பெருமானைச் சாம்பல் தீவு
தனிமரும் வடலியானை வழத்துவோமே.

ஆரியமுஞ் செந்தமிழுங் கால்களாக
அகிலமொழி ஆங்கிலமே விட்டமாக
சீரிலங்கு கலைஞானங் கயிறதாகச்
செழும்புலவர் அன்புள்ளம் பலகையாக
வாரிழ் உலகமெலாம் வடந்தொட்டாட்ட
வடலியடிப் பிள்ளையாரே ஆடூஞ்சல்
தாரணியோர் புகழ்பதிகேர் சாம்பல்தீவு
தனிமர்ந்த கரிமுகனே ஆடூஞ்சல்.

குளமார மழைபெய்யக் கோடை வெய்யில்
 கொதியாற நிலமகளுங் குளிர்ந்தேயாட
 களமார நெற்பயிர்கள் கழனியெங்கும்
 கனகமணிக் கதிரெறிந்து கண்ணிலாட
 வளமாரக் கமஞ் செய்யும் சாம்பற்றீவில்
 வடலியடைப் பிள்ளையாரே ஆடரஞ்சல்
 இளமாதர் உளமீதில் இன்பமாட
 இபமாகி வந்தவரே ஆடரஞ்சல்.

வானத்து மேகங்கள் மண்ணைப் பார்த்து
 வருடமொரு மும்மாரி மழையைப் பெய்ய
 தானத்தை மறவாத தரணி மக்கள்
 தருமங்கள் கருமங்கள் தவறாது செய்ய
 மாணத்தை உயிராகப் போற்று கின்ற
 மக்களுறை பதியான் சாம்பல் தீவில்
 ஞாத்தே னருள்வடலிப் பிள்ளையாரே
 நலம்பெருக வளம்பெருக ஆடரஞ்சல்.

செம்பாட்டான் வெள்ளையொடு கறுத்தக் கொழும்பான்
 தெவிட்டாத விலாட்டோடு தேன்கரக்கும்
 அம்பலவி கிளிச்சொண்டன் மாம்பழங்கள்
 அணியணியாய் வீடெங்கும் அழகுசெய்யும்
 கொம்பெல்லாம் பலாக் கனிகள் வெடித்துத் தூங்கும்
 கோடில்லாப் பனை நிலத்தில் வாசம் வீசும்
 செம்பழங்கள் கொட்டிநிற்கும் சாம்பல்தீவில்
 சிறுவடலிப் பிள்ளையாரே ஆடரஞ்சல்.

பாடுபட்டிங் குழைப்பாரைப் பார்க்குங் கண்கள்
 பணிசெய்யும் அடியாரை ஈர்க்குங் கண்கள்
 மாடுகட்டிச் சூட்டிக்கும் உழவர் தம்மை
 மகிழ்ந்தனைத்து வரமளிக்குங் கருணைக் கண்கள்
 காடுவெட்டிக் கழனியாக்குஞ் சாம்பல் தீவார்
 காதலித்துப் போற்றிவரும் கமலக்கண்கள்
 வாடி வருவார்க்கருளும் கண்கள் கொண்ட
 வடலியடிப் பிள்ளையாரே ஆடரஞ்சல்.

பெற்றெடுத்த உமையம்மை உள்ளமாட
 பேசாத ஊமைகளும் பேசியாட
 கற்றறிந்தோர் உணக்கண்டு களிப்பில் ஆட
 கலைதேர்ந்த சிற்பிகளின் கண்களாட

சற்குணத்தார் வாழுமுயர் சாம்பல் தீவைச்
சார்ந்துநிற்கும் வடலியடிப் பிள்ளையாரே
மற்புயத்தோள் ஆடிவர ஆடரஞ்சல்
மறவிபயந் தோடிடநீர் ஆடரஞ்சல்.

சாதிமத பேதங்கள் சாயப் போலிச்
சாத்திரங்கள் கோத்திரங்கள் சப்பையாக
மாதர்தமை யடிமைசெயும் மடமைசாய
வஞ்சனையும் பொறாமைகளும் மறைந்து போக
வாதுகளும் சூதுகளும் வரண்டு போக
வடலியடிப் பிள்ளையாரே ஆடரஞ்சல்
தீதகலப் பணிபுரிவார் வாழும் சாம்பல்
தீவிலுறை கரிமுகனே ஆடரஞ்சல்.

பொன்கொழிக்க மண்செழிக்க ஆடர் ஊஞ்சள்
புதுமரங்கள் வளங்கொளிக்க ஆடரஞ்சல்
அன்பளிப்பால் அமுதுபடைத் திடுவார் உள்ளம்
ஆடிவர வடலியனே ஆடரஞ்சல்
கன்றினுக்குப் பால் சுரக்கும் கறவைப் பசுக்கள்
கடலெங்கும் பால்பொழியும் சாம்பல் தீவிள்
நின்றருளும் கஜமுகனே ஆடரஞ்சல்
நிலையான பரம் பொருளே ஆடரஞ்சல்.

ஆதிமுதற் பரம் பொருளே ஆடரஞ்சல்
ஆணைமுகப் பெரும் பொருளே ஆடரஞ்சல்
ஓதுநான் மறைப் பொருளே ஆடரஞ்சல்
ஓங்காரத் துட்பொருளே ஆடரஞ்சல்
சாதமருள் ஆண்டவனே ஆடரஞ்சல்
சாம்பல்தீ வமர்ந்தவனே ஆடரஞ்சல்
மாதுமையாள் புத்திரனே ஆடரஞ்சல்
வடலியடிப் பிள்ளையாரே ஆடரஞ்சல்.

வாழி

மாரிவளங் குன்றாது வையம் வாழி
வளமாரத் தொண்டு செய்யும் உழவர் வாழி
நீரிலுறை மீனிளங்கள் நிலைத்து வாழி
நீதிநெறி யாளர் மொழி நீடு வாழி

சீரிலங்கு தென்கோணைச் சாம்பல் தீவின்
செய்வளமும் கனிவளமும் சிறந்து வாழி
வாரியடித் தழுதூட்டு வாரும் வாழி
வடலியடிப் பிள்ளையாரும் வாழி வாழி.

எச்சரிக்கை

கஜமாமுக நிதியே கணபதியே எச்சரிக்கை
கலைசேர் பிறை மதியே யணி ஒளியே எச்சரிக்கை

உமையாள் தருபாலா குரு நாதா எச்சரிக்கை
உயிரே பரம் பொருளே விளங் கனியே எச்சரிக்கை

எழுதாமறைப் பொருளே திரு வருளே எச்சரிக்கை
எனையாளிறையோனே மறை யோனே எச்சரிக்கை

சாம்பற் பதியோனே முதி யோனே எச்சரிக்கை
சாற்றும் புவி யூஞ்சற்கவி யோனே எச்சரிக்கை

வரனே குரு பரனே ஐங்கரனே எச்சரிக்கை
வடலிப் பெருமானே அருளாளா எச்சரிக்கை.

பராக்கு

திருமருவு சாம்பலூர்த் தேவே பராக்கு
திகழ் வடலிப் பிள்ளையார் தேவே பராக்கு

பரவு மடியவர் துயரந் தீர்ப்பாய் பராக்கு
பன்னிரண்டு கண்ணுடையான் அண்ணு பராக்கு

உலகமுதற் பரம் பொருளாய் உதித்தாய் பராக்கு
ஓங்காரத் துள்ளொளியாய் உறைவாய் பராக்கு

தாதைரத மச்சிலுத்த தனையா பராக்கு
தமிழூஞ்சல் கவியணியுந் தலைவா பராக்கு

நீதிநெறி யோங்கவரு நிமலா பராக்கு
நித்திமாய்ச் சத்தியமாய் நின்றாய் பராக்கு.

லாலி

லாலி லாலி லாலி லாலி லாலி
பூதகண நாத ஜெய பாத லாலி

நாறுமலர்ப் பாத வேதகீதா லாலி
நம்பன் லாலி ஒற்றைக் கொம்பன் லாலி

வாலீதரு பாலா ஆதி மூலா லாலி
வண்ண லாலி வேலன் அண்ண லாலி

தாரிலங்கு மார்ப தங்கக் கிரீடா லாலி
தந்தி லாலி வட்டத் தொந்தி லாலி

பூதகணஞ் சூழுகின்ற போதா லாலி
புத்திசாலி அருட் சித்திலாலி

சேணுயர்ந்து பனைவளரும் தீவு லாலி
தீவு லாலி சாம்பல் தீவு லாலி

சீரிலங்கு வடலியடிப் பிள்ளை லாலி
பிள்ளை லாலி வடலிப் பிள்ளை லாலி.

மங்களம்

மங்களம் மங்களம் மங்களம் ஜெய ஜெய
மங்களம் மங்களம் மங்களம்

ஐந்துகரத் தானைமுகத் தொந்தியர்க்கு மங்களம்
ஆறுமுகமானவரின் அண்ணனுக்கு மங்களம்

கூறுபுகழ் நிறணியும் குமாரருக்கு மங்களம்
குலமணியார் சித்தி புத்தி மாதருக்கு மங்களம்.

சங்கரனார் மைந்தருக்கும் சாம்பலணி ஊரருக்கும்
தருவடலிப் பிள்ளையார்க்கும் ஊஞ்சலுக்கும் மங்களம்

சஞ்சலங்கள் தீர்ப்பவர்க்கும் சக்கரத்தை முறித்தவர்க்கும்
அஞ்சலிகள் செய்பவர்க்கும் அடிவைர்க்கும் மங்களம்.

ஆலடி வீக்னேஸ்வரர் ஆலயம் செல்வநாயகபுரம்

திருக்கோணமலைப் பட்டினத்திலிருந்து ஆறு கில்லோ மீற்றர் தூரத்தில் செல்வநாயகபுரம் என்ற குடியேற்றக் கிராமம் இருக்கின்றது. இலங்கை சுதந்திரமடைந்தபின் இலங்கையின் பலபாகங்களிலும் புதிய குடியேற்றக் கிராமங்கள் தோன்றின. திருக்கோணமலையிலிருந்து நிலாவெளிக்குச் செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் சோலைவரவர் கோவில் சந்தியிலிருந்து மேற்குப்பக்கமாக கதிர்காமத்தம்பி வீதி பிரிந்து செல்கின்றது. அந்த வீதிவழியே சென்று இந்த ஆலயத்தை அடையலாம். 1960ஆம் ஆண்டு கிராமக் குடியேற்றம் நடைபெற்றபோது திருக்கோணமலைப் பட்டினத்திலிருந்து பெயர்ந்து சென்று குடியேறிய மக்கள் செல்வநாயகபுரத்தில் வாழ்கின்றார்கள். தமிழ் மக்களின் தந்தை திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் அவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக இந்தக் குடியேற்றத் திட்டம் நடைபெற்றது. அநுநூறுக்கு மேற்பட்ட குடும்பங்கள் அங்கு வாழ்கின்றார்கள்.

“கோவில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்கக்கூடாது” என்று நினைத்து அங்கு குடியேறிய மக்கள் செல்வநாயகபுரம் கிராமத்தின் மத்தியில் இந்த ஆலயத்தைக் கட்டினார்கள். ஆலயங்கள் நிறைந்த திருக்கோணமலைப் பட்டினத்தில் வாழ்ந்து ஆலய வழிபாடுசெய்து பழக்கப்பட்ட மக்கள் இவ்வாலயத்தைக் கட்டிப் பயபக்தியோடு வழிபட்டு வந்தார்கள். கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபங்களைக் கொண்ட இந்தக் கற்கோவிலின் கருவறையில் விக்கினேஸ்வரப் பெருமான் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளார். மகாமண்டபம் கிடுகினால் வேயப்பட்டிருக்கின்றது. அக்கிராமம் புதிய குடியேற்றத் திட்டத்தில் அமைக்கப்பட்டதால் காடு திருத்தி நாடாக்கும் பெருமுயற்சியில் மக்கள் பெரிதும் கஷ்டப்பட்டார்கள். இந்தக் கஷ்டத்தின் மத்தியிலேயே இந்த ஆலயமும் அமைக்கப்பட்டது. இதனால் இந்த ஆலயத்தை அமைக்கப் பெரிதும் சிரமப்பட்டார்கள். இப்போதும்

சிரமப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கின்றார்கள். வருடா வருடம் நடைபெறும் கோணேசப் பெருமானுடைய ஊர்வலத்தில் கோணேசப் பெருமானை இந்தக் கிராமத்து மக்கள் விக்கினேஸ் வரர் ஆலயத்தில் வரவேற்று விசேட பூசைகள் நடத்தி உபசரித்து அனுப்புவார்கள். ஒரு நாளைக்கு ஒரு வேளை நித்திய பூசையும், நவராத்திரி, சிவராத்திரி, திருவெம்பாவை முதலிய விசேடகால பூசைகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. ஆலயத்தில் சில திருத்தவேலைகளைச் செய்து 9-10-80ஆம் ஆண்டு மகாகும்பாபிஷேகம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. இவ்வாலயத்தைப் பரிபாலன சபை நடத்தி வருகின்றது. பரிபாலன சபைத் தலைவர் திரு. நா. கணேசமூர்த்தி அவர்கள் இவ்வாலயத்தின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பெரிதும் பாடுபட்டு உழைத்து வருகின்றார். இவ்வாலய வரலாற்றைத் தந்துதவிய அன்னொருக்கு நன்றி உரியதாகுக. கிராமத்தை முன்னேற்றப் பாடுபடும் மக்கள் ஆலயத்தையும் சிறப்பாக நடத்தத் தீவிரமாக முயற்சிக்கவேண்டும்.

ஸ்ரீசித்திவிநாயகர் கோவில்

சீனக்குடா

திருக்கோணமலைப் பட்டினத்திலிருந்து ஒன்பது கில்லோ மீற்றர் தூரத்தில் சீனக்குடா கிராமம் இருக்கின்றது. திருக்கோணமலையிலிருந்து கொழும்புக்குச் செல்லும் நெடுஞ்சாலை யில் ஆறு கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் ஒரு பாதை பிரிந்து கிண்ணியாவுக்குச் செல்கின்றது. அந்தப் பாதை வழியாகச் சென்று சீனக்குடா ஸ்ரீசித்திவிநாயகர் ஆலயத்தை அடையலாம். திருக்கோணமலையை வந்தடையும் புகையிரதப் பாதையில் சீனக்குடா ஒரு பிரதான புகையிரத நிலையம். இந்தப் புகையிரத நிலையத்திற்குப் பக்கத்தில் இவ்வாலயம் இருக்கின்றது.

திருக்கோணமலையின் இயற்கைத் துறைமுகம் உலகப் பிரசித்தி பெற்றது. துறைமுகம் பல மலைகளாலான இயற்கை அரணைக் கொண்டது. அதனால் பல வளைகுடாக்களும் இயற்கையாகவேயமைந்துள்ளன. பிரித்தானியராட்சிக் காலத்தில் திருக்கோணமலையில் கடற்படைத் தளம் அமைத்தார்கள். தள அமைப்பின் ஓர் அங்கமாக பிரம்மாண்டமான நூற்றிரண்டு எண்ணெய்த் தாங்கிகள் கட்டப்பட்டன. இந்தத் தாங்கிகளில் எண்ணெய் நிரப்புவதற்காக வரும் கப்பல்களை அணைத்துக் கட்டுவதற்குக் கட்டப்பட்ட முதலாவது கப்பல்கட்டும் துறைமுக மேடையைக் கட்டியவர்கள் சீனத் தொழிலாளர்கள். அவர்கள் இவ்வேலையைச் செய்வதற்காகத் தங்கியிருந்த இடமாதலால் இந்த இடம் சீனக்குடா அல்லது சீனன்வாடி என்று பெயர் பெற்றது. இவர்கள் இந்த இடத்தில் கடலட்டைகள் பிடித்துத் தங்கள் நாட்டிற்கும் ஏற்றுமதி செய்தார்களாம். இதனாலும் இந்த இடத்தில் சீனர்கள் நிரந்தரக் குடிகள் போல் வாழ்ந்ததால் சீனக்குடா என்ற பெயர் நிலைத்து விட்டது.

திருக்கோணமலைக்குரிய விமானத் தளமும் இங்குதான் னிருக்கின்றது. பிறிமா மாவாலை, எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு நிலையங்களென்பன இங்கு அமைவதால் இன்று சீனக்குடா ஒரு தொழிற்பேட்டையாக மாறியமைந்திருக்கின்றது. முற்காலத்தில் சைவத் தமிழ் மக்கள் மாத்திரம் இங்கு வாழ்ந்திருந்தார்கள். இக்கிராமத்திற்கிடப்பட்ட பெயரும் அதனை உறுதிப்படுத்துகின்றது. இவர்கள் தமது வழிபாட்டுக்காக ஒரு சிறு கொட்டில் கோவிலைக் கட்டி பிள்ளையாரை வைத்து வழிபாடு செய்துவந்தார்கள். இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின்பின் சீனக்குடாக் கிராமம் பலதுறைகளிலும் அபிவிருத்தியடைந்து வந்ததால் நிரந்தரக் குடிகளுடன் வந்தேறிய சைவ மக்களும் சேர்ந்து இந்த ஆலயத்தைச் சிறப்பாக அமைக்க எண்ணினார்கள். அதனால் ஆலய பரிபாலன சபையொன்று 1958ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்டது. தலைவர் திரு. சுப்பிரமணியமும், செயலாளர் திரு. வீரக்குட்டி முருகேசு என்பவரும் ஏனைய நிர்வாக உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து மூலஸ்தானத்தைக் கல்லால் கட்டிப் பிள்ளையார் திருவுருவத்தைக் கிண்ணியாத் துறையடியிலிருந்து ஊர்வலமாக எழுந்தருள் செய்து ஆலயத்தில் ஸ்தாபித்து வழிபட்டு வந்தார்கள். உத்தியோகக் கடமையில் இங்கு வந்திருந்த பல சைவப் பெரியார்கள் இவ்வாலயத்தைப் பெரிதாகக் கட்டத் திட்டமிட்டு, கற்பக் கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபங்களைக் கொண்டதாக கற்கோவில் கட்டி 1969ஆம் ஆண்டு ஜப்பசி மாதம் உத்தர நட்சத்திரத்தில் கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தார்கள்.

இவ்வாலயத்தில் எழுந்தருளியுள்ள பிள்ளையாருடைய அற்புத்தால் பல அன்பர்களுக்கு நேர்ந்த சங்கடங்கள் நீங்கியதாகவும், நம்பினோர் பலருக்குத் தும்பிக்கையான் சுபகாரியங்களை நிறைவேற்றி வைத்ததாகவும் அனுபவித்தவர்கள் கூறுகின்றார்கள். இதனால் மேலும் இவ்வாலயத்தைச் சிறப்பாகக் கட்டவிரும்பிய அடியவர்கள் ஆலயத்தில் புனருத்தாரணம் செய்து பிள்ளையார் கோவிலுக்கருகில் முருகப் பெருமானுக்குத் தனியாக ஆலயமும், பரிவார மூர்த்திகளாக வைரவருக்கும் நாகதம்பிரானுக்கும் தனித்தனியே கோவிலுங் கட்டி 1980ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் அத்த நட்சத்திரத்தில் சிவஸூர் சு. சச்சிதானந்தேஸ்வரக் குருக்களைக் கொண்டு கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தார்கள்.

ஆலயத்தின் கருவறையில் விநாயகப் பெருமான் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளார். அர்த்த மண்டபத்தில் விநாயகப்

பெருமானின் எழுந்தருளி விக்கிரகம் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாலயத்தில் தற்போது மூன்றுகாலப் பூசைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. கும்பாபிஷேக தினத்திற்கு முந்திய பத்து நாட்களும் அலங்கார உற்சவம் செய்து முடிவில் சங்காபிஷேகமும் நடைபெற்று வருகின்றது. பிள்ளையார் கதை, திருவெம்பாவை, நவராத்திரி, விநாயகர் சதுர்த்தி, வருடப் பிறப்பு முதலிய விசேட காலங்களில் சிறப்பாகப் பூசை வழிபாடுகள் அனுட்டிக்கப்பட்டு வருகின்றன. பிராமணக் குருக்கள் ஆலயப் பூசைகள் நடத்தி வருகின்றார். இவ்வாலய பரிபாலன சபையார் ஆலயத்தில் சமய வகுப்புக்களை நடத்தி, மாணவர்களுக்குச் சமயபாடப் போட்டிகள் வைத்துப் பரிசில்கள் வழங்கி ஊக்கப்படுத்தி வருகின்றார்கள். இவ்வாலய முன்னேற்றத்திற்கு உழைப்பதற்காக இந்து மாணவர் மன்றம், இந்து மகளிர் மன்றம்* என்பன இயங்கி வருகின்றன. இவ்வாலயத்திற்கு இந்து சமயத்தவர்கள் மாத்திரமல்ல பிற மதத்தவர்களும் வந்து வழிபட்டுச் செல்கின்றார்கள். ஆலயத்தின் சுற்று மதிலைப் பூரணப்படுத்தவும், மணிக்கோபுரங்கட்டவும் முயற்சிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பதாக இவ்வாலயத்தின் தகவல்களைத் தந்துதவிய ஆலய பரிபாலன சபைப் பொருளாளர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

சீனக்குடாச் சித்திவிநாயகர் ஆலயச் சூழல் விரைவாக மாற்றமடைந்துகொண்டு வருவதை அவதானிக்கக்கூடியதாயிருக்கின்றது. தொழிற்பேட்டைபோல் விரைவாக மாறிவரும் சீனக்குடாவில் பிற மதத்தவர்களும் வந்து குடியேறிக் கொண்டிருப்பதாலும், குடியேற்றப்படுவதாலும் ஆதியில் வாழ்ந்த சைவமக்களின் பாரம்பரியத்தை ஸ்ரீசித்திவிநாயகராலயத்தைச் சிறப்பாகப் பராமரிப்பதன்மூலம் பாதுகாக்கச் சைவமக்கள் முன்னின்று உழைப்பார்களாக.

சீனக்குடா
ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர்
திருப்பொன்னூஞ்சல்

ஆக்கியோன்:

சிவகதாவாரிதி — திரு. த. சாம்பசிவம் அவர்கள்
திருக்கோணமலை

காப்பு

பொன்னொளிசேர் நல்லிலங்கா புரியி லுள்ள
புகழ் செறிந்த திருக்கோணப் பதியிற் சார்ந்த
தொன்மைசெறி சீனக் குடாவிலுறை ஸ்ரீ
சித்திவிநாயகர் மேற் பொன்னூஞ்சல்பாட
மண்ணு தவ அமரர்களுக் கிடுக்கண் செய்த
வன்மைசெறி கயமுகனா மவுணன் தன்னை
வண்மைநிறை கொம்பொன்றால் வென்றுவந்த
சின்மயமா முகவனடி காப்பதாமே.

சீர்மேவு நா தவிந்து பா தமாக
சிரமேவு சத்தியொளி விட்டமாக
பேர்மேவு நாமங்க ளிழையதாகப்
பெருமைமிகு நான்மறைகள் கயிறதாக
ஏர்மேவு மாகமங்கள் பலகையாக
இசைமேவு பிரணவப் பொற் பீடமீது
கார்மேவு சீனக்குடாப் பதிசார் கோவில்
ஸ்ரீசித்தி விநாயகரே யாடூஞ்சல்.

சந்திர சூரியர் வெண்குடைக ளேந்த
 சமீரணர் சந்ததமுங் கவரி வீச
 நந்திபிரான் சாந்தியற்றி உவந்து வாங்க
 தேவர் பரிவட்டமசையிப் புளகம் வீங்க
 வந்து வழிபடு மடியர்துதித் திசைக ளோங்க
 வன்கயவர் அவ்விடம்விட்டகன்று நீங்க
 சிந்து புட்பமொதுங்கு சீனக்குடாவில் மேவு
 ஸ்ரீ சித்தி விநாயகரே யாடீருஞ்சல்.

மங்கலமார் அமரர் மலர்த் தொடைகள் தூக்க
 மாவலிய பூதர்நிறை நெருங்கிச் சூழ
 பொங்குகடர் கண்டிருள்கள் அழிந்து நீங்க
 போற்றவரு மெய்யடியார் மலங்கள் மாள
 தங்குறைகளோதி யிசை பாடுகின்ற
 தன்னடியார் குறையெல்லாந் தீர்தே யென்றும்
 தெங்குசெறி சீனக்குடாப் பதியில் மேவும்
 ஸ்ரீ சித்தி விநாயகரே யாடீருஞ்சல்.

புந்திசெறி கின்னரர்கள் சுருதி கூட்ட
 புவன நாயகர்கள் பொற் றுளம் போட
 சிந்தைமகிழ் அரம்பையர்கள் சேர்ந்தே யாட
 சேவிக்கு மன்பரிடர் யாவு மோட
 அந்தி சந்தி தும்புரு நாரதர் யாழ்மீட்ட
 அமிழ்தனைய இசை யட்ட திக்கும் நீட
 கந்தமலர் பூக்குசினக் குடாவில் மேவும்
 ஸ்ரீ சித்தி விநாயகரே யாடீருஞ்சல்.

அமரர்களை முன்னாளிற் பொருது வென்ற
 திமிர்பிடித்த கயமுகனா மரக்களேடு
 சமர்செயவே கொம்பொன்றை முறித்தே யேவி
 சனப்பொழுதி லுயிர்கவர்ந்த கணேசநாதன்
 இமயமலை யம்மைதரு மூத்த மைந்த
 இபமுகமும் பஞ்சகர மினிது கொண்டாய்
 கமலநிறை சீனக்குடாப் பதிசார் கோயில்
 ஸ்ரீ சித்தி விநாயகரே யாடீருஞ்சல்.

ஏதமிலா வியாசரிஷி இயம்ப வின்ப
 மெழிலுறு சீர் பாரதத்தை மேருவென்னும்
 பூதரமா மேட்டின்கண் மருப்பொன் றுலே
 பூதலத்தா ருயவரைந்த பூதநாதன்

மாதங்க முகமுமைங் கரமுங்கொண்ட
மன்னுபெருச் சாளிமிசைவந் தாடரூஞ்சல்
மாதர்மிகு சீனக்குடாப் பதியில் மேவும்
ஸ்ரீ சித்தி விநாயகரே யாடரூஞ்சல்.

மாதுபங்கன் பாலகனே யாடரூஞ்சல்
மாதிருமால் மருகோனே யாடரூஞ்சல்
தாதர் துயர் தீர்ப்பவரே யாடரூஞ்சல்
தருபாசாங் குசத்தினரே யாடரூஞ்சல்
பேதபந்தம் போக்குபவ யாடரூஞ்சல்
பெரிய துதிக் கையினரே யாடரூஞ்சல்
மாதிரஞ்சும் சீனக்குடாப் பதிகார் கோவில்
ஸ்ரீ சித்தி விநாயகரே யாடரூஞ்சல்.

பெருமைமிகு குறுமுனிவன் கொணர்ந்த தூய
பெருகு காவிரியாகு நதியை நல்ல
திருமருவு காகவுரு வாகி யங்கே
திசையெட்டுங் கவிழ்த்தேகும் வகையே செய்த
குருமணியே உனதுகழற் சேவை செய்யும்
குணமதனை யெனக்கருள்வ தெந்த நாளோ
பெரும்புகழ் சேர் சீனக்குடாத் தன்னில் மேவும்
ஸ்ரீ சித்தி விநாயகரே யாடரூஞ்சல்.

தேசநிறை பொன்மகுடம் சிரசிலொளிர
திகழ்சுடர் மணிப்பட்டம் நுதலிலொளிர
மாசிவரு மருப்பினிலே பொன்பூ லொளிர
மாபெரிய முறக்கா திற் கடுக்கன் ஒளிர
பேசரிய காசநிறை மார்பிலொளிர
பெருவயிற் றரையிற் பின்னுசர்ப்பமொளிர
தேசமுயர் சீனக்குடாப் பதிகார் கோவில்
ஸ்ரீ சித்தி விநாயகரே யாடரூஞ்சல்.

விண்ணமரு மதிமுடியீரா டரூஞ்சல்
விமலர்தரு மைந்தரே யாடரூஞ்சல்
செண்பகமாத் தொடையீரே யாடரூஞ்சல்
சீர்கண்கள் மூன்றுடையீரா டரூஞ்சல்
நுண்புலமையெலி வாகனத்த ராடரூஞ்சல்
சண்முகற்கு மூத்தவரே யாடரூஞ்சல்
சண்பயர்கோன் புகழுதிருக் கோணைக் குடாவின்
ஸ்ரீ சித்தி விநாயகரே யாடரூஞ்சல்.

வாழி

பந்திவளர் பசவினம் பால் சொரிந்து வாழி
பரவையெழு முகில் மழையைப் பொழிந்து வாழி
சிந்திவரு கண்டிகைநீ றென்றும் வாழி
தேனமுதத் தமிழ்ப் புலவர் மிகுந்து வாழி
சந்தொடுங்கு குழன்மடவார் கற்பும் வாழி
சலனமிலா நால்வருணத் தோரும் வாழி
அந்தமில் சீர் சீனக்குடாப் பதிசார் கோயில்
சித்திவிநாயகனருள் வாழி வாழி.

வீல்லூன்றிக் கந்தசுவாமி கோவில்

திருக்கோணமலைப் பட்டினத்தில் உலகப் பிரசித்திபெற்ற திருக்கோணமலைத் துறைமுகத்திற்குச் சமீபமாக சுங்கவீதிக் கருகாமையில் இவ்வாலயமிருக்கின்றது. சிறந்த நிலையிலிருக்கும் இவ்வாலயம் தோன்றி வளர்ந்த வரலாறு சுவையான சம்பவங்களை உள்ளடக்கியிருக்கின்றது. சுமார் இருநூறு வருடங்களுக்குமுன் பாரதநாட்டில் திருவேரகம் என்னும் மகாதலத்தில் வாழ்ந்த சுப்பிரமணிய சர்மா என்பவர் ஆத்மார்த்த பூசைசெய்து வழிபடும் விருப்பத்தால் உந்தப்பட்டுப் பிரசித்தி பெற்ற குமாரநாத சிற்பியைக்கொண்டு பஞ்சலோகத்தினால் ஸ்ரீசண்முகமூர்த்தியை தேவிமார் இருவரோடும் செய்வித்தார். சிற்பியினுடைய கைவண்ணம் நிறைவேறுவதற்குமுன் சிவ சுப்பிரமணிய சர்மா சிவபதமடைந்துவிட்டார். சிற்பி ஸ்ரீசண்முகமூர்த்தியைப் பூரணப்படுத்தியபோதிலும் அதனைச் சுப்பிரமணிய சர்மாவுடைய சுற்றத்தார் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்ததோடல்லாமல் அழித்துவிடும்படியும் கூறினார்கள். சிற்பி குமாரநாதர் அதனை விரும்பவில்லை. கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த சிற்பியினுடைய சொற்பனத்தில் தோன்றிய சண்முகப்பெருமான் “நம்மை இலங்கைக்குச் செல்லும் கப்பலில் ஒரு பேழையிற் பத்திரமாகச் சேமித்து ஏற்றிவிடுதி” என்று பணித்தருளினார்.

பறங்கிப்பேட்டைக்கு வந்த ஒரு பாய்க்கப்பலில் மற்றும் பொருட்களோடு சிற்பி ஸ்ரீசண்முகப்பெருமானுடைய பேழையையும் ஏற்றிவிட்டார். அக்கப்பல் இலங்கையின் கிழக்குக் கரையில் வந்துகொண்டிருக்கும்போது கோணேசர் மலைக்கும் அரிமலைக்குமிடையில் வசமான காற்றில்லாமையால் ஆறு நாட்கள்வரை ஓடமுடியாமல் நின்றுவிட்டது. இதனால் கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருந்த கப்பற் தலைவனுடைய சொற்பனத்திலே பெருமான் தோன்றி விக்கிரகம் வைக்கப்பட்டிருக்கும் பெட்டியின் அடையாளம் காட்டி இதனைக் கடலில் எடுத்து விட்டால் இக்கப்பல் ஓடும், இல்லையேல் இவ்விடத்தை

விட்டு அகலாது என்று திருவாய் மலர்ந்தருளிஞர். கப்பற் தலைவனும் அவ்வாறே செய்தான். கப்பலும் அசைந்து ஓடியது.

அந்தப் பேழையானது கடலிலே மிதந்து வந்தது. தற்போது கந்தசுவாமிமலை என்று கூறப்படும் மலைச்சாரலில் கடற்கரையோரமாக நின்ற குருகுலத்தார் மூவர் இந்தப் பேழையை எடுத்துத் தானைமர நிழலிலே வைத்துவிட்டுப் பட்டங்கட்டி ஆறுமுகம் என்பவருக்கு அறிவித்தார்கள். அவர் வந்து அப்பேழையைத் திறந்து பார்த்து அதிசயப் பட்டு, சவலை முதலித்தம்பி என்னும் வேளாண் பிரபுவை அழைத்துக் காண்பித்தார். இருவரும் ஆனந்தமடைந்து கந்தசுவாமிமலைச் சாரலில் முடமாண்டான் என்னுமிடத்தில் ஒரு சிறுகோவிலை அமைத்து அங்கே இந்தச் சண்முகப் பெருமானை ஸ்தாபித்தார்கள். அவ்வாலயத்தில் முப்பது வருடம் வரை பூசை நடைபெற்று வந்தது. இக்காலத்தில் ஓல்லாந்த பிரான்சிய இராசகலகம் ஏற்பட்டது. இதனால் பூசகராகிய பிரம்மஸ்ரீ கணபதி ஐயரும் பட்டங்கட்டி ஆறுமுகத்தின் சந்ததியினரான ஸ்ரீவேலப்ப மணியமும் இந்த மூர்த்தியை எடுத்துச் சென்று தம்பலகமம் கோணேசர் கோவிலில் வைத் திருந்தனர். அங்கே இருபத்திரண்டு வருடகாலம் ஸ்ரீசண் முகப்பெருமான் இருந்தார். பெருமானை அங்கு ஸ்தாபிக்க மூன்றுமுறை முயன்றும் தடைகள் ஏற்பட்டுவிட்டன.

இவ்வாறிருக்க தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்து வில்லூன் றிப்பகுதியில் காணி வாங்கிக் குடியிருந்தார் பிரம்மஸ்ரீ வைரவ நாதக் குருக்கள். இவர் மகாவலிகங்கைக் கரையிலே கமம் செய்வித்துக் கொண்டிருக்குங் காலத்தில் அங்கே அகஸ்திய ஸ்தாபனத்தில் அகத்தியரால் பூசிக்கப்பெற்று, நெடுங்கால மாகப் பூசனையின்றியிருந்த விநாயகரைத் தமது வயல் நிலத் தில் ஆலயமமைத்து அதில் வைத்துப் பூசை செய்துவந்தார். இந்தக் குருக்களுக்கும் வேலப்ப மணியம் என்பவருக்கும் சொற்பனத்திலே பெருமான் தோன்றிப் பணித்த பிரகாரம் இவர்கள் இருவரும் ஸ்ரீவைரவநாதக் குருக்களின் சுற்றத் தவரான ஸ்ரீசுப்பையர், ஸ்ரீவிஸ்வநாதப்பட்டர், ஸ்ரீராமப்பட்டர் என்பவர்களும் சேர்ந்து ஆலோசித்து 1899ஆம் ஆண்டு எழுதப்பட்ட சாசனத்தின்படி ஸ்ரீவைரவநாதக் குருக்களின் காணியில் குருகுலத்தாரும் சேர்ந்து கற்பக்கிரகம், அர்த்த மண்டபங்களைக் கொண்ட ஆலயமொன்றை அமைத்தார்கள். அந்த ஆலயத்தின் கருவறையில் ஸ்ரீசண்முகப் பெருமானையும்,

அர்த்த மண்டபத்தில் அகத்தியர் பூசித்ததும், அகத்தியஸ்தாபனத்திலிருந்து வைரவநாதக் குருக்களால் கொண்டு வரப்பட்டதுமாகிய விநாயகரையும் பிரதிஷ்டை செய்தார்கள். பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட அந்நாளிலேயே பிரசித்தி பெற்ற ஸ்ரீகதிரவேலு முதலியார் என்னும் செல்வந்தர் இந்த மூர்த்திகளுக்குரிய திருவாபரணங்களையும், இரண்டு தோட்டங்களையும், ஒரு கிட்டங்கியையும் நன்கொடையாகக் கொடுத்துவினார்.

அக்காலத்தில் எழுதப்பட்ட சாசனத்தின் பிரகாரம் ஆலயத்திற்கு நிலங்கொடுத்துதவிய உரிமையின்படி நித்திய, நைமித்திகப் பூசைகளையும், வரவு செலவுகளையும் பரம்பரையாக நடத்திவரும் பிராமணர்களும், கதிரவேலு முதலியாரின் சந்ததியாரும், வேலப்ப மணியத்தின் சந்ததியாரும் கூட்டு முகாமையாளர்களாக இருந்து கோவில் காரியங்களை நடத்தி வந்தார்கள். இன்றும் அந்த நடைமுறை பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது.

பிராமணர்களும், ஊர்ப் பொதுமக்களும் சேர்ந்து மற்றுமுள்ள மண்டபங்களையும், பரிவார மூர்த்திகளுக்கு ஆலயங்களையும் காலந்தோறும் அமைத்தார்கள். அர்த்தமண்டபத்திலிருந்த விநாயகருக்கு உள்வீதியின் நிருதிமூலையில் ஆலயமும், மற்றும் தண்டபாணி, நாகேஸ்வரர், நவக்கிரகங்கள், பைரவர், சூரியன் முதலிய பரிவார மூர்த்திகளுக்கு ஆலயங்களும் அமைத்து மூர்த்திகளைப் பிரதிஷ்டை செய்தார்கள். இவ்வாலயத்தின் கருவறையில் கடலிலிருந்து கிடைத்த பஞ்சலோகத்திலைய ஸ்ரீசண்முகப் பெருமானே பிரதிஷ்டை செய்யப்பெற்றுள்ளார். மகோற்சவ காலத்தில் இந்தப் பெருமானையே எழுந்தருளி மூர்த்தியாக எழுந்தருளச் செய்வார்கள். அவ்வேளையில் சிறிய ஆறுமுகசுவாமியின் திருஷ்ருவத்தையும் வேலாயுதத்தையும் கருவறையில் வைப்பார்கள். எல்லா ஆலயங்களிலும் கருவறையில் சிலாவிக்கிரகந்தான் பிரதிஷ்டை செய்வது வழக்கம். ஆதலால் பிரம்மஸ்ரீ இ. கு. பூரணநாதேஸ்வரக் குருக்களுடைய தந்தையார் பிரம்மஸ்ரீ வை. இராமலிங்கக் குருக்கள் ஏனைய முகாமையாளர்களுடன் யோசித்து கற்பக்கிரகத்தில் வைப்பதற்காக ஸ்ரீ சண்முகமூர்த்தியின் சிலாவிக்கிரகமொன்றை இந்தியாவில் செய்வித்தார்கள். ஸ்ரீசண்முகப்பெருமான் அவர்களுக்கு சொற்பனத்திலே தோன்றி “நானே இங்கிருப்பேன்” இந்தியாவிருந்து வந்து

கொண்டிருக்கும் சிலாவிக்கிரகத்தை ஆணைக்கோட்டையில் ஒரு கோவிலுக்குத் தேவைப்படுகின்றது. அங்கே அனுப்பிவைக்கச் சொன்னாராம். அதன்படியே அனுப்பி வைத்தார்களாம். ஆணைக்கோட்டையில் மூத்தவிநாயகர் கோவிலில் இருக்கும் விக்கிரகம் அதுவாயிருக்கலாம் என்று கூறுகின்றார்கள்.

வள்ளி, தெய்வயானை சமேதராக மயில்வாகனத்தில் ஆரோகணித்தவண்ணம் சண்முகப்பெருமான் திருவோலக்கங்கொண்டுள்ளார். மகாமண்டப மேடையில் தெற்கே பார்த்த வண்ணம் பிள்ளையார், சக்திசமேதராக ஆறுமுகசுவாமி, முத்துக்குமாரசுவாமி, தண்டாயுதபாணி, ராஜராஜேஸ்வரி முதலிய திருவுருவங்கள் இருக்கின்றன. ஸ்நபனமண்டபத்தில் சிலலிங்கப்பெருமானுக்கும், அம்பாளுக்கும் தனித்தனியே ஆலயங்களுண்டு. ஸ்தம்ப மண்டபத்தில் மயூரம் பலிபீடமும், வெளிமண்டப வாசலில் சாளக்கிராமமும், மணிக்கோபுரமும் உண்டு. ஆலயத்திற்கு அழகான சித்திரத்தேர் ஒன்றுண்டு.

ஆலயத்தில் நான்கு காலங்களில் நித்தியபூசை நடைபெற்றுவருகின்றது. ஆவணி அமாவாசியைத் தீர்த்தாந்தமாகக் கொண்டு முன்வரும் பெளர்ணமியில் கொடியேற்றப்பட்டு பதினைந்து நாட்களுக்கு மகோற்சவமும், பூங்காவனமும் தெப்போற்சவமும் நடைபெறுகின்றது. சண்முகப்பெருமான் இலங்கைக்கு வந்து சேர்ந்த முடமாண்டான் கடற்கரையிலேயே இன்றும் சமுத்திர தீர்த்தமாடச் செல்வார். வெளியூர், உள்ளூர் அடியார்கள் ஆலயத்தில் தங்கியிருந்து கந்தசஷ்டி விரதம் அனுட்டிப்பார்கள். நவராத்திரி, திருக்கார்த்திகை, திருவெம்பாவை, தைப்பூசம், சிவராத்திரி, வைகாசி விசாகம் என்பன விசேட அலங்கார விழாக்களாக நடைபெறுகின்றன. உரிய காலங்களில் கந்தபுராணப் படிப்பும், மயூரகிரி புராணப் படிப்பும் இவ்வாலயத்தில் ஒழுங்காக நடைபெற்று வருகின்றன. இவ்வாலயத்திற்கெனச் சிறப்பான ஊஞ்சல்பாட்டு இருக்கின்றது. தற்போது ஆலயத்தில் பிரம்மஸ்ரீ சி. சுரானந்தேஸ்வரசர்மா அவர்கள் பூசை செய்துகொண்டிருக்கின்றார். தகவல்களைத் தந்துதவிய அன்றாடம் நன்றி உரியதாகுக.

திருக்கோணமலை வில்லூன்றி கந்தசுவாமியார் திரு ஊஞ்சல்

ஆக்கியோன்:

திரு. த. குமாரசாமிப் புலவர் அவர்கள்

சீர்பூத்தகனகவரைச் சிகரத் தொன்றந்
 திரிகோணமலையுளவில் லூன்றிவாமு
 மேர்பூத்த வள்ளி தெய்வயானையாக
 மிசைந்திடு சண்முகப் பரனல் லூஞ்சல்பாடக்
 கார்பூத்தது திக்கையொரு கோட்டிரண்டு
 கன்னமுமிழ் மும்மதநாற்புய நால்வாய்க்கோ
 ணேர்பூத்தகய முகத்து வினாயகேச
 நிமலர் மலர் த்தாளிணைகணிணைதல் செய்வாம்.

பணமணி கொளரவரசுகால் களாகப்
 பரந்த கடலுலகமது பலவையாக
 வணி திகழ்நாள் வேதமவை விட்டமாக
 வருணிர விமதியுடுக் கோள்விதானமாகக்
 குணமருவுமாக மாசாத்திரங்களோடு
 குலவு சிவபுராணங்கள் கயிறதாக
 மணிவளர் தென்றிரி கோணமலைவில்லூன்றி
 வளநகர் வாழ்சண்முகரே யாடூஞ்சல்.

சந்திரராதவர் தவளக்குடை நிழற்றச்
 சமீரணர் வெண்கவரி புடைபெயரவீச
 விந்திரன் வெள்ளிலை துவர்க்காயடைப்பையேந்த
 யமனிருதி துதிசொல்புகழினிது கூறத்
 தந்திரநாயகன் வீரவாகு வென்னுந்
 தம்பியுடைவான் கொடுசார்ந்தயலினிற்
 மந்தரநேர்திரி கோணமலை வில்லூன்றி
 வளநகர் வாழ்சண்முகரே யாடூஞ்சல்.

தங்கநவரத்னமணித் தண்டையாடத்
 தமணியவம் பரமிடைசாருடைவாளாட
 வங்கணரைஞானோடு சதங்கையாட
 வகன் மார்பிலார முபவீதமாடத்
 துங்கமுறுவேலாடப்படைகளாடச்
 சூரணைவென்றணி மவுலிவாகையாட
 மங்கலமார் திரிகோணமலை வில்லூன்றி
 வளநகர் வாழ் சண்முகரே யாடருஞ்சல்.

கனகமணியணி திகழ்மாமவு விமின்னக்
 கமலமலரணையமுகங் கருணைகாலத்
 தினகரணை நகுகுழைக்குண்டல மிலங்கத்
 திருப்புயங்கள் செச்சையந்தார் வாசம்வீசப்
 பனகமணிப் பணி ஊடவலயமாடப்
 பாவையர்களிரு பாலும்மகிழ் விடை
 வனமுறுதென்றிரி கோணமலை வில்லூன்றி
 வளநகர் வாழ்சண்முகரே யாடருஞ்சல்.

வட்டமணித்தவின் முரசஞ்சங்கமோங்க
 வரிசையுள நாகசுரம் வயங்கியோங்கத்
 திட்டமுள வீணைவிதமிசை கடாங்கச்
 சீருடைமத்தள தாளமினி மைவீங்க
 இட்டமுறுந்தித்தியினி தோசைவாங்க
 வேணையபல்லிய விசையுமினி துதேங்க
 மட்டமர் தென்றிரிகோணமலை வில்லூன்றி
 வளநகர் வாழ்சண்முகரே யாடருஞ்சல்.

நலமருவுசுரர் பொழி பூமாரிவீழ
 நயமருவுமன்பர் குழாநயந்து சூழ
 வலமருவுமாயனே முதலோர் தாழ
 வரமருவு முனிவர் மகிழ்வுத்தியாழக்
 குலமருவு கொடியிடையார் மருங்குவாழக்
 கூர்மருவுவேலினொளி திரிரம்போழ
 மலர்மருவு திரிகோணமலை வில்லூன்றி
 வளநகர் வாழ்சண்முகரே யாடருஞ்சல்.

உருமேவுமடியருள மன்புகூர
 வெளிமேவு கைகள் சிரமீதுசேரக்
 கருமேவு பிறவியெனுங் கடன்கழறக்
 கருதரியமெய்ஞ்ஞான மலர்ந்து சாரத்

திருமேவுமானந் தவருவி சோரத்
 தெருண் மேவுதுதிமொழிகள் பொலிவினர
 மருமேவு திரிகோணமலை வில்லூன்றி
 வளநகர் வாழ் சண்முகரே யாடருஞ்சல்.

வீங்குமராமா லையரேயா டருஞ்சல்
 விழையருளின் வேலையரே யாடருஞ்சல்
 ஓங்குதெய்வயானையரே யாடருஞ்சல்
 உயரமரர் சேனையரே யாடருஞ்சல்
 பாங்குன பன்னிரு தோளீரா ராடருஞ்சல்
 பதுமமலர் நிகர்தாளீ ராடருஞ்சல்
 வாங்குபுகழ்த் திரிகோணமலை வில்லூன்றி
 வளநகர் வாழ் சண்முகரே யாடருஞ்சல்.

செந்திரு மாறிருமருகீரா டருஞ்சல்
 செஞ்சடையான்தரு முருகீராடருஞ்சல்
 உந்தியசீரெழிலுடையீரா டருஞ்சல்
 உன்னாதாருளத் தடையீரா டருஞ்சல்
 புந்தியினர்க்கருள் வரத்தீரா டருஞ்சல்
 புகரிலையவேற்கரத் தீரா டருஞ்சல்
 மந்திரமார் திரிகோணமலை வில்லூன்றி
 வளநகர் வாழ்சண்முகரே யாடருஞ்சல்.

ஆதிசுகனருள் வாளியடியர் வாழி
 யாறுமுகமாறிரண்டு கரங்கள் வாழி
 சோதிவடி வேல் வாழிபடைகள் வாழி
 தோகைதெய்வயானை குறமாது வாழி
 நீதியுளமயில் சேவல் தகரும் வாழி
 நியதிமையயா கமங்கச்சைவம் வாழி
 வீதிதிகழ்திரி கோணமலையும் வாழி
 வில்லூன்றி வளநகரும் வாழி வாழி.

பராக்கு

சீரார் வில்லூன்றி நகர்த்தே வேபராக்கு
 தேவகுஞ்சரி நாதசேயே பராக்கு
 ஏராறுமாறு முகத்தெந்தாய் பராக்கு
 இந்திரற்குவானுலக மீந்தாய் பராக்கு
 சூராகுமயிலேறு தோன்றால் பராக்கு
 தோமிலாக் கோழியுயர் துவசா பராக்கு

வாராருமுடையுமைதன் மகனே பராக்கு
 வள்ளிமிசையா சைவளர் மிகிபா பராக்கு
 தாராரிராறு புயத்தலைவா பராக்கு
 தண்ணளி மிகுந்தருள் செய்சாமி பராக்கு
 காரார்களன்றந் தகர்த்தா பராக்கு
 கருணைமாகடலாகுங்கந்தா பராக்கு
 ஏராரும் வெற்றி வேலிறைவா பராக்கு
 இமையவர் முனிந்திரருக்கினியாய் பராக்கு
 பேராகுமடியருளம் பிரியாய் பராக்கு
 பேணுதவர்க்கணு காப் பெரியாய் பராக்கு
 பராருங் கோணமலைப் பரமா பராக்கு
 பல்சூழ்கழ் வில்லூன்றிப் பாலா பராக்கு.

எச்சரிக்கை

பலவந்த நிக்ரகசின் மயபரனே யெச்சரிக்கை
 பல்லாயிரங் கதிர் நேரும் வேற்கரனே யெச்சரிக்கை
 தணிகாசலத் தமர்வேற்குணமலையே யெச்சரிக்கை
 சந்தார் தடம்புயனே யெங்கள் கந்தா வெச்சரிக்கை
 அடியார்க்கருள் வடிவேற்கை யெம்மையா வெச்சரிக்கை
 அத்தாபரிசுத்தா வெங்கணித்தா வெச்சரிக்கை
 சுரராஜகன்னிகை நாயகசுவாமி யெச்சரிக்கை
 சொல்லா மறைவல்லார் தொழுகுவாமி யெச்சரிக்கை
 கும்போற்பவன்றனையாள னுகூலா வெச்சரிக்கை
 கோலாகலமயில் வாகனவேலா வெச்சரிக்கை
 வடிவேற் கரகுகனே சுப்ரமண்யா வெச்சரிக்கை
 வாளார்விழிக்குறமான் மணவாளா வெச்சரிக்கை
 சூர்மாவடுதீரா குகப்பேரா வெச்சரிக்கை
 சோதியெங்களா தீயருட்டோன்றா வெச்சரிக்கை
 தீவைமீரதுரனுமைங்கரன் றுணைவா வெச்சரிக்கை
 தோலாவலியுள வாரணத்துவசா வெச்சரிக்கை
 நாலாமறை வடிவாகியசீலா வெச்சரிக்கை
 நக்கீரர் சொற்கிரங்கு மனுகூலா வெச்சரிக்கை
 கதிர்காமநன்னகர் மேவியகந்தா வெச்சரிக்கை
 கங்காசுதமழு வேந்திதன்மைந்தா வெச்சரிக்கை
 சேலார்விழியிமவான்மகள் பாலா வெச்சரிக்கை
 சிறியேன்கவிக்கிரங்கு மனுகூலா வெச்சரிக்கை
 வேலா திரிகோணமலைமேலா வெச்சரிக்கை
 வில்லூன்றி நன்னகர் மேவருள் விர தாவெச்சரிக்கை.

லாலி

சச்சிதானந்த குகலாலிலாவி — லோக
 சர்வஜனரக்ஷகனே லாலிலாவி
 பச்சைமயில் வாகனனேலாலிலாவி — சிவ
 பாலகனே வேலவனேலாலிலாவி
 பர்வதகுமாரிசு தலாலிலாவி — எங்கள்
 பரமகருணாநிதி யேலாலிலாவி
 சர்வபரிபூரணனே லாலிலாவி — உயர்
 சரவணதடோற்பவனே லாலிலாவி
 முத்தியருள் மாமுருகலாலிலாவி — யார்க்கும்
 மூவாமுமுதலேலாலிலாவி.

சத்தியுரு மாமுதலே லாலிலாவி — பர
 தத்துவா தீதசுர லாலிலாவி
 போதகுண சாகரனே லாலிலாவி — சுர
 புங்கவனே சண்முகனே லாலிலாவி
 மேதகைய சிவகுருவே லாலிலாவி — வர
 வில்லூன்றி நாயகனே லாலிலாவி

மங்களம்

மங்களம் மங்களம் மங்களம் — ஜெயஜெய
 மங்களம் மங்களம் மங்களம்.

சங்கரனார் மைந்தருக்குச் சர்வசனரக்ஷகர்க்கு
 பங்கயப்பொற்பாதருக்குப் பாலசுப்ரமண்யருக்கு — மங்களம்
 ஆறுமுகவேலருக்கு ஆறிரண்டு தோளினர்க்கு
 வீறுமயில்வாகனர்க்கு மேலருள்செய் சீலருக்கு — மங்களம்
 தெய்வமகனையகர்க்குச் செல்வவள்ளி காந்தருக்கு
 சைவரைரக்ஷிப்பவர்க்குத் தக்ககருணாலயற்கு — மங்களம்
 கோணமலை வில்லூன்றிக்கோயில்வளர் நேயருக்கு
 காணவருண்மேவி வளர்கருணா கடாசுருக்கு — மங்களம்.

திருக்கோணமலை
வில்லூன்றி கந்தசுவாமியார்
பக்திப் பாமாலை

ஆக்கியோன்:

சைவப்புவவர் பண்டிதர் திரு. இ. வடிவேல் அவர்கள்

காப்பு

ஓங்காரத்துட்பொருளா யுலகோருய்ய
உதிக்கின்ற ஒண்பொருளே உமையாள்மைந்தா
பாங்கான ஆணைமுகப் பரனே வந்தென்
பாமாலை ஏற்றருள் செய்வாய் நீயே.

திரிகோண மாமலையி னொருகோணத்தே
சிறந்தோங்கு கந்தகிரிச் சாரல்தன்னில்
அருளாளர் வாழ்கின்ற வில்லூன்றிக்கே
ஆறுமுக வேலவனே அமர வாராய்.

சூரனொடு சிங்கமுகன் பதுமன் தன்னைச்
சுடர்கின்ற வேலெறிந் தழித்தாயுன்றன்
வீரவருள் காட்டி நல் வில்லூன்றிக்கே
வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈயவாராய்.

அருணகிரி நாதர் முதலான அன்பர்க்கு
அருள்சுரந்தருணை மலை மீதுவந்தாய்
அடியார்கள் வாழ்கின்ற வில்லூன்றிக்கே
அமர்ந்தினிதே அருள்செய்ய விரைந்துவாராய்.

சொல்லூறு செந்தமிழின் சுவையே சோலை
மலையோடு பரங்குன்ற மலைவாய் விட்டு
வில்லூன்றித் தலமதனில் வந்த கந்தா
வினையா வுந் தீர்த்தெம்மைக் காக்கவாராய்.

பழனிமலை மீதிலுறை பாலா வேலா
பரனாகுக் குபதேசமருளுஞ் சீலா
வளமோங்கு வில்லுன்றித் தலத்தே மேவி
வரமருளி அடியாரைக் காக்க வாராய்.

ஆவினன் குடிவா முமழகா ஆங்கே
அரனாகுக் கருளுநம் அருளுந் தேவா
சேவிக்கு மடியர்வாழ் வில்லுன்றிக்கே
சீர்மேவும் அருள்தந்து சிறக்க வாராய்.

சித்ர வடிவேலனே சிக்கல் தன்னில்
சிங்காரமாயுறையுங் கோலத்தோடு
இக்கணமே வில்லுன்றி தன்னில் மேவி
இடர்தீர்த்தே அருள்செய்து காக்க வாராய்.

அடியார்கள் புடைசூழ அரனார் தந்த
ஆறுமுக நாதனே அயில்வே லையா
படிமீதி லோங்கு கதிர் காமம் விட்டுப்
பாங்கான வில்லுன்றித் தலத்தே வாராய்.

அணிதில்லை அம்பல்தரனார் மைந்தா
அமரர் துயர் தீர்த்தருளுமாதி மூர்த்தி
தணிகைமலை மீதிருந் தன்பர் போற்றும்
தரணியுயர் வில்லுன்றித் தலத்தே வாராய்.

மாங்கனிக்காய் மாயப்ரபஞ்ச மெல்லாம்
மயிலேறி வினையாடி வந்த வேலா
தேங்கதவிச் சோலை நிறை வில்லுன்றிக்கே
திருவடிவைத் தமர்ந்தருள விரைந்து வாராய்.

வேலேந்து கையோனே வினைகள் தீர்க்கும்
வித்தகனே விண்ணவர்கள் போற்றுந் தேவே
பாலேந்திப் பழமேந்தி அடியார் சூழ்ந்து
பணிந்திடவே வில்லுன்றித் தலத்தே வாராய்.

ஆறுபடை வீடுடையாய் அடியாருய்ய
ஆறுமுகமோடுவருமாதி மூர்த்தி
ஏறுமயி லேறியெய் வினைகள் யாவும்
நீறுபடச் செய்து நிதங் காக்கவாராய்.

குன்றுதோறூடிவரு குமரா கோலக்
குறமாது வள்ளி மணவாளா தெய்வ
குஞ்சரி மனத்திலுறை குகனே வேலா
குறைதீர அருள்தந்து காக்க வாராய்.

அடியர் துயர் தீர்த்தருள அரனார் நெற்றி
அருட்கண்ணில் அவதரித்த ஐயா உன்னை
கடிமலர் கொண்டேத்தி நிதம் பணியுமன்பர்
களித்திடவே வில்லுன்றித்தலத்தே வாராய்.

கோதண்ட நியாச புரிக்குமரா சரணம்
குறவள்ளி தெய்வானை குகனே சரணம்
ஏதங்களறுத்த வேல் முருகா சரணம்
எமையாளுமீசனே சரணம் சரணம்.

முருகா சரணம்.

தீருக்கோணமலை
வில்லூன்றி கந்தசாமி
பத்துப் பதிகம்

ஆக்கியோன்:
திரு. வே. அகிலேசபிள்ளை அவர்கள்
தீருக்கோணமலை

காப்பு — வெண்பா

சத்திமுன்பு தந்தகந்த சாமியின்மேற் செந்தமிழாற்
பத்தும் பதிகமும் யான் பாடவே — முத்திதரும்
ஓங்கார ரூபமதாய் உற்பவித்தோன் பொற்பதத்தை
தாங்கிடுமே னென்சிரமேற் றுன்.

ஆசிரிய விருத்தம்

சித்திர மிகுந்த நவரத்தினமிழைத்திடுஞ் சிங்கார முடிகளாரும்
திகழ் சந்திரோதய மெனப்பிரபை தங்கியருள்
செய்திடுமுகங்களாரும்
பத்தியொடு பாதமலர் துதிசெய்யு மடியரைப் பாலிக்கும்
விழியீராரும்
பகரரிய வேன்முதற் படைநிறை துலங்கிடும் பன்னிரு
கரத்தினழகும்
தித்தியென நடனமிடு மயின்மீது வள்ளியொடு தெய்வநாயகியு
மருவ
சிந்தை மகிழ்வாகவென் கண்காண முன்வந்து
சிறியேனையாட்கொள்ளுவாய்
கத்துகடல் சூழ்ந்திடுஞ் தீருக்கோணை நகர்மீது கவிகள்
முப்பழமுதிர்க்குங்
கந்தமிகு சோலைசூழ் வில்லூன்றிதனின் மேவு கந்தசாமிக்
கடவுளே.

காலையிலெழுந்துன்ற னொறெழுத்தோதாது கன்னெஞ்சனாகி
 நிதமுங்
 கன்னனிசர் மொழிபகரு மின்னூர்கள் போகமே கருதரும
 முத்தியென்றும்
 ஆலவிழி யிமையாத நாட்டமென் றெண்ணுமெனையானா
 ளெந்தநாளோ
 அய்யனே மெய்யனே ஈராறு கையனே ஆருனனத்தினனே
 தாலமிசையுனையன்றி யடியவர்கடுயரைத் தவிர்க்கவொரு
 தெய்வமுண்டோ
 சரவணபவாவென்று கூவுவொர் முன்னின்று
 தண்ணருள்வழங்கு மரசே
 காலமிது தாமதஞ் செய்யாதென் முன்வந்து கருணையொடு
 காட்சி தருவாய்
 கந்தமிகு சோலைசூழ் வில்லூன்றி தனின்மேவு கந்தசாமிக்
 கடவுளே.

சிங்கார மயிலேறு மையனே விண்ணூறுந் தேவ சேனாதிபதியே
 திறன்மேவு மவுணரை வதைத்திந்திரன்றுயர்
 சிதைத்திடும் வேற்கையனே
 செங்கமல வேதனின் சிரமீது குட்டியே செப்பரிய
 பொருளுரைத்த
 சீலனே யுமைதந்த பாலனே கீரனைச் சிறையால் விடுத்த
 தேவே
 கொங்குமுகின் முலைள்ளி தெய்வானையம்மனைக்
 கோலமுடனருகிருத்துங்
 குமரகுரு பரகுழக சரவணசடாட்சரா கொடிய
 மும்மலமகற்றிக்
 கங்குகரையற்ற பேரின்ப வெள்ளத்தினைக் காட்டியதின்
 மூழ்கவைப்பாய்
 கந்தமிகு சோலைசூழ் வில்லூன்றி தனின்மேவு கந்தசாமிக்
 கடவுளே.

நன்மையிது தீமையிதென்று மறியேனரிய
 நாலுவே தத்தினுடனே
 நானிலம்புகழு மாகம புராணங்களையும் நயனத்தினுற்
 கண்டிரேன்
 மன்னர் முதலானவர்க ளனுபவித்திடு சுகமு மாய்கையென்
 றெண்ணிடாத
 மடையனுக்குனதுபத மலர்காட்டியாட்கொள்ள
 மனமிரங்கிடவில்லையோ

என்னிருவிழிக்குள்வளர் மணியே ரசஞ்சேரு மினியதேனே
 யமுதமே
 எங்குநிறைகின்ற பரிபூரணவிலாசனே இமையவர்கள்
 பணிவேடுளே
 கனமலை பிளந்தன்று நற்கிரணைக் காத்த கந்தனே பரிசுத்தனே
 கந்தமிகு சோலைசூழ் வில்லூன்றிதனிண்மேவு கந்தசாமிக்
 கடவுளே .

இந்திரனு நீ வானசந்திரனு நீ கிரண இரவியென வந்தவனு நீ
 ஏகநாயகனு நீ பூமியையொரடியாக வியல்புடனளந்
 தெடுத்த
 தந்தரியுமருக சற்குருவு நீ யெனது தந்தை தாயானவனு நீ
 சனகாதி முனிவர்முன் தட்சணாமூர்த்தமாய்த்
 தான்வந்திருந்தவனு நீ
 சந்ததஞ்சரியை கிரியாயோக ஞானநெறி தவறாதவர்க்கு
 மகிழ்வாய்ச்
 சாலோக சாரூப சாமீப சாயுச்சய சம்பத்தளிப்பவனு நீ
 கந்தருவர் முதலான கணநாதர் துதிசெயுங் கடவுண்
 யெனையாளுவாய்
 கந்தமிகு சோலைசூழ் வில்லூன்றி தனிண்மேவு
 கந்தசாமிக் கடவுளே .

மண்ணூலக மீதுன்ற னொறெழுத்தினையோது மாணடியவர்கள்
 பக்கலில்
 வந்தணுகிடும் பில்லியேவல் சூனியம் வைப்பும் மற்றுமுள
 பேய்களிடரும்
 பன்னரிய நாலாயிரத்து நானூற்று நாற்பத்தெட்டெனும்
 நோய்களும்
 பந்தமிகு சிங்கமொடு யாழிபுலி கரடியின் பயமான
 வாதனைகளும்
 பன்னகம் முதலான துட்டசெந்துக்களாற்படருமிகு
 மல்லலெல்லாம்
 பரிதியைக் கண்டபனி போலோடுமென்னிலிப்
 பாருலகினின்புகடனைக்
 கன்னிகர் மனத்தினால் என்னவிதமாகயான்
 களறுவேனருடருகுவாய்
 கந்தமிகு சோலைசூழ் வில்லூன்றி தனிண்மேவு கந்தசாமிக்
 கடவுளே .

வன்னமயின் மீதேறி வந்துதாருகனோடு மற்றுமுள
 அவுணரையெலாம்
 வடிவேலினோற் றெழைத்தமரர்மிடியைத் தீர்த்து வாநாடு
 குடியேற்றியே
 நன்னயமிகுத்த தெய்வயானையம்மனையு நாயகியென மணந்தே
 நவிலரிய செந்தியம் பதிதனைச் சார்ந்தபின் நங்கைகுற
 மங்கைதன்னை
 இந்நிலந்தனில் வேட்டு மனைவியர்களிருவரொடு
 மெழின்மஞ்ஞை மீதிலேறி
 இன்பமுட னாறுதலமீதினு முலாவிவரு மேந்தவே
 யழகுவாய்ந்த
 கன்னமதமொழுகு கயமுகனுக்கோர் துணையான கந்தனே
 யருடருவாய்
 கந்தமிகு சோலைசூழ் வில்லூன்றி தனின்மேவு கந்தசாமிக்
 கடவுளே.

அஞ்செழுத் தெட்டெழுத் தென்னவே
 யம்புவியிலதியட்சரங்கள் சொல்வார்
 ஆறெழுத்தினை வெல்ல வேறெழுத்தேதெனினு
 மகிலமிசையான றிகிலேன்
 கொஞ்சுகிளி மொழிவள்ளி தெய்வானை பாகனே கோலவச்சிர
 தேகனே
 குன்றுதோரூடன்முத லெண்ணரிய தலமீது குலவிவரு
 மமரர் கோவே
 தஞ்சமெனவுன்பதம் நம்பினேன் புகளுறு சடாட்சரந்தன்னை
 யடியேன்
 சந்ததம் பூசித்து நின்னிசையினைச் சொலத் தண்ணருள்
 வழங்குமையா
 கஞ்சமலர் வாவியிற் கயலினங் குதிகொளுங் காட்சியுடனழகு
 வாய்ந்த
 கந்தமிகு சோலைசூழ் வில்லூன்றி தனின்மேவு கந்தசாமிக்
 கடவுளே.

அரவணையு மண்ணலுக் கரியபிரணவமோது மாதியே
 செகசோதியே
 அருணகிரிமுதலான பெரியோர்கணின் விழியி
 னருளினாலகமகிழ்ந்தே
 திரமிகும் பாமாலை பாடியுன் றோளிற் சிறப்புடன்
 மகிழ்ந்தணிந்தார்
 சிறுவனாகிய யானு மிப்பதிகமெழுதியே சேவடிதனிற்
 சூடினேன்

சரவணபவானந்த கந்தனே யிஃதினிற்றப்புகளிருந்த போழ்துந்
 தரணிமிசையப்பிழை பொறுத்துளம் விரும்பியே
 தயவுவைத்தருடருகுவாய்
 கரமீது வடிவேலிலங்கிடுங் காட்சியென் கண்காண்ப
 தெந்தநாளோ
 கந்தமிகு சோலைகூழ் வில்லூன்றிதனின் மேவு
 கந்தசாமிக் கடவுளே.

பூமிதனிணன்மறை விழங்கலும் மும்மாரி போதுமெனவே
 பொழிவதும்
 பொழிவுடன் செந்நென்மிக விளைவதும்
 நாற்குலம்பெட்டபுடன் வாழ்ந்திடுவதும்
 சாமநிகர் குழலுடைய மங்கையர்கள் கற்புநெறி
 தவறாதிருந்திடுதலும்
 சகலராசாக்களின் செங்கோறழைத்தலும் சைவசமயம்
 வாழ்வதும்
 ஏமமுதலாய்ப் பஞ்சலோகங்கள் விளைவதும் எந்தநாளாந்
 தவறிலா
 தெண்ணரிய தானதருமங்கணடைபெறுவதுமுனி ருவிழிக்
 கருணையன்றோ
 காமர்செறி குக்குடத்துவசனே யெற்குனது
 காட்சித்தாளுமையா
 கந்தமிகு சோலைகூழ் வில்லூன்றிதனின் மேவு கந்தசாமிக்
 கடவுளே.

வாழி

சீர்வாழி மனுந்தி தவறாத மன்னரின் செங்கோறழைத்து வாழி
 செப்பரிய அரிவையர்கள் கற்பினோடு
 சைவநெறிதேங்கியெங்கெங்கும்வாழி
 ஏர்வாழி சிவகடாட்சரம்வாழி யஃதோது மீணையற்ற வடியர்
 வாழி
 இயல்புள்ள வேதியர்கண் முதனாற்குலத்தவரு
 மென்னாளும் வாழி வாழி

திருக்கோமைலை வில்லுன்றிக் கந்தசாமி பத்துப் பதிகம் 273

கார்வாழி முகினி றத்தவன் வாழி சிவன் வாழி கமலமலரயனும்
வாழி

கலைமகளு மலைமகளு மலர்மகளும்

வாழியிருகந்தன் டணைவியர்கள் வாழி

பார்வாழி மகிமையுறு திருக்கோணை நகர் வாழி பாவலர்

சிறந்து வாழி

பச்சைமயின் மீதுவரு சுந்தசாமியினுபய பதமலர்

நிதம் வாழியே.

முத்துக்குமாரசுவாமி கோவில்

இந்த ஆலயம் திருக்கோணமலைப் பட்டினத்தில், திருஞானசம்பந்தர் வீதியில் இருக்கின்றது. திருக்கோணமலைப் புகையிரத நிலையத்திலிருந்து ஒரு கில்லோமீற்றர் தூரத்திலுள்ளது. இவ்வாலயத்திற்கு வடகிழக்கே பிரசித்திபெற்ற ஸ்ரீபத்திரகாளியம்பாள் ஆலயமும், வடக்கே விஸ்வநாதசுவாமி (சிவன்) கோவிலும் அமைந்து சைவத்தமிழ் மக்கள் நெருக்கமாய் வாழும் இடத்தில் இருந்தபோதிலும், இவ்வாலயத்திற்குச் சமீபமாக இஸ்லாமிய பள்ளிவாசலொன்று காணப்படுகின்றது. பள்ளிவாசலையண்டி நெருக்கமாய் வாழும் ஸ்லாமிய மக்களும் முத்துக்குமாரசுவாமி கோவிலில் பற்றும், பக்தியுமுடையவர்களாய் வாழ்கின்றார்கள்.

முத்துக்குமாரசுவாமி என்பது முருகனுடைய திருநாமங்களிலொன்று. இத்தலம் முருகவழிபாட்டுத் தலமாகவே இருந்துவருகின்றது. நித்திய, நைமித்திய கருமங்கள் யாவும் ஸ்ரீசண்முகப்பெருமானுக்கு உரியவையாகவே நடைபெற்று வருகின்றது. ஆனால் கருவறையில் லிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதுபற்றிக் தற்போது ஆலய முகாமையாளராயிருக்கும் திரு. சி. சிவானந்தம் அவர்களை விசாரித்தபோது இவ்வாலயத்தின் பழைய வரலாறுகள் கிடைத்தன.

தற்போதுள்ள ஆலயத்தைச் கட்டுவதற்குமுன் சுமார் 1800ஆம் ஆண்டளவில் அந்த இடம் ஒரு வழிபாட்டுத் தலமாக இருந்துவந்திருக்கின்றது. சடையர் என்னும் பண்டார சாது ஒருவர் அவ்விடத்தில் ஒரு சிறு குடிசை கட்டி வேல் ஒன்றை வைத்து வழிபாடு செய்து வந்தார். அவருக்குப் பின் திரு. செல்லையாபிள்ளை என்பவர் அக்குடிசைக் கோவிலைச் சற்றுப் பெரிதாகக் கட்டி அந்த வேலை வைத்து வழிபாடு செய்துவந்தார். அக்காலத்தில் வாழ்ந்த திரு. மு. சண்முகம் பிள்ளை என்பவர் சிறந்த முருகபக்தன். செல்லையாபிள்ளையின் மறைவுக்குப்பின், இந்தியாவிலிருந்து வந்த ஒரு சந்நியாசி

காசியிலிருந்து கொண்டுவந்த சிவலிங்கமொன்றைத் திரு. மு. சண்முகம்பிள்ளையிடம் கொடுத்து “நீ வழிபட்டு வரும் ஆலயத்தில் இந்த லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்” என்று வேண்டிக் கொண்டார். வேண்டுகோளை மறுக்க முடியாமல் ஏற்றுக் கொண்ட சண்முகம்பிள்ளையவர்களுக்குத் தர்மசங்கடமாகி விட்டது. நானே முருகவழிபாடு செய்பவன், சந்நியாசியோ லிங்கத்தை தந்து பிரதிஷ்டை செய்யும்படி சொல்கின்றார். இவ்வாறு கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார். இறைவன் அவருடைய கனவில் தோன்றி, இந்த லிங்கத்தை ஏற்றுக்கொண்ட உனக்கு இஷ்டசித்திகளெல்லாம் கிடைக்க இருக்கின்றது. லிங்கத்தை ஸ்தாபிப்பதற்குரிய மூலஸ்தானம் இதுதான் என்றும், மற்றும் பரிவார மூர்த்திகள் அமையவேண்டிய இடங்களையும், தீர்த்தக் கேணி அமைக்கவேண்டிய இடம் முதலானவற்றையும் இறைவன் அவருக்குக் காட்டிக்கொடுத்தாராம். அடுத்த நாள் காலை அவ்விடத்திற்குப் போய்ப் பார்த்த போது கனவில் கண்ட அடையாளங்கள் பிரத்தியட்சமாகவும் சரியாகவுமிருந்தன. இறைவனுடைய பெருங்கருணையை நினைத்து பரவசமடைந்த சண்முகம்பிள்ளையவர்கள், கனவில் தனக்கு இறைவன் காட்டிய பிரகாரம் ஆலயத் திருப்பணி வேலைகளைத் தொடங்கினார். திருப்பணி வேலைகள் பூர்த்தியாகிக்கொண்டிருக்கும்போது தீர்த்தக் கிணற்றையும் தோண்டினார். திருப்பணிவேலைகள் ஓரளவு பூரணமடைந்திருந்ததாலும், மூர்த்திகளுக்கும், மற்றும்ள்ள தேவைகளுக்கும் பணமில்லாமல் கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார். ஒருநாள் இறைவன் கனவில் தோன்றித் தீர்த்தக் கிணற்றை இன்னும் ஆழமாகத் தோண்டும்படி கூறினாராம். மேலும் கிணற்றை ஆழமாக அகழ்ந்தபோது ஆழத்தில் திரவியங்கள் கிடைக்கப்பெற்றன.

அதனையெடுத்து மூர்த்திகளும், மூர்த்திகளுக்குரிய சர்வாபரணங்களும் செய்வித்து காசியிலிருந்து சந்நியாசியாரால் கொண்டுவரப்பட்ட லிங்கத்தை ஸ்தாபித்து, அதனுடன் வேலையும் பிரதிஷ்டைசெய்து 1889ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் பத்தாந்திகதி மகாகும்பாபிஷேகத்தைச் செய்வித்தார். சண்முகம்பிள்ளையவர்களுடைய காலத்திற்குப்பின், அவருடைய மருகர் திரு. அம்பலவாணரும், அவருக்குப்பின் அவருடைய மருகர் திரு. நவரெட்ணம் அவர்களும் முத்துக்குமாரசுவாமி கோவிலைப் பராபரித்துவந்தார்கள். முன்னைய இருவருக்கும் ஆண் சந்ததி இல்லாததால் மருமக்கள் ஆலயத்தைப் பராபரித்தனர். திரு. நவரத்தினத்திற்கு இறைவன்

ஆண் சந்ததியை அனுக்கிரகித்தார். அதனால் திரு. நவரத்தினத்திற்குப்பின் அவருடைய மூத்த மகன் திரு. ந. இராஜவரோதயம் (முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்) அவர்கள் ஆலயப்பராபரிப்புக்கு உரியவரானார். இராஜவரோதயம் சிறுவனாயிருந்ததால், அவர் பொறுப்பேற்கும் வரையும் அவருடைய மாமனார் திரு. லிங்கரெட்டினம் என்பவர் ஆலயத்தைப் பராபரித்து வந்தார். இவருடைய காலத்தில் 1932ஆம்ஆண்டு (6-4-32) இவ்வாலயத்தில் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது.

திரு. ந. இராஜவரோதயம் அவர்களைப் பலரும் அறிவார்கள். மக்களுக்கும், மகேஸ்வரனுக்கும் தொண்டனாய் வாழ்ந்தவர். ரெட்னராஜவரோதயம் என்பது அவருடைய முழுப்பெயர். அவர் தன் பெயரைச் சுருக்கி ஈன். ஆர். ராஜவரோதயம் என்று எழுதி வந்தார். இவர் பாராளுமன்ற உறுப்பினராயிருக்குங் காலத்தில் முத்துக்குமாரசுவாமி கோவிலில் திருப்பணிகள் செய்து கும்பாபிஷேகம் செய்ய வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார். 1950ஆம் ஆண்டு திருக்கோணேசப் பெருமானுடைய பெருங்கருணையினால் நிலத்திலிருந்து வெளிப்பட்ட கோணேசர்கோவில் திருவுருவங்களுக்கு ஆலயமெடுக்கவேண்டுமென்று உறுதிபூண்டார். இந்த நோக்கத்திற்காக, திருக்கோணமலைச் சைவப்பெருமக்களுக்கு வழிகாட்டியாயிருந்த இராஜவரோதயம் கோணேசப் பெருமானுக்கு ஆலயமெடுத்தபின் முத்துக்குமார சுவாமி கோவில் கும்பாபிஷேகம் செய்யவேண்டுமென்று சங்கற்பம் செய்து பின்போட்டுவிட்டார். கோணேசப்பெருமானுக்குக் கோவிலெடுத்துக் கும்பாபிஷேகம் செய்வித்த இராஜவரோதயமவர்கள் மாபெரும் திருப்பணியைச் செய்து நிறைவேற்றிய திருப்தியோடு இறைவன் திருவருளுக்குப் பாத்திரராகி இயற்கையெய்திவிட்டார். அவருக்குப்பின் அவருடைய மகன் திரு. இ. ஸ்ரீதரன் ஆலயப் பராபரிப்புக்குரியவரானார். இவர் இளைஞராயிருப்பதால், திரு. இராஜவரோதயமவர்களுடைய சகோதரி புவனேஸ்வரியின் கணவர் திரு. சி. சிவானந்தம் அவர்கள் தற்போது ஆலயப் பொறுப்பையேற்று முகாமையாளராயிருந்து நடத்தி வருகின்றார். 1942ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தில் எல்லாக் கோயில்களும் பூட்டப்பட்டிருந்தது. இந்த ஆலயத்தில் மாத்திரம் தொடர்ந்து பூசைகள் நடைபெற்றுவந்தன.

கருவறையில் விங்கத்துடன் வெள்ளி மயிலும் தங்க வேலும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. மகாமண்டபத்தில் பிள்ளையார், வள்ளி, தெய்வயானை சமேத முத்துக்குமார சுவாமியும், தண்டாயுதபாணியும் எழுந்தருளி விக்கிரகங்களாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த மண்டபத்தில் கிழக்குமுகமாக பிள்ளையார் சிலாவிக்கிரகமும், சண்டேஸ்வரருமுண்டு. ஸ்தம்ப மண்டபத்தில் மயூரம், பலிபீடம் என்பனவும், வசந்த மண்டபத்தையடுத்துள்ள யாகசாலைக்கருகில் பைரவருக்குத் தனியாலயமுண்டு. வெளிப்பிரகாரத்தில் நாகதம்பிரானுக்குத் தனியாலயமுண்டு.

ஆலயத்தில் நித்தியப்படி மூன்றுகாலப் பூசை நடைபெற்றுவருகின்றது. வைகாசி விசாகத்தைத் தீர்த்தினமாகக் கொண்டு பத்து நாட்களுக்கு மகோற்சவம் நடைபெற்றுவருகின்றது. ரதோற்சவத்தையடுத்து ஆலயத் தீர்த்தக் கேணியில் சுவாமி தீர்த்தமாடுவார். கந்தசஷ்டி ஆறுநாளும் உள்ளூர், வெளியூர் அடியார்கள் ஆலயத்திலிருந்தே விரதமனுட்டிப்பார்கள். மாதந்தோறும் கார்த்திகைவிழாவும் திருக்கார்த்திகைக்கு விசேஷ விழாவும் நடைபெறுகின்றது. திருவெம்பாவை, தைப்பூசம், சிவராத்திரி என்பன விசேடமாக அனுட்டிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

ஆனி உத்தரத்தில் ஆரம்பித்து ஆவணி மாதம் வரையும் கந்தபுராணப் படிப்பும், கந்தசஷ்டி நாட்களில் மயூரசிரிப்புராணப் படிப்பும் நடைபெற்றுவருகின்றது. இவ்வாலயத்திற்குச் சிறப்பான ஊஞ்சல் பாட்டு உண்டு.

தற்போது கும்பாபிஷேகம் செய்யும் நோக்கத்தோடு திருப்பணி வேலைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. நவக்கிரக கோவிலும் புதிதாக அமைக்கப்பட்டு வருகின்றது. மக்களுடைய ஆதரவாலும், முகாமையாளராகிய திரு. சி. சிவானந்தம் அவர்களுடைய பக்திபூர்வமான விடாமுயற்சியாலும் இவ்வாண்டு கும்பாபிஷேகம் நடைபெற திருவருள் கூட்டிவைப்பதாக.

திருக்கோணமலை முத்துக்குமாரசுவாமி திருப் பொன்னூஞ்சல்

ஆக்கியோன்:

திரு. த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை அவர்கள்

காப்பு

விரிகடல்குழ் தென்னிலங்கைக் கரையின் மேய
வீங்குபுகழ் திருக்கோண சலத்தில் வாழும்
கரியவனும் நான்முகனுந் தேடிக் காண
கண்ணுதலோன் திரு முத்துக் குமாரன் மீது
பெருமகிழ்வி லன்புமிகுந் தூஞ்சல் பாடப்
பேணுபவர்க் கருள்சுரந்தே துன்பம் நீக்குங்
கரடமத கரிமுகங் கொண்டுள்ள வெங்கள்
கணபதிதன் இருசரணங் காப்பதாமே.

சீர்பூத்த திருமணி மண்டபத்தினூடே
செம்பவளக் கால் முத்தங் கயிறதாக
ஏர்பூத்த வயிரமணிப் பலகை பூட்டி
இருபுறமும் தேவியர்கள் இனிது மேவப்
பார்பூத்த பல்லுயிரு மினிது வாழ
மண்ணவரும் விண்ணவரும் பாடி யாடக்
கூர்பூத்த வேல்கொடு வெஞ் சூர்முற் கீண்ட
கோணை முத்துக் குமாரரே யாடரஞ்சல்.

சோதி நவரத்தினமணி மகுட மின்னச்
சுடர்கொள் நவமணிக் குழைகள் துலங்கி மின்ன
ஏதமிலா வன்பர்களுக் கின்ப மூட்டும்
இலங்கிலை வேலொண்கரத்தி வினிது மேலும்
பீதகப் பன் மணிகளொடு மதாணி யாடப்
பேணுபவர் முகமதனிற் களிநின்றாடக்
கோதை பசும் பட்டினுடன் பாங்கராடக்
கோணை முத்துக் குமாரரே யாடரஞ்சல்.

வெண்டரளக் கவிகை நிழல் பரந்து மேவ
 மெல்லியலார் இருமருங்குங் கவரி வீசத்
 தண்டளவத் தாமநறு வாசம் வீசத்
 தகைமை செறி மறையவர்கள் வேத மோதப்
 பண்டமுவி மாகதர்கள் சீதம் பாடப்
 பரத நாட்டியமாதர் நடன மாடக்
 கொண்டறவழி நறைமலர்ப் பூஞ் சோலைசூழ்ந்த
 கோணைமுத்துக் குமாரரே யாடீரூஞ்சல்.

திருமருவு திருக்கோண மலையில் வாழும்
 சீரியநற் சண்முகமாஞ் செல்வப் பேரோன்
 தருமமெனுந் துறையினிறை பொருளிறைக்குந்
 தயாளகுண வியற்று திருக் கோயில் தன்னில்
 பரவையெழு மேடையென அன்பரார்ப்பப்
 பார்த்தவர்கள் கண்களித்துமன மகிழ்ச்சிகூர
 குருமருவு சம்பந்தர் பதிகம் பெற்ற
 கோணைமுத்துக் குமாரரே யாடீரூஞ்சல்.

மரபுநெறி தவறாத மறையோர் மற்றோர்
 மாதர்களும் மக்களும் மனமகிழ்ந்து நோக்க
 கருமைசெறி யவர்விழி கண் மனத்தினோடுங்
 கனக மணிச் சந்நிதிமுன் ஊஞ்சலாட
 முருகவிழ் பூங் கழற்றேவி மார்கள் நோக்க
 முகமதனில் புன்முறுவல் கனிந்து தோன்ற
 குறைகடல் சூழ் ஈழவள நாட்டின் மேய
 கோணைமுத்துக் குமாரரே யாடீரூஞ்சல்.

மங்குல் படி சிகரநெடு மியம மாது
 மறைநாலுந் தேடரிய கடவுள் தாமுந்
 தங்குமெழிற் றுணைவியரோடு ஊஞ்சல்மீது
 தனையனெழுந் தருளுமியல் மகிழ்ந்து நோக்கப்
 பொங்குமதக் கரிமுகத்தோன் புளகமெய்தப்
 புரந்தரனும் மாலயனும் போற்றி நிற்கக்
 கொங்குலவு மிந்தத் தண்தாமத் தின்தோள்
 கோணைமுத்துக் குமாரரே யாடீரூஞ்சல்.

சந்தணமுஞ் சண்பகமு மடர்ந்தே யோங்குந்
 தண்பொதியக் குறுமுனிக்குத் தமிழை யோதிக்
 கந்தமெறி சோலைவளர் பழனி மேய
 கருணைசெறி யறுமுகவா யாடீரூஞ்சல்

பந்தமற உனையேத்தும் முனிவர் விண்ணோர்
 பார்வாழ்ச் சிங்கமுகத் தவுணன் றன்னைக்
 குந்தமொடு முன்றடிந்து வாகை பூண்ட
 கோணைமுத்துக் குமரரே யாடெஞ்சல்.

திங்களொடு கங்கை நறுங் கொன்றை சூடுஞ்
 செஞ்சடையோன் றன்புதல்வா யாடெஞ்சல்
 சங்கமொடு சக்கரமுந் தாங்கி நின்ற
 சலசலோசனன் மருகா யாடெஞ்சல்
 பொங்கு புகழ் வேதமொரு நான்குமோதும்
 போதனைமுன் றனைபுரிந்தோ யாடெஞ்சல்
 குங்குமமுஞ் சந்தணமும் கமழும் மார்ப்
 கோணைமுத்துக் குமாரரே யாடெஞ்சல்.

செம்பதுமை தருமருகா யாடெஞ்சல்
 சிவகாமி பாலகரே யாடெஞ்சல்
 அம்பவள மணிவாயா யாடெஞ்சல்
 அருள் சுரக்குந் திருமுகத்தோ யாடெஞ்சல்
 வெம்பிறவி தீர்ப்பவரே யாடெஞ்சல்
 விமலை தெய்வ யானையொடு யாடெஞ்சல்
 கும்பமுனிக் குரைகுருவே யாடெஞ்சல்
 கோணைமுத்துக் குமாரரே யாடெஞ்சல்.

ஆறுமுகத்தோடு கரமீராறும் வாழி
 அசுரர்குலம் படப் பொருத வேலும் வாழி
 வீறுகொள் எண் திக்கினுஞ்செல் மயிலும் வாழி
 விருது நின்று கூவிடுமஞ் சேவல் வாழி
 பேறுதரு மஞ்செழுத்து நீறும் வாழி
 பெட்புலவு சடாட்சரமும் மறையும் வாழி
 கூறு பெருமித வடிவா ரென்றும் வாழி
 கோணைமுத்துக் குமாரரே வாழி வாழி.

கோணமலை புகழ் பரப்பி வாழி வாழி
 கொள நல்ல பக்திநெறி வாழி வாழி
 ஞாலமெங்குஞ் சிறந்தோங்க வாழி வாழி
 வடிவேலா முத்துக்குமரா வாழி வாழி
 கானமயில் கொண்டவரே வாழி வாழி
 பார்வதியின் பாலகனே வாழி வாழி
 கோணை முத்துக் குமாரரே வாழி வாழி
 குறவள்ளி தெய்வானையுடன் வாழி வாழி.

ஸ்ரீ முத்துக்குமாசுவாமி எச்சரிக்கை, பராக்கு, லாலி, மங்களம்.

ஆக்கியோன்:

சைவப்புலவர் பண்டிதர் — இ. வடிவேல் அவர்கள்
திருக்கோணமலை

எச்சரிக்கை

அருவாய் அருவுருவாய் அருளுருவாய் வருமுருகா
திருமால் தரு மருகா முத்துக் குமரா எச்சரிக்கை

ஆதி யந்தமில்லாப் பரஞ் சோதி சிவனாரின்
ஆதி சக்தியான அறுமுகவா எச்சரிக்கை

இகபோகமும் பரபோகமும் ஈவாய் எச்சரிக்கை
அகமேவிநின் றுளும் அறுமுகவா எச்சரிக்கை.

ஈவேறவே யடியார்க்கருள்ஈவாய் எச்சரிக்கை
பாடல்பெறு கோணைமுத்துக் குமரா எச்சரிக்கை.

உன்பாதமே தஞ்சமென்று உருகும் அடியாரைக்
கண்பார்த்தருள் செய்யுங் கந்த சுவாமி எச்சரிக்கை

ஊனாய் உயிர்க் குயிராய் உம்பர் கோனாகியுயர்ந்த
கோணசலம் மேவும் முத்துக் குமரா எச்சரிக்கை.

பராக்கு

அருள்பெருகு முத்துக் குமாரா பராக்கு
ஆனைமுகவற் கிளைய அரணே பராக்கு

வரமருளு வள்ளிமண வாளா பராக்கு
வந்தனைசெய் யடியர் துயர் தீர்ப்பாய் பராக்கு

அவுணர்சூலம் அழியவேல் விடுவாய் பராக்கு
ஆடுமயில் ஏறும் அறுமுகவா பராக்கு

சங்கரனுக் குபதேசம் அருள்வாய் பராக்கு
சங்கரியின் மைந்தனே குகனே பராக்கு.

குந்தோ ருடிவரு குமரா பராக்கு
குறுமுனிக் கினியதமிழ் கொடுத்தாய் பராக்கு

மங்கை தெய்வானை மண மகிழ்வாய் பராக்கு
மால் மருக முருக சண்முகனே பராக்கு.

லாலி

லாலி லாலி லாலி லாலி லாலி
ஆலமுண்ட கண்ட சுத லாலி லாலி

ஆறு படை வீடுடைய ஐயா லாலி
ஆறு முக வேலவனே லாலி லாலி

சூரனுடல் கூறுபடச் செய்வாய் லாலி
சுத்த சத்துவப் பொருளே லாலி லாலி

வீர வடிவேல் முருகா லாலி லாலி
வெற்றி தரும் வித்தகனே லாலி லாலி

வள்ளி தெய்வ யானை மணவாளா லாலி
அல்லல் களைந் தன்பர் துயர் தீர்ப்பாய் லாலி

கொள்ளை பகை நீறுபடச் செய்வாய் லாலி
கோணமுத்துக் குமரனே லாலி லாலி.

மங்களம்

மங்களம் மங்களம் மங்களம் ஜெய ஜெய
மங்களம் மங்களம் மங்களம்

கார்த்திகைப் பெண்களறுவர் கொங்கையமு துண்டுவளர்
கீர்த்திமிகு கார்த்திகேய மூர்த்தியுமை பாலகற்கு (மங்)

விண்ணவர்க்கும் மண்ணவர்க்கும் வேதமோதும் வேதியர்க்கும்
கண்ணின் மணியாயிருந்து கருணைபொழி கந்தனுக்கு (மங்)

சரவணத்துள்ளே வளர்ந்து சராசரத்துள்ளே நிறைந்து
அரன் தனக்கும் அயன் தனக்கும் அரும்பொருளு
ரைத்தவற்கு (மங்)

கோணமுத்துக் குமரனடி கூடும் அடியார் தமக்கும்
தேனினு மினிய தமிழ்த் தெய்வ அடித் தாசருக்கும் (மங்).

திருக்கோணமலை முத்துக்குமாரசுவாமி வெண்பா

ஆக்கியோன்:

திரு. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்

திருக்கோணமலை

விநாயர் வணக்கம்

கங்கையணியுங் கணபதியைக் கைதொழுது
மங்குல் படி கோணை மாமலையில் — தங்குமொரு
முத்துக்குமார முதல்வன் கழலிணைக்கோர்
பத்துப் பகர்வல் வெண்பா.

திருமாலு நான்முகனுந் தேடியுங் காணப்
பெருமா னருள்புதல்வ பேசு — மொருமான்
வயிற்றுதித்த நங்கை மணவாளா கோணை
யயிற் கரத்தா யாற்ற வருள்.

தேனோங்கு சோலைத் திகழிமய கன்னியருள்
வானோங்கு சோலை மலையோனே — தானோங்கு
வேலனே கோணை விலங்க வினிதமர்வாய்
காலனுறு போது வந்து கா.

வானோர் நிலைகலங்க வந்தெதிர்த்த தாருகனைத்
தானோர் கணத்திற்றபவெறிந்த — கோனார்
அடியார்க் கருளுமண்ணல் வாழுங் கோணைப்
படியார்க்கு முண்டோ படர்.

வாரியாய் மண்ணாய் வளியாய் வசுவனலாய்
பாரிலெடுத்த பலவுருவம் — போரில்
இமைப்பொழுதின் முன்னே யிறந்துபட வென்றோன்
சிமைக் கோணை வெற்பனென்றே செப்பு.

சயந்தன் முதலமரர் தம்மைச் சிறையில்
நயந்து வைத்த சூரன் னடுவமரில் — பயந்து
சரந்தொடுத்தோ யோடத் தனிக்கோணை வெற்பு
கரந்தூக்கி யஞ்சலென்றே கா.

திங்கள் கழியென்பு தேன்பிலுற்றும் நறையார்
கங்கையணி சங்கரன் காதலா — செங்கண்
அரிமருகா கோணை யசலமினி தமர்வாய்
பரிமருகா வென்றே பகர்.

செங்கயற் கண் மாதறத்தின் செல்வியுமையாள் புதல்வா
அங்கயற்கண் வள்ளி தெய்வயானையாம் — மங்கையர்கள்
வாழ்வரைக் கோணை வைகுமுருகா வுன்னைத்
தாழ் வரநிதம் யாண்டுந் தா.

பூதப்படையள்ளிப் போசனமா யுண்டுவந்த
ஏதத்தரி யெறிந்த வேந்தல் — சீதத்து
மேகம்படி சோலை விண்ணோங்கு கோணையார்
மாகந்த னென்றே வழுத்து.

ஓராறு சென்னியுடையானைக் கோணையா
ரீராறு கண்களுடை யெம்மானைத் — தேராது
போக்காதே வீண்காலம் பொங்கும் பழவினையை
நீக்கு மனனே நினைந்து.

கங்கை மகனைக் கருமான் மருமகனைச்
செங்கை யயிலுடைய செவ்வேளைத் — தங்கடியார்
துன்பந் தீர்க்கோணைச் சுரரிறையை வாழ்த்தினால்
இன்பம் பெறலா மினிது.

வெருகலம்பதி சித்திரவேலாயுதசுவாமி கோவில்

இந்த ஆலயம் கிழக்கு மாகாணத்தில் திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு ஆகிய இரண்டு மாவட்டங்களுக்கும் எல்லைக் கோவிலாக இருந்து வருகின்றது. இரு மாவட்டங்களையும் பிரித்து ஆலயத்தினருகே வெருகல்கங்கை ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றது. இது மகாவலிகங்கையின் ஒரு கிளை. மறு கிளை குருக்கள்கங்கை. இங்குதான் பழைமை வாய்ந்த அகஸ்தியர் ஸ்தாபனம் இருக்கின்றது. இந்த ஸ்தாபனம் இருக்குமிடத்திற்குக் கோவில்தெருமேடு என்று பெயர். வெருகல்கங்கை சித்திரவேலாயுதசுவாமி கோவிலை மேற்குப்பக்கமாகவும், தெற்குப்பக்கமாகவும் சுற்றி வளைத்துக்கொண்டு பாய்ந்து சென்று வங்காளவிரிகுடாவில் கெங்கைத்துறைமுகத்துவாரம் என்ற இடத்தில் சங்கமமாகின்றது. கதிர்காமத்தில் மாணிக்க கங்கையும் கதிரைமலை வள்ளிமலை என்பனவும் அமைந்திருப்பது போல வெருகலம்பதியில் வெருகல்கங்கையும், வெருகலமலை, படிவெட்டுமலை என்பன அமைந்திருப்பதாலும், மூர்த்தி தலம், தீர்த்தம் என்பனவும் முறையாயமைந்த சேஷத்திரமாயுமிருப்பதால் இதனை உபய கதிர்காமம் என்று மக்கள் போற்றி வருகின்றார்கள்.

வெருகல்குளம், சிரான்குளம், தரைசேனைக்குளம் என்பன மேலும் நீர்வளத்தை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. கடம்பு முதலிய விசேட விருட்சங்களால் சூழப்பட்ட இப் பதியில் நல்வும் அமைதிக்குள் இயற்கையின் ஓங்கார நாதத்தை அவதானிக்கத் தெரிந்தவர்கள் அனுபவிக்கக்கூடிய சேஷத்திரமாய் அமைந்திருப்பது இந்த திருப்பதி. சித்திரவேலாயுதப் பெருமான் ஓங்காரத்தின் உட்பொருளை உணர்த்தும் மூர்த்தியாக இங்கு எழுந்தருளியிருந்து திருக்கோணமலை மாவட்டத்திற்குத் திருவருள் பாலித்துக்கொண்டிருக்கின்றார். திருக்கோணமலைப் பட்டினத்திலிருந்து கரையோரமாக மட்டக்களப்புக்குச் செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் நாற்பத்தெட்டுக் கில்லோமீற்றர்

தூரத்தில் இவ்வாலயம் இருக்கின்றது. கடல் மார்க்கமாக மோட்டார்ப்படகில் மூதுருக்குச் சென்று அங்கிருந்து வெருகலம்பதியை அடையலாம். திருக்கோணமலைப் பட்டினத்திலிருந்து கந்தளாய்க்கூடாக மட்டக்களப்பிற்குச் செல்லும் நெடுஞ்சாலை வழியாகவும் இவ்வாலயத்தைச் சென்றடையலாம்.

செவிவழிச் செய்தியாக இப்பிரதேசத்தில் நிலைபெற்றுவரும் ஆதிவரலாறுகள் இவ்வாலயத்தில் பழமையை விளக்குகின்றது. வேடர்கள் இப்பகுதியில் வாழ்ந்த காலத்தில் அதாவது குவேனியின் வம்சத்தவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் இவ்வாலயம் தற்போது இருக்கும் இடத்தில் ஒரு ஆலமரம் இருந்ததாம். அந்த மரப்பொந்தில் இருந்த வேலுக்கு வேடர்கள் பூசை வழிபாடு செய்து வந்தார்கள். பிற்காலத்தில் இந்தியாவிலிருந்து வந்து இப்பாதை வழியாகக் கதிர்காமத்திற்குச் சென்ற செட்டியொருவர் வேடர்கள் வழிபட்டுவந்த வேல் இருந்த ஆலமரத்தின்கீழ் படுத்திருந்தார். அவருடைய கனவில் முருகன் தோன்றி இவ்விடத்தில் தனக்கு ஆலயம் அமைக்கும்படி அருளாணையிட்டார். ஆலயம் அமைக்கப் பணமில்லாது கலக்கமடைந்த செட்டியாருக்குக் கல்மலை என்ற இடத்தில் திரவியம் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது, அதனை எடுத்து ஆலயத்தைக் கட்டும்படி கனவில் கூறினார் முருகப்பெருமான். அதன்படி செட்டியார் திரவியத்தையெடுத்து இவ்வாலயத்தைக் கட்டிமுடித்தார். ஆலயத் திருப்பணிகளை நிறைவேற்றிய செட்டியார், இந்நாட்டிலிருந்து அரசாண்ட மன்னனிடமிருந்து ஏழு மாணிக்கக் கற்களைப் பெற்றுவந்து இவ்வாலயத்தில் கருவறையில் மாணிக்கக் கற்களை யந்திரத்தின்கீழ் வைத்து முருகப்பெருமானைப் பிரதிஷ்டை செய்து வழிபட்டு வந்தார்.

திருக்கோணைஸ்வரத்திற்குத் திருப்பணி செய்த குளக்கோட்டு மன்னன் கந்தளாய் குளத்தைக் கட்டி நீர்ப்பாய்ச்சி இரண்டாயிரத்து எழுநூறு அவணம் நெல் விதைக்கும் விதைப்புத் தரையைக் கொட்டியாபுரப்பற்றில் உண்டாக்கினான். அந்த நிலத்தில் விவசாயம் செய்யச் சிந்து நாட்டிலிருந்து மக்களைக் கொண்டுவந்து குடியேற்றினான். விவசாயத்தையே தொழிலாகக் கொண்ட சிந்துநாட்டவர்கள் தம்பலகமம் தொடக்கம் வெருகல் வரையும் குடியமர்த்தப்பட்டார்கள். இந்தியாவிலிருந்து குளக்கோட்டு மன்னனால் அழைத்துவரப்பட்ட தனியுண்ணுப் பூபாலவன்னிபனின் ஆளுமையின் கீழ்

சிந்துநாட்டவர்கள் விவசாயம் செய்து கோணேஸ்வரத்திற்கு நெல் முதலிய திரவியங்களை அனுப்பிவந்தார்கள். வெருகல் சித்திரவேலாயுதசுவாமி கோவிலை நிருவகிக்கும் பொறுப்பும் சிந்து நாட்டவர்களிடம் விடப்பட்டது. ஈச்சிலம்பத்தை, மல்லிகைத்தீவு, ஆநெய்த்தீவு, பள்ளிக்குடியிருப்பு (உமனகிரி) கங்குவேலி, திருமங்கலாய், இலங்கைத்துறை, கிளிவெட்டி, சம்பூர், மூதூர் முதலிய இடங்களில் பல ஆலயங்களையமைத்த சிந்து நாட்டவர்கள், வெருகலம்பதியையும் பரிபாலனம் செய்து வந்தார்கள். அந்தப் பரம்பரையினரே இன்றும் பரிபாலனம் செய்து வருகின்றார்கள்.

இவ்வாலயத்தைத் திருப்பணி செய்து நிறைவேற்றிய செட்டியார் கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தபோது மாணிக்கக் கற்களைக் கொடுத்துதவிய மன்னனையும் கும்பாபிஷேகத்திற்கு அழைத்திருந்தார்கள். மன்னன் வரும் வழியில் நெற்கதிர்களால் பந்தல் அமைத்து வரவேற்கப்பட்டான். அந்த இடத்திற்குக் கதிர்வெளி எனப் பெயர்சூட்டப்பட்டது. இப்போது "கதிர்வெளி" என்ற பெயர் வழங்கிவருகின்றது. அன்று செட்டியாரால் கட்டப்பட்ட கோவில் கற்பக்கிரகம், அர்த்த மண்டபம், மகாமண்டபங்களை மாத்திரம் கொண்டதாயிருந்தது. மகாமண்டபம் உட்குவிவாக மூடுசாந்துபோட்டுப் புதுமையாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. தெரிசனமண்டபம், ஸ்தம்பமண்டபம் முதலிய ஏனைய அமைப்புகளெல்லாம் சிந்து நாட்டவர்களால் கட்டப்பட்டதென அறியக்கிடக்கின்றது. அந்தச் சந்ததியில் வந்த திருவாளர் செல்லப்பிள்ளை இராசையா என்பவர் தற்போது ஈச்சிலம்பத்தை என்னுமிடத்தில் வாழ்ந்து வருகின்றார். சுமார் எண்பது வயது மதிக்கத்தக்க அவரே மேற்கூறிய வரலாறுகளைத் தந்துதவினார். அவர் மூன்று மைல் தூரத்திலுள்ள சித்திரவேலாயுதசுவாமி கோவிலுக்குத் தினமும் போய் ஆலயத்தைப் பக்தி சிரத்தையோடு பரிபாலித்து வருகின்றார். எனினும் ஒரு பரிபாலனசபை அவருக்கு உதவியாக இருந்து இயங்கி வருகின்றது.

கருவறையில் வள்ளி தெய்வானை சமேத சித்திரவேலாயுதப்பெருமான் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளார். மகாமண்டபத்தில், பிள்ளையார், மகாவல்லி, கஜாவல்லி சமேதராக ஆறுமுகப்பெருமான், உமையம்மை சமேத சந்திரசேகரர் மூர்த்தங்கள் தெற்கு வாசல் தெரிசனராக வீற்றிருக்கின்றனர். மயூரம் பலிபீடத்துடன் ஸ்தம்ப மண்டபமும், பரிவார மூர்த்திகளாக விநாயகரும், பைரவரும் தனிக்

கோவில்களில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளனர். இவ்வாலயத்தில் விசேடமாயமைக்கப்பட்ட கதிர்காமசுவாமி கோவில் ஒன்றுண்டு. கதிர்காமத்தில் பூசைகள் செய்யப்படுவதைப் போலவே இங்கும் பூசை, திருவிழாக்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. கதிர்காமசுவாமிக்குப் பூசை முடிந்த பின்னரே மூலஸ்தானம் தொடக்கம் ஏனைய மூர்த்திகளுக்குப் பூசைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. தினமும் மூன்றுகாலப் பூசையும், ஆவணி உத்தரத்தில் கொடியேறி பதினெட்டு நாட்கள் மகோற்சவம் நடைபெற்று வெருகல் கங்கையில் தீர்த்தோற்சவம் நடைபெறுகின்றது. கந்தசஷ்டி, வைகாசி விசாகம், ஆடியமாவாசை, கௌரிநோன்பு, திருவெம்பாவை முதலிய விசேட அலங்கார உற்சவங்களும் நடைபெற்று வருகின்றன.

மக்கள் காவடியெடுத்துக் காணிக்கை செலுத்துவதுபோல் இங்கு மாடுகளும் காவடியெடுத்துக் காணிக்கை செலுத்துவதை ஆலய உற்சவ காலங்களிற் பார்க்கலாம். இது சிந்து நாட்டவர்களின் பாரம்பரியத்தையுணர்த்தும் நேர்கடனாகவு மிருந்துவருகின்றது. கோவில் விதானை, கங்காணம், உண்டியல் கங்காணம் என்னும் ஆலய நிர்வாகப் பணிப்பாளர்களின் பண்டைய நிர்வாக முறை இன்றும் இவ்வாலயத்தில் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது.

வெருகலம்பதி ஸ்ரீசத்திரவேலாயுதசுவாமி திருவஞ்சல்

ஆக்கியோன்:

வடதுன்னைவாசர் திரு. தா. முருகேச பண்டிதர் அவர்கள்

பொன்னொரு மேரு கொடு முடியிடுனென்றாய்ப்
போந்த திருக்கோண நன்மலை தென்கீழ்ப்பால்
மன்னுமலர்ச் சோலைபுடை சூழ்ந்து பொங்கும்
மாவலி கங்கா நதியாம் வெருகற்றீர்த்தம்
பொன்னிநதி போலவலப் புறமாயோடிப்
போகுமுயர் வெருகலெனும் பதியின் மேவும்
சின்மய சித்திரவேலோ னூஞ்சலாற்றச்
சித்திவிநாயக னருளே காப்பதாமே.

சீர்மேவு நாதவிந்து கால்களாகச்
சிவமேவு சத்தி திகழ் விட்டமாக
நேர்மேவு சிவாகமநூ லிழையதாக
நிருமலநால் வேதமுமே கயிறதாகப்
பேர்மேவு முபநிடதம் பலகையாகப்
பெருமைதரு பிரணவமாம் பீடமேவித்
தேர்மேவுந் திருவீதி வெருகன் மேவும்
சித்திர வேலாயுதரே யாடருஞ்சல்.

இந்திரனே டரியயனு மிருபானின்றே
யிடரறுநற் றுதிசூறி யேத்தி யாட்ட
அந்தமிலாத் தொண்டர்சூழா மயலின்மேவி
ஆறுமுக குகமுருக வையா வென்றே
சந்ததமு மேத்தவிடர் தீர்த்தே யாடும்
சாம்பசிவ சண்முகனே சாமி நாதா
சிந்தைமகிழ்ந் தருள்பொழி சீர் வெருகல் மேவுஞ்
சித்திர வேலாயுதரே யாடருஞ்சல்.

வாசவனா ரிடரகற்றித் துறக்கமேற
 வைத்தபெருங் கருணையரே வைவேற் கையா
 பூசரனும் பொன்னேன்முன் னமரர்க்காகப்
 பொருப்பிலுயர் வடிவெடுத்த போதா நாதா
 ஆசுரமா வீரமகேந் திரத்திலுற்ற
 வசுரர் சினை முடிக்க வந்நாள் வந்து
 தேசமெலாம் புகழ்த்திரு வெருகல் மேவும்
 சித்திரவேலாயுதரே யாடீரூஞ்சல்.

ஆறுருவங் கொண்டு சரவணத்தின் மேவி
 யருளாட்டஞ் செய்தவரே யாடீரூஞ்சல்
 ஏறுமயிலேறி யண்ட மெல்லாங் காத்த
 இணையறுவேற் கையாரே யாடீரூஞ்சல்
 கூறு பிர்ணவப் பொருளை யீசர்க் கோதிக்
 குருவெனப் பேர் கொண்டவரே யாடீரூஞ்சல்
 தேறுபெருந் திருவருள் சேர் வெருகல் மேவும்
 சித்திரவேலாயுதரே யாடீரூஞ்சல்.

கோலமயில் வாகனரே யாடீரூஞ்சல்
 குஞ்சரிக்கு நாயகரே யாடீரூஞ்சல்
 நாலுமறைப் பொருளாரே யாடீரூஞ்சல்
 நாதவிந்து நாயகரே யாடீரூஞ்சல்
 வேலமருங் கையாரே யாடீரூஞ்சல்
 விண்படைக்கு நாயகரே யாடீரூஞ்சல்
 சீலமலிந் தருள் பெருகும் வெருகல் மேவும்
 சித்திர வேலாயுதரே யாடீரூஞ்சல்.

முத்திதரு பரங்கிரியே முதலாந் தெய்வ
 மூவிரண்டு தலத்தாரே யாடீரூஞ்சல்
 பத்திமிசு கதிரைமலை தன்னின் மேவிப்
 பரகதிதந் தருள்பவரே யாடீரூஞ்சல்
 சுத்தமனத் தொண்டரகத் தூடு வாழ்ந்து
 சுகமருளுங் கருணையரே யாடீரூஞ்சல்
 சித்தியெலாம் பொலி வெருகற் பதியின் மேவும்
 சித்திர வேலாயுதரே யாடீரூஞ்சல்.

பேராரும் பெருந்தவராந் தொண்டர் கூடிப்
 பெருந்துதியாற் பெருமானே யருளென் றேத்த
 நேராரூந் திருநோக்காற் கருணை செய்யும்
 நின்மல சம்பந்தரே யாடீரூஞ்சல்

காராரும் மலைக்குறமான் வள்ளித் தாயை
காக்க வனந் தனில் நடித்த கருணையோடு
சீராரும் திருவருள்சேர் வெருகல் மேவும்
சித்திரவே லாயுதரே யாடீரஞ்சல்.

துங்க அய வாகனரே யாடீரஞ்சல்
சூரணையாட் கொண்டவரே யாடீரஞ்சல்
கங்கைதனில் வந்தவரே யாடீரஞ்சல்
கவுரியினம் பாலகரே யாடீரஞ்சல்
எங்குநிறை வானவரே யாடீரஞ்சல்
ஈசனினம் பாலகரே யாடீரஞ்சல்
செங்கமலஞ் செறி வெருகற் பதியின் மேவும்
சித்திரவே லாயுதரே யாடீரஞ்சல்.

உருத்திரசன்மப் பெயர்கொண் டவையின் மேவி
உயர் தமிழை விரித்தவரே யாடீரஞ்சல்
செருத்தணியி லுறைந்து வள்ளி யம்மைதேரச்
சீரணைத்துந் தெரித்தவரே யாடீரஞ்சல்
மருத்துளசி மாதவன்கண் மணியின்வந்த
மங்கையரை மணந்தவரே யாடீரஞ்சல்
திருத்திகழ் சீர் வெருகலெனும் பதியின் மேவும்
சித்திர வேலாயுதரே யாடீரஞ்சல்.

வாழி

மாசமொரு மூன்றுமழை பொழிந்து வாழ்க
மலிவளமுஞ் செங்கோலும் மன்னி வாழ்க
பூசுரரந்தண ரறமும் பொழிந்து வாழ்க
புண்ணியமும் நன்னெறியும் புவிமேல் வாழ்க
ஈசுரவாலய தரும கர்த்தரென்றும்
இன்பமிகுந் திசைமருவி யினிது வாழ்க
தேசமலிந் துயர் வெருகற் பதியும் வாழ்க
சித்திரவே லவனருளும் வாழ்க வாழ்க.

வெருகலம்பதி ஸ்ரீசீத்திரவேலாயுதசுவாமி பதிகம்

ஆக்கியோன்:

திரு. தா. முருகேச பண்டிதர் அவர்கள்
வடதுன்னை

• விருத்தம்

சீரோங்கு மணியணி செறிந்து செங்கதிர்விடும் திருமுடியொ
ராறினழகும்
செம்பதும் மலரனைய வதனமிரு மூன்றினுஞ்
சேர்ந்தருள்பொழிந்த விழியும்
நீரோங்குமடியவர்க் குறுகுறைக ணீக்கவுறு நீளபய
வரத கரமும்
நிகரிலாதுயர் ஞான சக்திவே லும்புடையி நீங்காத
படையதொன்றும்
காரோங்கு மஞ்ஞைமே லாரோகணஞ் செய்த கருணைநிறை
திருவுருவமும்
காட்டியாட் கொளவள்ளி தெய்வானையோ டெனது
கண்முனே தோன்றியருள்வாய்
வேரோங்கு மாமரச் சோலைசூழ்ந்தோங்கியுயர் விண்ணினைத்
தடவியாடும்
வெருகலம்பதி மேவி யருள்தருங்குக சித்ர வேலாயுதக்
கடவுளே.

காற்றினொடு தீகங்கை யாற்றில் கலந்தமல கமலநிறை
சரவணத்திற்
கான்முனைகளாகிநட மாடவுமையம்மையார்
கைக்கொண்டனைந்தபோது
தோற்றுமொரு முதலாக வந்தமரரின்துயர் தொலைத்துவிண்
பதமளிக்கத்
தோகைமயின் மீதேறி வாகைவேல்கொண்டசுர
துட்டரையழித்த சாம்

தேற்றுவழியின்றி யலையுஞ் சணங்கற்குனது திருநயன
 வருளளிப்பாய்
 சிவனுமையவட்குநடு வாகிமுவுருவெனச் சேர்ந்த
 சோமாஸ்கந்தனே
 வேற்றுருவெடுத்துவினை செய்தகூரற்குமுன் மேலான
 பதவியீந்த
 வெருகலம்பதிமேவி யருள்தருங்குக சித்திர வேலாயுதக்
 கடவுளே.

கண்கண்ட தெய்வமிக் கலியுகந்தன்னிலே கடவுணீ
 யொருவனன்றோ
 கவலைகொடு வாடுநிந்தொண்டருக்கருள்செயுங்
 கருணையுறு வாறுமுகவா
 பண்கொண்ட செந்தமிழ்ப் பாவலர்க்கெளியாய்ப்
 பரிவினையறுத்த புலவா
 பகவனே பரமனூர்க் குபதேச குரவனே பாலனே
 காத்தருளுவாய்
 மண்கொண்ட மாயவன் மாமருகனுவா மழலைமொழி
 வள்ளி கணவா
 மாதங்க மாதனை மணந்துமகபதி துயர
 மாற்றியரசாள வைத்தோய்
 விண்கொண்டல் தவமுமுயர்சோலைசூழ் கதிர்காம
 மேவியுங் காத்த குருவே
 வெருகலம் பதிமேவி யருள்தருங்குகசித்ர வேலாயுதக்
 கடவுளே.

பெற்றதாய் தந்தைநீ யுற்றசுற்றத்தினொடு பிறவுநீ
 குருவு நீயே
 பேரின்ப முதவுமுயர் நாதாந்த முதலுநீ
 பேதமையினொன்று முணராச்
 சிற்றறிவி னோடொழுகு மேழையைத் காத்துனது
 திருவடிப் பெறுதருவாய்
 சிவனுதவு மைந்தனே யுமையனைசெய் கந்தனே
 திருமயிலுகைத்த வீரா

கற்றவர்களுக்கு மேலான நக்கிரனைக் காத்துக்
கடைக்கணித்த
கருணைபொழி திருமுருக பெருமைபெறு மாணந்த
கழலடிக்கடிமையருள்வாய்
வெற்றிபெறு மானினஞ் சுற்றமொடு கூடவே வேழமுஞ்
சூழ மருவும்
வெருகலம் பதிமேவி யருள்தருங்குகசித்ர
வேலாயுதக் கடவுளே.

காலாயுதக்கொடி படைத்தகங்காசுதா கார்த்திகைத்
தாயரறுவர்
கரமலரமர்ந்து பாலுண்டு களிசெய்தவா
கடம் பணிய முடியுடையவா
சூலாயுதத்தொடேஇயமன் கடாமீது தோன்றி
யென் முன்புவந்து
துயரந்தரா தெனைக் காக்க மயின்மீதிலே சோதி
வேலோடும் வருவாய்
மாலானவற்கு நன் மருகனே முருகனே வள்ளிக்கு வந்த
கணவர்
வனசரர்கள் காணவே வேங்கைமரமாய்வந்த
வள்ளலே புள்ளிமயிலா
மேலானசோலையிற்றெனருவி நதியினொடு மேவிக்
கலந்து பாயும்
வெருகலம்பதிமேவி யருள்தருங்குகசித்ர
வேலாயுதக் கடவுளே.

நீயன்றி யுற்றதுணை யிக்கலியுகத்திலே நிருமலா
வேறு முண்டோ
நின்னையே வேண்டுமடி யேனுக்கு வேண்டியவை
நீயன்றி யார் தருகுவார்
தாயன்றி மைந்தற்கு மற்றொருவர் தஞ்சமோ சாமிநீ
யறியாததோ
சஞ்சலமகற்றியே வஞ்சர்பாற் சேராது தண்ணருள்
புரிந்து காப்பாய்

சேயொன்றி யடியனேன் செய்தபிழை யாவையுந்
 தீர்த்துநின் கருணை புரிவாய்
 செங்கமல வாசனைச் சிறைசெய்து சிட்டியுஞ்
 செய்தவற்கருள் செய்தவா
 வேயொன்றியோங்கியுயர் தருவினச் சூழலொடு
 விண்ணினைத் தடவி வளரும்
 வெருகலம் பதிமேவி யருள்தருங் குகசித்ர
 வேலாயுதக் கடவுளே.

யானுன்னையனுதினம் மறவாத்தியானமோ டிணையடி
 பதிந்த நெஞ்சம்
 எளியனுக் கீந்துனது தொண்டரோடு கூட்டிநல்
 லின்பந்திளைக்க வருள்வாய்
 மாநென்னுமுயர்வடிவு கொண்ட காஞ்சனையினரு
 மருகனே திரு முருகனே
 மாசெந்தி வேரகம் பழனியாதிய தலமும் மன்னியே
 நடனமிடுவோய்
 தேனென்னு மொழியுடைய தெய்வானை காந்தனே
 சிறுகுறுமுனிக் கோசனே
 தீதிலாவன்பருக் கின்பசுகமீந்திடுந் தேவசேனாதி
 பதியே
 மீளொன்ற வுயருங் கடம்பவன மாஞ்சோலை மிகுதியு
 மலர்ந்து சொரியும்
 வெருகலம் பதிமேவி யருள்தருங் குகசித்ர வேலாயுதக்
 கடவுளே.

இத்தரையிலுயர் கங்கை சோலைமலையாதிய விசைந்திடுந்
 தலமிதென்றே
 இணையிலாவருவுருவு கொண்டடியவற்கருள
 இங்ஙனே வீற்றிருந்து
 சித்திமிகு தொண்டனும் நல்லநாயக வணிக சேட்டனின்
 குட்ட நோயைத்
 தீர்த்தவனி மீதுயர்வை நாட்டியித் தலமீது
 திருவருணீறப்பியுற்றாய்

அத்திமுகனுக்கினைய ஆறுமுக நாதனே அம்பிகைக்கினிய
மணியே

அதிமதுரமாதமிழ் மொழியினுக்கேநல்ல ஆசிரிய
அருள் செய்குவாய்

வித்தகம் பொலிமகத் தெழுசெச்சை யூர்ந்துலக மேவு
துயர் தீர்த்த ஐயா

வெருகலம்பதிமேவி யருள்தருங் குகசித்ர
வேலாயுதக் கடவுளே.

ஆண்டுதொறு மாவணித் திங்கள் பூருவபக்க மறுமுன்று
தின உற்சவம்

ஆதிநாட் டொட்டடியர் கூட்டத்தினோருக்
கருங் காட்சி தந்துமேலும்

வேண்டுவர மீந்தருளி னோடுறையுமையனே வீரவாகாதி
யோரை

விண்ணவருமெச்சு முசுருந்தனுக் காளாக மேவிப்
புரக்க வைத்தோய்

துண்டுமிடியும் பிணியு மென்னைவிட்டகலாது துயர்
செய்ய வாடுகின்றேன்

தூயவருளீந்து சுகவாழ்வு சீரருமுவாய் சுவாமி
நாதா சிவாதா

மீண்டுவரு சென்மமினி வாராது தேவநின் விமலவடி
நிழல் வைப்பாய்

வெருகலம் பதிமேவி யருள்தருங்குகசித்ர
வேலாயுதக் கடவுளே.

தேவாதி தேவனின் திருவடிக் காட்படுஞ் சிந்தையுந்
தந்து நாயேன்

செய்தவிப் பாவிலுறு குறைபொறுத் துன்னரிய
திருவடிக் கேற்றியருள்வாய்

பூவாதியுலகம் புகழ்ந்து போற்றிடுமரிய புண்ணியம்
பொலியுமிடமாம்

போற்றுந் தபோவனந் தன்னிலே மானினம் புள்ளி
மயிலோடு கூடி

ஓவாதுறைந்து சஞ்சார வாழ்வெய்தவே யுடனுறாஉ

மதயானைகள்

ஓங்கார மூர்த்தியை யுணர்த்தியெங்கணு முலவு

முயர்பதியிலுறையு மையா

மேவார்களைத் தொலைத் தன்பர்களை யண்டியே மேவ

அருள்வாழ்வு தருவாய்

வெருகலம் பதிமேவி யருள்தருங் குகசித்ர

வேலாயுதக் கடவுளே.

மண்ணிலுறு வளமெலா மோங்க மாசத்திலே மழை

மூன்று பெய்து வாழி

மாமறையொ டாகம புராண காவியமெலாம்

மன்னிமிக வோங்கி வாழி

புண்ணியமிகுந்த வறநாலெட்டு மெங்கணும் பொலி

வொடு சிற்ற்து வாழி

பூசுரநு மன்னருஞ் செங்கோலு நீதியும்

பொறுமையு மிகுந்து வாழி

கண்ணியமிகுந்த வாலயதரும கர்த்தருங் கருணை

பெற்றோங்கி வாழி

கற்றவரு நற்றவரு முற்றபணியாளரும் காதலோ

டேத்தி வாழி

விண்ணவரு மண்ணவரு மெண்ணியவை யெய்தவே

மேலாநல் லருள்வழங்கும்

வெருகலம்பதி வாழி யதிலுறுஞ் சிவசித்ர வேலனருள்

வாழி வாழி

வெருகல்
சித்திரவேலாயுதசுவாமி பேரில்
சிறைவிடு பதிகம்

ஆக்கியோன்:

திரு. வே. அகிலேசபிள்ளை அவர்கள்

*திருக்கோணமலை

கலித்துறை

நறைமலர்களின்மேற் றூம்பி நணுகலாற் பாயுஞ் செந்தேன்
குறைவற வாறாயோடுங் கொள்கைசேர் வெருகல் வாழும்
பிறையறுகணியோன் றந்த பெருமைசேர் செவ்வேண்மீது
சிறைவிடு பதிகம் பாடிச் சிந்தையைக் களிப்போ மன்றே.

வெண்பா

மெத்துபுகழுற்ற வெருகல்தனில் வாழுகின்ற
சித்திரவேலாயுதனே செவ்வேளே — இத்தருணம்
வாட்டமுறுகின்ற வெம்மை மாமயின்மேல் வந்து சிறை
மீட்டெடுக்க வேண்டும் விரைந்து.

சந்திரோதயமனைய சண்முகமு மெழின்மருவு தாமரைப்
பாத வழகுந்
தண்ணருள்சுரக்கும் விழியிராறு மோராறு தங்க
நவரத்தின முடியும்
சுந்தர துவாதசாதித்தர்போற் செவியிற்றுலங்கு
குண்டல நிரைகளும்
தோகை தெய்வானையொடு வள்ளிநாயகி பக்கல்
சூழ்ந்திடுமலங்காரமும்

விந்தையுறு கரகமலமீதினிலிலங்கிடும் வேலாயுதத்தி
 னெளியும்
 மிக்கவலி யுற்றமயில் சேவலுங் கண்காண விரை
 வினிலெழுந்து வந்தே
 சிந்தையதுவாடித் தியங்காம லெங்களைச் சிறைவிடுத்
 தானுமையா
 செங்கமல வாவிசூழ் வெருகறனி வாழ்ந்திடுஞ்
 சிங்கார வடிவேலனே.

செப்பரிய குகையினுளிருந்த நற்கிரணைச் சிறையால்
 விடுக்க விலையோ
 தேவர்துயர் நீக்கிடச் சூரபத்மன் மீது திறல்வேலை
 யேவவிலையோ
 ஒப்புமையில்லாத இந்திர குமாரனுக் குறுதிமொழி
 சொல்ல விலையோ
 உருகியனுதினமு னின்றொறெழுத் தோதுவோர்க்
 குன்னருள் வழங்கவிலையோ
 தப்புரை பகர்ந்த வெண்ணுயிரஞ் சமணர்கடமைக்
 கழுவிலேற்ற விலையோ
 சந்ததமு நின்பாத நம்புமடியார் துயர் தவிர்த்
 திடுதன் மிகவருமையோ
 செப்பனைய முலைவள்ளி தெய்வானை பாகனே சிறை
 விடுத் தானுமையா.
 செங்கமல வாவிசூழ் வெருகறனில் வாழ்ந்திடுஞ்
 சிங்கார வடிவேலனே.

கண்டுமொழி பேசியிரு விளிவலையை வீசிடுங் கன்னியர்
 கள் காதலாலோ
 காலைமாலையி லுன்றொறெழுத் தோதிக் கசிந்து
 நெக்குருகி நிதமும்
 தொண்டுபுரியாமன் மிகுகன்னெஞ்சனாகியித் தொல்லுல
 கில் வாழுமென் முன்
 சுருதியுங் காணாத மலரடி சிவந்திடத் தோற்றிவந்
 தருடருவையோ

அண்டருக் கரசான இந்திரற் கெழின்முடி யளித்தரசு
செய்ய வைத்த
அய்யனே துய்யனே ஈராறு கையனே ஆளுனனத்
துளானே
செண்டுமுலை வள்ளி தெய்வானை மகிழ் கொழுனனே
சிறைவிடுத் தாளுமையா
செங்கமல வாவிசூழ் வெருகறனில் வாழ்ந்திடுஞ்
சிங்கார வடிவேலனே.

அட்டதிக்குறு சராசரமெலா மனதேங்கி யஞ்சிப் பயந்
தொடுங்க
ஆதிசேடனும் வெருவியுட னெளித்திட வானி
னமரர்கண் மனங்கலங்க
மட்டுக்கடங்காத மைமுகில்களேழும் மறைந்தோடியே
யொளிக்க
மடமடென வண்டகோளகைமுகடுநெரியவே
வலிகொண்டெழுந்து நின்று
வட்டமிட்டோடி நடமாடு மயின் மீதிலே வந்து
விளையாடு மையா
வாமியபிராமி சிவகாமி மகிழ் பாலனே
மதகயமுகன்றுணைவனே
சிட்டருக் கருள்புரியும் வேன்முருகனே யெங்கள்
சிறைவிடுத் தாளுமையா
செங்கமல வாவிசூழ் வெருகறனில் வாழ்ந்திடுஞ்
சிங்கார வடிவேலனே.

அத்தனருண் மாங்கனிக்காக மயின்மீதேறி யண்ட
கோளகைக ளெல்லாம்
அரைநொடியினிற் சுற்றினீர் வள்ளிநாயகிக்காக
வனமீது சென்றீர்
பத்தியொடு நித்தியந் துத்தியஞ் செயுமன்பர் பக்கலிற்
றுயருறும்
பாதுகாத் தவர்கட்கொர் தீதுவாராமலே
பட்சமொடு கிருபைசெய்தீர்

இத்தருணமேழையேஞ் சித்தமிக வாடியே ஏங்கித்
 தவிக்குதையா
 எழின்மருவு தேவியர்கள் புடைமருவ வயில்
 கரத்தினிலிருந்தொளிபரப்ப
 சித்தியென நடனமிடு மயின்மீது வந்தெமது
 சிறைவிடுத் தாளுமையா
 செங்கமல வாவிசூழ் வெருகறனில் வாழ்ந்திடுஞ்
 சிங்கார வடிவேலனே.

அந்திசந்தியு முனதுபாத கமலத்தினை அருச்சனைகள்
 செய்து வரவும்
 ஆறெழுத்தோதினூதன்மீது நீறணியு மடியார்
 பக்கலின் சேரவும்
 சந்ததமு மெமதுநர் முருகவேளென்னுமொழி தன்னை
 மறவாது சொலவும்
 சண்டனுறுகின்றபொழுதுங் கந்தனெயென்று
 சாற்றியென் கைகூப்பவும்
 சிந்தைமகிழ் வோடுனதுசந்நிதியையிருகால் தினம்
 வலஞ் செய்து வரவும்
 செந்தாமரைக் கழலை யென்றலை வணங்கவும் செவி
 யுனது புகழ்கேட்கவும்
 சிந்தாகுலந் தீரவுங் கிருபைதந் தெமது சிறைவிடுவித்
 தாளுமையா
 செங்கமல வாவிசூழ் வெருகறனில் வாழ்ந்திடும்
 சிங்கார வடிவேலனே.

மன்னுமடியார்க்குறும் வாதபித்தத்தினோடு மாருத சேட
 நோயும்
 வஞ்சனையினால் வரும் பில்லிகூனியமேவல் வைப்பு
 முதலானவைகளும்
 பன்னகமுதற் துட்ட செந்துக்களால் வரும் பாரதி
 வினைகளெல்லாம்
 பருதியைக் கண்டபனி போலகலவே கிருபை
 பாலித்திடுங் குழகனே

இந்நிலந் தன்னிலுன் பொன்னடிக் கேவல்செயு மெழிய
 வர்க் கருள்செயாமல்
 இன்னுமிகு தாமதஞ் செய்திடுதல் நீதியோ
 வெழின்மருவு கூடனகரில்
 தென்னவனெனப் பெயர்படைத்த முருகையனே சிறை
 விடுத் தாளுமையா
 செங்கமல வாவிசூழ் வெருகறனில் வாழ்ந்திடும்
 சிங்கார வடிவேலனே.

பச்சைமான் மருகனே யஞ்செட்டெனச் சுருதி பகரட்
 சரங்களெல்லாம்
 பாரின்மிசை யாறெழுத்துக் கிணையதாகவே
 பகரநா வருகுமோதான்
 கொச்சைமகள் கொழுனனே குமரகுருபர் முருக
 குழகனே யழகனேநீ
 கோதிலா வாறெழுத் தோதியா னனுதினங்
 கும்பிட்டு நினைவணங்க
 இச்சையுடன் வந்தெமக் கருள்புரிந் திடவேணு
 மிந்நேரந் தன்னிலே
 எங்கணுல் வர்க்கு மெய்திய விடரகற்றிட வெழுந்
 தருளி வரவேணுநீ
 செச்சையணி செஞ்சரோருகபாத சீலனே சிறைவிடுத்
 தாளுமையா
 செங்கமல வாவிசூழ் வெருகறனில் வாழ்ந்திடுஞ்
 சிங்கார வடிவேலனே.

அஞ்சபூதியமதிற் றேன்று முலகினில் வாழு மடியவந்
 கருள்புரியவே
 ஆறுமுகமோடவதரித்து வாவினில் விளை
 யாடியறு மாதர் முலையுண்டு
 அஞ்சலிசெய் தேவர்துயர் நீக்கி வேல்வாங்கியே
 யருகினவ வீரர் சூழ
 அழகுமயின் மீதிவர்ந்தேறி யவுணனை வென்று
 அரிதனக் கரசு நல்கி

மஞ்சமிகு தேவகுஞ்சரிதனை மணந்து பின் வள்ளி
 நாயகியை வேட்டு
 மாநிலத்தினிலாறு தலமீது மன்பர்கள் மனத்தின்
 மீதும் மகிழ்வுடன்
 செஞ்சரண் ஒலிக்கவினையாடு முருகையனே சிறைவிடுத்
 தாளுமையா
 செங்கமல வாவிசூழ் வெருகறனில் வாழ்ந்திடுஞ்
 சிங்கார வடிவேலனே.

பாவலர்க டுதிசெய்யும் அருணகிரி நாதனைப் பண்டுவற்
 தாண்டுகொண்டாய்
 பாண்டிநா டதனிலே புலவர் பெருமானெனப்
 பகரரிய பேர் படைத்தாய்
 காவலனென மதுரை தன்னிலரசரிமையைக்
 கைக்கொண்டு புவியை யாண்டாய்
 கடல்சுவற வேல் விடுத்தாய் செண்டினுள்
 மேருகர்வத்தை நீக்கிவைத்தாய்
 மேவலர்களைச் செற்று வானாடு குடியேற்றி
 வித்ததல்லாம லிந்த
 மேதினியி னின்னடியர் பகைவற்கு யமனென
 மிக்கதுயர் நீக்கி வைப்பாய்
 சேவலங்கொடியனே யிப்பெருமை யுள்ளநீ சிறைவிடுத்
 தாளுமையா
 செங்கமல வாவிசூழ் வெருகறனில் வாழ்ந்திடுஞ்
 சிங்கார வடிவேலனே.

அய்யனே யெங்களைச் சிறையினுள் மீட்டெடுக்கா
 திருக்கின்றதேனோ
 அழகான மஞ்ஞையருகில்லையோ தேவியரோடன்பு
 மொழி பகர்கிறீரோ
 துய்யமலைகளினின்று வினையாடுகின்றிரோ தொண்டர்
 தம் புடைசென்றிரோ
 சுடர்மஞ்சமீதி லறிதுயிலோ வலாதுமது
 சொர்ண்மன முருகவிலையோ

மெய்யடியவர்க் கிடர்செய் பகைவர்மேல் வைத்திடும்
 மிக்க கவனத்தினாலோ
 வேளைக்கிரங்காது தாமதஞ் செய்கிறீர் வேறு
 கவனத்திருந்தாற்
 செய்யவேறனை விடுத்தாலு மெங்கட் குற்ற சிறைவிடுத்
 தானு மையா
 செங்கமல வாவிசூழ் வெருகறனில் வாழ்ந்திடும்
 சிங்கார வடிவேலனே.

கலித்துறை

சங்கினஞ் சூற்கொண்டுநீந்தீனு முத்தைச் செந்தாமரை வாழ்
 செங்கழலன்னங்க டம்முட்டையென்று பின் சேர்த்து வைக்குந்
 துங்கமிகுந்த வெருகலில் வாழ் சிவ சுப்ரமண்யா
 இங்குவந்தெங்கள் சிறைமீட்கவேண்டு மெழுந்திருமே.

அன்னங்கள் வாழுஞ் செந்தாமரை வாவியு மண்ட
 முட்டும்
 பொன்னின் நறுமலர்ப் பூஞ்சோலைகளும் பொருந்தி
 யெளில்
 தன்னும் வெருகல்தனில் வாழ்ந்திடுஞ் சிவசுப்ர மண்யா
 மின்னும் மயிலின் மிசைவந்தெமைச் சிறைமீட்குதுமே.

கையாறுடன் கழலாரோடிக் கீதங் கழற நற்றேன்
 செய்யார் மலரினின்றும் வீழ் வெருகற் சிவகுருவே
 மையார் விழி வள்ளிநாயகிக்காய் வனமார்க்கஞ் சென்றாய்
 ஐயாவெமைச் சிறைமீட்பதுமக் கொரரிதல்லவே,

ஸ்ரீ முருகன் கோவில் திருக்கோணமலை

திருக்கோணமலைப் பட்டினத்தில் பத்தாம் குறிச்சி என்ற இடத்தில் இந்தக் கோவில் இருக்கின்றது. குருகுலமக்கள் நெருக்கமாகக் குடியிருக்கும் பத்தாம் குறிச்சியில் கடல் அலைகள் தவழ்ந்து வந்து முருகன்கோவிலைத் தொட்டுச்செல்லும் அளவுக்குக் கடற்கரை ஓரமாக இந்தக் கோவில் அமைந்திருக்கின்றபோதிலும், கோவிலுக்குக் கடலால் எந்தவிதமான சேதமும் ஏற்படுவதில்லை. இதுவும் அதிசயந்தான். இந்தக் கோவிலில் இருந்து அரைக்கில்லோமீற்றர் தூரத்தில் கடலால் பிரிக்கப்பட்டுக் கோணேசர் கோவில் காட்சியளிக்கின்றது.

இன்று கற்கோவிலாகக் கட்டப்பட்டிருக்கும் இவ்வாலயம் சுமார் நூறு வருடங்களுக்கு முன் ஓலைக்கொட்டிலாக இருந்தது. அக்காலத்தில் இந்த இடத்தில் தொழில் செய்த மீனவர்கள் தங்களின் தொழிற் பாதுகாப்புக்காகவும், கடலில் சென்று தொழில் செய்யும்போது ஆபத்துக்கள் ஏற்படாதிருப்பதற்காகவும் முருகனை நினைத்து இந்த இடத்தில் ஒரு கொட்டில் கோவில் கட்டி அதில் வேல் ஒன்றை வைத்து பூசை பிரார்த்தனை செய்து தொழிலுக்குச் சென்று வந்தார்கள். தொழிலினால் நல்ல ஊதியம் கிடைத்ததால், வருடத்தில் ஒரு நாள் இந்த இடத்தில் பெரிய மண்டபம் அமைத்து மக்களுக்குச் சிறந்தமுறையில் அன்னதானம் செய்து வந்தார்கள். இதனைப் பேரமுது என்று கூறுவார்கள். காலஞ் செல்லச் செல்ல தாங்கள் வைத்து வழிபடும் வேல்தான் தங்களுக்கு எல்லா நன்மைகளையும் செய்கின்றது என்ற நம்பிக்கை வலுப்பெற்றதால் அந்த வேலுக்கு வல்லிபுரம் என்பவரைப் பூசகராக நியமித்து நித்திய பூசையைச் செய்து வந்தார். மக்களுக்குப் பக்தியும் விஸ்வாசமும் வளர வளரக் கொட்டில் கோவிலைப் பெரிதாகக் கட்டிச் சைவக் குருக்களைக் கொண்டு நித்திய பூசை செய்வித்து வந்தார்கள். வருடா வருடம் நடைபெற்றுவந்த அன்னதானமும் மிகச் சிறப்பாகப்

பெருவிழா போல் நடைபெற்றது. இந்த அன்னதானத்தின் போது திருக்கோணமலையிலுள்ள பிராமணர்களை யெல்லாம் அழைத்துத் தானம் வழங்கி அன்னதானத்தை விரிவாகவும், விசேஷமாகவும் செய்துவந்தார்கள். மேலும் மேலும் இந்த வேல்முருகன்மீது மக்களுக்குப் பக்திபெருகிய காரணத்தினால் கற்கோவில் கட்டவேண்டுமென்ற எண்ணமும் உறுதிப்பட்டு வந்தது. இதனால் இந்த இடத்தில் குடியிருக்கும் மக்கள் ஸ்ரீமுருகன் ஆலய பரிபாலன சபையை அமைத்து நிதி திரட்டி 1952ஆம் ஆண்டு கோவில் திருப்பணியை ஆரம்பித்து நிறைவேற்றி 1956ஆம் ஆண்டு கும்பாபிஷேகத்தைச் செய்வித்தார்கள். கும்பாபிஷேகத்தின்பின் பிராமணக் குருக்களைப் பூசைசெய்ய ஏற்பாடு செய்தார்கள். இப்போதும் அவ்வாறே நடைபெற்று வருகின்றது.

* அழகிய தூபியையுடைய கருவறையில் வேல் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. வள்ளி தெய்வயானை சமேத சண்முகப் பெருமானும், முத்துலிங்கசுவாமி, நந்தகோபாலர், மகாமண்டபத்தில் எழுந்தருளியுள்ளார்கள். பிள்ளையார் சிலாவிக்கிரகமும் அங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. காலை, மாலை இரண்டு கால நித்திய பூசைகள் நடைபெற்றுவருகின்றன. கும்பாபிஷேக தினத்தை முதல் நாளாகக் கொண்டு வைகாசி மாதத்தில் பத்து நாட்கள் அலங்கார உற்சவம் நடைபெறுகின்றது. உற்சவ முடிவின் மறுநாள் அன்னதானம் நடைபெறுகின்றது. அன்னதானத்தினால் உருவாகிய ஆலயத்தில் தொடர்ந்தும் அன்னதானம் நடைபெற்று வருவது போற்றத்தக்கதே. திருவெம்பாவை, நவராத்திரி, திருக்கார்த்திகை, சித்திரா பூரணை போன்ற காலங்களில் விசேட பூசை விழாக்களும் நடைபெற்று வருகின்றன. மகாமகத்தின்போது திருக்கோணமலையிலுள்ள பல ஆலயங்களிலுமிருந்து சுவாமிகள் எழுந்தருளிச் சென்று தீர்த்தக் கடற்கரையில் எல்லாச் சுவாமிகளோடும் நின்று மக்கள் திரளாக வந்து தீர்த்தமாடுவார்கள். இத்தினத்தில் ஸ்ரீமுருகனும் சென்று தீர்த்தமாடுவார். இதுவும் திருக்கோணமலையில் நடைபெற்றுவருகின்ற பக்திபூர்வமான சமயப் பெருவிழாவாகும்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணன் கோவில்

திருக்கோணமலைப் பட்டினத்தில், புகையிரத நிலையத்திற்குச் சமீபமாக, வீரகத்திப் பிள்ளையார் கோவிலுக்கருகே இவ்வாலயம் இருக்கின்றது. சைவாலயங்கள் நிறைந்த திருக்கோணமலையிலுள்ள ஒரேயொரு கிருஷ்ணன் கோவில் இதுவாகும். வீரகத்திப் பிள்ளையார் கோவில் வரலாற்றில் கூறப்பட்டுள்ள திரு. பெரியராசகோன் முதலியாருடைய தருமக்காணியில் (வீரகத்திப்பிள்ளையார் கோவில் நிலம்)* திரு. ஸாரிமுத்து நாயக்கரும், திருவிளங்க நகரத்தாரும் (வாணிபர்) ஆரியநாட்டாரும், ஊரவர்களும் கூடிப் பெருமாள் கோவிலைக் (கிருஷ்ணன்கோவில்) கட்டினார்கள். 1825ஆம் ஆண்டில் சுற்றுமதிலும் அக்கிரகாரமும் கொண்டதாக இவ்வாலயம் அமைக்கப்பட்டது. கற்பக்கிரகமும், அர்த்தமண்டபமும் கருங்கற் திருப்பணியாக அழகிய தூபியுடன் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது.

திரு. மணிமுத்துநாயக்கர் என்பவர் வட இந்தியாவைச் சேர்ந்த வைஷ்ணவர். இலங்கையைப் பிரித்தானியர் ஆளத் தொடங்கிய ஆரம்பக் காலத்தில் அவர்கள் வைத்திருந்த தரைப்படையில் வட இந்தியர்களைக் கொண்ட படைப் பிரிவொன்றிருந்தது. (இவர்களைத் தலைப்பாக்கட்டிகள் என்று அக்காலத்தவர்கள் கூறுவார்கள்.) இந்தப் படையைச் சேர்ந்தவர்கள் வைஷ்ணவர்கள். இவர்கள் தங்களுக்கென்று ஒரு வழிபாட்டுத் தலத்தை அமைக்க முற்பட்டார்கள். அந்த நாட்களில் தற்போது கிருஷ்ணன்கோவில் இருக்குமிடத்தில் மூன்றுநாட்களாக ஆகாயத்தில் ஒரு பெருமாள் (கருடன்) வட்டமிட்டுக்கொண்டிருப்பதை அவதானித்தார்கள்! கருடன் பெரியபெருமாளாகிய மகாவிஷ்ணுவின் வாகனம். கருடாள் வாரென்று வைஷ்ணவர்கள் அதனை வழிபடுவார்கள். ஆதலால் கருடன் வட்டமிட்ட அந்த இடத்தைத் தமது வழிபாட்டுத் தலமாக பெருமானே காண்பித்ததாகக் கருதினார்கள். அந்த இடத்தை வீரகத்திப் பிள்ளையார் கோவில் உரிமையாளர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டார்கள். அந்த நாளில் இதைப்

பற்றி எழுதப்பட்ட சாசனமொன்று இன்றுமிருக்கின்றது. இவ்வாறு பெற்றுக்கொண்ட நிலத்தில் திருவிளங்க நகரத் தாரையும், ஆரியநாட்டாரையும் சேர்த்து கூட்டாக இந்த ஆலயத்தை அமைத்தார்கள். கருங்கற் திருப்பணியினாலான கற்பக்கிரகமும், அர்த்தமண்டபமும் அமைப்பதற்கு இந்தியா விலிருந்து கருங்கற்கள் கொண்டுவரப்பட்டதாம். திருக் கோணேஸ்வரத்தின் வரலாற்றில் இராமேஸ்வரம் கோவில் அமைப்பதற்கு திருக்கோணமலையிலிருந்தும் கருங்கற்கள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டதாக ஒருசெய்தி கிடைக்கின்றது. அப்படியிருக்க இந்தக் கிருஷ்ணன் கோவில் கட்டுவதற்கு இந்தியாவிலிருந்து கற்கள் கொண்டுவரப்பட்டதற்கும் ஒரு காரணம் உண்டு. இராமபக்தனாகிய அனுமாரால் தீவைக்கப் பட்டு எரிந்த இலங்கையிலுள்ள கற்கள் சுடுபட்ட கற்கள் என்ற காரணத்தால், வைஷ்ணவ பக்தர்கள் இந்தியாவிலிருந்து கற்களைக் கொண்டு வந்தார்களாம். அந்தக் கற்க ளால் கட்டப்பட்ட கோவில் இன்றுமிருக்கின்றது.

வடஇந்தியப் படைவீரர்கள் ஆலயமைப்பதற்கு உற்ற துணையாயிருந்தவர்கள் திருவிளங்க நகரத்தாரும், ஆரியநாட் டாருமாவர். இந்தப்படையினர் இந்தியாவுக்கு மீண்டு செல்ல வேண்டி நேர்ந்ததால், அக்காலத்தில் ஆரியநாட்டாரிடமும், திருவிளங்க நகரத்தாரிடமும் ஆலயப் பராபரிப்பை ஒப்ப டைத்துச் சென்றுவிட்டார்கள். அதன்பின் இவ்வாலயத்தில் பூஜை செய்துகொண்டிருந்த திரு. இரகுஐயருடன் சேர்ந்து ஆரியநாட்டாரும், திருவிளங்க நகரத்தாரும் 1837ஆம் ஆண் டில் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டார்கள். அந்த ஒப்பந்தத் தின்படி இரகுஐயர் பூசைப்பொறுப்பையும், மேலதிக அதிகா ரத்தையும் பெற்று ஆலயத்தை நடத்திவந்தார்.

ஸ்ரீஇரகு ஐயருக்குப்பின், ஸ்ரீமுத்துச்சாமிக் குருக்களும், அதன்பின் ஸ்ரீசுப்பையாக் குருக்களும் பூசைசெய்துகொண்டு வந்தார்கள். இரகு ஐயருடைய மகள் செல்வி தர்மசம்வர்த் தனி அம்மாளை திரு. கா. பஞ்சநதக் குருக்கள் திருமணம் செய்தார். அதனால் உரிமைப்பிரகாரம் ஸ்ரீபஞ்சநதக் குருக் கள் இவ்வாலயத்தில் பூசைசெய்துவந்தார். பஞ்சநதக் குருக் களுக்குப்பின் அவருடைய புதல்வர் சிவஸ்ரீ ப. யோகீஸ்வரக் குருக்கள் ஆலயப் பொறுப்பையேற்று பூசைசெய்துவந்தார். இவர் சிறந்த ஞானஸ்தர். ஆகையால் இவருடைய காலத்தில் ஆலயம் சிறந்த நிலையில் இருந்து வந்தது. அவருக்குதவியாக

ஸ்ரீ பாலக்கிருஷ்ண ஐயரும் பூசைசெய்து வந்ததாக அறியக் கிடக்கின்றது. யோகீஸ்வரக் குருக்களுடைய மறைவுக்குப் பின் அவருடைய மகள் செல்வி சி. யோகீஸ்வரக்குருக்களுடைய பொறுப்பில் ஆலய நிர்வாகம் இருந்துவருகின்றது.

ஆதியிலமைக்கப்பட்ட ஆலயத்தில் காலத்திற்குக் காலம் திருப்பணிகள் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. ஆரியநாட்டாரும், திருவிளங்க நகரத்தாரும் மகாமண்டபம், ஸ்நபனமண்டபம், ஸ்தம்பமண்டபம், வசந்தமண்டபம் என்பனவற்றைக் கட்டியிருக்கின்றார்கள். இரண்டாவது உலகயுத்தத்தின் தாக்கத்தால் ஆலயம் பராபரிப்பிழந்திருந்தபோதிலும், நித்தியபூசைகள் நடைபெற்றுவந்தன. 1941ஆம் ஆண்டு ஆலயத்தில் சில திருப்பணிகளைச் செய்து கும்பாபிஷேகம் செய்திருந்தார்கள். ஆனால் 1942ஆம் ஆண்டில் ஜப்பானியருடைய குண்டு வீச்சினால் ஆலயப் பராபரிப்புச் சீர்குலைந்து விட்டது. பின்னர் 1980ஆம் ஆண்டு பல திருப்பணிகள் செய்யப்பட்டு புனருத்தாரண மகாகும்பாபிஷேகம் நடைபெற்று இன்று சிறப்பாக ஆலயப் பூசை விழாக்கள் நடைபெற்றுவருகின்றன.

அழகிய விமானத்தோடு விளங்கும் கருவறையில் ருக்குமணி, சத்தியபாமா சமேதராக ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மா பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றார். அர்த்தமண்டபத்தில் ருக்குமணி, சத்தியபாமா சமேதராக ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மாவின் எழுந்தருளி விக்கிரகமும், வரதராஜப்பெருமான், நாகதம்பிரான் என்பவர்களுடைய சிலாவிக்கிரகமும் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஸ்நபனமண்டபத்தில் ஸ்ரீநாராயணமூர்த்தியும், ஸ்தம்பமண்டபத்தில் கருடாள்வாரும், ஸ்ரீராமானுஜரும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

காலேச்சந்தி, மாலேச்சந்தியாகிய இரண்டுநேரமும் நித்திய பூசைகள் நடைபெற்றுவருகின்றன. ஆவணிமாதத்தில் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்ற தினத்தை முதல்நாளாகக் கொண்டு பத்து நாட்கள் அலங்கார உற்சவம் நடைபெறுகின்றது. வைகாசித் திருவோணத்தில் கம்சன் கதை படிக்கப்பட்டு கிருஷ்ணபரமாத்மாவுக்கு உற்சவம் நடத்துவார்கள். வைகாசித்திருவோணத்தை கிருஷ்ணபரமாத்மாவின் அவதாரத் தின விழாவாகவும், அதனையடுத்துவரும் ஐந்தாம் நாள் ருக்குமணி கல்யாண விழாவாகவும், ஆரூம் நாள் கம்சன்கதைவிழாவாகவும், ஏழாம் நாள் வாணூ

சுரன் போராகவும், பத்தாம்நாள் சத்தியபாமா கல்யாணவீழா வாகவும் அலங்கார உற்சவம் நடைபெற்றுவருகின்றது. ஆவணிமாத ஜென்ம அஷ்டமியன்று உறியடிவிழா சிறப்பாக நடைபெற்றுவருகின்றது. புரட்டாதிச் சனிவாரம் நான்கு நாட்களிலும், கார்த்திகை விளக்கீட்டன்றும் இரவில் விசேட திருவிழாவும், மார்கழி மாதத்தில் வைகுண்டஏகாதசி விழாவும் திருப்பாவை விழாவும், ஒவ்வொரு ஏகாதசியிலும் திருவிழாவும் இவ்வாலயத்தில் நடைபெற்றுவருகின்றது. இவ்வாலயத்தில் கடைசியாக நடைபெற்ற கும்பாபிஷேகத்தின் பின்னர் இவ்வாலயச் சூழலில் ஒருவகையான அருட்பிரகாசம் காணப்படுகின்றது. மக்களுடைய ஆதரவும் பெருகி வருகின்றது. விழாக்காலங்களில் சுவாமி இரண்டாவது வீதியில் திருவுலாச் செல்லக்கூடியதாக வீதியை தூய்மைப்படுத்துவதற்கு நிருவாகம் முன்வரவேண்டும். இவ்வாலயம்பற்றிய செய்திகளைத் தந்தூதவிய செல்வி சி. யோகீஸ்வரக்குருக்கள் அவர்களுக்கு நன்றி உரியதாகுக.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மன் ஊஞ்சல்பாடல்

தார்சிறந்த முத்ததனாற் கால்கள் நாட்டி
 தனிப்பவளக் கொப்பதனாற் கொடுங்கை மாட்டி
 வார்சிறந்த வைரத்தாற் பலகை பூட்டி
 வண்ணநவ மணிமாலை வயங்கச் சூட்டி
 ஏர்சிறந்த சித்திரங்க ளெங்குந் தீட்டி
 இலகுதிருப் பொன்னூசல் சேர்வை காட்டி
 சீர்சிறந்த மாதவனா ராடூஞ்சல்
 ஸ்ரீகிருஷ்ணபர மாத்மனே யாடூஞ்சல்.

வச்சிரமணித் தங்கத்தாற் கால்கள் நாட்டி
 வைரங் கோமேதகத்தாற் பலகை பூட்டி
 பச்சைமணி மரகதத்தாற் கொடுங்கை மாட்டி
 பசும்பொன்னின் சங்கிலியின் வடங்கள் பூட்டி
 உச்சிதமாய் வானவர்கள் சமைத்த ஊஞ்சல்
 உலகளந்த வாமனனார் உண்மையாகச்
 செச்சைமணி மாயவனா ராடூஞ்சல்
 ஸ்ரீகிருஷ்ணபர மாத்மனே யாடூஞ்சல்.

சீர்மருவு மாமறைகள் கால்களாக்கிச்
 சிறந்தவுயர் சாத்திரத்தைப் பலகையாக்கித்
 தூமருவு புராணமதைக் கொடுங்கையாக்கிச்
 சொல்லரிய பல்கலைகள் சங்கிலிகளாக்கிப்
 பூமகளும் நிலமகளும் பொற்பே யோங்கப்
 பொன்னுலகர் செய்தளித்த பொன்னினூஞ்சல்
 தேமருவு வண்டுளப மாலை பூண்ட
 ஸ்ரீகிருஷ்ணபர மாத்மனே யாடூஞ்சல்.

அணியணியாய்த் தேவர்கள்வந் தடிகொண்டாட
 அரம்பையரும் அமரர்களும் மகிழ்ந்து பாட
 கணிகையர்கள் கொலுமுகத்திற் களித்தேயாட
 கன்னியர்கள் இருமருங்குங் கவரிபோட

பணிவுடனே கின்னரர்கள் யாழில் மீட்ட
பன்னிருவ ராழ்வார்கள் பதத்தினுட
திணிவு பெருந் திருமார்பா ஆடீருஞ்சல்
ஸ்ரீ கிருஷ்ணபர மாத்மனே யாடீருஞ்சல்.

மாமறையோர் மாமுனிவோர் மகிழ்ந்து போற்ற
வானவர்கள் பூமாரி பொழிந்து ஆர்ப்பச்
சேமமுடனே முரசஞ் சிறக்கச் சாற்ற
தெரிவையர்கள் திருவருளாற் சிறந்து போற்ற
பூமகளும் பார்மகளும் மருங்கில் வாழ்த்தப்
பொன்னடியி லடியார்கள் பொழிந்து வாழ்த்த
தேமருவு தாமமெழில் மார்பிலங்க
ஸ்ரீ கிருஷ்ணபர மாத்மனே யாடீருஞ்சல்.

இந்திரரும் வானவரும் வடந்தொட் டாட்ட
இறையவரும் மறையவரும் வடந்தொட் டாட்ட
சந்திரருஞ் சூரியரும் வடந்தொட் டாட்ட
தானவரும் வானவரும் வடந்தொட் டாட்ட
விந்தைமிகு தேவரெலாம் வடந்தொட் டாட்ட
கொந்தலங் குழன்மடவார் வடந்தொட் டாட்ட
சிந்தைமகிழ் தேவியர்கள் மார்பிலங்க
ஸ்ரீ கிருஷ்ணபர மாத்மனே யாடீருஞ்சல்.

பொன்னணிந்த நவமணிமா மாலையாட
புகழ்பெரிய வண்டுளப மாலையாட
வண்ணமுள்ள சந்திரவட்டக் குடைகளாட
வாகுவலயங்களுமே யோங்கியாட
மன்னுமணி யணியாடை பதக்கமாட
மகரமணிக் கண்டிகையாட மாலையாட
மன்னுமெழிற் திருமலையிற் சிறந்தேயோங்கும்
ஸ்ரீ கிருஷ்ணபர மாத்மனே யாடீருஞ்சல்.

சதுர்மறையைத் திருடியவன் தன்னை வென்றோன்
சடக்குமிகு ராவணனைச் சமரில் வென்றோன்
மதிகெட்ட இரணியனைக் கிழித்த சிங்கம்
மகிழ்வுற்றுப் பிரமனையுங் காத்த மூர்த்தி
கதிகலங்க அசுரர்தமை வதைத்த கோவே
கன்னியர்கள் துகில்கவர்ந்த கள்ள மாயன்
சதுரிலகுங் கஞ்சன்தன்னைக் கொன்ற கண்ணன்
ஸ்ரீ கிருஷ்ணபர மாத்மனே யாடீருஞ்சல்.

சங்கரனு மைங்கரனும் மகிழ்ந்து வாழ்த்த
 சதுர்முகனும் அறுமுகனும் மகிழ்ந்து போற்ற
 துங்கமுள்ள தவசித்தர் துதித்துப் போற்ற
 சொல்லும் பதினெண்கணமுந் தொழுது போற்ற
 எங்குமுள்ள வண்ணத்தோர் ஏத்திப் போற்ற
 ஈராறு ஆழ்வார்கள் இணங்கிப் போற்ற
 பொங்குமெழில் தங்குதிரு மலையில் வாழும்
 ஸ்ரீகிருஷ்ணபர மாத்தமனே யாடரூஞ்சல்.

மலர்மேவு திருமகளோர் பக்கல் மேவ
 மாசற்ற நிலமகளோர் பக்கம் மேவ
 நலமேவு கவுத்துபமும் மார்பிலங்க
 நாதமிகு பாஞ்சசன்யம் கையிலோங்க
 வலமேவும் அழியதும் கையிலோங்க
 வங்கமெறி கடல் துறந்து வந்த மாயன்
 சிலைமேவும்மலர்க்கரத்தா ராடரூஞ்சல்
 ஸ்ரீகிருஷ்ணபர மாத்தமனே யாடரூஞ்சல்.

சனீஸ்வரன் கோவில்

இந்த ஆலயம் திருக்கோணமலையிலுள்ள ஒரேயொரு கோவிலாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணன் கோவிலுக்கு எதிரே, வீரகத்திப் பிள்ளையார் கோவிலுக்குச் சமீபமாக திருக்கோணமலைப் புகையிரத நிலையத்திலிருந்து சிறிது தூரத்தில் மடத்தடியில் இருக்கின்றது. இவ்வாலயம் 1885ஆம் ஆண்டளவில் கட்டப்பட்டது. ஸ்ரீகிருஷ்ணன் கோவில் ஆதீனகர்த்தராயிருந்த சிஷுஸ்ரீ கௌ. பஞ்சனதக் குருக்களுக்கும், அவருடைய மனைவியார் தர்மசம்வர்த்தனி அம்மாளுக்கும் கிரகதோஷம் காரணமாக சிக்கலான சுகவீனங்கள் ஏற்பட்டிருந்ததாம். சனீஸ்வரனுடைய தோஷத்தை நீக்குவதற்காக ஸ்ரீபஞ்சனதக் குருக்களும், அவருடைய மனைவியாரும் இவ்வாலயத்தைக் கட்டினார்கள்; கர்ப்பக்கிரகத்தையும் அர்த்த மண்டபத்தையும் கட்டிமுடித்து இந்தியாவிலிருந்து கருவறைக்குரிய சிலாவிக்கிரகத்தையும், எழுந்தருளி விக்கிரகத்தையும் கொண்டுவந்து இவ்வாலயத்திற் பிரதிஷ்டைசெய்து பூஜை வழிபாடுகளை நடத்திவந்தார்கள்.

இவர்களுக்கேற்பட்ட நோய் துன்பங்கள் நீங்கிவிட்ட படியால் நம்பிக்கைகொண்ட பொதுமக்களும், தங்கள் கஷ்ட துன்பங்கள் நீங்குவதற்காக இவ்வாலயத்தில் வழிபாடு செய்யத் தொடங்கினார்கள். மக்களுடைய ஆதரவு பெருகப் பெருக ஆலயமும் பெரிதாகக் கட்டப்பட்டது. தெரிசன மண்டபம் பெரிதாகக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாலயம் கட்டப்பட்ட காலத்தில் இதனைச் சூழவுள்ள இடங்களெல்லாம் தமிழ் மக்களே வாழ்ந்திருந்தார்கள். இதனால் மக்களுடைய ஆதரவும் ஆலயத்திற்கு இருந்துவந்தது. கற்கோவிலாகவே கட்டப்பட்ட இவ்வாலயம் இன்று நல்ல முறையில் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருவதோடு மக்களுடைய ஆதரவும் பெருகிக்கொண்டிருக்கின்றது.

திருக்கோணமலையை சிவபூமியென்று சொல்லலாம். ஆலயங்கள் அனைகமுண்டு. சிவன், சக்தி, முருகன், பிள்ளையார்

என்பவர்களுக்கு எத்தனையோ கோவில்கள் இருந்த போதிலும் இலங்கையிலுள்ள ஒரேயொரு சனீஸ்வரன் கோவில் இதுவாயிருப்பதால், புரட்டாதி மாதத்தில் இவ்வாலயத்தில் மக்கள் திரள் திரளாக வந்து எள்ளெண்ணெய் எரித்து வழிபாடு செய்வார்கள். மக்களுக்குத் துன்பங்கள் அதிகரிக்க அதிகரிக்க சனீஸ்வர வழிபாடும் பெருகிக்கொண்டிருக்கின்றது. இவ்வாலயத்திற்குத் “தாண்டிமரம்” தலவிருட்சமாயிருப்பது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். “தாண்டிக் காய்க்குள் சனியன் புகுந்ததுபோல” என்று பழமொழி சொல்லுவார்கள். தாண்டிமரத்திற்கும் சனியபகவானுக்கும் புராணசம்பந்தமான கதை களுமிருக்கின்றன. இவ்வாலயம் கட்டப்பட்ட காலந்தொடக்கம் இந்தத் தாண்டிமரம் இருந்துவருகின்றதாம். சிவபூர் கா. பஞ்சநதக் குருக்களுக்குப்பின் அவர்களுடைய பரம்பரையினரால் பரிபாலிக்கப்பட்டுவந்த இவ்வாலயம் சிவபூர் ப. யோகீஸ்வரக் குருக்களுக்குப்பின் அவருடைய மகள் செல்வி சி. யோகீஸ்வரக்குருக்களால் தற்போது பரிபாலனம் செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

புரட்டாதிச் சனீஸ்வர விரத காலங்களில் இங்கு பூசை வழிபாடுகள் நடைபெறுகின்றன. காலைச் சந்திப் பூசையோடு திருக்கதவு திறந்தால் இராப்பூசைவரையும் தொடர்ந்து பூசைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கும். ஏராளமான பக்தர்கள் வந்துகூடி வழிபாடு செய்கின்றார்கள். இரண்டாவது உலக மகா யுத்தகாலத்திற்குமுன் ஒவ்வொரு சனிப் பிரதோஷத்திற்கும் விசேட அலங்காரப் பூசைகள் நடைபெற்று வந்தன. சகல பூசைகளையும் விழாக்களையும் முன்போலச் சிறப்பாகச் செய்வதற்காக விரைவில் இவ்வாலயம் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்படவிருப்பதாக ஆலய ஆதினகர்த்தர் செல்வி சி. யோகீஸ்வரக் குருக்களவர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

ஞானவைரவர் கோவில் அன்புவழிபுரம்

திருக்கோணமலையிலிருந்து அனுராதபுரத்திற்குச் செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் பட்டினத்திலிருந்து ஐந்து கில்லோ மீற்றர் தூரத்தில் அன்புவழிபுரம் என்ற குடியேற்றக் கிராமம் இருக்கின்றது. இலங்கை சுதந்திரமடைந்தபின் தோன்றிய சைவக்கிராமங்களில் இதுவுமொன்றாகும். 1952ஆம் ஆண்டில் மக்கள் இங்கு குடியேறினார்கள். குடியேறிய மக்கள்தில்லையம்பலப் பிள்ளையார் கோவிலைக் கட்டி வழிபட்டுவரும் காலத்தில் அன்புவழிபுரத்தின் வடக்குப்பக்கமாகக் குடியேறிய பலர் தாம் வசிக்கும் இடத்தில் ஒரு வைரவர் கோவிலைக் கட்ட முற்பட்டார்கள்.

அக்காலத்தில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து திருக்கோணமலைக்கு விஜயன் செய்திருந்த குன்றக்குடி ஆதினக் குருமகாசன்னிதானம், குன்றக்குடி அடிகளாரவர்கள் அன்புவழிபுரத்திற்கு வருகைதந்து இங்கு குடியேறியுள்ள மக்களை ஆசீர்வதித்து அவர்களுக்கு வழிபாட்டுஸ்தலம் இல்லாததை உணர்ந்து இந்த ஞானவைரவர் ஆலயத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டி ஆரம்பித்து வைத்தார். அதன்பின்னர் அங்கு அமைக்கப்பட்ட கொட்டிற் கோவிலில் அடிகளாரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சூலத்தை வைத்து மக்கள் வழிபட்டு வந்தார்கள். இக்கோவிலைக் கற்கோவிலாக அமைப்பதற்கு 1953ஆம் ஆண்டு திடைக்கம் திருப்பணிவேலைகளைச் செய்துகொண்டு வந்தார்கள். மக்களுடைய வசதியினம் காரணமாக திருக்கோவிலமைக்கும் வேலை தாமதப்பட்டுக்கொண்டு வந்ததெனினும் மக்களின் விடாமுயற்சி கைகூடி 1980ஆம் ஆண்டு கோவிற் திருப்பணிவேலைகளை நிறைவேற்றி கும்பாபிஷேகத்தை நடத்தினார்கள். இப்போது மக்களுடைய ஆதரவால் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றது. ஆலயத்தின் கிழக்கே ஒரு குளம் காணப்படுகின்றது. மேற்கிலும், வடக்கிலும் மலைகளால் சூழப்பட்ட இயற்கைச் சூழல் இவ்வாலயத்தில் தெய்வீக நினைவை உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கின்றது.

கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபங்களைக் கொண்ட இவ்வாலயத்தின் கருவறையில் இரண்டடி உயரமான வைரவமூர்த்தி ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வீதியில் நாகதம்பிரானுக்கு தனிப்பீடம் அமைத்திருக்கின்றார்கள். நாள்தோறும் மாலையில் நித்தியபூசையும், வெள்ளி, செவ்வாய்க் கிழமைகளில் விசேட பூசைகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. சும்பாபிஷேக தினத்தை ஆரம்பமாகக் கொண்டு பத்து நாட்களுக்கு அலங்கார உற்சவமும் நடைபெறுகின்றது. நவராத்திரி, திருவெம்பாவை முதலிய விசேட காலங்களில் சிறப்பு வழிபாடுகளும் நடைபெற்றுவருகின்றன. ஆலயத்தைப் பராபரிக்கும் பரிபாலன சபையில் பெண்களும் பங்குபற்றித் தொண்டாற்றுவது போற்றத்தக்கதே. கோணேசப் பெருமானுடைய நகர்வலம் நடைபெறும்போது இந்தக் கோவிலுக்கும் பெருமான் எழுந்தருளுவார். அப்போது இங்குள்ள மக்கள் இவ்வாலயத்தில் கோணேசப் பெருமானைப் பயபக்தியோடு வரவேற்று வழிபாடுசெய்து பெருவிழாவாகக் கொண்டாடுவார்கள்.

சோலை வைரவர் கோவில்

திருக்கோணமலைப் பட்டினத்திலிருந்து நாலு கில்லோ மீற்றர் தூரத்தில், பட்டினத்திலிருந்து நிலாவெளிக்குச் செல்லும் வீதியில் உப்பு வெளிக் கிராமத்தில் இந்த ஆலயம் இருக்கின்றது. இந்த இடத்தைச் சோலையடி என்று கூறுவதால் இது சோலை வைரவர் கோவில் என்று பெயர் பெற்றது. இரண்டாவது உலக மகாயுத்த காலத்திற்குமுன் இங்கு துரோபஸ்தயம்மன் சடங்குமி நடைபெற்று வந்ததாம். பஞ்ச பாண்டவர்கள் வனவாசம் செல்லும் பாரதக் கதை படிக்கப் பட்டு அதற்குரிய பூசைகளும் நடைபெற்று வந்ததாகக் கூறுகின்றார்கள். கோணேசர் கோவிலுக்கு எல்லைக்காவல் தெய்வமாக இருந்துவந்த இந்த வைரவரை நெடுங்காலமாக மக்கள் வழிபட்டு வந்திருக்கின்றார்கள்.

பண்டைக்காலத்தில் மண்சுவர் வைத்துக் கிடிகிலை வேயப்பட்ட சிறிய கோவிலாயிருந்தது. வைரவர் மூர்த்திகரம் நிறைந்தவராயிருந்திருக்கின்றார். மக்களுக்கேற்படும் நோய் துன்பங்களை நீக்கி கிராமத்திற்கே காவல்தெய்வமாக இருப்பவர் இந்த வைரவர். வழிப்போக்கர்கள் இந்த வைரவரை வழிபடாமல் பிரயாணத்தைத் தொடருவதில்லை. அவருடைய அற்புதங்களால் மக்கள் பயபக்தியோடு வழிபட்டு வந்திருக்கின்றார்கள். இரவில் அவருடைய நடமாட்டத்தைக் கண்டதாகவும், மக்களுக்கும், கிராமத்திற்கும் வந்த கேடுகளை வைரவர் நீக்கியதாகவும் மக்கள் கூறுகின்றார்கள். இந்த வைரவருடைய அற்புதங்களை அனுபவித்தவர் திரு. கதிர்காமத்தம்பி என்ற பக்தர். இவர் உப்பு வெளிக் கிராமசபைத் தலைவராயிருந்தவர். வைரவர்மீது வைத்திருந்த பயபக்தியினால் இந்தக் கோவிலைக் கற்கோவிலாகக் கட்டுவதற்குப் பெரும் பாடுபட்டவர். முன்பிருந்த கொட்டிற் கோவில் பின்னர் சிறிய கற்கோவிலாகக் கட்டப்பட்டிருந்தது. அதனைப் புனருத்தாரணம் செய்து கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், வசந்தமண்டபங்களைக்கொண்ட பெரிய கோவிலாகக் கட்டி 1975 ஆம் ஆண்டு மிகச் சிறப்பாகக் கும்பாபிஷேகம் செய்வித்தார்.

கருவறையில் வைரவர் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. பஞ்சலோகத்தினாலாக்கப்பட்ட எழுந்தருளி விக்கிரகம் அர்த்த மண்டபத்தில் வைத்துப் பூசை நடைபெற்று வருகின்றது. கும்பாபிஷேக தினத்தைத் தீர்த்த தினமாகக் கொண்டு அதற்கு முந்திய பத்து நாட்கள் அலங்கார உற்சவம் நடைபெற்று வருகின்றது. சுவாமி தீர்த்தமாடியபின் கிராமப் பிரதட்சணம் செய்து ஆலயத்தை அடைவார். நித்திய பூசைகள் இரண்டுகாலம் நடைபெற்று வருகின்றன. தைப் பொங்கல், வருடப்பிறப்பு வைகாசிப் பொங்கல் என்பனவும் விசேட பூசைகளாக நடைபெற்று வருகின்றன. கோணேசர் நகர்வலம் செல்லும்போது இவ்வாலயத்தில் தரித்து நின்று செல்வார். இவ்வாலயத்தில் நாகதம்பிரானுக்குத் தனிப் பீடம் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மக்களுடைய ஆதரவோடு பெரியார் திரு. கதிர்காமத்தம்பியவர்களுடைய குடும்பத்தினர் இவ்வாலயத்தைப் பரிபாலித்து வருகின்றார்கள்.

நாகதம்பிரான் கோவில் சேனையூர்

திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் கொட்டியாபுரப்பற்றில் சேனையூர்க் கிராமத்தில் இவ்வாலயம் இருக்கின்றது. முப்பது வருடங்களுக்குமுன் தோன்றிய இவ்வாலயம் இன்று மிகப் பிரசித்திபெற்றதாக விளங்குகின்றது. நாகர் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இலங்கையில் நாக வழிபாடுடையவர்களாக இருந்தார்கள் என்பது சரித்திர வரலாறு. உஷ்ணப் பிரதேசங்களில் சர்ப்பங்கள் நிறைய வாழ்கின்றன. இதனால் சர்ப்பங்களுக்கு ராஜாவாகிய நாகத்தை வழிபடும் வழக்கம் இங்கு இருந்துவருகின்றது. சேனையூரில் வாழ்ந்த மருதப்பர் சண்முகம் என்பவர் தெய்வ பக்தியிற் சிறந்தவர். தமது கிராமத்தின் காட்டுப் பகுதியில் ஓரிடத்தில் ஒரு பெரிய புற்று இருப்பதையும், அதில் நாகபாம்பு வாசம் செய்வதையும் அறிந்திருந்தார். தோட்டவேலை செய்து வாழ்ந்த அவர் இந்த நாகபாம்பின்மீது வைத்திருந்த பயபக்தியினால் தோட்டத்திற்குச் செலவுசெய்யும் பணங்களைச் சேர்த்து நாகதம்பிரானுக்குக் கோவிலொன்று கட்டினார். ஏதோ ஒரு அற்புத நிகழ்ச்சியால் பக்திகொண்ட சண்முகமென்பவர், சிலநாட்கள் வீட்டுக்கு வராமலே நாகதம்பிரான் கோவிலில் தங்கிவிடுவார். நாக தம்பிரானிடங்கொண்ட பிரேமையினால் தமது சொந்தப் பணத்தினால் கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், தெரிசன மண்டபங்களைக் கொண்டதாய் பெரிய கற்கோவிலொன்றைக் கட்டி கருவறையில் வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட நாகதம்பிரானைப் பிரதிஷ்டை செய்து வழிபட்டுவந்தார். ஆலயச் சூழல் வெண்மணல் பரந்த விஸ்தாரமான அழகிய இடமாகக் காணப்படுகின்றது. சுற்றுப்புறமெல்லாம் மிகவும் சுத்தமாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நாகராஜா தன்னிஷ்டம் போல் உலாவி வரக்கூடிய இடமாக இது காணப்படுகின்றது.

காலக்கிரமத்தில் இவ்வாலயத்தின் அற்புதங்கள் மக்களாலறியப்பட்டு அதனால் பொதுமக்கள் இவ்வாலயத்தில் பய

பக்தியோடு பொங்கல் பூசைசெய்து வழிபட்டுவரத் தொடங்கினார்கள். ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக் கிழமைகளிலும் மக்கள் பலர் பொங்கிப் படைத்து வழிபடுவார்கள். வைகாசி விசாகத்தில் விசேஷ பொங்கல்விழா நடைபெறுகின்றது. இந்த ஆலயம் கட்ட ஆரம்பித்த காலத்தில் நாகபாம்பு இருந்த புற்றை மூலஸ்தானத்திற்குள் வைத்துக் கட்டிவிட்டார்கள். அந்தப் புற்றுக்குள் இருக்கும் நாகம் வெளியே வந்து போகக் கூடியதாக ஸ்தானத்திற்குப் பின்புறத்தில் துவாரங்கள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. பூசையின் முடிவில் புதுச் சட்டியில் பால் பழம் எடுத்துச் சென்று நாகராஜர் புறப்பட்டு வரும் வாசலில் வைப்பார்கள். அது வந்து பிரசாதத்தை உண்டு செல்லும். குழந்தையில்லாதவர்கள் இவ்வாலயத்திற்கு நேர்கடன் வைத்து மக்கட்பேறு பெற்றிருக்கின்றார்கள். இந்த ஆலய வழிபாட்டினால் இந்தப் பகுதியில் பெரும்பாலும் விஷக்கடிகுறைந்திருக்கின்றதாகக் கூறுகின்றார்கள். இலங்கையில் பல் இடங்களிலும் நாகதம்பிரான் கோவில்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் கிழக்கு மாகாணத்தில் கொட்டியாபுரப்பற்றில் இவ்வாலயம் மிகப் பிரசித்தமானது.

சேனையூர் வீரபத்திரர் கோவில்

திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் கொட்டியாரப்பற்றில் சேனையூர் என்ற சைவத் தமிழ்க் கிராமம் ஒன்று இருக்கின்றது. இக்கிராமத்தின் மத்தியிலுள்ள பிரசித்தி பெற்ற ஸ்ரீவர்ண குலப் பிள்ளையார் கோவிலுக்கு வடகிழக்கில் சுமார் முன்னூறு மீற்றர் தூரத்தில் இவ்வாலயம் இருக்கின்றது. கொட்டியா புரப்பற்றிலுள்ளதும் மகாவலிகங்கைக் கரையோரமாகப் பண்டைக்காலத்தில் திருக்கரைசையம்பதி சிறப்புற்று விளங்கிய காலத்தில் சேனையூர்ப் பகுதியில் வாழ்ந்த சைவப் பெருங்குடி மக்கள் இவ்வாலயத்தைக் கட்டியிருக்கலாம்.

சிதைவடைந்திருக்கும் ஆலயக் கட்டிடம் மிகப் பழமை வாய்ந்த சரித்திரப் பின்னணியையுடையதாய் காணப்படுகின்றது. கற்பக்கிரகம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபங்கள் யாவும் விரிசல்கண்டுவிட்டது. வாயிற் தூண்கள், படிகள், கற்பக்கிரகத்தின் மேற்தளங்கள் யாவும் கருங்கற்களாலானவை. சுவர்கள் செங்கற்களால் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அக்கற்களையும் அதற்குப் பயன்படுத்தியுள்ள சாந்துகளையும் அவதானிக்கும்போது பொலநறுவைக்காலக் கட்டிடம்போல் காணப்படுகின்றது. சுவர்கள் இரண்டடி அகலமானவை. திருமங்கலாய் சிவன்கோவில், அகத்தியர் ஸ்தாபனச் சிவன்கோவில், சங்குவேலிச் சிவன்கோவில் அமைப்புக்களைப்போல இவ்வாலயமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆலயம் சிதைவடைந்தபின் அங்கிருந்த திருவுருவங்கள் அகற்றப்பட்டிருக்கலாம். ஆலயத்தினுள்ளேயே பெரிய வேப்பமரம் வளர்ந்திருக்கக்கூடிய அளவுக்கு இவ்வாலயம் நீண்ட காலமாகப் பராபரிப்பிழந்திருக்கின்றது. சுற்றிலும் புதர்மண்டிக் கிடக்கின்றது. ஆலயத்தைச்சுற்றி முருகைக்கற்கள் அடுக்கிக் கட்டப்பட்ட சுற்றுமதிலும் சிதைந்து காணப்படுகின்றது. இவ்வாலயத்திலிருந்த சில ஆயுதங்களையெடுத்து

ஆலயத்திற்கு முன்பக்கமாகவுள்ள பிரம்மாண்டமான ஆல மரத்தடியில் பெரிய மேடையமைத்து அதில் ஸ்தாபித்திருக்கின்றார்கள். குலிசம், ஈட்டி, நான்கு குலங்கள் மேடையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு வருடாவருடம் வைகாசி மாதத்தில் பெரிய மடைவைத்துப் பரிகலவேள்வி செய்துவருகின்றார்கள். கிராமத்தில் ஏற்படும் நோய்பிணிகள் நீங்கவும், மழையைவேண்டியும் இந்தப் பரிகலவேள்வி நடைபெற்று வருகின்றது. வேள்வி செய்யும் தினத்தில் அயல் கிராமங்களிலிருந்தும், அயலூர்களிலிருந்தும் பெருந்திரளான மக்கள் வந்து கூடுகின்றார்கள். வீரபத்திரருக்கு வேள்வி செய்யும்போது, மாரியம்மன், பேய்ச்சியம்மன் என்பவர்களுக்கும் மடைவைத்து வேள்வி செய்வார்கள். வேள்வியின் முடிவில் பரிகலங்களுக்குரிய கலசங்களுக்குமேலே ஒரு வெள்ளைச் சீலையை நான்குபேர் தட்டி போல் உயர்த்திப் பிடித்துக்கொள்ள பிரதான பூசாரியார் அரிசியையும் வேப்பம் பத்திரியையும் சேர்த்து எடுத்து ஆகாயத்தை நோக்கி எறிவார். இதைப் பரிகலங்கள் ஏற்றுக் கொள்வதால் அரிசி நிலத்தில் வந்து விழுவதில்லை. சீலைத் தட்டியிலும் விழுவதில்லை. எப்படி மாயமாய் மறைகின்றதோ தெரியாதாம். இது ஒரு அதிசய நிகழ்ச்சியாக இங்கு நடைபெற்று வருகின்றது. சேனையூரில் வாழும் விஸ்வகர்மா இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இவ்வாலயத்தைப் பரம்பரை உரிமையோடு நடத்தி வருகின்றார்கள்.

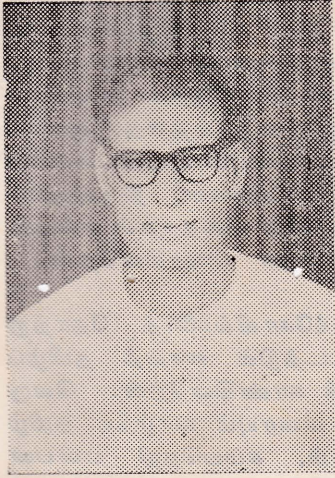
பெரியகுளம் நாதனார் கோவில்

திருக்கோணமலைப் பட்டினத்திலிருந்து அனுராதபுரம் செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் ஒன்பது கில்லோமீற்றர் தூரம் சென்று வெல்க்கம் விகாரைச் சந்தியையடைந்து அங்கிருந்து பிரிந்து செல்லும் கிளைப்பாதை வழியாக ஐந்து கில்லோமீற்றர் தூரம் சென்றால் இந்தக் கோவிலை அடையலாம்.

முற்காலத்தில் தமிழ் பௌத்தர்கள் இருந்ததற்குரிய சரித்திர வரலாறுகள் இருக்கின்றன. இங்கு காணப்படும் பௌத்த ஆலயமும் தமிழ்ப் பௌத்தர்கள் வாழ்ந்த இடம் போல் காணப்படுகின்றது. குடியேற்றத் திட்டத்தின்கீழ் மக்களைக் குடியேற்றக் காடுகளை அழித்தபோது இந்தக் கோவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இந்த இடத்தில் ஒரு தமிழ்க் கல்வெட்டும் நான்கு பாளி மொழிக் கல்வெட்டும் காணப்படுகின்றன. பழுதடைந்திருக்கும் பௌத்த விகாரைகளையும், பௌத்த சின்னங்களையும் பாதுகாக்க எடுக்கப்படும் அக்கறை இந்துக் கோவிலுக்கு எடுக்கப்படவில்லை. வேதனைக்குரியதே.

பெரியகுளம் நாதனார் கோவிலுக்கு நிலாவெளியிலிருந்து மாடுகள் தானமாக வழங்கப்பட்ட வரலாற்றை நிலாவெளியிலிருக்கும் திரு. கெஜரெத்தினம் என்பவரிடமிருந்து அறிந்தேன். பெரியகுளக் காட்டில் சைவக் கோவில்கள் இருக்கக் கண்டதாகப் பல முதியவர்கள் கூறியதாகவும் அவர் சொன்னார். சைவக் கோவில்கள் அங்கிருந்ததாகக் கல்வெட்டுக் கூறுகின்றது. பதிரோரம் நூற்றாண்டில் இங்கிருந்த சைவ ஆலயங்கள் சோழ மன்னரின் ஆதிக்கத்தில் உன்னத நிலையில் இருந்ததாக அறியக்கிடக்கின்றது. அக்காலத்தில் இங்கிருந்த பௌத்தர்கள் இலங்கையின் தெற்கே சென்றுவிட்டதாக ஒரு குறிப்பு இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. பௌத்த மன்னர்கள் இந்தக் கோவில்களைப் புனருத்தாரணம் செய்ததாகவும் அந்தக் குறிப்பு கூறுகின்றது. புதைபொருளாராய்ச்சியாளர்

களின் பணிமனை ஒன்றும் இங்கு காணப்படுகின்றது. அவர்கள் பாரபட்சமற்ற முறையில் ஆய்வு செய்வார்களானால் உண்மைகள் புலனாகும். இன்று பௌத்த மக்களிடமிருக்கும் விபரீத எண்ணம் ஒழியுமானால் இந்த ஆலயம்பற்றிய சரியான விளக்கம் கிடைக்கும். அது இல்லையென்றால் நாதனார் கோவிலும் மறைந்து வரலாறுகளும் திரிபுபட்டு மறைக்கப்பட்டுவிடும். சிலர் இதை நந்தனார் கோவில் என்றும் கூறுவார்கள். பஞ்சவிம்சதி எனப்படுவது மூர்த்திகளைப் பிரதிட்டை செய்வதற்கு அமைக்கப்படும் ஆதாரசிலை. இருபத்தைந்து பதம், ஒன்பது பதம் கொண்டதாக ஆதார சிலைகள் அமைப்பார்கள். பதம் என்பது குளிகள். இந்த விதி முறை இந்துக்களுடைய ஆலய அமைப்பு முறையிலுள்ளவை. சிதம்பரம் முதலிய பாரத நாட்டுத் தலங்களிலும் ஈழத்தில் திருக்கேதீஸ்வரம் போன்ற தலங்களிலும் கருவறையில் இருபத்தைந்து பதம் கொண்ட ஆதார சிலையைப் பார்க்கலாம். திருக்கோணமலைஸ்வரத்தின் கருவறையில் ஒன்பது பதம் கொண்ட ஆதார சிலை வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்துக்களுக்களுடைய இந்தச் சிற்ப சாஸ்திர முறைப்படி பெரியகுளம் நாதனார் கோவிலில் புத்தருடைய சிலையை பஞ்சவிம்சதியில் ஸ்தாபித்திருக்கிறார்கள். புத்தர் சிலை இப்பொழுது அங்கு இல்லை. பஞ்சவிம்சதி ஆதாரசிலை மாத்திரம் இருக்கின்றது. இந்துக்களுடைய செல்வாக்கு உள்ள இடமாக முற்காலத்தில் இந்த இடம் இருந்ததென்பதை பஞ்சவிம்சதி ஆதாரசிலை உணர்த்துகின்றது.

நூல் நிறைவு

திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள திருக்கோவில் களின் வரலாறுகளைப் படித்து முடிக்கும்போது உங்கள் நெஞ்சத்தில் தோன்றும் கருத்தோவியம்தான் இந்நூலின் ரசம். ரசனை ஒவ்வொருவருடைய கண்ணோட்டத்தையும் கருத்தோட்டத்தையும் பொறுத்த வரையில் மாறுபடும் தன்மையுடையது. எனவே இந்நூலை ரசிப்பதில் எல்லோரும் ஒரு முடிவுக்கு வர முடியாது என்பதை உணர்கின்றேன். எனது உள்ளக்கிடக்கையை உரைப்பதினால் உங்களோடு நானுமொரு ரசிகனாகிவிட்டால் மல்லவா?

திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் குளக்கோட்டு மன்னனுடைய ஆத்மீகச் செயலாக்கம் ஒருகாலத்தில் மக்கள் அனைவரையும் செந்நெறியில் வாழச் செய்தது. கடமை உணர்ச்சியைப் பரவலாக மக்களுடைய உள்ளத்தில் ஆழப் பதியச் செய்தது. நாம் சைவத் தமிழினம் என்ற கட்டுக்கோப்பை உண்டாக்கியது. கடவுட் கொள்கையில் உறுதியை ஏற்படுத்தியது. இறைவனுடைய பணிக்காக ஒவ்வொருவரும் தம்மை எளிமையாக்கிக்கொள்ளச் செய்தது என்பதைக்

காண்கின்றேன். குளக்கோட்டு மன்னன் திருப்பணி செய்த கோணேசர் கோவிலுக்குத் தொண்டர்களாகவும், கோணேசப் பெருமானுடைய அருளாட்சியின்கீழ் அமைதியாக வாழ்ந்த, வாழ்கின்றவர்களாகவும் மக்களைக் காண்கின்றேன்.

இயற்கை ஏதுக்களும், வேறு காரணங்களும் மக்களின் குடியிருப்பை மாற்றி இடம்பெயரச் செய்தபோதிலும் கடவுட்கொள்கையில் சிவம்பெருக்கும் சைவர்களாக மக்கள் உறுதியோடு சிவநெறியில் வாழ்ந்தார்கள் என்பதைக் காண்கின்றேன். ஆலயங்கள் உணர்த்திய ஆத்மீக தர்மத்தை, ஆலயங்கள் அழிந்த பின்பும், அழிக்கப்பட்ட பின்பும் அவ்விடங்களில் எஞ்சியுள்ள திருவுருவங்கள், கல்வெட்டுக்கள், திருவுருவங்களின் சிதைந்த பாகங்கள், ஆலயங்களின் சிதைவுகள் என்பன இன்றும் உணர்த்திக்கொண்டிருப்பதைக் காண்கின்றேன்.

தெய்வீக அற்புதங்கள் திருக்கோவில்களைத் தோற்று வித்துத் திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் சைவத் தமிழ்ப் பண்பாட்டை வளர்த்தெடுத்ததைக் காண்கின்றேன். வெருகல் தொடக்கம் தென்னமரவாடி வரையும் வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் பண்பாடு, பழக்கவழக்கம், சமயநெறி என்பன வற்றை அன்றும் இன்றும் மக்களின் சைவ அனுஷ்டான விழாக்களில் காண்கின்றேன். மேற்கூறிய யாவற்றையும் அனுபவித்து அனுபூதியில் ரசிக்க அருள் சுரந்த மாதுமையம் பார் சமேத கோணேசப் பெருமானுடைய திருவடிகளை நெஞ்சுக்களத்தில் கண்டு நிறைவு செய்கின்றேன்.

“என்னை நன்றாய் இறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாய்த் தமிழ் செய்யுமாறே”.

ஓம் சிவம்.

இ. வடிவேல்

சைவப்புவலர் - பண்டிதர்

திருக்கோணமலை

அரசன் அச்சகம், கொழும்பு